

8-1959

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

OFFICIAL REPORT

THURSDAY, 5TH FEBRUARY 1959

VOLUME XVII—No. 1

CONTENTS

	PAGE
Personnel of the Government of India	
Principal officers of the Madras Legislative Assembly	
List of Members of the Madras Legislative Assembly with their constituencies	iii-v
I Obituary Reference to Dr. V. K. John	
II Questions and Answers	1-90
III Statement by the Hon. Minister for Public Works	
IV Announcements—	
(1) Panel of Chairmen	
(2) Amendments to the Motion of Thanks to the Governor's Address	
(3) Decision of the Business Advisory Committee	
V Presentation of the Report of the Select Committee on the Madras General Sales Tax Bill, 1958 (L.A. Bill No. 6 of 1958)	94-
VI Presentation of the Report and Proceedings of the Committee of Privileges ("Dina Thanthi" case No. 2)	143-1
VII Discussion on the Governor's Address	34
VIII Papers laid on the table of the House	79

©
GOVERNMENT OF MADRAS
1959

*Legislature (Assembly) Department
Madras*

PRICE, 37 naye Paise]

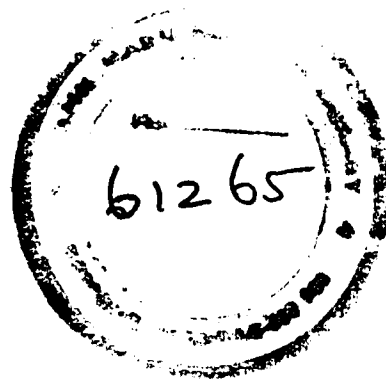
PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

GOVERNOR OF MADRAS.

SRI BISNURAM MEDHI.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

- 1 THE HON. SRI K. KAMARAJ, *Chief Minister in charge of Public, Planning and Community Development (including Local Development Works, Women's Welfare, Community Projects and Rural Welfare).*
- 2 THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM, *Minister in charge of Home including Courts and Prisons and Prohibition, Food and Agriculture (including Khadi and Village Industries and Hindu Religious Endowments), Railways, Posts and Telegraphs and Civil Aviation.*
- 3 THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM, *Minister in charge of Finance, Education, Information and Law (including Legislature and Engineering Colleges) (Leader of the House).*
- 4 THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU, *Minister in charge of Revenue and Public Health.*
- 5 THE HON. SRI R. VENKATARAMAN, *Minister in charge of Industries, Labour and Co-operation (including Housing, Commercial Taxes and Nationalised Transport).*
- 6 THE HON. SRI P. KAKKAN, *Minister in charge of Public Works (excluding Electricity) and Harijan Welfare.*
- 7 THE HON. SRI V. RAMAIAH, *Minister in charge of Electricity, Transport (including Registration, Accommodation Control, Stationery and Printing and Government Press).*
- 8 THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON, *Minister in charge of Local Administration and Fisheries.*

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

PRINCIPAL OFFICERS.

Speaker.

THE HON. DR. U. KRISHNA RAU.

Deputy Speaker.

SRI B. BHAKTAVATSALU NAIDU.

Panel of Chairmen.

- 1 SRI R. SUBRAMANIAM.
- 2 SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM.
- 3 SRI S. A. M. ANNAMALAI ODAYAR.
- 4 SRI V. K. KOTHANDARAMAN.

Secretary to the State Legislature.

SRI T. HANUMANTHAPPA, B.A. (Hons.), B.L.

Deputy Secretary to the Assembly.

SRI A. J. SABESA AYYAR, M.A.

Assistant Secretaries.

- 1 SRI G. M. ALAGARSWAMY, B.A., B.L.
- 2 SRI K. AMIRTHALINGAM, B.A.
- 3 SRI A. MANICKAVELU, B.A.

LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY WITH THEIR CONSTITUENCIES.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
1 Adityan, S. B.	Sattankulam.
2 Alagirisamy, M.	Kodaikanal.
3 Anandan, M.	Kallakurichi—Reserved.
4 Anandanayagi, Srimathi T. N.	Basiu Bridge, Madras City.
5 Anbazhagan, K.	Egmore, Madras City.
6 Annadurai, C. N.	Kancheepuram.
7 Annamalai Muthuraja, G. ..	Andanallur.
8 Annamalai, S. M.	Polur.
9 Annamalai Odayar, S. A. M. ..	Tirukkoyilur—General.
10 Appavoo Pillai, K.	Hosur.
11 Appavu, P.	Chingleput—Reserved.
12 Ardhanareeswara Gounder, K. S.	Mettur.
13 Arumughasamy, M. A. B. ..	Authoor.
14 Arunachalam, V. S.	Tiruvallur—Reserved.
15 Arunachala Thevar, V. ..	Alangudy—General.
16 Asaithambi, A. V. P.	Thousandlights, Madras City.
17 Athimoolam, D. S.	Kadayam.
18 Bhaktavatsalam, The Hon. Sri M. (Minister).	Sriperumbudur.
19 Bhaktavatsalu Naidu, B. ..	Sholinghur.
20 Chandrasekaran, W. P. A. R. .	Nilakkottai—General.
21 Chandrasekara Nayagar, A. E.	Ranipet.
22 Chidambara Bharathi, R. ..	Manamadurai.
23 Chidambaranatha Nadar, A. ..	Nagercoil.
24 Chinnadurai, P. S.	Palladam.
25 Chinniah, V.	Alangudi—Reserved.
26 Chinniah Kavunder, N. P. M. ..	Manapparai.
27 Chinnakaruppa Thevar, S. ..	Tirupparankundram.
28 Chinnasami, A.	Srivilliputhur—Reserved.
29 Chockalingam, N. V.	Tirukoshtiyur.
30 Daniel, T. T.	Padmanabhapuram.
31 Dasarathan, D.	Wandiwash—Reserved.
32 Doraisami Reddiar, B.	Arni.
33 Duraiswami Reddiar, A. S. ..	Saidapet.
34 Ekambara Mudali, N.	Tiruvallur—General.
35 Ellappan, P. S.	Maduranthakam—Reserved.
36 Elumalai, T. P.	Ponneri—Reserved.
37 Gomathisankara Dikshitar, G. ..	Ambasamudram.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
38 Gopala Kounder, K.	Satyamangalam.
39 Govindasamy, A.	Valavanur.
40 Govindaswami Naidu, V. ..	Ponneri—General.
41 Gurumurthy, G. G.	Bhavani—General.
42 Haja Sheriff, K. S. G.	Triplicane, Madras City.
43 Hemalatha Devi, Srimathi ..	Pennagaram.
44 Irusappan, T.	Attur—Reserved.
45 Jagannathan, M.	Tindivanam—Reserved.
46 Jamal Mohideen, M. J.	Dindigul.
47 Jangal Reddiar, M.	Gingee.
48 Jayaraj, P.	Mayuram—Reserved.
49 Kakkan, The Hon. Sri P. (Minister).	Melur—Reserved.
50 Kaliannan, T. M.	Tiruchengode—General.
51 Kalyanasundaram, M.	Tiruchirappalli II.
52 Kamalambuja Ammal, Srimathi.	Gummudipundi.
53 Kamaraj, The Hon. Sri K. (Chief Minister).	Sattur.
54 Kandasami, R.	Tiruchengode—Reserved.
55 Kandasami Kandar, M.	Dharmapuri.
56 Kandasami Padayachi, M. ..	Ulundurpet.
57 Kandaswami Mudaliar, M. R. ..	Veerapandi.
58 Karia Gounder, T.	Chongam.
59 Karunanithi, M.	Kulittalai.
60 Karuthappa Gounder, K.	Ottanchattram.
61 Karuthiruman, P. G.	Gobichettipalayam.
62 Khadher Sheriff, S.	Arcot.
63 Kolandai Gounder	Namakkal—General.
64 Kolanthai Ammal, Srimathi ..	Sulur.
65 Kothandaraman, V. K.	Gudiyatham—General.
66 Krishnamurthy, V. K.	Ambur—General.
67 Krishnasami Gopalar, R.	Gandharvakottai.
68 Krishnasami Naidu, R.	Srivilliputtur—General.
69 Krishnasami Reddiar, R.	Perambalur—General.
70 Krishna Rau, Dr. U. (Speaker).	Harbour, Madras City.
71 Kulandaisami Gounder, M. ..	Yercaud—Reserved.
72 Kuppusami, P.	Tirukkoilur—Reserved.
73 Lakshmana Gounder, S.	Yercaud—General.
74 Lakshmikantham, Srimathi P. K. R.	Madurai East.
75 Lakshmipathi Raj, P. S. K. ..	Palani.
76 Lazar, S.	Lalgudi.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
77 Linga Gowder, B. K.	Ootacamund.
78 Lourdhammal Simon, The Hon. Srimathi (Minister).	Colachel.
79 Mahalingam, N.	Poliachi—General.
80 Manavalan, T.	Gudiyattam—Reserved.
81 Mani, K. B. S.	Sirkali—Reserved.
82 Manickam, P. G.	Bhavani—Reserved.
83 Manickasundaram, V. S.	Erode.
84 Manickavelu, The Hon. Sri M. A. (Minister).	Thurinjapuram.
85 Marappa Gounder, K.	Avanashi.
86 Mariappan, A.	Salem I.
87 Mariappan, M. K.	Harur—Reserved.
88 Marimuthu, A. R.	Adirampatnam.
89 Marudachalam, N.	Coimbatore II—Reserved.
90 Matha Gowder, J.	Coonoor.
91 Mathuram, Dr. E. P.	Tiruchirappalli I.
92 Mayandi Nadar, M.	Washermanpet, Madras City.
93 Mookiah Thevar, P. K.	Usilampatti.
94 Muni Reddi, M.	Uddanapalli.
95 Munusami, S. R.	Ambur—Reserved.
96 Munusami Gounder, P. M. ..	Harur—General.
97 Muthiah Chettiar, M. A.	Karaikudi.
98 Muthiah, K. K.	Panjapatti.
99 Muthiah, C.	Sirkali—General.
100 Muthaiya, V. A.	Musiri—General.
101 Muthukumaraswamy, M. C. ..	Nannilam—Reserved.
102 Muthuswamy Nayagar, M. ..	Chingleput—General.
103 Nagaraja Monigar, S.	Krishnagiri.
104 Nallasivam, K. R.	Chennimalai.
105 Nallaswami, T. M.	Karur.
106 Narayanaswami Naidu, G. ..	Mayuram—General.
107 Natarajan, C.	Kallakurichi—General.
108 Nesamony, A.	Kilthoor.
109 Pakkirisami Pillai, S.	Perambur, Madras City—General.
110 Palanisami Gounder, K. N. ..	Tiruppur.
111 Palaniswami, K. P.	Coimbatore II—General.
112 Palanisami, S. K.	Perundurai.
113 Palanisawamy Gounder, K. G.	Kangayam.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
114 Pandiyaraj, K.	Uthamapalayam.
115 Parisutha Nadar, A. Y. S. ..	Tanjore.
116 Peria Karuppan Ambalam, P. M. ..	Melur—General.
117 Periannan, K.	Perambalur—Reserved.
118 Periasami, M. P.	Namakkal—Reserved.
119 Perivalaguruva Reddi, A.V.P. ..	Tirumangalam.
120 Perumal, A.	Mudukulathur—Reserved.
121 Ponnammal, Srimathi A. S. ..	Nilakkottai—Reserved.
122 Ponnian, K.	Pollachi—Reserved.
123 Ragupathi Devi, Srimathi D. ..	Mettupalayam.
124 Raja Gounder, A.	Rasipuram.
125 Rajathi Kunchithapatham, Srimathi. ..	Tirunelveli—General.
126 Ramachandran, K.	Paramakudi.
127 Ramachandran, P.	Cheyyar.
128 Ramachandra Reddi, M.	Wandiwash—General.
129 Ramakrishna Thevar, S.	Tiruvadanai.
130 Ramalingam, N. S.	Nagapattinam.
131 Ramalinga Padayachi, S.	Ariyalur.
132 Ramamirtha Thondaman, T. R. ..	Aduthurai—General.
133 Ramasami, M. D.	Aruppukkottai.
134 Ramasami Naidu, S.	Sivakasi.
135 Ramasami Thevar, S.	Aranthangi.
136 Ramasamy Padayachi, S. S. ..	Nellikuppam—General.
137 Ramasubbu, K.	Kadambur—General.
138 Ramaswami, C. R.	Mylapore, Madras City.
139 Ramaswami, K. L.	Nambiyur.
140 Ramaswamy Mudaliyar, V. K. ..	Uthiramerur.
141 Ramaswamy Pillai, T. S.	Kanyakumari.
142 Ramaiah, The Hon. Sri V. (Minister). ..	Tirumayam.
143 Rasheed, A. A.	Vaniyambadi.
144 Rathnavel Gounder, A.	Salem II.
145 Sadasivam, S.	Aravakurichi.
146 Sadayappa Mudaliar, S. C. ..	Arkonam.
147 Samanna Gounder, R. C.	Tiruppathur.
148 Samikannu Padayachi, S.	Bhuvanagiri.
149 A. S. Sahajananda	Chidambaram—Reserved.
150 Sampath, T.	Kumbakonam.
151 Samuel Nadar, A.	Tuticorin.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
152 Sangili, S.	Kadambur—Reserved.
153 Sankar, M. G.	Nanguneri.
154 Sankaran, V.	Madurai—General.
155 Sannasi, T. V.	Musiri—Reserved.
156 Santhanam, P. S.	Tiruvannamalai—Reserved.
157 Sarangapani, V. P.	Villupuram.
158 Sarathi, M. P.	Vellore.
159 Sasivarna Thevar, T. L. ..	Mudukulathur—General.
160 Sathiyavanimuthu, Dr. Srimathi. ..	Perambur, Madras City—Reserved.
161 Sattanatha Karayalar, K. ..	Tenkasi.
162 Savithri Shanmugam, Srimathi. ..	Coimbatore I.
163 Srinivasa Padayachi, P. R. ..	Cuddalore.
164 Selvaraj, M.	Vridhachalam.
165 Selvarajan, M. S.	Tiruchendur.
166 Senapathi Gounder, A.	Dharapuram.
167 Shanmugam, P. U.	Tiruvannamalai—General.
168 Shanmugha Rajeswara Sethupathi, R. ..	Ramanathapuram.
169 Sivagnanam Pillai, T.	Sendamangalam.
170 So nasundaram, M. K.	Tirunelveli—Reserved.
171 Soundaram Ramachandran, Dr. Srimathi T. S. ..	Vedasandur.
172 Srinivasa Iyer, R.	Pattukkottai.
173 Subbaraj, A. S.	Bodinayakanur.
174 Subbayya Gounder, S. T.	Udumalpet.
175 Subbiah, T. K.	T. Palur.
176 Subbiah Mudaliar, A. R. ..	Sankarankoil—General.
177 Subramaniam, The Hon. Sri C. (Minister). ..	Koilpalayam.
178 Subramaniam, M. P.	Attur—General.
179 Subramaniam, R.	Papanasam—Reserved.
180 Subramania Gounder, K. S. ..	Sankari.
181 Subramania Rajakumar, D. ..	Sivaganga.
182 Sundararajan, N. S.	Taramangalam.
183 Subbiah, V.	Koilpatti.
184 Suares, Srimathi A.	Nominated.
185 Swaminatha Merkondar, R. ..	Tiruvayar.
186 Swaminatha Odayar, T. S. ..	Mannargudi.
187 Thangavelu, S.	Nellikuppam—Reserved.
188 Thiagaraja Pillai, M. D. ..	Nannilam—General.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
189 Thiagarajan, N. R.	Theni—General.
190 Thirumalaimuthu Veerasakkaya Thiruvankadasami Naicker, T.	Vadamadurai.
191 Thomas, A. V.	Radhapuram.
192 Urkavalan, P.	Sankarankoil—Reserved.
193 Vagheesam Pillai, G.	Chidambaram—General.
194 Vasudevan, K.	Srirangam.
195 Vedamanickam, P.	Nallur.
196 Vedarathnam, A.	Tiruthurai—General.
197 Vedayyan, V.	Tiruthurai—Reserved.
198 Veerabahu, A. P. C.	Sreevaikuntam.
199 Veerappa Kounder, P.	Tindivanam—General.
200 Velappan, N. M.	Theni—Reserved.
201 Veluchami, T.	Alangulam.
202 Venkatachala Nattar, G.	Papanasam—General.
203 Venkatasubba Reddi, O.	Madurantakam—General.
204 Vinayakam, K.	Thiagarayanagar, Madras City.
205 Viswanathan, K. R.	Jayankondan.
206 William, M.	Vilvancode.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

[FIFTH SESSION OF SECOND LEGISLATIVE ASSEMBLY
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.]

Thursday, the 5th February 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George,
at nine of the clock, the Deputy Speaker (Sri B. BHAKTA-
VATSALU NAIDU) in the Chair.

I.—OBITUARY REFERENCE TO DR. V. K. JOHN.

DEPUTY SPEAKER: I regret to announce the death of
Dr. V. K. John, a sitting Member of the Madras Legislative
Council, and I request the hon. Members to stand in silence for a
minute.

Accordingly, hon. Members stood in silence, for a minute.

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Supply of electricity to Block Development areas.

* 1 Q.—SRI C. MUTHIAH PILLAI : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள்
தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1957-58-ல் அபிவிருத்தித் தொகுதிகளில் மின்சாரத்திற்கு
எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டது?

(ஆ) அதை எப்படி செலவு செய்யவேண்டும் என ஜில்லா கலெக்டர்
களுக்கு உத்தரவு அனுப்பப்பட்டதா?

(இ) எத்தனைத் தொகுதிகளில் பணம் செலவிடப்பட்டது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) A lump sum of
Rs. 30 lakhs in respect of 19 Community Development Blocks of
the First Plan has been granted as loans to the State Electricity
Board.

(b) No. The amount was placed directly at the disposal of
the State Electricity Board.

(c) The loan of Rs. 30 lakhs was sanctioned as lump sum to
the State Electricity Board for meeting the expenditure incurred
in the 19 Community Development Blocks of the First Plan. The
whole sum has been utilised by the State Electricity Board.

SRI K. B. S. MANI : அபிவிருத்தித் தொகுதிகளில் என்னென்ன
வேலைகள் செய்ய வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு நான் அதை அறிகு,
என்று ஒதுக்கப்பட்ட தொகைகள் செலவிடப்பட வேண்டுமென்று,
அப்படி செலவு செய்து அந்த வேலைகளை முடித்துவிடுவோம்
என்ற உத்தரவு ஒன்று கலெக்டருக்கு விடப்பட்டிருக்கிறதா? அந்த

[5th February 1959]

வேலைகளுடன் என்ன செய்ய வேண்டுமென்றும் எப்படிப்பட்ட வேலைகள் செய்ய வேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்தக் கேள்வி மின்சார அபிவிருத்திக்காக கடன் ஒதுக்கப்பட்டது சம்பந்தமானது. தவிர அதற்கு என்று முப்பது லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு அதுவும் பத்தொன்பது ப்ளாக்குகளுக்கு அதை பங்கிட்டு கொடுக்கப்பட்டு அந்தந்த ப்ளாக்குகளில் அவை செலவிடப்பட வேண்டும் என்று இருக்கிறது.

SRI S. LAZAR: லைசென்சுதாரர்களுக்கும் இப்பொழுது பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் கமிட்டிக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை எடுத்து மின்சார போர்டுக்குக் கொடுப்பது போன்று லைசென்சு தாரர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அந்தப் பணத்தையும் செலவு செய்வதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்த முப்பது லட்சம் ரூபாயையும் தனிப்பட்ட லைசென்சுகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு இல்லை. பூராவையும் போர்டுக்குக் கொடுத்து செலவிடப்படும்.

SRI C. MUTHIAH PILLAI: அபிவிருத்தி தொகுதிகளில் லைசென்சுதாரர்களுக்குக் கடன் கொடுத்தும் அந்தத் தொகுதிகளில் இன்னும் வேலை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. அதைப்பற்றி ப்ளாக் அட்வைசரி கவுன்சிலில் ஒரு தீர்மானம் போட்டு இருக்கிறது. ஆகவே அந்தந்தத் தொகுதிகளில் என்னென்ன வேலைகள் செய்ய வேண்டும் என்பதை முன் கூட்டியே நிர்ணயம் செய்து அவற்றை அந்த திட்டத்தில் சேர்ப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை அட்வைசரி கவுன்சில் செய்ய முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: தனிப்பட்ட லைசென்சுகள் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளில் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கக்கூடியது வேறு விஷயம். அவர்கள் குறிப்பிட்ட வேலைகளுக்குக் கடன் வேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு விண்ணப்பம் செய்தால் அதைப்பற்றி கவனித்து அவர்களுக்கு பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. மின்சார அபிவிருத்திக்காக ஒவ்வொரு பகுதிகளிலும் அபிவிருத்திக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கும் தொகை அங்கே எவ்வளவு செலவு செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி அங்குள்ள ஆலோசனை சபை கவனித்து அதன் படியே செய்யும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: தஞ்சை ஜில்லாப் பகுதிகளில் அதாவது சவுத் மெட்ராஸ் எலெக்ட்ரிக் சப்ளை கார்பொரேஷன் பகுதிகளில் இப்படி வேலைகளுக்கு என்று கடன் கேட்டிருக்கிறார்கள். கடன் வேண்டுமென்று மனுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த மனுக்கள் எவ்வளவு வருஷங்களாக சர்க்காரிடம் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் மின்சார மந்திரி அவர்களுக்கு இதைப்பற்றி தனியாகக் கேள்வி போட்டால் அவர் அதற்கு பதில் சொல்வார்.

State Rolling cup for agricultural production.

*2 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM:** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இம் மாநிலத்தில் ராஜ்ய கலசப் பரிசு விவசாயத்தில் முதன்மை ஸ்தானம் பெறும் ஜில்லாவிற்கு அளிக்கும் உத்தேசமுண்டா?

(ஆ) அப்படியானால், அதன் முழு விவரம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The answer is in the negative.

(b) Does not arise.

[5th February 1959]

SRI A. VEDARATHNAM: இதர மாகாணங்களில் இம்மாதிரி உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு என்று கலச பரிசு வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அதுபோல் உற்பத்தியில் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு அம்மாதிரி பரிசு வழங்குவதற்கு இந்த அரசாங்கமும் முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் ஒரு கலச பரிசு வழங்குவது என்பது முடியாத காரியம். அப்படி நிர்ணயம் செய்வதில் கொஞ்சம் சிரமமாக இருக்கும். இப்பொழுது ராஜ்யத்திற்கு ஒரு பரிசு அதாவது ரூ. 300 என்றும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரீஜனல் முறையில் அதாவது மூன்று அல்லது நான்கு மாவட்டங்களுக்கு ஒரு பரிசு என்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பரிசு தொகை ரூ. 100. ஒவ்வொரு தாலுக்காவிற்கும் 50 ரூபாய் பெறுமானமுடன் ஒரு பரிசு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போலவே பிரிக்காவுக்கும், வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தந்த பிரிக்காவிற்கு என்று வைத்து எங்கே அதிர்ப்படியாக யார் உற்பத்தி செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அந்தப் பரிசு வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: ஒருக்கால் இந்த மாதிரி பரிசு வழங்கப்படும்போது சுயமாகவே காலிரி பாயும் தஞ்சை ஜில்லா இதிலிருந்து விலக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: ஒருக்காலும் இந்தப் பிரச்சனை இந்த கேள்வியில் எழவில்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: இப்பொழுது கொடுக்கப்படும் பரிசுகள் நில சொந்தக்காரர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. உற்பத்தி நிலங்களில் விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே உண்மையாகவே யார் விவசாயம் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கும் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் அங்கத் தினருக்கு இது தெரிந்திருக்காது என்று நினைக்கிறேன். யார் உண்மையிலேயே உழுது விவசாயம் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் பரிசு வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்கள் தான் இந்தப் பரிசுக்கு போட்டி யிடவேண்டும்.

District Publicity Officers

* 3 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether persons, who were found unfit by the Madras Public Service Commission last year to hold the post of Public Relations Officer, have since been appointed by the Government as District Publicity Officers; and

(b) if so, the reasons for the same?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, one person, has been so appointed.

(b) The Officer in question possesses all the qualifications prescribed for the post, which are as follows:—

(1) A University Degree.

(2) Three years of journalistic experience.

(3) Age not more than 45 and not below 25 years at the time of appointment.

[5th February 1959]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: May I know the method and manner in which the particular post was filled? Was it advertised, were applications called for and how exactly was the post filled up?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: He was already working in the department and he was found to possess all the qualifications and the post was filled by promotion from the department.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: அரசாங்கத்தில் ஊழியம் பார்ப்பதாக இருந்தால் அவர் எந்த அரசியல் கட்சியிலும் இருக்கக்கூடாது என்று விதி இருக்கிறது. மாநில விளம்பர அதிகாரியாக இருப்பவர் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக மேல்சபைக்கு அபேட்சா பத்திரம் தாக்கல் செய்தார் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? உத்தியோகத்திற்கு வந்தபிறகு அவர் அந்தக் கட்சியை விட்டு விட்டாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்தக் கேள்வி இதில் எழவில்லை. ஆனால் இது ஒரு முக்கியமான கேள்வியாக இருப்பதால் அதற்கு பதில் சொல்கிறேன். யார் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் அரசாங்க உத்தியோகத்திற்கு வந்தவுடன் அவர் அரசியல் கட்சியிலிருந்து விலகி விடவேண்டும் என்று விதி இருக்கிறது. அதன்படியே அவரும் விலகி இருக்கிறார்.

SRI K. VINAYAKAM: May I know on what grounds this incumbent was found unfit to hold the post of Public Relations Officer by the Public Service Commission? Does he possess all the qualifications to warrant his appointment to this office?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not know on what grounds the Public Service Commission found him wanting. As a matter of fact, for this post of Public Relations Officer, there were about 19 applications and some of the applicants were interviewed, but none of them were found fit. Therefore, I really cannot say on what basis the Public Service Commission came to that conclusion.

* 4 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal to appoint Publicity Officers to districts where there are no such officers at present?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No.

SRI M. KALYANASUNDARAM: ஜில்லா விளம்பர அதிகாரிகளுக்கு என்ன தகுதிகள் வேண்டும் என்று நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள், அந்தப் பதவிக்கு நியமனம் செய்வதை என் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு விடக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: போன கேள்வியிலேயே இதைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேண்டியது

(1) A University Degree.

(2) Three years of journalistic experience.

(3) Age not more than 45 and not below 25 years at the time of appointment.

[5th February 1959]

இந்தத் தகுதிகளை வைத்துக்கொண்டு அவர்களை தேர்ந்தெடுக்கிறோம். ஜில்லாவற்றையும் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு விட வேண்டுமென்பதில்லை. முக்கியமான தனிப்பட்ட முறையில் நியமிக்க வேண்டிய காரணமாக இருப்பதால் இதை சர்க்காரே கவனித்துக்கொண்டது. அந்தச் காரணத்தினால் தான் அவரை நியமித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: இந்தப் பதவிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்கள் மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களைப்போல் நிரந்தரமாக சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் இருப்பதற்கு வசதி உண்டா, மற்ற சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் வசதிகள் இவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதிலும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி நியமனம் செய்வது ஒரு கால அளவுக்குத்தான். அவர்கள் சரிவர பணியாற்றி வந்தால் அவரையே தொடர்ந்து வைத்துக் கொள்ளலாம். இல்லாவிட்டால் அவரை வேறு டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து மாற்றிக்கொண்டிருந்தால் அந்த டிபார்ட்மெண்டிற்கே திருப்பி அனுப்பி விடலாம், அல்லது வெளியிலிருந்து எடுத்துக்கொண்டிருந்தால் வெளியிலேயே அனுப்பி விடலாம்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Where is the need for these officers? Do the Government honestly believe that there is need for such officers in the districts?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not understand the words 'honestly believe'; I do believe that publicity is necessary, particularly in the context of the Plan and its implementation. It is absolutely necessary to get the co-operation of the people to the largest extent possible and for that publicity is necessary. We are not functioning in a Police State.

SRI A. A. RASHEED: Are the qualifications the same for the Public Relations Officers and the District Publicity Officers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No; they are slightly different.

SRI V. SANKARAN: எந்தெந்த மாவட்டங்களில் இன்னும் விளம்பர அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படவில்லை?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுது கோயம்புத்தூர், சேலம், தஞ்சாவூர், மதுரை, கன்னியாகுமரி ஆகிய ஜில்லாக்களில் இருக்கிறார்கள். இதர இடங்களில் இல்லை.

SRI A. GOVINDASAMY: இத்தகைய பொறுப்புள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக நியமனம் செய்யப்படுவதில்லை. வேண்டியவர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுப்பதற்குத் தடை ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காக சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக நியமனம் செய்யப்படவேண்டாம் என்று அரசாங்கம் சுகுறுகிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: வேண்டியவர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுப்பதற்காக இந்த உத்தியோகம் இல்லை. தகுதியுள்ளவர்கள், அதிலும் பிரசாரம் செய்வதற்குத் தகுதி உள்ளவர்களைத்தான் இந்த உத்தியோகத்தில் நியமிக்க முடியும். தென் மாதிரி வேலைகளுக்கு நியமனம் செய்வதை பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனிடம் விரும்பொழுது இந்த டிபிர்ட்மெண்டிலிருக்கவேண்டும் என்று கூறுவார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு உண்மையாகவே பிரசாரத் தகுதி இருக்கிறதா என்பதை அவர்களால் பரிசீலிக்கமுடியாது. ஆகவே பிரசாரத்தில் தகுதி இருக்கிறதா என்பதை

[5th February 1959]

ஆராயவேண்டுமானால் பரீட்சிடி டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாக நல்ல முறையில் அமைக்க வேண்டுமென்று முடிவாக என்ற காரணத்தினால்தான் இதை சர்க்காரே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இப்பொழுது இருக்கும் ஜில்லா விளம்பர அதிகாரிகளில் எத்தனை பேர் நேரடியாக நியமனம் செய்யப்பட்டவர்கள்? அவர்களில் எவ்வளவு பேர் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்? மற்றக் கட்சிகளில் இருந்து வேறு யாராவது எடுக்கப் பட்டிருக்கிறார்களா? அப்படி இருந்தால் எத்தனை பேர்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதற்குத் தனிக்கேள்வி போட வேண்டும்.

Appointment of persons belonging to certain political parties

* 5 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have given any directions to the Public Service Commission not to recruit persons who belong to certain political parties for Government appointments; and

(b) if so, the names of those political parties?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Certainly not, Sir.

(b) Does not arise.

SRI A. GOVINDASAMY : கம்பூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு அம்மையார் கெஜட் பதிவுள்ள உத்தியோகத்தில் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்துக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கம்பூனிஸ்டு கட்சியில் முன்பு சேர்ந்து இருந்திருக்கலாம். சர்க்கார் உத்தியோகத்துக்கு வந்த பிறகு அரசியல் கட்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடாது. ஈடுபட்டிருந்தால், அது பற்றிக்கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

SRI N. K. PALANISAMI : சர்வீஸ் கமிஷன் ஒரு autonomous body யாக இருப்பதனால், முற்போக்குக் கொள்கையுடையவர்களை தேர்ந்தெடுக்காமல் விட்டுவிடக்கூடாது என்பது இந்தச் சபையினுடைய அபிப்பிராயம் என்று சிபாரிசு செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தச் சபையினுடைய அபிப்பிராயத்தைப் பற்றிச் சொல்லமுடியாது. முற்போக்குக் கொள்கை என்று சொல்லப்படுகிறவர்களுடைய கொள்கைகூட பிற்போக்குக் கொள்கையாக இருக்கிறது.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, மற்றக் கட்சிகளில் தொடர்பு கொண்டிருப்பவர்களைக்கூட அரசாங்கப் பதவிகளில் நியமிப்பதன் மூலம் அவர்களுடைய எதிர்ப்புச் சக்தியை மழுங்க வைத்துவிடலாம் என்பதை அரசாங்கம் ஒரு ராஜதந்திரமாகக் கருதிக் கொண்டுள்ளதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

Rent Control Act

* 6 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) லாட் ஆர்காடு ஜில்லாவில் எந்தெந்த பிரதேசங்களில் சென்னை நகர பகுதி மனைக்குடி இரூப்போர் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமுலில் உள்ளது?

[5th February 1959]

(ஆ) இல்லை என்றால், அந்த ஜில்லாவில் அமுலில் கொண்டுவர உத்தேசமுண்டா?

(இ) அப்படியானால், எப்போதிலிருந்து?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (அ) The Madras City Tenants' Protection Act, 1921, is not in force anywhere in the North Arcot district.

(ஆ) No, Sir.

(இ) This does not arise.

SRI A. A. RASHEED : Did the Hon. Minister receive any representation for the application of this Act to the North Arcot district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : There was some representation about it. It was examined and found that the application of the Act was not necessary.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Hon. Minister aware of the fact that the Madras City Tenants' Protection Act is entirely different from the Madras Rent Control Act on which the question is based?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is a mistake to have printed it as Madras Rent Control Act. It actually means the Madras City Tenants' Protection Act.

* 7 Q.—**SRI C. MUTHIAH :** கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1956, 1957, 1953-ல் தஞ்சை ஜில்லாவில் குடியிருப்பவர்களை பாதுகாப்புச் சட்டம் எத்தனை மேஜர் பஞ்சாயத்துகளுக்கு விஸ்தரிக்கப் பட்டது?

(ஆ) எந்த எந்த இடம்?

(இ) மேலும் எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (அ) & (ஆ) The Madras City Tenants' Protection Act, 1921, can be extended only to municipal towns and specified villages within five miles of any municipal town and does not provide for its extension to panchayats as such.

In 1957, the Act was extended to the revenue village of Thiruvudamarudur in the Tanjore district.

(இ) No, Sir.

SRI C. MUTHIAH : இன்னும் முனிசிபல் எரியாக்களிலும், தஞ்சை ஜில்லாவில் சர்க்காரி போன்ற இடங்களிலும், மற்றப் பஞ்சாயத்து இடங்களிலும் இதை உடனடியாகக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று பல தீர்மானங்கள் போட்டிருந்தும் இன்னும் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப் படாமல் இருக்கிறது. தீர்மானம் மட்டும் போட்டால் போதுமா, அல்லது வேறு எந்த முறையை அனுசரிக்கவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதிலே தீர்மானம் அவ்வளவு முக்கியமல்ல. அங்கு அது மாதிரி விஸ்தரிக்கவேண்டியது அவசியமா என்பதுதான் முக்கியம்.

[5th February 1959]

Oil resources

* 8 Q.—SRI A. VEDARATHNAM : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இம் மாநிலத்திற்கென ஆய்வுகளில் உள்ள எண்ணெய் ஊற்றுக்கள் பற்றி ஆராயும் நிபுணர்கள் இருக்கிறார்களா?

(ஆ) இதுவரை அவர்கள் செய்த ஆராய்ச்சிகளின் முடிவு என்ன?

(இ) இல்லையானால், ஆராய்ச்சி நிபுணர்களை நியமிக்கும் உத்தேச முண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No, Sir. The Oil and Natural Gas Commission and the Geological Survey of India of the Government of India are in charge of the investigations of oil deposits in all the States in India.

(b) & (c) The Geophysical Section of the Geological Survey of India is at present carrying out systematic, gravimetric and magnetic surveys in the coastal belt of South Arcot and Tiruchirappalli districts for discovering oil possibilities.

SRI A. VEDARATHNAM : அகில இந்திய சர்வீஸில் இருக்கின்றவர்களின் எண்ணிக்கை ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் உள்ள பூதற்ப ஆராய்ச்சியைத் திருப்திகரமாக நடத்துவதற்குப் போதுமானதாக இல்லை என்பதை அரசாங்கம் அறியுமா? நம்முடைய மாநிலத்திற்குத் தனியாக அத்தகைய சர்வே இலாகா ஒன்றை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது ஒரு ஆலோசனை. கேள்வி அல்ல. அவ்வளவுதான் சொல்லமுடியும்.

SRI S. LAZAR : இதுவரைக்கும் செய்த ஆராய்ச்சியில் இருந்து எண்ணெய் கிடைக்கும் இடத்தைப் பற்றிப் புதிதாக ஏதாவது தகவல் கிடைத்திருக்கிறதா? எந்த இடத்தில்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மூன்று நிபுணர்கள் இதைப் பற்றிப் பூர்வாங்க ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். தென்னாற்காடு, தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, ராமநாதபுரம் ஆகிய பகுதிகளில் எண்ணெய் இருக்கலாம் என்று ஆலோசனையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காகத்தான் இப்பொழுது பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : ஸார், இந்த எண்ணெய் ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு முன்னால், இப்பொழுது மாகாணம் பூராவும் மண்ணெண்ணெய் பற்றுக்குறை ஏற்பட்டு, அதன் விலை விஷம் போல் ஏறிக்கொண்டே போகிறது. இந்த எண்ணெய் பற்றுக்குறையைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எண்ணெய் கிடைக்கும் புதிய பகுதிகளைக் கண்டுபிடித்து இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் எண்ணெய் பற்றுக்குறையைத் தீர்க்க வேண்டுமானால் அடுத்த நிலைமுறையில்தான் முடியும்.

SRI A. GOVINDASAMY : தஞ்சாவூரிலும், தென்னாற்காடு மா வட்டத்திலும் எந்தப் பகுதியில் ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தென்னாற்காடு மா வட்டத்தில், வானூர் பகுதியில்.

[5th February 1959]

SRI T. T. DANIEL : May I know whether the survey is made in all the districts in the State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எந்தெந்த இடங்களில் எண்ணெய் இருக்கிறது என்று பூர்வாங்க ஆராய்ச்சியில் கண்படுகிறதோ, அந்த இடங்களில் இந்த ஆராய்ச்சி நடக்கும்.

SRI A. VEDARATHNAM : எண்ணெய் இருப்பதாக இப்பொழுது கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிற இடத்தில் எத்தனை அடி ஆழத்தில் அந்த எண்ணெய் அகப்பட கிறதா? அந்த எண்ணெயை எதப்பதற்கான முயற்சி என்ன எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Oil has not been discovered. Preliminary investigations show that there may be possibilities of oil in certain areas. In fact, the survey is only an aeromagnetic survey and no oil has yet been struck. The State would be happy if oil is struck.

SRI T. SAMPATH : தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் எந்தப் பகுதியில் எண்ணெய் இருக்கலாமென்று கண்டறிக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : On the Cauvery Basin, on the East Coast and under the sea.

SRI A. A. RASHEED : Will the Government allow private parties to do the preliminary survey?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I am yet to hear of any private party in India who has ventured to suggest it.

Industrial training to persons belonging to Scheduled Castes

* 9 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is any scheme to give industrial training to persons belonging to Scheduled Castes; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes, Sir.

(b) Six Harijans are proposed to be given training for eight months in each of the eleven departmental service centres in different industries like carpentry, blacksmithy, lock making, etc., on payment of stipend of Rs. 30 per mensem each. In addition there is the usual reservation of seats up to 16 per cent for Scheduled Castes and Scheduled Tribes students for admission in the industrial institutes and centres to undergo training in technical and vocational trades and those students are eligible for full fee concessions both in the Government and the private institutions.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : அடுத்த மாகாணங்களுக்கு பயிற்சிக்காக யாராவது அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : தனியாக கேள்வி போட்டால் நல்லது.

[5th February 1959]

* 10 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the number benefited and the nature of benefit received under the Centrally Sponsored Schemes for the welfare of Scheduled Castes for training technicians in the year 1957-58?

THE HON. SRI P. KAKKAN: There was no scheme for training technicians under the Centrally Sponsored Schemes for Scheduled Castes. The hon. Member presumably refers to the scheme of giving subsidy for buying tools and materials for Scheduled Castes for settling down in trade or business.

Six hundred and eighty-six technically trained Scheduled Caste persons were benefited in 1957-58. The nature of subsidy granted was in the shape of tools and implements for various trades like leather works, book-binding, blacksmithy, carpentry, etc., at a cost not exceeding Rs. 500 in each case.

Sub-Registrar's Office at Block areas

* 11 Q.—SRI C. MUTHIAH: கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

ஒவ்வொரு அபிவிருத்தித் தொகுதிக்கும் ஒரு சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ் ஏற்படுத்த சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: No, Sir.

SRI C. MUTHIAH: இப்போது சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸில் அதிக கூட்டம் ஏற்பட்டு பத்திரங்கள் ரிஜிஸ்டர் செய்வது காலதாமதமாகி வருகிற காரணத்தினால் வேலை அதிகத்திற்கு ஏற்ப அதிக ஆட்களைப் போட வேண்டும், அல்லது ஒவ்வொரு அபிவிருத்தித் தொகுதிக்கும் ஒரு சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ் ஏற்படுத்தி அவர்களை மக்களுடைய சங்கடமான நிலைமையைப் போக்கி வசதி செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் நல்ல முறையில் ஆராய்ச்சி செய்து நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I will scrutinize the suggestion.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: வேலை அதிகரித்துள்ள இடங்களில் எல்லாம் புது ஆபீஸ்கள் திறக்க வேண்டுமென்று இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் ஆப் ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: எங்கெங்கே வேலை அதிகமாக இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் புது ஆபீஸ்கள் திறக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லிவருகிறார்கள். புது ஆபீஸ்கள் திறப்பதினால் கஷ்டம் இல்லாமலிருந்தால் அது கவனிக்கப்படும்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: சில வருஷங்களாக சுயராஜ்யத்தின் விளைவாக அநேக இலாகாக்களில் ஜனங்களுக்கு அதிக வசதி செய்யப்பட்டு நிறைய அபிவிருத்தி உடைந்து வரும்போது ஜனங்களுக்கு வேண்டிய இடங்களில் சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ் அங்கங்கே விஸ்தரிக்கப் படாததால் வேண்டிய சௌகரியங்கள் ஏற்படவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: ஜனங்களுக்கு எல்லா இலாகாவையும் விட இந்த இலாகாவினால் அதிக வசதி கிடைக்காமல் செய்தப்பட்டு வருகிறது.

[5th February 1959]

SRI S. LAZAR: இந்த மாகாணம் பூராவிலும் எவ்வளவு ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று பரீசரிப்போது ஏற்கனவே இருந்ததைவிட இப்போது எண்ணிக்கை குறைந்திருக்கிறது என்பது உண்மைதானா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: The hon. Member may put a separate question.

SRI A. VEDARATHNAM: இப்போது நில உச்ச வரம்பு வருகிறது என்ற காரணத்தினால் சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ் அதிகமாகத் தேவையாக இருக்கிற தென்பதை எதிர்ப்பார்த்து, அதிக வசதி செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: மக்களுக்கு சிரமம் ஏற்படாத முறையில், போதிய புது ஆபீஸ்கள் திறப்பதில் கஷ்டம் இருக்காது.

Fishing in river estuaries

* 12 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the steps taken to prevent fishing in river estuaries during high tide?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: Fishing in the river estuaries and reservoirs are regulated by issue of licences and by mesh regulations by the Fisheries Department. Destructive and sweep types of nets are prohibited from operation according to the mesh restrictions. Small-sized fry and other fingerlings are not allowed to be captured, and if captured, they are requested to be released back into the waters.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: May I know how many persons lost their lives due to fishing in river estuaries?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: I want a separate question.

Tamilian traders of Ceylon

* 13 Q.—SRI A. VEDARATHNAM: கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இலங்கையில் நடந்த கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட, பாதிக்காத இலங்கைத் தமிழ் வர்த்தக கமிட்டியிருந்து கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு ஏதேனும் கோரிக்கை வந்திருக்கிறதா?

(ஆ) அப்படியானால், அதன் விவரமென்ன?

(இ) அச்சங்கம் அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) & (c) The representation contains only one request with which the State Government are concerned, viz., rehabilitation of Indians who have returned to India from Ceylon on account of the disturbances there. The cases of Ceylon repatriates who have applied for assistance are under the consideration of the Government.

The representation also contains another request regarding compensation for loss sustained during the riots in Ceylon, which is primarily the concern of the Union Government.

[5th February 1959]

Ceylon repatriates

* 14 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether the Government have sent any proposal to the Centre during 1958 regarding the rehabilitation of Ceylon repatriates?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir.

* 15 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of persons repatriated to this State from Ceylon in 1958 so far; and

(b) the number rehabilitated so far?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) During the period 1st January to 7th December 1958, 8,842 persons have been repatriated from Ceylon to this State.

(b) There is no information.

SRI A. V. P. ASATHAMBI: தலைவர் அவர்களே, இலங்கையிலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிற தமிழர்களுக்கு அகதிகளுக்குத் தரப்படுகிற சலுகை போலவே எல்லாச் சலுகைகளும் தரப்படவேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்தினிடத்தில் வற்புறுத்த வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டபோது சனம் அமைச்சர் அவர்கள் அகதிகள் பிரச்சனை வேறு, இந்தத் தமிழர்களுடைய பிரச்சனை வேறு என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நாடு அற்றவர்கள் என்று வெளியேற்றப்படுகிறவர்கள் எல்லோரும் தமிழர்கள். இங்கே அகதிகளாகவே வருகிறார்கள். ஆகவே அகதிகள் பிரச்சனையைப் போலக் கருதி அகதிகளுக்கு அளிக்கத் தரவேண்டிய சலுகைகளையும் இவர்களுக்கு அளிக்கவேண்டும் என மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் வற்புறுத்துவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அகதிகள் வேறு, இவர்கள் பிரச்சனை வேறு என்று மீண்டும் சொல்லுகிறேன். நாடு அற்றவர்கள் பிரச்சனை வேறு. இங்கே வந்து கொண்டிருக்கிறவர்களுடைய பிரச்சனை வேறு. இதைப்பற்றி தனியாக பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. அதற்கென்றே ஏற்படுத்தப்பட்டவர்கள் சில பிரச்சனைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த பிரச்சனைத் தனித்தனியாக அரசாங்கம் கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். குறிப்பாக ஒரு பிரச்சனை அவர்களுக்குக் கென்றே தொழில் அமைப்பது. மத்தியமாக நூற்பு ஆலை அமைப்பது. அதற்காக மத்திய அரசாங்கம் உதவி அளிக்கிறது.

SRI V. ARUNACHALA THEVAR: இலங்கை தேயிலைத் தோட்டங்களில் இதற்கு முன்னால் 25 சத வீதம் சிங்களவர்களைப் பியமிக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்திருந்தார்கள். இப்போது 50 சத வீதம் சிங்களவர்களை பியமிக்க வேண்டும் என்று ஏற்படுத்தியிருப்பதனால் அதிகமான இந்திய-இலங்கை தமிழர்களுக்கு வேலை கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இப்படிச் செய்வது இலங்கையிலிருந்து தமிழர்களை வெளியேற்றுவதற்கான இலங்கை அரசாங்கத்தின் சூழ்ச்சி என்பதையும் தமிழர்களுக்குச் செய்யக்கூடிய அநீதி என்பதையும் உணர்ந்து இதை வற்புறுத்திக் கண்டிக்க வேண்டும் என நமது அரசாங்கத்தார் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் பிரச்சனை செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இது வேறு பிரச்சனை. அந்த நாட்டில் உள்ளவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதை நாம் ஆட்சிப்பிடிக்கும் முறை என்று தோன்றவில்லை. இருந்தாலும் இந்த மாதிரியான விஷயங்களை மத்திய அரசாங்கமும் கவனித்து வருகிறது.

[5th February 1959]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: குறிப்பிட்ட தொழிலில் நீண்ட நாட்களாக ஈடுபட்டிருந்ததற்குத் தகுந்த அத்தாட்சி அதிகாரப் பூர்வமாக காட்டுகிற இலங்கைக்கு வரும் வரும் அகதிகளுக்கு இரும் அதே தொழில் கொடுக்க சர்க்கார் வசதி செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கூடிய வரையில் அவ்வாறு வசதி செய்து கொடுக்கலாம். ஆனால் எல்லோருக்கும் அங்கே என்ன தொழில் செய்து கொண்டிருந்தார்களோ அதே தொழிலை இங்கு கொடுப்பது என்பது முடியாத காரியம். அது சாத்தியம் என்றும் தோன்றவில்லை.

SRI A. VEDARATHNAM: இலங்கை நாட்டில் நடந்த சவெர்த்தின் போது தமிழர்களுடைய சொத்துக்கள் எல்லாம் அதிகமாகக் கொள்ளையடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கொள்ளையடிக்கப்பட்ட அந்த சொத்துக்களை மீட்டுத்தர என்ன முயற்சி எடுப்பதெனது மத்திய அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டிய விஷயமாக இருக்கின்றதும், கொள்ளையடிக்கப்பட்டவர்கள் தமிழர்களாதலால் அந்தப் பிரச்சனையை நமது மாநில சர்க்காருடைய பிரச்சனையாகக் கருதி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள்? கொள்ளைப் பொன் சொத்துக்களை அவர்களுக்கு மீட்டுத்தர இவர்கள் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: மாநில சர்க்கார் எந்த அளவுக்கு அச்சுறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு அச்சுறை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. நஷ்ட ஈடு கொடுக்கிற விஷயத்தில் மத்திய சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. அதுவும் அவர்களுக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயம். அந்த நாட்டில் நடந்தது. சர்வதேச சட்டம் இருக்கிறது. எத்தகைய பரிகாரம் எடுத்தியமோ அது தேப்படும்.

SRI K. ANBAZHAGAN: இலங்கை நாட்டில் உள்ள தமிழர்கள் டீயல்பாக அங்கேயே வாழ்வதற்கு உபாயம் பெற்றிருந்தும், அப்படி உர்மை பெறாமல் நபது நாட்டுக்கு வரவேண்டுமென்று இங்கே ஏற்று பராமரிக்க வேண்டிய முழுப் பெறுபடையம் மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று நபது சர்க்கார் வற்புறுத்துமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அவ்வாறு ஏற்படுகிற பிரச்சனையை அவ்வப்போது தீர்க்க இந்த அரசாங்கமும், மத்திய அரசாங்கமும் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறது.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, what are the proposals which this Government have placed before the Central Government for the rehabilitation of those who have been rendered homeless or Stateless and driven back to our country?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I think I have given this information previously to this House. But I do not have that information just now.

SRI S. B. ADITYAN: இலங்கையிலிருந்து தாயகம் திரும்பி வருகின்ற தமிழ் நாட்டவர்களை அரசுதான் என்று சருதமுடியாது என்றும் எத்தலிதமான உதவியும் செய்யமுடியாது என்று மத்திய அரசாங்கம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்தது உண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அப்படி எந்தவிதமான உதவியும் செய்ய முடியாது என்று மத்திய அரசாங்கம் தெரிவித்தல். இலங்கையிலிருந்து வருவார்களுக்கு ஒரு நாற்பது ஆலை ஏற்படுத்த மத்திய அரசாங்கம் உதவி அளிக்க முன்வந்திருக்கிறது.

[5th February 1959]

Tourism

* 16 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the steps taken to encourage tourism in the State in 1958?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: 1. A Tourist Bureau has been opened at Madurai for helping tourists with information regarding the tourist centres in and around Madurai.

2. Advertisements relating to the important tourist centres in the State were published in the Tourist Supplements of three leading dailies, *The Mail of Madras*, *Statesman of Calcutta*, and *The Hindustan Times of New Delhi*.

3. The following schemes included in the Development Plan for Tourism for the Second Five-Year Plan have been taken up and will be executed during the years 1958-59 and 1959-60:—

(1) Construction of a rest-house at Kancheepuram.—Rs. 1.50 lakhs.

(2) Construction of the first part of a rest-house at Tiruchirappalli—Rs. 1.00 lakh.

(3) Construction of a rest-house at Courtallam.—Rs. 1.70 lakhs.

(4) Construction of a rest-house at Nagercoil.—Rs. 0.50 lakh.

4. Steps are being taken to constitute a State Tourist Traffic Advisory Committee for advising the Government on the development necessary for the important tourist centres in the State.

SRI A. GOVINDASAMY: பரவைகள் ஸ்தலமாக சருதப்படும் வேடந்தாங்கலில் ஒரு ரெஸ்ட் ஹவுஸ் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்து வருகிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கட்டவேலை ஆரம்பிக்கப்படும்.

SRI A. A. RASHEED: Has the Hon. Minister got any information regarding the number of tourists who visited the Madras State in 1958?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not have that information.

SRIMATHI HEMALATHA DEVI: கனம் தலைவர் அவர்களே, சேலம் ஜில்லாவிலே ஏனெனக்கல் காவேரியை ஒரு டிரீஸ்ட் சென்டராக ஏற்படுத்துவதற்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: எல்லா இடங்களிலும் ஒரு டிரீஸ்ட் சென்டர் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டுமென்றுதான் ஆசை. ஆனால் இப்பொழுது ஒரு சில இடங்களில்தான் வேலை நடைபெற்று வருகிறது.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: கோடை மலேக்சம் கோடை ரோட்டிற்கும் ஒரு ரயில் பாதை அமைக்க சர்க்கார் உத்தேசித்தது உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுது ஊட்டிக்கு போய்ப்பட்டிருக்கும் ரயில் பாதை உபயோகப்படுத்தப்படாமலேயே அனேகமாக எல்லேரும் காரிலும், பஸ்ஸிலும் போகிறார்கள். அப்படி இருக்கும் பொழுது இருப்புப்பாதை அவசியமா என்பதுதான் கேள்வி.

[5th February 1959]

SRI K. ANBAZHAGAN: தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலிருக்கும் காவேரிப் பூம்பட்டினத்தை விரிவு படுத்தி அல்லது அந்த பகுதியை அழகுபடுத்தி ஒரு ஓய்வு விடுதி கட்டப்படும் என்று அண்மையில் தெரிவிக்கப்பட்டது. அது நிறைவேறுமா? அதுபோல் மதுரை ஜில்லாவில் டிருட்டும் சருளி மலையிலும் ஒரு பிரயாணிகள் விடுதி அமைப்பதற்கு அரசாங்கத்திடம் திட்டம் உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சருளிமலையில் இப்பொழுது சில வேலைகள் நடந்துவருகின்றன. காவேரிப் பூம்பட்டினத்தைப்பற்றி யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். வெளிநாட்டிலிருந்து வருவர்களுக்கு மட்டும் தான் தங்குவதற்கு இப்பொழுது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுவருகிறது.

Lands in Lower Bhavani areas affected by seepage

* 17 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of acres declared as seepage affected in Lower Bhavani area of Coimbatore district during 1958;

(b) whether any conditions were laid to declare seepage-affected areas; and

(c) if so, the details of the same?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) 21,121.88 acres.

(b) & (c) Yes, Sir. A statement * is placed on the table of the House.

Minimum Wages

* 18 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஜின்னிங்—அச்சு—ஒட்டல்—பிப்பெட்டி தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்தாவிட்டதா?

(ஆ) அப்படியானால், அதன் விவரம் மேஜைமேல் வைக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (அ) & (ஆ) இத்த தொழில்களுக்குக் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யவில்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: குறிப்பிட்ட தொழிலாளர்களின் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் எப்பொழுது செய்வார்கள்? தீப்பெட்டித் தொழிலாளர்களுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் ஆங்காங்கே தகராறுகள் ஏற்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம், குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படாதது தான். ஆகவே இந்த குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இப்பொழுது தீப்பெட்டித் தொழில்கள் மிகவும் நெருக்கடியான நிலையில் இருக்கின்றன. இந்த சமயத்தில் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்தால் அந்தத் தொழில் நசுந்துபோகும். அதனால்தான் இந்த குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்வது சற்று தாமதம் ஆகிறது.

[5th February 1959]

* 19 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to enhance the minimum wages of municipal workers; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMI: பல முனிசிபலிட்டிகளில் குறைந்த பட்ச கூலி (basic wage) ரூபாய் 10 ஆக நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பம்பாயில் ரூபாய் 18 ஆகவும், மைசூரில் ரூபாய் 16 ஆகவும் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே குறைந்தபட்ச ஊழியத்தை உயர்த்துவதற்கு இந்த மாகாணத்தில் எப்பொழுது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: 1952-ம் வருஷத்தில் முதல் முதலாக ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு முறை இந்த கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதன்படி 1957-ம் வருஷத்தில் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அடுத்தபடியாக 1962-ம் வருஷத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். ஆகவே அதற்கு இப்பொழுது ஒன்றும் அவசியம் இல்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM: நெற்று கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையில் கமிஷன் யெய்டம் சிபார்சு ஸ்தல ஸ்தாபன ஊழியர்களுக்கும் பெருந்தும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் கைம் யந்திரி உலர்கள் பெருந்தாது என்று சொல்வதற்கு காரணம் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: நான் அப்படி ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

* 20 Q.—SRI M. S. SELVARAJAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any suggestion has been received from the Central Board for Salt for bringing salt workers within the scope of the Minimum Wages Act; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes, Sir.

(b) The Government decided to defer the question of extending the Minimum Wages Act to the salt industry as the existing staff of the Factories Department cannot take up any additional work at present.

SRI M. S. SELVARAJAN: குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் தற்காலிகமாக நிறுத்திவைத்திருக்கும் நிலையில் இப்பிரச்சனையில் ஒரு பரிசீலனை காலம் காணுவதற்கு வசதியாக உப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களும்

[5th February 1959]

சர்வீஸ் கமிஷன், கூலி நிர்ணயம் போன்ற விஷயமாக கவனிப்பதற்கு ஒரு கமிட்டி நிறுவிப் பரிசீலிப்பதற்கு அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வாய்க்காது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இப்பொழுது எவ்விதமான பரிசீலனையும் இல்லை. பின்பு அவசியம் ஏற்பட்டால் ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்த யோசிக்கப்படும்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Are the Government aware of the fact that in many factories workers themselves have taken to the manufacture of salt and if so, how they proposed to enforce this Act?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: In fact there are some co-operative societies of salt workers in the State and they are paying fairly adequate wages. So the question of minimum wages does not arise in their case.

Parks at Dam-sites

* 21 Q.—SRI A. VEDARATHNAM: கனம் பொது மாமத்தர் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இர மாநிலத்திலுள்ள ஆறுகளின் அணைக்கட்டுகளுக்கு அருகே பூங்காக்கள், நீரூற்றுகள் கட்டும் உத்தேசமுண்டா?

(ஆ) அப்படியானால் எங்கெங்கே? என்ன செலவில்?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Yes, Sir.

(b) The Government have approved the formation of parks at the following places at the cost shown against each:—

	RS.
(1) Lower Bhavani (Park)	1,80,000
(2) Amaravathi Reservoir Project at Amaravathinagar (Park)	1,00,000
(3) Krishnagiri Reservoir 2 Project Dam-site (Park)	52,000

The Government have under consideration the improvements to the park in the rear of Mettur Dam at a cost of Rs. 2,49,500 and a proposal for the formation of parks and fountains at the Sathanur reservoir dam-site at an estimated cost of Rs. 1,00,000.

Besides the above, the formation of parks and springs at the following places at the cost shown against each is under the consideration of the Chief Engineer (Irrigation):—

	RS.
(1) Grant Anicut (Garden and Fountain)	12,000
(2) Cauvery Upper Anicut (Garden and Fountain). ..	5,250
(3) Veeranam tank and Shatlatope Anicut (Gardens)	5,000
	at each place.

(4) Poondi Regulator Area (Parks and Fountains). 16,000

The work on the formation of a park at the Vaigai Dam-site has been taken up.

[5th February 1959]

SRI A. VEDARATHNAM : இப்போது குறிப்பிடப்பட்ட இந்த அணைக்கட்டுகள் தவிர மற்ற புதிய அணைக்கட்டுகளிலும் உத்தகைய பூங்காக்களை அமைக்க அரசாங்கம் உத்தேசிக்குமா? அவ்வாறு செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : புதிய அணைக்கட்டுகள் கட்டப்பட்ட பிறகு அது பற்றி யோசிக்கப்படும்.

Veterinary Hospitals

*22 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு ஜில்லாவில் எத்தனை, என்னென்ன விதமான கால் நடை ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கின்றன (தாலுகாவாரியாக)?

(ஆ) ஒவ்வொரு ஆஸ்பத்திரியும் எந்தெந்தத் தேதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது?

(இ) 1955 முதல் 1957 வரை வருட வாரியாக எத்தனைப் பிராணி களுக்கு வைத்திய சிகிச்சை கொடுக்கப்பட்டது?

(ஈ) பிரக்காவுக்கு ஒரு கால்நடை ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்த உத்தேச முண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) to (c) A statement^a is placed on the table of the House.

(d) At present there is no proposal to start one veterinary dispensary for each firka.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : மேஜையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்டேட்மெண்டில், 3 தாலுகாக்களில் கால் நடை ஆஸ்பத்திரி களும், 5 தாலுகாக்களில் கால்நடை டிஸ்பென்ஸரிகளும், மற்ற தாலுகாக்களில் மைனர் கால்நடை டிஸ்பென்ஸரிகளும் இருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்றுள்ள நிலைமையில் கால்நடைகளுக்கு போதுமான பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டுமானால் ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் ஒரு கால்நடை ஆஸ்பத்திரியும் ஒவ்வொரு பிரக்காவிற்கும் ஒரு கால்நடை டிஸ்பென்ஸரியும் இருக்கவேண்டும் என்று கருதி, கால்நடை ஆஸ்பத்திரி களையும் கால் நடை டிஸ்பென்ஸரிகளையும் அந்த முறையில் அமைப்பதற்கு அரசாங்கத்தார் உடனடியாக முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : 102 தாலுகாக்கள் இருக்கின்றன. 112 ஒழுங்கான வெடெரினரி ஸ்தாபனங்களும் இருக்கின்றன. மற்றவை மைனர் டிஸ்பென்ஸரிகள். ஆனால் பிரக்காவிற்கு ஒரு வெடெரினரி வைத்திய ஸ்தாபனம் வீதம் அவைகளை அமைப்பது சிரமம்; ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் ஒன்று நிச்சயமாக இருக்கும்.

SRI A. A. RASHEED : What is the number of hospitals in North Arcot district without veterinary doctors and may I know when the doctors will be appointed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information, Sir.

^a Printed as Appendix II on pages 91-92 infra.

[5th February 1959]

SRI A. VEDARATHNAM : இப்போது, இதுவரை திறக்கப் பட்டிருக்கும் அத்தனை கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகளிலும் டாக்டர்கள் இருக்கிறார்களா? அப்படி இல்லையானால், டாக்டர்கள் இல்லாத ஆஸ்பத்திரிகளுக்கெல்லாம் டாக்டர்களை நியமிப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அனேகமாக எல்லா கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகளிலும் டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்றிரண்டு இடங்களில் போதுமான டாக்டர்கள் கிடைக்காமல் இருக்கலாம். டாக்டர்கள் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. இதை சமாளிப்பதற்கு “ஸ்டாக் மென்” இருக்கவேண்டும்.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகளில் டாக்டர்கள் இல்லை என்ற பிரச்சனை பெருவாரியாக இன்னும் இருந்து வருகிறது. எனவே, உத்தியோகத்தை விடவிட்டு வெளியேறும் டாக்டர்களை கட்டாயமாக இந்த ஆஸ்பத்திரிகளில் நியமிக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கால்நடை டாக்டர்களின் நிலைமை மனிதர்களுக்கு வைத்தியம் பார்க்கும் டாக்டர்களின் நிலைமையைப் போன்றது அல்ல. கால்நடை டாக்டர்களுக்கான பரிகாச பாஸ் பண்ணினவர்கள் இந்த ஸ்தாபனங்களில் வேலைக்கு வந்துதான் ஆகவேண்டும். அவர்களுக்கு தனியாக உத்தியோகம் கிடைப்பதில்லை. வேண்டுமானால், அவர்கள் வேறு ராஜ்யங்களுக்குப் போகலாம். கிடைக்கும் கால்நடை டாக்டர்களைக் கொண்டு இந்த ஆஸ்பத்திரிகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

*23 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

S.P.C.A. உள்ள இடங்களிலெல்லாம் கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகள் வைக்க உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Regular veterinary institutions (either veterinary hospital or veterinary dispensary) are functioning already at all places where S.P.C.A. are functioning, except Ayyampet. The veterinary dispensary at Papanasam which is only at a distance of five miles serves the needs of Ayyampet.

SRI M. KALYANASUNDARAM : : மாடுகள் வைத்துக் கொண்டு இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு S. P. C. A. ஸ்தாபனத்தால் நன்மையை விடத்தீமைதான் அதிகமாக ஏற்படுகிறது என்பதை சர்க்கார் அறிவார்களா? அந்தக் காரணத்தால் இந்த ஸ்தாபனத்தை சர்க்கார் மூடுவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினரைப் போன்ற ஒரு சிலர் இம்மாதிரியான அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அது சரி அல்ல.

Hindi

*24 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இம்மாதில் ஆரம்பப் பள்ளிகளில் ஹிந்தி எந்த வகுப்பிலிருந்து போதிக்கப்படும்?

[5th February 1959]

(ஆ) எல்லா மாணவர்களுக்கும் போதிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Hindi will not be taught in any of the standards in elementary schools.

(b) Does not arise.

SRI A. VEDARATHNAM : ஆரம்பப் பள்ளிகளில் ஆங்கிலம் போதிக்கப்பட இருக்கிறது. ஆங்கிலத்திற்குக் கொடுத்திருக்கும் அந்த அளவு சலுகையையாவது நம் தேசிய மொழியாகிய ஹிந்திக்குக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா? அதைப்பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மொழிப் பிரச்சனை சம்பந்தமாக எல்லோருடனும் கலந்தாலோசித்து ஒரு திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறோம். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது தான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை.

Allocation of poramboke lands to Harijans

* 25 Q.—**SRI K. B. S. MANI** (on behalf of Sri M. C. Muthukumaraswamy) : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை ஜில்லா, நன்னிலம் தாலுகாவில் ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கியுள்ள ரெவின்யூ புறம்போக்கு நிலங்களின் விஸ்தீரணம் என்ன?

(ஆ) அவைகளில் ஹரிஜனங்களின் உபயோகத்திலுள்ள நிலங்களின் விஸ்தீரணம் எவ்வளவு?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No cultivable poramboke land has been reserved for the Harijans but an extent of 9.61 acres of Natham poramboke has been reserved for the provision of house-sites to the Harijans.

(b) Out of an extent of 9.61 acres of Natham poramboke an extent of 5.54 acres of land is under the occupation of the Harijans.

SRI K. B. S. MANI : தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் குடியிருப்புப் பிரச்சனை மிக ரொக்கடியான நிலையில் இருப்பதற்குக் காரணம், அந்த ஜில்லாவில் எல்லா நிலங்களும் மடாலயங்களுக்கே சொந்தமாக இருப்பது தான். எனவே அங்கே சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களில் ஹரிஜனங்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு எவ்விதத் தடையும் இல்லாதபடி முன் கூட்டியே ஒரு உத்தரவு போட சர்க்கார் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சர்க்கார், தங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் உள்ள இடங்களில் அவைகளை ஹரிஜனங்களுக்கு தாராளமாகத் தான் கொடுக்கிறார்கள். அவை போதிய அளவில் இல்லை. ஆகையால் நிலங்களை acquire செய்து ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவ்வாறு acquire செய்யப் பட்டுள்ள இடங்களுக்குச் செல்ல ஹரிஜனங்கள் மறுக்கிறார்கள்.

SRI K. B. S. MANI : அது வாஸ்தவமே. ஹரிஜனங்கள் அந்த இடங்களுக்குப் போகாததற்குக் காரணம் அந்த இடங்கள் பள்ளங்களிலோ ஆற்றுப் பரிகளிலோ இருப்பது தான்; acquire பண்ணப்பட்டுள்ள இடங்கள் மிக மோசமாகவும் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு ஏற்றவையாக இல்லாமலும் இருக்கின்றன. இந்தக் காரணங்களால் தான் அவர்கள் அந்த இடங்களுக்குப் போகவில்லை என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அந்த இடங்கள் ஜில்லா ஆபீசர்களால் பார்வையிடப்பட்டு இந்த விஷயங்கள் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றனவா? அப்படியானால் அவைகளை எடுத்துச் செய்துவிட்டு வேறு இடங்களை acquire செய்து ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

[5th February 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : எதோ சில இடங்களில் கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதுபோல் இருக்கலாம். ஆனால் பெரும்பான்மையாக, தாங்கள் இருக்கும் இடங்களை விட்டு வேறு இடங்களுக்குப் போகும் மனப்பான்மை—தாங்கள் இருக்கும் இடங்கள் நெருக்கடியாக இருந்தால்கூட—அவர்களிடம் இல்லை.

Appointment to the Ministerial Service

* 26 Q.—**SRI K. B. S. MANI** (on behalf of Sri M. C. Muthukumaraswamy) : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

மினிஸ்டீரியல் செர்வீஸில் தாற்காலிக, நிரந்தர வேலைகளுக்கு அபேட்சகர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் விஷயத்தில் வகுப்புவாரித் தேர்வு முறை ஜில்லா வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனங்களால் பின்பற்றப்படுகிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No Sir.

Preparation of medicines by Devasthanams

* 27 Q.—**SRI K. B. S. MANI** (on behalf of Sri M. C. Muthukumaraswamy) : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) அறநிலையப் பாதுகாப்புக்கு உட்பட்ட எத்தனை தேவஸ்தானங்களிலிருந்து ஆயுர்வேதிக் முறைப்படி உயர்ந்த மருந்துகள் தயாரித்து எழைகளுக்கு இனாமாகக் கொடுக்க அனுமதி வேண்டுமென அரசாங்கத்திற்கு முறையீடு வந்துள்ளன?

(ஆ) அவைகளில் எத்தனை தேவஸ்தானங்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டுள்ளன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) None, Sir.

() Does not arise.

SRI K. B. S. MANI : தேவாலய தர்மகர்த்தாக்கள், இந்த மருந்துகள் என்னென்ன பலன்கள் எவ்வளவு எவ்வளவு அளிக்கின்றன என்று பரிட்சித்துப் பார்த்த பிறகு அவைகளை வெளியே அனுப்புகிறார்களா, அல்லது பரிட்சிக்காமலே மக்களுக்குக் கொடுத்து மக்களிடத்தில் அவைகளைப் பரிட்சிக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஆயுர்வேத முறைப்படி மருந்து தயாரித்து மக்களுக்குக் கொடுக்க எத்தனை தேவஸ்தானங்கள் முன் வந்திருக்கின்றன என்று மூலக் கேள்வியில் கேட்கப் பட்டது. அதற்கு, “ஒரு தேவஸ்தானமும் முன் வரவில்லை” என்று நான் பதில் சொன்னேன்.

Polytechnics

* 28 Q.—**SRI T. T. DANIEL :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the total number of Polytechnics in the State, district-war;

(b) the total number of students studying in all the polytechnics; and

(c) the number of students studying in each polytechnic?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a), (b) & (c) A statement is laid on the table of the House.

[5th February 1959]

SRI T. T. DANIEL : Sir, because there has been a great rush to get admissions in these institutions, will the Government consider the desirability of starting some more polytechnics and is it a fact that some applications are pending in this regard before the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Government intend to start a few more polytechnics and in fact there are some applications pending.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு, கன்னியாகுமரி ஆகிய மூன்று ஜில்லாக்களில் தனி மற்ற ஜில்லாக்களில் மட்டிலும் தொழிற் பள்ளிகள் இருக்கின்றதென்று மேஜையில் வைக்கப்பட்டுள்ள ஸ்டீட்மெண்டிலிருந்து தெரிகிறது. இந்த மூன்று ஜில்லாக்களிலும் உடனடியாக இந்த ஆண்டில் தொழிற் பள்ளிகளை ஆரம்பிக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தென் ஆற்காட்டில் பாலிடெக்னிக் இருக்கிறது. வட ஆற்காட்டிலும் கன்னியாகுமரியிலும் பாலிடெக்னிக் இல்லை. இந்த இரண்டு ஜில்லாக்களிலும் அடுத்த வருஷம் தொழிற் பள்ளிகளை ஆரம்பிக்க முயற்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது.

Village officers

* 29 Q.—**SRI C. MUTHIAH :** கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் பதவிகளுக்கு சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் நபர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No, Sir.

SRI C. MUTHIAH : இப்போது கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் இரு முறையில் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களை நியமிக்கும் விஷயத்தில் சர்க்கார் இரு கொள்கையை கையாள்கிறது. இசம் பாத்தியம், இசமில்லாத பாத்தியம் என்ற இரு முறையில் அவர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களை சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் நியமிக்க விட்டாலும், சீரே முறையில் அவர்களை நியமிக்கும் வகையில் தங்கள் கொள்கையை மாற்றிக்கொள்ள அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சட்டப் பிரகாரம் இசம் பாத்தியம் இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சனை ஒரு பெரிய பிரச்சனை. இது அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையில் இருக்கிறது.

SRI K. B S MANI : கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்கும் விஷயத்தில் பாம்பா பாத்தியதை முறை தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இல்லை. அந்த முறை தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் இருக்கிறது. பல கொலைகளும், கொள்ளைகளும், கலவாங்களும் கிராமங்களில் நடப்பதற்கு பாம்பா பாத்தியதை முறை ஏதுவாக இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த முறைபை நீக்குவதற்கு ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர அரசாங்கம் முன் வருமா?

SRI A. GOVINDASAMY : I take strong objection to the words 'Kol i' and 'Kollai' சில இடங்களில் இந்த முறையால் கொலை, கொள்ளைகள் நடக்கின்றன என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிறார்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதனால் கொலைகளும் கொள்ளைகளும் நடப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

[5th February 1959]

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்கும் விஷயத்தில் பாம்பா பாத்தியதையை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று சர்க்கார் ஆலோசித்து வருவதா? அப்படியானால் எப்பொழுது அது அமுல் நடத்தப்படும்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பாம்பா பாத்தியதையைப் பற்றி மட்டுமன்றி, பொதுவாகவே கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை வேறு எந்த முறையில் நியமிக்கலாம் என்பது பற்றியும் ஆலோசனை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

Retirement age for industrial workers

* 30 Q.—**SRI T. T. DANIEL :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the superannuation age fixed for clerks and industrial workers by the Standing Labour Committee?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No superannuation age has been fixed for clerks by the Standing Labour Committee.

In the old Standing Orders of some establishments certified under the Industrial Employment (Standing Orders) Act, prior to 17th September 1956, the age of superannuation for industrial workers was fixed at 55 years. In the Standing Orders of certain textile mills and industrial establishments certified after 17th September 1956, the age is fixed at 58 years. In an agreement, dated 15th April 1957, between the United Planters' Association of Southern India, Coonoor, and the plantation workers, the age of superannuation for the plantation workers has been fixed at sixty.

SRI T. T. DANIEL : Will the Hon. the Minister be pleased to state the principles that have been followed in fixing this age limit?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is a matter for negotiation between the employers and the employees, and the Industrial Employment (Standing Orders) Act provides for the determination of any differences between the employers and the employees in this matter.

SRI S. LAZAR : இப்பொழுது அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறவயது 60. இதற்கு retrospective effect கொடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அந்தமாதிரி அதிகப்படுத்தவில்லை. மூன்று ஒப்பந்தங்களை நான் படித்தேன். ஒரு ஒப்பந்தத்தில், தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தில் 60 வயது என்று கண்டிருக்கிறது. அவ்வளவுதான்.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : உடல் உழைப்பு கொடுத்த வேலை செய்யக் கூடியவர்களுக்கு, வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பிறகு பென்ஷன் இல்லாத காரணத்தினால், அவர்களுக்கு உடலில் வலி இருக்கும் வரையில் வேலை செய்வதற்கு ஒத்தாசை செய்ய, கிண்டியூர்

[5th February 1959]

ஆகவேண்டுமென்று சொன்னால் மெடிக்கல் காரணத்தினால்தான் ரிடையர் ஆக்கவேண்டுமென்ற சிபார்சை “ஸ்டாண்டிங் லேபர் கமிட்டிக்கு” இந்த அரசாங்கம் சொல்லுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதைப்பற்றி இரண்டு விதமான அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றன. வேலையில்லுந்து ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளும் வயதை அதிகரிப்பதினால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரிக்கும் என்ற பிரச்சனையும் உண்டு. ஆகவே இதைப் பற்றி முதலாளிகளும் தொழிலாளர்களும் நேரிடையாகப் பேசி அவர்கள் ஒப்பந்தத்திற்கு வர வேண்டுமென்று விட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் அப்படி ஒப்பந்தத்திற்கு வர முடியாவிட்டால் அவர்கள் லேபர் கமிஷனரிடம் சென்று தங்கள் குறையைத் தீர்த்துக் கொள்ள முடியும்.

Police force to prevent illicit transport of liquor

* 31 Q.—**SRI K. B. S. MANI** (on behalf of M. C. Muthukumaraswamy): கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

தஞ்சை ஜில்லா, நன்னிலம், நாகப்பட்டினம், மாயூரம் முதலிய தாலுகாக்களை ஒட்டியுள்ள காரைக்கால் பிரஞ்சு பகுதியில் மதுவருந்த செல்பவர்களையும், மதுவைக் கள்ளக்கடத்தல் செய்பவர்களையும் தடுப்பதற்கெனத் தனிப் போலீஸ் நிறுவுவதற்கு அரசாங்கம் திட்டமிட்டுள்ளதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

SRI K. PONNIAN : மதுவிலக்கு அமலில் இருக்கும் ராஜ்யத்திற்கும் மதுவிலக்கு அமலில் இல்லாத ராஜ்யத்திற்கும் இடையேயுள்ள தூரம் என்ன? எவ்வளவு மைல்களுக்கு அப்பால் மதுவிலக்கு அமலில் இருக்கும் ராஜ்யத்தில் கடைகள் வைக்கவேண்டுமென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்தக் கேள்வி நன்னிலம், நாகப்பட்டினம், மாயூரம் தாலுகாக்களின் பக்கத்திலுள்ள காரைக்கால், பாண்டிச்சேரி எல்லையைப் பற்றியது. அதில் மைல் கணக்கு ஒன்றுமில்லை. அவைகள் வேறு ராஜ்யம், இப்பொழுது அங்கு மது விலக்கு இல்லை, இங்கு இருக்கிறது. அவ்வளவுதான்.

SRI A. GOVINDASAMY : தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தை ஒட்டியுள்ள பாண்டிச்சேரி பகுதியில், ரம் பகுதிகளின் அடுத்துள்ள சில கிராமங்களில் கள்ளக்கடைகள், சாராயக் கடைகள் இருப்பதால் இங்குள்ளவர்கள் அங்கு சென்று அதிகமாக குடிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் இருப்பதால் அங்கேயும் குடி ஒழிப்புத் திட்டத்தை வற்புறுத்த தென் ஆற்காடு மதுவிலக்கு கமிட்டியார் அரசாங்கத்திற்கு சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். அது பற்றி அரசாங்கம் என்ன யோசித்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை. மதுவிலக்கு கமிட்டியார் சிபார்சு செய்திருக்கலாம். ஆனால் இந்த அரசாங்கம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : பாண்டிச்சேரியும் தமிழகப் பிரதேசத்தையும் சேர்ந்திருப்பதால் அதை தீர்மானத்தோடு இணைத்து விட்டோமென்று சொன்னால் ஒரே யடியாக மதுவிலக்கு அங்கேயும் வந்து விடும். ஆகவே அந்த முயற்சியை சர்க்கார் கைக்கொள்ளுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது வேறு விஷயம். அது இதிலிருந்து எழவில்லை.

[5th February 1959]

Advanced technical studies

* 32 Q.—**SRI T. T. DANIEL :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to stated whether the United States of America Government have selected any candidates this year from this State for advanced studies in the United States of America who would serve as teachers in the Technical Institutes in India after their training?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

Government Hospital, Sirkali

* 33 Q.—**SRI C. MUTHIAH :** கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சீர்காழி தாலுகா தலைமை ஆஸ்பத்திரி எப்போது சர்க்கார் வசமாயிற்று?

(ஆ) அதன் பின் இதுவரையில் அதில் நடந்த அபிவிருத்தி வேலைகள் என்னென்ன?

(இ) புதிதாக கட்டிடங்கள் கட்டவும், கருவிகள் வழங்கவும் உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) From 1st December 1956.

(b) None so far.

(c) The following proposals are under consideration :—

(i) Construction of additional ward of 20 beds.

(ii) Construction of an X-ray Block.

(iii) Construction of an overhead tank with pipe connections.

SRI C. MUTHIAH : இப்பொழுது இருக்கிற ஆஸ்பத்திரியில் இட நெருக்கடி மிகுதியாக இருக்கிறது. வேறு ஆறு ஏக்கர் நிலம் பக்கத்தில் இருப்பதால் அங்கு “எக்ஸ்ட்ரே”, புதிய வார்ட் முதலியவைகளை கட்டினால் அதிகப்படியாக செலவு செய்யப்படும் பணம் நல்ல முறையில் செலவு செய்யப்படுமென்று எழுதியனுப்பி அது நிராகரிக்கப் பட்டு விட்டது. அதிகப்படியான பணம் அங்கு செலவு செய்யப்படும்போது அவைகளை நல்ல இடத்தில் அமைப்பதற்காக அதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்ய அரசாங்கம் உத்தரவிடுவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : தற்போது இந்த செளகரியங்களை எல்லாம் ஏற்படுத்த டிஸ்ட்ரிக்ட் மெடிகல் ஆபீஸர் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது பெரிய விஷயம். அதை இப்பொழுது கவனிப்பதற்கில்லை.

SRI K. B. S. MANI : ஒரு பக்கம் லாதரன் மிஷனுக்கு சொந்தமான பாதிரியார் வீடும், பின் பக்கம் வாய்க்காலும் இருப்பதால், சீர்காழி ஆஸ்பத்திரி கட்டிடத்தை விஸ்தரிக்க இடம் கிடையாது. ஆகவே அதை வேறு ஒரு இடத்திற்கு மாற்றினால் ஒழிய சர்க்கார் திட்டப்படி கட்டிடம் கட்டவோ அல்லது மற்ற சிபார்சுகள் அமல் நடத்தவோ இடவசதி கிடையாது. ஆகவே அந்த ஆஸ்பத்திரியை பக்கத்திலுள்ள இடத்திற்கு மாற்றியமைத்து அங்கு இந்த கட்டிட விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்த இடத்தை வந்து பார்க்கத் திட்டமிடுகிறேன்.

[5th February 1959]

Mineral survey at Kanyakumari district

* 34 Q.—SRI T. T. DANIEL: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any mineral survey was made in 1957 or 1958 in the Kanyakumari district;

(b) if so, in which taluk of the district;

(c) whether thorium, gold and petrol were found in the district; and

(d) in which village and in which survey numbers the above minerals, if any, were found?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes, Sir. The systematic geological mapping and mineral survey in Kanyakumari district were commenced by the Geological Survey of India during the field season 1957-58.

(b) An area of about 35 square miles falling in the hilly areas of the Thovala taluk has been mapped so far.

(c) No, Sir.

(d) Does not arise in view of the answer to clause (c).

Biological Control Centre

* 35 Q.—SRI K. B. S. MANI (on behalf of Sri M. C. Muthukumaraswamy): கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை ஜில்லாவில் நெற்பயிர்களை அரிக்கும் பூச்சிகளைத் தடுப்பதற்காகப் பூச்சிகள் தடுக்கும் ஆராய்ச்சி நிலையம் (Biological Control Centre) ஒன்றை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் உத்தேசித்துள்ளதா?

(ஆ) அப்படியானால் எப்போது?

(இ) எந்த இடத்தில் அது ஆரம்பிக்கப்படும்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) & (c) Do not arise.

Small Savings Scheme

* 36 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the measures taken by the Government for securing Compulsory Small Savings in the State as recommended by the National Development Council meeting held in November 1958;

(b) whether there is any proposal to increase the commission paid to agents who collect Small Savings in the State or to fix a minimum pay for them; and

[5th February 1959]

(c) if so, the details thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The National Development Council has not yet taken a firm decision on "Compulsory Small Savings Scheme". The question is still under consideration.

(b) No, Sir. There is no such proposal.

(c) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMI: ரெவின்யூ அதிகாரிகள் விவசாயிகளிடமிருந்து நிலவரி வசூல் செய்யும்போது இரண்டு பங்கு கட்டாயமாக வசூல் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவு இட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மழையின்மையால் கஷ்டப்படும் பிரதேசங்களில் இருப்பவர்களை கஷ்டப்படுத்தாமல் இருக்க உத்தரவு இடுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: பழனிசாமி அவர்கள் சொல்வது மாதிரி உத்தரவு ஒன்றும் கிடையாது.

SRI M. KALYANASUNDARAM: உத்தரவு போடாமல் இருக்கலாம். ஆனால் 1958-59-ம் வருடத்தில் நம் ராஜ்யத்திலிருந்து எவ்வளவு தான் இந்த சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்கார் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள்? வருடக் கடைசியில் வசூல் செய்தால் நிலவரி செலுத்தக் கூடிய அதே சமயத்தில் விவசாயிகளிடமிருந்து சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு வசூல் செய்வதினால் பட்டாதாரங்களுக்கு சிரமம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அதை முன்கூட்டியே செய்வதற்கு சர்க்கார் ஆலோசிப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும், அங்கிருக்கக்கூடிய நிலைமையை அனுசரித்து எந்த சமயத்தில் இந்த தேசிய சேமிப்புத் திட்டத்தை தீவிரமாக அமுல் நடத்தவேண்டுமென்று ஆலோசித்து முடிவு செய்கிறார்கள். அறுவடையாகும்போதுதான் மக்களிடம் பணம் இருக்கும். அப்பொழுதுதான் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியும். அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய யோசனையை மனதில் வைத்துக் கொண்டுதான் எந்த சமயத்தில் இதைச் செய்யவேண்டுமென்று இப்பொழுது நிர்ணயிக்கிறார்கள்.

SRI A. GOVINDASAMY: சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்காக பஞ்சாயத்து போர்டுகளில் இருக்கிற பணத்தை வற்புறுத்தி வாங்குவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? இதனால் திட்ட வேலைகள் பாதிக்கப்படும் என்று உணர்ந்து அப்படி அங்கிருந்து வாங்காமல் இருக்க அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: பஞ்சாயத்துகள் வேண்டுமென்றால் இதில் போடலாம். ஆனால் சமீபத்தில் ஒரு உத்தரவு மாதிரி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துகள், முனிசிபாலிட்டிகள் இவைபோன்ற ஸ்தாபனங்களிலிருந்து இதற்கு நிதி போட வேண்டிய அவசியமில்லையென்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் 1958 ஜனவரி-பெப்ரவரியில் வசூல் செய்யப்பட்ட தொகையான சுமார் 2,000 ரூபாய் வரைக்கும் அங்குள்ள மணியக்காரர் கையிலேயே வைத்துக்கொண்டு இருந்ததாகவும், அதற்கான ரசீதுகளையோ அல்லது அதற்கான புத்தகங்களையோ, வசூல் செய்த பணத்தையோ கொடுக்கப்படாததின காரணமாக அவர் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அதற்கு அவர் பேரில் பணம் வசூலிக்கப்பட்டதே யொழிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

10 a.m.

[5th February 1959]

என்று தெரிகிறது. ஆகவே அவர் பேரில் உடனடியாக தக்க தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா? அவர் பேரிலுள்ள இசும் உரிமையை ரத்து செய்யும்படி சர்க்கார் உத்திரவிடுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இம்மாதிரி நாணய மற்ற முறை நடந்து கொண்டு வருவதாக வேறு எந்த ஜில்லாக்களிலிருந்தும் புகார் வரவில்லை. வடாற்காடு ஜில்லாவில் நடைபெற்றிருப்பதாக இப்போது அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இதைப் பற்றி விசாரிக்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : We have half a dozen questions more. I will take five minutes more and finish them.

Small Savings Scheme

* 37 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the amount collected under the Small Savings Scheme, district-war and the target amount fixed for collection in 1957-58?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The target for Small Savings collections in the State during 1957-58 was Rs. 10 crores and the total collections amounted to Rs. 873 lakhs (roundly).

The districtwar collections were as follows :—

District. (1)	Amount collected. (2)
	RS IN LAKHS.
North Arcot	52
Madras	156
Salem	50
Chingleput	31
Coimbatore	108
Tanjore	83
South Arcot	60
Nilgiris	12
Kanyakumari	21
Ramanathapuram	39
Madurai	103
Tiruchirappalli	86
Tirunelveli	72
Total	873

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, may I know the districts which have exceeded, and also the districts which have fallen short of, the target?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have the information with me. But the hon. Member will notice that we fixed Rs. 10 crores as the target, and the total amount collected is about Rs. 873 lakhs. Therefore, the target has, more or less, been achieved.

[5th February 1959]

Amount spent for education out of temple funds

* 38 Q.—**SRI C. MUTHIAH :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

1957-58-ல் தர்ம பரிபாலன இலாகாவிலிருந்து கல்விக்காக தொகை மாகாணத்தில் எத்தனை இடங்களில் செலவு செய்யப்பட்டது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No fund was allotted for the purpose by the Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department. The Honourable Member apparently refers to the religious institutions from which funds were diverted for educational purposes. If so, in three places, surplus funds of religious institutions, were diverted for educational purposes.

SRI K. B. S. MANI : அரசாங்கத்திற்கு அதிகமான தொந்தரவு கொடுக்காமலேயே திருப்பனந்தாள் மடத்திலிருந்து அப்பகுதியில் இருக்கும் தனியார் துறை பள்ளிக்கூடங்களை எடுத்து நடத்துவதற்கு கேட்ட போது தனியார்கள் மறுத்துவிட்டார்கள். இம்மாதிரி மறுத்துவிட்ட விபரம் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? தெரியுமென்றால் இம்மாதிரி மடாலயங்கள் கோருகிறபடி தனியார் பள்ளிகளை நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு மடாலயங்களின் கீழ் ஒப்படைக்க சர்க்கார் முயற்சி செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதைப்பற்றி அரசாங்கத்தினிடத்தில் தகவல் இல்லை. கூடுதல் தகவல்களை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கொடுத்தால் அதைப் பற்றி பரிசீலிக்கலாம்.

SRI M. C. MUTHIAH : உயர்நிலை பள்ளிகளில் பிரார்த்தனை மண்டபம் கட்டவேண்டுமென்று கோரிக்கைகள் வந்தால் ஆங்காங்கு இருக்கும் மடாலயங்கள் மூலமாக அந்த பிரார்த்தனை மண்டபங்களை [கட்டிக்கொடுக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அம்மாதிரி சில யோசனைகள் இருந்து வருகின்றன. சில தேவைகள் இம்மாதிரி அங்கீகரிக்கப்பட்டும் வருகின்றன.

SRI K. R. VISWANATHAM : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய பணத்திலிருந்து செலவு செய்த மூன்று இடங்கள் எவையெல்லாம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஒன்று மணலி லட்சுமண முதலியார் ஸ்பெஷலிக் என்டோமெண்ட்ஸ் தொகையிலிருந்து சென்னை தியாகராஜா காலேஜில் ஒரு பிரார்த்தனை மண்டபத்திற்காக 10 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது. இரண்டு: திருச்செந்தூர் சுப்பிரமணியசுவாமி தேவஸ்தானத்திலிருந்து அங்குள்ள போர்டு ஹைஸ்கூலுக்கு பகல் உணவிற்காக 200 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று: சங்கரநயினர் கோவில், சங்கர நாராயணசுவாமி கோவில் தேவஸ்தானத்திலிருந்து அங்குள்ள கோமதி அம்மாள் போர்டு ஹைஸ்கூலுக்கு பகல் உணவிற்காக 303 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI A. VEDARATHNAM : பல தேவஸ்தானங்களிலும் கல்விக்காக பணம் ஒதுக்குவதற்கு அவர்களுக்கு உத்தரவில்லை என்றும், அதற்காக சட்டம் இல்லை என்றும் கூறுகிறார்கள். ஆகவே அம்மாதிரி தேவஸ்தான உபரி நிதியிலிருந்து கல்விக்கு ஒதுக்குவதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பொதுவாக எல்லா இடங்களிலும் கல்விக்காக மட்டும் ஒதுக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் சில இடங்களில் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டும் வருகிறது. இதைப்பற்றி ஆலோசித்து

[5th February 1959]

சட்டம் திருத்தப்பட்டு வருகிறது. அவ்விதம் திருத்தப்பட்ட மசோதாவை இந்த சட்ட மன்றத்தில் கூடிய சீக்கிரம் சமர்ப்பிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : ஸார், திருப்பனத்தாள், பந்தநல்லூர் கிராமங்கள் தேவஸ்தான கிராமங்களாக இருப்பதினால், அந்த கிராமங்களில் தேவஸ்தான ரிஸர்வ் நிதியிலிருந்து ஹைஸ்கூல்கள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கும் தேவஸ்தானங்களுக்கும் பல விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியும் அவை கவனிக்கப்படாமல் இருந்து வருகின்றன ஆகவே அந்த இடங்களில் உடனடியாக இந்த நிதியிலிருந்து ஹைஸ்கூல்கள் ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன் வருமா என்பதை அறிய வேண்டுமே.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதைப்பற்றி அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்த முடியாது.

Punka-pullers

* 39 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the reason for keeping punka-pullers in Government service?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Punka-pullers are employed for pulling punkas in a few Government offices which have not yet been electrified and housed in buildings which are not airy and well ventilated.

SRI N. K. PALANISAMI : ஸார், இன்னும் சில இடங்களில் அதாவது எலக்ட்ரிசிட்டி இல்லாத இடங்களில் பங்கா இழுப்பவர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த இடங்களிலும் எலக்ட்ரிசிட்டி போடுவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : போட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம்.

Retrenchment in the Commercial Taxes Department

* 40. Q.—**SRI M. S. SELVARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the number of Last Grade Servants of the Commercial Taxes Department who have been recently thrown out of employment on account of retrenchment measures in the departments?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 205 Last Grade servants were retrenched due to the re-organisation of the commercial Taxes Department with effect from 1st October 1958.

SRI M. S. SELVARAJAN : ஸார், இதுவரை மாற்றுவேலை எத்தனை பேர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. இன்னும் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கும் ஆட்களுக்கு வேலை கொடுக்க இன்னும் எத்தனை காலம் ஆகும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : டிசம்பர் மாதம் 1-ம் தேதி வரை 104 பேர்களுக்கு பெர்மனண்டாகவும், 23 பேர்களுக்கு டெம்பரரியாகவும் வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீதியுள்ள 78 பேர்களுக்கும் சீக்கிரமாகவே வேலை கொடுக்கப்படும்.

5th February 1959]

Temple lands

* 41 Q.—**SRI C. MUTHIAH :** கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

தஞ்சை ஜில்லாவில் தர்ம ஸ்தாபனங்களில் உள்ள ஆதின கோயில் நிலங்களைக் குத்தகைக்கு விடாமல் நேரடி சாகுபடியாளருக்குக் கொடுக்க அரசாங்கம் உத்தரவிட உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

SRI C. MUTHIAH : இந்தப் பிரச்சனை முக்கியமான பிரச்சனையாக இருந்து வருவதால், இந்த வருட ஆரம்பத்திலேயே குத்தகை கொடுக்க வேண்டியதை நேரடியாக விவசாயிகளுக்கே கொடுத்தால் வருங்காலத்தில் நாம் கொண்டு வரப்போகும் சீர்திருத்தத்திற்கும் மிக ஆதரவாக இருக்கும். ஆகவே இந்த விஷயத்தைப்பற்றி கூடுதலாக விவாதிக்க அரசு மணி நேரம் ஒதுக்கித் தர வேண்டும் என்று தலைவர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதைப்பற்றியும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதற்கான சட்டம் கொண்டு வருகிற சமயத்தில் அதற்குத்தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member has got an opportunity to speak about this during the discussion on the Governor's Address.

Hides and skin market

* 42 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

ஆட்டுத்தோல், மாட்டுத்தோல் விற்பனை மார்க்கெட், லண்டனில் இருப்பதை சென்னையிலேயே வைத்து நடத்துவதற்கான ஏற்பாடு செய்யும் படி மத்திய சர்க்காரை சென்னை சர்க்கார் கேட்டுள்ளதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir. The matter is under consideration.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், நூற்றுக்கு 90 சதவிகிதம் வருமானம் கிடைக்கக்கூடிய டானரி மார்க்கெட் இப்போது லண்டனில் இருந்து வருகிறது. இந்த மார்க்கெட்டை சென்னையில் ஏற்படுத்தினால் அரசாங்கத்திற்கு சுமார் 5 கோடி ரூபாய் வரை வருமானம் வரும் என்றும் தெரிகிறது. ஆகவே இந்த மார்க்கெட்டை சென்னையில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நமது அரசாங்கம் வற்புறுத்துமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதில் சர்க்காருக்கு வருமானம் வருமா அல்லது வராதா என்பது முக்கியப் பிரச்சனை அல்ல. நமது நாட்டில் கிடைக்கின்ற தோல்கள் அதிகமாக வெளிநாடுகளில் விற்பனை ஆகவேண்டும். வெளி நாடுகளில் விற்பனை ஆகவேண்டுமென்றால் அதற்கு ஏலம் போடக் கூடிய இடம் வெளிநாட்டில்தான் இருந்தாகவேண்டியிருக்கிறது. இதைப்பற்றியும் ஆலோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதைப்பற்றி இரண்டு விதமான அபிப்பிராயம் இருந்து வருகிறது. The Principal of the Institute of Leather Technology இவை உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற இடத்தில் மார்க்கெட் இருப்பது நல்லது என்றும், the Director of the Central Leather Research Institute லண்டனில் இருந்தால் தான் தோல் நல்ல முறையில் வியாபாரம் ஆகும் என்றும் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அதோடு லண்டனில் இருக்கின்ற இந்திய ஹை கமிஷனர் அவர்களிடத்தில் அபிப்பிராயம் கேட்டதில் லண்டனில்

[5th February 1959]

இருந்தால் தான் உலகத்திலுள்ள எல்லா நாடுகளிலுள்ள வியாபாரிகளுக்கும் வந்து ஏலம் கேட்பதற்கு வசதியாக இருக்கும், அதோடு வியாபாரமும் அதிகமாக இருக்கும் என்று அபிப்பிராயப்பட்டார்கள். ஆகவே இதில் தற்போது எந்தவிதமான முடிவும் எடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றது.

DEPUTY SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk * at the Commencement of a speech indicates revision by the Member].

III.—STATEMENT BY THE HON. MINISTER FOR PUBLIC WORKS.

DEPUTY SPEAKER : The Hon. Minister for Public Works will now make a statement.

THE HON. SRI P. KAKKAN : Mr. Deputy Speaker, in reply to clause (c) of Starred Question No. 138 put by Sri M. Jagannathan, M.L.A., the House was informed on 10th September 1958 that acquisition of house-sites for Harijans of Kilgudalur village, Olakur firka, Tindivanam taluk, South Arcot district, was deferred, as the Harijans had not remitted the promised contribution. On further verification, it is found that the Harijans had actually remitted the contribution in July 1957. The remittance was, however not brought to the notice of the Collector's office. The Collector of South Arcot has been instructed to expedite the acquisition of house-sites for the Harijans of Kilgudalur village, Tindivanam taluk.

IV.—ANNOUNCEMENTS.

PANEL OF CHAIRMEN.

DEPUTY SPEAKER : Under rule 14 (1) of the Madras Assembly Rules, I nominate the following hon. Members to be the Panel of Chairmen for the current session :—

- (1) Sri R. Subramaniam.
- (2) Srimathi Rajathi Kunchithapatham.
- (3) Sri S. A. M. Annamalai Odayar.
- (4) Sri V. K. Kothandaraman.

(2) AMENDMENTS TO THE MOTION OF THANKS TO THE GOVERNOR'S ADDRESS.

DEPUTY SPEAKER : Under rule 5 (1) of the Assembly Rules in consultation with the Leader of the House and the Business Advisory Committee, I have allotted four days for the discussion of the Governor's Address from the 5th to 9th February 1959. Today, there will be a general discussion and the amendments may be moved on the 6th February 1959. The speakers who participate on the first day may not participate in the discussion on the subsequent days. I have fixed 2 p.m., on 5th February 1959 (today) for the receipt of notice of amendments to the Motion of thanks to the Governor's Address.

[5th February 1959]

(3) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE

DEPUTY SPEAKER : The following is the programme of business of the House as approved by the Business Advisory Committee at its meeting on 4th February 1959 :—

10th and 11th February 1959.	General discussion on the Madras General Sales Tax Bill, 1958.
12th, 13th and 14th February, 1959.	Clause by clause consideration of the Madras General Sales Tax Bill, 1958, and passing of the Bill.
16th February 1959	.. Non-official business.
17th and 18th February 1959	Official business—Government Bills

Budget for the year 1959-60.

2nd March 1959	Presentation of the Budget.
3rd to 10th March 1959	General Discussion on the Budget. (6 days).
11th to 31st March 1959	.. 15 days—Voting on Demands for Grants.
	1 day—Supplementary Statement of Expenditure.
	1 day—Appropriation Bills.

It was also decided to hold a session of the Assembly at Ootacamund from 20th to 30th April 1959.

The House will meet daily from 9 a.m. to 1-30 p.m.

V.—PRESENTATION OF THE REPORT OF THE SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS GENERAL SALES TAX BILL, 1958 (L.A. BILL No. 6 OF 1958).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I present the Report^a of the Select Committee on the Madras General Sales Tax Bill, 1958 (L.A. Bill No. 6 of 1958).

VI.—PRESENTATION OF THE REPORT AND PROCEEDINGS OF THE COMMITTEE OF PRIVILEGES "DINA THANTHI" CASE No. 2.

SRI K. RAMACHANDRAN : Sir, I present the report^b of the Committee of Privileges ('Dina Thanthi' case No. 2).

^a Printed as Appendix IV on pages 94-142 infra.

^b Printed as Appendix V on pages 143-152 infra.

[5th February 1959]

VII.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS.

* SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் நேற்றைய தினம் சட்ட சபையில் நிகழ்த்திய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில் நான் அனுப்பியுள்ள தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன் :—

“That an humble address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Assembly thank him for the address delivered to the Members of the Legislature on the 4th February 1959.”

SRI T. T. DANIEL : I second the motion, Sir.

SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM :

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில், இந்தச் சட்ட சபையில் கடந்த ஆண்டிலே நிகழ்ந்த பல நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றியும், பல பிரச்சினைகளைப் பற்றியும், சிக்கலான பிரச்சினைகளாக இருந்தபோதிலும், கடுமையாகத் தாக்கப்படுகிற பிரச்சினையாக இருந்தபோதிலும், காரசாரமான பேச்சுகள் இருந்தபோதிலும், அதன் நடுவிலே கணிசமான முன்னேற்றத்தைக் கண்டேன்—அதிலே கட்டுப்பாடு, சகிப்புத் தன்மை, விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மை முதலிய இனிய பண்புகளைக் காண முடிந்தது என்று பாராட்டிப் பேசுவதற்கு நாம் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். அது நம் ஒற்றுமையை மேலும் மேலும் உயர்த்துகிறது என்ற முறையில் நமது மாநிலம் மட்டுமல்ல, நமது பாரதத்திலுள்ள அத்தனை பேருக்கும் ஒரு எடுத்துக் காட்டாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருப்பது பெருமைபடக் கூடிய ஒரு விஷயம்.

பருவ நிலையைப் பற்றிப் பேசும்போது, திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் முதலிய மாவட்டங்களில் மழை இல்லாததன் காரணமாக—வானம் பொய்த்து விட்டது, ஆகவே அவனுடைய வருமானம் பொய்த்துவிட்டது. அவன் எண்ணியிருந்த கோட்டைகள் பொய்த்துவிட்டன—அவன் எதிர்பார்த்த அளவு வருமானம் வாழ்க்கையிலேயே இல்லாததால் பஞ்ச நிலையில் பரிதவிக்க வேண்டி நேரிடும் என்று எண்ணியிருந்தவர்களுக்கு, என்ன உதவி தேவையோ, அந்த உதவி அளிக்கப்படும்—நிவாரணம் அளிக்கப்படும்—என்று கூறியிருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

விளைச்சல் நன்றாக இருக்கும், அதனால் அறுவடை நன்றாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்திருந்தோம். அறுவடை அறிகுறிகள் நன்மை பயக்கும் முறையில் இருந்த போதிலும், சில இடங்களில் ஏமாற்றத்தைத் தந்திருக்கின்றதன் காரணமாக—ஒரு அதிர்ச்சி வைத்தியம் என்று சொல்லலாம்—அந்த முறையில் அந்தந்த மாவட்டக் கலெக்டர்கள் அந்தந்த மாவட்டத்திலுள்ள வியாபாரிகளைத் தனிப்பட்ட முறையில் சந்தித்து, உணவு தானிய யத்தை எடுத்து ஜனங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும், விலை குறைவாகக் கொடுக்க வேண்டும்—மலிவான விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டும்—என்ற கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதன் காரணமாக நெல்லை மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், மாவட்டக் கலெக்டர் மற்ற மாவட்டங்களைப்போலவே வியாபாரிகளைச் சந்தித்துப் பேசினார். சந்தித்து அவர்களிடம் 13 அணுவக்கு ஒரு படி அரிசி போடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். அதனால் ரூபாய் 1-3-0 வீதம், ரூபாய் 1-4-0 வீதம், விற்றுக் கொண்டிருந்த ஒரு படி அரிசி திடீரென்று அந்த நாளே 13 அணுவிற்கு மக்களுக்குக் கிடைக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அந்த மாதிரி ஒரு நிரந்தரமான வழி செய்யவேண்டும் என்று தேசிய வளர்ச்சிக் கவுன்சிலில் அரசாங்கமே உணவு தானிய மொத்த வாணிபம் முழுவதையும் ஏற்று நடத்தவேண்டும்—அதாவது ஸ்டேட் டிரேடிங் நடத்தவேண்டும்—என்று ஆலோசனை கூறியுள்ளது, ஆனால் இன்னும் முடிவுக்கு வரவில்லை என்று சொல்வதை நாம் குறித்துக் கொள்ள வேண்டும். சர்க்காரே எடுத்து இம்மாதிரி

[5th February 1959]

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

உணவு தானிய விற்பனையை நடத்த வேண்டுமென்று சொல்லும்போது அநேகம் பேர்களுக்கு அச்சமும், திகிலும்—பயமும் கூட—ஏற்படக்கூடும். ஆறு அவுன்ஸ் ரேஷன் என்ற பழைய பல்லவி மீண்டும் வந்து விடக் கூடாதே, “அவர்கள் போடும் அரிசியை வாங்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை, பட்டினிகிடந்து விடுவோம், ஏனென்றால் நாற்றம் பிடித்த அரிசியைச் சாப்பிட முடியாது” என்று ரேஷன் இருந்த காலத்தில் மக்கள் கஷ்ட நஷ்டத்திற்கு உள்ளானார்கள் என்பது நமக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. அரசாங்கமே எடுத்து உணவு தானிய வியாபாரம் செய்யும்போது பல இன்னல்கள் இருக்கின்றன, இக்கட்டான நிலைமைகள் இருக்கின்றன. கொடெனலில் 2 லட்சம் டன் அரிசி வாங்கி வைக்க வேண்டும், நெருக்கடி பான நிலைமை ஏற்படும்போது அதை எடுத்து மக்களுக்கு விநியோகிக்க வேண்டும், அதனால் உணவு தானியங்களின் விலை ஏறிவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே 2 லட்சம் டன் தானியம் வாங்குவது என்பது வரவேற்கத் தக்கது.

ஏனென்றால், இப்பொழுது இரண்டு லட்சம் டன் அரிசி வரையில் சர்க்கார் சேமித்து வைத்துக்கொள்ளப் போகிறார்கள், கூட்டுறவு இயக்கங்கள் மூலமாகவும், அங்கீகரிக்கப்பட்ட வியாபாரிகளின் வாயிலாகவும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் இன்று மக்களிடமும் வியாபாரிகளிடமும், உணவுத் தானியங்களின் விலை அதிகம் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறதே என்ற பீதி வந்துவிட்டது. இந்த நிலையில் ஒன்று மட்டும் நான் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அரிசியை எடுத்துப் பாதுகாத்து வைத்துக்கொள்ளுவதற்கு வேண்டிய நிலைமைக்கு “கோடென்ஸ்” வேண்டும். “கோடென்ஸ்”னிலே அரிசியை அவர்கள் ஸ்டாக் பண்ணி வைத்துக்கொள்ளும்போது, கவனமாக இருக்க வேண்டும். தன்னிடத்தில் ஆயிரம் மூட்டை அரிசி முடங்கியிருந்தால், அந்த அரிசி கெட்டு விடக்கூடாதே, அரிசி கெட்டுவிட்டால் முதல் கெட்டு விடுமே என்ற உணர்ச்சியும், ஊக்கமும் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடம் இருப்பதால், அவர்கள் அடிக்கடி தங்களிடமுள்ள ஸ்டாக்குகளைப் பாதுகாத்துக்கொள்கிற தன்மையினால் அது பாதுகாக்கப்படுகிறது. நல்ல அரிசியை வியாபாரிகளிடமிருந்து நாம் அப்போதைக்கப்போது பெற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால், அரசாங்கமே எடுத்து அம்மாதிரி வியாபாரம் செய்ய வேண்டும் என்ற நிலை வருகிறபோது, உணவுத் தானியங்களைப் பாதுகாத்து வைத்துக்கொள்ளும் பொறுப்பை, அதாவது பாதுகாப்புச் சாலையை அதிகாரிகள் கையிலே நாம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. அவர்கள் என்ன தான் கருத்துடன் கவனித்துக் கொண்டாலும், தனி மனிதனிடமும் தனி வியாபாரியிடமும் காணப்படும் ஊக்கமும் உருக்கமும் அவர்களிடம் இருக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. ஆகவே, இம்மாதிரி சர்க்காரே எடுத்து உணவு தானிய வியாபாரம் செய்யவேண்டும் என்பதை சிறிது சிறிது ஆலோசித்துச் செய்ய வேண்டிய காரியம் என்பதை நன்றாகச் சர்க்கார் உணர்ந்து தான், அங்கீகரிக்கப்பட்ட வியாபாரிகள் மூலமாகவும், கூட்டுறவு இயக்கங்கள் மூலமாகவும் இரண்டு லட்சம் டன் அரிசி வாங்க இப்பொழுது முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இதுமாதிரி பான ஸ்டேட் டிரேடிங், அதாவது அரசாங்கமே உணவுத் தானிய மொத்த வாணிபத்தை ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று தேசிய வளர்ச்சிக் கழகம் ஆலோசனை கூறியுள்ளது என்பதிலிருந்து இன்னும் முடிவுக்கு வரவில்லை என்பதைத் தான் நாம் இந்த இடத்திலே குறித்துக்கொள்ள விரும்புகிறோம். ஆகையால் இது ஆலோசித்துச் செய்ய வேண்டிய விஷயம். ஆலோசித்துச் செய்வதிலே வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துச் செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்ப்போம்.

உணவுத் தானியத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்த நாட்டிலே எப்போதும் தேவைக்குச் குறைவான முறையில்தான் இருந்து வந்திருக்கிறது. அனைக்கட்டுத் திட்டங்கள் கட்டி விட்டோம், திட்டங்களினாலே ஆங்காங்கே யிருக்கும் வயல்களுக்கும், தரிசாகக் கிடந்த இடங்களுக்கும் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்துவிட்டோம் என்று நாம் ஒரு இடத்திலே சந்தோஷப்படுகிற நிலைமையிலே இருக்கும்போது, இன்னொரு இடத்திலே பார்க்கிறோம்—பருவக் காலங்கள் தவறி விட்டதால், பருவ மழை பொய்த்து

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

[5th February 1959]

விட்டதால், ஆங்காங்கே பஞ்ச நிலைமையும் விளைச்சலின்மையும் தோன்றி விடுகிறது. ஆகவே, ஒரு சாண் நாம் மேலே ஏறிவிட்டால் இரண்டு சாண் கீழே சறுக்குகிற நிலைமையிலே நமக்கு இயற்கை சதி செய்யக்கூடிய வருத்தம் தரும் நிகழ்ச்சியை நாம் ஆங்காங்கே பார்க்கிறோம். உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை மக்களிடையே நிரந்தரமாக சாஸ்வதமாக உண்டாக்கத் தக்க முறையில் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் பலப்பல கொண்டு வந்தோம். நிலத்திலிருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்ற முடியாது, நிலத்திலிருந்து விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் ஊதியம் கட்டாயம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டும் என்று பல தரப்பட்ட நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களைக் கொண்டுவந்தோம். ஆனால், நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களினால் மட்டும் நிரந்தரமாக இந்த உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து விட முடியாது, சுயதேவையைப் பூர்த்தி செய்துவிட முடியாது. ஜனத்தொகை இந்த நாட்டிலே நாளுக்கு நாள் பெருகிக் கொண்டே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. உணவுத் தானியங்கள் மக்களுக்குப் போதுமான அளவு கிடைக்கவில்லையே, இவ்வளவு லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்துவிட்டோம் என்று சர்க்கார் புள்ளி விவரம் காட்டுகிறதே என்று எதிர்தரப்பிலே சொல்லப்படுகிறது. உண்மையாகவே, உற்பத்தியை அதிகமாகத்தான் நாம் காட்டியிருக்கிறோம். இருந்தாலும், ஜனப் பெருக்கம் நெல் உற்பத்தி அளவை மிஞ்சிப் போய்விடுவதால், நாட்டுப் புறங்களிலே உள்ளவர்கள், விவசாயத்தை நம்பி சிறு சிறு நிலங்கள் வைத்துக் கொண்டிருந்தவர்கள், மழை இல்லாத காரணத்தால் விவசாயம் செய்வதை விடுத்து, வீட்டையும் வாசலையும் விட்டு, சட்டி பாளை, மூட்டை முடிச்சோடு நகரப்பகுதியிலே, தொழிற்சாலை இருக்கும் இடங்களிலே—பெரிய பெரிய தொழிற்சாலை இப்பொழுது அதிகமாக வளர்ந்து கொண்டு வருகிற இந்த நிலையிலே—தொழிற்சாலைகளிலே வேலைக்கு அமருகிறார்கள். மாதம் 70, 75 ரூபாய் என்று வாட்ச்மென் வேலையிலே கூட அவர்கள் பெறக்கூடிய வசதி ஏற்படுகிறது. முந்தி ஒரு வேளை அரிசி சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்த, இரண்டு வேளை கம்பும் கேழ்வரகும் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள் இப்பொழுது மூன்று வேளையும் அரிசிச் சாதம் சாப்பிடுகிறார்கள் என்றால் இதை மறுக்க முடியாது. அந்த அளவுக்கு இப்பொழுது அரிசி அதிகமாக வேண்டியிருக்கிறது. எவ்வளவு தான் நாம் விளைவித்தாலுங்கூட, மக்களுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு நெல் விளைவிக்க முடியவில்லை. அந்த அளவை எட்டவில்லை என்பதற்காக நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் கொண்டு வந்தோம்.

அதோடு கூட, நில உடைமக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் வகையிலே மிக விரைவிலே ஒரு சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தினுடைய எண்ணம் ஆகும் என்று இங்கே குறிப்பிட்டிருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது பல நாட்களாக இந்தச் சட்டசபையிலேயும் வெளியிலேயும் பலவிதமாக, பல கோணங்களிலிருந்து, பல அரசியல் கட்சிகளால், பல நோக்கங்களுடன் பேசப்பட்டு வந்த விஷயம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். மனிதர் நோக்கம் மனிதர் பார்க்கும் வாழ்க்கை இனி இருக்கக்கூடாது, மனிதன் உணவை மனிதர் பறிக்கும் வழக்கம் இனி இருக்கக்கூடாது என்று பாரதியார் வாக்குக்கு இணங்க, மகாத்மா காந்தி, இந்த நாட்டின் தந்தை அன்று எண்ணினார்; அன்று மக்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னார். தனி மனிதனுடைய செல்வம் மட்டும் சமுதாயத்திற்குச் சொந்தமாக இருந்தால் மட்டும் போதாது, தனி மனிதனுடைய உழைப்பு மட்டும் சமுதாயத்திற்குச் சொந்தம் என்ற நிலை இருந்தால் மட்டும் போதாது. ஆனால், அவனுடைய அறிவுத் தன்மையும் மக்கள் அத்தனை பேருக்கும் பயன்படவேண்டும் என்று மகாத்மா காந்தி அன்று எண்ணினார். நாட்டிலே, சமுதாயத்திலே சலுகை பெற்ற ஒரு சாரார் இருந்துகொண்டே வந்தார்கள். பல ஆண்டுக் காலமாக சலுகை பெற்று வாழ்ந்தவர்கள் சமுதாயத்திலே ஒரு சாரார் இருக்கிறார்கள். ஆனால், சலுகை இன்னது என்பதையே அறியாதவர்கள், சௌகரியம் இன்னது என்றே அறியாதவர்கள், ஆண்டாளுக்கு அடிமையாக, இடைவிடாது உழைத்து, தோலும் நரம்புமாக இருக்கும் தொழிலாளர்கள், நிலத்தோடு நிலமாக பசியாலும் பட்டினியாலும் துடித்துக் கொண்டிருக்கும் தொழிலாளிகள் நாட்டிலே பெருவாரியாக

[5th February 1959]

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

வாழ்ந்து தான் வருகிறார்கள்; நிலத்தோடு நிலம் கட்டுண்டு கிடக்கிறார்கள், மாடாக உழைக்கிறார்கள்; ஓடாய்த் தேய்கிறார்கள்; கடனுக்கு மேல் கடனைச் சமந்து கொள்கிறார்கள். மனைவி மக்கள் படும் பாடு ஒரு பக்கம், இருக்க, குழந்தைகள் பள்ளிப் படிப்பு படிக்கவேண்டுமே என்று கூட நினைக்காத இம்மாதிரியான ஒரு கூட்டம் பசியை மாற்றிக் கொண்டால் போதும், பஞ்சம் இல்லாமலிருந்தால் போதும், அரை வயிற்றுக்குக் கஞ்சி இருந்தால் கூட போதும் என்று ஆறுதல் அடையக்கூடிய, வசதி என்பதையே இன்னது என்று தெரியாத மக்கள், சலுகையற்ற மக்கள், கிராமப் புறங்களிலே பெருவாரியாக இருப்பதால், அவர்களுக்குச் சலுகை கொடுத்ததான் ஆகவேண்டும், இதுகாறும் சமுதாயத்திலே இருக்கும் சலுகைகளைப் பெற்றவர்கள், இதுகாறும் அரசாங்கத்தினுடைய அரசியல் சந்தர்ப்பத்திலும், சூழ்நிலையிலேயும், இதுகாறும் சகல சௌகரியங்களையும் அடைந்து வந்தவர்கள், இனிமேல் சலுகையற்ற பெருவாரியான மக்களுக்குச் சலுகை கொடுக்க வேண்டும் என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது, அதைத் தடை செய்ய எந்தச் சக்தி வந்தாலும் முடியாது என்பதை நன்றாக உணர்ந்த அரசாங்கம், காங்கிரஸ் அரசாங்கம், அதை எந்த விதத்திலேயும் நடத்தியே தீர வேண்டும், சோஷலிச சமுதாய பாணியை இந்த நாட்டிலே கொண்டு வந்தே தீரவேண்டும், எத்தனை எதிர்ப்பு வந்தபோதிலும், அதை எதிர்த்து நிற்போம் என்று சவால் விடும் தன்மையிலே மற்ற அரசியல் கட்சிகள் எதோ பலவாறு பேசி, முன்னேற்றங்களிலே நாங்கள் போகிறோம் என்று சொல்பவர்கள் கூட பின்தங்கிவிட்டார்கள் என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமையில் முன்னோடியாக நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு என்பதை இந்த நாட்டிலே கொண்டுவர முடிவு செய்திருக்கிறது.

நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு என்னும்போது, அதில் பல விஷயங்கள் வருகின்றன. கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பாதையிலே நடந்து வரும்போது அதிலேயுள்ள சப்பாத்தி, கல், முள் முதலியவைகளை முதலிலே நீக்கிவிட்டு, அதற்குப் பின்னர் தான், அதை நன்றாக சீரமைக்கப்பட்ட பாதையாக மாற்ற முடியும். முதலிலேயே தார் போட்ட பாதையாகவோ, கான்கிரீட் போடப்பட்ட பாதையாகவோ இருக்க முடியாது. கல், முள் முதலியவைகளை நீக்கிவிட்டுத்தான், அதிலே நாம் நடந்து செல்ல முடியும். அதற்குப் பல நாட்கள் செல்லும். அதுபோல், இன்று நில உடைமைக்கு வரம்பு கட்டுகிறோம் என்று சொல்லும்போது, பல தடங்கல்கள் இருக்கின்றன. இன்னல்கள் இருக்கின்றன, பல அபிப்பிராய பேதங்கள் இருக்கின்றன என் றெல்லாம் சொல்லப்படுகின்றன. பல அடிப்படைக் கொள்கைகளை நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டிய அவசியங்கள் ஏற்படுவதினால் அதை ஆலோசித்துச் செய்யவேண்டும் என்ற காரணத்தினாலேயே இங்கே கவர்னருடைய உரையிலே கண்டிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க அம்சம். நில உடைமையை எடுத்துக்கொள்ளும்போது, முதலிலே இதே சட்டசபையிலே சென்ற வருஷத்திலேயும் சரி, அதற்கு முந்தியும் சரி, நிலதானத் தைப்பற்றிய வினோபாஜி கொள்கையை எடுத்துப் பேசினோம். “உலகத்திலுள்ள நிலம் அனைத்தும் உலகநாதன் உடைமையே” என்று வினோபாஜி கூறுகிறார். அந்த நில தானத்தை மக்களிடையே பிரசாரம் செய்து வருகிறார். அந்தப் பிரசாரத்தினாலே மக்கள் மனமாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்ற விஷயத்தை எடுத்து இந்தச் சபையிலே பேசும்போது, எதிர்த்தரப்பிலே இருக்கின்றவர்கள், இது நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதற்குக் கண் துடைப்பு வேலையாக இருக்குமோ என்று சந்தேகப்பட்டு, கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதுபோல், அடுத்தபடியாக, விவசாய வருமான வரிச் சட்டம் நாம் கொண்டுவந்தபோது, அப்போதும் இதே மாதிரியாக, நில உச்ச வரம்பு கட்டுவதற்கு இதுவும் ஒரு கண் துடைப்பு வேலையாக காங்கிரஸ் ஆளவந்தார்கள் கொண்டுவந்தார்கள் என்று கூட அவர்கள் அபிப்பிராயங்கள் தெரிவித்தார்கள். இதுபோன்ற கருத்துக்களைப் பத்திரிகைகளிலும் பார்த்தோம். நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுவதினால் இந்த நாட்டுக்கு அபாயம்தான் இருக்கிறது என்று பத்திரிகை ஒவ்வொன்றிலும் கருத்து காணப்பட்டது. தனி உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது, தனி உரிமையைப் பறிக்கின்றார்கள் என்று பத்திரிகையெல்லாம் பத்தி பத்தியாக எழுதி வந்தன. இன்னும் எழுதிக்கொண்டே வருகின்றன. எவ்விதமான எதிர்ப்பு இருந்த போதிலும், எத்தனை பத்திரிகைகள்

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

[5th February 1959]

எதிர்த்து எழுதியபோதிலும், கண் துடைப்புத்தான் என்று எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் நினைத்தபோதிலும், “இது கண் துடைப்பு அல்ல; நிச்சயமாகச் செய்து காட்டுகிறோம்” என்ற முறையிலே இன்று ஆளும் கட்சியார் சார்பி பிலே நில உடைமக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டம் கொண்டுவரப்போவது மிகவும் பாராட்டுதற்குரிய விஷயம். ‘வருகிறது, வருகிறது’ என்று மக் களை ஏமாற்றிவிடவில்லை; ‘வருகிறது வந்தாய்விட்டது’; வந்ததும் மக்களுக்கு ஒன்றும் பயன்படாத வகையிலே வரவில்லை, ஆக்கரமான முறையிலே, வாழ்க்கை வசதியை நன்றாகச் செய்யக்கூடிய வகையிலே தான் வருகிறது நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டம்.

சுதந்திரம் என்று சொன்னபோது கூட நாம் சுதந்திரம் பெற்று விட்டோம் என்று சமுதாயத்திலே அத்தனை பேர்களும் சந்தோஷித்துவிட வில்லை. சுதந்திரம் வேண்டும் என்று சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்டவர் களுக்குத்தான் சுதந்திரம் வந்ததும் சந்தோஷத்தைக் கொடுத்தது. அவர் களுக்குத்தான் சுதந்திரமாகத் தோன்றியது. மற்றவர்களுக்கு, இன்னும் சுதந்திரம் வந்ததாகக்கூட தோன்றவில்லை. அவர்கள் மனதிலே நினைக்கின்ற சுதந்திரம் எப்படி வருகிறதோ, எப்பொழுது வருகிறதோ, அப்பொழுதுதான் அது சுதந்திரம் என்று நினைக்கக்கூடிய வகையிலே மனப் பக்குவம், மன மறுமலர்ச்சிதான் மக்களுக்கு அவசியம் என்ற முறையிலே, வினோபாஜியினுடைய பூதான இயக்கம், நிலச் சீர்த்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவந்ததன் பலனாக இன்று பார்க்கிறோம்—500 ஏக்கர் அளவுக்கு உச்ச வரம்பு கட்டி விட்டால் போதும் என்று முதலிலே நினைத் தவர்கள் கூட, 50 ஏக்கர் அளவுக்கு இருந்தால் போதும், ஐந்து ஏக்கர் அளவுக்கு இருந்தால் போதும் என்ற நிலைமைக்கு பெரிய நிலச் சுவாந் தார்கள் கூட மனமாற்றம் அடைந்திருப்பதுதற்குக் காரணம் கடந்த கால சம்பவங்கள் தான் என்று நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. ஆகவே உச்ச வரம்பு கட்டுவதால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படும் என்று சொல் வதில் அர்த்தம் இல்லை. அப்படி ஒரு கோஷத்தைக் கிளப்புவதிலும் பிரியாசனம் இல்லை. உச்ச வரம்பு கட்டுவதினால் எந்த விதத்திலும் உற்பத்தி பாதிக்காது. நிலம் சுருங்குவதினால் உற்பத்தி பாதிக்கும் என்று பயப்பட வேண்டிய அவசியமே இல்லை. சுருங்கச் சுருங்க உழைப்பு அதிக மாகும் என்றுதான் பெரிய பெரிய நிபுணர்களும் உற்பத்தியாளர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை அவர்கள் ஆராய்ந்துதான் அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதன் பிறகுதான் இதை நன்கு எடுத்துக் கூறி யிருக்கிறார்கள். ஒருவனுக்கு சிறிய வீடு இருந்தால் அதை அவன் நன்றாக கவனித்துக்கொள்வான். அதற்கு பத்து ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய தாக இருந்தால் அந்த வீட்டை நல்ல முறையில் சீர்படுத்தி பதினைந்து அல்லது பதினாறு ரூபாய் வருமானம் அடைவதற்கு வேண்டிய வசதியை அவன் செய்து கொள்ளுவான், அந்த வீட்டில் ஏற்படக்கூடிய எந்தவித மான கோளாறுகளையும் அவன் உடனுக்குடன் சீர் செய்து கொண்டு தன் னுடைய வருமானத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ள வசதி செய்து கொள்ளுவான். அதைப் போலவேதான் நிலத்தை அதிகமாக வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அதில் அவ்வளவு கவனம் செலுத்தாமல் இருப்பார்கள். குறைவாக வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அதை நன்றாக கவனித்துக் கொண்டு அதிகப் படியான வருமானத்தைத் தேடிக் கொள்வதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொள்ள முற்படுவார்கள். சமார் ஆயிரம் ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டு ஆயிரக்கணக்கான மூட்டை நெல் வருமானம் அடைந்து வந்தால் அந்த நிலத்தைக் குறைத்தால் தனக்கு வருமானமும் குறைந்து விடும் என்ற எண்ணத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு ஏற் கெனவே வந்த வருமானத்தை அடைவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள அவர்கள் முற்படுவார்கள். அந்த அடிப்படையில் நில உச்ச வரம்பு கட்டுவது அவசியமாக இருக்கிறது. அதிகப்படியான நிலம் இருந்தால் அவைகள் பூராவையும் அதனுடைய சொந்தக்காரரால் கவனித் துக் கொள்ள முடியாது. குறைவாக இருந்தால் அதை நன்றாக கவனித் துக் கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்ற அடிப்படையில் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது அவசியமாக இருக்கிறது. அதனால் எந்த விதத்தி லும் வருமானம் குறைந்து விடாது, உற்பத்தியும் பாதித்து விடாது. எங்கே யெல்லாம் நீர்ப்பாசன வசதி இருக்கிறதோ அவைகளை யெல்லாம் அவன்

5th February 1959]

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

பயன்படுத்திக் கொண்டு தன்னுடைய வருமானம் குறையாத அளவில் பார்த்துக் கொள்வான். ஆயிரம் மூட்டை வருகிறவர்களுக்கு நூறு மூட்டை வந்தால் அதனால் கவலை இல்லை. ஆனால் பத்து மூட்டை வரக்கூடிய வனுக்கு குறைந்து போனால் அவன் தன்னுடைய சொந்த உழைப்பினால் அந்த வருமானத்தை பதினைந்து மூட்டையாக ஆக்கிக்கொள்ள முற்படு வான். ஆகவே சிறு நிலம் வைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் அவன் தன் னுடைய உற்பத்தியை பாதிக்காது. சிறு நிலம் வைத்துக்கொண்டிருந்தால் தான் உற்பத்தியை அதிகரித்துக் கொள்ளலாம். அதனால் உற் பத்தி பாதிக்காது.

இதில் கூட சில உதாரணங்களைக் காட்டலாம். சாதாரணமாக வீடுகளில் காய்கறி தோட்டம் நாம் போட்டுக்கொள்வோம். அவைகளை நன்றாகக் கவனித்து வருவதினால் நாம் அதிகப்படியான பலனை அடைகிறோம். அதில் நாம் எவ்வளவோ சிரத்தை காட்டுகிறோம். அதன் மூலம் நாம் எவ்வளவு பலனை அடைய முடியுமோ அவ்வளவு அடைவதற்கு நாம் பாடு படுகிறோம். அதைப்போலவேதான் நிலத்திற்கும் உச்ச வரம்பு கட்டினால் அதை வைத்துக்கொண்டு நல்ல உழைப்பு காட்டி வருமானத்தை பெருகிக் கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதினால் எந்த விதத்திலும் உற்பத்தி பாதிக்காது. பல தரப்பட்ட கோணங்களில் பல தலைவர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் நிபுணர்கள் இதை நன்றாக ஆராய்ந்து அதன் பலனாகத்தான் இதை எடுத்து நன்றாகக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக கூட்டுறவு மூலமாக இந்த விவசாயத்தை நடத்த வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உச்ச வரம்பு கட்டியபின் மிச்சமுள்ள நிலம் கூட்டுறவுக்கு கொடுப்பது என்று வரும்போது—கூட் றவு என்றவுடன் ஒரு பீதி மக்களிடத்தில் தோன்றுகிறது. கூட்டுறவு என்று சொல்லிவிட்டால் அதனாலும் ஒருக்கால் உற்பத்தி பாதித்துவிடுமோ என்ற பயமும் ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஏற்கனவே கூட்டுறவு முறையில் நாம் சிக்கிக்கொண்டு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோமே இதிலும் கூட்டுறவு முறை வந்தால் இன்னும் எவ்வளவு கஷ்டம் அடைய வேண்டுமோ என்ற பயமும் சிலரிடத்தில் ஏற்படுகிறது. கணக்குக் காண்பிப்பதற்கும் சர்க்கார் அதிகாரிகளிடத்திலும் நாம் மாட்டிக்கொண்டு கஷ்டப்பட வேண்டுமோ என்ற பயமும் ஏற்படுகிறது. சர்க்காருடைய அதிகாரிகளிடத்திலிருந்தும், சர்க்கார் சட்ட திட்டங்களிலிருந்து எப்பொழுது விடுபடப்போகிறோம் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது இது வேறு வருகிறதே என்றும் பயப் படுகிறார்கள். இந்தக் கூட்டுறவு முறையில் எங்கே தங்களுடைய பிழைப்பு போய்விடுமோ என்றுகூட பயப்படுகிறார்கள். தங்களுடைய வருமானம் குறைந்து விடுமோ, அல்லது ஆயிரம் அல்லது ஐந்துநூறு ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களிடம் வேலை செய்துவிட்டு கூலியைக் கேட்கும்போது பல கஷ்டங்கள் இருந்தாலும் ஏதாவது கெஞ்சிக் கேட்டாவது தங்களுடைய தேவைக்குத் தக்கபடி வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று இருந்தது போக இப்பொழுது அதிகாரிகளிடத்தில் போய் மாட்டிக்கொண்டு அவர்களுடைய சட்ட திட்டங்களுக்குப்பட்டு வேலை செய்து பயன் அடைய வேண்டியதாக இருக்குமே என்றுகூட பயப்படுகிறார்கள். இதற்கு முன்பு ஒரு முதலாளி யிடத்தில் வேலை செய்துவிட்டு கூட்டுறவு முறை வந்தால் பல அதிகாரி களாகிய பல முதலாளிகளிடத்தில் இருந்து வேலை செய்ய வேண்டியதாக இருக்குமோ என்றும் பயப்படுகிறார்கள். நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்ப வர்கள் தங்களுடைய நிலங்களை கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு விற்று விட்டு அதில் வேலை செய்ய வேண்டியதாக இருக்குமோ என்றும் பயப்படு கிறார்கள். பட்டா பாத்தியதை இல்லாதவர்களைப்போல் பட்டா பாத்தியதை உள்ளவர்களும் வேலை செய்ய வேண்டியதாக இருக்குமோ என்றுகூட பயப்படுகிறார்கள். ஒரு முதலாளியிடம் இருந்து வேலை செய்து வந்ததை விட்டுவிட்டு பல முதலாளிகளாகிய கூட்டுறவு சங்க டைரெக்டர், சூப்பர் வைசர், இன்ஸ்பெக்டர் போன்றவர்களிடத்தில் வேலை செய்ய வேண்டிய தாக இருக்குமே என்றும் பயப்படுகிறார்கள். நிலத்திற்கு விலை கொடுப் பதைப் பொறுத்து அவர்களுடைய வருமானத்தை நிர்ணயம் செய்யப் போகிறார்களா என்றும் அஞ்சுகிறார்கள். நிலத்தினுடைய மதிப்பைப் பொறுத்து விலை கொடுக்கப்பட்டபோகிறதா அல்லது அதிலிருந்து வரக்

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

[5th February 1959]

கூடிய வருமானத்தைப் பொறுத்து விலை கொடுக்கப்பட்டபோகிறதா என்ற இப்படிப்பட்ட பல பிரச்சனைகள் இதில் எழுகின்றன. இப்படிப்பட்ட பல பிரச்சனைகள் விவசாயம் செய்யும்பொழுது வரும் என்று எதிர்பார்த்துத்தான் கவர்னர் அவர்கள் தங்களுடைய உரையில் இதைப்பற்றி மிக தெளிவாக கூறியிருக்கிறார். அதாவது

“ உற்பத்தி எந்த விதத்திலும் பாதிக்காமல் இருக்கும் வகையிலே சில முன்னேற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டி உள்ளது. வேளாண்மைப்பகுதியில் உள்ள கூட்டுறவு இயக்கங்களை வலுப்படுத்தவும், புதியக் கூட்டுறவு அமைப்புகளை ஏற்படுத்தவும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.”

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இப்பொழுதுள்ள கூட்டுறவு திட்டத்தில் எப்படிப்பட்ட சட்ட திட்டங்கள் இருந்தாலும் அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. நிலைமை எப்படி இருந்த போதிலும் கூட்டுறவு அமைப்பை மாற்றி அமைக்கவேண்டிய சந்தர்ப்பம் வந்தாலும் அதை மாற்றி அமைத்துத்தான் தீரவேண்டும். அந்த அம்சத்தில் கவர்னர் அவர்களுடைய உரை இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது தான்.

அடுத்தபடியாக நில உற்பத்தியையும், அதன் செலவையும் நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யும்போது நிலத்தின் தரம் ஒரு இடத்தில் உள்ளது போன்று மற்ற இடங்களில் இருக்காது. ஒரு இடத்திற்கு மற்றொரு இடமும் ஒரு மாவட்டத்திற்கு இதர மாவட்டமும் வித்யாசப்படும். தாலுகாவிற்குத் தாலுகாவும் வித்யாசமாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டு வரும்போது அந்தந்த மாவட்டங்களை ஒரு அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு வரக்கூடாது. கொண்டு வரவும் முடியாது. நிலத்தின் தரத்தை பொறுத்து இருக்கிறது. சாதாரணமாக தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள நிலத்தின் தரமும் மற்ற இடங்களில் உள்ள நிலங்களின் தரமும் வித்யாசமாக இருக்கும். தஞ்சையிலுள்ள நிலம் வருஷம் ஆயிரம் அல்லது ஐந்தாறு ரூபாய் வருமானம் தரக்கூடிய நிலமாக இருக்கும். அதைப்போலவே மற்ற இடங்களிலும் எதிர் பார்க்கவே முடியாது. அதைப்போலுள்ள நிலங்கள் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலும் பஞ்சப் பிரதேசமாகிய திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலும் எதிர் பார்க்க முடியாது. ஆகவே உச்ச வரம்பு கட்ட சட்டம் இயற்றும் போது இதையும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். திருநெல்வேலி போன்ற இடங்களில் ஆயிரம் ரூபாய் ஒரு வருஷத்தில் வருமானம் அடைவதாக இருந்தால் சுமார் பத்து வருஷங்கள் காத்திருக்க வேண்டியதாக இருக்கும். அதனால் மாவட்டத்தின் தரத்தைப் பொறுத்து உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டும்.

அதோடு கூட உற்பத்திச் செலவு என்ன ஆகிறது என்பதையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு இடத்தில் 3 முதல் 6 அணுவிற்கு கூலி கிடைக்கலாம். மற்ற இடங்களில் ஒரு ரூபாய் 12 அணு கொடுத்தாலும் கூலி கிடைப்பது அரிதாக இருக்கும். அந்த நிலைமையையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இம்மாதிரி செலவையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட பல சிக்கலான பிரச்சனைகள் இருப்பதால்தான் அவைகளை கவனித்து சட்டம் கொண்டு வர வேண்டியதாக இருக்கிறது. கூடிய சீக்கிரத்தில் அரசாங்கத்திற்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்தாலும்கூட உற்பத்தி பாதிக்காத அளவில் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதாகவும், புதிய அமைப்பில் கூட்டுறவு இயக்கத்தை நடத்தவேண்டும் என்ற எண்ணத்தாலும் தான் இந்தப் பிரச்சனையை நன்றாக யோசித்துக்கொண்டு வரவேண்டும் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையேதான் நமது கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பல இடங்களில் இதைப்பற்றி பேசிக்கொண்டு வருகிறார். அதற்கு வேண்டிய முன்னேற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டுதான் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார். உற்பத்திக்கு பாதுகாப்பு வராத முறையில் கூட்டுறவு முறையை அமைக்க வேண்டியதாக

[5th February 1959] [Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

இருக்கிறது. இதையேதான் கவர்னர் அவர்கள் தங்களுடைய உரையில் கூறியிருக்கிறார். ஆகவே கூட்டுறவு அமைப்பை மாற்றி அமைத்துக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஐந்து வருஷ திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதற்கு என்று 152 கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அண்மையில் பார்த்தால் அந்த மாநிலங்களில் கொடுக்கப்பட்ட தொகையையே செலவு செய்யாமல் அப்படியே வைத்துக்கொண்டிருப்பது தெரிய வரும். ஆனால் நமக்குக் கொடுத்த 152 கோடி ரூபாயில் 90 கோடி ரூபாயை நாம் செலவு செய்து விட்டு இன்னும் கொடுத்தாலும் செலவு செய்ய தயாராகவும் இருக்கிறோம் என்று சவால் விடுவதுபோல் இன்னும் செலவு செய்ய தயாராக இருக்கிறார்கள் நமது அரசாங்கம். இது நமக்கு பெருமைக்கு உரியதாக இருக்கிறது. இது பெருமைபடக்கூடிய ஒரு விஷயமாகும்.

அடுத்தபடியாக சமுதாய நல திட்டம். சமுதாய நல திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், லோகல் டெவலப்மென்ட் வொர்க்ஸ் என்று நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த திட்டம் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருந்தது. தேசிய அபிவிருத்தி பிரதேசத்தில் நடந்திருக்கக்கூடிய வேலையைப்பார்த்தும் லோகல் டெவலப்மென்ட் வொர்க்ஸ் பிரதேசங்களில் நடந்திருக்கக் கூடிய வேலைகளையும் பார்த்தால் தேசிய அபிவிருத்தி திட்டப் பிரதேசங்களில் வேலைகள் அவ்வளவு நன்றாக நடைபெற்றதாகத் தெரியவில்லை. தேசிய அபிவிருத்தி திட்டப் பிரதேசங்களில் மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு இருக்கக்கூடிய இடங்களில் வேலைகள் நன்றாக நடைபெற்றிருக்கிறது. அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லாத இடங்களில் வேலை அவ்வளவு நன்றாக நடைபெற்றதாகச் சொல்ல முடியாது. வரட்சியான பிரதேசங்களில் மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு ஐம்பது சத விசதம் இருந்திருக்கிறது. அந்த இடங்களில் தான் வேலைகள் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது, மற்ற இடங்களில் முன்னேற்றமடையவில்லையென்றுகூட சொல்லலாம். நாம் எதிர்பார்த்த அளவிற்குத்தான் முன்னேற்றமடையவில்லையே தவிர கொஞ்ச அளவில் தான் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது. ஸ்தல ஸ்தாபன வேலைகள் நடக்கக்கூடிய இடங்களில் ஒரு வருஷத்தில் செய்யக்கூடிய வேலைகளைச் செய்துவிட்ட காரணத்தால் ஸ்தல ஸ்தாபன வேலைகளையே மறுபடியும் அவர்கள் நமக்குக் கொண்டு வந்தால் அது நமக்கும் மக்களுக்கும் உபயோகமாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

மத்திய அரசாங்கம் அரைப்பங்கும் நமது அரசாங்கம் கால் பங்கும் போட்டு ஸ்தல ஸ்தாபன வேலை திட்டத்தை மறுபடியும் கொண்டு வந்தால் தேசிய அபிவிருத்தி திட்ட வேலை முன்னேற்றமடைவதை விட பன்மடங்கு அதிகமாக முன்னேற்றமடையும் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஸ்தல ஸ்தாபன வேலை திட்டம் சம்பந்தமாக சிறு சிறு கிராமங்களுக்கும் இப்பொழுது ரோடு வசதிகள் ஏற்பட்டிருக்கிறது, பாதை வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது, இப்படி எவ்வளவோ பல நன்மைகளைச் செய்ய முடிந்திருக்கிறது என்பதை நாம் மறக்கவே முடியாது. அந்த அளவுக்கு சமுதாய அபிவிருத்தி பிரதேசங்களில் ஏற்படவில்லை. இந்த நிலைமையை நாம் பார்க்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக பாசன திட்டங்கள், மின்சார வசதிகள் முதலியவை களைப்பற்றி சொல்லும்போது நம்முடைய மின்சார அபிவிருத்தி எவ்வளவோ முன்னேறி இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். எல்லோரும் சேர்ந்து பாராட்டக்கூடிய விஷயம் இது. இப்பொழுது நாம் அதிகமாக 1,200 கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தைக் கொடுக்க முடியும் என்றும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இத்துடன் இப்பொழுது சுமார் 8,000 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி கொடுக்கப்பட்டதாக எண்ணிக்கை பெருகும். இதைக் கண்டு நாம் பெருமைப்பட வேண்டியதுதான். போன வருஷத்தில் மின்சார விநியோகத்தில் வெட்டு ஏற்பட்டது. ஆனால் இந்த வருஷம் அப்படிப்பட்ட வெட்டு ஏற்படாது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. தேக்கங்களில் தண்ணீர் குறைந்தாலும் வெட்டு இருக்காது என்று சொல்வதானது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்க விஷயம்தான்.

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham] [5th February 1959]

10.40
a.m.

ஆனால் இந்த நிலைமை நீடித்து இந்த மாதிரி “கட” ஏற்படாமல் இருக்க வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம் முடைய மாகாணத்தில் அதிகமான ப்ராஜக்ட்கள் இப்பொழுது ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. பெரியாறு ப்ராஜக்ட் ஆரம்பித்து இருக்கிறோம். குந்தா திட்டமும் கணிசமான அளவு முன்னேற்றம் அடைந்து கணிசமான அளவு பலன் தர ஆரம்பித்து இருக்கிறது. இதன் மூலம் கோயம்புத்தூர் பகுதியில் சுமார் 2½ லட்சம் ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி கிடைக்கும். எங்களுக்கும் ஒரு பரம்பிக்குளம் வேண்டுமென்று இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பரம்பிக்குளத்திட்டத்தினாலும் 2½ லட்சம் ஏக்கர் பாசன வசதி பெறும். இது போன்ற திட்டங்கள் நம்மிடம் அதிகமாக உண்டு. பரம்பிக்குளம் திட்டத்தினால் எங்களுடைய பகுதியான திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் பகுதிகள் கூட நல்ல பயன்பெற முடியும். பரம்பிக்குளம் இல்லாவிட்டாலும், பம்பையாறுத் திட்டம் இருக்கிறது. இந்தப் பம்பையாறு திட்டத்தை நிறைவேற்ற எஞ்சினீர்கள் ஆலோசனை செய்து “ஸ்பெஷல் டிவிஷன்” ஏற்படுத்தி இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் பகுதிகளிலுள்ள அத்தனை நிலங்களுக்கும் பாசன வசதி கிடைக்க வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தாழ்மை யுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தென் மண்டலக் குழுவானது நாம் இங்கே விளைவிக்கிற உணவு தானியங்களைக் கேரளத்திற்குத் தடங்கல் ஏதுமின்றி போக வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. இங்கே நிலவளம் இருக்கிறது. கேரளத்தில் நீர் வளம் இருக்கிறது. இவர்களுக்கு மலைவளம் இருக்கிறது. நமக்கு மலை வளம் இல்லை. அவர்களிடம் இருக்கக்கூடிய நீர் வளத்தினால் அவர்கள் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாது. உணவு, தானியங்களை நம் மிடம் இருந்துதான் அவர்கள் பெற்றாக வேண்டும். பெற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். தென் மண்டலக் குழுவானது “உணவு தானியம் கட்டுப் பாடு இல்லாமல் ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திற்கும் போய் வரவேண்டும்” என்று சொன்ன பிரகாரம், நெல்லையில் மிகவும் நல்ல உற்பத்தி காணப் பித்த போதிலும், ரூபாய் 50-லிருந்து 60 வரை 2 மூட்டை நெல்லின் விலை உச்ச வரம்பை எட்டி விட்டது. இந்தத் தென் மண்டலக் குழு வானது, போக்குவரத்துத் தடங்கல் இல்லாமல் எப்படி உணவு தானியங் கள் தடங்கல் இல்லாமல் சாதாரணமாகப் போவதற்கு ஒத்தாசையாக இருந்து வருகிறதோ, அதே போல உற்பத்திக்கு வேண்டிய சாதனங்கள் தடங்கல் இல்லாமல் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குப் போக வர வசதி ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை யில் உற்பத்தியாகும் தண்ணீர் நமக்குத் தடங்கல் இல்லாது கிடைத்தால் தான் நாம் இங்கு உணவு தானியங்களை உற்பத்தி செய்து அனுப்ப முடியும். உணவு உற்பத்தி செய்வதில் நமக்குத் தடங்கல் இல்லாத வகையில் தென் மண்டலக்குழு ஆலோசனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரித் திட்டத்தைப் பற்றி நாம் பெருமைப் படாமல் இருக்க முடியாது. 2½ லட்சம் கிலோவாட் மின்சார சக்தியை அங்கு உற்பத்தி செய்ய முடியும். உர உற்பத்தியும் செய்யப்படுகிறது. இதுதான் தென்னாட்டிலேயே வரப் பிரசாதம் போன்ற ஒரு பெரிய திட்டம் என்று பெருமைப்பட ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுத்தது. கோமகனூரைக் கூட்டிக் கோயில்களை மட்டும்தான் காட்ட முடிகிறது. டிட்டோவை அழைத்து திருமலை நாயக்கர் மகாலை மட்டும்தான் காட்ட முடிகிறது என்பதல்லாமல், இப்படிப்பட்ட மாபெரும் திட்டங்களையும் நாம் வெற்றிகரமாக நடத்தி வருகிறோம் என்பது நாம் பெருமைப்படத்தக்க விஷயமாகும்.

தொடக்கப் பள்ளிகளின் பாடத் திட்டங்களைப் மாற்றி அமைக்கும் பணி ஏற்கனவே தொடங்கி விட்டது. உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் பாடத்திட்டங்களை மாற்றி அமைக்கும் வேலையும் அடுத்த கல்வி ஆண்டிலிருந்து மேற் கொள்ளப்படும். ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு நண்பகல் உணவு அளிக்கும் திட்டம் பொது மக்களின் ஆதரவை நன்கு பெற்று வருகிறது. இத்திட்டம்

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham] [5th February 1959]

இப்போது 11,000 தொடக்கப் பள்ளிகளில் நடைபெற்று வருகிறது. மூன்றரை லட்சம் குழந்தைகள் இதனால் பயன் அடைகிறார்கள் என்றெல்லாம் கவர்னர் உரையில் இடம் பெற்றிருக்கும் விஷயங்கள் நாம் பெருமைப் படுத்தக்கவை, பாராட்டத்தக்கவை. சமீபத்தில் வெளியான செய்திகளில் இருந்து சில வருத்தப்படத்தக்க விஷயம் ஆரம்பப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தமட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். அதாவது தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் பள்ளிகளில் பள்ளிகளை நடத்துவதற்காக சிறு தொகையை மாணவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கிறார்கள். அவ்வாறு மாணவர்களிடமிருந்து சம்பளம் வசூலிக்கும் பள்ளிகளுக்கு அரசாங்கம் க்ரேன்ட் கொடுக்காது என்று செய்தி வெளியாகியுள்ளது. இவ்வாறு செய்வதினால் ஏழை, நடுத்தர மாணவர்களின் படிப்புதான் கெடும். ஏனெனில், அரசாங்கத்தின் க்ரேன்ட் நின்றுவிட்டால், தனிப்பட்டவர்களால் பள்ளிகளை நடத்த முடியாமல் முடிவிட நேரிடும். அல்லது சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டி நேரிடும். மாணவர்களின் படிப்பு கெடுவதுடன் ஆயிரக் கணக்கான ஆசிரியர்கள் வேலையின்றி வாட வேண்டிய நிலையும் ஏற்படும். இதன் காரணமாகச் செல்வமுடையோரும், வசதியுடையோரும்தான் கல்வி வசதியையும் பெற முடியுமே தவிர, ஏழை மாணவர்களாலும், நடுத்தர மாணவர்களாலும் பெறமுடியாது. ஆகவே இந்த ஆரம்பப்பள்ளிகளுக்கும் க்ரேன்டை நிறுத்தக்கூடாது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த விஷயத்தில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு ஏதோ ஒரு வசதி செய்து கொடுக்கப் போகிறோம் என்று கூறிய கருத்தை நேற்றைய பத்திரிக்கையில் பார்த்தேன். இது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம்.

அடுத்தப்படியாக என்.ஜி.ஓ. பிரச்சனை, இப்போது அவர்களுக்கு 5 ரூபாய் இடைக்கால நிவாரணமாக அளிக்க சர்க்கார் முன் வந்திருப்பதை கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது பாராட்டக்கூடிய விஷயம். மத்திய சர்க்கார் 1½ கோடியும், நமது மாநில சர்க்கார் 1½ கோடியும் போட்டு ரூபாய் 5-ம், ரூபாய் 7-ம் கூட்டி ரூபாய் 12 கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். இப்போது ரூபாய் 5 கொடுக்கப் போகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சம்பளம் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டியதுதான். என்.ஜி.ஓ.க்கள் நடுத்தர வர்க்கத்தத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு விலை வாசிகளின் உயர்ந்த நிலையைப் பார்க்கிறபோது அதனால் நடுத்தரக் குடும்பங்கள்தான் அதிக அவதிக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். ஒருவன் ரூபாய் 150 சம்பளம் வாங்கினாலும் தன் குடும்பத்தை வைத்துத் தாங்க முடியவில்லை. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆகவே என்.ஜி.ஓ.க்களுடைய வாழ்ச்சை நிலையை உயர்த்த வேண்டியதுதான். ஆனால் அதேசமயத்தில் என்.ஜி.ஓ.க்கள் தொழிற் சங்கங்களைப்போல சங்கம் அமைத்துக் கொண்டு சர்க்காரை மிரட்டுவதும், ஸ்ட்ரைக் நோட்டீஸ் கொடுப்பதும் சரியாகாது. தொழிற் சங்கங்கள் இம்மாதிரி செய்யலாம். அது நியாயமும் கூட. தொழிலாளர் களுடைய உழைப்பை உறிஞ்சி, தனிப்பட்ட முதலாளிகள் கோடீஸ்வரனாக ஆகக்கூடிய நிலைமை அது. தங்கள் வசதிக்காகாக, தங்கள் உரிமைக்காக, தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் செய்வது நியாயமானது. ஆனால் அந்த மாதிரியாக சர்க்காரில் வேலை செய்கிறவர்கள் தொழிற்சங்கம் போன்று அமைத்துக் கொண்டு சர்க்காரை பயமுறுத்துவதும், ஸ்ட்ரைக் நோட்டீஸ் கொடுப்பதும் விரும்பத்தக்கது அல்ல.

அதே சமயத்தில் இன்னொன்று. இப்போது இருக்கும் நிலைமையில் சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாவதனால் அந்த பாரம் அதிகமாக இருப்பதினால் பல தொல்லைகள். ஊழியர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாக அதிகமாக வேலை திறன் நன்றாக இல்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ஒரு பேப்பரோடு நாம் தொடர்ந்து போகிறோம் என்றாலும் கூட “ஒரு அதிகாரியிடத்தில் ஐயா எங்கள் ஊரிலிருந்து இன்ன விஷயமாக இன்ன பேப்பர் வந்திருக்கிறதே. அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?” என்று கேட்டால் அந்தப் பேப்பர் இங்கே வரவில்லையே என்கிறார். பத்து நாட்கள் முன்பாகவே அந்தப் பேப்பர் அவர்களிடத்தில் வந்து இருக்கும். இருந்தாலும் அந்தப் பேப்பர் வரவில்லை வரவில்லை என்று ஐந்தாறு தடவைகள் அலக்கழிக்

10-50
a.m.

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham] [5th February 1959]

கிளர்கள். இது மிகவும் வருத்தப்படக்கூடிய விஷயம். சர்க்கார் ஊழியர்கள் தங்கள் பொறுப்பை நன்றாக உணர்ந்து கொள்ளும்படி செய்ய வேண்டும். உரிமைக்காக, வசதிக்காக அவர்கள் போராடுவது என்கிற போக்கில் மட்டும் போகக்கூடாது. நாட்டின் உற்பத்தி பெருகப் பெருக அவர்களுக்கு நிறையச் சம்பளம் கொடுப்பது இடஞ்சலாக இருக்காது. இதை சர்க்கார் ஊழியர்கள் மனதில் வைத்து கொண்டு தொழிற்சங்கம் போன்று மிரட்டல், பயமுறுத்தல் காரியங்களில் இறங்காது, தங்கள் வேலைகளைச் செம்மையாகச் செய்யும்படி சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக கவர்னர் தம் உரையில் இந்த மாநிலத்தில் உள்ள சகல கட்சிகளினிடையேயும், “அரசியல் கொள்கைகளிலே காணப்படும் முரண்பாடுகளுக்கிடையே இம்மாநில மக்களின் நலனை வளர்ப்பதிலே ஓர் அடிப்படையான ஒற்றுமை உணர்ச்சி நிலவுவதைக் கண்டு மிக்க மகிழ்ச்சியும், அளவற்ற ஆறுதலும் அடைந்தேன்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது குறித்து நாம் எல்லோரும் பெருமைப்படவேண்டும்.

பல் குழுவும் பாழ் செய்யும் உட்பகையும் வேந்தலைக்கும் கொல் குறும்பும் இல்லது நாடு

என்கிற வள்ளுவனாரின் வாக்குக்கேற்ப இந்நாட்டில் பல்குழுக்கள் இருந்த போதிலும் நாடு இழிந்த நிலைக்குப் போய்விடாது காப்பாற்றப் பட்டது நமக்குப் பெருமைதான். நமக்குள் பாதை வித்யாசமாக இருக்கலாம். ஆனால் எல்லோருக்கும் முடிவு ஒன்றே என்ற நிலைமையில் ஜனநாயகப் பண்பிலே ஜனநாயகப் பாதையிலே நல்லதொரு பண்பாட்டை நாம் வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதன் காரணமாகவே அரசியல் கட்சிகள் அத்தனையும் நாட்டின் மேன்மைக்காக ஒத்துழைத்திருக்கின்றன.

ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு—நம்மில் ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவருக்கும் தாழ்வே

என்கிற சரித்திரத்தை நன்று தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஊர் இரண்டு பட்டால் கூத்தாடிக்கு எளிது என்கிறதை நாம் உணராமல் இல்லை.

ஆரியக்கூத்தாடினாலும் தாண்டவக்கோனே காரியத்தில் கண் வையடா தாண்டவக்கோனே என்பதாக நாட்டின் முன்னேற்றம் என்ற ஒரு காரியத்திலேயே நாம் கண்ணை இருந்திருக்கிறோம். இதைப்பற்றி கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதும் நாம் எல்லோரும் பெருமை அடைய வேண்டிய விஷயம்.

இருந்தபோதிலும் சட்ட மன்றத்தில் கவர்னர் உரை நிகழ்த்தும்போது எதிர் கட்சியைச் சேர்ந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அதை பகிஷ்கரித்திருக்கிறார்கள். கவர்னர் உரை நிகழ்த்தும்போது சபைக்கு வராது இருந்தவர்கள் அதன்மேல் நடைபெறும் விவதாத்திற்கும் வராமல் இருந்திருந்தால் அர்த்தம் உண்டு. உரை நிகழ்த்தும்போது இருக்கமாட்டோம். ஆனால் அவர் உரையைப்பற்றி நாங்களும் விவாதிப்போம் என்கிற அவர்கள் கொள்கை சரியாகாது. போன ஆண்டு மத்திய அரசாங்கத்தாரால் நியமிக்கப்பட்ட கவர்னர் அவர்களின் உரையை பகிஷ்கரிக்கிறோம் என்கிறார்கள். அப்படியானால் மத்திய சட்டசபையிலே உறுப்பினராக டெல்லியில் இருந்து மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கிற travelling allowance, daily allowance எல்லாம் வாங்கிக்கொள்ளலாமா என்று நமக்குத் தெரியாது.

ஊட்டியில் சட்டசபை கூட்டம் நடத்தப்போவதாக அரசாங்கம் குறிப்பிட்டிருப்பதை ஆட்சேபித்து கவர்னர் உரைக்கு அவர்கள் வரவில்லை என்பதான செய்தி ஒன்றையும் நேற்று நான் பார்த்தேன். இது உண்மையானால் ஆச்சரியப்படுவேண்டிய விஷயம். சேலத்தில் வைப்பதாலோ கோவையில் வைப்பதாலோ, ஊட்டியில் வைப்பதாலோ நாட்டுக்கு என்ன தீமை? வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் மூவாயிரம், நாலாயிரம் சம்பளம். மூன்று மாதம் செகரடரியட் ஊட்டியில் இருந்தது. அதுவும் அங்கே ஸ்பென்சர் கம்பெனி, பி.ஆர். அண்டு சன்ஸ்

[5th February 1959] [Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

கம்பெனி என பல வெள்ளைக்கார முதலாளிகளின் கம்பெனி ஸ்தாபனம் அங்கே. இப்படி நாட்டு மக்களுடைய பணத்தை வெள்ளையர்கள் சுரண்டி தங்கள் நாட்டுக்கு எடுத்துப்போனார்கள். அதைக்கண்டித்து இப்படி ஊட்டியில் உல்லாசம் செய்கிறார்களே, நம் நாட்டைச் சுரண்டுகிறார்களே என காங்கிரஸ்காரர்கள் எதிர்த்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு மந்திரிகளின் சம்பளம் என்ன? ஊட்டியில் உள்ளவர்கள் நம் மக்கள் இல்லையா? அவர்கள் வளம் பெற வசதி செய்ய வேண்டாமா? ஊட்டியில் கூட்டம் நடத்துவதால் இங்குள்ளவர்களில் யார் பொதுமக்கள் பணத்தைச் சுரண்டி வெளிநாட்டுக்கு எடுத்துப்போகப் போகிறார்கள். அதுவும் ஊட்டிக்குச் சென்று நமது மந்திரிமார்கள் உல்லாசம் செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்களா? கூட்டத்தை அங்கே நடத்துகிறோம் என்றால் அந்தப் பகுதி வளம் பெறும். அங்குள்ள வியாபாரம் பெருகும். நாம் போவதால் அங்குள்ளவர்களுக்கு அதிக ஊக்கம் ஏற்படும் எனத்தான் இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஊட்டியில் இருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு ஆதரவு கிடைத்திருந்தால் இவர்கள் அப்போது என்ன சொல்வார்களோ? இவர்கள் கேட்கிற திராவிட நாட்டில் ஊட்டி சேர்ந்தது இல்லையா? மலை என்று விட்டுவிட்டார்களா? இவர்கள் குறிப்பிடுகிற திராவிட நாட்டில்தான் ஊட்டி இருக்கிறது. ஊட்டியில் கூட்டம் நடத்துவதனால் 50 ஆயிரம் ரூபாய்தான் செலவாகிறது. இவர்கள் நினைக்கிறபடி அதிகம் இல்லை. அதோடு பணம் சுரண்டப்பட்டது வேறு எங்கும் போகவும் போகாது. நம் நாட்டின் ஒரு பகுதி வளம் பெறலாம். அவ்வளவு தான். ஊட்டி போவதற்கு ஆகக்கூடிய ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் செலவை என்.ஜி.ஓ. க்களுக்கு மூன்று லட்சம் பேருக்குப் பிரித்துக்கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்று பேசுகிறார்கள். அப்படி பிரித்துக்கொடுத்தால் ஒரு ஊழியருக்கு 16 நயா பைசா கூட கிடைக்காது. இந்த நிலைமையில் பார்த்தால் ஊட்டிக்கு போவதில் ஒன்றும் அதிகப்படியான செலவு ஆகி விடாது. இதைக்கொண்டு என்.ஜி.ஓக்களுக்கு ஒன்றும் பிரித்துக்கொடுத்துவிட முடியாது. நாட்டின் நன்மைக்காக சென்ற வருஷத்தைப்போல் இந்த வருஷமும் ஒத்துழைப்பு மனப்பான்மையுடன் நடந்துக்கொள்ள வேண்டும், உறுதி கொள்ள வேண்டும். என்று கூறிக்கொண்டு இந்த கவர்னர் உரையை ஆதரித்து, இந்த நாட்டின் குறைகளை போக்குவதற்கு என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதை மனதில் கொண்டு பணிபுரியவேண்டும் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI T. T. DANIEL : Mr. Deputy Speaker, Sir, the Governor's Address contains some redeeming features. We are really happy to note that out of the targeted amount of Rs. 152 crores for the Second Five-Year Plan, Government will be spending Rs. 90 crores by the end of this year. If the same progress is to be kept up, we will exceed the target limit of the Second Five-Year Plan. It is gratifying to note that our Government have successfully tackled the question of sharing the Parambikulam waters with the Kerala Government. I must take this occasion to congratulate the Government on the dexterous manner in which they have arrived at a very happy, mutually beneficial and satisfactory settlement with the Kerala Government in sharing the waters of the rivers of the Aramalais and the Parambikulam. It is interesting to note that preliminary works under the project estimated to cost about Rs. 30 crores have been started and that nearly 2,50,000 acres of land in Coimbatore district will be brought under this project. It is also seen from the Governor's Address that the Kundha project is progressing satisfactorily. It is stated in the Address that the policy of the Government is to provide electricity for all villages in the State as early as possible and that under the current year 1,200 more villages will get the benefit of electricity. It is gratifying to

[Sri T. T. Daniel] [5th February 1959]

note that the Neyveli Lignite Project is progressing to plan and that negotiations with the Russian Government for setting up a thermal plant of 250,000 KW are nearing completion and that preliminary works have commenced.

In the Governor's Address it is stated that the scheme for giving midday meals for school children is in vogue in 11,000 elementary schools and nearly 3½ lakhs of children are getting the benefit under this noble scheme. Nevertheless, it must be noted that at present in many schools hundreds of students are studying without midday meals. It must be the object of the Government to see that all school-going children get midday meals in the schools. At present the policy of the Government is to give fee concessions on the basis of communities and castes. I think the time has now come when we should change the present policy and take bold steps to give free education for all students up to the 11th standard and the Government should levy an education cess, if necessary, on parents whose income may be more than Rs. 2,500 per year.

The Government have taken note of the fact that the price of foodgrains is shooting up. It is gratifying therefore to note the announcement made in the Address that Government have decided to procure 2 lakhs tons of rice through wholesale dealers and co-operative organizations for distribution through fair price shops. The price of rice in some districts of the State is Re. 1-2-0 for pucca. This is beyond the purchasing capacity of the average people in the State. The price has to be maintained at 0-12-0 per pucca. Then only it will be possible for the ordinary people to purchase the foodgrain. It is also gratifying to note that our Government have decided to fix a ceiling on land holdings, on the existing as well as future holdings. It is really a noble proposal. We welcome it. While fixing the ceiling, the Government should take into consideration not only the extent of the land, but also the quality of the land, the income from the land and the market value of the land. Fixation of ceiling on existing holdings merely on the basis of the extent of the holding, I believe, will bring disastrous consequences in some cases. The question as to how we should use the excess land, which we take over, must also receive the serious consideration of the Government. It is generally said that the excess lands should be vested with the village panchayats and the lands should be managed through the Co-operative societies under the supervision of the village panchayats. That is a problem about which we should have clear notions. We should have definite preconcerted designs as to how we should manage the excess land which we will acquire after the ceiling is fixed.

It is suggested in the Address that there has been failure of crops in Tirunelveli, Ramanathapuram and North Arcot districts. I wish to take this opportunity to bring to the notice of the Government that in some villages in Kanyakumari district also there has been failure of crops. It is not due to the scarcity of water in the Pechipara dam but it is due to the carelessness and negligence of the authorities in the distribution of water. They have failed to

[Sri T. T. Daniel] 5th February 1959]

remove silt from the channel in proper time and that has caused the failure of crops in the villages. I request the Government to take adequate measures to extend relief to these areas also.

The Government have also taken note of the grievances of the non-gazetted officers of the State. We are really happy to read from the Address that the Government have decided to set up a Commission to scrutinize the present structure of scales of pay, dearness allowance and retiring benefits of the Government servants in the State. It is a wholesome measure.

For non-gazetted officers, the Government have already decided to give Rs. 5 in addition to the existing dearness allowance with retrospective effect from the month of January this year. The disparity that exists between the non-gazetted officers of the State Government and the Central Government, has to be done away with and I believe that the Government will take very soon appropriate measures to bridge this gap, this difference, between them as early as possible. ^{11-10 a.m.}

I would like to bring to the notice of the Government that after integration an increase of Rs. 12 in the dearness allowance has been sanctioned by the State Government, but with a feeling of sorrow, I must point out that this beneficial measure has not been extended unfortunately to the non-gazetted officers of the former Travancore-Cochin State personnel. I believe that the increase of Rs. 12 already sanctioned and Rs. 5 just sanctioned by the Government will be given to the non-gazetted officers of the former Travancore-Cochin State personnel also.

So far as the integration of the former Travancore-Cochin State personnel is concerned, I would like to say that although in some departments the integration has been over, in some other departments it has not yet been completed; as a result of which the legitimate promotions and the increase in the scales of pay of the non-gazetted officers of the former Travancore-Cochin State personnel are seriously handicapped. I wish that the Government, which have come forward with a very sympathetic heart to rectify the grievances of the non-gazetted officers, will also have in their mind the legitimate grievances of the former Travancore-Cochin State personnel.

I must also bring to the notice of the Government that recently there has been some unrest in Kanyakumari district caused on account of some restriction imposed in the matter of collection of firewood from the hills. Daily several thousands of poor labourers will be going to the various hills to collect firewood and with whatever little amount they will be getting by selling headloads of firewood, they will be purchasing tapioca and rice. They run a distance of about 15 miles for that purpose and most of them do not take even noon meals. We can see them including women and children in the morning going like streams to these hills and returning late in the evening. This is the tragic story about these people. Devoid of all other facilities for better avocation, they have taken up

[Sri T. T. Daniel] [5th February 1959]

this work as profession and as a means of earning livelihood. This is a problem which is peculiar to that district and I am sure that our Government will approach this problem with a human attitude and sympathetic consideration and will permit these poor labourers to continue to collect the jungle firewood in the hills as they have been doing from time immemorial.

Sir, so far as Harijans are concerned, there are certain beneficial measures enacted by the Madras Government which have not been extended so far. Our Government are distributing lands to the extent of several lakhs of acres to the Harijans for housing and agricultural purposes. But such a noble measure has not so far been extended to Kanyakumari district. It is seen from the rules framed by the Madras Government that the Harijans could get the benefits of irrigation wells, only if they have got two acres of land. The value of the land in the Kanyakumari district varies from place to place and we cannot find even one Harijan there who would be having more than two acres of land. So, certain rules which benefit only if certain conditions are fulfilled by the Harijans, have been framed taking into consideration the peculiar conditions of land in our State. All those rules and conditions have to be relaxed so far as Kanyakumari is concerned so that Harijans may get the benefit of those noble schemes in that district also. In this connection, I must also point out that at present Harijan students are asked to pay the School Final Examination fee and college fee first and this fee is refunded afterwards. It is not possible for the Harijans in many cases to pay even the School Final Examination and college fees. I would therefore suggest to the Government that instead of refunding the fee already paid by Harijans, straightway an order must be issued stating that the Harijans need not pay the examination fee. Then only the students who are unable to pay these fees and therefore forced to discontinue their studies will get the benefit under that order.

So far as the service conditions of the private secondary school teachers are concerned, I must tell that the rules relating to the Private Secondary School Teachers' Pension Scheme have not so far been extended to Kanyakumari district. So much so many teachers in the private secondary schools, who have retired after this scheme has come into effect, are unable to apply for the pension under Pension Rules. The disparity between the scales of pay of the secondary school teachers in Kanyakumari district and other districts should be done away with and the Government should take immediate measures to ameliorate the conditions of the private secondary school teachers.

*SRI P. S. CHINNADURAI: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரை தான் இந்த ராஜ்ய சர்க்காரின் கொள்கையை பொதுப்படையாக அறிவிப்பது என்பது உண்மையானால், கவர்னர் பெருமான் நேற்றைய தினம் இங்கே ஆற்றியுள்ள உரை உண்மையிலேயே மிகவும் ஏமாற்றம் அளிப்பதாக அமைந்திருக்கிறது என்று நான் வருத்தத்துடன் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் சமதர்மக் கொள்கையை ஏற்றுக்

[5th February 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பன்முறையும் இந்த மன்றத்தில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு இம் மன்றத்திற்கு வெளியிலும் பறைசாற்றப்பட்டு வருவதை நான் காண்கிறேன். அப்படியிருக்க, அந்த சமதர்மக் கொள்கைகளை நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்குரிய வேலைத் திட்டங்களைக் குறித்து கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் பொதுப்படையாகவேனும் தம் உரையில் எடுத்துரைப்பார்கள் என்று இந்த ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த நல்ல குடிமகன் ஒவ்வொருவனும் நிச்சயமாக எதிர்பார்ப்பான். அப்படி எதிர்பார்ப்பவர்களுக்கு கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய இந்த உரை எல்லா வகையிலும் பெருந்த ஒரு ஏமாற்றத்தைத் தான் அளிப்பதாக இருக்கிறது என்று நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். “பருவநிலை சாதகமாக இருக்கும் காலங்களிலும் உணவுப் பற்றாக்குறை நீடித்து வருவது, வேளாண்மைப் பொருள்களின் விலையை நாம் இன்னும் பன்மடங்கு பெருக்கும் வகையிலே தொடர்ந்து முயல வேண்டும் என்னும் படிப்பினையைத் தான் வலியுறுத்துகிறது” என்று கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தமது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

அதே நேரத்தில் அந்த வேளாண்மைப் பொருள்களின் விலையை எப்படி பன்மடங்கு போக்குவது? அதற்காக அந்த ஆண்டில் நாம் என்ன திட்டமிட்டிருக்கிறோம் இதுவரையில் நாம் சாதித்த சாதனைகள் என்ன? அவைகளின் மதிப்பீடு என்ன? அதற்கு அந்த ஆண்டு புதிதாக என்ன என்ன வேலைத்திட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த மதிப்பீட்டை இன்னும் அபிவிருத்தி செய்யப்போகிறோமா என்பன போன்றவைகளைப் பற்றி இந்த உரையில் சரியான விளக்கம் இருக்கும் என்று அந்த ராஜ்யத்தினைச் சார்ந்த ஒவ்வொரு குடிமகனும் எதிர்பார்ப்பது இயல்பேயாகும். அப்படியிருக்க இந்த உரையில் அதற்குரிய விளக்கங்கள் காணப்படாததும், அதற்கு மேல் அதுபற்றி ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற அவனுக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளிவைக்கும் நிலையில், சந்தேகத்தை தூண்டிவிடக்கூடிய முறையில் இங்கு சில விஷயங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக, எப்படி வேளாண்மை விளைவுகளை அதிகமாக்குவது, அதிகமாக்குவதற்கு நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய வேலைத் திட்டங்கள் என்ன? அல்லது அதற்கு அனுஷ்டிக்கக்கூடிய அடிப்படைக் கொள்கைகள் என்ன? இந்த அடிப்படைக் கொள்கைகளில் மிக முக்கியமானது நிலச் சீர்திருத்தம் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. சமதர்மக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் அந்த அரசாங்கத்திற்கு நிலச் சீர்திருத்தம் என்பது ஒரு முக்கியமான அடிப்படைக் கொள்கையாக அமைந்திருக்க வேண்டும், நமது சர்க்கார் அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பது உண்மையானால் நிலச் சீர்திருத்த விஷயத்தில் நாம் ஏன் அவ்வளவு அக்கரையின்மையைக் காட்டி வருகிறோம் என்பதற்கு சரியானதொரு பதில் கூறியாக வேண்டும். 1947-ம் ஆண்டு சுதந்திரம் அடைந்த நாள் முதற்கொண்டு நம் நாட்டில் சமதர்மத்தான் அமைக்கப்படவேண்டுமென்று பலவாறாகச் சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கிறது. சென்ற 12 ஆண்டு காலத்தில் அதற்குரிய முயற்சிகளில் நாம் எந்தளவு ஈடுபட்டிருக்கிறோம், எந்த அளவு நாம் நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம், என்று நாம் கொஞ்சம் கணக்குப்போட்டு பார்க்கவேண்டும். அப்படி பார்க்கும்போது நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதற்கான ஒரு சட்டத்தை நாம் சென்ற 12 ஆண்டு காலத்தில் இங்கு கொண்டு வந்து நிறைவேற்றவில்லை என்பது வருத்தப்படவேண்டிய ஒரு விஷயமாகும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டில் கூட கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரையில் அவர்கள் சொன்னார்கள், இனிமேல் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு மேல் அதிகப்படியான நிலம் வாங்குவதற்கு வகையில்லாத ஒரு நிலைமையை உண்டாக்க சட்டம் கொண்டு வருவதாக சொன்னார்கள். அது சம்பந்தமாக சென்ற ஆண்டு என்ன செய்யப்பட்டது. ஒன்றுமே செய்யப்படவில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு மேல் நிலம் வாங்குவதற்கு இனிமேல் இந்த ராஜ்யத்தில் இடமிருக்காது என்றதொரு நம்பிக்கை மக்களிடையே உண்டாக்கப்பட்டதே தவிர அந்த நம்பிக்கை பூர்ணம் அடைய எதுவுமே செய்யப்படவில்லை. அப்படி ஏதும் செய்யப்படாத நிலையில்

[Sri P. S. Chinnadurai] [5th February 1959]

மீண்டும் நாம் இங்கே கூடியிருக்கிறோம். அப்படி கூடி நாம் என்ன பார்க்கிறோம் என்றால் நிலவுடைமைக்கு வரம்பு கட்டும் வகையில் மிக விரைவில் ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்பது சர்க்காரின் எண்ணம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டில், சட்டமே கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று சொல்லப்படுவதைத்தான் இப்பொழுது அப்படி ஒரு சட்டம் கொண்டு வர எண்ணம் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த எண்ணத்தைக் கூட வேறு வகையில் இன்னொன்றோடுகூட சேர்த்துக் பார்க்க வேண்டுமென்று நம்மிடம் இப்பொழுது கூறப்படுகிறது. நம் நாட்டில் இப்பொழுது காணப்படும் உணவுப் பற்றாக்குறையை சரிவர சமாளிக்க வேண்டுமானால் அவைகளையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டுமென்று புதியதாக ஒரு முழக்கத்தை நம்மிடையே நாம் இன்று கேட்கிறோம். எவைகளையெல்லாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது என்பதைப் பார்ப்போம். நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பு கட்டினால் அல்லது நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்தால் நாட்டில் உள்ள உணவுப் பண்டங்களின் உற்பத்தி வெகுவாக பாதிக்கப்படுமென்று சொல்கிறார்கள். அப்படி ஒரு அச்சத்தை யார் புகுத்துகிறார்கள் என்பதையும், யார் அப்படிப்பட்டதொரு அச்சத்தை புகுத்த முற்படுகிறார்கள் என்பதையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். இந்த அச்சம் ஏன் இப்பொழுது புதிதாக புகுத்தப்படுகிறது என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். நிலப்பிரபுக்களின் பல்வேறு சூழ்ச்சிகளின் இதுவும் ஒன்று, என்ற அச்சமும் ஐயமும் தான் எனக்கு ஏற்படுகிறது. நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பு கட்டினால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படுவதும், நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுத்தால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படுவதும், ஆகவே உணவுப் பொருள்களின் விலை குறைந்துபோய் உணவுப் பஞ்சம் நாட்டில் ஏற்படுவதும், ஆகவே கொஞ்சம் ஆராமர ஆலோசித்து, தாமதித்து இந்த விஷயங்களை கருத்தில் கொண்டு அதற்குரிய சட்டம் கொண்டு வருவதா, வேண்டாமா என்பதைப் பற்றி கவனிக்கவேண்டுமென்பது இப்பொழுது நம்மிடம் கூறப்படுகிறது. திருநெல்வேலி தொகுதி அங்கத்தினர் கூட இந்த ஐயப்பாட்டைத்தான் வெளிப்படுத்திப் பேசினார்கள். அவைகளையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு நிலச்சீர்திருத்தத்தை எந்தளவில் கொண்டு வரலாம், எந்தளவில் கொண்டு வந்தால் நாட்டிற்கு நல்லது, எந்தளவில் கொண்டு வந்தால் உணவு நிலைமை பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும் என்பனபற்றியெல்லாம் நன்கு சிந்தித்துப் பார்த்து நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும், அவசரப்பட்டு ஒன்றும் செய்துவிடக் கூடாது என்று இப்பொழுது சொல்லப்படுகிறது. இவையெல்லாம், உண்மையிலேயே இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கிற குடிமக்கள் இயல்பாக இந்த ராஜ்ய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து எதிர்பார்ப்பதல்ல. அதற்குப் பதிலாக இந்த ராஜ்ய அரசாங்கத்தில் இருந்து மிக விரைவாக நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வருவதைத்தான் எதிர்பார்க்கிறார்கள். மிகத் தீவிரமான சட்டத்தைத் தான் எதிர்பார்க்கிறார்கள். அதற்குரிய செயல்முறைத் திட்டங்களைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்றுதான் உண்மையாகவே மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். இஸ்ரேயில் நாடு என்பது ஒரு சிறிய நாடாகும். அந்நாடு தோன்றிய நான் முதற்கொண்டு, எவ்வளவு குறுகிய காலத்தில் நிலச் சீர்திருத்தத்தை அந்நாட்டில் கொண்டுவந்து அந்நாட்டின் நிலப் பிரச்சினையை சமாளித்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து அதை ஒரு படிப்பினையாக நாம் கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள, விரும்புகிறேன். வினோபாஜி அவர்கள், ஊரில் உள்ள நிலங்கள் எல்லாம் உலகநாதனின் நிலமென்று சொல்லி வருகிறார்கள். ஊரில் உள்ள விளை நிலங்களை மக்களின் பொதுவுடைமையாக்கியிருக்கிறார்கள், இஸ்ரேல் நாட்டில் அங்கு ஒரு வினோபாஜியும் இல்லை, ஒரு காந்திஜியும் அங்கு தோன்றவில்லை. ஆனால் இதை அந்த நாட்டில் சாதித்திருக்கிறார்கள். காந்திஜி பிறந்த நாட்டில் பிறந்திருக்கும் நாம், அவர் காட்டிய வழியை கடைப்பிடிக்க வேண்டும், கடைப்பிடிக்கிறோம் என்று சொல்லும் நாம், விளை நிலங்களை பொதுவுடைமையாக்கவேண்டுமென்று வினோபா அவர்கள் சொல்லும் நேரத்தில், நிலச் சீர்திருத்தத்தை கொண்டுவர தயக்கம் காட்டி, உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசியை சுட்டிக் காட்டி நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவந்தால் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படும், உணவுப்

[Sri P. S. Chinnadurai] [5th February 1959]

பொருள்களின் விலை உயர்ந்து விடும் என்று சொல்லி இப் பிரச்சினையை தாமதப்படுத்திக்கொண்டுபோய், இப்பிரச்சினையை கைவிட முயல்கிறோம் என்ற எண்ணம்தான், கவர்னர் பெருமானது உரையை படிக்கும் எவருக்கும் எழுகிறது. ஆகவே, கூடிய சீக்கிரத்தில் நிலச்சீர்திருத்தத் திட்டத்தை செயல்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக, உணவுப்பொருள் என்று பேசும்போது அதன் விலைவாசி, குறித்தும் இங்கு ஐயம் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உணவுப் பொருள்களின் விலைகள் இன்னும் ஏற்றமாகவே இருந்துகொண்டு வருகிறது. நல்ல அறுவடைக்கான அறிகுறிகள் இருந்தபோதிலும்கூட உணவுப் பொருள்களின் விலை ஏற்றமாகவே இருந்து வருகிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், இன்றுதான் இது தெரிந்திருக்கிறதா என்று? இது சென்ற ஆண்டிலேயே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விஷயமாயிற்றே? சென்ற ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்து உரையாற்றியபோது நிதியமைச்சர் அவர்கள் உணவுப் பண்டங்களின் விலை 56-ம் ஆண்டைவிட 35 சத விதம் அதிகமாயிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் இந்த 12 மாத காலத்திற்குள் இன்னும் அதிகமாக விலை ஏற்றம் கண்டிருக்கிறது. இப்படி நாளுக்கு நாள் விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது. இதற்கு என்ன வழிவகைகள் செய்யப் போகிறோம்? உணவு தானிய விசாரணைக் கமிட்டி ஒன்றை அரசாங்கம் நியமித்தது. அசோகமேத்தா அவர்களின் தலைமையில் அது அமைந்தது. அவர்கள் சில ஆலோசனைகள் சொன்னார்கள். அரசாங்கமே இந்த உணவு தானியங்களை வாங்கி வைக்கவேண்டும். உணவு தானிய வாணிபம் முழுவதையும் அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்று அக்கமிட்டி சொல்லிற்று. அன்று அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை பின்னர் இப்பொழுது அதை கொள்கையாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை முற்றிலும் அமல் நடத்தப் போகிறார்களா என்று பார்த்தால், அவ்வாணிபம் முழுவதையும் ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்று ஆலோசனை கூறப்பட்டிருக்கிறதே தவிர அதை முற்றிலும் செயல்படுத்த முடியவில்லை என்பதை இந்த உரை தெளிவுபடுத்துகிறது. வெறும் ஆலோசனையாக இருப்பதால் அதுதான் நல்லது, அதை முற்றிலும் செயல்படுத்தமுடியாது, அப்படி உணவு தானிய வாணிபம் முழுவதையும் சர்க்கார் ஏற்று நடத்துவதில் பலவிதமான சிக்கல்கள் ஏற்படலாம், ஆகவே இதை ஆலோசனை என்ற அளவில் வைத்து வியாபாரிகள் மூலமாகவும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகவும் உணவு தானியத்தை நாம் ஓரளவு வாங்குவது என்ற கொள்கைதான் சிறப்புடையது என்று திருநெல்வேலி அங்கத்தினரும் குறிப்பிட்டார்கள், இது எதைக் காட்டுகிறது? சர்க்கார் உணவு தானிய வாணிபத்தை முழுமையும் ஏற்கக்கூடாதென்பதைத்தான். இது சரியல்ல. உணவு தானிய வாணிபத்தை மக்களின் நன்மைக்காக சர்க்கார் ஏற்று நடத்துவது கடமை.

இதை காலாகாலத்தில் செய்து தீர்க்க வேண்டும் என்று ஆசைப் படுவதினால் தான் இதைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் இதில் முழு பொறுப்பேற்று இதை நடத்துவதானால் இப்போது இருக்கின்ற விலையேற்றத்தை தடுக்கமுடியும். நாட்டில் இருக்கின்ற உணவுத் தேவையை மனதில் வைத்துக்கொண்டு இதில் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு உணவுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான அடிப்படையில் நாட்டில் பல்வேறு பாசனத்திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. அதில் பரம்பிக்குளம் திட்டத்தைப்பற்றி பொதுவாக நாட்டிலிருக்கின்ற அத்தனை மக்களும் குறிப்பாக கோவை ஜில்லாவில் இருக்கின்ற மக்கள் மிக ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது தரப்பட்டிருக்கும் கவர்னர் பெருமான் உரையில் பரம்பிக்குளம் திட்டத்தின் வேலை ஆரம்பிக்கப்படும் என்று மட்டும் இருக்கிறதே தவிர அதன் மூலம் கோவை ஜில்லாவிலுள்ள மக்களுக்கு எந்த அளவில் பலன் கிடைக்கும் என்கின்ற புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. இதன் மூலம் இரண்டு லட்சத்தி ஜம்பதாயிரம் ஏக்கர்கள் பயன் பெறும் என்று கவர்னர் பெருமான் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் இரண்டு லட்சம்

[Sri P. S. Chinnadurai] [5th February 1959]

எக்கர்கள் பயன் பெறும் என்று தெரிவித்தார்கள். அதற்கு முன்னால் மூன்று லட்சம் எக்கர்கள் பயன் பெறும் என்று சொல்லப்பட்டது. இவ்விதம் அடிக்கடி மாறி மாறி விபரங்கள் சொல்லப்படுகிறது. இவ்விதம் அடிக்கடி பாசன வசதி பெறுகின்ற இடத்தின் அளவானது மாறிக் கொண்டிருப்பதை நாம் காண முடிகிறது. மேலும் இப்போது கோவை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் இப்போது பஞ்சத்தின் மூலம் மிகவும் பாதிக்கப்படுகின்ற தாலுக்காக்கள் பல்லடம், உடுமலைப்பேட்டை, தாரா புரம் இவைகளாகும். இந்த தாலுக்காக்களிலுள்ள மக்கள் இப்போது வருகின்ற பரம்பிக்குளம் திட்டத்தின்மூலம் அதிக பாசன வசதி பெறலாம் என்ற நம்பிக்கையோடு இருந்து வருகிறார்கள். குறிப்பாக இப்போது போடப்பட்டிருக்கும் திட்டத்தைப் பார்த்தால் புஞ்சை பூமிகளுக்கு இதன் மூலம் பாசன வசதி கிடைக்குமா என்பது சந்தேகத்தில் இருக்கிறது. இதன் காரணமாக பல்லடம் தாலுகாவிலுள்ள மக்கள் ஐயப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த தாலுகாவில் 2 லட்சத்தி 50 ஆயிரம் எக்கர் பூமி இருக்கின்றன. இந்த பூமி எல்லாம் வானம் பார்த்த பூமியாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே இந்த திட்டத்தின் மூலமாக இந்த பூமிகள் எல்லாம் பாசன வசதி பெறமா என்று திட்ட வட்டமாக தெரியவில்லை. இந்த பூமிகளுக்கு வேறு விதமான கால்வாய் பாசன வசதியும் கிடையாது. வேறு எந்தவிதமான பாசன வசதியும் கிடையாது. வெறும் வானம் பார்த்த பூமிகளாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே இந்த திட்டத்தின் மூலமாக பல்லடம் தாலுகா, மக்களுக்கு என்ன வசதி செய்துகொடுக்கப் போகின்றார்கள் என்பது தெளிவாகத் தெரியவில்லை. அங்குள்ள மக்கள் பெரும் எக்கத்தோடு இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆயாசப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் இந்த திட்டத்தின் மூலமாக கிடைக்கின்ற பாசன வசதியை நஞ்சை பூமிகளுக்கு மட்டும்தான் பயன்படுத்தவேண்டுமென்று பல முயற்சிகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதற்காக பல மகாநாடுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதற்காக பெருத்த ஆதரவும் சேகரிக்கப்பட்டு வருகிறது. பெரிய அரசியல் வாதிகள் பலரும் இதில் ஈடுபட்டிருப்பதாக தெரியவருகிறது. இந்த நிலைமையில் அந்த தாலுகா மக்கள் இவைகளை எல்லாம் பார்த்து மிகவும் ஆயாசப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் திகைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன ஆறுதல் கூறப் போகின்றது என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். பரம்பிக்குளம் திட்டத்தின் மூலமாக கிடைக்கும் தண்ணீர்மூலம் பரவலாக புஞ்சை நிலங்களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று இந்த அரசாங்கம் தெளிவாக அறிவிக்கப்போகின்றதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் உரையில் இதைப்பற்றி குறிப்பிடவில்லை. புஞ்சை, வேளாண்மைக்கு மட்டுமே பரம்பிக்குளம் திட்டத்தின் மூலமாகப் பாசன வசதி கிடைக்கு என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்குமானால் உண்மையிலேயே இந்த நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை நான் ஆதரித்திருப்பேன் அதுவொன்று குறிப்பிடாமல் இரண்டொரு வார்த்தைகளில் “ரூபாய் 30 கோடி செலவாகும் இத்திட்ட நிறைவேற்றத்திற்கான ஆரம்ப வேலைகள் ஏற்கெனவே தொடங்கப்பட்டு விட்டன” என்று மாத்திரம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தொடங்கினால் என்ன? இதைப்பற்றி எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு என்ன கிடைக்கும் என்பதுதான் பிரச்சனை. ஆக்கப் பொறுத்தது, ஆற பொறுத்திருக்க வேண்டாமா என்று சொல்லக் கூடும். இப்போது ஆக்கப் பொறுத்து ஆறவும் பொறுத்திருந்தாய்விட்டது. ஆனால் இப்போது யாருக்கு பரிமாறப்படுகிறது என்பதைத்தான் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இத் திட்டத்தின் மூலம் பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் இந்த மூன்று தாலுகா மக்களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்கும்படியான முறையில் இத் திட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இத் திட்டத்தின் மூலமாக புஞ்சை வேளாண்மைக்கு மட்டுமே பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று சொல்லக்கூடிய தெளிவான ஒரு கொள்கையை அரசாங்கம் அறிவிக்க வேண்டும். மேலும் நமது நாட்டில் இப்போது அவசியத்திற்கு ஏற்றபடி பருத்தி விளைச்சல் இல்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். வெளி நாட்டிலிருந்துதான் பருத்தி இறக்குமதி

[5th February 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

செய்யக்கூடிய நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்போது அதிகமாக பருத்தி விளைகின்ற தாலுகாக்கள் பல்லடம் உடுமலைப்பேட்டை போன்ற தாலுக்காக்களில்தான். இந்த தாலுகாக்களில் இப்போது மழையை எதிர்பார்த்துத்தான் பருத்தி பயிர் செய்யப்படுகின்றது. இந்த நிலைமையில் போதுமான அளவுக்குத் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தி பருத்தி பயிர் செய்வதாக இருந்தால் இன்னும் கூடுதல் அளவுக்கு பருத்தியை உற்பத்தி செய்ய முடியும். இப்போது கிடைக்கின்ற அளவைக்காட்டிலும் இரண்டு மடங்கு உற்பத்தி செய்ய முடியும். இப்போது ஈரங்காட்டில் கிடைக்கின்ற பருத்தி இரண்டு பொதி என்றால் தண்ணீர் பாய்ச்சினால் நிச்சயமாக நான்கு பொதி அல்லது ஆறு பொதி பருத்தியை உற்பத்தி செய்ய முடியும். ஆகவே இந்த தாலுகாக்களுக்கு இந்த திட்டத்தின் மூலமாக பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று அரசாங்கம் தெளிவாக அறிவிக்க வேண்டும். இதற்கு அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக பயிர் என்றால் நாம் எல்லோரும் நெல்லை மாத்திரம்தான் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறோம். புஞ்சை பயிர்களைப்பற்றி நாம் அவ்வளவாக அக்கரை கொள்வதில்லை. ஆகவே புஞ்சை பூமிகளுக்கு இத் திட்டத்தின் மூலம் பாசன வசதி கிடைக்க செய்யவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும், பொறுப்பாகும் என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்ற தடவை இதே சபையில் இதைப்பற்றி நான் குறிப்பிட்டபோது, “இப்போது என்ன அவசியம், திட்டம் இன்னும் உருவாகவில்லை” என்று சொல்லப்பட்டது. இப்போது திட்டம் உருவாக்கப்பட்டுவிட்டது.

THE HON SRI C. SUBRAMANIAM : உருவாகவில்லை, கருவாகியிருக்கிறது.

*** SRI P. S. CHINNADURAI :** கருவாகி உருவாகிவிட்டது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் என் இதை இப்போது வற்புறுத்துகிறேன் என்றால் இதைப்பற்றி தீர்மானிக்கிற இன்ஜினியர்கள் புஞ்சை பூமிகளுக்கும் பாசன வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்ற நினைப்போடு திட்டமிட்டு வேலை ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். இல்லையென்றால் செல்வாக்குள்ள பலர் இன்ஜினியர்களிடத்தில் சொல்லி, அவர்கள் அதுதான் சர்க்கார் கொள்கை எனக் கருதி வேறு வகையில் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்படுமானால் கடைசியில் இதை எதிர்பார்த்து நிற்கின்ற மக்கள் கஷ்டமடைய வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும்.

THE HON SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், இந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றி மேலும் மேலும் பேசிக்கொண்டிருப்பதால் இதைப்பற்றி உடனடியாக தீர்மானம் செய்துவிட முடியாது. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறின விபரங்களை எல்லாம் கவனித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறேன். இனிமேல் வேறு பிரச்சனையைப்பற்றி பேசலாம்.

*** SRI P. S. CHINNADURAI :** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதை பற்றி தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் நான் வேறு பிரச்சனைகளைப் பற்றி பேசுகிறேன். விளைபொருள்களை அதிகமாக்க வேண்டும் என்று பல இடங்களிலும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அதற்கான ரசாயன எருக்கள் விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கிறதா என்பதைப் பார்த்தால் பெரும்பாலோருக்கு கிடைப்பதில்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். இப்போது கிடைப்பதை விட இரு மடங்காக பெருக்குவதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள், அதற்கு வேண்டிய ரசாயன எருக்களை உபயோகியுங்கள் என் நெல்லாம் பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் இப்போது நடை முறையில் இருப்பதைப் பார்த்தால் ரசாயன எரு வாங்குவது என்பது ஒரு பெரிய சாதனையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் மூலமாக கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது இந்த ரசாயன எருக்கள் எல்லாம். ஆனால் அந்த இடத்தில் போய் இந்த எருக்களை வாங்கி வருவது என்பது பெரிய காரியமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு பல தொல்லைகளை சமாளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதிலே பிளாக் மார்க்கெட் வேறு. அதற்கு ஒரு அளவே கிடையாது. அத்தகைய மோசமான நிலைமை ஏற்பட என்ன காரணம்? போதிய அளவு எரு கிடைப்பதில்லை.

[Sri P. S. Chinnadurai] [5th February 1959]

சிந்திரியிலிருந்து எவ்வளவு வரவேண்டுமோ அந்த அளவு குறைவாக இருக்கிறது. அதைப் பூர்த்திசெய்ய என்ன செய்யப்போகிறோம்? அதைப் பூர்த்தி செய்ய சென்ற ஆண்டிலே எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள் என்ன? இந்த ஆண்டிலே எடுத்துக் கொள்ளப் போகிற நடவடிக்கைகள் என்ன? அதனைக் குறித்து கவர்னர் பெருமான் உரையிலே எதனையும் காணமுடியவில்லை.

நெய்வேலியில் உர உற்பத்திக்கு வழி செய்யப் போகிறோம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. உர உற்பத்திக்கு எப்படி வழி செய்யப் போகிறோம்? அதை நாமே செய்யப் போகிறோமா? அல்லது தனியார் துறைக்கு விடப் போகிறோமா? அதைப் பற்றி ஒன்றையும் காணோம் கவர்னர் பெருமான் உரையிலே. உர உற்பத்தியை தனியார் துறைக்கு விட்டு விடக் கூடாது. அந்த ஏற்பாடுகளை, உர உற்பத்தித் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதை அரசாங்கமே நடத்தவேண்டுமென்று நான் முழு மனதோடு வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

மேலும், ஒரு பக்கத்திலே பார்த்தால் நிலப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக ஒரு தெளிவான கொள்கையைக் காணோம். இன்னொரு பக்கத்தில் பார்த்தால் தொழில்கள் சம்பந்தமாக சிறப்பாக எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. தொழில்களை தேசிய மயமாக்கவேண்டுமென்ற பிரச்சினையில் அசாதாரண மொளனம் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. தொழில்களை தேசிய மயமாக்குவது பற்றி இந்த உரையிலே ஒன்றும் காணப்படவில்லை. இந்தப் பிரச்சினையில் சென்ற ஆண்டிலே என்ன செய்தோம்? இந்த ஆண்டிலே என்ன செய்ய முயற்சிக்கப் போகிறோம்? தனியார் துறைக்கு விடாமல் அரசாங்கத்தையிலேயே புதிய தொழில்களை ஆரம்பிக்கவும், ஏற்கெனவே இருக்கும் தொழில்களை அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தவும் இந்த ஆண்டிலே என்ன திட்டங்களை வைத்திருக்கிறோம்? என்ன திட்டங்களை எடுத்து நிறைவேற்றப் போகிறோம்? அதனைக் குறித்து இந்த உரையில் என்ன தெரிகிறது? சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்கவேண்டுமென்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருக்கிற அரசாங்கத்திடமிருந்து இது பற்றிய அறிவிப்புகளை எதிர் பார்ப்பது இயற்கை. “நீங்கள் ஒன்றும் எதிர்பார்க்க வேண்டாம், நாங்கள் போகும் போக்கில் தான் போவோம், நாங்கள் செய்வது தான் சமதர்மம், சமதர்மம் என்பதற்கு நீங்கள் எந்த உருவம் கொடுத்தாலும், நீங்கள் என்ன நினைத்தாலும், பரவாயில்லை” என்று ஒரு புது சமதர்மத்தைத் தோற்றுவிக்கும் முயற்சியைத் தான் காண்கிறேன். இந்தச் சமதர்மத்தை இந்த நாட்டு மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். பொதுவாக அரசாங்கத்திற்கு ரொம்பப் படுமோசமான, வருத்தத் தக்க அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு பக்கத்திலே நில முதலாளிகளைக் குறித்து அச்சம்; இன்னொரு பக்கத்திலே தொழில் முதலாளிகளைக் குறித்து அச்சம். தொழில்களை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டால் உற்பத்தி பாதிக்கும், நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்தால் உற்பத்தி பாதிக்கும் என்ற அச்சம் அரசாங்கத்தை நடத்துகிறவர்களிடம் குடி கொண்டு கொண்டே விட்டது. அதன் விளைவாகத் தொழில்களை தேசிய மயமாக்குவதில் தெளிவான கொள்கை எதுவும் காண முடியவில்லை. அரசாங்கத்தை ஏற்று நடத்துகிறவர்கள் மட்டுமல்ல, தொழில் கொள்கையில் நீதி பதிகளாக உள்ளவர்களிடத்திலே, தொழில் விவகாரங்களைக் குறித்து விசாரணை நடத்தும் பெருவாரி நியாயாதிபதிகளிடத்திலே இந்த மாதிரி ஒரு அச்சம் குடி கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் காணவும் வருந்துகிறேன். தொழில் கோர்ட் விவகாரங்கள், சிலில் கோர்ட் விவகாரங்களைப் போல நீண்டு கொண்டே போய்க் கொண்டிருக்கின்றது. ஒரு தொழில் மன்றத்தில் 1954-ல் கொண்டுவரப்பட்ட பிரச்சினை 1959-ல் இன்றும் நீதி மன்றத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படி விவகாரங்கள் நீண்டு கொண்டே போகும் மோசமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனைக் குறித்து நாம் என்ன கொள்கையை அனுஷ்டிக்கப் போகிறோம். அதனைப் பற்றிய தீர்மானம் ஒன்றும் எடுத்துச் சொல்லப்படவில்லை. தொழில் கோர்ட்டுகளில் எப்படிப் பட்ட நீதிபதிகள் நியமனம் ஆகின்றார்கள்? முதலாளித் துவத்தில் ஊரிப் போனவர்கள் தொழிலாளர்கள் விவகாரங்களைத் தீர்ப்பதற்காக தொழில் கோர்ட் நீதிபதிகளாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். தொழில்

[5th February 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

என்றால் என்ன என்று நியமனமான பிறகு அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அப்படி அவர்கள் புரிந்து கொள்வதற்கு முன்பே தொழில் கோர்ட்டிலிருந்து மாற்றப்படுகிறார்கள், அல்லது அதிலிருந்து நீக்கப்படுகிறார்கள். அதனால் தொழிலாளர்கள் உண்மையான பலனை எதிர்பார்க்க முடியாதிருக்கிறது. அதனால் கருணையற்ற தீர்ப்புகள் ஏராளமாக வருகின்றன. மனித இருதயத்தோடு கொடுக்கும் தீர்ப்புகள் அரிதாகி வருகின்றன. அப்படிப் பட்ட ஒரு நிலைமையை தொழிலாளர்கள் தாங்கமாட்டார்கள். கருணையற்ற தீர்ப்பினை தொழிலாளர்கள் சகித்துக் கொள்ள முடியாது. அரசாங்கம் இதிலே சற்று கவனம் செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். சமூகத்திலே சரியானபடி அனுபவம் பெற்றவர்களையே சமதர்மக் கருத்துக்களை ஏற்று, பண்பட்டுள்ள மனித இருதயத்தோடு, கருணையோடு தீர்ப்புக் கொடுக்கும் பழக்கமுள்ளவர்களையே—தொழில் கோர்ட் நீதிபதிகளாக நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இத்தோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Sri M. A. MUTHIAH CHETTIAR : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நடந்து கவர்னர் உரையைப் பற்றிப் பேசும்போது பொதுவாக நமது அரசியலை நடத்தி வரும் மந்திரி சபையார் பல முயற்சிகளைச் செய்து வருவதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இப்படிப் பட்ட சந்தர்ப்பத்தில்—முக்கியமாக பட்ஜெட் இன்னும் ஒரு மாதத்தில் வர இருக்கின்ற நேரத்தில்—கவர்னர் உரையின் மீது பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கப் பெற்றுது அதிர்ஷ்ட வசமாகும். ஏனென்றால், இப்போது அங்கத்தினர்கள் சொல்லும் அபிப்பிராயங்களை மந்திரிகள் கவனிப்பதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் இருக்கும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

(Sri R. Subramaniam in the Chair)

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அரசாங்கம் செய்தது போதாது என்று சொன்னால், டில்லியில் சண்டை போட்டு ஏதாவது பணம் கொண்டு வந்தால் தான் இன்னும் ஏதாவது செய்ய முடியும். அவர்களைக் குற்றம் சொல்லுவதாக என்னைக் கூடாது. இப்போது தென்னிந்தியாவில் செய்யவேண்டியதையெல்லாம் செய்தாகி விட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். அது சரியல்ல என்று நான் சொல்லுவேன். பொதுவாக வட இந்திய ஆதிக்கம் என்று பேசும்போது “வட இந்தியா, தென் இந்தியா என்று பேசக் கூடாது” என்று சொல்லுகிறார்கள். அது வாஸ்தவம் தான், அது வேறு விஷயம். பொதுவாகச் சொல்லும்போது, ரீஜனல் கமிட்டி, லோனல் கமிட்டி என்று பெங்களூரில், திருவனந்தபுரத்தில், சென்னையில் எல்லாம் போடுகிறார்கள். இதை அவர்களே உணருகிறார்கள். அவர்களே தொழில்களை நாடினாலே செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். கடைசியில் கிராமம் வரை கவனிக்கவேண்டிய நிலைமைக்கு வந்து விடுகிறார்கள். ஆகையால் டில்லிக்குப் போய் அதிகப் பணம் வேண்டுமென்று சொல்லுவதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. சென்னைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தில், 5 வருஷங்களின் செலவிற்கு 150 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டதில், 90 கோடி ரூபாய்கள் செலவு செய்து விட்டு 150 கோடி ரூபாய் போதாது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். 150 கோடி ரூபாயில் 90 கோடி ரூபாயைச் செலவு செய்ததற்கு மந்திரிகள் எல்லோரையும், உத்தியோகஸ்தர்களுக்கெல்லோரையும் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். சில சந்தர்ப்பங்களில் சரியான திட்டங்கள் போடாது பணம் செலவழிக்கப்படாமல் தங்கிப் போய்விடுவதுண்டு. ஆனால் வட இந்தியாவில், பள்ளிகளில், கல்லூரிகளில், பல்கலைக் கழகங்களில் 60 லட்சம் டெபிவிட் என்று போடுகிறார்கள். 20 வருஷங்களில் 30 லட்சம் நஷ்டம் என்று அதை வாங்கி, புதிதாக மாணவர்களுக்கு வசதிகளும் செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு உதாரணத்திற்காகச் சொல்லுகிறேன். பேரை வேண்டுமானாலும் சொல்லி விடுகிறேன்—காசி சர்வ கலாசாலைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் செலவழிக்கப்பட்டதற்கு நாம் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். டில்லியிலிருந்து பணம் கொடுப்பது பற்றாது. 3-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் சம்பந்தமாக பூர்வாங்க வேலைகள் நடத்துவதைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள். நானும் திரு. வி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்

[Sri M. A. Muthiah Chettiar] [5th February 1959]

11-20 கனிடம் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அவர்களும் அது தொடங்கப்போவ தாகச் சொன்னார்கள். வருகிற ஆறு மாதங்கள், ஒரு வருஷத்திற்குள் நமது அரசாங்கத்தார் அதிக முயற்சி எடுத்து, நமது ராஜ்யத்திற்குப் பெரும் தொகை கிடைக்கவேண்டுமென்று சொல்லவேண்டும்.

இப்பொழுது நீர்ப்பாசனத்தைப்பற்றி முக்கியமாக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரையின்மீது முதன் முதலாகப் திருநெல்வேலி கனம் அங்கத்தினர் பேசியபோது, “ மதுரைக் குத் தெற்கே கவனிக்கப்படவே இல்லை ” என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்வேன்—தஞ்சாவூருக்குத் தெற்கே கவனிக்கப்பட வில்லை என்று. குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால் திருச்சி, புதுக்கோட்டைக்குத் தெற்கே கவனிக்கப்படவில்லை. இங்கே ஒன்றும் செய்ய வில்லை. வடாற்காடு, தென் னாற்காடு ஜில்லாக்களுக்கு அந்தத் தண்ணீர் வராது. கோதாவரி, கிருஷ்ணா தண்ணீர் வந்தால்தான் அந்த ஜில்லாக்களுக்குப் பயன் ஏற்படும்.

பரம்பிக்குளத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வது சம்பந்தமாக கேரள அரசாங்கத்தாரோடு நடத்திய பேச்சு வார்த்தை அனுகூலமாக முடிந்திருப் பது பாராட்டத்தக்க விஷயம். பரம்பிக்குளத் திட்டம் வருகிற அளவுக்கு நல்லது. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சின்னத்துரை அவர்கள் சொல்வது போல் புஞ்சை உற்பத்தியையும் கவனிக்க வேண்டியதுதான். ஆனால், இப்பொழுது தற்செயலாக சட்டத்தில் பருத்தி உற்பத்தி இந் தியாவில் அதிகமாக ஏற்பட்டதும் கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிந்திருக் கும். ஆகவே, உடனடியாக, குறைந்தது இரண்டு மூன்று வருஷங் களுக்காவது நெல் கொள்ளாமையை அதிகரிப்பதிலே நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியமாகும் என்று நன்றாகத் தெரிகிறது. முன்பு 25 லட்சம் பேல் பருத்தி உற்பத்தி ஆகிக்கொண்டிருந்தது. இப் பொழுது 55 லட்சம் பேல், 80 லட்சம் பேல் என்று பருத்தி உற்பத்தி உயர்ந்து கொண்டு போவதும், அப்படி அதிகம் உற்பத்தி ஆனதின் காரணமாக இந்த இரண்டு வருஷங்களாக பருத்தி சீரழியும் நிலைமையு ம் நண்பர் சின்னத்துரை அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். புது மில் வரப் போவதில்லை என்பதும் நன்றாகத் தெரிந்த விஷயம். ஆகவே, நெல் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கான வகையிலே நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுப்பது நல்ல காரியம். பல்லடம் போன்ற பகுதிகளுக்கு வசதி வேண்டியது தான். அங்கு வசதி வேண்டாமென்று நான் கண்டித்துச் சொல்லவில்லை. ஆனால், எங்கள் பகுதியில் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சொல்கிறேன். மந்திரி அவர்களுக்குத் நன்றாகத் தெரியும். மதுரைக்குத் தெற்கே ராஜபாளையம், திருநெல்வேலி பகுதிகளில், மொத்தமாக மதுரை, இராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களில் இந்த வருஷம் சாதாரண கண்மாய்களின் கீழ் வெள்ளாமை கூட சரியாயில்லை. மழை குறைச்சல் தான் இதற்குக் காரணம். கண்மாய் மராமத்து செய்யப்படாமல் பாக்கி இருக்கிறது.

நீர்ப்பாசன வசதிபற்றி சொல்லும்போது, “ எல்லாம் செய்து முடித் தாய் விட்டது ” என்று பெருமை கொள்வதில் புண்ணியமே இல்லை. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வந்தபோது, “ திட்டம் போடுவதற்கு முன்ன மையே வேலைகள் நடந்தேறி விட்டன, அவைகளைத் தான் திட்டங்களில் சேர்த்தோம் ” என்று பெருமையாகச் சொல்லப்பட்டது. அதன் காரண மாக சென்னை ராஜ்யத்திற்கு 25, 30 கோடி ரூபாய் தான் செலவழிக்கப் பட்டது. ஆனால், உத்தரப் பிரதேச ராஜ்யத்தில் 125 கோடி ரூபாய் வரையில் செலவிடப்பட்டது. இப்படி நான் சொல்லும்போது, ஏதோ ஹிந்தி-தமிழ் வாக்குவாதத்தில் இறங்கிப் பேசுகிறேன் என்று தோன்ற லாம். அப்படி ஒன்றும்வில்லை. இப்பொழுது ஹிந்தி வேண்டாம் என்பது பற்றி எல்லோருமே பேசுகிறார்கள். ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரி முதலில் ஆரம்பித்தார். ஆகவே, சிரமமே இல்லை.

ஆகவே, நமக்கு 100 கோடி ரூபாய் செலவில் நீர்ப்பாசன வசதி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கோதாவரி, கிருஷ்ணா திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் எத்தனை கோடி ரூபாய் தேவைப்படுமோ தெரியவில்லை. 300 கோடி, 500 கோடி வரையில் கூட தேவைப்பட்டாலும் தேவைப்படலாம். எப்படியிருந்தாலும் அந்தத் திட்டம் வந்தால்தான் சென்னைக்குக் குடி

[Sri M. A. Muthiah Chettiar] [5th February 1959]

தண்ணீர் வசதி நல்ல முறையில் ஏற்பட முடியும். அந்தத் திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும் என்று சென்ற முப்பது ஆண்டுகளாக நான் சொல்லிக்கொண்டு வருகின்றேன். வடாற்காடு, தென்னாற்காடு ஜில் லாக்களைப் பொறுத்தவரையில் கோதாவரி, கிருஷ்ணா தண்ணீர் வந்தால் தான் பாசன வசதி ஏற்பட முடியுமே தவிர, வேறு எந்தவிதமான முறையிலும் ஏற்படுவதற்குச் சந்தர்ப்பமே இல்லை. கோதாவரி, கிருஷ்ணா நதிகளின் தண்ணீர் ஐந்து சத விசதம் கூட உபயோகப்படுத்தப்படாமல் சமுத்திரத்தில் வீணாகக் கலக்கிறது. ஆந்திர அரசாங்கத்தாரும் நம்முடன் இப்பொழுது சமூகமான முறையில் இருக்கிறார்கள். கோதாவரி, கிருஷ்ணா தண்ணீரை சென்னை ராஜ்யத்திற்குப் பயன்படுத்துவது சம்பந்தமாக டில்லிக்கு வந்து சமரசம் செய்து கொள்வதற்கும் அவர்கள் தயாராய் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய அமைச்சர்கள் முயற்சி செய்யவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. முயற்சி செய்கிறார்கள். மேலும் மேலும் அவர்கள் தொடர்ந்து முயற்சி செய்வதற்கான வகையிலே சட்டசபையிலும் அவர்களுடைய முயற்சிக்கு ஆதரவு அளிக்க வேண்டும் என்பதற்காக நான் இப்பொழுது பேசுகிறேன். அவர்கள் முயற்சி செய்யவில்லை, கவனிக்க வில்லை என்பதற்காக நான் ஏதோ புதிதாகவோ நூதனமாகவோ ஏதோ சொல்வதாக நினைக்க வேண்டாம். சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் இதுபற்றி இங்கே சொல்வது கூடாதென்றால், சட்டசபையே வேண்டியதில்லையே, மந்திரிகளே போதுமே. “ சட்டசபையிலே சொல்கிறார்கள், வற்புறுத்து கிறார்கள், கேள்வி கேட்கிறார்கள், ஏதாவது செய்தாகவேண்டும் ” என்று அவர்கள் எடுத்துச்சொல்வதற்கு இது உதவும் அல்லவா ? பத்து பேர் வலியுறுத்தினால், காரியங்களை எடுத்துச் சொல்பவர்களுடைய கை பலப் படும். ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும், ஸ்ரீ அண்ணாதுரை அவர்களும் இன்னும் இதர கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் இதை வற்புறுத்தினால் மேலும் நல்லதுதான். ஏனென்றால், மக்களுக்குச் சாப்பாட்டுக்கான பிரச்சனை என்பது எல்லாக் கட்சிக்குப் பொதுவானது. அதிலே எல்லோரும் ஒரே கட்சியாகத்தான் செயல்படவேண்டும். அமைச்சர்களுடைய கையைப் பலப் படுத்துவதற்காகவே இவ்வளவும் சொல்கிறேன். நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி டில்லிக்குப் போய் வருகிறார். முதல அமைச்சரும் டில்லிக்குப் போய் வருகிறார். தேசிய வளர்ச்சிக் கவுன்சில் கூட்டத்தில் நன்றாகப் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் சொல்வதற்கு மதிப்பு இருக்கிறது. அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களை அவர்கள் பயன் படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்கிறேன்.

சென்ற 6, 7 வருஷங்களாக நான் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். ராமநாதபுரம் ராஜா அவர்கள் மந்திரியாக இருந்த போது, அவர் பதில் அளித்து, அது சட்டசபை நடவடிக்கைகளில் அச்சிடப் பட்டிருக்கிறது. அச்சிடப்பட்டதோடு நின்றுவிடுகிறது. சட்டசபையில் அங்கத் தினர்கள் அனேக விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள். அத்தனைக்கு மாகச் சேர்த்து அமைச்சர்கள் பதில் சொல்லும்போது, “ எல்லாவற்றையும் கவனித்து விடுகிறோம் ” என்று சுருக்கமாகச் சொல்லிவிடுகிறார்கள். பிறகு, என்ன ஆயிற்று என்று தெரிந்துகொள்ளமுடிவதில்லை. சட்டசபையில் குறிப்பிட்ட ஒரு விஷயத்தின் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று சம்பந்தப்பட்ட அங்கத்தினர்களுக்கு அறிவிக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே நான் யோசனை சொல்வதென்னவென்றால், சட்டசபையில் அங்கத்தினர் கள் பேசிய விஷயங்கள் பற்றி ஒரு ஜாபிதா போட்டு, அவை ஒவ்வொன் றின் மீதும் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பது பற்றி பின்னால் அறிவிக்கப்படவேண்டும். அங்கத்தினர்கள் கேள்வியாகப் போட்டால், அதற்கென்று ஒரு பைல் ஆரம்பித்து, வேண்டிய தகவல்கள் சேகரித்து சட்டசபையில் பதில் அளிக்கப்படுகிறது. பயனுள்ள வகையில் இருக்கிறது. ஆனால், ஸ்பீச் செய்வதிலே அர்த்தபில்லாமல் போய்விடுகிறது. ஏனென் றால், செய்யப்பட்ட பிரசங்கத்தில் கண்டுள்ள விஷயங்களுக்கான பதில் அளிக்கப்படுவதில்லை. கேள்வி போடுவதிலே ஏற்படுகிற பயன் கூட “ ஸ்பீச் ” செய்வதிலே ஏற்படுவதில்லை. எல்லா அங்கத்தினர்களுடைய உரைகளுக்கும் பதில் அளிக்கும் வரையில், “ அங்கத்தினர்கள் சொல்லிய யோசனைகள் பற்றி சந்தோஷத்தையும், வந்தனத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ” என்று சொல்வது மந்திரிகளுக்கு சகஜமாகப் போய்

[Sri M. A. Muthiah Chettiar] [5th February 1959]

விட்டது. இம்மாதிரி முப்பது வருஷங்களாக நான் பார்த்து வருகிறேன். அது வரவர ஜாஸ்தியாகியிருக்கிறது. வேறு ஒன்றுமில்லை. “மெம்பர்கள் எல்லோருக்கும் வந்தனம் ; ஆலோசனைகளை கவனிக்கிறோம்” என்று சொல்கிறார்கள். அவ்வளவுதான். சட்டசபை அங்கத்தினர்களைக்கொண்ட பல சட்டசபைக் கமிட்டிகள் நிறுவப்படுகின்றன. பரிவெல்ஜெஸ் கமிட்டி மாதிரி எத்தனையோ கமிட்டிகள் இருக்கின்றன. அவைகளைப்போல், சட்டசபையில் பிரச்சனம் செய்யக்கூடியவை பற்றி அரசாங்கத்தினிடமிருந்து பதில்களை வருவிப்பதற்கும் ஏதாவது செய்யலாம். இங்கே பல கட்சித் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ வி. கே. ராமசாமி முதலியார், ஸ்ரீ அண்ணாதுரை, ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுக்கெல்லாம் சொல்கிறேன். அவர்கள் பிலினஸ் அட்வைசரி கமிட்டிக் கூட்டத்தில் சொல்லி, சட்டசபையில் பேசிய விஷயங்கள் பற்றி ஜாபிதா போடச் சொல்லவேண்டும். ரிஜிஸ்டர் மெயின்டெயின் பண்ணச் சொல்லவேண்டும். இதையெல்லாம் செக்ரடேரியட் கிளார்க் ஒருவர் செய்து விடலாம். அங்கத்தினர்கள் சொல்லியதில் அர்த்தம் இல்லை என்று ரிஜிஸ்தரில் பதிவு செய்யும் கிளார்க்குக்கே தோன்றுமானால், அதை விட்டுவிட்டும். பொதுவாக கவனிக்கவேண்டிய விஷயமாக இருந்து, அதுபற்றி அங்கத்தினர்கள் யோசனை சொன்னால், அதை லிஸ்டு போட்டு, ரிஜிஸ்தரில் பதிவு செய்து, அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று நோட் போட்டு, சம்பந்தப்பட்ட டிபார்ட்மெண்டுக்கு அனுப்ப வேண்டும். டிபார்ட்மெண்டார்களும் அதைப் பரிசீலனை செய்து, சம்பந்தப்பட்ட மந்திரிகளுக்கு அனுப்பி, அவர்கள் இதைப் பற்றி கவனித்து முடிவு செய்யவேண்டும். செய்ய முடிந்தால் செய்யலாம். இல்லாவிட்டால், அதற்கான காரணங்களை சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குப் பின்னால் தெரிவிக்கலாம். பின்னால் ஒரு சமயம் சட்டசபையில் இது சம்பந்தமான பிரச்சனைகள் எழுப்பப்படும்போது, ஏற்கெனவே கவனிக்கப்பட்டதுபற்றி எடுத்துச்சொல்லலாம். அப்படிப்பட்ட ஒரு முறை இல்லாவிட்டால், சட்டசபையில் அங்கத்தினர்கள் பேசுவதற்கு அர்த்தமில்லாமல் போய்விடுகிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு யோசனையை நான் பலதடவை இந்தச் சபையில் சொல்லியிருக்கிறேன். அதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

ராமமதுபுரம் ராஜா அவர்கள் மந்திரியாக இருந்தபோது சொன்னார்கள். ஐந்தாறு வருஷங்களாக எங்கள் பகுதியில் அனேகமாக மழை இல்லை. கேஜ் கூட பார்க்காமல் இருந்து விடுகிறார்கள். திருச்சி, மதுரைக்கு அருகே கொட்டம்பள்ளி திட்டத்திற்கு ஒன்றரை அல்லது இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவு ஆகுமென்றும், அப்படி செலவு செய்தால், 25 ஆயிரம் ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் வரக்கூடிய வசதி இருக்கிறது என்றும், தெரிவிக்கப்பட்டது. சிங்கம்புனரி, திருப்பத்தூர் பகுதிகளுக்கு வசதி இல்லாமலிருக்கிறது. மழை பெய்வது பற்றி கணக்கு எடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமலிருக்கிறது. ஒன்றரை கோடி ரூபாய் செலவில் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி விடலாம். அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வைகையிலே இனிமேல் தண்ணீர் இல்லை. அப்படி இருந்தும் மானு மதுரை வாசிகள் தகராறு செய்கிறார்கள். அனை போடுவதற்கு முன்னால் வைகைத் தண்ணீர் சமுத்திரத்திற்கே போவது இல்லை. அது ஒரு புறம் இருக்கிறது. ராஜபாளையம், திருநெல்வேலி பக்கத்திலே தண்ணீர் கொண்டு போகிற பெரிய திட்டத்திற்கு சுமார் 15 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று சில வருஷங்களுக்கு முன்னால் மதிப்பிடப்பட்டது. இப்பொழுது 50 முதல் 60 கோடி ரூபாய் வரையில் செலவாகும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. 100 கோடி ரூபாயையும் எட்டி விடலாம். நம் அம்மையார் அவர்கள் சொன்னதுபோல், அந்தத் திட்டம் வந்தால், திருநெல்வேலி, இராமமதுபுரம், மதுரை ஜில்லாக்களின் எல்லாப் பகுதிக்கும் தண்ணீர் வரக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகையால், அதை உடனடியாகக் கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்தத் திட்டத்தை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே கட்டாயமாக சேர்த்துவிடவேண்டும். அப்படிச் சேர்ப்பதற்கு முன்னால், சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் செலவிலேயே 30 லட்சம் அல்லது 50 லட்சம் செலவு செய்து, திட்டத்தைப்பற்றி ப்ரெலிமினரி இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்து வைக்கவேண்டும். ப்ரெலிமினரி இன்வெஸ்டிகேஷன்

[Sri M. A. Muthiah Chettiar] [5th February 1959]

னுக்கு ஆகும் செலவை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலிருந்து பெறவேண்டுமென்று காத்திருந்தால், இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றுவதற்கான வகையில் அதை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்க முடியாமலே போய்விடலாம். ஆகவே, நாமே இதை இன்வெஸ்டிகேட் செய்து, தயாராக வைத்திருந்து, மூன்றாவது திட்டத்தில் சேர்க்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தத் திட்டத்திற்கு 50 முதல் 60 கோடி ரூபாய் வரையில் செலவாகும் என்று நினைக்கிறேன்.

கோதாவரி, கிருஷ்ணா திட்டம் செங்கற்பட்டு, தென்னாற்காடு, வடாற்காடு ஜில்லாக்களுக்குப் பயன்படும். அதைக் கவனிக்கவேண்டும். இப்பொழுது உடனடியாக விசேஷமாகக் கவனிக்க வேண்டியது திருச்சி, புதுக்கோட்டைப் பகுதியாகும். அதுபற்றி ஏழெட்டு வருஷங்களாகச் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். காவிரித் தண்ணீரைப் புதுக்கோட்டைப் பக்கம் திருப்பி கால்வாய் வெட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள். முப்பதாயிரம் ஏக்கருக்குப் பயன்படும் என்று சொல்கிறார்கள். மந்திரி ஸ்ரீ ராமையா அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு விஷயம் தெரியும். லெவல் இல்லை என்று புதுக்கோட்டைக்குக் கிழக்கே அந்தக் கால்வாய் போகிறது. மேற்கே போகவில்லை. மேற்கே போவதற்கு இன்னொரு கால்வாய் வெட்ட வேண்டும். இரண்டிப் பாலையம் கரூர் பக்கத்தில் இருக்கிறது. ஈரோடு பக்கம் கால்வாய் வெட்டினால், திண்டுக்கல், மனப்பாறை வரையில் போய், புதுக்கோட்டைப் பக்கம் போய், தேவகோட்டைக்குக் கீழேயும் தொண்டிக்குக் கீழேயும் சேர்ந்து கொள்ளலாம். இரண்டு கால்வாய்கள் வெட்டினால் தண்ணீர் வரும் என்று சொல்கிறார்கள். அதையும் கவனிக்கவேண்டும்.

முப்பதாயிரம் ஏக்கருக்கு மட்டும் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்தால் மட்டும் புண்ணியம் இல்லை. காவேரியில் நான்கு வருஷங்களுக்கு ஒரு தடவைதான் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட காலங்களில் ஒரு வருஷம் பஞ்சமாக இருக்கத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். நான் ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். தஞ்சாவூர் அங்கத்தினர்கள் கொஞ்சம் பொருமையாக இஷக்க வேண்டும். கோப்பபாமலும் இருக்கவேண்டும். பிரசாரம் செய்யாமலும் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது விவசாய நிபுணர்கள் சொல்கிறார்கள்—நிலத்தில் தண்ணீர் ரொம்ப நேரம் இருந்தால் உற்பத்தி குறைந்து விடும் என்று. இருபது நாளைக்கு ஒரு தடவை நிலம் சற்று காயும்படி விட்டு, அதில் பசுந்தான் உரம், அல்லது கெமிகல் பர்ட்டிஸர்கள் போட்டு பிறகு தக்க காலத்தில் தண்ணீர் பாடிச்சினால், பயிர் நன்றாக வளருவதற்கும், உற்பத்தி அதிகரிக்கவும் முடியும் என்று நிபுணர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால், தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு எப்பொழுது போனாலும் தண்ணீர் நிரந்தரமாக இருக்கிறது. அதனால் உற்பத்தியும் குறைச்சாலாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். தண்ணீரைக் குறைத்தால் உற்பத்தி பெருகும் என்று நான் சொல்வதை நம்பவேண்டாம். ஆனால், விவசாய டிபார்ட்மென்ட், ரிசர்ச் டிபார்ட்மென்ட் மூலம் அரசாங்கம் உணர்ந்துகொண்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், இலாகா மூலமாகவும் ரிசர்ச் செய்து கொண்டிருப்பதாக. அந்த ரிசர்ச்சை சீக்கிரம் பூர்த்தி செய்து, அதுவும் பல இடங்களிலே செய்து, தீர்மானத்திற்கு வந்து, தஞ்சை ஜில்லா வாசிகளும் அதிலுள்ள நன்மையைப் புரிந்துகொள்ளும்படிச் செய்து, அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவுக்குத் தண்ணீரைக் குறைத்துவிட்டார்கள் என்று “எலெக்ஷன் டாக்டிக்ஸ்” லாக யாரும் உபயோகித்துக் கொண்டிவிடக்கூடாது, அதனால் வோட்டுத் தகராறு வேண்டாம் என்பதற்காகத்தான் நான் இதுபற்றிய ஆராய்ச்சியின் முடிவை தஞ்சை ஜில்லாவாசிகள் புரிந்து கொள்ளும்படிச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறேன். விவசாய மகாநாடுகள் போட்டும், அங்கே விளக்கிச் சொல்லியும், ரிசர்ச் ஸ்டேஷன்களிலே 50, 100 ஏக்கரிலே வெள்ளாமை செய்து பிரத்தியட்சமாக பரீட்சித்துப் பார்த்து, அதன் பிறகு, தண்ணீர் மிச்சம் ஏற்பட்டால் இரண்டு லட்சம் ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி ஏற்படும்படி காவேரித் தண்ணீரைக் கொண்டுவரலாம் என்று சொல்கிறார்கள். இதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri M. A. Muthiah Chettiar] [5th February 1959]

12
noon.

நான் இதைச் சொல்வதால் தஞ்சை ஜில்லா அங்கத்தினர்கள் கோபங் கொள்ளக்கூடாது. இதை வைத்துக்கொண்டு பிரசாரம் செய்யக் கூடாது. அப்படிச் செய்வதும் நியாயம் அல்ல. இதை விவரமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இப்படிச் சொல்லுகிறேன். தஞ்சை ஜில்லா உபரி தண்ணீரைப்போல் பரம்பிக்குளம் தண்ணீர் வந்தால் பஞ்சப் பிரதேசமாகிய திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களுக்கு எவ்வளவோ நன்மையாக இருக்கும். பரம்பிக்குளம் சம்பந்தமாக ஏதோ பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்து வந்ததாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அப்படி அந்த தண்ணீர் வந்தால் இந்த மூன்று ஜில்லாக்களுக்குள்ள சிரமம் நீங்கி விடும். நான் எல்லா இடங்களுக்கும் செல்பவன் அல்ல. இதைத் தெரிந்துகொண்டவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டுத்தான் நான் சொல்லுகிறேன். ஆகவே இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்ட்டைப் பொறுத்தவரையில் புதிய திட்டம் வரப்போவதாகச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது அதற்கு என்று இப்பொழுது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எரியாக்கள் எவ்வளவு சரியானதாக இல்லை என்றுதான் சொல்லலாம். எவ்வளவோ பஞ்சப் பிரதேசங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் தேர்ந்தெடுத்திருக்கலாம். எவ்வளவோ பிற்போக்கான இடங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கலாம். பல இடங்களுக்கு இன்னும் பளாக் டெவலப்மெண்ட் திட்டம் வராமலேயே இருக்கிறது. எந்த இடத்தையும் நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. பொதுவாகத்தான் சொல்லுகிறேன். பிற்போக்காக இருக்கக்கூடிய இடங்களை தேர்ந்தெடுத்திருந்தால் எவ்வளவோ நன்மையாக இருந்திருக்கும். அப்படிச் செய்யாததால் அதன் பயனை நன்றாக அடையமுடியவில்லை. இன்னும் எவ்வளவோ இடங்களில் பல கிணறுகள் வெட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த பஞ்சப் பிரதேசங்களில் எவ்வளவோ கிணறுகளை வெட்டிக் கொடுத்தால் 300 அல்லது 400 அடி பவர் ட்ரில் போட்டு வெட்டிக் கொடுத்தால் அது அந்தப் பிரதேசங்களுக்கு எவ்வளவோ உபயோகமாக இருக்கும். திருப்பதூர் தாலுகாவில் முதன் முதலாக ஆரம்பித்தார்கள். அப்பொழுது அதன் பிரதிநிதியாக நான் இருந்தேன். ஆனால் நான் கேட்டு ஆரம்பிக்கவில்லை. அவர்களாகவே ஆரம்பித்தார்கள். பொதுமக்கள் கேட்டுக் கொண்டதால் அங்கே முதன் முதலாக ஆரம்பித்தார்கள். எப்பொழுதுமே நான் குறிப்பிட்டு பேசுவது இல்லை. பொதுப்படையாகத்தான் பேசிப் பழக்கம், அந்த முறையில் இப்பொழுது பேசுகிறேன். அது மந்திரிகளுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இப்பொழுது நான் காரைக்குடி தொகுதியிலிருந்து வந்திருக்கிறேன். காரைக்குடியைப் பார்த்து விட்டு அது பெரிய டவுன் என்று சொல்லிவிடக்கூடாது. பக்கங்களிலுள்ள கிராமங்கள் எவ்வளவோ பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கின்றன. அங்கேயெல்லாம் விவசாயம் செய்வதற்கு மக்கள் எவ்வளவோ கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பிரதேசத்தைப் பளாக் அபிவிருத்தி பிரதேசமாக தேர்ந்தெடுக்கவில்லை. மறுபடியும் நான் சொல்லுகிறேன் பிற்போக்காக இருக்கக்கூடிய பிரதேசங்களைத்தான் இதற்கு என்று தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்ட்டுக்கென்று 75 லட்சம் ரூபாய் வருவது குறைவு என்று நான் சொல்லவில்லை. இன்னும் டில்லியிலிருந்து கோடிக்காணக்கான ரூபாய் வரவேண்டும். இப்பொழுது கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்ட் வேலைகளை பஞ்சாயத்து ஏரியாக்களில் அமைக்கப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஒவ்வொரு அபிவிருத்தி வட்டாரத்திலும் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் அமைக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய திட்டத்தை எப்படி அமைக்கப்போகிறார்கள் என்பதை வரப்போகும் பட்ஜெட்டில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுவார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

நம் நாட்டில் மின்சார இலாகா ஓரளவு நன்றாக நடந்து வருகிறது. அதற்குக் காரணம் அதில் உள்ளவர்கள் அதற்கு உற்சாகம் காட்டுவதாலும், அதிலுள்ள இஞ்சினியர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டு பெருமையோடு வேலை செய்வதாலும் அந்த இலாகா மேலும் மேலும் வளர்ச்சி அடைந்து வருகிறது. இன்னும் மேலும் மேலும் பல ஸ்கீம்கள் போட

[Sri M. A. Muthiah Chettiar] 5th February 1959]

வேண்டியதாகவும் இருக்கின்றன. இதைப் பற்றியும் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வரப்போகும் பட்ஜெட்டில் குறிப்பிடுவார் என்றே நம்புகிறேன். வரப்போகும் மார்ச்சு மாதம் 2-ம் தேதி கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிக்கப்போகிறார். அதற்குள் ஒரு மாத அவகாசம் இருக்கிறது. அதற்குள் இதைப்பற்றி கவனித்து இவைகளைப் பற்றியும் அதில் குறிப்பிடுவார் என்று நினைக்கிறேன். அதற்காகவே இப்பொழுது இவைகளைப்பற்றி அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

நம்முடைய கெஜட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்கள் விஷயமாக கவனித்து அவர்களுடைய நிலைமையை அறிவதற்கு என்று ஒரு கமிட்டியை நியமிக்கப்போகிறார்கள். அதைக் கண்டு பாராட்ட வேண்டியதுதான். இதே ஊரில் யூனியன் கவர்ன்மெண்ட் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு 140 முதல் 150 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் மதறஸ் கவர்ன்மெண்டில் வேலை பார்க்கிறவர்கள் அவர்கள் எம்.எ. பட்டதாரியாக இருந்தாலும் அவருக்கு 60 முதல் 70 ரூபாய்தான் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இரண்டு பேர்களும் ஒரே மாதிரியாகத்தான் சாப்பிடுகிறார்கள். ஆகவே இவர்கள் நியாயமாக ஒரு ஏற்பாடு செய்தால் எல்லோருக்கும் உபயோகமாக இருக்கும். அந்தக் கமிட்டி வெகு சீக்கிரமாகவே ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். ஒரே மாதத்தில் முடிவு செய்து விடலாம். அதில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் ராமுன்னி மேனன் அவர்கள் எல்லாம் தெரிந்தவர்தான். ஆகவே நாலேந்து நாட்களில் இதைப்பற்றி முடிவு எடுத்து வரப்போகும் பட்ஜெட் கூட்டத்தில் இதைப்பற்றி தெரிவித்து அதற்கு வேண்டியதையும் பட்ஜெட்டில் சேர்க்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்பொழுது ஊட்டிக்குப் போகப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்பொழுது அவர்கள் சந்தோஷமாக அங்கு போவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்களும் திருப்பதியாக அங்கே போவார்கள். நாம் எப்படி சந்தோஷமாக அங்கே போகப் போகிறோமோ அதைப்போலவே அவர்களும் அங்கே போவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் அதன் முடிவை அடுத்து வரும் பட்ஜெட் கூட்டத்திற்குள்ளாகவே தெரிவிக்க வேண்டும். ஆகவே மந்திரி சபை இவைகளையெல்லாம் நன்றாக பரிசீலனை செய்து அடுத்து வரும் பட்ஜெட் கூட்டத்திற்குள் ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால் பெருமையாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* Sri N. MAHALINGAM : கனம் சேர்மன் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையை ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகளைச் சொல்வது அவசியமாக இருக்கிறது. கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் நம்முடைய சட்டசபையினுடைய கமிட்டிகள் மிக முக்கியமான பல முடிவுகளை, அகில இந்தியா பாராட்டக்கூடிய வகையில் பல முடிவுகளை ஏகமனதாக செய்திருப்பதைக் குறித்து அவருடைய பாராட்டுதலை தெரிவித்திருக்கிறார். ஆனால் அவர் கொடுத்திருக்கக்கூடிய பாராட்டுதலை நாம் ஏகமனதாக இங்கே இருந்து ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாத நிலைமையில் இருந்திருக்கிறோம். அதைக்கண்டு நாம் வருத்தப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் விவாதத்தில் கலந்து கொள்வதற்கு எல்லா அங்கத்தினர்களும் வந்து இருப்பதைக் குறித்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன், அவர்களை வரவேற்கிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

அடுத்தபடியாக முக்கியமாக நம்முடைய முதல் மந்திரி அவர்களுடைய மந்திரி சபையை நான் மிகவும் பாராட்டு விரும்புகிறேன். அவர் எடுத்துக் கொண்ட பெரும் முயற்சியினால்தான் பரம்பிக்குள திட்டம் ஒரு விதத்தில் உருவாகி இருக்கிறது. அவருடைய முயற்சியோடல்லாமல் அங்குள்ள இஞ்சினியரிங் இலாகாவிலுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களும், விசேஷமாக ஸ்ரீ ஆநந்த ராவ் அவர்களும் கடந்த இரண்டு வருஷங்களாக எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியினாலும் சிரமத்தினாலும் தான் அது ஒரு விதத்தில் உருவாகி இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். அந்த விஷயம் அங்கு பக்கத்திலுள்ள எங்களுக்குத்தான் நன்றாகத் தெரியும். அவர்களும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில்

[Sri N. Mahalingam] [5th February 1959]

பாராட்டுதலுக்கு உரியவர்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த திட்டம் கோவை ஜில்லாவிலுள்ள பல வரண்ட தாலுகாக்களுக்கு ஒரு பெரிய சுபிட்சத்தை உண்டாக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் பல்லடம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இது சம்பந்தமாக பல சந்தேகங்களைக் கிளப்பியிருக்கிறார். அவர் சந்தேகத்தையேதான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார். ஏற்கெனவே 3½ லட்சம் ஏக்கர் பயனடையும் என்று சொல்லப்பட்டது என்றும் அதன் பிறகு மூன்று லட்சம் ஏக்கர் என்றும், அதன் பிறகு இரண்டு லட்சம் என்றும் அதன் பிறகு இப்பொழுது இரண்டரை லட்சம் என்று சொல்லப்படுகிறது என்றும் அதனால் இதில் ஏதோ சந்தேகம் இருக்கிறது என்றும் தெரிவித்தார். முதலில் நாம் இதன் மூலம் 3½ லட்சம் ஏக்கருக்குத்தான் தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருந்தோம். கேரள அரசாங்கத்துடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியதில் அவர்களிருக்கும் சில இடங்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கு தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டதால் இப்பொழுது 2½ லட்சம் என்று குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால்தான் பிரதேச விஸ்தரிப்பு குறைந்து போய்விட்டது. இதைக்கண்டு ஆச்சர்யப்படுவதற்கு இடம் கிடையாது. இப்பொழுது அரசாங்கத்தாரால் 2½ லட்சம் ஏக்கருக்கு தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதையே ஒரு கொள்கை அடிப்படையில் ஒப்புக்கொள்ளலாம். இதை கனம் அங்கத்தினர் புரிந்துகொள்ள முடியாமலிருப்பது ஆச்சர்யமாக இருக்கிறது. இப்படி தண்ணீர் 2½ லட்சம் ஏக்கருக்குப் பாய்ச்சுவது நிலம் பூராவும் நஞ்சை அல்ல என்பது யாருக்கும் தெரியும். கொள்கை அடிப்படையில் இதைக்கொண்டு 2½ லட்சம் ஏக்கருக்கு தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியுமா என்பதைப் புரிந்து கொண்டிருக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் குறை சொல்வதில் பயன் இல்லை. “ஆக்கப் பொறுத்தவன் ஆரப் பொறுக்க வேண்டும்” என்று சொல்வதுபோல் கொஞ்சம் பொறுத்திருந்து பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய ஜில்லாவில் எல்லோரும் ஒற்றுமையாக இருந்து பாடுபடவேண்டும். அதில் ஒவ்வொருவரும் பங்கு கொள்ள வேண்டும். சர்வ கட்சியும் இதில் பங்கு கொள்ள வேண்டும். அப்படி பங்கு கொண்டால் நியாயமான முறையில் எல்லா தாலுகாக்களுக்கும் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை எங்கும் இருக்கிறது. எனக்கும் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த பரம் பிக்குளம் திட்டம் சம்பந்தமாக நமது மந்திரி சபையையும் இஞ்சினியர்களையும் பாராட்ட வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இது சம்பந்தமாக என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

12 10 a.m. அடுத்தபடியாக கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையில் நிலச்சீர்திருத்தத்தைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூறியிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாகச் சில வார்த்தைகளைச் சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். “இஸ்ரேல் தேசத்தில் அந்த தேசத்து நிலம் பொது உடைமையாக இருக்கிறது” என்று கூறினார்கள். இஸ்ரேல் தேசம் புதிதாக உண்டாக்கப்பட்ட தேசம். அதற்கு முன்னால் ஒருவருக்கும் அந்த நிலம் சொந்தமாக இருந்திருக்க முடியாது. ஆகவே அரசாங்கம் ஏற்பட்டவுடன் உடனடியாக நிலங்கள் எல்லாம் பொதுவுடமையாக இருக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்து அமுலுக்குக் கொண்டு வந்து இருக்கலாம். ஆனால் நம்முடைய நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் திடீரென்று நிலங்களை எல்லாம் தேசிய மயமாக்கி விடுவது என்பது முடியாத காரியம். நடைமுறையில் கொண்டு வருவது சிரமம். இன்றைய தினம் அப்படி ஏதாவது நிலங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டுமென்றால் அதற்கு ஒரு எல்லை வகுக்கப்படவேண்டும். எந்தத் துறையிலும் எல்லை வகுப்பது மிகவும் அவசியம். சர்க்கார் ஊழியர் சம்பளப் பிரச்சனையானாலும் சரி, தொழிலாளர் பிரச்சனையானாலும் சரி, டாக்டர்கள் முதலியோர் சம்பள உயர்வுப் பிரச்சனையானாலும் சரி, அதற்கெல்லாம் ஒரு எல்லை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். இன்றைய தினம் அரசாங்கத்திலும் விவசாய பூமியினுடைய எல்லையை, வரம்பை ரூபாய் 20,000 என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். 20,000 என்பது என்ன கணக்கென்று கேட்கலாம். இன்று சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் இருக்கும் ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர்கள் மாதத்திற்கு 1,800 ரூபாய் சம்பளம்

[5th February 1959] [Sri N. Mahalingam]

வாங்குகிறார்கள். நம்முடைய மந்திரிகளுடைய சம்பளம் 1,500 ரூபாயாக இருக்கிறது. எல்லோரும் மந்திரிகளாக ஆகி விட முடியாது. அந்த அளவு வருமானத்தைப் பெறுவதற்கு அவர்களுடைய துறைகளில் எல்லாம் செலகரியம் இருக்கும்பொழுது விவசாய வருமானத்தை மட்டும் ஏன் குறைக்கவேண்டும்? ஆகவே விவசாய வருமானத்தின் எல்லையை ரூபாய் 20,000 என்று நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் பெருமான் உரையில் மூன்றாவது திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு வேண்டிய விவரங்களைச் சேகரித்துக் கொண்டு வருவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது திட்டத்திலேயே, சில துறைகளில் நமக்கு வேண்டிய வசதிகள் பூர்த்தியாக்கப்படவில்லை. முக்கியமாக, பல பிரதேசங்களை இணைக்கும் ரயில்வே லைன்கள் போடப்படவில்லை. அதற்காக இங்கிருந்து சிபாரிசும் மத்திய சர்க்காருக்குச் செய்யப்பட்டது. அப்படியிருந்து அவைகளெல்லாம் இப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அத்துடன் திட்டத்தில் குறைவு ஏற்பட்டதன் காரணமாக திட்டமிடப்பட்ட சில இரும்புத் தொழிற்சாலைகளும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. ஆகவே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது நம்முடைய நாட்டிற்குப் பல புதிய ரயில்வே லைன்கள் அவசியமென்று சிபாரிசு செய்யப்படவேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அதிகமாக ரயில்வே லைன்களை இங்கு போட முடியாவிட்டாலும், எக்ஸ்பிரஸ் பாதைகளை, ராஜ பாதைகளைப் போட வேண்டியது அவசியம் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது சிமெண்டுக்கு “செஸ்” அதிகமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னையிலிருந்து திருச்சி, மதுரை, திருநெல்வேலிக்கும் சேலம், கோவை வழியாக கொச்சிக்கும் ரஸ்தா போட வேண்டும். இது தொழில்கள் பெருகவும், வியாபாரம் அபிவிருத்தியாகவும் உபயோகமாக இருக்கும். இப்பொழுது பல சமயங்களில் லாரி போக்குவரத்தில் விபத்துக்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். மிகப் போதுமான விஸ்தீரணம் இல்லாததன் காரணமாகவே இந்த விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்த எக்ஸ்பிரஸ் ரஸ்தாக்கள் நிறைவேற்றும் திட்டத்தை இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சேர்க்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதே போல பல உப தொழில்களையும் நம்முடைய மாகாணத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

நம்முடைய ஜனத்தொகை சதுர மைலுக்கு 620 பேர் வீதம் இருக்கிறது. இவர்களுக்கெல்லாம் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு நம்மிடம் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமானால் பல உப தொழில்களை நாம் ஆரம்பித்தால்தான் முடியும். ஆகவே, நம்முடைய மாகாணத்தில் பல உப தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய திட்டங்களை இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார இலாகாவையும், மின்சார அமைச்சரையும் பாராட்டுவது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. அதுவும் இந்த ஆண்டு மின்சார வெட்டு இல்லையென்று சொல்லும்பொழுது, பாராட்டுவதற்கு என்னுடன் பல அங்கத்தினர்களும் சேர்ந்து கொள்வார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அதிலும் பல்லடம் அங்கத்தினர்கள் சேர்ந்து கொள்வார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. பல பிரச்சனைகள் அடுத்த சில மாதங்களுக்கு வராத நிலைமை நமக்கு கிடைத்திருக்கின்றது. நமது அரசாங்கம் கிராமப் புறங்களுக்கு மின்சாரம் கிடைப்பதை மேலும் மேலும் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்பது பாராட்டுதற்குரியது. வெறும் வீடுகளுக்கு மட்டும் கிராமங்களில் மின்சார வசதி கிடைத்தால் போதாது. தொழில்களுக்குக் கிடைப்பதற்குப் போதுமான அளவு மின்சார சக்தியை கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டும். ஆகவே இவைகளை மனதில் கொண்டு மின்சார விஸ்தரிப்பை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri N. Mahalingam] [5th February 1959]

அடுத்தபடியாக, கல்வித் துறையில் சென்ற சில ஆண்டுகளாக நடந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய விஸ்தரிப்பும், அதன் நடைமுறையும், நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டு வருகிறது. அதற்கு முக்கியமான காரணம் அதை நிர்வகிப்பவர் ஒரு இளம் தலைவராக இருப்பதுதான், என்று கருதுகிறேன். பாராட்டும்பொழுது, இப்பொழுது சமீபத்தில் சர்க்கார் கொள்கையை அமுலாக்குவதிலே சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டதை நானும் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். “க்ராண்ட்” கொடுக்கும் ஆரம்பப் பள்ளிகளில் எல்லாம் இனிமேல் சம்பளம் வாங்கக்கூடாது என்பதின் காரணமாக, பல பள்ளிகள் மூடப்படக் கூடிய நிலைமை வந்துவிடும் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சர்க்கார் அதனுடைய கொள்கையை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது தவிர முனிசிபாலிடிகளால் உயர்தரப் பள்ளிகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இந்த முனிசிபாலிடிகளுக்கு சரியானபடி அரசாங்கம் எய்டெட். பள்ளிகளுக்குக் கொடுப்பது போல் “க்ராண்ட்” கொடுப்பது இல்லை. மூன்றாவது பாரம் வரை இருக்கும் எய்டெட் பள்ளிகளுக்கு 100 ரூபாய் வரை வருமபனமுள்ளவர் குழந்தைகள் சம்பள சலுகைக்குப் பதிலாக கிராண்டு கொடுப்பது என்று சர்க்கார் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தச் சலுகையை முனிசிபாலிடிக் பள்ளிகளுக்குக் கொடுப்பது இல்லை. முனிசிபல் பள்ளிகளுக்கும் சர்க்கார் “க்ராண்ட்” கொடுக்க வேண்டுமென்பதை இச்சமயத்தில் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

முன்பு என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு 12 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டார்கள். அதை முனிசிபாலிடியில் வேலை பார்ப்பவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டார்கள். ஆனால் சர்க்கார் அதற்கு ஈடாக முனிசிபாலிடிக் கு ஒன்றும் கொடுக்கவில்லை. அதனால் முனிசிபல் பட்ஜெட் deficit பட்ஜெட் ஆக வேண்டி ஏற்பட்டது. இப்பொழுது என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு 5 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். மறுபடியும் முனிசிபாலிடியில் பழைய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே இந்த அதிகத் தொகையை முனிசிபாலிடிக் சர்க்கார் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்.ஜி.ஓ. விஷயமாக சர்க்கார் இப்போது கமிஷன் நியமித்திருப்பது மிகவும் காலதாமதமானது. ஒரே விதமான சம்பள விதிதம் இருக்க வேண்டியதுதான் அவசியம். எல்லாத் துறைகளிலும் ஒரு விதமாகத்தான் இருக்கவேண்டும். சில தொழிலில் அதிகமாக லாபம் வருகிறது என்று சுட்டிக்காட்டி டிரிப்யூனல் அதில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமாகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று தீர்ப்பு அளிக்கிறார்கள். இது சரியல்ல. லாபம் அதிகம் வந்தால் உற்பத்திப் பொருள்களின் விலையைக் குறைத்து பொது மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் தான் வேலை செய்கிறவர்களைப் பொறுத்தவரையில்—எல்லாத் துறையிலும் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்குமிடையே ஒரு சமத்துவத்தை ஏற்படுத்த முடியும். ஒரு துறையில் லாபம் வருகிறது என்பதற்காக அந்தத் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்துவது என்று போனால் பொருளாதார சமத்துவம் இருக்காது. நாளுக்கு நாள் பல்வேறு பிரச்சனைகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டே போகும். இதையெல்லாம் கவனித்து இந்தத் துறையில் சர்க்கார் சீக்கிரம் நல்லதொரு முடிவை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நான் கவர்னர் பெருமானின் உரையை ஆதரித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் நமது மாநிலத்தைப் பற்றிய பல திட்டங்கள் காணப்படவில்லை. காணப்படும் சில திட்டங்களிலும் தெளிவு இல்லாத நிலைமை காணப்படுகிறது. இதுவரையில் இந்தச் சபையில் அவர்கள் நிகழ்த்தி இருக்கும் உரை மூன்று. பழைய இரண்டு உரைகளில் காணப்பட்ட முற்போக்குத் திட்டங்கள் கூட இதில் காணப்படவில்லை. இந்த உரையில் முன்னேற்ற திட்டங்களைப் பற்றிய குறிப்பு குறைவாகவே காணப்படுகிறது. இது நம் எல்லோருக்கும் ஏமாற்றத்தைத் தருகிறது.

[5th February 1959] [Sri K. Ramachandran]

அதிலும் குறிப்பாகப் பருவ நிலை சரியாக இல்லாததனால் திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் கஷ்டமான நிலைமை இருக்கிறது என்ற குறிப்பு அவர் உரையில் காணப்படுகிறது. ஆனால் அவர்களுடைய கஷ்டமான நிலைமையைப் போக்க சர்க்கார் என்ன என்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்கப் போகிறார்கள் என்று குறிப்பிடாமல் சந்தேகத்திற்கிடமானதாகவே விடப்பட்டிருக்கிறது ஏமாற்றத்தைத் தருகிறது. இந்த நிலைமை இன்றைக்கு ஏற்படவில்லை. விளைவு இல்லாத நிலைமை அந்தப் பகுதியில் வருத்தத்தைத் தந்து கொண்டிருக்கிறது. மாதக் கணக்காக அந்தப் பகுதி மக்கள் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிற்கும், மற்ற பகுதிகளுக்கும் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கமும் திட்டவாட்டமான நடவடிக்கை எடுக்காமலிருப்பது வருந்துவதற்குரிய விஷயமாக இருக்கிறது. வழக்கம்போல் அறுப்பு அறுக்க செல்கிறார்கள் என்று வேறு சொல்கிறார்கள். இப்படிச் சொல்வதும் வேறு அந்தப் பகுதி மக்களின் மனதில் கொஞ்சம் நிம்மதியாக இருக்க வேண்டிய காலம். கொஞ்ச நஞ்சம் விளைந்ததை வைத்துக் கொண்டு இருக்க முடியும். ஆனால் இந்த மாதத் திலேயே பல மக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் வெளி மாகாணத்தில் வேலை செய்யப்போகிறார்கள். அறுத்து ஜீவனம் செய்யச் செல்ல வில்லை. தங்கள் வயிற்றைக் கழுவுவதற்காகச் செல்கிறார்கள். இது சாதாரண உண்மை. இதை மறைத்து முரண்பட்ட கருத்துக்கள் அரசாங்கத்தின் தப்பிலிருந்து வருகின்றன. அந்தப் பகுதியில் மழை இல்லாததனால் பல பிரச்சனைகள். அதோடு புயல், வெள்ளம் சேதம் காரணத்தினால் பொருளாதார நிலையில் ஏற்கனவே பாதிக்கப்பட்டவர்கள். இந்தச் சமயத்தில் வரி பாக்கி வசூல் வேறு பெருந் தொல்லையாக அவர்களுக்கு இருக்கிறது. பல துறைகளில் கொடுக்கப்பட்ட கடன்கள் இன்றையதினம் வசூலிக்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளது. இதனால் அந்தப் பகுதி மக்கள் மிகுந்த தொந்தரவுக்குள்ளாகப் படுகிறார்கள். முன்பு அது ஜமீன் பிரதேசமாக இருந்தது. அதோடு மழையை எதிர்த்துக் கொடுக்கக்கூடிய மானுவாரிப் பிரதேசம். எந்த விதமான பஞ்சமும், பட்டினியும் ஏற்படும் என்று சொல்ல முடியாது. நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புவது எல்லாம் தொடர்ந்து பல காலமாகச் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அந்த மக்களின் தொல்லையை நீக்க வழி செய்ய வேண்டும் என்பது தான். உண்மையில் அரசாங்கத்திற்கு இவ்விஷயத்தில் அக்கறை இருக்குமானால் ஈஸ்ட் ராமநாதபுரம் டிவிஷன் என்று பிரித்து அதை ஸ்பெஷல் டிவிஷனாக அபிவிருத்தி செய்வதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுவும் இந்தச் சமயத்தில் என்ன என்ன முறையில் ரிஸீப் மெஷர் கொடுக்கலாம் என்று சிந்திக்க வேண்டும். போக்குவரத்து வசதி அங்கே கிடையாது. ராஜபாட்டைகளைத் தவிர மற்ற பகுதியில் பாதைகள் இல்லை. இந்த மாதிரியான காலங்களில் மக்களுக்கு வேலை கொடுக்க தக்க வசதி செய்யலாம். எந்த விதமான திட்டங்களாக இருந்தாலும் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். தற்காலிகமாக வரி வசூல் நிறுத்தி வைப்பதுடன் இவ்வருஷத்தில் வரி வஜா செய்ய வேண்டும். இதற்காக அரசாங்கக் கட்சியின் அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை வைத்து போட்டு அந்தப் பகுதிக்கு அனுப்பி ஆவன செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக விளைவு அதிகமாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் விலை 12 ரூபாயாகக் குறையவில்லை என்ற குறிப்பு கவர்னர் உரையில் தென்படுகிறது. இதற்கு அகில இந்திய ரீதியில் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றாலும் நமது மாநில சர்க்காருக்கும் இதில் பொறுப்பு இருக்கிறது. உணவு தானியங்களின் விலை ஏற்றத்தைத் தடுக்க இவர்கள் குறிப்பிடும் ஒரே ஒரு சாதனம் 2 லட்சம் டன் அரிசியை சர்க்காரே கொள்முதல் செய்யப்போகிறது என்பது தான். இரண்டு லட்சம் டன் அரிசி அவர்கள் கொள்முதல் செய்தால் அது எந்தெந்த விலையில் விநியோகம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்பதை எல்லாம் நாம் நிச்சயமாகத் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இதில் முக்கியமான காரணம் பல வருஷங்களாக நாட்டிலே விலைவாசிகள் அதிகமாக இருக்கிறதென்றால் இதற்கு நாம் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத அளவு உற்பத்தி பெருக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. இதனால்தான் இந்த விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை.

[Sri K. Ramachandran] [5th February 1959]

என்று நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி உற்பத்தி பெருக்க வேண்டுமானால் சீனா, ஜப்பான் போன்ற நாடுகள் நமக்குப் பின்னால் சுதந்திரம் அடைந்தும் அவர்கள் நம்மைவிட அதிகமாக முன்னேறி இருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக ஒரு ஏக்கருக்கு 3,600 பவுண்டு அரிசி விளைவிப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். தொளாயிாம் பவுண்டு தான் நம்முடைய நாட்டிலே விளைகிறது. இந்த நிலையிலேதான் நாம் இருக்கிறோம். சைனா தேசம் நமக்குப் பின்னால் சுதந்திரம் அடைந்திருக்கிறது. நம்மைவிட விளைச்சல் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஜப்பான் நாட்டிலும் விளைவு அதிகமாக இருக்கிறது. எதனால் இந்த நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கே நிலச்சீர்த் திருத்த முறையிலே ஒரு திட்டவட்டமான கொள்கையைக் கடைப்பிடித்திருக்கிறது என்று தெரிகிறது. நம்முடைய அரசாங்கம் அம்மாதிரி திட்டவட்டமான கொள்கையை கடைப்பிடிக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. சென்ற மூன்று வருஷ காலமாக நிலச்சீர்த் திருத்தம் பற்றி கவர்னர் உரையிலே கண்டிருக்கிறது. ஆனால் சென்ற இரண்டு வருஷம் நிகழ்த்திய உரையை விட இந்த வருடம் அது மிகவும் எமாற்றத்தை அளித்திருக்கிறது. சென்ற வருஷ உரையில் நாம் ரொம்பவும் சீக்கிரமாக நிலச்சீர்த் திருத்தம் கொண்டுவரப்போகிறோம். முன்னால் இனிமேல் நிலங்களை வாங்குவதைத் தடுப்பதற்கு சட்டம் கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு முந்திய வருஷ உரையிலே சொல்லப்பட்டது என்னவென்றால் இந்த நிலவுடமைக்கு வறம்பு கட்டுவதைக் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று. அதற்கு அடிப்படையாக வினோபாஜி கிராமதானம் அமைந்திருக்கிறது. இரு நூற்றைம்பது கிராமங்கள் கிராம தானமாக பெற்றிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தச் சட்டம் வந்ததாகக் காலேயும். இந்த நிலைமையிலே உணவு உற்பத்தி பெருகும் என்பது மிகவும் கிராமமானதாகத்தான் இருக்கிறது. விவசாய கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் சீனா ஜப்பான் நாட்டிலே அதிகமாக இருக்கின்றன. சீனாவிலே 75 சத விசதம் விவசாயிகள் கூட்டுறவு முறையிலே இயங்கி வருகிறார்கள். இதனால் அங்கே உற்பத்திப் பெருக்கம் அதிகமாக இருக்கிறது. எப்படி இருந்த போதிலும் நிலவுடமை வரம்பு கட்டவேண்டுமென்ற கொள்கையை திட்டவட்டமாக அரசாங்கம் கடைப்பிடித்து இந்த வருஷத்திலேயே கொண்டு வந்தால் அல்லாது உண்மையிலேயே இப்போது உற்பத்தி பெருக்குவது சாத்தியம் அல்ல என்று நான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக கம்யூனிடி டெவலப்மெண்ட் புரோக்கிராம் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். இதில் சாதாரணமாக ஒரு கொள்கை என்ன இருக்கவேண்டுமென்றால் பிற்பட்ட பகுதிகளை நாம் முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதாகும். அப்படியெல்லாம் இந்த திட்டம் அமைந்திருந்தால் நாம் எல்லோரும் உண்மையிலேயே வரவேற்கக்கூடிய நிலைமையில் இருப்போம். குறைந்த பங்குத் தொகை மக்கள் செலுத்த வேண்டுமென்ற விதி இருந்தபோது பிற்பட்ட பகுதிகளைச் சேர்க்காமல் வளமான பகுதிகளைச் சேர்த்து விட்டு பங்குத் தொகை அதிகமாக வசூலிக்க விதி ஏற்பட்டிருக்கும்போது பின்னடைந்த பகுதிகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில் சாதாரணமாக அந்த மக்கள் கொடுக்க வேண்டிய தொகையைக் குறைத்தால் தான் நலமாக இருக்கும். அப்படியின்றி மக்களுடைய தொகை பாதி பங்காகவும், 75 சத விசதமாகவும் இருப்பதால் அந்தப் பகுதிகளில் தொடங்கப்பட்ட திட்டங்கள் நிறைவேறாமல் இருக்கின்றன. என்ன கொள்கையை பிளாக் டெவலப்மெண்டில் அனுஷ்டிக்கிறார்கள் என்று நம்மால் புரிந்துக்கொள்ள முடியவில்லை. எடுத்துக்கொண்ட திட்டங்களில் எல்லாம் பொதுவாக சிப்பந்திகளுக்கு சம்பளம் அதிகமாக கொடுக்கப்படுகின்றதே தவிர உருப்படியான காரியங்கள் ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. மேலும் பங்குத் தொகை கொடுக்க முடியாத கஷ்ட நிலைமையிலே தான் அங்கு இருக்கிறார்கள். பிற்பட்ட பகுதிகளிலே பங்குத் தொகையைக் குறைத்து இன்னும் திட்டங்களினை சிரத்தையுடன் பூர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நீர்ப் பாசன திட்டங்கள் பொருத்த வரையில் பரம்பிடுளம் தண்ணீர் கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவுக்கும் உபயோகப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதனால் இரண்டு லட்சத்தி 50 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு பாசனவசதி கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். இப்போது வைகைத் திட்டம் பூர்த்தி அடைந்தது

[5th February 1959] [Sri K. Ramachandran]

விட்டது. இதனால் 20 அல்லது 27 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்கு தண்ணீர் பாய்கிறது என்று சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி சந்தேகமும் அடைகிறோம். ஆனால் இந்தத் திட்டத்தினால் வைகை நதி பாயக்கூடிய பிரதேசத்தில் பலன் ஏற்படவில்லை. அந்தப் பிரதேசங்களில் வாழும் மக்கள் மிகவும் வருத்தப்படுகிறார்கள். கிழக்கு ராமநாதபுரம் போய் பாய்ந்துகொண்டிருந்தத் தண்ணீர் பெப்பொழுது இந்தத் திட்டத்தினால் தடைப்பட்டிருக்கிறது. இசைனால் அங்கே இருக்கும் மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். வைகை அணைத்திட்டம் ஆரம்பித்த காலத்தில் அரசாங்கம் இந்தத் திட்டத் தால் வைகையில் வரக்கூடிய தண்ணீர் பாதிக்கப்பட்டது என்று உறுதி சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லியது உண்மையானால் வைகையில் வழக்கமாக 2, 3 மாதங்களுக்கு வர வேண்டிய தண்ணீர் வர வேண்டும். அதைத் திட்டமிட்டு channel செய்து கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதி களுக்குக் கிடைக்கும்படி அரசாங்கம் செய்யவேண்டும். உண்மையில் பார்க்கப்போனால் கிழக்கு ராமநாதபுரம் பயன் அடையவேண்டும். இந்த திட்டம் ஆரம்பித்து 4, 5 வருஷ காலமாக இப்பொழுது கட்டிமுடிந்து விட்டது. இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக வைகையில் தண்ணீர் வருவ தில்லை. வைகை திட்டத்தினால் நிச்சயமாக வைகையில் தண்ணீர் வருமா என்ற ஐயம் முன்பே ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிச்சயமாக அந்தத் தண்ணீர் அமைப்பட்டுப்போய்விட்டது. கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியில் பழைய தண் ணீர் வரக்கூடிய அளவிற்கு தகுந்த வாய்க்கால்கள் அமைவதற்கான ஒரு திட்டம் போடுவதன் மூலம் இந்த பகுதி மக்களுக்கு உதவ முடியும். அதை அரசாங்கம் செய்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சமீபத்தில் வைகை திட்டத்திலிருந்து கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதி அதா வது பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு 500 க்யூசுக்ஸ் தண்ணீர் விடப்பட்டது. கால்வாய்களும் கண்மாய்களும் சீராக இல்லாத காரணத்தினால் அந்தக் காலுக்கு எப்படி தண்ணீர் பாய்வது என்று நடைமுறை இல்லாததால் தேவையில்லாத கண்மாய்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ந்து வாடி வதங்கி இருக்கக்கூடிய பயிர்களுக்கு அந்தத் தண்ணீர் பாயக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை. மதிப்பிற்குரிய மாணுமதுரை அங்கத்தினர் கூட ஏதோ இனியாங் குடி கண்மாய்க்குத்தான் தண்ணீர் கொண்டுபோக வேண்டுமென்பது தன் இலட்சிய நோக்கமென்று சொன்னார்கள். அது தவறு என்று சர்க்கார் உத்தரவிட்டுள்ளது தெரியவந்தது. “சாமி வரங்கொடுத்தாலும் பூசாரி வரம் கொடுக்கவில்லை” என்ற பழமொழி இந்த நாட்டிலே சொல்லுவதுண்டு. பரம்பிக்குளம் திட்டம்பற்றி சொன்னபோது எனக்கு ஞாபகம் வந்தது. தண்ணீர் வந்து 10 நாள் ஓடியது. பூராவும் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் திட்டம். ஆனால் குறுக்கே இருந்த மாணுமதுரை பகுதியோடு நிறுத்த முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன. தேவையில்லாத பகுதிகளுக்கு அக்கிரமமான முறையிலே தண்ணீர் விடப்பட்டது கண்டு வருத்தம் அடைகிறோம். இம்மாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டால் தண்ணீர் கிடைக்கும் காலங்களில் அதை ஒழுங்கு செய்து எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குடிசைத் தொழில்களைப்பற்றி இந்தப் பிரச்சனத்தில் குறிப்பிடாமல் 1st 4th இருப்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டியதாய் இருக்கிறது. காங்கிரஸ் P. 20 அவர்கள் சொன்னார்கள் “ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை அமைத்து 1,000, 2,000 பேருக்கு வேலை கொடுத்துவிடுவதை விட அந்தந்த பகுதி மக்களின் வாழ்வை வளப்படுத்துவதற்கும், அவர்களின் பொருளாதார நிலைமையை சீர்ப்படுத்துவதற்கும் அந்தந்த பகுதியில் சிறு தொழில்கள் வளம்பெறவேண்டும்; அப்பொழுதுதான் அந்தந்த பகுதி மக்கள் பொருளாதார முன்னேற்றம் காணமுடியும், அந்த அடிப்படையில்தான் பல தொழில்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டும்” என்று பல இடங்களில் பேசப்பட்டு வந்தது. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் இசைப்பற்றி திட்டவட்டமான தகவல் எசும், சலர்னாவர்சன் உரையில் இல்லை. அந்த அடிப்படையில் பல தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் பல இடங்களில் பேசப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால், இன்று அதைப்பற்றி திட்டவட்டமான அறிவிப்பு எதுவும் கிடைக்கவில்லை. “திட்டம் வந்துவிட்டது. திட்டம் வந்துவிட்டது.” என்று நாம் சொல்லிக்கொண்டே போனால்,

[Sri K. Ramachandran] [5th February 1959]

கிராமவாசிகளும் மற்ற மக்களும் " திட்டம் வந்துவிட்டதென்றால், எனக்கு என்ன வந்துவிட்டது " என்று தான் கேட்கிறார்கள். இப்போது கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதிக்குச் சென்று அங்கே " திட்டம் வந்து விட்டது " என்று சொன்னால் அங்குள்ளவர்கள் " எனக்கு என்ன வந்திருக்கிறது " என்று தான் கேட்பார்கள். அங்கே பெரிய தொழில்களும் இல்லை, சிறிய தொழில்களும் இல்லை. மக்கள் பெருமைப்படத்தக்க முறையில் அவர் சூளுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயருவதற்குரிய எதையும் நாம் செய்யாமல் " திட்டம் வந்து விட்டது, திட்டம் வந்து விட்டது " என்று சொன்னால், அவர்கள் நாம் சொல்வதை நம்புவதில்லை. உதாரணமாக ராமநாதபுரம் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே எதுவுமேயில்லை என்றும் அங்கு வளம் இல்லை என்றும் நாம் நினைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடாது. அங்கே பனை மரங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. பனை மரத்தின் மட்டைகளையும், ஒலைகளையும் கொண்டு பல பொருள்கள் செய்யலாம். அத்தகைய தொழில்களை நடத்தலாம். ஓரிடத்தில் ஒரு பேப்பர் மில்லுக்குச் சென்றிருந்தேன். அந்த ஆலையில் பனை மட்டையிலிருந்து காகிதங்களும் அட்டைகளும் செய்வதைப் பார்த்தேன். இத்தகைய தொழில்களை, பனை மரங்கள் அதிகமாக உள்ள ராமநாதபுரம் பகுதியில் செய்யலாம். எனவே தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில், கவர்னர் பெருமான் உரையில் மக்களுக்குப் பயனளிக்கக்கூடிய இத்தகைய திட்டங்கள் காணப்படவில்லை.

கல்வித் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், கட்டாயக் கல்வி முறை எப்போது கொண்டுவரப்படும் என்று கவர்னர் பெருமான் உரையில் தெரிவிக்கப்படவில்லை. கட்டாயக் கல்வி முறை கொண்டுவரப்படும் என்று தான் அவருடைய உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர அது எப்போது கொண்டுவரப்படும் என்று சொல்லப்படவில்லை. அடிப்படைக் கல்வி முறையை எடுத்துக்கொண்டால், 5-வது வகுப்பு வரையில் தான் அடிப்படைக் கல்வி அளிக்கப்படுகிறது. அதற்கப்புறம் அந்த மாணவர்கள் எந்தக் கல்வியைப் பயிலுவார்கள்? ஐந்தாவது வகுப்பு வரையுள்ள அடிப்படைக் கல்விக்கும் அதற்கு மேல் உள்ள கல்விக்கும் இணைப்பு இருக்கும் வகையில் எந்த ஒரு திட்டமும் வகுக்கப்படவில்லை; அத்தகைய எந்த ஒரு திட்டமும் அறிவிக்கப்படவும் இல்லை.

அதற்கடுத்தபடியாக, என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு, நிவாரணமளிக்கும் வகையில் மாதம் 5 ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்று கவர்னர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் கவர்னர் அவர்கள் இன்னொரு விஷயமும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டிருப்பதால் இடைக்கால நிவாரணமாக 5 ரூபாய் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். இதைப் பார்த்து எல்லோரும் உண்மையிலேயே மிகவும் சந்தோஷப்பட வேண்டியது தான்! ஏனென்றால், விலைவாசிகள் இப்போது தான் ஏறு முகமாக இருக்கின்றனவா? அவைகள் போனவருஷம் உயர்வில்லையா? விலைவாசிகள் போன வருஷம் ஏறியதற்கு, போன வருஷம் சர்க்கார் இந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு என்ன நிவாரணம் கொடுத்தார்கள்? இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது இது வெறும் கண்துடைப்பாகத் தான் தெரிகிறது, இதை உண்மையிலேயே நிவாரணம் என்று சொல்ல முடியாது. ராஜ்ய சர்க்கார் என்.ஜி.ஓ.-க்களின் சம்பளத்தை உயர்த்துவது சம்பந்தமாக ஆலோசனைகள் கூறுவதற்கான கமிஷன் ஒன்றை நியமித்திருப்பதாகவும் கவர்னர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு சீக்கிரம் முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் அந்தக் கமிஷன் முடிவை சர்க்கார் அறிந்து இந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பள உயர்வு அளிக்க முன்வர வேண்டும். திட்டங்களை நிறைவேற்றிவைக்கும் சக்தி சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களின் கையில் தான் இருக்கிறது. அவர்களை அதிகாரப்பூர்வமாக நிறைவேற்ற முடியும் என்று நான் நம்பவில்லை. அவர்கள் எப்படி இருந்தாலும் திட்டங்களை நிறைவேற்றிவிட்டால் என்று நாம் வாதத்திற்காகச் சொல்லலாம்; ஆனால் நிதரிசனமாகப் பார்த்தால் அது உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இதை உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பளங்களை உயர்த்த வேண்டும் என்று சர்க்காரை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறது.

[5th February 1959] [Sri K. Ramachandran]

கொண்டுவரப்பட இருக்கும் மசோதாக்களைப் பற்றிய வரையில், நாம் பிரமாதமான பாராட்டுதல் எதுவும் தெரிவிப்பதற்கில்லை. இந்த வருஷம் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் நான் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை எதிர்பார்த்தேன். இரண்டு மூன்று வருஷங்களாகவே கிழக்கு ராமநாதபுரத்தில் 4—5 தாலுகாக்களில் குறிப்பிட்ட ஒரு பிரச்சினை இருந்துவருகிறது. அந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி, கனம் மந்திரிகளிடத்தில் பொதுமக்களும் மற்றவர்களும் எடுத்துக்கூறி வந்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றி நானும் இந்த சபையில் பன்முறை சொல்லிவந்திருக்கிறேன். அது குளங்கோர்வை விவசாயப் பிரச்சினை. இந்த வருஷமாவது அது சம்பந்தமாக ஒரு சட்டமாவது அரசாங்க உத்தரவாவது வரும் என்று நான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அதிலும் எனக்கு எமாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு லட்சம் ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நிலங்கள் உள்ள அந்த இடங்களில், ஏற்கெனவே 100—150 வருஷங்களாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு வந்த குளங்கோர்வை விவசாயம் இப்போது ஆட்சேபிக்கப்படுகிறது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று கோஷித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த நாளில் இந்தப் பிரச்சினை குறித்து அரசாங்கம் மௌனம் சாதிப்பதானது, அந்தப் பகுதி மக்களைப் புறக்கணிக்கும் மனப்பான்மையைத் தான் எடுத்துக்காட்டுகிறது என்று நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. சென்ற வருஷம் அந்தப் பகுதியில் இவ்வாறு விவசாயம் செய்தவர்கள் தண்டத் தீர்வை கொடுத்தார்கள். இந்த வருஷம் பஞ்சம் வந்ததால் அவர்களால் அதுவும் கொடுக்க முடியவில்லை. தண்டத் தீர்வை கொடுக்காதவர்களை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றுவதற்கு கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்தப் பிரச்சினை குறித்து கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. " இந்தப் பிரச்சினையை நாங்கள் கவனிக்க முடியாது " என்று சர்க்கார் சொல்லிவிட்டால், நான் இதைப்பற்றி இங்கே திரும்பத் திரும்பப் பேச வேண்டியதில்லை. சர்க்கார் அவ்வாறு சொல்லிவிட்டால், அந்தப் பகுதி மக்களிடம் நாங்கள் " இதை கவனிக்க சர்க்கார் மறுக்கிறார்கள். ஆகவே நாங்கள் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை " என்று சொல்லி, பிரச்சினையை அவர்கள் கையில் விட்டு விடுவோம். சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் மௌனம் சாதிக்கிறது. எங்கள் தொகுதி ஜனங்களிடத்தில் நாங்கள் " அடுத்த சட்டசபைக் கூட்டத்தில் இதைப்பற்றி எடுத்துக் கூறுகிறோம். நமக்கு அனுசூலம் ஏற்படும் " என்று அடிக்கடி சொல்லி வருகிறோம். அவர்களிடம் நாங்கள் " சர்க்காரிடம் எடுத்துக்கூறுகிறோம், எங்களால் ஆனதைச் செய்கிறோம் " என்று சொல்லிவருகிறோம். " பார்ப்போம் ", " செய்வோம் " என்றெல்லாம் சொல்லி சர்க்கார் பல பிரச்சினைகளில் எங்களை எமாற்றுவதைப் போல், நாங்களும் எங்கள் தொகுதி ஜனங்களிடம் அதே மாதிரியான வார்த்தைகளைச் சொல்லி அவர்களை எமாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் குளங்கோர்வை விவசாயப் பிரச்சினையிற்றுப் பிரச்சினை. இது சாப்பாட்டுப் பிரச்சினை. இந்தப் பிரச்சினையில் அரசாங்கம் மௌனம் சாதிக்கிறது. அது நல்லதல்ல. ராமநாதபுரம் பகுதி மக்களின் எந்தப் பிரச்சினையையும் இந்த அரசாங்கம் கவனிக்கவில்லை, அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நன்மை எதுவும் செய்யக்கூடாது என்று இந்த அரசாங்கம் நினைக்கிறதுபோல் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதி மக்கள் முன்னேறுவதற்கு உரிய எதுவும் செய்யப்படவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI A. P. C. VEERABAHU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி கூறும் முகத்தான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில், நெல்லை, ராமநாதபுரம், மதுரை பகுதிகளில் மழையின்மையால் ஏற்பட்டுள்ள கஷ்டங்களுக்கு நிவாரணமளிக்கும் காரியங்கள் செய்யப்படும் என்று மேலெழுந்தவாரியாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நெல்லைப் பகுதியைப் பொறுத்த வரையில், தாம்பரவணி, நதி தீர்த்திலுள்ள இடங்களைத் தவிர மற்ற இடங்களில்—சுமார் 7 தாலுகாக்களில்—நஞ்சையோ, புஞ்சையோ, எந்தவிதமான விவசாயமும் நடக்கவில்லை என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். தாம்பரவணிப் பகுதியிலும் கூட நஞ்சைப் பயிர்கள் தான், நல்ல விதமாக காலாகாலத்தில் தண்ணீர் வடுகிற

[Sri A. P. C. Veerabahu] [5th February 1959]

காரணத்தால் ஓரளவு காப்பாற்றப்படுகின்றன. ஆனால், அங்கே இனி, வருகிற கார் விவசாயம் எந்த விதமாக இருக்குமோ என்ற பயம் இருக்கிறது. அதிலும், கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் பாபநாசத்தில் தண்ணீரை தாராளமாகக் கொடுத்தால் தான் சுமார் 20,000 அல்லது 30,000 ஏக்கர் கார் விவசாயம் செய்ய முடியும். எனவே அங்கே தாராளமாகத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பாபநாசம் நீர்த்தேக்கத் தண்ணீர்தான் மணிமுத்தாறு நீர்த்தேக்கத் தண்ணீரும் நல்ல விதமாக உபயோகிக்கப்பட்டால்தான் சில பகுதிகளாவது காப்பாற்றப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் ஏறியிருப்பதால் விவசாயிகளை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்றும் விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டுமென்றும் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் கொள்கையளவில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் சந்தோஷத்துடன் வரவேற்கிறேன். இந்த நோக்கங்களை ஈடுபற்ற வேண்டுமென்றால், முதலில், இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு எல்லா சௌகரியங்களும் செய்துகொடுக்கவேண்டும். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இருக்கும் ஒரே பாசன வசதி, ஜீவ நதி தாம்பரபாளையம். அந்த நதியால் ஏற்கெனவே லட்சக்கூறு இருபதாயிரம் ஏக்கர் பாசன வசதி பெற்றிருக்கின்றன. அங்கே இரு போக நன்னையும் சரியாக விளைய வேண்டுமானால், பாசன வசதி பெற்றுள்ள நிலங்கள் எல்லாவற்றையும் நன்றாக ஆராய்வதுடன், அவைகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய தண்ணீர் வசதிகளை எவ்வாறு பெருக்க முடியும் என்றும், அந்தப் பகுதிகளிலுள்ள நிலங்களுக்குள்ள தண்டத் தீர்வைகளை எவ்வளவு குறைக்க முடியும் என்றும், இவைகளைச் செய்வதற்கு சட்டதிட்டங்களை எவ்வாறு மாற்றலாம் என்றும் ஆராய்ந்துபார்த்து, அந்தக் காரியங்களையெல்லாம் சர்க்கார் செய்ய வேண்டும்.

ஆகவே அவைகளைச் செய்வதற்கு தனியாக ஒரு special section ஏற்படுத்தி அதை இந்த பஞ்சநேரத்தில் செய்துகொடுப்பதால் நிரந்தரமாக பாசனவசதி பெற்ற டெங்களுக்கு நல்லபடியானதொரு ஏற்பாடாக அமையும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பருவ மழை தவறிய காரணத்தினால் வரி வஜா போன்ற சலுகைகளை அதிகமாக செய்து கொடுக்க வேண்டும். ஜில்லாக் கலெக்டர், ஏதோ பஞ்சக் குரூஸ் அதிகமாகப் போடுவதால் சலுகைகள் பெற முடியாது, ஜனங்களிடம் பீதியை ஏற்படுத்தக்கூடிய முறையில் பேச வேண்டாமென்றும் டெவலப்மெண்ட் கௌன்ஸில் கூட்டத்தில் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே மக்களிடையே பீதியை ஏற்படுத்த வேண்டும். மக்களிடையே ஒரு பெரிய "அஜிட் டேஷன்" ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற எண்ணம் யாருக்கும் கிடையாது. அதிலும் குறிப்பாக மக்கள் பிரதிநிதிகள் அப்படி செய்யவே மாட்டார்கள். ஆனால் உண்மை நிலைமை சர்க்காரிடம் அழுத்தத்திருத்தமாக, திரும்பத் திரும்ப எவ்வளவு தூரம் சொல்ல முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் சொல்ல வேண்டியது மக்கள் பிரதிநிதிகளின் கடமையாகும். எங்கள் ஜில்லா இதுவரை இல்லாத நிலையில் இப்பொழுது பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்குள்ள பஞ்ச நிலைமைப்பற்றி இப்பொழுது பூர்ணமாக தெரியவில்லை. ஆனால் இன்னும் ஓரளவு மாதங்கள் கழிந்தால் அதைப் பற்றி பூர்ணமாக தெரியும் ஒரு நிலைமை ஏற்படும். பருத்தி விளைச்சல் சரியாக வேலிட்டி, சங்கரன்கோவில் தாலுகாக்களில் ஏற்படவில்லை என்று சொன்னால் அங்குள்ள மக்கள் எப்படி வாழ்வது? சமீப நாட்டில் பெரிதெரு பஞ்சநிலை. இதுவரைக் கண்டவாத அளவு. இன்னும் இரண்டு மாதங்களில் சிருநெல்வேலி பகுதியில் ஏற்படவிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நினைவுப் பிளும் மூலம் நினைவு. ஆனால், வரி வஜா, கடன் வசதி செய்வது போன்றவைகளை நினைவுபடுத்திவரும் போன்ற நடவடிக்கைகளை கலெக்டரின் ரிப்போர்ட் வந்த பிறகு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றேன்.

5) நிலைமை இல்லாவிட்டால், மக்கள் பிரதிநிதிகள் அது பற்றி கீழ்க் அறிவிக்கும்.

6) போது அது பற்றிய நிலைமை என்னவென்று ஒரு ரிப்போர்ட் கேட்டும் படியான நிலையில் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிலப்பரிசீலனைப் பொறுத்தமட்டில், சீக்கிரமாகவே உச்ச வரம்பு கூடப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு முன்னோடியாக, இனும்

[5th February 1959] [Sri A. P. C. Veerabahu]

கிராமங்களைப் பற்றி யாரும் குறிப்பிடவில்லை. இம்மாதிரியான 2,000 3,000 இனும் கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு மேல் வாரம், குடிவாரம் யார் யாருக்கு என்று நிர்ணயிப்பதில் கஷ்டமிருந்து கொண்டிருக்கிறது. மேல் வாரம், குடிவாரம் இவைகள் இனும், தருக்குத்தான் சொந்தம். ஆகவே, அவர்களுக்கு எந்தவிதத்தில் நஷ்டயீடு கொடுப்பது, எவ்வளவு காலத்திற்குள் கொடுப்பது என்பதுபற்றி முடிவு எடுக்கப்படாமல் அது பத்து வருடங்களாக ஒத்திப் போய்ப்பட்டு வருகிறது. அவ்விதம், 3,000 கிராமங்களில் உள்ளவர்களைப் பற்றி எண்ணப் பார்க்காமல் நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுகிறோம் என்று சொல்வதில் சந்தேகம் எழத்தான் எழும். ஆகவே, இந்த இனும் கிராமங்களில் மேல் வாரம், குடிவாரம் இவைகளை எப்படி நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் 1936-ம் வருடச் சட்டத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு பத்து இருபது வருடமாக, தீர்வை வசூல் செய்யக் கூடிய முறையில், நஷ்ட ஈடு கொடுத்து சர்க்காருக்கு நஷ்டம் வராத முறையில் இனும் அபாலிஷனைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுதுள்ள விவசாயி ஏற்றத்தைத் தடுக்க சர்க்கார் ஒரு உணவுக் கொள்கையை பின்பற்றுகிறார்கள். இரண்டு லட்சம் டன் உணவுப் பொருளை குறைந்த விலையில் வாங்கி கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் விநியோகம் செய்வதன் மூலம் விவசாயிகளைக் கட்டுப்படுத்தலாம் என்ற ஆரம்ப நடவடிக்கையை ஏற்கெனவே எடுத்திருக்கிறார்கள். ஜனவரி 31-ம் தேதி இட சர்க்கார் உத்தரவு பிரகாரம் அது இப்பொழுது அமுலாக்கப் பட்டு வருகிறது என்று நாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம். உண்மையிலேயே இந்த தமிழகத்தில் 10 லட்சம் டன் உபரியாக இருப்பதை, கிராமப் பகுதிகள் நீங்கலாக, மற்ற பிரதேசங்களில் விநியோகம் செய்ய வேண்டிய "சுலாண்டிடி" என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் இரண்டு லட்சம் டன்தான் நிர்ணயிக்கக் கூடிய விலையில், அதாவது சர்க்கார் நிர்ணயிக்கும் விலைக்கு வாங்குவது என்ற கொள்கை கையாளப் பட்டிருக்கிறது. இது எவ்வளவுதூரம் வெற்றி பெறும் என்று இப்பொழுது சொல்ல முடியாவிட்டாலும் கூட அதிலுள்ள குறைபாடுகளை நான் இப்பொழுது எடுத்துக் காட்ட முடியும். இரண்டு லட்சம் டன்னுக்கு விலைக் கட்டுப்பாடு அமுலாகிறது. இரண்டு லட்சம் டன்னுக்கு விலைக் கட்டுப்பாடு, "பிரொக்யூவர்டெண்ட்" அமுலாகிறது. பாக்ஷ் எட்டு லட்சம் டன்னை இந்தக் கட்டுப்பாடு விலைக்கு விவசாயிகள், பாக்ஷ் எட்டு லட்சம் டன்னை கொடுக்க முன்வருவார்கள். அவர்கள் மில்காரர்கள் எவ்வளவு தூரம் கொடுக்க முன்வருவார்கள். அவர்கள் தக்க காலத்தில் கொடுப்பார்களா என்று பார்த்துத்தான் இதை நிர்ணயிக்க முடியும். அறுவடை காலத்தில் வாங்கப்பட்டால்தான், "லீன் மன்தஸ்"-ல் குறிப்பிட்ட விலைக்கு கொடுக்க முடியும். ஆனால் 12 மாதமாக "spreadover" ஆக டைக்காவிட்டால் சர்க்கார் விலையைவிட கூடுதல் விலைக்குத்தான் கிடைக்கும் என்று இருந்தால் இப்பொழுது நாம் காண்கிற பரிகாரம் போதுமா? ஆகவே ப்ரைஸ் கண்ட்ரோல் மூலம் ஒரு வாறு சரிக்கட்டி விடலாம் என்று நினைக்கிறேன். நேரடியாக பத்து லட்சம் டன்னையும் சர்க்காரே வாங்கி விலை நிர்ணயம் செய்தால் மீண்டும் ரேஷன் முறை வரலாம். ஆகவேதான் இந்த தயக்கமான நிலையை கையாளவேண்டி வந்திருக்கிறது. ஆகவே விவசாயிக் கட்டுப்பாட்டை அமுலாக்க வேண்டுமானால் சட்ட ரீதியான நடவடிக்கைகளை கையாண்டால்தான் விலையைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். தஞ்சாவூரில் உள்ள மில்கன் கொள்முதல் செய்வதையே நிறுத்திவிட்டார்கள். மேற்குறிப்பிட்ட அறிக்கை வந்தவுடன் அவர்கள் கொள்முதல் செய்வதை நிறுத்திவிட்டார்கள். அப்படியிருக்கும்போது அந்த மில்களுக்குப் போய் எப்படி இரண்டு லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்முடியும் என்ற பிரச்சனை எழுகிறது. பின்னர், 10 மாண்ட் விற்கிற வரையில் கண்ட்ரோல் கிடையாது என்று சொல்லப்படுகிறது. பத்து மாண்ட்வரை "ரீட்டேல் ஸேல்ஸ்"-க்கு ப்ரைஸ் கண்ட்ரோல் இல்லை என்றிருக்கிறது. ஆகவே தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் நாலேந்தாக பில்களைக் கிழித்து பத்து பத்து மாண்ட்களாக விற்ப்பதற்கு விற்பனையாளர்கள் மொத்த வியாபாரிகள். அதனால் அவர்களுக்கு கிடைக்கக் கூடிய லாபத்தில் குறைவேயில்லை. பத்து மாண்டுக்கு குறைவாக விற்பதற்கு கண்ட்ரோல் இல்லையாதலால் மொத்த வியாபாரிகள் இப்படி பத்து பத்து மாண்ட்களாக விற்பது லாபம் ஈட வாய்ப்பளிக்கிறது. ஆகவே,

[Sri A. P. C. Veerabahu] [5th February 1959]

இந்த பத்து மாண்டிற்கு குறைவாக விற்பதற்கு இந்த ப்ரைஸ் கன்ட்ரோலில் இருந்து விதிவிலக்கு கொடுக்காமல் அதையும் கன்ட்ரோல் செய்வதன் மூலம்தான் இப்பொழுது மொத்த வியாபாரிகள் இதைத் தங்களுக்கு சாதகமாக வைத்துக்கொள்வதைத் தடை செய்ய முடியும். இன்னும் ஓரிரு வாரங்களில், மழையின்மையால் கஷ்டப்படும் கிராமங்களில் மக்கள் நினைக்கும் விலைக்கு உணவு தானியங்கள் வாங்க முடியாமல் போகப் போகிறது. ஆகவே அதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் உடனே கைக்கொள்ளவேண்டும். அதோடு கூட, நாம் மாத்திரம் விலைவாசியை கட்டுப்படுத்துகிறோமே தவிர கேரள சர்க்கார் அதன் உச்ச விலையை நிர்ணயிக்கவில்லை. ஆகவே ரீட்டேல் ப்ரைஸை கன்ட்ரோல் செய்வதின் மூலம்தான் ப்ரைஸ் கன்ட்ரோலை அமுலாக்க முடியும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் நான் வேறு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கம்பு, சோளம் போன்றவைகளுக்கு இன்னும் கன்ட்ரோல் ஏற்படவில்லை. ஆனால் மத்திய அரசாங்கம் இதையும் கன்ட்ரோல் விலைக்கு கொண்டுவர வேண்டுமென்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். நம் மாகாணத்தைப் பொறுத்த மட்டில், ஏற்கனவே பருவமழை தவறியிருப்பதின் காரணமாகவும், கம்பு, சோளம் இவைகளை “ப்ரொக்யூவர்மென்ட் ஆர்பிட்” டின் கீழ் கொண்டு வரக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1 p.m. மின்சாரம் சம்பந்தமாக ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். மின்சார அமைச்சர் பெருமைப்பட்டுக்கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு மின்சார வசதி 8,000 கிராமங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் பல கிராமங்கள் ஏமாற்ற மடைந்த நிலையில்தான் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. லைஸன்ஸ் கம்பெனி நடத்துகின்ற இடங்களில் ஒருவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லாமல் அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதைப்பற்றி பல சந்தர்ப்பங்களிலும் இங்கு குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். வேறு பல பகுதிகளில் மின்சார வசதி அபிவிருத்தி அடைந்திருந்தாலும்கூட லைஸன்ஸ் கம்பெனி நடத்துகின்ற பிராந்தியங்களில் ஒருவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லாமல்தான் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்த பிராந்தியங்கள் ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் ஏரியாவாக இருந்தாலும்கூட அந்த இடங்கள் எல்லாம் மின்சார வசதி பெறாமல்தான் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. லைஸன்ஸ் கம்பெனிகள் அவர்களுடைய சுதந்திரமான பிராந்தியங்கள் என்ற முறையில் உரிமை கொண்டாடுகின்றன. இந்த பிராந்தியங்களை எல்லாம் உன்சட்ட ரீதியாக எடுத்து அரசாங்கத்தின் கீழ் கொண்டுவரக்கூடாது என்பது தான் தெரியவில்லை. இதற்கு ஏன் அரசாங்கத்தார் தயங்குகின்றார்கள் என்பதற்குத்தான் எந்த விதமான சமாதானமும் கிடைக்கவில்லை. ஏற்கனவே நமக்கு இரண்டு லட்சம் கிலோவாட்ஸ் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. மேலும் இனி இரண்டு லட்சம் கிலோ வாட்ஸ் கிடைக்கும் என்று தெரிகிறது. இவற்றையெல்லாம் நாம் யாருக்கு சப்ளை செய்யப்போகிறோம்? ஆகவே இதில் சட்டரீதியாக உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதிலும்கூட சட்ட ரீதியாக எடுக்கும்போது பலவிதமான விவாதங்கள் எழலாம். ஆகவே இதற்கு தனியாக ஒரு அவசரச் சட்டத்தை பிறப்பித்து கம்பெனியார்கள் மூலதனம் போடாத இடங்களை எல்லாம் எடுத்து மின்சார அபிவிருத்தி செய்து கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது எப்படியிருக்கிறது என்றால் “தானும் செய்யமாட்டேன், பிறரையும் செய்ய விடமாட்டேன்” என்ற முறையில் “நந்தி” போன்று இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் இந்த லைஸன்ஸ் கம்பெனியார். ஆகவே ஒரு அவசரச் சட்டம் கொண்டுவந்தாவது இதை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இங்கு பரம்பிக்குளம், பம்பையாறு, கிரியாறு முதலிய திட்டங்களைப்பற்றி பேசினார்கள். இதை ஏன் மீண்டும் சொல்ல வேண்டும் என்று சர்க்கார் நினைக்கலாம். மீண்டும் மீண்டும் சொல்லுவது என்பது சர்க்காருக்கு ஆதரவு கொடுப்பதற்காகத்தான் சொல்லப்படுகிறதே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. இதைப்பற்றி செட்டிநாடு ராஜா அவர்கள் குறிப்பிட்டபொழுது . . .

[5th February 1959]

Sri K. VINAYAKAM : ராஜா என்று இப்போது யார் இருக்கிறார்கள் ?

* Sri A. P. C. VEERABAHU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, செட்டிநாடு ராஜா என்ற முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது ஜனத்தொகையின் அடிப்படையில் நம் முடைய மாகாணத்திற்கு கிடைக்கவேண்டிய சலுகை மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து கிடைக்கிறது என்றும் உத்திரப் பிரதேசம் போன்ற மாகாணங்கள் அவர்களுடைய ஜனத்தொகைக்கு ஏற்ப சலுகையை பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு காரியத்தைமட்டும் நாம் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். மற்ற மாகாணங்களில் இருக்கும் நீர் தேக்கங்களை அவர்கள் எந்த அளவுக்கு உபயோகப்படுத்துகிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். பக்ராநங்கலை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட அதன் மூலம் பூரா நிரையும் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளவில்லை. பத்து அல்லது பதினைந்து சதமானம்தான் அவர்கள் நீர் தேக்கங்களை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். நாம் அப்படியல்ல, பூரா அளவையும் உபயோகப்படுத்துகிறோம். மற்றவர்கள் இருக்கின்ற நீர்வளங்களை காட்டி அதற்கு தகுந்தபடி மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து சலுகையைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் நீர் தேக்கங்களின் மூலம் ஏற்பட்டிருக்கின்ற சாதனைகளைக் காட்டி நாம் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து சலுகையைப் பெறவேண்டும். இதை நாம் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். நாம் நீர் தேக்கங்களை பூராவும் பூர்ணமாக உபயோகப்படுத்துகிறோம். மற்றவர்கள் அவ்விதம் உபயோகப்படுத்துவதில்லை. ஆகவே இந்த முறையில் பார்க்கும்போது செய்திருக்கின்ற சாதனைகளை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் நமக்கு அதிகமான சலுகை செய்ய மத்திய சர்க்கார் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, இந்த தேக்கங்களின் மூலமாக நன்மை பெறுகிறவர்களிடமிருந்து ஏதாவது சார்பு வசூல் செய்ய வேண்டுமென்றால் அதையும்கூட கொடுக்க மக்கள் தயாராய் இருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கோ அல்லது மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கோ ஒதுக்கியிருக்கும் பணத்திலிருந்து இந்த நீர்த்தேக்கங்களுக்கு ஒதுக்குவது என்பது தவறாகத்தான் முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே நம்முடைய ஜனத்தொகையை கணக்கிலெடுக்காமல் நாம் செய்திருக்கும் சாதனைகளை கணக்கிலெடுத்து அவைகளை சுட்டிக் காட்டி அதன் மூலம் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து அதிகமான சலுகைகளைப் பெற்று நமது தமிழ் நாட்டில் பெரிய நீர்த்தேக்கங்களை அமல் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri A. V. P. ASAITHAMBI : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் உரை யாற்றியபோது இந்த மன்றத்திற்கு வராதபடி வெளியிலிருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் இன்றையதினம் முதன்முதலாக நான் பேசுகிறேன். நேற்றைய தினம் வராதவர்கள் இன்றைய தினம் ஏன் வந்தார்கள் என்று கவர்னர் அவர்கள் உரையின் மீது முதலாவதாக பேச்சை ஆரம்பித்து வைத்த அம்மையார் ராஜாத்தி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதே சமயத்தில் நமது மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் “இவர்கள் வெளியிலிருந்து படித்து தெரிந்து கொண்டு வந்திருப்பார்கள்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் அந்த மாதிரி குறிப்பிட்டானது, நேற்று வராதவர்கள் எல்லாம் கவர்னர் உரையை படித்துக்கொண்டு வந்திருப்பார்கள், மற்றபடி இங்கு நேற்றையதினம் வந்திருந்தவர்கள் எல்லாம் படிக்காமல்தான் வந்திருப்பார்கள் என்றுதான் பொருள் என்று நான் நினைக்காவிட்டாலும்கூட, இம்மாதிரி பொருள் எழுதின காரணத்தால் அந்த வார்த்தையை அவர் சொல்லாமல் இருந்திருக்கலாம், அவர் அவ்விதம் சொன்னதற்காக நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். அதுமட்டுமல்ல, கடந்த ஆண்டில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பல தடவைகளிலும் ‘நாங்கள் எதையும் படிக்காமல் பேசுகின்றோம்’ என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஓராண்டுக்குப் பிறகாவது படித்துப்படித்தான் நாங்கள் வந்திருக்கிறோம் என்று இப்போதாவது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்திருப்பதைப் பார்த்து நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இப்போதாவது படித்து தெரிந்து வருபவர்களோடு எங்கள் சேர்த்துக்கொண்ட தற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கவர்னர் உரை ஆற்றுகிற

[Sri A. V. P. Asaithambi] [5th February 1959]

பொழுது எங்களுடைய கட்சி ஏன் கலந்துகொள்ளவில்லை என்பதைப்பற்றி பன்முறை இதே மன்றத்தில் விளக்கிக் கூறியிருக்கிறோம். கவர்னர் என்கிற பதவி, ஆங்கிலேயர்கள் நம்முடைய நாட்டை ஆண்டுகொண்டிருந்த காலத்தில் அவர்களுடைய ஏஜெண்டாக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு அவமானச் சின்னமாகும். அதே மாதிரிதான் இன்றைய தினம் நம்மை ஆண்டு கொண்டிருக்கிற வடநாட்டு ஏகாதிபத்தியத்தின் ஏஜெண்டாக நம்முடைய நாட்டில் இருப்பதுதான் கவர்னர் என்கிற பதவி என்று நாங்கள் திட்டவாட்டமாக கருதுகிற காரணத்தால் அவர் உரையாற்றுகிறபொழுது நாங்கள் இல்லாமல் இருந்து விட்டு பின்னால் கலந்துகொள்வது என்கின்ற கொள்கையை நாங்கள் கடைப்பிடித்தோம். ஆனால் தோழியர் ராஜாத்தி அவர்கள் பேசுகிறபொழுது “இப்போது வராமல் இருந்துவிட்டால் என்ன” என்றும் கேட்டார்கள். நாங்கள் நினைத்தால் கவர்னர் அவர்கள் உரையாற்றுகிற நேரத்தில் இந்த மன்றத்திலேயே உட்கார்ந்து இருந்துகொண்டு எங்களுடைய அதிருப்தியைக் காட்டி இருக்கமுடியும். பல மாகாணங்களில் இவ்விதம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய அதிருப்தியைக் காட்டி வருவதைப்பற்றி அன்றாட பத்திரிகைகளில் நாம் பார்க்கிறோம். பம்பாய் மாகாணத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய சம்பந்தம் மகாராஷ்டிரம் வேண்டும் என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்துவதற்காக கவர்னர் உரையாற்றுகிறபொழுது இடையில் எழுந்து வெளியில் வந்து தங்களுடைய அதிருப்தியை வெளிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரியான முறையில் இங்கும் கவர்னர் உரையாற்றுகிறபொழுது, ‘நீங்கள் வடநாட்டு ஏகாதிபத்தியத்தின் ஏஜெண்டாக இருக்கிறீர்கள், உங்களுடைய உரையைக் கேட்க நாங்கள் தயாராக இல்லை’ என்று சொல்லிவிட்டு எங்களால் வெளியில் போயிருக்கமுடியும். ஆனால் நாங்கள் அவ்விதம் போகவில்லை. காரணம், கவர்னர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டிலும் இந்த ஆண்டிலும் குறிப்பிட்டிருக்கிறது மாதிரி இந்த மன்றத்தின் புகழ், பெருமை, பண்பு இவைகள் எல்லாம் வளர்ந்தோங்கியிருக்கின்ற காரணத்தால்தான் நாங்கள் அவ்விதம் நடந்துகொள்ளவில்லை. அதிலும் குறிப்பாக எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும் எங்களுக்கு, இந்த மன்றத்தில் புகழும், பண்பும், பெருமையும் வளர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் நாங்கள் அதற்கு மிகவும் பொறுப்புள்ளவர்களாவோம். இதை கவர்னர் அவர்களே உணர்ந்திருக்கிறார்கள். மற்றபடி எங்களால் மற்ற மாகாணங்களில் செய்வதைப்போன்று செய்ய முடியாது என்று யாரும் கருத வேண்டாம், அவ்விதம் செய்யவேண்டுமென்மென்று யாரும் நினைக்கவும் வேண்டாம் என்று இந்த மன்றத்திலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கு உங்கள் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் கவர்னர் பதவி வேண்டாம் என்று நாங்கள் சொல்லுவதற்குக் காரணம் கவர்னர் என்கிற பதவி வடநாட்டு ஏகாதிபத்தியத்தின் ஏஜெண்டாக நமது நாட்டில் இருக்கிற பதவி மட்டுமல்ல, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் இருக்கின்ற இந்த மன்றத்தில், ஜனநாயகத்திற்கு ஒவ்வாத முறையில் கவர்னர் தலைவராக இருப்பது ஜனநாயகமாகாது என்று நாங்கள் கருதுகின்ற காரணத்தினாலும் நாங்கள் கவர்னர் என்கின்ற பதவியை எதிர்க்கிறோம்.

1-10
p.m.

அது மாத்திரமல்ல. கவர்னர் என்ற பெயராலே வருஷந்தோறும் ஸ்டைக்கணக்கான பணத்தைச் செலவு செய்கிற காரணத்தினால் அந்தப் பதவியை எதிர்த்து, அத்தகைய பதவியில் அமர்ந்திருக்கிறவர்கள் உரையாற்ற வந்தபோது—வட நாட்டின் ஏஜெண்டாக உரையாற்ற வந்தபோது—அந்த உரையில் கலந்து கொள்ளாது, நாகரீகமான முறையிலே—ஒற்றுமையை நிலைநாட்டி வந்திருக்கின்ற காரணத்தினால்—ஒதுங்கி இருந்து விட்டு, இன்றைய தினம் கலந்து கொண்டு மேற்கொண்டு பேசுகிறோம். அது மாத்திரமல்ல. கவர்னர் அவர்கள் ஒவ்வொரு வரியிலும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.—“விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மை, சகிப்புத் தன்மை முதலிய இனிய பண்புகள்தான் குடி ஆட்சியின் வெற்றிக்கு மிகவும் இன்றியமையாதவை. இந்நல்லபொருள் நீடித்து நிலவுமென்று நம்புகிறேன். அதுவே என் பிரார்த்தனை” என்று கவர்னர் முதல் பக்கத்திலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரியான முறையைத்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கடைப்பிடித்தது—இன்றைக்கு மாத்திரமல்ல, பல வருஷங்களுக்காக கடைப்பிடித்து வருகின்றது. “கவர்னர் தலைமையில் ஆட்சி

[Sri A. V. P. Asaithambi]

இருக்கும்போது நீங்கள் இந்த மன்றத்தில் இருக்கக்கூடாது” என்று யாராவது கேட்பார்கள் என்று சொன்னால், உங்கள் சரித்திரத்தை நீங்கள் திருப்பிப் பார்க்கவேண்டும். “வெள்ளையனே வெளியேறு” என்று சொன்னது போய், வெள்ளைய நாட்டுக்குத் தலைவியான எலிஸபெத் ராணியின் கணவன் எடின்பரோ கோம்கனுக்கு, இது வரைக்கும் யாருக்கும் தராத ஒரு வாவேற்பை இன்றைக்குக் கொடுத்தீர்கள். வெள்ளைய நாட்டு ராணி, எலிஸபெத்தின் பட்டாபிஷேகத்திற்கு பண்டித நேரு போனார்—போய் மாம்பழம் பரிசளித்தார். ஆனால், இந்த மாதிரி நிலையில் நாங்கள் இல்லை. “வெள்ளையனே ஆகாது, வெள்ளையன் வெளியேறினால்தான் சுபிட்சத் தன்மையாக இருக்க முடியும்” என்று கூறிய நீங்களே, 1937-38-ல் இதே மன்றத்தில்—ராஜகோபாலாச்சாரி மந்திரி சபை அமைத்து—பாராண்டீர்கள். அதே மாதிரி முறையை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தாலும், நீங்கள் வெள்ளையனை வெளியேற வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு, வெள்ளையன் கீழே ஆட்சி நடத்திய மாதிரி, வட நாட்டு ஏகாதிபத்திய ஆட்சி இங்கே ஒழிந்து விடுதலை பெற வேண்டுமென்று சொல்லுகிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அதற்கான முயற்சிகளைச் செய்வதற்காகத்தான் இந்த மன்றத்திலே இருக்கிறதே தவிர வேறில்லை. நாங்கள் வெளியில் போகவேண்டுமென்று அம்மையார் விரும்புகிறார்கள். அவர்களுக்கும், அமைச்சர்களுக்கும் நான் சொல்லுகிறேன். இன்றைக்கில்லாவிட்டாலும் நாளைக்கு நாளை, ஆளப்போகிற கட்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்பதை மறந்து விட வேண்டாம். அது மாத்திரமல்ல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், தென்னகத்தைப் பொறுத்த வரையில் வட நாட்டாரால் புறக்கணிக்கப் படுகிறது என்று நாங்கள் சொல்லுவது இருக்கட்டும். காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் என்று கருதப்படுகிற செட்டிநாட்டு அரசர் பேச்சிலே கூடக் குறிப்பிட்டார், “டில்லியிலிருந்து நமக்கு அதிகப் பணம் வேண்டும், அதற்கு டில்லிக்குப் போய் மந்திரிகள் சண்டை போடவேண்டும், அதுவும் இப்போது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உருவாகின்ற நேரத்தில் வலியுறுத்தவேண்டும்” என்று குறிப்பிட்டிருப்பேசினார். இதைத்தான் நாங்கள் இன்றைக்கு அல்ல, பல வருஷங்களாக இந்த நாட்டு மக்களிடத்திலே சொல்லி வருகிறோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக இம்மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட 152 கோடி ரூபாய் போதுமானதல்ல, கேட்டது 398 கோடி, கிடைத்தது 152 கோடி, இது மிகக் குறைவான தொகை, இந்த மாதிரிக் குறைவான தொகையில் உருப்படியான திட்டங்கள் செய்யப் பட வில்லை என்று நாங்கள் புள்ளிவிவரங்களோடு பல இடங்களில் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். கவர்னர் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கின்றதைப் பார்த்தால், நெய்வேலியைப் பற்றி மிகப் பெருமையோடு குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். நானும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நெய்வேலித் திட்டம் ஆரம்பிக் கப்படுவதால் பல நன்மைகள் கிடைக்கப்போவதைப் பற்றி நாங்கள் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். ஆனால், இந்தத் திட்டம் யாருக்குச் சொந்தம் என்று பார்க்கும்போதுதான் கவலை மேலிகிறது. ஏனென்றால், இதே மன்றத்திலே கனம் வெங்கடராமன் அவர்களை நான் ஒரு கேள்வி கேட்கும்போது ‘இந்த நெய்வேலித் திட்டத்தில் 25 சத வீதம் நமக்குச் சொந்தம், 75 சத வீதம் மத்திய சர்க்காருக்குச் சொந்தம்’ என்று சொன்னார்கள். நெய்வேலித்திட்டம் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின்கீழ் உருவான ஒரு திட்டம். இதிலே நமக்குச் சொந்தமானது 25 சத வீதம், அவர்களுக்குச் சொந்தமானது, 75 சத வீதம். ஆனால் பஞ்சாபில் இருக்கின்றதே பக்ரா நங்கல் திட்டம்” அதுவும் அஸ்ஸாமில் இருக்கிற எண்ணெய்க் கிணறுகள், அத்தனையும் அந்த மாநிலங்களுக்கே சொந்தமாகி அப்படிச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. பக்ரா நங்கல் பஞ்சாபிற்கு சொந்தமாகும்போது என்னென்னய்க்கிணறுகள் அஸ்ஸாமிற்குச் சொந்தமாகும்போது, நம் மாநிலத்திலுள்ள நெய்வேலித் திட்டம் என் நம் மாநிலத்திற்குச் சொந்தமாகக் கூடாது என்று இங்கு இருக்கும் அங்கத்தினர்கள் எண்ணிப் பார்த்து வட நாட்டு சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். அது மாத்திரமல்ல. நமது மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் முன்னாள் அஸ்ஸாம் முதலமைச்சராக இருந்திருக்கிறார். அவர் இருந்த போதுதான், அஸ்ஸாம் எண்ணெய்க் கிணறுகளில் மத்திய சர்க்காருக்குப் பங்கு இருக்கக் கூடாது, அஸ்ஸாமிற்கே இருக்கவேண்டும் என்று அந்த நிலை ஏற்பட்ட பிறகுதான் இங்கே கவர்னராக வந்திருக்கிறார்கள். அவரை, மனதில் வைத்து*

[Sri A. V. P. Asaithambi] [5th February 1959]

கொண்டு பார்த்தாலும் ஏன் வடக்கே போய் சண்டை போடக்கூடாது? என் நெய்வேலி நமக்காக்கக் கூடாது? பக்ரா நங்கல் பஞ்சாபிற்குச் சொந்தமாகும்போது, நெய்வேலி ஏன் நமக்குச் சொந்தமாகக் கூடாது? எண்ணெய்க் கிணறுகள் அஸ்ஸாமிற்குச் சொந்தமாகும்போது, நெய்வேலி ஏன் நமக்குச் சொந்தமாகக் கூடாது? நாம் அனைவரும் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும் என்று சொன்னால், இதில் கட்சி பேதம் வரவேண்டியதில்லை, ஒரே மனப் பாண்மையோடு வற்புறுத்த முடியும். இந்த மாதிரிக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொல்லுகிறதே தவிர, வேறு எந்தக் காரணத்திற்காகவும் கூறுவதாக யாரும் கருதவேண்டாம். ஏனென்றால், கவர்னர் உரையிலே இன்னொன்றையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதாவது “சட்ட மன்றத்தின் உள்ளும் புறமும் கருத்து வேறுபாடுகள் நிறைந்த பல விஷயங்களிலும் உடன்பாடு காண முடிந்தது” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே கவர்னர் அவர்கள் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ இதைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் இம்மாதிரி உடன்பாடு இருந்திருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. தோழியர் ராஜாத்தி ஊட்டியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த விஷயத்தில் ஏற்பட்ட உடன்பாடு என்ன? ஊட்டியில் உள்ள காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் நமது அமைச்சர்களை வற்புறுத்தி ஊட்டியில் மன்றம் நடக்கவேண்டுமென்று கேட்க, அதற்கு அமைச்சர் எல்லாக் கட்சிகளும் சம்மதித்தால் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி எங்குவிட்டதிலே கேட்கப்பட்டது. நாங்கள் வேண்டாமென்று சொன்னோம்—முடியாது என்றே சொன்னோம். “காரணம் என்ன?” என்று கேட்டார்கள். விண் செலவு; மக்கள் பணத்தை உபயோகிக்கக் கூடாது” என்று சொன்னோம். ஒரே காரணத்திற்காக முடியாது என்று சொன்னோம். காங்கிரஸ்காரர்கள் சொன்னார்கள் “அவர்கள் வரமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்களே, இப்போது என்ன செய்வது” என்று. ஊட்டியிலுள்ள காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் எங்குவிட்டதிலே காவடி வந்தார்கள். “உங்கள் கட்சிக்காகவாவது வரக் கூடாதா?” என்று கேட்டார்கள். “சென்னை மாநிலத்திற்குத் தமிழ் நாடு என்று பெயரை மாற்றி வைப்புகள், அன்றைய மறு நாளை போயோம்” என்று சொன்னோம். அவர்கள் அதற்குச் சம்மதிக்கவில்லை. முடிவில் எல்லாக் கட்சிகளும் சம்மதிக்கவேண்டுமென்பது போய், “வந்து சேருங்கள்” என்று சொன்னால் ஒருமித்த கருத்து இந்த மன்றத்தில் இருக்கிறதா? அதுவும் ஆளும் கட்சிக்கு இருக்கிறதா என்று யாராவது நடு நிலைமையில் இருந்து கொண்டு சொல்ல முடியுமா என்று பார்த்தால், முடியாது. இதிலிருந்து, ஆளும் கட்சிக்கு ஒருமித்த கருத்து கிடையாது, ஒருமித்த கருத்து இருப்பதுபோல சில சமயத்தில் நடிக்கிறார்கள், என்று நன்றாகத் தெரிகிறது. இதைக் காட்டிக் கொடுப்பது போல சில சந்தர்ப்பங்களில் வெளிப்படுகிறது. “ஊட்டிக்குப் போகக் கூடாதா? ஊட்டி திராவிட நாட்டில் இல்லையா? ஊட்டியில் உங்கள் கட்சி இல்லையா? ஏன் வரக் கூடாது?” என்று கேட்கிறார்கள். ஊட்டியை வேண்டாமென்று சொன்னதன் நோக்கம் என்ன? வெள்ளைக்காரர்கள் எதற்காக ஊட்டிக்குப் போனார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்த்தால், ஊட்டியே வேண்டாமென்று வந்துவிடுமே தவிர, விருப்பம் இருக்காது. பொறுப்பற்றவர்கள், இந்த நாட்டின் செல்வைப் பற்றி அக்கரையில்லாத வெள்ளைக்காரர்களுக்கு எப்பல் மாதங்களில் வெய்யில் அவர்களுக்கு உள்ளபடியே தாங்க முடியாது. காரணம், ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் “க்ரோட்டன்ஸ்” என்று வர்ணித்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் அல்ல. க்ரோட்டன்ஸ் வெய்யில் காலத்தில் வாடிப் போய் விடும். ஆகவே குளிர் தேவைப்பட்டது. அதுவும் அப்போது ஏர் கண்டிஷனிங் சாதனம் கிடையாது. ஏர் கண்டிஷனிங் தேவை என்று சொன்னால் ஊட்டிக்குப் போகும் செலவில் பாதிச் செலவில் சற்றிலும் ஏர் கண்டிஷனிங் செய்து விட முடியும். அதற்கு வசதி இருக்கிறது. அந்த அளவுக்குச் செய்து விட முடியும். “வெள்ளைக்காரன் போனால், நாழும் போகவேண்டும்” என்று புலியைப் பார்த்து பூனைக்கு போடிக் கொண்ட மாதிரி நாழும் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுவதில் அர்த்தம் இருக்கிறதா? இதே மன்றத்தில் காலம் சென்ற சத்தியமூர்த்தி எவ்வளவோ தடவை வெள்ளைக்காரர்களைப் பற்றிப் பேசி இருக்கிறார். அவருடைய வாரிசுகளாகிய இவர்களே சத்தியமூர்த்திக்கு அனுமனான ஒரு பெயரை வாங்கிக்கொடுக்கவேண்டும் என்ற

1-20
p.m.

[Sri A. V. P. Asaithambi] [5th February 1959]

வகையிலே ஊட்டியிலே போய் உட்கார்ந்து பேசப்போகிறார்கள் என்றால், இதைவிட வெட்கக்கேடு என்ன இருக்கிறதென்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். எத்தனை முறை, எவ்வளவு பேர் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று பழைய ஏடுகளைப் புரட்டிப் பார்த்தால் தெரியும். ஊட்டியிலே போய் அங்குள்ள மக்களுக்கு என்ன செய்துவிட முடியும்? ஊட்டியிலே நாம் போய் அந்த மக்களுக்கு என்ன வேலை கிடைக்கும்? அங்கு நாம் போனால், ஒட்டல்களுக்கு வியாபாரம் நடக்கும். அது தவிர, அங்குள்ள மக்களுக்கு என்ன வேலை கிடைக்கப் போகிறது? உண்மையிலேயே இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஊட்டியிலே இருக்கும் மக்களிடம் நல்லெண்ணம் இருக்குமானால், ஊட்டியிலே இருக்கும் மக்களின் வேலை இல்லாதவர்களைக் கணக்கெடுத்து, உருப்படியாக அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் திட்டம் வகுத்து நிறைவேற்றினால், மாலை போட்டு ரைவேற்போம்.

கச்சா பிலிம் தொழிலை ஊட்டியிலே ஆரம்பிப்பதாக இருந்தது. மாநில சர்க்கார் தைரியமாக இருந்து, மத்திய சர்க்காரோடு சண்டை போட்டால் அடுத்த மாதத்திலேகூட கச்சா பிலிம் தொழிலை அங்கே ஆரம்பிக்கட்டும். வேண்டாம் என்று சொல்ல வில்லை. இதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு, ஏதோ ஊட்டிக்குப் போவதை நாங்கள் வேண்டாமென்று சொல்லுகிறோம் என்று வருத்தப்பட, மக்களிடையே தவறான பிரசாரம் செய்கிறார்கள்.

அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள், “உல்லாசத்திற்காகவா ஊட்டிக்குப் போகிறோம்?” என்று. நாங்கள் உல்லாசத்தை வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. உல்லாசமே வேண்டாம் என்று உல்லாசத்தை விட்டு தூரமாகப் போகிறவர்கள் அல்ல நாங்கள். உல்லாசம் வேண்டியவர்கள் தான். ஆனால், மக்களுடைய பொதுப் பணத்தைக் கொண்டு அந்த உல்லாசத்தை நாம் அனுபவிக்கவேண்டாமென்பதுதான் எங்கள் கருத்தே தவிர வேறு அல்ல. “ஊட்டியிலே போய் உல்லாசத்தை அனுபவிக்கப் போகவில்லை” என்று அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் ரொம்ப வருந்துகிறேன். ஊட்டிக்குப் போய் உல்லாசத்தை அனுபவிக்காமல் வருகிறதென்றால் அது ரொம்ப வருந்தத்தக்கது. ஊட்டிக்குப் போனால் உல்லாசத்தை அனுபவிக்கத்தான் வேண்டும். நாங்கள் எதனாலோ ஊட்டியை வேண்டுமென்றே வெறுக்கிறோம், எங்களுக்கு ஏதோ கொள்கை இருக்கிறது என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. கொள்கை அல்ல, ஒன்றும் அல்ல, மக்களுடைய பணத்தில் போக வேண்டாம், ஊட்டியிலே போய் சட்ட மன்றம் நடப்பதைவிட இந்த மன்றத்திலேயே எத்தனையோ யோசனைகளை பல அங்கத்தினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஹைகோர்ட்டு சென்னை நகரத்திலே இருப்பதினால் பலர் பல இடங்களிலிருந்து வந்து கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஹைகோர்ட்டை மாவட்டவாரியாக மாதம் ஒரு தடவை சுற்றிக்கொண்டு வாருங்கள், மக்களுக்குச் சலபமாக இருக்கும், அந்த உருப்படியான காரியத்தைச் செய்யுங்கள் என்று இந்த மன்றத்திலே சொல்லப்பட்டது. அதை விட்டுவிட்டு இங்கே இருக்கும் மன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் அங்கே போய், அங்கே பற்றுக்குறையை ஏற்படுத்தி, அவர்களைக் கஷ்டப்படுத்தி, மக்களுடைய பணமும் போய் இந்த மாதிரி நிலைமை வேண்டாம் என்பதற்காகத்தான் நாங்கள் ஊட்டிக்குப் போகவேண்டாம் என்று சொல்லுகிறோமே தவிர, ஊட்டிக்குப் போகவேண்டாம் என்று சொல்வது ஊட்டியிலே இருக்கும் மக்கள் வாழக் கூடாது என்பதற்காக அல்ல என்பதை இந்த மன்றத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இதே மாதிரிதான் என்.ஜி. ஒக்களுடைய பிரச்சினையும். அவர்களுக்கு ஐந்து ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மேலும் மேலும் போராடப் போராட கொஞ்சங் கொஞ்சமாக உயர்வதைவிட—நான் இந்த ஆட்சியினருக்குச் சொல்கிறேன்.—இந்த நாட்டிலே இருக்கும் எந்த ஊழியர்களாக இருந்தாலும் சரி, ஒரே மாதிரியான வேலை செய்பவர்களுக்கு ஒரே மாதிரியான சம்பள விகிதம் இருக்கும்படியான நிலைமையை உண்டாக்க நாம் முயற்சிக்கவேண்டும். அதிலேயும் வடக்கு உயர்ந்தும், தெற்கு தாழ்ந்தும் இருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படவேண்டாம். மத்திய சர்க்காரில் வேலை

[Sri A. V. P. Asaithambi] [5th February 1959]

செய்பவர்களுக்கு உயர்ந்த சம்பள விகிதமும், தெற்கே இருப்பவர்களுக்கு உயர்வு இல்லை என்ற நிலைமையும் வேண்டியதில்லை. பணம் இல்லை என்று நிதி அமைச்சர் கையை விரிக்கிறார். வட நாட்டுக்கு இங்கே யிருந்து மான்யமாகப் போகும் வருமான வரியை நிறுத்துங்கள், வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை, கையாளுங்களேன். அதே மாதிரி, தபால் வரி, ரயில்வே வரி போன்ற இந்தப் பணத்திலிருந்து இவைகளுக்கு உபயோகப்படுத்திவிட்டு, இது போக மீதத்தைத்தான் அவர்களுக்குத் தருவோம் என்று சொல்லுங்கள். ராஜகோபாலாச்சாரி சொல்ல வில்லையா? “நான் சொல்கிறபோது நீங்கள் இந்தியப் புகுத்துவதை நிறுத்தாவிட்டால் இந்த நாட்டிலே அண்ணாதுரை ஜெயித்துவிடுவார்” என்று சொன்னார்கள். நீங்களும் சொல்லுங்கள் “நாங்கள் சொல்கிறபடி நீங்கள் செய்யாவிட்டால், திராவிட நாடு கட்டாயம் பிரிந்து போகும், ஆகையால் நாங்கள் சொல்கிறபடி செய்யுங்கள்” என்று வட நாட்டாரிடம் சொன்னால், அவர்கள் மாட்டோம் என்று சொல்லிவிடுவார்கள்? அதைத்தான் ராஜா முத்தையா செட்டியார் அவர்களும் சுட்டிக்காட்டினார்கள். செட்டிநாட்டு ராஜாவின் புத்திமதியைக் கேட்டு நீங்கள் நடக்கும்படியாக நாங்கள் அனைவரும் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். அந்த அளவுக்குத்தான் நாங்கள் இந்த கவர்னர் உரையை வரவேற்பதற்கிலேயே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. மக்களுடைய நலனைப் பொறுத்தவரையில், எந்த எந்தக் காரியங்களை இந்த அரசாங்கம் செய்ய முன்வந்தாலும் சரி, நாங்கள் அதை ஆதரிக்கவே தயாராய் இருக்கிறோம். அம்மாதிரி எந்தத் தீர்மானத்தையும் சட்ட ரூபமாகக் கொண்டுவருகிறபோது நாங்கள் எங்களுடைய ஆதரவைத் தரத் தயாராகவே இருக்கிறோம். இவைகளையெல்லாம் நாங்கள் ‘நல்லது’ என்று பட்டு, ஒத்துக்கொள்ளுகிறபோது, காங்கிரஸ்காரர்களுக்குத்தான் அம்மாதிரி மனப்பான்மை இல்லையே தவிர, நாங்கள் எத்தனையோ தடவை இந்த மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறோம், இந்த நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் இன்னும் பல சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்று. உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமானால், சுய மரியாதைக் கல்யாணங்கள் செல்லுபடி ஆகவேண்டும் என்று பல தடவை புள்ளி விவரங்களைச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதற்கு என்று திருத்தம் ஆட்சியாளர்கள் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். அந்த ஒரு திருத்தமாவது இந்த மன்றத்தில் கொண்டுவருவதற்கான குறிப்பு கவர்னர் உரையிலே சேர்க்கப்படவில்லை.

அதுமாதிரி, இந்த நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், இந்த நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருப்பது ஜாதிகள் என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அதை ஒழிப்பதற்கு என்று அகில இந்திய ரீதியிலே சட்டம் வரவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டே தட்டிக் கழிக்கப்பட்டு வருகிறதே தவிர, அதற்கு என்று சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு இந்தச் சர்க்காரிலே இடம் இல்லை. இம்மாதிரியான ஒவ்வொரு திருத்தம் எல்லாம் கொண்டுவரப்பட்டு நிறைவேற்றப் படவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய குறிக்கோளே தவிர, நாங்கள் எந்தக் காரியத்திற்கும் இடைஞ்சலாக இருக்கவேண்டும் என்பது அல்ல. எந்தக் காரியத்திற்காவது இதுவரை இடைஞ்சலாக இருந்திருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லட்டும். அவர்கள் சொன்னால் நாங்கள் அதற்குப் பதில் சொல்லத்தயாராய் இருக்கிறோம்.

அந்த மாதிரிதான் ஆட்சி மொழி விஷயத்தில் நாங்கள் ஆரம்பக் காலத்திலிருந்து சொன்ன கருத்திலேயே இருக்கிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் வேறு விஷயமாகப் பேசி, கடைசியில் ஒரு உடன்பாட்டுக்கு வந்தார்கள். இந்த மன்றத்தில் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையைப் பார்க்கும் போது ஒரு முக்கியமான விஷயம் இடம் பெற்றிருக்கவேண்டும். அது மிக மிக முக்கியமான விஷயம். ரேடியோ என்று சொல்லக்கூடிய வாஹெலிக்கு “ஆகாஷ்வாணி” என்று மொத்தத்திலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகாஷ்வாணி என்னும் பெயர் வேண்டாம், நம்முடைய வாஹெலி என்னும் பெயரே இருக்கட்டும் என்று இந்த நாட்டிலே இருக்கிறவர்கள் கிளர்ச்சி ஆரம்பித்து, அதிலே ஒருவர் உண்ணாவிரதம் இருந்து சாகக்கூடிய நிலைமையிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறார். அந்தக்

[Sri A. V. P. Asaithambi] [5th February 1959]

கனம் போலீஸ் மந்திரி அவர்கள் ‘அர்த்தம் இல்லாதது’ என்று சொன்னார்கள். ஏன் “வாஹெலி” என்ற பெயர் வைக்கக்கூடாது? அப்படித்தான் வைக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் ஏன் சொல்லக்கூடாது? வாஹெலி என்னும் பெயரை பக்கத்திலே இருக்கும் இலங்கை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய சர்க்கார், தமிழை ஆட்சிமொழியாக ஒத்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய சர்க்கார், அதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லையென்றால், வற்புறுத்தவில்லையென்றால் அதைக் குறித்து கவர்னர் உரையில் சேர்க்கவில்லையென்றால், உள்ளபடியே மிக மிக வருந்த வேண்டிய நிலைமையிலே இருக்கிறோமே தவிர, வரவேற்கத் தக்க நிலைமையிலே நாம் இல்லை. நாம் ஒரு முடிவு எடுக்கவேண்டும். கூடுமானவரை எந்த எந்த தமிழ்ச் சொற்களை நாம் உபயோகத்திற்குக் கொண்டுவர முடியுமோ, அவைகளைக் கொண்டுவர வேண்டும். இம்மாதிரியான கிளர்ச்சிகளை அலட்சியப்படுத்துவதன் மூலமாக—வேண்டுமானால் ஆளும் கட்சியினர் அதிக எண்ணிக்கை உள்ளவர்கள் என்ற தன்மையில் சொல்லலாமே தவிர, அந்த மாதிரியான போக்கு மக்களிடத்திலே அவர்களுக்கு என்ன கதியை நாளைக்கு உண்டாக்கும் என்பதற்கு பழைய கால சரித்திரத்தைப் பார்க்கும்படியாக நான் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மாதிரியான முறையிலேதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற மொழி வளர்ச்சி, இந்த நாட்டிலே இருக்கும் மக்கள் வளர்ச்சி, இந்த நாட்டிலே இருக்கிற ஒவ்வொரு திட்டத்தினுடைய வளர்ச்சியும் இந்த நாடு தனி நாடாக, சுதந்திர நாடாக, மற்ற யாருடைய ஆதிக்கமும் இல்லாத நாடாக ஆகவேண்டுமென்ற அடிப்படையிலேதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தங்களுடைய குறிக்கோளை வைத்துக் கொண்டு, இந்தச் சட்ட மன்றத்திற்குள்ளே வந்து, அந்தக் குறிக்கோளை அடைவதற்கு எந்த அளவு பாடுபடவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு நாகரிகமாக, கண்ணியமாக, பண்போடு அதனுடைய திட்டத்தைப் பரப்பவேண்டுமென்ற பெரிய திட்டத்தை லட்சியமாகக் கொண்டதான் இங்கே வந்திருக்கிறதே தவிர, கவர்னர் உரையின்போது இங்கே வராத மாதிரி, தொடர்ந்து வராமலே இருந்துவிடும் என்று கனவு காணவேண்டாம். இந்த மன்றம் பூராவும் ஒரு நாளைக்கு இந்தக் கட்சி ஆட்சிதான் இருக்கப்போகிறது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VIII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules, Orders and Notifications.

1. Notifications issued with G.O. No. 3752, Revenue dated 9th October 1958, amending rule 25-B (ii) of the Madras General Sales Tax Rules, 1939. [Laid on the table of the House under section 19 (6) of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939).]

2. Notification issued with G.O. Ms. No. 3472, Industries, Labour and Co-operation, dated 10th September 1958, under section 30 of the Minimum Wages Act, 1948 (Central Act XI of 1948), amending rules 1 and 21 of the Minimum Wages (Madras) Rules, 1953.

[5th February 1959]

3. Notification issued with G.O. Ms. No. 3168, Food and Agriculture, dated 15th September 1958, amending rules 21 and 24 of the Madras Livestock Improvement Rules, 1942, under section 20 of the Madras Livestock Improvement Act, 1940.

4. Notification issued with Memorandum No. 86094-A-II/58-6, Food and Agriculture, dated 13th October 1958, amending sub-clause (3) clause (1) of the Madras Cotton Control Order, 1958, under section 3 of the Essential Commodities Act, 1955 (Central Act X of 1955).

5. Notification issued with G.O. Ms. No. 2771, Home, dated 3rd October 1958, amending rule 70 of the Madras Children Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 44 (3) of the Madras Children Act, 1920 (Madras Act IV of 1920).]

6. Notification issued with G.O. No. 3470, Revenue, dated 18th September 1958, amending the Madras Entertainments Tax Rules, 1939, under section 16 (1) read with section 16 (2) (d) and (h) of the Madras Entertainments Tax Act, 1939. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Madras Entertainments Tax Act, 1939 (Madras Act X of 1939).]

7. Notification issued with G.O. No. 3533, Revenue, dated 23rd September 1958, amending rule 2 of the Madras Entertainments Tax Rules, 1939, under section 16 of the Madras Entertainments Tax Act, 1939. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Madras Entertainments Tax Act, 1939 (Madras Act X of 1939).]

8. Notification issued with G.O. Ms. No. 2780, Public (Services-A), dated 13th October 1958, amending the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, so as to include the posts of Sports Goods Instructor, etc., in the Madras Industries Subordinate Services within the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

9. Notification issued with G.O. No. 1568, Local Administration, dated 28th October 1958, amending sub-rule (5) of rule 8-B of the Madras District Board Rules, 1920, under sections 70, 71 and 199 (2) (a) of the Madras District Boards Act, 1920 (Madras Act XIV of 1920). [Laid on the table of the House under section 4 of the Madras District Boards Act, 1957 (Madras Act XIII of 1957).]

10. Notification issued with G.O. Ms. No. 2834, Home, dated 9th October 1958, exempting certain vehicles belonging to the United Nations Children's Emergency Fund and used for BCG Vaccination Campaign from payment of tax leviable under the

[5th February 1959]

Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

11. Notification issued with G.O. No. 3493, Revenue, dated 19th September 1958, amending the rules published with the Revenue Department Notification No. 313, dated the 15th December 1925, under Section 26 of the Madras Survey and Boundaries Act, 1923 (Madras Act VIII of 1923). [Laid on the table of the House under section 26 (3) of the Madras Survey and Boundaries Act, 1923.]

12. Notification issued with G.O. Ms. No. 3074, Home, dated 5th November 1958, amending sub-rule (3) of rule 1 of Madras Probation of Offenders Rules, 1947, under sub-sections (1) and (2) of section 13 of the Madras Probation of Offenders Act, 1936 (Madras Act III of 1937).

13. Notification issued with G.O. No. 3630, Revenue, dated 29th September 1958, amending the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939, under clause (aa) of sub-section (2) of section 19 of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939). [Laid on the table of the House under section 19 (6) of the Madras General Sales Tax Act, 1939.]

14. Notification issued with G.O. No. 1623, Local Administration, dated 7th November 1958, extending the term of office of the members of the Poonamallee Panchayat under section 10 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

15. Notification issued with G.O. Ms. No. 3013, Home, dated 30th October 1958, amending the Madras Children Rules, 1940, under section 44 of the Madras Children Act, 1920. [Laid on the table of the House under section 44 (3) of the Madras Children Act, 1920 (Madras Act IV of 1920).]

16. Notification issued with G.O. Ms. No. 2955, Home, dated 24th October 1958, amending rule 26 of the management of the Government Reception Home, Madras, 1957, under section 44 of the Madras Children Act, 1920. [Laid on the table of the House under section 44 (3) of the Madras Children Act, 1920 (Madras Act IV of 1920).]

17. Notification issued with G.O. Ms. No. 2551, Industries, Labour and Co-operation, dated 1st July 1958, amending rule 55-A of the Madras Factories Rules, 1950, under sections 29 (2) and 112 of the Factories Act, 1948 (Central Act LXIII of 1948)

[5th February 1959]

18. Notification issued with G.O. Ms. No. 3073, Home, dated 5th November 1958, amending rule 1 of the Madras Borstal Schools Rules, 1938. [Laid on the table of the House under section 4 of the Madras Borstal Schools Act, 1925 (Madras Act V of 1926).]

19. Notification issued with G.O. No. 3842, Revenue, dated 13th October 1958, reducing the rate of tax payable under the proviso to section 3 (1) of the Madras General Sales Tax Act, 1939. [Laid on the table of the House under section 19 (6) of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939).]

20. Notification issued with G.O. Ms. No. 2898, Revenue, dated 8th August 1958, regarding the settlement of certain estates taken over under Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, in Ramanathapuram and Madurai districts, under section 22 of the Abolition Act. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

21. Notification issued with G.O. No. 756, Revenue, dated 30th October 1958, exempting film shows conducted in connection with the Flag Day celebrations in December 1958 from payment of entertainments tax. [Laid on table of the House under section 16 (4) of the Madras Entertainments Tax Act, 1939 (Madras Act X of 1939).]

22. Notification issued with G.O. No. 714, Revenue, dated 11th October 1958, exempting film shows conducted by the Indian Council for Child Welfare (Madras State Branch) in connexion with the All-India Children's Day celebrations from payment of entertainments tax. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Madras Entertainments Tax Act, 1939 (Madras Act X of 1939).]

23. Notification issued with G.O. No. 1664, Local Administration, dated 15th November 1958, regarding the extension of the term of office of the members of the Edakkanad Panchayat, Chingleput district, under section 10 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

24. Notification issued with G.O. Ms. No. 3132, Home, dated 14th November 1958, inserting new rule 45-A in the Madras Borstal Schools Rules framed under section 4 of the Madras Borstal Schools Act, 1925 (Madras Act V of 1926).

[5th February 1959]

25. Notification issued with G.O. No. 3933, Revenue, dated 18th October 1958, amending rule 10 of the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Rules, 1956. [Laid on the table of the House under section 13 (2) of the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Act, 1955 (Madras Act III of 1955).]

26. Notification issued with G.O. Ms. No. 2779, Home, dated 4th October 1958, framing rules under sections 6-A and 54 of the Madras Prohibition Act, 1937. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

27. Notification issued with G.O. Ms. No. 1234, Revenue, dated 26th March 1958, amending Revenue Department Notification No. 322, dated the 21st July 1953, under section 22 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

28. Notification issued with G.O. Ms. No. 3136, Health, dated 16th October 1958, amending the rules relating to the qualifications for certain posts in the Water-supply and Drainage Departments of Municipal Councils under clause (b) of section 74 and clause (a) of sub-section (2) of section 303 of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).

29. Notification issued with G.O. No. 1700, Local Administration, dated 22nd November 1958, extending the term of office of the members of the Ramanathapuram Panchayat under section 10 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950.]

30. Notification issued with G.O. No. 4036, Revenue, dated 30th October 1958, amending Revenue Department Notification S.R.O. No. A-1617 of 1957, regarding the sales of furniture by the Madras State Discharged Prisoners Aid Society, Madras, and sales of articles produced by the training-cum-production centres run by the Gandhiniketan Ashram, T. Kallupatti, Madurai district, under section 6 (1) of the Madras General Sales Tax Act, 1939. [Laid on the table of the House under section 19 (6) of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939).]

31. Notification issued with G.O. Ms. No. 3688, Revenue, dated 4th October 1958, regarding inam villages declared to be inam estates by the Tribunal under section 1 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of]

[5th February 1959]

the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

32. Notification issued with G.O. Ms. No. 3744, Food and Agriculture, dated 14th November 1958, amending the Madras Commercial Crops Markets Rules, 1948. [Laid on the table of the House under section 18 (4) (c) of the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933 (Madras Act XX of 1933).]

33. Notification issued with G.O. Ms. No. 2983, Home, dated 27th October 1958, exempting motor vehicle registered and normally kept in Mysore State for which tax has already been paid in that State from payment of tax under sub-section (1) of section 11 of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

34. Notification issued with G.O. Ms. No. 3089, Home, dated 7th November 1958, amending rule 6-A of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of the House under sub-section (3) of the section 133 of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

35. Notification issued with G.O. Ms. No. 3088, Home, dated 7th November 1958, amending rule 296 of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

36. Notification issued with G.O. Ms. No. 4306, Revenue, dated 27th November 1958, declaring Kannanur (Periakunnamur) village as inam estate under section 1 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

37. Notification issued with G.O. Ms. No. 3901, Revenue, dated 15th October 1958, declaring Allampatti village as inam estate under section 1 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

38. Notification issued with G.O. Ms. No. 1295, Local Administration, dated 27th August 1958, amending regulation 6 of the Madras Village Panchayats Regulations relating to recruitment,

[5th February 1959]

etc., of the Executive Officers of the Panchayats under sub-section (6) of the section 28 of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

39. Notification issued with G.O. Ms. No. 3080, Home, dated 6th November 1958, amending rule 84 of the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957. [Laid on the table of the House under section 10 (3) of the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Madras Act IX of 1955).]

40. Notification issued with G.O. Ms. No. 4371, Industries, Labour and Co-operation, dated 15th November 1958, framing rules under section 43 of the Madras Weights and Measures (Enforcement) Act, 1958. [Laid on the table of the House under section 43 (4) of the Madras Weights and Measures (Enforcement) Act, 1958 (Madras Act XX of 1958).]

41. Notification issued with G.O. Ms. No. 3939, Revenue, dated 18th October 1958, amending rules issued under sections 41, 50, 54-A and 54-B of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Rules, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

42. Notification issued with G.O. Ms. No. 3216, Public (Services-A), dated the 26th November 1958, amending the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, so as to include the temporary posts of Geological Assistants, Geology Branch of the Industries Department within the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

43. Notification issued with G.O. Ms. No. 3185, Home, dated 18th November 1958, amending rule 134-A of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

44. Notification issued with G.O. No. 3330, Home, dated 1st December 1958, amending the rates of tax prescribed in respect of buses plying on inter-State routes under section 11 (1) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

45. Notification issued with G.O. Ms. No. 4307, Revenue, dated the 27th November 1958, declaring certain inam villages as inam estates under section 1 (4) of the Madras Estates (Abolition

[5th February 1959]

and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

46. Notification issued with G.O. Ms. No. 3151, Public (General-M), dated 21st November 1958, amending the Public Department Notification S.R.O. No. A-415 of 1958, regarding the introduction of Tamil in Government offices which have not been supplied with typewriters. [Laid on the table of the House under section 6 of the Madras Official Language Act, 1956 (Madras Act XXXIX of 1956).]

47. Notification issued with G.O. Ms. No. 3215, Public (Services), dated 26th November 1958, amending the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, so as to include certain temporary posts like Instructor in Sculpture and Instructor in Arts and Philosophy, etc., of the Industries Department, within the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

48. Notification issued with G.O. Ms. No. 4005, Food and (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, for the settlement of Madras Commercial Crops Markets Rules, 1948. [Laid on the table of the House under section 18 (4) (c) of the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933 (Madras Act XX of 1933).]

49. Notification issued with G.O. Ms. No. 3194, Public (Rural Development Projects), dated 25th November 1958, framing rules under section 4 (1) of the Madras Bhoodan Yagna Act, 1958. [Laid on the table of the House under section 28 (3) of the Madras Bhoodan Yagna Act, 1958 (Madras Act XV of 1958).]

50. Notification issued with G.O. Ms. No. 1788, L.A., dated 9th December 1958, extending the term of office of the members of the Madarpakkam Panchayat (Chingleput district) under section 10 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

51. Notification issued with G.O. No. 3208, Home, dated 19th November 1958, framing rules for the management of the Child Welfare Home for destitutes and vagrant children in the City of Madras. [Laid on the table of the House under section 44 (3) of the Madras Children Act, 1920 (Madras Act IV of 1920).]

52. Notification issued with G.O. Ms. No. 3190, P.W. (Electricity), dated 27th November 1958, framing rules under section 78 (2) (b) of Electricity (Supply) Act, 1948 (Central Act 54 of 1948), regarding the terms and conditions of appointment of the members of the Madras State Electricity Consultative Council, convening of meetings of the Council, etc.

[5th February 1959]

53. Notification issued with G.O. Ms. No. 3143, Revenue, dated 26th August 1958, under section 22 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, for the settlement of estates in Chingleput district other than Kachinad and attached under-tenure estates, Sirunambudur and Kalahasti Zamindari Block B. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

54. Notification issued with G.O. Ms. No. 3538, Revenue, dated 23rd September 1958, regarding the settlement of estates taken over in Vellore, Gudiyatham, Arkonam, Wallajah, Cheyyar, Polur and Arni taluks of North Arcot district, under section 22 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

55. Notification issued with Memorandum No. 64811-J-3/58-2, Revenue, dated 12th August 1958, amending the Revenue Department Notification No. 4596, dated the 12th July 1957, regarding the ryotwari settlement of Ramapatnam Zamin Estate situated in the Coimbatore district, under section 22 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

56. Notification issued with Memorandum No. 74414-J-3/58-3, Revenue, dated 23rd October 1958, amending the Revenue Department Notification No. 227, dated the 17th April 1956, regarding the settlement of estates in Ramanathapuram and Tanjore districts, under section 22 (1) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

57. Notification issued with G.O. No. 1854, Local Administration, dated 16th December 1958, extending the term of office of the members of the Nellikuppam Panchayat, South Arcot district, under section 10 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

58. Notification issued with G.O. No. 1855, Local Administration, dated 16th December 1958, extending the term of office of the members of the Nellikuppam Panchayat, South Arcot district, under section 10 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

[5th February 1959]

59. Notification issued with G.O. Ms. No. 3532, Health, dated the 22nd November 1958, amending the Cholera (Prevention and Control in Non-Municipal Areas) Rules, 1942, framed under the Madras Public Health Act, 1939 (Madras Act III of 1939).

60. Notification issued with G.O. No. 1886, Local Administration, dated 22nd December 1958, extending the term of office of the members of the Mecheri Panchayat, Salem district, under section 10 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

61. Notification issued with G.O. No. 1730, Local Administration, dated 28th November 1958, amending the rules relating to general establishment, appointment and punishment of officers and servants of panchayats framed under the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

62. Notification issued with G.O. Ms. No. 3483, Home, dated 13th December 1958, amending the Madras Liquor Permit (Personal Consumption) Rules, 1956 under sections 18, 20, 21 and 54 of the Madras Prohibition Act, 1937. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

63. Notification issued with G.O. Ms. No. 3546, Home, dated 18th December 1958, amending rule 56 of the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957. [Laid on the table of the House under section 10 (3) of the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Madras Act IX of 1955).]

64. Notification issued with G.O. No. 4447, Revenue, dated 13th December 1958, amending the rules 31 and 41 of the Madras Entertainments Tax Rules, 1939 under section 16 (1) read with section 16 (2) (d) and (h) of the Madras Entertainments Tax Act, 1939. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Madras Entertainments Tax Act, 1939 (Madras Act X of 1939).]

65. Notification issued with G.O. Ms. No. 3983, Industries, Labour and Co-operation, dated 15th October 1958, extending the Travancore Chitties Rules to Kanyakumari district and Shencottah taluk of Tirunelveli district under section 72 of the Travancore Chitties Act, 1120 (Travancore Act XXVI of 1120).

66. Notification issued with G.O. No. 1762, Local Administration, dated 3rd December 1958, amending the Madras Village Panchayats Rules relating to the qualifications of officers and servants of Panchayat published with the late Local Administration Department Notification No. IV, dated the 2nd April 1952, under section

[5th February 1959]

34 (2) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

67. Notification issued with G.O. Ms. No. 3466, Public (Services-A), dated 22nd December 1958, amending the Madras Public Service Commission Regulations, 1954 published with Public (Services) Department Notification No. 50, dated the 5th May 1954. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

68. Notification issued with G.O. Ms. No. 3970, Industries, Labour and Co-operation, dated 15th October 1958, amending the Madras Industrial Employment (Standing Orders) Rules, 1947 under section 15 read with section 2 (b) of the Industrial Employment (Standing Orders) Act, 1946 (Central Act XX of 1946).

B.—Reports and other papers.

1. Report on the achievements of the Irrigation Department during the half-year ending 30th September 1958.

2. Short review of the activities of the Labour Department for the first half-year of 1958.

3. Short review of the activities of the Vigilance institutions for the first half-year of 1958.

4. Short review of working of Police Department for half-year ended 30th June 1958.

5. Short review of the activities of the Madras Public Service Commission and the Tribunal for Disciplinary Proceedings for the half-year ending the 30th September 1958.

6. Short review of the activities of the Transport Department during the first half of 1958.

7. Short review of activities for the first half of 1958-59 relating to the Madras Record Office.

8. Report on the achievement of the Irrigation Department in Tamil during the half-year ending 30th September 1957.

9. Short review of the activities of the Tuticorin Port Trust for the first half of 1958-59 ending 30th September 1958.

10. Short review of activities of the Madras Port Department for the first half of 1958-59 ending 30th September 1958.

11. Review on the working of the Madras Industrial Investment Corporation, Madras, for the year ended 30th June 1957.

12. Review on the working of the Fertilizers and Chemicals, Travancore, Limited, Alwaye, Kerala State, for the year ended 31st December 1956.

[5th February 1959]

APPENDIX I.

[Vide answer to clauses (b) and (c) of starred question No. 17 asked by Sri N. K. Palanisami at the meeting of the Legislative Assembly held on 5th February 1959 page 15 supra.]

The relative level of the land with respect to the level of water in canal as well as the proximity of the land to the canal, are the criteria to decide whether any land is seepage-affected or not. The details are as follows:—

(i) Fields lying close to the main canal and at a lower level than the level of water in the main canal, are affected by seepage. This may extend up to a distance of 1 to 2 furlongs from the main canal.

(ii) Fields which adjoin branch channels, distributaries and double bothies and which are lower in level than the level of water in the above canals will naturally be affected by seepage.

(iii) Fields which are far away from the main canal but which are low in level and in which wells are over-flowing will have the effect of seepage.

(iv) Fields adjoining kuttai and tanks and which are lower in level than the tank and kuttai water level will be affected.

(v) Fields by the side of which various pallams, streams, etc., are passing and which are low in level and sloping, get affected by seepage due to the constant flow of surplus water because of the oozing of water from the main canal as well as surplus water from the wells.

(vi) Deliberate cultivation of paddy on a large scale at high level by a pattadar will result in the fields lower down, owned by others, being affected by seepage.

(vii) Low level fields with porous soil of moisture type get affected by seepage.

5th February 1959]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 22 asked by Sri V. K. Kothandaraman at the meeting of the Legislative Assembly held on 5th February 1959, at page 18 supra.]

(a) Statement showing the Veterinary Institutions functioning in North Arcot district—

Taluk.	Names of the places where functioning.			
	Veterinary Hospital.	Veterinary Dispensary.	Minor Veterinary Dispensary.	Touring Billet.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Vellore	Vellore		Ambur	
Tiruvannamalai	Tiruvannamalai	Kilpenathur.		
Wallajah	Ranipet		Wallajah	
Arkonam		Arkonam		Panapakkam.
Wandiwash		Wandiwash.	Desur	
Cheygar			Cheygar	
Polur			Polur	
Arni			Arni	
Chengam			Chengam	
Tirupattur		Tirupattur.	{ Alangayam,	
Gudiyatham		Vaniyambadi.	Gudiyatham.	

(b) Statement showing the dates on which each institution was started—

- (1) Veterinary Hospital, Vellore during 1907.
- (2) Veterinary Hospital, Tiruvannamalai during 1908.
- (3) Veterinary Hospital, Ranipet during 1915.
- (4) Veterinary Dispensary, Kilpenathur, 22nd February 1956.
- (5) Veterinary Dispensary, Arkonam, 7th November 1951.
- (6) Veterinary Dispensary, Wandiwash, 11th November 1957.
- (7) Veterinary Dispensary, Tirupattur, 18th December 1954.
- (8) Veterinary Dispensary, Vaniyambadi, 15th February 1956.
- (9) Minor Veterinary Dispensary, Ambur, 14th December 1954.
- (10) Minor Veterinary Dispensary, Wallajah, 15th December 1954.
- (11) Minor Veterinary Dispensary, Desur, 1st January 1956.
- (12) Minor Veterinary Dispensary, Cheyyar, 22nd December 1950.
- (13) Minor Veterinary Dispensary, Polur, 15th February 1952.
- (14) Minor Veterinary Dispensary, Arni, 1st May 1951.
- (15) Minor Veterinary Dispensary, Chengam, 1st April 1951.
- (16) Minor Veterinary Dispensary, Alangayam, 3rd August 1950. *
- (17) Minor Veterinary Dispensary, Gudiyatham, 21st August 1950.
- (18) Touring Billet, Panapakkam, 15th February 1954.

* This Minor Veterinary Dispensary was originally started at Tirupattur (as a Touring Billet for Tirupattur taluk) on 3rd August 1950, but subsequently transferred to Vaniyambadi and then again to Alangayam where the need for this institution was keenly felt. This institution started to function at Alangayam, the present place, from 22nd January 1953.

[5th February 1959]

(c) Statement showing the number of animals treated in each institution during the years 1955-57—

Serial number and institutions.	1955.		1956.		1957.	
	Number of animals treated.	Number of castrations done.	Number of animals treated.	Number of castrations done.	Number of animals treated.	Number of castrations done.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1 Veterinary Hospital, Vellore.	3,989	828	4,712	764	5,085	733
2 Veterinary Hospital, Tiruvannamalai.	3,690	864	3,760	708	3,406	597
3 Veterinary Hospital, Ranipet.	3,305	724	3,290	763	3,376	757
4 Veterinary Dispensary, Kilpenathur.	..	..	1,586	233	2,155	390
5 Veterinary Dispensary, Arkonam.	1,842	172	1,994	181	2,114	147
6 Veterinary Dispensary, Wandiwash. (Opened only on 11th November 1957).	..	..	..	..	220	9
7 Veterinary Dispensary, Tirupattur.	1,970	614	2,149	488	3,116	789
8 Veterinary Dispensary, Vaniyambadi.	..	..	1,410	89	1,589	179
9 Minor Veterinary Dispensary, Ambur.	789	97	1,965	311	1,911	298
10 Minor Veterinary Dispensary, Walajah.	719	179	613	256	693	78
11 Minor Veterinary Dispensary, Desur.	..	..	149	182	1,037	231
12 Minor Veterinary Dispensary, Cheyyar.	863	525	1,323	624	1,317	818
13 Minor Veterinary Dispensary, Polur.	878	770	1,129	259	1,082	290
14 Minor Veterinary Dispensary, Arni.	1,281	400	1,078	390	2,639	1,293
15 Minor Veterinary Dispensary, Chengam.	694	274	974	383	1,431	402
16 Minor Veterinary Dispensary, Alangayam.	879	120	198	11	(Kept closed and started at Alangayam on 22nd January 1958.)	
17 Minor Veterinary Dispensary, Gudiyatham.	2,273	604	2,390	424	2,458	460
18 Touring Billet, Panapakkam.	782	157	885	109	2,562	671
Total ..	23,954	5,728	29,605	6,175	36,181	8,143

[5th February 1959]

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 28 asked by Sri T. T. Daniel, at the meeting of the Legislative Assembly held on 5th February 1959 at page 21 supra.]

[SUBJECT.—Total number of Poly technics in the State.]

(a) The total number of Polytechnics in the State districtwar—

1 Madras	5
2 Madurai	1
3 Coimbatore	3
4 Salem	1
5 Tirunelveli	1
6 Ramanathapuram	3
7 Tanjore	1
8 Tiruchirappalli	1
9 Chingleput	1

(b) The total number of students studying in all the Polytechnics—5,142.

(c) The number of students studying in each polytechnic—

Central Polytechnic, Madras-16	895
Regional School of Printing, Madras-1 ..	339
Institute of Leather Technology, Madras-21.	84
Ramakrishna Mission Technical Institute, Madras-4.	81
C.N.T. Institute, Vepery, Madras.. ..	406
Tamilnad Polytechnic, Madurai	579
Government Polytechnic, Coimbatore ..	436
P.S.G. Polytechnic, Coimbatore	439
Nachimuthu Polytechnic, Pollachi, Coimbatore.	227
Thiagarajar Polytechnic, Salem	119
Sankar Institute of Polytechnic, Talayathu, Tirunelveli.	120
Alagappa Polytechnic, Karaikudi, Ramanathapuram.	323

[5th February 1959]

(c) The number of students studying in each polytechnic—*cont.*

Annamalai Polytechnic, Chettinad, Ramanathapuram.	283
Virudhunagar S. Vellaichammy Nadar Polytechnic, Virudhunagar, Rama- nathapuram.	120
Valivalam Desikar Polytechnic, Tanjore.	120
Seshasayee Institute of Technology, Tiruchirappalli.	338
Murugappa Chettiar Memorial Polytechnic, Avadi.	229
	5,142

APPENDIX IV.

[Vide item V on page 33 supra.]

REPORT OF THE SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS
GENERAL SALES TAX BILL, 1958 (L.A. BILL No. 6
OF 1958).

To

THE HONOURABLE THE LEGISLATIVE ASSEMBLY,
MADRAS.

1. The Select Committee appointed to consider the Madras General Sales Tax Bill, 1958 (L.A. Bill No. 6 of 1958), has the honour to make the following report.

2. The Bill was published in an Extraordinary issue of the *Fort St. George Gazette*, Part IV-A, dated the 8th March 1958, and in Tamil on the 26th March 1958.

3. The Committee was appointed on the 12th March 1958 with instruction to report by the 5th April 1958. But the time was extended twice, first by a motion moved and carried in the Assembly on the 5th August 1958 and again by another motion moved and carried on 19th September 1958.

4. The Committee met in the Lounge Room, Fort St. George on 17th and 18th March 1958, and in the Committee Room, Legislators' Hostel, on the 22nd and 23rd March 1958, 1st April 1958 and 4th, 5th, 6th and 7th August, 1958. The Committee again met in the Lounge Room, Fort St. George, on 18th September 1958 and in the Committee Room, Legislators' Hostel, on the 19th, 20th and 21st January 1959 and in the Lounge Room, Fort St. George, on the 28th January 1959.

[5th February 1959]

5. At its first meeting on 17th March 1958, the Committee decided to invite five members of the Legislative Council to be associated with the Select Committee. The Committee also considered the question of calling for written memoranda and also examining various Trade Associations and others interested in the Bill and decided that they might be invited to tender evidence before the Committee on the 22nd and 23rd March 1958. Accordingly, the Committee recorded the evidence of the Trade Associations, etc., on those dates.

6. At its meeting on 4th August 1958, the Committee appointed a sub-committee to examine the language adopted in the Bill and to make a comparative study of the provisions of the Bill with the Sales Tax Acts in force in the neighbouring States and to make its recommendations thereon. The sub-committee held six sittings in all and presented an interim report on the 6th August 1958 and the final report on the 18th September 1958.

7. The Committee has subjected the clauses of the Bill and the various articles in the schedules in it to a detailed scrutiny and as a result of such scrutiny has made various changes in them.

Some of the important changes which the Committee has made are mentioned below :—

Clause 2.

This clause deals with definitions. The Committee decided to define the word "business" so as to cover all cases of sales, with or without profit. Accordingly sub-clause (d) has been added.

The Committee considered it necessary to enlarge the definition of "dealer" in sub-clause (g) so as to include "Central Government" also. The definition has been accordingly amended.

The explanation to sub-clause (g) included "banks" also. The Committee decided that banks should not come within the definition of dealer. Accordingly the explanation, as provided in the Bill as introduced has been omitted.

There was no definition of "place of business" in the Bill. The Committee decided that "place of business" should be defined separately and accordingly sub-clause (1) has been added.

Clause 3.

The exemption limit was Rs. 5,000 annual total turnover. The Committee decided that the exemption limit should be raised to Rs. 10,000. Sub-clause (1) has been amended accordingly.

Rice and rice products and wheat and wheat products were subject to 2 per cent multi point tax. The Committee decided that the above products should also be taxed at 1 per cent like other foodgrains. Proviso (i) has been amended accordingly.

In regard to provisos (iii) and (iv), the Committee decided that cashew and paddy might also be taxed as any other goods, at the point of sale. These provisos have been deleted accordingly.

[5th February 1959]

Some items in the First Schedule included both finished goods as well as components and parts. Such goods were taxed at 7 per cent single point. If a 7 per cent single point levy was made on components and parts then another 7 per cent tax on the finished goods out of those materials has to be paid. If the manufacturers obtained components and parts from other States, they had to pay only 1 per cent Central sales tax and that would consequently affect the sale of local products, resulting in the diversion of business to other States. The Committee therefore decided to add another sub-clause under this clause so as to avoid such a contingency providing for 1 per cent tax on the components and parts of goods mentioned in the First Schedule.

Clause 6.

The Committee felt that though a particular item has been taxed under this Act, it should also be liable for Inter-State sales tax. A new clause 6 has been added.

Clause 7.

The original clause 6 provided for compounding and the payment of tax on monthly or annual turnover. The Committee felt that this may lead to difficulty in collecting the tax and decided that the rate of tax should be fixed for the whole year. The clause has been amended accordingly.

Clause 12.

The original clause 11 did not provide any penalty if the dealer submitted incomplete or incorrect return. The Committee decided that a penalty should be imposed in such cases. Accordingly a new sub-clause has been added.

Clause 13.

The original clause 12 did not provide for the revision of provisional assessment. The Committee decided that such power should be given to the assessing authority. A new sub-clause (3) has been added.

Clause 14.

The Committee felt that it was necessary to provide for reassessment in certain cases, coming under clause 12 (2). A new clause has accordingly been added to give effect to this.

Clause 16.

The original clause 14 provided for the assessment of escaped turnover. The Committee felt that a penalty should be provided for wilful escape. This clause has therefore been amended suitably.

[5th February 1959]

Clause 19.

There was no provision for holding the partners of a firm liable to tax payable for the firm. The Committee decided that partners should be made liable for the tax.

A new clause has been added.

Clause 20.

The original clause 17 dealt with the registration of dealers. The Committee decided that the registration limit should be raised from Rs. 4,000 to Rs. 7,500 and that this clause should not be made applicable to the Central and State Governments. This clause has been amended suitably.

Clause 23.

There was no penalty prescribed if a person giving a declaration under the proviso to clause 3 (3) failed to make use of the goods for the declared purpose. The Committee decided that there should be penalty in such cases.

A new clause has been added.

Clause 27.

The original clause 22 provided for the recovery of tax where business of a dealer has been transferred. The Committee decided that the collection of tax from the transferee should be limited to the value of the assets he obtained by such transfer. The clause has been amended suitably.

Clause 30.

The original clause 25 related to the appointment and functions of Appellate Tribunal.

The Committee was of opinion that where an appeal or application is heard by a Bench consisting of two members and the members are divided in their opinion on any point, the point shall be referred for decision to a Bench consisting of all members and that sub-clause (3) (c) should be amended to that effect. The sub-clause has been amended suitably.

Clauses 31 to 39.

The original clauses 26 to 30 provided for the procedures in the case of appeals against orders of assessment, etc. All orders passed by the Assessing Authority were subject to an appeal in the first instance to the Appellate Assistant Commissioner, and against his order an appeal to the Appellate Tribunal and thereafter a revision to the High Court. It also provided for the revision of orders of the Appellate Assistant Commissioner by the Board of Revenue either *suo motu* or at the instance of an aggrieved person, and the order of the Board of Revenue was subject to the revision of the High Court. It was also provided that Government could

[5th February 1959]

take the order of the Appellate Assistant Commissioner on appeal to the Appellate Tribunal and then to the High Court. The Committee felt that the appeals against the orders of assessment should be differently classified from miscellaneous orders. Hence new clauses 31 to 39 were substituted in the place of the existing clauses.

These clauses provide for an appeal to the Appellate Assistant Commissioner, thereafter to the Appellate Tribunal and then a revision to the High Court on questions of law. They also provide for a *suo motu* revision by the Deputy Commissioner subject to an appeal to the Appellate Tribunal and a revision to the High Court. In the case of *suo motu* revision by the Board of Revenue such orders will be subject to an appeal to the High Court. Provisions have also been made for review of orders passed by the Appellate Tribunal and the High Court and for *suo motu* revision by the Deputy Commissioner or the Board of Revenue subject to revision by the Board of Revenue or the High Court, as the case may be.

In the case of miscellaneous orders passed under clauses 18, 23, 27, 41 (4) and 42 (3), the assessee may appeal to the Appellate Assistant Commissioner, to the Appellate Tribunal and to the High Court by way of revision. These orders can be revised *suo motu* only by the Board of Revenue and an appeal against that order to the High Court has been provided. Provision is made for a *suo motu* revision by the Board of Revenue against the orders of the Appellate Assistant Commissioner. On the orders passed by the Appellate Tribunal, Government may go by way of revision to the High Court on questions of law. The provisions adopted by the Committee has been described by a chart. (Appendix III.)

Clause 45.

The original clause 36 provided for penalties in respect of offences specified thereunder. The Committee felt that failure to make use of goods purchased for certain declared purposes under clause 3 (3) without reasonable excuse should be made an offence. Dishonestly objecting to a notice issued to a third party under subsection (1) of section 26, was not made an offence. No enhanced punishment was provided for second and subsequent offences. The Committee decided to make suitable provisions in this regard.

Clause 48.

The original clause 39 did not provide that the order of assessment shall be conclusive evidence in any prosecution or other proceeding. The clause has been amended to make the order of assessment as conclusive evidence.

Clause 53.

The Committee decided that Government should frame rules in respect of some more items also. Accordingly new items (n) to (s) and (m) to (o) have been added.

[5th February 1959]

Sub-clause (5) of original clause 44 provided that the rules should be subject to amendment or repeal by the Legislative Assembly alone. The Committee decided that the Legislature should have the power to amend or repeal. The sub-clause has been amended accordingly.

Clauses 54 and 55.

There was no provision for summoning witnesses and production of document and for rectification of any error apparent on the face of the records. The Committee decided that provision should be made in this regard. Accordingly these clauses have been added.

Clause 56.

There was no provision either for placing the notification on the table of the House or for amending or repealing them in the original clause 45. The Committee decided that such notification should be placed on the table of both the Houses and should be subject to amendment or repeal by the Legislature.

Clause 57.

The Income-tax Act provides that returns furnished, accounts, etc., produced or evidence given under the Act should be kept confidential. The Committee decided that a similar provision should be made in this Bill also. It also felt that nothing should prevent the publication of the final assessment of any party in the prescribed form. A new clause has been added to give effect to this.

Clause 59.

The original clause 17 empowered the Government to amend the schedule by notification after taking the approval of the Legislature. The Committee decided that as in the Tariff Act the Government should have power to amend by notification and subsequently get it adopted by the Legislature.

Clause 60.

In respect of goods which would be newly brought under single point levy at a higher rate of tax at the point of first sale or first purchase on the date of commencement of the new Act, there is no provision for levying the single point tax on the stocks held by record and subsequent dealers on the date and if provision is not made for taxing the sales of such stocks from that date, the second and subsequent dealers will purchase and hoard large stocks before the date to get the benefit of lower rate of tax and the Government will lose revenue. The Committee therefore decided to add a new clause providing for the levy of tax on the sales of these stocks also.

[5th February 1959]

Schedule I.

The Committee decided to omit certain items on the ground that a low multi-point levy will be convenient to the trade and also on the ground that in certain cases single point levy may result in diversion of trade.

Two new items have been added, viz., sugarcane and potatoes.

Schedule III.

Three new items have been included, viz., sugar including jaggery and gur, handspun yarn and handloom cloth.

8. All the clauses have been renumbered and all the changes made by the Select Committee are indicated in the Bill appended. (Appendix I.)

9. Some of the members have given dissenting minutes, which are appended. (Appendix II.)

FORT ST. GEORGE,
MADRAS.
3rd February 1959.

R. VENKATARAMAN,
Chairman

Appendix I.

(Vide paragraph 8 of the Report.)

THE MADRAS GENERAL SALES TAX BILL, 1958
(L.A. BILL No. 6 OF 1958).

[Note.—The changes made are sidelined or underlined and the portions omitted are indicated by dots.]

A Bill to consolidate and amend the laws relating to the levy of a general tax on the sale or purchase of goods in the State of Madras.

WHEREAS it is expedient to consolidate and amend the laws relating to the levy of a general tax on the sale or purchase of goods in the State of Madras;

Be it enacted in the Tenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras General Sales Tax Act, 1959.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

(3) It shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(a) "Appellate Assistant Commissioner" means any person appointed to be an Appellate Assistant Commissioner under section 28;

[5th February 1959]

(b) "Appellate Tribunal" means the Tribunal appointed under section 30;

(c) "assessing authority" means any person authorized by the Government or by any authority empowered by them, to make any assessment under this Act;

(d) "business" includes any trade, commerce or manufacture or any adventure or concern in the nature of trade, commerce or manufacture, whether or not any profit accrues from such trade, commerce, manufacture, adventure or concern;

(e) "casual trader" means, a person who . . . has whether as principal, agent, or in any other capacity, occasional transactions of a business nature involving the buying, selling, supplying or distributing of goods in the State, whether for cash, or for deferred payment, or for commission, remuneration, or other valuable consideration;

(f) "Commercial Tax Officer" means any person appointed to be a Commercial Tax Officer under section 28;

(g) "dealer" means any person who carries on the business of buying, selling, supplying or distributing goods directly or otherwise, whether for cash, or for deferred payment, or for commission, remuneration or other valuable consideration, and includes—

(i) the Central Government, a State Government, local authority, company or Hindu undivided family . . . which carries on such business;

(ii) a casual trader;

(iii) a commission agent, a broker or a *del credere* agent, or an auctioneer or any other mercantile agent, by whatever name called, who carries on the business of buying, selling, supplying or distributing goods on behalf of any principal;

(iv) every local branch of a firm or company situated outside the State.

Explanation.—A society (including a co-operative society, club or firm or an association which, whether or not in the course of business, buys, sells, supplies or distributes goods from or to its members for cash, or for deferred payment, or for commission, remuneration or other valuable consideration, shall be deemed to be a dealer for the purposes of this Act;

(h) "declared goods" means goods declared by section 14 of the Central Sales Tax Act, 1956 (Central Act 74 of 1956), to be of special importance in inter-State trade or commerce;

(i) "Deputy Commissioner" means any person appointed to be a Deputy Commissioner of Commercial Taxes under section 28;

[5th February 1959]

(j) "goods" means all kinds of movable property other than newspapers, actionable claims, stocks and shares and securities and including all materials, commodities, and articles (including those to be used in the fitting out, improvement or repair of movable property); and . . . all growing crops, grass and things attached to, or forming part of, the land which are agreed to be severed before sale or under the contract of sale;

(k) "Government" means the State Government;

(l) "place of business" includes a warehouse, godown, or other place where a dealer stores his goods;

(m) "registered dealer" means a dealer registered under this Act;

(n) "sale" with all its grammatical variations and cognate expressions means every transfer of the property in goods by one person to another in the course of . . . business for cash or for deferred payment or other valuable consideration, and includes a transfer of property in goods involved in the execution of a works contract, . . . but does not include a mortgage, hypothecation, charge or pledge;

Explanation (1).—The transfer of property involved in the supply or distribution of goods by a society (including a co-operative society), club, firm, or any association to its members, for cash, or for deferred payment, or other valuable consideration, whether or not in the course of business shall be deemed to be a sale for the purposes of this Act.

Explanation (2).—A transfer of goods on the hire-purchase or other instalment system of payment shall, notwithstanding the fact that the seller retains the title in the goods as security for payment of the price, be deemed to be a sale.

Explanation (3).—(a) The sale or purchase of goods shall be deemed, for the purposes of this Act, to have taken place in the State, wherever the contract of sale or purchase might have been made, if the goods are within the State—

(i) in the case of specific or ascertained goods, at the time the contract of sale or purchase is made; and

(ii) in the case of unascertained or future goods, at the time of their appropriation to the contract of sale or purchase by the seller or by the purchaser, whether the assent of the other party is prior or subsequent to such appropriation.

(b) Where there is a single contract of sale or purchase of goods situated at more places than one, the provisions of clause (a) shall apply as if there were separate contracts in respect of the goods at each of such places.

[5th February 1959]

Explanation (4).—Notwithstanding anything to the contrary contained in this Act, two independent sales or purchases shall, for the purposes of this Act, be deemed to have taken place—

(a) when the goods are transferred from a principal to his selling agent and from the selling agent to the purchaser, or

(b) when the goods are transferred from the seller to a buying agent and from the buying agent to his principal, if the agent is found in either of the cases aforesaid—

(i) to have sold the goods at one rate and to have passed on the sale-proceeds to his principal at another rate, or

(ii) to have purchased the goods at one rate and to have passed them on to his principal at another rate, or

(iii) not to have accounted to his principal for the entire collections or deductions made by him in the sales or purchases effected by him on behalf of his principal, . . .

(o) "State" means the State of Madras;

(p) "taxable turnover" means the turnover on which a dealer shall be liable to pay tax as determined after making such deductions from his total turnover and in such manner as may be prescribed;

(q) "total turnover" means the aggregate turnover in all goods of a dealer at all places of business in the State, whether or not the whole or any person of such turnover is liable to tax;

(r) "turnover" means the aggregate amount for which goods are bought or sold, or supplied or distributed, by a dealer, either directly or through another, on his own account or on account of others whether for cash or for deferred payment or other valuable consideration, provided that the proceeds of the sale by a person of agricultural or horticultural produce, other than tea, grown within the State by himself or on any land in which he has an interest whether as owner, usufructuary mortgagee, tenant or otherwise, shall be excluded from his turnover;

Explanation (1).—"Agricultural or horticultural produce" shall not include such produce as has been subjected to any physical, chemical or other process for being made fit for consumption, save mere cleaning, grading or sorting;

Explanation (2).—Subject to such conditions and restrictions, if any, as may be prescribed in this behalf—

(i) the amount for which goods are sold shall, in relation to a works contract, be deemed to be the amount payable to the dealer for carrying out such contract, less such portion as may be prescribed of such amount, representing the usual proportion of the cost of labour to the cost of materials used in carrying out such contract;

[5th February 1959]

(ii) the amount for which goods are sold shall include any sums charged for anything done by the dealer in respect of the goods sold at the time of, or before the delivery thereof;

(iii) any cash or other discount on the price allowed in respect of any sale and any amount refunded in respect of articles returned by customers shall not be included in the turnover; and

(iv) where for accommodating a particular customer, a dealer obtains goods from another dealer and immediately disposes of the same to the said customer, the sale in respect of such goods shall be included in the turnover of the latter dealer but not in that of the former;

(s) "works contract" means any agreement for carrying out for cash or for deferred payment or other valuable consideration, the fitting out, improvement or repair of any movable property;

(t) "year" means the financial year.

3. *Levy of taxes on sales or purchases of goods.*—(1) Every dealer (other than a casual trader or an agent of a non-resident dealer) whose total turnover for a year is not less than ten thousand rupees and every casual trader or an agent of a non-resident dealer, whatever be his turnover for the year, shall pay a tax for each year at the rate of two per cent of his taxable turnover.

Provided that—

(i) in the case of foodgrains, namely, wheat, paddy (rice in husk), rice (husked paddy), cholam, cumbu, ragi, thinnai, varagu, samai and kudiraivali and in the case of rice products (for example, rice flour and rice bran), wheat products (for example, wheat flour, sooji and wheat bran), milk, fresh vegetables (other than those mentioned in the First Schedule), fresh fruits, betel and plantain leaves, flowers, eggs, meat and fish (other than canned meat and fish), the rate shall be one per cent.

(ii) dealers dealing exclusively in one or more of the goods enumerated in the foregoing clause except foodgrains, rice products, wheat products and milk and whose total turnover for a year is not more than thirty thousand rupees shall not be liable to pay tax under this sub-section.

(2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1) in the case of goods mentioned in the First Schedule the tax under this Act shall be payable by a dealer, at the rate and only at the point specified therein on the turnover in each year relating to such goods whatever be the quantum of turnover in that year.

(3) Notwithstanding anything contained in sub-section (1) or sub-section (2), the tax payable by a dealer in respect of any sale of goods mentioned in the First Schedule by such dealer to another for use by the latter as component part of any other goods mentioned in that Schedule, which he intends to manufacture for sale inside the State, shall be at the rate of only one per cent on the turnover relating to such sale:

[5th February 1959]

Provided that the provisions of this sub-section shall not apply to any sale unless the dealer selling the goods furnishes to the assessing authority in the prescribed manner a declaration duly filled in and signed by the dealer to whom the goods are sold containing the prescribed particulars in a prescribed form obtained from the prescribed authority.

4. *Tax in respect of declared goods.*—Notwithstanding anything contained in section 3, the tax under this Act shall be payable by a dealer on the sale or purchase inside the State of declared goods at the rate and only at the point specified against each in the Second Schedule on the turnover in such goods in each year, whatever be the quantum of turnover in that year:

Provided that where a tax has been levied under this section in respect of the sale or purchase of declared goods and such goods are sold in the course of inter-State trade or commerce the tax so levied shall be refunded to such person in such manner and subject to such conditions as may be prescribed.

5. *Tax on goods purchased by dealers registered under Central Act 74 of 1956.*—Notwithstanding anything contained in sub-section (1) of section 3, every dealer registered under sub-section (3) of section 7 of the Central Sales Tax Act, 1956 (Central Act 74 of 1956), shall, whatever be the quantum of his turnover, pay tax for each year in respect of the sale of goods with reference to the purchase of which he has furnished a declaration under sub-section (4) of section 8 of the aforesaid Central Act, at the rates specified hereunder—

(a) of one per cent of his taxable turnover, in the case of goods mentioned in clause (i) of the proviso to sub-section (1) of section 3.

(b) of two per cent of his taxable turnover in the case of other goods liable to tax under sub-section (1) of section 3.

6. *Liability of taxation under this Act of transactions taxable under Central Act 74 of 1956.*—The provisions of this Act relating to taxation of successive sales inside the State only at a single point or only at one or more stages apply only to sales inside the State other than sales in the course of inter-State trade or commerce and the tax under the Central Sales Tax Act, 1956 (Central Act 74 of 1956), shall be levied at the appropriate rate notwithstanding that a sale or purchase of the same goods has been taxed under this Act.

7. *Payment of tax at compounded rates.*—(1) Notwithstanding anything contained in sub-section (1) of section 3 every dealer whose total turnover is not less than ten thousand rupees but not more

[5th February 1959]

than twenty-five thousand rupees may at his option instead of paying the tax in accordance with the provisions of that sub-section pay tax at the following rates, namely :—

(1)	Rate of tax. (2)
(i) Where the total turnover is not less than ten thousand rupees, but is less than fifteen thousand rupees.	One hundred and twenty rupees per annum.
(ii) Where the total turnover is not less than fifteen thousand rupees, but is less than twenty thousand rupees.	One hundred and eighty rupees per annum.
(iii) Where the total turnover is not less than twenty thousand rupees, but is not more than twenty-five thousand rupees.	Two hundred and forty rupees per annum.

(2) Any dealer who estimates his total turnover for a year to be not more than twenty-five thousand rupees may apply to the assessing authority to be permitted to pay the tax under this section and on being so permitted he shall pay the tax due in advance during the year in monthly or prescribed instalments and for that purpose shall submit such returns in such manner as may be prescribed.

(3) The tax paid under sub-section (2) shall be subject to such adjustment as may be prescribed on the completion of final assessment in the manner prescribed.

8 Exemption from tax.—Subject to such restrictions and conditions as may be prescribed, a dealer who deals in the goods specified in the Third Schedule shall not be liable to pay any tax under this Act in respect of such goods.

9. Stage of levy of taxes in respect of imported and exported goods.—Where in the case of any goods tax is leviable at one point in a series of sales or purchases, such series shall—

(a) in the case of goods imported into the State either from outside the territory of India or from any other State in India, be deemed to commence at the stage of the sale or purchase effected immediately after the import of such goods;

(b) in the case of goods exported out of the State to any place outside the territory of India or to any other State in India, be deemed to conclude at the stage of sale or purchase effected immediately before the export of such goods.

10. Burden of proof.—The burden of proving that any dealer or any of his transactions is not liable to tax under this Act shall lie on such dealer.

11. Assessment of tax.—The tax under this Act shall be assessed, levied and collected in such manner as may be prescribed.

[5th February 1959]

12. Procedure to be followed by the assessing authority.—

(1) The assessment of a dealer shall be on the basis of prescribed return relating to his turnover submitted in the prescribed manner within the prescribed period.

(2) If no return is submitted by the dealer under sub-section (1) within the prescribed period, or if the return submitted by him appears to the assessing authority to be incomplete or incorrect . . . the assessing authority shall, after making such enquiry as it may consider necessary, assess the dealer to the best of its judgment :

Provided that before taking action under this sub-section the dealer shall be given a reasonable opportunity of proving the correctness or completeness of any return submitted by him.

(3) When making any assessment under sub-section (2), the assessing authority may also direct the dealer to pay, in addition to the tax assessed, a penalty not exceeding one and a half times the amount of tax due on the turnover that was not disclosed by the dealer in his return or, in the case of failure to submit a return, one and half times the tax assessed, as the case may be.

13. Provisional assessment.—(1) . . . The tax for each year payable under any of the provisions of this Act may be assessed, levied and collected in advance during the year in monthly or other prescribed instalments, and for that purpose a dealer may be required to furnish within the prescribed period either an advance estimate of his turnover for the year, or such periodical returns of the actual turnover as may be prescribed. The assessing authority may determine the amount of tax payable in respect of any period and on such assessment the dealer shall pay the sum demanded within such time as may be fixed by such authority.

(2) If no return is submitted by the dealer under sub-section (1) within the prescribed period, or if the return submitted by him is incomplete or incorrect, the assessing authority may determine, subject to such rules as may be prescribed, the amount of tax payable in respect of any period on the basis of the transactions of the dealer in the preceding year or the corresponding period of the preceding year, as the case may be :

Provided that before taking action under this sub-section on the ground that the return submitted by the dealer is incomplete or incorrect, the dealer shall be given a reasonable opportunity of proving the correctness or completeness of the return submitted by him.

(3) If the assessing authority has reason to believe that the provisional assessment made by it for any period was based on too low a turnover or was made at too low a rate or was based on too high a turnover or was made at too high a rate it may enhance or reduce, as the case may be, such provisional assessment :

Provided that before making an enhancement of the provisional assessment as aforesaid, the assessing authority shall, except where such enhancement is based on the turnover finally determined

[5th February 1959]

for the proceeding year, give a reasonable opportunity to the dealer to show cause against such enhancement and make such enquiry at it may consider necessary.

(4) The assessment, levy and collection of tax under this section shall be subject to such adjustment as may be prescribed on the completion of final assessment in the manner prescribed.

14. Fresh assessment in certain cases.—(1) Any dealer assessed under sub-section (2) of section 12 may, within a period of thirty days from the date of service of the assessment order, apply to the assessing authority for re-assessment, along with correct and complete return as prescribed. On such application, the assessing authority shall, if it is satisfied that the failure to submit the return in time or the submission of the incorrect or incomplete return was due to reasons beyond the control of the applicant, cancel the assessment made and make a fresh assessment on the basis of the return submitted :

Provided that no application shall be entertained under this sub-section unless it is accompanied by satisfactory proof of the payment of tax admitted by the applicant to be due or any such instalment thereof as might have become payable, as the case may be.

(2) If the amount of tax on the basis of the cancelled assessment has already been collected and if the amount of tax arrived at under the fresh assessment is different from at any amount overpaid by the dealer shall be refunded to him without interest; or the further amount of tax, if any, due from him shall be collected in accordance with the provisions of this Act, as the case may be.

(3) Penalty, if any, imposed and collected under sub-section (3) of section 12, shall be refunded to the dealer without interest on cancellation of the order of original assessment.

15. Assessment of legal representatives.—Where a dealer dies, his executor, administrator, or other legal representative shall be deemed to be the dealer for the purposes of this Act and the provisions of this Act shall apply to him in respect of the business of the said deceased dealer, provided that, in respect of any tax or fee assessed as payable by any such dealer or any tax or fee which would have been payable by him under this Act if he had not died, the executor, administrator or other legal representative shall be liable only to the extent of the assets of the deceased in his hands.

16. Assessment of escaped turnover.—(1) Where, for any reason, the whole or any part of the turnover of business of a dealer has escaped assessment to tax or has been assessed at a rate lower than the rate at which it is assessable, the assessing authority, may . . . Subject to the provisions of sub-section (2), at any time

[5th February 1959]

within a period of five years from the expiry of the year to which the tax relates, assess . . . the tax payable on such turnover . . . after service of notice on the dealer and after making such enquiry as . . . it may consider necessary.

(2) In making an assessment under sub-section (1), the assessing authority may, if it is satisfied that the escape from assessment is due to wilful non-disclosure of assessable turnover by the dealer, direct the dealer to pay, in addition to the tax assessed under sub-section (1), a penalty not exceeding one and a half times the tax so assessed :

Provided that no penalty under sub-section (2) shall be imposed unless the dealer affected has had a reasonable opportunity of showing cause against such imposition.

(3) The powers under sub-section (1) can be exercised by the assessing authority even though the original order of assessment, if any, passed in the matter has been the subject-matter of an appeal or revision.

(4) In computing the period of limitation for assessment of the escaped turnover under this section, the time during which the proceedings for assessment remained stayed under the orders of a Civil Court or other competent authority shall be excluded.

17. Power of Government to notify exemptions and reductions of tax.—(1) The Government may, by notification, make an exemption, or reduction in rate, in respect of any tax payable under this Act—

(i) on the sale or purchase of any specified goods or class of goods, at all points or at a specified point or points in the series of sales by successive dealers ; or

(ii) by any specified class of persons, in regard to the whole or any part of their turnover.

(2) An exemption from tax, or reduction in the rate of tax, notified under sub-section (1)—

(a) may extend to the whole State or to any specified area or areas therein ;

(b) may be subject to such restrictions and conditions as may be specified in the notification.

(3) The Government may, by notification, cancel or vary any notification issued under sub-section (1).

18. Liability to tax of persons not observing restrictions and conditions notified under section 17.—If any restriction or condition notified under section 17 is contravened or is not observed by a dealer, the sales or purchases of such dealer may, with effect from

[5th February 1959]

the commencement of the year in which such contravention or non-observance took place, be assessed to tax or taxes under the appropriate provisions of this Act as if the provisions of the notification under section 17 did not apply to such sales or purchases.

19. Liability of firms.—(1) Where any firm is liable to pay any tax or other amount under this Act, the firm and each of the partners of the firm shall be jointly and severally liable for such payment.

(2) Where a partner of a firm liable to pay any tax or any amount under this Act retires, he shall, notwithstanding any contract to the contrary, be liable to pay the tax or other amount remaining unpaid at the time of his retirement and any tax or other amount due up to the date of retirement, though unassessed.

20. Registration of dealers.—(1) Every dealer whose total turnover in any year is not less than seven thousand five hundred rupees shall, and any other dealer may, get himself registered under this Act.

(2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1)—

(i) every dealer carrying on business in all or any of the goods mentioned in the First and Second Schedules;

(ii) every casual trader;

(iii) every dealer registered under sub-section (3) of Section 7 of the Central Sales Tax Act, 1956 (Central Act 74 of 1956);

(iv) every dealer residing outside the State, but carrying on business in the State;

(v) every agent of a non-resident dealer; and

(vi) every commission agent, broker, del credere agent auctioneer, or any other mercantile agent, by whatever name called, who carries on the business of buying, selling, supplying or distributing goods on behalf of any principal shall get himself registered under this Act, irrespective of the quantum of his total turnover in such goods.

(3) Nothing contained in this section shall apply to any State Government or the Central Government.

21. Procedure for registration.—(1) An application for registration shall be made to such authority, in such manner and within such period as may be prescribed and shall be accompanied by a fee of ten rupees.

(2) If the prescribed authority is satisfied that the application is in order it shall register the applicant and issue to him a certificate in the prescribed form.

[5th February 1959]

(3) . . . A certificate issued under sub-section (2) shall be valid for a year and shall be renewed from year to year on payment of the fee specified in sub-section (1).

.

(4) A dealer registered under sub-section (1) of section 20 shall be entitled to have his registration cancelled, if he is able to prove to the satisfaction of the prescribed authority that his turnover in each of the two consecutive years immediately preceding the application was less than seven thousand five hundred rupees.

(5) The prescribed authority shall have power for good and sufficient reasons—

(i) to cancel, modify or amend any registration certificate issued by him; and

(ii) to demand from any dealer who has been registered or has applied for registration under this sub-section, security for proper payment of tax by him for an amount not exceeding one half of the tax payable on the turnover of the dealer for the year as estimated by the prescribed authority.

(6) No application for registration and no renewal under this section shall be refused and no order under sub-section (5) shall be made, unless the dealer concerned has been given an opportunity of being heard.

(7) A dealer shall, until his registration is cancelled, be liable to pay the fees specified in sub-section (1) for every year subsequent to that in which he applied for registration:

Provided that when a dealer has ceased to do business in any year, and gives notice of the same to the prescribed authority, he shall not be liable to pay any registration fee from the commencement of the following year unless he resumes business.

22. Collection of the tax by dealer.—(1) No person who is not a registered dealer shall collect any amount by way of tax under this Act; nor shall a registered dealer make any such collection except in accordance with such conditions and restrictions, if any, as may be prescribed.

.

(2) If any dealer or person who is not liable to tax under this Act collects any amount purporting to be by way of tax, such dealer or person shall pay over to the Government within such time and in such manner as may be prescribed all amounts so collected

(3) If any dealer or person collects tax on transactions not liable to tax under this Act or in excess of the tax leviable under this Act, such dealer or person shall pay over to the Government, in addition to the tax payable . . . the amount so collected . . .

[5th February 1959]

23. Levy of penalty in certain cases.—If any person purchasing goods is guilty of an offence under clause (e) of sub-section (2) of section 45, the assessing authority, may, after giving him a reasonable opportunity of being heard, by order in writing impose upon him by way of penalty a sum not exceeding one and a half times the tax payable on the turnover relating to the sale of such goods at a rate which is equal to the rate prescribed in the First Schedule less one per cent :

Provided that no prosecution for an offence under section 45 shall be instituted in respect of the same facts on which a penalty has been imposed under this section.

24. Payment and recovery of tax.—(1) The tax assessed under this Act shall be paid in such manner and in such instalments, if any, and within such time, as may be specified in the notice of assessment, not being less than twenty-one days from the date of service of the notice. If default is made in paying according to the notice of assessment, the whole of the amount outstanding on the date of default shall become immediately due and shall be a charge on the properties of the person or persons liable to pay the tax under this Act.

(2) Any tax assessed on, or any other amount due under this Act from, a dealer or person and any fee due from him under this Act, may without prejudice to any other mode of collection be recovered—

(a) as if it were an arrear of land revenue, or

(b) on application to any Magistrate, by such Magistrate as if it were a fine imposed by him :

Provided that no proceeding for such recovery shall be taken or continued as long as he has, in regard to the payment of such tax, other amount or fee, as the case may be, complied with an order by any of the authorities to whom the dealer or person has appealed or applied for revision, under sections 31, 33, 35, 36, 37 or 38.

(3) If the tax assessed under this Act or any instalment thereof is not paid by any dealer or person within the time specified therefor in the notice of assessment or in the order permitting payment in instalments, the dealer or person shall pay by way of penalty, in addition to the amount due . . . a sum equal to—

(a) half a per cent of such amount, for each month or part thereof for the first three months after the date specified for its payment;

(b) one per cent of such amount, for each month or part thereof subsequent to the first three months aforesaid.

[5th February 1959]

25. Recovery of penalty.—Any penalty payable under this Act shall be deemed to be tax under this Act, for the purposes of collection and recovery and shall be without prejudice to the institution of any proceeding for an offence under this Act, or for the recovery of the entire amount remaining unpaid under this Act.

26. Further mode of recovery.—(1) The assessing authority may at any time or from time to time, by notice in writing (a copy of which shall be forwarded to the dealer at his last address known to the assessing authority) require any person from whom money is due or may become due to the dealer or any person who holds or may subsequently hold money for or on account of the dealer to pay to the assessing authority, either forthwith upon the money becoming due or being held at or within the time specified in the notice (not being before the money becomes due or is held) so much of the money as is sufficient to pay the amount due by the dealer in respect of arrears of tax or fee or the whole of the money when it is equal to or less than the arrears of tax or fee.

(2) The assessing authority may at any time or from time to time amend or revoke any such notice or extend the time for making any payment in pursuance of the notice.

(3) Any person making any payment in compliance with a notice under this section shall be deemed to have made the payment under the authority of the dealer and the receipt of the assessing authority shall constitute a good and sufficient discharge of the liability of such person to the extent of the amount referred to in the receipt.

(4) Any person making any payment to the dealer after receipt of the notice referred to in this section shall be personally liable to the assessing authority to the extent of the payment made or to the extent of the liability of the dealer for the amount due under this Act, whichever is less.

(5) Where any person to whom a notice under this section is sent objects to it on the ground that the sum demanded or any part thereof is not due by him to the dealer, or that he does not hold any money for or on account of the dealer, then nothing contained in this section shall be deemed to require such person to pay the sum demanded or any part thereof, to the assessing authority.

(6) Any amount which a person is required to pay to the assessing authority or for which he is personally liable to the assessing authority under this section shall, if it remains unpaid, be a charge on the properties of the said person and may be recovered as if it were an arrear of land revenue.

[5th February 1959]

Explanation.—For the purposes of this section, the amount due to a dealer or money held for or on account of a dealer by any person shall be computed after taking into account such claims, if any, as may have fallen due for payment by such dealer to such person and as may be lawfully subsisting.

27. Recovery of tax where business of dealer is transferred.—Where the ownership of the business of a dealer liable to pay tax or other amount is transferred, any tax or other amount payable under this Act in respect of such business and remaining unpaid at the time of the transfer and any tax or other amount due up to the date of transfer though unassessed, may, without prejudice to any action that may be taken for its recovery from the transferor, be recovered from the transferee as if he were the dealer liable to pay such tax or other amount :

Provided that the recovery from the transferee of the arrears of taxes due for the period prior to the date of the transfer shall be limited to the value of the assets be obtained by transfer.

28. Appointment of Deputy Commissioners of Commercial Taxes, Appellate Assistant Commissioners of Commercial Taxes and Commercial Tax Officers.—The Government may appoint as many Deputy Commissioners of Commercial Taxes, Appellate Assistant Commissioners of Commercial Taxes and Commercial Tax Officers as they think fit, for the purpose of performing the functions respectively conferred on them by or under this Act. Such officers shall perform the said functions within such local limits as the Government or any authority or officer empowered by them in this behalf may assign to them.

29. Special powers of Commercial Tax Officers under Revenue Recovery Act.—(1) A Commercial Tax Officer shall have the powers of a Collector under the Madras Revenue Recovery Act, 1864 (Madras Act II of 1864), and the Madras City Land Revenue Act, 1851 (Central Act XII of 1851), as amended by the Madras City Land Revenue (Amendment) Act, 1867 (Madras Act VI of 1867), for the purposes of recovery of any amount due under this Act.

(2) Subject to the provisions of sub-section (3) all Commercial Tax Officers shall, for the purposes of recovery of any amount due under this Act, be vested with the powers of the Commissioners under the Madras Rent and Revenue Sales Act, 1839 (Central Act VII of 1839), for the sale of property distrained for any amount due under this Act.

(3) Notwithstanding anything contained in the Madras Rent and Revenue Sales Act, 1839 (Central Act VII of 1839), the Commercial Tax Officer in the exercise of the powers vested under sub-section (2) shall be subject to the control and superintendence of the Deputy Commissioner and the Board of Revenue.

[5th February 1959]

30. Appellate Tribunal.—(1) The Government shall appoint an Appellate Tribunal consisting of a Chairman and two other members to exercise the functions conferred on the Appellate Tribunal by or under this Act. The Chairman shall be a Judicial Officer not below the rank of a District Judge and the other two members shall possess such qualifications as may be prescribed.

(2) Any vacancy in the membership of the Appellate Tribunal shall be filled . . . by the Government.

(3) (a) The functions of the Appellate Tribunal may be exercised—

(i) by a Bench consisting of all the members of the Appellate Tribunal, or

(ii) by a Bench consisting of two members nominated in this behalf by the Chairman, or

(iii) by a Bench consisting of the Chairman and another nominated in this behalf by the Chairman, or

(iv) by a single member of the Appellate Tribunal nominated in this behalf by the Chairman, in cases where the total turnover as determined by the assessing authority does not exceed twenty-five thousand rupees.

Explanation.—The single member referred to in sub-clause (iv) may be either the Chairman . . . or any other member :

Provided that, if any case which comes up before a single member (who is not the Chairman) or a Bench (of which the Chairman is not a member) involves a question of law, such single member or Bench may, in his or its discretion, reserve such case for decision by a Bench of which the Chairman shall be a member.

(b) Where an appeal or application is heard by all the three members of the Tribunal, and the members differ in opinion on any point, the point shall be decided in accordance with the opinion of the majority.

(c) Where an appeal or application is heard by a Bench consisting of two members, and the members are divided in their opinion on any point, the point shall be referred for decision to a Bench consisting of all the members . . .

(4) The Appellate Tribunal shall, with the previous sanction of the Government, make, by notification, regulations consistent with the provisions of this Act and the rules made thereunder for regulating the procedure and the disposal of its business.

31. Appeal to the Appellate Assistant Commissioner.—(1) Any person objecting to an order passed by the appropriate authority under section 12, section 14, section 15, sub-sections (1) and (2) of section 16, section 18, section 23, section 27, sub-section (4) of section 41, or sub-section (3) of section 42, may, within a period of thirty days from the date on which the order was served on him in the manner prescribed, appeal against such order to the Appellate Assistant Commissioner :

[5th February 1959]

Provided that the Appellate Assistant Commissioner may admit an appeal presented after the expiration of the said period if he is satisfied that the appellant had sufficient cause for not presenting the appeal within the said period:

Provided further that in the case of an order under section 12, section 14, section 15 or sub-sections (1) and (2) of section 16 no appeal shall be entertained under this sub-section unless it is accompanied by satisfactory proof of the payment of the tax admitted by the appellant to be due or of such instalments thereof as might have become payable as the case may be.

(2) The appeal shall be in the prescribed form and shall be verified in the prescribed manner.

(3) In disposing of an appeal, the Appellate Assistant Commissioner may, after giving the appellant's reasonable opportunity of being heard,

(a) in the case of an order of assessment—

(i) confirm, reduce, enhance or annul the assessment or the penalty or both;

(ii) set aside the assessment and direct the assessing authority to make a fresh assessment after such further inquiry as may be directed; or

(iii) pass such other orders as he may think fit; or

(b) in the case of any other order, confirm, cancel, or vary such order:

Provided that at the hearing of any appeal against an order of the assessing authority, the assessing authority shall have the right to be heard either in person or by a representative.

(4) Where as a result of the appeal any change becomes necessary in the order appealed against, the Appellate Assistant Commissioner may authorise the assessing authority to amend such order, accordingly and on such amendment being made, any amount overpaid by the appellant shall be refunded to him without interest or the further amount of tax, if any, due from him shall be collected in accordance with the provisions of this Act, as the case may be.

(5) Notwithstanding that an appeal has been preferred under sub-section (1), the tax shall be paid in accordance with the order of assessment against which the appeal has been preferred:

Provided that the Appellate Assistant Commissioner may, in his discretion, give such directions as he thinks fit in regard to the payment of the tax before the disposal of the appeal, if the appellant furnishes sufficient security to his satisfaction, in such form and in such manner as may be prescribed.

32. Special powers of the Deputy Commissioner.—(1) The Deputy Commissioner may, of his own motion, call for and examine an order passed or proceeding recorded by the appropriate authority under section 12, section 14, section 15, or sub-section (1) and (2) of section 16 and may make such inquiry or cause such

[5th February 1959]

inquiry to be made and, subject to the provisions of this Act, may pass such order thereon as he thinks fit.

(2) The Deputy Commissioner shall not pass any order under sub-section (1), if—

(a) the time for appeal against the order has not expired,

(b) the order has been made the subject of an appeal to the Appellate Assistant Commissioner or the Appellate Tribunal, or of a revision in the High Court; or

(c) more than four years have expired after the passing of the order.

(3) No order under this section adversely affecting a person shall be passed unless that person has had a reasonable opportunity of being heard.

33. Powers of revision of Deputy Commissioner.—(1) Any person objecting to an order passed or proceeding recorded under this Act for which an appeal has not been provided for in section 31, may within a period of thirty days from the date on which a copy of the order or proceeding was served on him in the manner prescribed, file an application for revision of such order or proceeding to the Deputy Commissioner:

Provided that the Deputy Commissioner may admit an application for revision presented after the expiration of the said period, if he is satisfied that the applicant had sufficient cause for not presenting the application within the said period.

(2) An application for revision shall be in the prescribed form and shall be verified in the prescribed manner.

(3) On admitting an application for revision the Deputy Commissioner may call for and examine the record of the order or proceeding against which the application has been preferred and may make such inquiry or cause such inquiry to be made and, subject to the provisions of this Act pass such order thereon as he thinks fit.

(4) Notwithstanding that an application has been preferred under sub-section (1), the tax, fee or other amount shall be paid in accordance with the order or proceeding against which the application has been preferred:

Provided that the Deputy Commissioner may in his discretion, give such directions as he thinks fit, in regard to the payment of such tax, fee or other amount, if the applicant furnishes sufficient security to his satisfaction in such form and in such manner as may be prescribed.

(5) No order under this section adversely affecting a person shall be passed unless that person has had a reasonable opportunity of being heard.

[5th February 1959]

34. Special powers of Board of Revenue.—(1) The Board of Revenue may of its own motion, call for and examine an order passed or proceeding recorded by the appropriate authority under section 12, section 14, section 15, or sub-section (1) or (2) of section 16 or an order passed by the Appellate Assistant Commissioner under sub-section (3) of section 31 or by the Deputy Commissioner under sub-section (1) of section 32 and may make such inquiry or cause such inquiry to be made and subject to the provisions of this Act may pass such order thereon as it thinks fit.

(2) The Board of Revenue shall not pass any order under sub-section (1) if—

- (a) the time for appeal against that order has not expired;
- or
- (b) the order has been made the subject of an appeal to the Appellate Tribunal or of a revision in the High Court; or
- (c) more than four years have expired after the passing of the order.

(3) No order under this section adversely affecting a person shall be passed unless that person has had a reasonable opportunity of being heard.

35. Powers of revision by Board of Revenue.—(1) Any person objecting to an order passed by the Deputy Commissioner under sub-section (3) of section (33), may within a period of 30 days from the date on which a copy of the order was served on him in the manner prescribed, file an application for revision of such order to the Board of Revenue :

Provided that the Board of Revenue may admit an application presented after the expiry of the said period if it is satisfied that the applicant had sufficient cause for not presenting the application within the said period.

(2) Such applications for revision shall be in the prescribed form and shall be verified in the prescribed manner.

(3) On admitting an application for revision, the Board of Revenue may call for and examine the record of the order against which the application has been preferred and may make such inquiry or cause such inquiry to be made and, subject to the provisions of this Act, pass such order thereon as it thinks fit. Such an order shall be final and shall not be liable to be questioned in any court of law.

(4) Notwithstanding that an application has been preferred under sub-section (1), the tax, fee or other amount shall be paid in accordance with the order against which the application has been preferred :

Provided that the Board may, in its discretion, give such directions as it thinks fit, in regard to the payment of such tax, fee or other amount, if the applicant furnishes sufficient security to its satisfaction in such manner as may be prescribed.

[5th February 1959]

(5) No order under this section adversely affecting a person shall be passed unless that person has had a reasonable opportunity of being heard.

36. Appeal to the Appellate Tribunal.—(1) Any person objecting to an order passed by the Appellate Assistant Commissioner under sub-section (3) of section 31, or an order passed by the Deputy Commissioner under sub-section (1) of section 32 may, within a period of sixty days from the date on which the order was served on him in the manner prescribed, appeal against such order to the Appellate Tribunal :

Provided that the Appellate Tribunal may admit an appeal presented after the expiration of the said period if it is satisfied that the appellant had sufficient cause for not presenting the appeal within the said period.

(2) The appeal shall be in the prescribed form and shall be verified in the prescribed manner and shall be accompanied by such fee not exceeding one hundred rupees as may be prescribed.

(3) In disposing of an appeal, the Appellate Tribunal may, after giving the appellant a reasonable opportunity of being heard,

(a) in the case of an order of assessment—

(i) confirm, reduce, enhance or annul the assessment or penalty or both;

(ii) set aside the assessment and direct the assessing authority to make a fresh assessment after such further inquiry as may be directed; or

(iii) pass such other orders as it may think fit; or

(b) in the case of any other order, confirm, cancel or vary such order :

Provided that at the hearing of any appeal against an order of the Appellate Assistant Commissioner or the Deputy Commissioner the assessing authority shall have the right to be heard either in person or by a representative :

Provided further that, if the appeal involves a question of law on which the Appellate Tribunal has previously given its decision in another appeal and either a revision petition in the High Court against such decision or an appeal in the Supreme Court against the order of the High Court thereon is pending, the Appellate Tribunal may defer the hearing of the appeal before it, till such revision petition in the High Court or the appeal in the Supreme Court is disposed of.

(4) Where as a result of the appeal any change becomes necessary in the order appealed against, the Appellate Tribunal may authorise the assessing authority to amend such order accordingly and on such amendment being made any amount overpaid by the appellant shall be refunded to him without interest, or the further amount of tax, if any, due from him shall be collected in accordance with the provisions of this Act as the case may be.

[5th February 1959]

(5) Notwithstanding that an appeal has been preferred under sub-section (1), the tax shall be paid in accordance with the order of assessment against which the appeal has been preferred :

Provided that the Appellate Tribunal may, in its discretion, give such directions as it thinks fit in regard to the payment of the tax before the disposal of the appeal, if the appellant furnishes sufficient security to its satisfaction, in such form and in such manner as may be prescribed.

(6) (a) The appellant or the respondent may apply for review of any order passed by the Appellate Tribunal under sub-section (3) on the basis of the discovery of new and important facts which after the exercise of due diligence were not within his knowledge or could not be produced by him when the order was made :

Provided that no such application shall be preferred more than once in respect of the same order.

(b) The application for review shall be preferred in the prescribed manner and within one year from the date on which a copy of the order to which the application relates was served on the applicant in the manner prescribed and where the application is preferred by any party other than a departmental authority it shall be accompanied by such fee not exceeding one hundred rupees as may be prescribed.

(7) Except as provided in the rules made under this Act the Appellate Tribunal shall not have power to award costs to either of the parties to the appeal or review.

(8) Every order passed by the Appellate Tribunal under sub-section (3) or (6) shall be communicated in the manner prescribed to the appellant, the respondent, the authority from whose order the appeal was preferred, the Deputy Commissioner, if he is not such authority, and the Board of Revenue.

(9) Every order passed by the Appellate Tribunal under sub-section (3) in the case of any person whose total turnover as assessed by the appropriate authority is less than Rs. 50,000 shall subject to the provisions of sub-section (6) be final and every such order passed by the Appellate Tribunal in the case of any person whose total turnover as assessed by the appropriate authority is Rs. 50,000 or over shall subject to the provisions of sub-section (6) and section 38 be final.

37 Appeal to the High Court.—(1) Any person objecting to an order passed by the Board of Revenue under section 34 may, within a period of sixty days from the date on which the order was served on him in the manner prescribed appeal against such order to the High Court.

(2) The appeal shall be in the prescribed form and shall be verified in the prescribed manner.

[5th February 1959]

(3) In disposing of an appeal, the High Court may, after giving the appellant a reasonable opportunity of being heard,

(a) in the case of an order of assessment—

(i) confirm, reduce, enhance, or annul the assessment or "penalty" or both;

(ii) set aside the assessment and direct the assessing authority to make a fresh assessment after such further inquiry as may be directed; or

(iii) pass such other orders as it may think fit; or

(b) in the case of any other order, confirm, cancel or vary such order :

Provided that at the hearing of any appeal the assessing authority shall have the right to be heard either in person or by a representative.

(4) Where as a result of the appeal any change becomes necessary in the order appealed against, the High Court may authorise the assessing authority to amend such order accordingly and on such amendment being made, any amount overpaid by the appellant shall be refunded to him without interest, or the further amount of tax, if any, due from him shall be collected in accordance with the provisions of this Act, as the case may be.

(5) Every order passed in appeal under this section shall be final.

(6) Notwithstanding that an appeal has been preferred under sub-section (1), the tax shall be paid in accordance with the order of assessment against which the appeal has been preferred :

Provided that the High Court may, in its discretion, give such directions as it thinks fit in regard to the payment of the tax before the disposal of the appeal, if the appellant furnishes sufficient security to its satisfaction, in such form and in such manner as may be prescribed.

(7) (a) The appellant or respondent may apply for review of any order passed by the High Court under sub-section (3) on the basis of the discovery of new and important facts which after the exercise of due diligence were not within his knowledge or could not be produced by him when the order was made.

(b) The application for review shall be preferred within such time and in such manner as may be prescribed, and shall, where it is preferred by the assessee, be accompanied by a fee of one hundred rupees.

38. Revision by High Court.—(1) In any case in which the total turnover as assessed by appropriate authority is Rs. 50,000 or over and within sixty days from the date on which a copy of the order under sub-section (3) of section 36 is served in the manner prescribed,

[5th February 1959]

any person who objects to such an order or the Deputy Commissioner may prefer a petition to the High Court on the ground that the Appellate Tribunal has either decided erroneously or failed to decide any question of law :

Provided that the High Court may admit a petition preferred after the period of sixty days aforesaid if it is satisfied that the petitioner has sufficient cause for not preferring the petition within the said period.

(2) The petition shall be in the prescribed form, shall be verified in the prescribed manner, and shall, where it is preferred by any party other than the Deputy Commissioner, be accompanied by a fee of one hundred rupees.

(3) If the High Court, on perusing the petition, considers that there is no sufficient ground for interfering, it may dismiss the petition summarily :

Provided that no petition shall be dismissed unless the petitioner has had a reasonable opportunity of being heard.

(4) (a) If the High Court does not dismiss the petition summarily, it shall, after giving both the parties to the petition a reasonable opportunity of being heard, determine the question of law raised and either reverse, affirm or amend the order against which the petition was preferred or remit the matter to the Appellate Tribunal, with the opinion of the High Court on the question of law raised or pass such order in relation to the matter as the High Court thinks fit.

(b) Where the High Court remits the matter under clause (a) with its opinion on the question of law raised, the Appellate Tribunal shall amend the order passed by it in conformity with such opinion.

(5) Before passing an order under sub-section (4), the High Court may, if it considers it necessary so to do, remit the petition to the Appellate Tribunal, and direct it to return the petition with its finding on any specific question or issue.

(6) Notwithstanding that a petition has been preferred under sub-section (1), the tax shall be paid in accordance with the order against which the revision has been preferred :

Provided that the High Court may, in its discretion, give such directions as it thinks fit in regard to the payment of the tax before the disposal of the petition, if the petitioner furnishes sufficient security to its satisfaction, in such form and in such manner as may be prescribed.

(7) If as a result of the petition any change becomes necessary in such assessment, the High Court may direct the assessing authority to amend the assessment accordingly, and on such amendment being made, any amount overpaid by the assessee shall be refunded

[5th February 1959]

to him without interest, or the further amount of tax due from him shall be collected in accordance with the provisions of this Act, as the case may be.

(8) (a) The petitioner or the respondent may apply for review of any order passed by the High Court under clause (a) of sub-section (4) on the basis of the discovery of new and important facts which after the exercise of due diligence were not within his knowledge or could not be produced by him when the order was made.

(b) The application for review shall be preferred within such time, and in such manner as may be prescribed, and shall where it is preferred by any party other than the Deputy Commissioner, be accompanied by a fee of one hundred rupees.

(9) In respect of every petition or application preferred under sub-section (1), or clause (a) of sub-section (8) the costs shall be in the discretion of the High Court.

39. *Petitions, applications and appeals to High Court to be heard by a Bench of not less than two Judges.*—Every appeal preferred to the High Court under section 37 and every petition under section 38 shall be heard by a Bench of not less than two Judges, and in respect of such appeal or petition the provisions of section 98 of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), shall, so far as may be, apply.

40. *Maintenance of true and correct accounts and records by dealers.*—Every person registered under this Act, every dealer liable to get himself registered under this Act and every other dealer who is required so to do by the prescribed authority by notice served in the prescribed manner, shall keep and maintain a true and correct account in any of the languages specified in the Eighth Schedule to the Constitution, or in English, showing such particulars as may be prescribed: and different particulars may be prescribed for different classes of dealers.

41. *Powers to order production of accounts, and powers of entry, inspection, etc.*—(1) Any officer empowered by the Government in this behalf may, for the purposes of this Act, require any dealer to produce before him the accounts, registers and other documents, and to furnish any other information relating to his business.

(2) All accounts, registers and other documents maintained by a dealer in the course of his business, the goods in his possession, and his offices, shops, godowns, vessels or vehicles shall be open to inspection at all reasonable times by such officer.

(3) If any such officer has reason to suspect that any dealer is attempting to evade the payment of any tax, fee or other amount due from him under this Act he may, for reasons to be recorded in writing, seize such accounts, registers or other documents of the

[5th February 1959]

dealer as he may consider necessary, and shall give the dealer a receipt for the same. The accounts, registers and documents so seized shall be retained by such officer only for so long as may be necessary for their examination and for any inquiry or proceeding under this Act:

Provided that such accounts, registers and documents shall not be retained for more than thirty days at a time except with the permission of the next higher authority.

* * * * *

Provided further that no residential accommodation (not being a place of business-cum-residence) shall be entered into and searched by such officer except on the authority of a search warrant issued by a Magistrate having jurisdiction over the area, and all searches under this sub-section, shall, so far as may be, be made in accordance with the provisions of the Code of Criminal Procedure, 1898 (Central Act V of 1898).

* * * * *

(4) Any such officer shall have power to seize and confiscate any goods which are found in any office, shop, godown, vessel, vehicle, or any other place of business or any building or place of the dealer, but not accounted for by the dealer in his accounts, registers and other documents maintained in the course of his business:

Provided that before ordering the confiscation of goods under this sub-section, the officer shall give the person affected an opportunity of being heard and make an inquiry in the prescribed manner.

Explanation.—It shall be open to the Government to empower different classes of officers for the purpose of taking action under sub-sections (1), (2) and (3).

62. Establishment of check post or barrier and inspection of goods while in transit.—(1) If the Government consider that with a view to prevent or check evasion of tax under this Act in any place or places in the State, it is necessary so to do, they may, by notification, direct the setting up of a check post or the erection of a barrier or both, at such place or places as may be notified.

(2) At every check post or barrier mentioned in sub-section (1), or at any other place when so required by any officer empowered by the Government in this behalf, the driver or any other person in charge of any vehicle or boat shall stop the vehicle or boat, as the case may be, and keep it stationary as long as may reasonably be necessary, and allow the officer in charge of the check post or barrier, or the officer empowered as aforesaid, to examine the contents in the vehicle or boat and inspect all records relating to the goods carried, which are in the possession of such driver, or other person in charge,

[February 1959]

who shall, if so required, give his name and address and the name and address of the owner of the vehicle or boat as well as those of the consignor and the consignee of the goods.

(3) The officer in charge of the check post or barrier, or the officer empowered as aforesaid, shall have power to seize and confiscate any goods which are under transport by any vehicle or boat and are not covered by a delivery note, a Goods Vehicle Record, a Trip Sheet, or a Log Book, as the case may be, or by a bill of sale where one is required to be issued:

Provided that before ordering confiscation the officer shall give the person affected an opportunity of being heard and make an inquiry in the prescribed manner.

43. Submission of certain records by owners, etc., of boats.—The owner or other person in charge of a boat shall submit to the Commercial Tax Officer having jurisdiction over the area in which the goods are delivered . . . copies of the log book with such further particulars, if any, and within such time, as may be prescribed under this Act.

* * * * *

44. Submission of certain records by owners, etc., of goods vehicles.—The owner or other person in charge of a goods vehicle shall submit to the Commercial Tax Officer having jurisdiction over the area in which the goods are delivered . . . copies of the Goods Vehicle Record or Trip Sheet with such further particulars, and within such time, as may be prescribed under this Act.

45. Offences and penalties.—(1) Any person who—

(a) being an assessee under this Act, fails to submit a return as required by the provisions of this Act, or the rules made thereunder, or

(b) being a person obliged to register himself as a dealer under this Act, does not get himself registered, or

(c) collects any amount by way of tax under this Act in contravention of the provisions of sub-section (1) of section 22 shall, on conviction by a Magistrate, not below the rank of a Second-class Magistrate, be liable to fine which may extend to two hundred rupees.

(2) Any person who—

(a) wilfully submits an untrue return, or, not being already an assessee under this Act, fails to submit a return as required by the provisions of this Act or the rules made thereunder, or

(b) fraudulently evades the payment of any tax assessed on him or any fee or other amount due from him under this Act, or

(c) dishonestly objects to a notice issued to him under sub-section (1) of section 26, or

[5th February 1959]

(d) wilfully acts in contravention of any of the provisions of this Act, or

(e) after purchasing any goods in respect of which he has made a declaration under the proviso to sub-section (3) of section 3 fails without reasonable excuse to make use of the goods for the declared purpose;

shall, on conviction by a Presidency Magistrate or a Magistrate of the First-class, be liable to a fine which may extend to one thousand rupees and in the event of a second or subsequent conviction, to simple imprisonment which may extend to six months or a fine which may extend to two thousand rupees or . . . both.

(3) Any person who—

(a) prevents or obstructs inspection, entry, search or seizure by an officer empowered under section 41 . . . , or

(b) prevents or obstructs inspection of any goods vehicle, or boat carrying goods, by an officer in charge of a check post or barrier or any officer empowered under section 42 shall, on conviction, be liable to simple imprisonment which may extend to six months or a fine which may extend to two thousand rupees or both.

43. Composition of offences.—The prescribed authority may accept from any person who has committed or is reasonably suspected of having committed an offence against this Act, by way of composition of such offence—

(a) where the offence consists of the failure to pay, or the evasion of, any tax recoverable under this Act, in addition to the tax so recoverable, a sum of money not exceeding one thousand rupees or double the amount of the tax recoverable, whichever is greater, and

(b) in other cases, a sum of money not exceeding one thousand rupees.

47. Cognizance of offences.—No prosecution for any offence under sub-section (3) of section 45 shall be instituted except with the written consent of the Deputy Commissioner.

48. Assessment, etc. not to be questioned in prosecution.—(1) The order of assessment made under this Act shall be conclusive evidence in any prosecution or other proceeding.

(2) The validity of the assessment of any tax, or of the levy of any free or other amount, made under this Act, or the liability of any person to pay any tax, fee or other amount so assessed or levied shall not be questioned in any criminal court in any prosecution or other proceeding, whether under this Act or otherwise.

[5th February 1959]

49. Bar of certain proceedings.—(1) No suit, prosecution or other proceeding shall lie against any officer or servant of the Government for any act done or purporting to be done under this Act, without the previous sanction of the Government.

(2) No officer or servant of the Government shall be liable in respect of any such act in any civil or criminal proceeding if the act was done in good faith in the course of the execution of duties or the discharge of functions imposed by or under this Act.

50. Limitation for certain suits and prosecutions.—No suit shall be instituted against the Government and no suit, prosecution or other proceeding shall be instituted against an officer or servant of the Government in respect of any act done or purporting to be done under this Act, unless the suit, prosecution or other proceeding is instituted within six months from the date of the act complained of.

51. Courts not to set aside or modify assessments except as provided in this Act.—No suit or other proceeding shall, except as expressly provided under this Act be instituted in any court to set aside or modify any assessment made under this Act.

52. Appearance before any authority in proceedings.—Any person who is entitled to appear before any authority other than the High Court in connection with any proceedings under this Act may be represented before such authority—

(a) by his relative or a person regularly employed by him, if such relative or person is duly authorized by him in writing in this behalf; or

(b) by a legal practitioner; or

(c) subject to such conditions, as may be presented, by an accountant or sales tax practitioner possessing the prescribed qualifications and duly authorized by him in writing in this behalf.

53. Power to make rules.—(1) The Government may make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(a) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed;

(b) determining the total turnover or turnover of a dealer for the purposes of this Act;

(c) the assessment to tax under this Act of business which is discontinued or the ownership of which has changed;

[5th February 1959]

(d) the assessment to tax under this Act of business owned by minors and other incapacitated persons or by persons residing outside the State;

(e) the assessment of a business owned by any person whose estate or any portion of whose estate is under the control of the Court of Wards, the Administrator-General, the Official Trustee, or any receiver or manager appointed by or under any order of a Court;

(f) the administration of the check posts set up and barriers erected under this Act and the regulation of the work therein;

(g) the disposal of goods confiscated under this Act and of the proceeds thereof;

(h) compelling the submission of returns;

(i) the form in which and the particulars to be contained in any declaration to be given under this Act, the authority from whom, the conditions subject to which and the fees subject to payment of which any form of declaration prescribed under sub-section (3) of section 3 may be obtained, the manner in which the form shall be kept in custody and records relating thereto maintained, the manner in which any such form may be used and any such declaration may be furnished;

(j) the duties and powers of officers appointed for the purpose of enforcing the provisions of this Act;

(k) the term of office, and the conditions of service, of the members of the Appellate Tribunal;

(l) the circumstances in which and the extent to which, fees paid in pursuance of section 36 may be refunded;

(m) the issue of bills or cash memoranda, the class or classes of dealers who should maintain counterfoils for the same and the particulars to be shown in and the manner of maintenance of such counterfoils and the time for which they should be preserved;

(n) the maintenance of purchase bills or accounts of purchases and sales by dealers and the time for which they should be preserved;

(o) the issue of delivery notes in respect of goods delivered or transferred to retail dealers in pursuance of sales effected to them, the form and manner of their issue and the time for which they should be preserved;

(p) generally regulating the procedure to be followed and the forms to be adopted in proceedings under this Act.

(3) (a) In making a rule under sub-section (1) or sub-section (2), the Government may provide that a person guilty of a breach thereof shall be punishable with fine which may extend to one

[5th February 1959]

thousand rupees and, where the breach is a continuing one, with further fine which may extend to fifty rupees for every day after the first during which the breach continues.

(b) No Court inferior to that of a Presidency Magistrate or a Magistrate of the Second-class shall inquire into or try any offence consisting of a breach of a rule.

(4) All rules made under this section shall be published in the *Fort St. George Gazette*, and upon such publication shall have effect as if enacted in this Act.

(5) All rules made and all notifications issued under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendment or repeal as the Legislature may make . . . either in the same session or in the next session.

54. Power to summon witnesses and production of documents.—

An assessing authority or an appellate or revising authority (including the Appellate Tribunal) or any officer of the Commercial Taxes Department not lower in rank than an Assistant Commercial Tax Officer shall, for the purposes of this Act, have all the powers conferred on a court by the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), for the purpose of—

(a) summoning and enforcing the attendance of, any person and examining him on oath or affirmation; and

(b) compelling the production of any document.

55. Power to rectify any error apparent on the face of record.—

(1) An assessing authority or an appellate or revising authority (including the Appellate Tribunal) may, at any time within three years from the date of any order passed by it, rectify any error apparent on the face of the record:

Provided that no such rectification which has the effect of enhancing an assessment or any penalty shall be made unless such authority has given notice to the dealer and has allowed him a reasonable opportunity of being heard.

(2) Where such rectification has the effect of reducing an assessment or penalty, the assessing authority shall make any refund which may be due to the dealer.

(3) Where any such rectification has the effect of enhancing an assessment or penalty, the assessing authority shall give the dealer a revised notice of assessment or penalty and thereupon the provisions of this Act and the rules made thereunder shall apply as if such notice had been given in the first instance.

[5th February 1959]

56. Power to remove difficulties.—(1) If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act, the Government may, as occasion may require, by order, do anything which appears to them necessary for the purpose of removing the difficulty.

(2) All orders made under sub-section (1) shall as soon as possible after they are made be placed on the Table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendments or repeal as the Legislature may make either in the same session or in the next session.

57. Prohibition of disclosure of particulars produced before Sales Tax Authorities.—(1) All particulars contained in any statement made, return furnished or accounts or documents produced under the provisions of this Act or in any evidence given or affidavit or deposition made, in the course of any proceeding under this Act or in any record of any proceeding relating to the recovery of a demand, prepared for the purposes of this Act shall be treated as confidential and shall not be disclosed.

(2) Nothing contained in sub-section (1) shall apply to the disclosure of any such particulars—

(i) for the purpose of prosecution under the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860) or under this Act in respect of any such statement, return, accounts, documents, evidence, affidavit or deposition; or

(ii) to any person enforcing the provisions of this Act where it is necessary to disclose the same to him for the purposes of this Act; or

(iii) occasioned by the lawful employment under this Act of any process for the recovery of any demand; or

(iv) to a civil court in any suit to which the Government are party and which relates to any matter arising out of any proceeding under this Act; or

(v) occasioned by the lawful exercise by a public servant of his powers under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) to impound an insufficiently stamped document; or

(vi) to an officer of—

(a) the Government of India; or

(b) the Government of any State or Union Territory in India with which an agreement for disclosure on a reciprocal basis has been entered into by the Government of the State; or

(vii) to an officer of any department other than the Commercial Taxes Department of the State Government after obtaining—

(a) the permission of the Commercial Tax Officer of the district where such particulars are to be furnished by an officer subordinate to the Commercial Tax Officer; and

[5th February 1959]

(b) the permission of the Board of Revenue where such particulars are to be furnished by a Commercial Tax Officer or an Appellate Assistant Commissioner or a Deputy Commissioner :

Provided that such particulars shall be furnished under clause (vii) only in exceptional cases and that any officer obtaining such particulars shall keep them as confidential and use them as confidential and use them only in the lawful exercise of the powers conferred by or under any enactment;

(viii) Nothing herein contained shall prevent the publication of the final assessment of any party in the prescribed manner.

58. Sale or purchase deemed to have taken place inside the State in certain cases.—(1) Any sale or purchase which took place on or before the 6th day of September 1955 shall be deemed to have taken place inside the State if the goods have actually been delivered as a direct result of such sale or purchase for the purpose of consumption in the State, notwithstanding the fact that under the general law relating to sale of goods the property in the goods has by reason of such sale or purchase passed in another State, and be subject to tax under this Act accordingly.

(2) The provisions of this section shall not affect the liability to tax of any sale or purchase under any other provision of this Act.

59. Power to amend Schedules.—(1) The Government may, by notification, alter, add to or cancel any of the Schedules.

(2) Where a notification has been issued under sub-section (1), there shall, unless the notification is in the meantime rescinded be introduced in the Legislature, as soon as may be, but in any case during the next sessions of the Legislature following the date of the issue of the notification, a Bill on behalf of the Government to give effect to the alteration, addition or cancellation, as the case may be, of the Schedules specified in the notification, and the notification shall cease to have effect when such Bill becomes law, whether with or without modifications, but without prejudice to the validity of anything previously done thereunder.

Provided that if the notification under sub-clause (1) is issued when the Legislature is in session, such a Bill shall be introduced in the Legislature during that session :

Provided further that where for any reason a Bill as aforesaid does not become law within six months from the date of its introduction in the Legislature, the notification shall cease to have effect on the expiration of the said period of six months.

(3) All references made in this Act to any of the Schedules shall be considered as relating to the Schedules as for the time being amended in exercise of the powers conferred by this section.

[5th February 1959]

60. Certain transactions deemed to be first sales or purchases.—Notwithstanding anything contained in this Act, the sale or purchase of such of those goods—

(i) as were not liable to tax only at the point of first sale or purchase before the commencement of this Act; and

(ii) as are liable to tax only at the point of first sale or purchase under sub-section (2) of section 3 of this Act; effected within the State after the commencement of this Act shall be deemed to be the first sale or purchase for the purposes of this Act, although any sale or purchase of such goods has taken place within the State before such commencement.

61. Repeal.—(1) The Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939) . . . is hereby repealed:

Provided that such repeal shall not affect the previous operation of the said Act or any right, title, obligation or liability already acquired, accrued or incurred thereunder and subject thereto, anything done or any action taken including any appointment, notification, notice, order, rule, form, regulation, certificate, licence or permit in the exercise of any power conferred by or under the said Act shall be deemed to have been done or taken in the exercise of the powers conferred by or under this Act, as if this Act were in force on the date on which such thing was done or action was taken, and all arrears of tax and other amounts due at the commencement of this Act may be recovered as if they had accrued under this Act.

(2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1) any application, appeal, revision or other proceeding made or preferred to any officer or authority under the said Act and pending at the commencement of this Act, shall after such commencement, be transferred to and disposed of by the officer or authority who would have had jurisdiction to entertain such application, appeal, revision or other proceedings under this Act if it had been in force on the date on which such application, appeal, revision or other proceeding was made or preferred.

5th February 1959]

THE FIRST SCHEDULE.

GOODS IN RESPECT OF WHICH SINGLE POINT TAX IS LEVIABLE
UNDER SUB-SECTION (2) OF SECTION 3.

Serial number.	Description of the goods.	Point of levy.	Rate of tax.
(1)	(2)	(3)	(4)
			PER CENT.
1	Typewriters, tabulating machines, calculating machines and duplicating machines and parts thereof.	At the point of first sale in the State.	7
2	All clocks, timepieces and watches and parts thereof.	Do.	7
3	Motor vehicles including motor cars, motor taxi cabs, motor cycles and cycle combinations, motor scooters, motor tris, motor omnibuses, motor vans and motor lorries chassis of motor vehicles, component parts of motor vehicles; articles (including rubber and other tyres and tubes and batteries) adapted for use as parts and accessories of motor vehicles not being such articles as are ordinarily also used for purposes other than as parts or accessories of motor vehicles.	Do.	7
4	Refrigerators, air conditioning plants, component parts of refrigerators or air conditioning plants.	Do.	7
5	Wireless reception instruments and apparatus, radios and radio gramophones, electrical valves, accumulators, amplifiers and loud speakers and spare parts and accessories thereof.	Do.	7
6	Cinematographic equipment including cameras, projectors, sound recording and reproducing equipment, lenses, films, and parts and accessories required for use therewith.	Do.	7
7	Photographic and other cameras, and enlargers, lenses, films, plates, paper, cloth and other parts and accessories required for use therewith.	Do.	7
8	Binoculars, telescopes and opera glasses.	Do.	7
9	Gramophones and component parts thereof and records.	Do.	7
10	Diaphone and other similar apparatus for recording sound and spare parts thereof.	Do.	7
11	Sound transmitting equipment including telephones and loud speakers and spare parts thereof.	Do.	7
12	All arms including rifles, revolvers, pistols, and ammunition for the same.	Do.	7
13	Iron and steel safes and almirahs . .	Do.	7

[5th February 1959]

Serial number.	Description of the goods.	Point of levy.	Rate of tax.
(1)	(2)	(3)	(4)
			PES. CENT.
14	Mechanical lighters and cigarette cases.	At the point of first sale in the State.	7
15	Bullion and specie	Do.	1
16	Cotton waste	Do.	1
17	Cotton yarn waste	Do.	1
18	Artificial silk yarn and staple fibre yarn.	Do.	1
19	Jari	Do.	2
20	All vegetable oils	Do.	3
21	Oil cakes	Do.	3
22	Chemical fertilizers, that is to say— (1) ammonium sulphate, (2) ammonium nitrate, (3) urea, (4) ammonium chloride, (5) sodium nitrate, (6) calcium ammonium nitrate (7) super phosphate single, (8) superphosphate triple, (9) kotka phosphate, (10) dicalcium phosphate, (11) potassium chloride (muriate of potash), (12) sulphate of potash, (13) mono ammonium phosphate, (14) di-ammonium phosphate, (15) Bonemeal, (16) any mixture of one or more of the articles mentioned in items (1) to (15) and one or more of the organic manures.	Do.	3
23	Any pen, pencil or pen and pencil set, sold for Rs. 20 or more.	Do.	3
24	Machinery (other than those falling under item 11, including any article, implement, contrivance, apparatus or part of such machinery made of any metal (not being a typewriter, tabulating machine, calculating machine and duplicating machine and parts thereof), hardware iron and steel (other than those mentioned under declared goods) and all articles made therefrom (excluding articles used for agricultural purposes) and all items specifically provided in the schedule....	Do.	3
25	Milk foods (excluding fresh milk) but including milk powder.	Do.	3
26	Asafoetida	Do.	3
27	All kinds of wood and timber..... and similar articles (excluding firewood and charcoal).	Do.	3

5th February 1959]

Serial number.	Description of the goods.	Point of levy.	Rate of tax.
(1)	(2)	(3)	(4)
			PES. CENT.
28	Ice and ice fruits	At the point of first sale in the State.	3
29	Confectionery (tinned, packed or otherwise).	Do.	3
30	Biscuits and cakes (packed, tinned or otherwise excluding bread).	Do.	3
31	Precious stones, namely, diamonds, emeralds, rubies, real pearls and sapphires, whether they are sold loose or as forming part of any article in which they are set.	Do.	3
32	Chicory	Do.	5
33	Coffee, that is to say, any one of the forms of coffee such as coffee beans, coffee seeds (raw or roasted) coffee powder, but not including coffee drink.	Do.	5
34	French coffee (if the coffee portion of the French coffee has not already suffered tax in this State under item 32).	Do.	5
35	Cement	Do.	5
36	Kerosene	Do.	5
37	Tea, that is to say, any one of the forms of tea in which it is sold but not including tea drink.	Do.	5
38	Soaps	Do.	5
39	Bicycles, tandem cycles and cycle combination, tyres, tubes and accessories and parts.	Do.	5
40	Leather goods of all kinds excluding footwear.	Do.	5
41	Foamed rubber sheets, cushions, pillows and other like articles.	Do.	6
42	All electrical goods, instruments, apparatus, appliances and all such articles, the use of which cannot be had except with the application of electrical energy, including fans, lighting bulbs, electrical earthenware and porcelain and all other accessories and component parts either sold as a whole or in parts.	Do.	6
43	Crockery and cutlery, including knives, forks and spoons, articles made of glass, China porcelain or glazed earthenware adopted for domestic use.	Do.	6

[5th February 1959]

Serial number. (1)	Description of the goods. (2)	Point of levy. (3)	Rate of tax. (4) PER CENT.
44	Vacuum flasks of all kinds	At the point of first sale in the State.	6
45	Upholstered furniture, sofa sets, dressing tables and furniture of all types including those made of steel and pile carpets (other than those mentioned in item 13.)	Do.	6
46	Vegetable products, that is to say, any vegetable oil or fat, which whether by itself or in admixture with any other substance, has by hydrogenation or by any other process been hardened for human consumption.	Do.	6
47	Paints, colours and varnish, lithographic printing and duplicating inks.	Do.	6
48	Lubricating oils and greases ..	Do.	6
49	Tinned, canned, bottled or packed foods or provisions (excluding those mentioned under items 25, 29 and 30).	Do.	6
50	Camphor	Do.	6
51	Mercury	Do.	6
52	Scents and perfumes, powders, snowscented hair oils, scented sticks, cosmetics and toilet requisites, except soaps.	Do.	6
53	Furs and skins (other than those of cattle, sheep and goats) and articles of personal or domestic use made therefrom.	Do.	6
54	Fireworks, including coloured matches.	Do.	6
55	Glassware, bottles and phials, funnels, globes, glass parts of lamps, sheets and plates, and photo and other frames.	Do.	6
56	All varieties of tractors and bulldozers. . .	Do.	6
57	Plastic sheets and fabrics and articles made therefrom.	Do.	6
58	Folding umbrellas and parts	Do.	6
59	Musical instruments	Do.	6

5th February 1959]

Serial number. (1)	Description of the goods. (2)	Point of levy. (3)	Rate of tax. (4) PER CENT.
60	Wattle bark including dyeing and tanning materials.	At the point of last purchase in the State.	3
61	Raw wool	Do.	3
62	Palmyra fibres and stalks	Do.	2
63	Sugarcane	At the point of last purchase in the State.	3
64	Potatoes	At the point of first purchase in the State.	2

THE SECOND SCHEDULE.

DECLARED GOODS IN RESPECT OF WHICH A SINGLE-POINT TAX ONLY IS LEVIABLE UNDER SECTION 4.

Serial number. (1)	Description of the goods. (2)	Point of levy. (3)	Rate of tax. (4) PER CENT.
1	Coal, including coke in all its forms ..	At the point of first sale in the State.	2
2	Cotton, that is to say, all kinds of cotton (indigenous or imported) in its unmanufactured state, whether ginned or unginned, baled, pressed or otherwise, but excluding cotton waste.	At the point of last purchase in the State.	1
3	Cotton yarn, but excluding cotton yarn waste.	At the point of first sale in the State.	2
4	Iron and steel, that is to say— (a) pig iron and iron scrap; (b) iron plates sold in the same form in which they are directly produced by the rolling mill; (c) steel scrap, steel ingots, steel billets, steel bars and rods; and (d) (i) Steel plates; (ii) Steel sheets; (iii) Sheet bars and tin bars; (iv) rolled steel sections; and (v) tool alloy steel.	Do.	2

Items (i) to (v) sold in the same form in which they are directly produced by the rolling mill.

[5th February 1959]

Serial number.	Description of the goods.	Point of levy.	Rate of tax.
(1)	(2)	(3)	(4)
			PER CENT.
5	Jute, that is to say, the fibre extracted from plants belonging to the species <i>corchorus capsularis</i> and <i>corchorus olitorius</i> and the fibre known as mesta or bimli extracted from plants of the species <i>hibiscus Cannabinus</i> and <i>hibiscus sabdariffa</i> var <i>altissima</i> , whether baled or otherwise.	At the point of first sale in the State.	2
6 (a)	Oil-seeds, other than cardamom, that is to say, seeds yielding non-volatile oils used for human consumption or in industry, or in the manufacture of varnishes, soaps and the like or in lubrication and volatile oils used chiefly in medicines, perfumes, cosmetics and the like.	Do.	2
(b)	Cardamom	At the point of first purchase in the State.	2
7 (a)	Raw hides and skins	At the point of last purchase in the State.	2
(b)	Dressed hides and skins (which were not subjected to tax under this Act as raw hides and skins).	At the point of first sale in the State.	1

THE THIRD SCHEDULE.

GOODS EXEMPTED FROM TAX BY SECTION 8.

Description of goods.

- 1 Motor spirit as defined in the Madras Sales of Motor Spirit Taxation Act, 1939 (Madras Act VI of 1939).
- 2 Tobacco and its products.
- 3 Any goods on which duty is levied or leviable under the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937), or the Opium Act, 1878 (Central Act I of 1878) on the entire quantity of such goods and not merely on any ingredient which forms part of such goods.
- 4 All varieties of textiles (other than durries, carpets, druggets and pure silk cloth) made wholly or partly of cotton, staple fibre, rayon, artificial silk or wool including handkerchiefs, towels, napkins, dusters, cotton velvets and velveteen, tapes, niwars and laces and hosiery cloth in lengths.
- 5 Sugar including jaggery and gur.
- 6 Handspun yarn.
- 7 Handloom cloth.

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary to the State Legislature.

5th February 1959]

Appendix II:

DISSENTING MINUTES.

(1)

[Vide paragraph 9 of the Report.]

The Select Committee has made welcome changes, in many respects. But in respect of rates of tax and range of articles, the proposals remain unaltered in the main. I am of the view that the rate for multi-point commodities, should not be more than 1 per cent. In this connexion, I wish to bring to the notice of the Committee, the following observation of Dr. P. S. Lokanathan, who has recommended only 1 per cent for multi-point:—

"In making this recommendation, I have taken full account of the revenue implications and I am convinced that a decision by the Government that the multi-point levy is to be kept always at a moderate level will go a long way in creating the conditions for an effective and successful Sales Tax System."

I fail to see any justification why the strong plea made by Dr. Lokanathan be ignored and the rate be fixed at 2 per cent for multi-point. If the multi-point rate is fixed at 1 per cent the tendency to evade will be much less and the Government would be better fortified in employing stringent measures to prevent evasion.

Exemption of food articles from sales tax is another point which was pressed in the Committee. In this respect again even the concessional rate of $\frac{1}{2}$ per cent suggested by Dr. Lokanathan has not been accepted.

The rates for compounding up to Rs. 25,000 turnover, have been doubled as compared with the recommendations of Dr. Lokanathan.

In the case of exclusive dealers in perishable goods, the exemption limit is fixed at Rs. 20,000. I am of the view that this limit should be raised to Rs. 50,000, especially in view of the fact that many items, such as flowers, vegetables, etc., are brought under the purview of the tax. If this is not possible, the exemption of those items should continue.

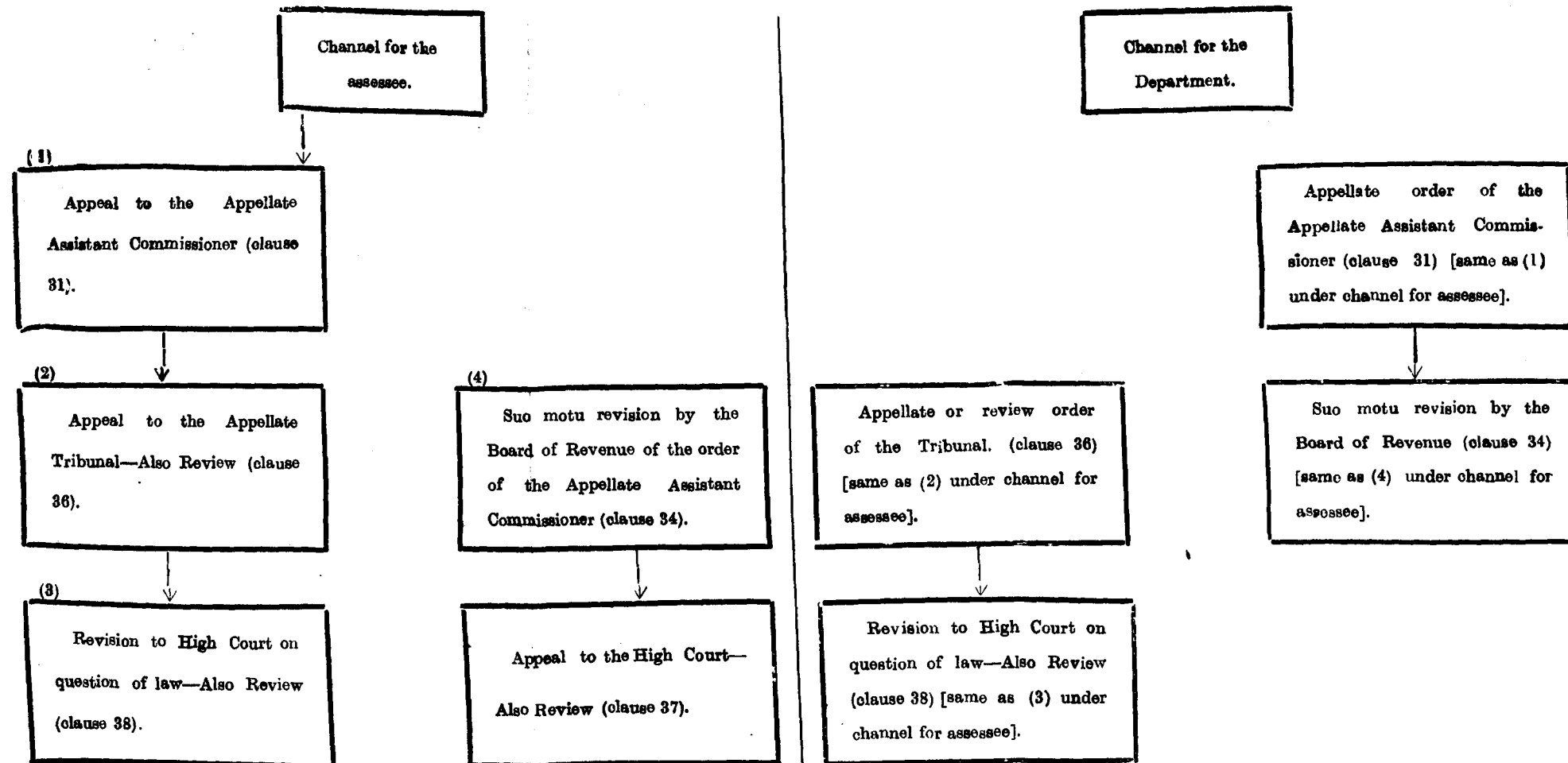
In respect of hotels also the recommendation of Dr. P. S. Lokanathan has not been accepted.

The co-operative societies which cater to the needs of industrial workers and urban middle-class employees, are placed on a par with private dealers. This is an anomaly. If the co-operative societies are to survive competition from private dealers, at least concessional rates should be fixed, if total exemption is not possible.

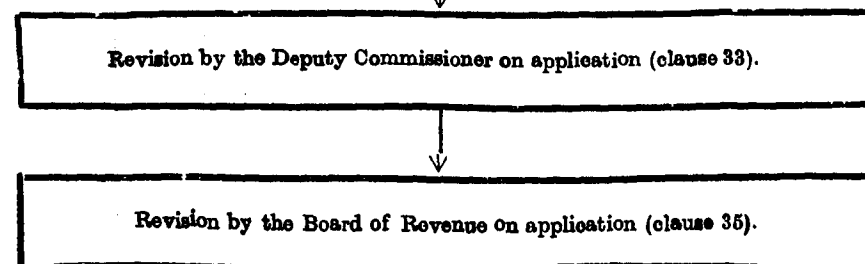
If one analyses the new Bill, it will be difficult to say in what respect there is any relief. Revenue considerations have been held uppermost in fixing the rates and the range. I am of opinion the new Bill, if it comes into force as recommended by the majority of the Select Committee, would yield record revenue unprecedented in the history of sales tax. I suggest that the powers of exemption should be exercised to give relief to deserving articles.

[5th February 1959]

II. Orders passed under clauses 18, 23, 27, 41 (4) and 42 (3).

III. Orders passed under the Act by the Commercial Tax Officer and authorities subordinate to him against which an appeal does not lie to the Appellate Assistant Commissioner under clause 31.

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary to the State Legislature.

5th February 1959]

APPENDIX V.

[Vide item VI on page 33 supra.]

REPORT OF THE COMMITTEE OF PRIVILEGES ON THE QUESTION WHETHER A PUBLICATION IN THE "DINA THANTHI" CONSTITUTED A BREACH OF PRIVILEGES OF THE HOUSE.

To

THE HONOURABLE THE LEGISLATIVE ASSEMBLY.
MADRAS.

I. INTRODUCTION.

I, the Chairman of the Committee of Privileges, present this report to the House on the question of breach of privilege, viz., the publication on the front page headings and the report appearing thereunder in the City edition of "Dina Thanthi", dated 9th September 1958, with reference to certain answers given by the Home Minister relating to registration of marriages in the Assembly on 8th September 1958.

A question of privilege was raised by Hon. Sri M. Bhaktavatsalam, Minister for Home, on 9th September 1958 and it was referred to the Committee by a motion made and carried in the House on 9th September 1958.

2. The Committee held four sittings. At its first sitting on 22nd September 1958, a note (Appendix II) was circulated by the Secretary, Legislature Department, setting out the facts of the case, the law, practice and precedents on the subject. After a preliminary discussion the Committee decided that the Editor of the "Dina Thanthi" should be summoned to appear before it on the 18th October 1958, so that the Committee may hear what he had to say in the matter.

3. At its second sitting on 18th October 1958, the Editor of the paper who appeared before the Committee requested the Committee to adjourn the hearing as he had not been furnished with a copy of the relevant proceedings required. Thereupon the Committee decided to furnish a copy of the official report of the relevant proceedings and adjourned the hearing to 2nd November 1958. True copy of the proceedings was also furnished to the Editor.

4. At its third sitting on 2nd November 1958, the Chairman read out to the Committee a further letter (Appendix I) received from the Editor setting out some facts and ultimately expressing his unconditional regard for the publication. The Committee also heard the Editor. Questions put to him and his answers are appended to this report.

5. At its fourth sitting on 5th November 1958, the Committee deliberated on the draft report and adopted it.

[5th February 1959]

II. FACTS OF THE CASE.

On the front page of the City edition of "Dina Thanthi", dated 9th September 1958, there appeared a full page eight-column headline in bold types with further sub-headlines which ran as follows :—

தாலி கட்டினீட்டால், அது "கல்யாணம்" ஆகிவிடாது !

சட்டசபையில் மந்திரி பக்தவத்சலம் அறிவிப்பு.

சடங்குகள் இல்லாமல் செய்யப்படுகிற கல்யாணம் (அதாவது சுய மரியாதைக் கல்யாணம், ஒப்பந்த கல்யாணம் ஆகியவை) செல்லுபடியாகாது. இந்தத் தகவலை போலீஸ் மந்திரி எம். பக்தவத்சலம் சென்னை சட்டசபையில் அறிவித்தார்.

சென்னை, செப். 9.

கல்யாணம் நடத்தும் முறைபற்றி சென்னை சட்டசபையில் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன.

சடங்கு இல்லாமல்.

சடங்கு இல்லாமல் ஒப்பந்தம் மூலம் செய்துகொண்ட கல்யாணம், சடங்கு ஆகாது என்று கோர்ட்டு தீர்ப்பு இருக்கிறது. அதனால், அந்தக் கல்யாணம் மூலம் பிறக்கிற குழந்தைகளுக்கு "பிள்ளை" என்ற உரிமை இல்லாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே தாலி கட்டினால் அது கல்யாணம் என்று அரசாங்கம் செய்யக் கூடாதா ?

மேற்கண்டவாறு கே. பி. எஸ். மணி (சீர்காழி தொகுதி மெம்பர்) கேட்டார்.

செய்ய முடியாது.

அதற்கு போலீஸ் மந்திரி பக்தவத்சலம் பதில் சொல்லுகையில் தெரிவித்ததாவது—

அவ்விதம் சட்டம் செய்ய முடியாது. சடங்கு இல்லாமல் சுயமரியாதை கல்யாணம் செய்து கொள்கிறவர்கள், அதை பதிவு செய்து கொள்ளலாம்.

கட்டாய பதிவு.

SRI A. A. RASHEED (வாணியம்பாடி தொகுதி மெம்பர்) : கேள்வி : எல்லாத் திருமணங்களையும் கட்டாயமாக பதிவு செய்வதற்காக சட்டம் கொண்டு வர உத்தேசம் உண்டா ?

மந்திரி : பதில்—இல்லை.

சட்டம் வராது.

சுயமரியாதைக் கல்யாணங்களை செல்லுபடியாக்க சட்டம் கொண்டுவரப் பட மாட்டாது என்றும் மந்திரி தெரிவித்தார்.

An English translation of the above publication will read thus:

Tying of 'Thali' will not constitute "Marriage" !

MINISTER BHAKTAVATSALAM'S ANNOUNCEMENT IN THE LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Marriage performed without ceremonies (i.e., Swayamariyathai marriage, registered marriage, etc.), is not valid. This information was given by Sri M. Bhaktavatsalam, Minister for Police, in the Madras Legislative Assembly.

[5th February 1959]

Madras, September 9.

Questions were asked in the Madras Legislative Assembly regarding the procedure for performance of marriage.

Without ceremony.

Sri K. B. S. MANI (Member from Sirkali Constituency) put the following question :—

The Court has given judgment that marriage performed by way of registration without ceremonies will not be valid. Therefore, the "children" born out of that wedlock have no rights as such. Hence, will not the Government bring in a legislation laying down that if "Thali" is tied, it will be marriage?

Cannot do so.

While replying to that question, Bhaktavatsalam, the Minister for Police, observed :—

It is not possible to bring in such legislation. Those who get married under the Swayamariyathai system without ceremonies may get their marriages registered.

Compulsory registration.

Question by Sri A. A. RASHEED (Member from Vaniyambadi Constituency)—

Whether there is any proposal to bring in legislation for compulsory registration of all marriages?

The Minister : No.

Legislation will not be introduced.

The Minister stated that legislation will not be introduced for making Swayamariyathai marriage valid.

The proceedings as they appeared in the official report are as follows :—

Marriages.

Sri A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there is any proposal to bring in legislation for compulsory registration of all marriages?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

Sri K. B. S. MANI : இப்பொழுது அதிகமாக சுயமரியாதைத் திருமணங்களும் புரோகிதர் இல்லாத திருமணங்களும் தான் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன. பேப்பர்களில் பார்த்தால் அதில் வருகிற பல திருமணங்களும் புரோகிதர் வைத்துச் செய்யாததினால் அத்திருமணங்கள் செல்லுபடியாகாது என்றும், அப்படி அவர்களுக்கு குழந்தைகள் பிறந்தால் கூட அப்பெண்கள் அவர்களது மனைவிகள் அல்ல என்று ஜஜ்மனாஸ் தீர்ப்பளிக்கப்படுகிறது. ஆகவே கட்டாயமாக ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று இருந்தால்கூட, ஆயிரக் கணக்கான மக்கள்

[5th February 1959]

ரெஜிஸ்டர் செய்துகொள்ளாமல் இருக்கின்றனர். ஆகவே, தாலிகட்டினால் அவன் உண்மையிலே மனைவி என்ற திருத்தத்தை சர்க்கார் அமுலுக்குக் கொண்டுவருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இம்மாதிரி திருமணங்களை ரெஜிஸ்டர் செய்துகொள்வதில் கஷ்டம் ஒன்றும் இல்லை. அங்கத்தினர் அவர்களை சமீபத்தில் திருமணம் செய்துகொண்டார்கள். அவர்கள் ரெஜிஸ்டர் செய்து கொண்டாரா இல்லையா என்று தெரியாது. அவர்களைப் போன்றவர்கள் மற்றவர்களுக்குச் சொல்லி இம்மாதிரி திருமணங்களை ரெஜிஸ்டர் செய்துவைப்பதுதான் நல்லது.

On this publication a motion was made in the House that it constituted a breach of privilege and the matter may be referred to the Committee of Privileges. The Hon. Speaker held that it constituted *prima facie* a breach of privilege and the House agreed to refer the matter to the Committee for consideration and report.

III. FINDINGS OF THE COMMITTEE.

The question before the Committee was whether the headline and the news published thereunder in the daily in question constituted a breach of privilege of the House and what effect it will have in the minds of the public about the Hon. Minister who gave the answers. The Editor admitted when he was examined that the Ministry had not replied in the way it was reported in the "Dina Thanthi" and therefore the publication in the paper was incorrect. He also admitted that the proceedings as reported by the Reporter of the Daily did not contain the statements concerned in the proceedings before the Committee.

Under Article 194 (3) of the Constitution the powers, privileges and immunities of a House of the Legislature of a State and of the Members and the Committee of a House of such Legislature shall be such as may, from time to time, be defined by the Legislature by law and until so defined, shall be those of the House of Commons of Parliament of the United Kingdom, and of its Members and Committees, at the commencement of the Constitution. The following instances of misconduct in connection with the publication of debates have been treated in the House of Commons as breaches of privilege:—

(1) Publishing scandalous misrepresentations of what had passed in either House or what had been said in debate.

(2) Publishing gross or wilful misrepresentations of particular members' speeches.

(3) Publication of false or perverted reports of debates or proceedings of either House or Committees of either House.

The Committee is of opinion that the publication was besides being inaccurate a gross misrepresentation and perverted report of the proceedings of the House capable of misleading the public as to what the Hon. Minister said and therefore constituted a breach of privilege of the House.

The Committee finds that the publication came under items (2) and (3) mentioned above.

[5th February 1959]

With reference to the question of privilege that arose out of certain headlines which appeared in the same daily, dated 30th October 1957, the Committee had pointed out, in its report presented to the House in February 1958, that the proceedings of the Legislature should be presented to the people through the Press, but that while doing so, the Press should publish a fair report, but regrets to find an inaccurate report of the proceedings once again in this daily in spite of the apology tendered and the assurance given by the same Editor before the Committee on that prior occasion.

The Committee considered what action should be taken against the Editor of the paper. The Editor though he admitted before the Committee that the publication was inaccurate had not even taken the trouble to publish the correct version and express regret for such incorrect, misleading and perverted report.

Another factor the Committee had to consider was that the very same paper had committed a breach of privilege last year and has expressed regret but had again committed a breach and published a gross misrepresentation and perverted report of the proceedings. The paper seems to indulge in publishing incorrect proceedings with broad headlines with an exclamation mark (!) even. The lenience shown on the last occasion does not seem to have had any effect on the paper. In the case of the previous breach it was said to be the mistake of the Reporter but in this case the Sub-Editor had prepared the headline with reference to what the Press Reporter gave him and prepared the headline and the matter published. It is also admitted that the same was transmitted to the other editions of "Dina Thanthi" published at Tiruchirappalli and Madurai on the same date, giving the same headlines, etc. The Committee therefore recommends to the House that all facilities given to "Dina Thanthi" paper and the Press Ticket issued to the Reporter of that daily for covering the proceedings of the Legislative Assembly be suspended for a week during the next session of the Assembly.

FORT ST. GEORGE,
MADRAS-9,

5th November 1958.

K. RAMACHANDRAN,
Chairman.

Appendix I.

Copy of letter from Sri P. RAMARATNAM, B.A., Editor, "Daily Thanthi", Madras, addressed to the Hon. Chairman and Members of the Privilege Committee, Legislative Assembly, Madras, dated 2nd November 1958.

[Privilege issue—"Daily Thanthi".]

Millions of people in Tamilnad are under the impression that by tying a thali a Hindu marriage is completed. But, under the Hindu Marriages Act, tying a thali alone is not sufficient, if, as in Tamilnad, the custom includes saptapadi or the walking of seven steps hand in hand round the sacred fire.

[4th February 1959]

Sri K. B. S. MANI who put the question assumed this position of the law and asked the question as follows:—

“ . . . ஆகவே, தாலி கட்டினால் அவள் உண்மையிலே மனைவி என்ற திருத்தத்தை சர்க்கார் அமுலுக்குக் கொண்டு வருமா ? ”

He assumed the position of law as above stated and asked “ whether the Government will introduce a Bill making thali tying sufficient for Hindu marriage ”

The Hon. Minister also assumed the position of law as above stated and replied :

“ இம்மாதிரி திருமணங்களை ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்வதில் கஷ்டம் ஒன்றுமில்லை . . . இம்மாதிரி திருமணங்களை ரெஜிஸ்டர் செய்து வைப்பதுதான் நல்லது. ”

In other words he is not prepared to bring an Act validating a Hindu marriage consisting of thali tying alone.

So, it was assumed by the questioner that thali tying alone is not sufficient. It was assumed by the Hon. Minister also that thali tying is by itself not sufficient.

The “ Daily Thanthi's ” heading merely expresses what is assumed both by the questioner and by the Hon. Minister.

In so putting explicitly what is assumed in both the question and the answer, I did not intend any disrespect to the Hon. House or to the Hon. Minister.

The “ Daily Thanthi ” is read by a large number of middle-class families and it is in their interest to know that under the law as it now stands thali tying alone is not sufficient to constitute a Hindu marriage and that no Bill is in contemplation for validating such marriages.

I have made a thorough enquiry in my office. I assure this Hon. Committee that neither the Reporter nor the Sub-Editor had any intention of showing any disrespect to the Hon. House or to the Hon. Minister.

I beg to submit that unintended inaccuracies sometimes do occur. In connection with this very incident a mistake has occurred in the *Hindu* as per cutting enclosed, which put தாலி கட்டினால் கலியாணம் ஆகாது as தாலி கட்டாமல் கலியாணம் ஆகாது. The Hon. Members are also aware that in the official reports circulated to them for correction there do sometimes occur inaccuracies. I submit that in this case before this Hon. Committee nothing more has happened than an unintended inaccuracy. The inaccuracy consists of putting in express words what was implied in the question and the answer.

I hasten to tender my unconditional apology for the inaccuracy and request that this Hon. Committee be pleased to accept the apology and drop the matter.

[4th February 1959]

Appendix II.

Notes circulated to the Committee of Privileges on
22nd September 1958 and 18th October 1958.

A

On the 9th September 1958, Hon. Sri M. Bhaktavatsalam, Minister for Home, raised a privilege issue to the effect that the eight-column headlines published at page 1 of the “ Dina Thanthi ” City daily edition, dated 9th September 1958, constitute a breach of privilege of the House as no such statement was made by him, or that there is anything to warrant this conclusion in the answers given by him.

The publication in the paper was—

தாலி கட்டினீட்டால் அது “ கலியாணம் ” ஆகிவிட்டது !

சட்ட சபையில் மந்திரி பக்தவத்சலம் அறிவிப்பு.

அங்குள்ள இல்லாமல் செய்யப்படுகிற கலியாணம் (அதாவது சுயமரியாதை கலியாணம், ஒப்பந்த கலியாணம் ஆகியவை) செல்லுபடியாகாது. இந்த தகவலை போலீஸ் மந்திரி எம். பக்தவத்சலம் சென்னை சட்ட சபையில் அறிவித்தார்.

சென்னை, செப். 9—கலியாணம் நடத்தும் மறைபற்றி சென்னை சட்ட சபையில் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன.

English version of the publication was—

[Mere tying of thali will not constitute marriage. Announcement by Minister Bhaktavatsalam in the Assembly :

Marriages performed without certain prescribed ceremonies (Swayamariyathai marriages and registered marriages) are not valid. This information was given by Minister Bhaktavatsalam in the Assembly.

Questions were asked in the Assembly in the manner as to the performance of marriages.]

He had only stated to a question whether legislation may be brought forward to validate marriages without ceremonials, that there was no such proposals before the Government but that such marriages could be registered.

On this, the Hon. Speaker ruled that a *prima facie* case has been made out and if the Hon. Minister wants he may move a motion that and the matter was referred to the Privileges Committee.

On this, the Hon. Minister moved a motion for referring the matter to the Privileges Committee. The motion was put and carried and the matter was referred to the Privileges Committee.

Under Article 194 (3) of the Constitution, the powers, privileges and immunities of a House of the Legislature of a State and of the Members and the Committees of a House of such Legislature, shall be such as may from time to time be defined by the Legislature by law, and, until so defined, shall be those of the House of Commons of the Parliament of the United Kingdom, and of its Members and Committees, at the commencement of the Constitution. The Madras Legislature has not yet defined the privileges.

[6th February 1959]

The right to publish debates and proceedings and the right to restrain publication by others as it obtains in England may be set out briefly as follows:—

The House has long regarded speeches or writings which reflect upon it as among the acts which constitute a breach of privilege or contempt. In 1701, the House resolved that to print or publish any books or libels reflecting on the proceedings of the House is a high violation of the rights and privileges of the House (C.J. 1699-1702/767/), and indignities by words spoken or writings published reflecting on the character or proceedings of the House have been constantly punished upon the principle that such acts tend to obstruct the House in the performance of its functions by diminishing the respect due to it. The House of Lords has also observed the same principle in punishing spoken or written reflections as a contempt.

Reflections upon Members even where individuals are not named, may be so framed as to bring into disrepute the body to which they belong, and such reflections have therefore been treated as equivalent to reflections on the House itself." (Sir Gilbert Campion.)

Even now, it is within the jurisdiction of either House to withhold its proceedings from the public, if it so desires, and to punish any violation of its orders. Each House, however, waives its privileges in this respect so long as the published reports are accurate and fair. If wilfully misleading or incorrect accounts of the debates are published then those responsible for the publication will be punished, the technical ground for proceeding against them being that to publish the report at all is a breach of privilege.

The publication of parliamentary proceedings is protected by the same principles as that which protects the publication of proceedings in Courts of Justice, viz., that the advantage to the public, negatives the presumption of malice and outweighs any disadvantage to individuals. A fair and faithful report of the whole debate would not, therefore, be actionable. This does not, however, extend to the publication apart from the rest of the debate of an attack made in Parliament upon an individual. A garbled or partial report or of detached parts of proceedings published with intent to injure the individuals will also be disentitled to protection.

The following are instances of misconduct in connection with the publication of debates which have been treated as breach of privileges:—

(1) Publishing scandalous misrepresentation of what had passed in either House or what had been said in debate.

(2) Publishing gross or wilful misrepresentations of particular members' speeches.

(3) Publication of false or perverted reports of debates or proceedings of either House or Committees of either House.

APPENDIX

6th February 1959]

An instance of breach of privilege by a newspaper raised in the House of Commons is given below:—

Hobhouse's Case (1819).

On 10th December 1819, a complaint was made of a pamphlet, in which it was suggested that only the existence of the Army saved the Members of the House from the wrath of the people and that "nothing but brute force, or the pressing fear of it would reform Parliament". The publisher of the pamphlet, Robert Stodart, was ordered to attend at the Bar, and he declared that the author of the pamphlet was John Cam Hobhouse. The latter was adjudged guilty of a breach of privilege, and committed to Newgate Prison; no penalty was imposed upon Stodart.

In Madras Legislature on 30th October 1957, the same paper in question gave a misleading headline and a report of the proceedings of this Legislative Assembly. The matter was gone into by the Committee of Privileges known as "Dina Thanthi" case and reported to the House that the publication amounted to false and perverted report of the debates and proceedings of the House. As the Editor published the paper had stated that he had no intention of casting aspersions on any Minister or any Members and further admitted that there was no connection between the headline and the body of the news and that the headline was false. He also expressed his regret specifically for the publication of the headline and assured that he would publish an apology expressing regret in the Madras, Tiruchirappalli and Madurai editions. An apology had also appeared in the City edition of the daily. Taking all these into consideration the Committee though satisfied that the publication was false and constituted a breach of privilege of the House considered that the apology tendered is sufficient and recommended that no further action in the matter be taken. The report was accepted by the Assembly and no further action was taken on the paper.

The same paper has again published a similar report. Therefore the question for consideration is whether the misrepresentation of the proceedings of the House is a breach of privilege of this House.

B

In continuation of the notes circulated to Members of the Privileges Committee, dated 22nd September 1958, the following cases also may be circulated to the Members:—

1. *Lok Sabha*—28th August 1956.—In the news item in "Hindusthan Times" a member was reported to have made the following statement:—

"Let it be understood that what stood in the way of the Minister and his Deputy were their physiques . . ."

The member mentioned in the House that he did not use the word "physique". The Editor of "Hindusthan Times" was addressed. He expressed regret and the matter was closed.

(*Lok Sabha Parliamentary Digest*, Volume I, No. I, page 6.)

[5th February 1959]

2. *Rajya Sabha*—1st May 1953.—The “Statesman” published certain extracts from uncorrected verbatim proceedings not intended for publication. A member raised it as a question of breach of privilege. The matter was not pursued in view of the regret expressed by the Editor of the paper subsequently.

(Lok Sabha Parliamentary Digest, Volume I, No. 3, page 8.)

3. *Legislative Assembly (Hyderabad)*—1st April 1954.—A member alleged that the local news agencies had not been reporting his speeches with the intention of suppressing his view. He raised the matter as a breach of privilege and it was referred to the Committee of Privileges. The Committee held that the suppression was not wilful and as such there was no case of breach of privilege.

(Lok Sabha Parliamentary Digest, Volume I, No. 4, pages 11–12.)

4. *Madhya Pradesh Vidhan Sabha*—(a) 26th December 1956.—A daily “Jagaran” gave a wrong report of the proceedings of the House and a member gave notice of Privilege Motion on the question. The representative of the paper wrote a letter apologising for the wrong report. The matter was dropped.

(Lok Sabha Parliamentary Digest, Volume I, No. 2, page 16.)

(b) 4th July 1957.—A member tabled a privilege motion stating that the “Nava Prabhat” a Hindi daily by publishing a false account of the proceedings of the Vidhan Sabha had committed a breach of privilege. The Speaker held that there was a *prima facie* case and the matter was referred to the Committee of Privileges.

(Lok Sabha Parliamentary Digest, Volume I, No. 3, page 1.)

5. *House of Commons (United Kingdom)*—25th July 1949.—The speech of a member reported in the “Daily Worker” was complained of as being a gross misrepresentation of his speech. Comparing the two versions of the speech in question the Privileges Committee found that although by virtue of a Resolution of the House of 3rd March 1762, any publication of reports of speeches of members it was technically a breach of privileges, the Committee did not consider that any action by the House was called for.

(Journal of Society of Clerks, Volume XVIII, page 297.)

6. *House of Representatives (Burma)*—9th March 1939.—An incorrect report of the proceedings of the House of Representatives was published in the newspaper “Sun”. The Speaker warned the paper and other papers that the proceedings should be reported correctly.

(Journal of Society of Clerks, Volume VIII, page 222.)

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, the 6th February 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at nine of the clock, the Deputy Speaker (SRI B. BHAKTHAVAT-SALU NAIDU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Grama Sevaks

* 43 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஜனவரி முதல் கிராம சேவைக்காக பயிற்சி பெற்று வருபவர்களில் அரசியல் தியர்க்கள் என்ற பெயரில் பயிற்சி பெறும் நபர்களுக்கு மாத உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறதா?

(ஆ) அப்படியானால், எந்த எந்த இனத்தில் எவ்வளவு எவ்வளவு கொடுக்கப்படுகிறது?

(இ) அவர்களுடன் பயிற்சி பெறும் மதராஸ் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக அனுப்பப்பட்ட பயிற்சியாளர்களுக்கு பயிற்சி காலத்திலேயே மாத உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறதா? அப்படியானால் எவ்வளவு?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) They are being paid stipend at Rs. 30 per mensem for the first year and at Rs. 45 per mensem for the second year of their training course plus pay at Rs. 45 and dearness allowance at Rs. 34 per mensem for the period from 1st July 1958 to 31st December 1959.

(c) Those recruited direct through the Madras Public Service Commission and undergoing training from January 1958 are entitled to stipend only at Rs. 30 per mensem for the first year and at Rs. 45 per mensem for the second year of their training. But, since then I understand that the Government of India have agreed for a uniform stipend of Rs. 40 per mensem for the whole period.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற அலவன்சுடன் வீட்டு அலவன்சு என்ற இனமும் கொடுக்கப்படுகிறதா? அப்படி இருந்தால் எவ்வளவு? ஹாஸ்டல்களில் வசிப்பவர்களுக்கும் வீட்டு அலவன்சு கொடுக்கப்படுகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஸ்டைப்பெண்டு கொடுக்கிறவர்களுக்கு வீட்டு அலவன்சு கொடுப்பது என்பது இல்லை. நான் முதலில் சொன்ன பிரகாரம் சிலருக்கு ஸ்டைப்பெண்டுக்குமேல் சம்பளமும் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு dearness அலவன்சுடன் வீட்டு அலவன்சு இருப்பதாக எனக்கு தகவல் இல்லை.

[6th February 1959]

SRI C. MUTHIAH : பயிர்ச்சி பெற்றவர்களில், பயிர்ச்சி முடிந்த பிறகு தேர்வு காலத்தில் தேர்வு அடையாமல் இருக்கிறவர்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது உதவி செய்ய சர்க்கார் முன் வருவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பாஸ் பண்ணுகிறவர்களுக்குத் தான் உதவி செய்ய முடியும். பாஸ் பண்ணாதவர்களுக்கு எப்படி உதவி செய்வது? யாராக இருந்தாலும் சரி வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள தகுதி யுள்ளவர்களாக இருந்தால் தான் அவர்களுக்கு உதவி அளிக்க முடியுமே யொழிய தகுதியில்லாதவர்களுக்கு உதவி செய்வது என்பது முடியாது. அவர்கள் பாஸ் செய்யவில்லை என்றால் அவர்கள் வேலைக்கு லாயக்கு இல்லை என்றுதான் அர்த்தம்.

SRI V. SUBBIAH : அரசாங்க காதி இலாக்காவிலுள்ள பிற்பட்ட ஊழியர்களுக்கும் இம்மாதிரி சலுகைகள் அளிக்கப்படுகிறதா? முக்கியமாக காதி இலாகாவிலுள்ளவர்களிலும் பல தியாகிகள் அவர்கள் குழந்தைகள் தான் இருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தக் கேள்வி வேலை இல்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்பது. காதி இலாக்காவில் இருக்கிறவர்கள் என்றால் அவர்களுக்கு ஏற்கனவே வேலை இருக்கிறது. அதனால் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான சலுகைகள் கொடுப்பதைப்பற்றி ஒன்றும் இல்லை.

SRI A. A. RASHEED : Sir, do the Government of Madras get any subsidy from the Union Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir, with regard to stipend, we get.

Aided elementary school for South Alangulam village

* 44 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether a representation was received from South Alangulam village, Anaiyur Post, Madurai taluk, Madurai district, about the opening of an aided elementary school; and

(b) if so, what action has been taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) Permission was refused.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : May I know, Sir, the reasons why permission was refused?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Permission was refused on the ground that there were already two schools within a radius of one mile from there.

SRI J. MATHA GOWDER : தனியார் நடத்தும் பள்ளிக்கூடங்கள் சம்பந்தமாக ஒரு பள்ளிக்கூடத்திற்கு மேல் ஒருவருக்கு கொடுக்கக்கூடாது என்று சர்க்கார் உத்தரவு ஏதாவது இருக்கிறதா? அப்படி என்றால் என்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தக் கேள்வி ஆவங்குளம் சம்பந்தப்பட்டது. அதனால் வேறு கேள்வி போட வேண்டும்.

[6th February 1959]

Indian System of Medicine

* 45 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Centre have allotted any amount to the Government College of Integrated Medicine, Madras, for research in, and upgrading of, Ayurveda, Siddha and Unani Systems of Medicines; and

(b) if so, how the amount was utilized, and with what results?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Rs. 2,000 per bed per annum.

(b) A research scheme has been started with 10 beds for Ayurveda, 30 for Siddha and 10 for Unani, for research on certain specific diseases like asthma, diabetes, etc., from July 1958. It is too early now to assess the results of the research.

SRI N. K. PALANISAMI : இன்னும் மஞ்சக்காமலை, வாதம் போன்ற நோய்களுக்கு அலோபதியில் சரியான மருந்துகள் இல்லை. ஆகவே இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : செய்யலாம். இன்னும் அதிகமும் சேர்க்கலாம். ஆயுர்வேத சித்தா வைத்தியத்திலும் இவைகளுக்கு நல்ல மருந்துகள் இருக்கின்றன.

SRI K. B. S. MANI : நம்முடைய நாட்டில் ஆயுர்வேத, சித்தா வைத்திய புஸ்தகங்கள் பல பெரியோர்களாலும், ஞானிகளாலும் நல்ல முறையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் சர்க்காரால் பரிசீலனை செய்யப்படுகின்றனவா? அவைகளில் நல்ல மருந்து முறைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட புஸ்தகங்களில் சில குறிப்பிட்டவைகளை எடுத்து பயிற்சி கொடுக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சித்தா முறையில் முன் காலத்தில் நல்ல முறையில் மருந்துகள் கையாளப்பட்டு வந்தன. இப்பொழுது சில இடங்களில் அவைகள் கெட்ட வழிகளில் கையாளப்படுகின்றன. கூடுமான வரையில் அவைகளையும் நல்ல முறையில் கையாள ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : ஸார், இந்த சித்த வைத்தியம் என்ற நாட்டு வைத்தியமானது சென்ற காலத்தில் பச்சிலை, மூலிகைகள் என்ற வகையில் நல்ல பயன் அளித்து வந்தது. இந்த முறை இன்னும் நாட்டு வைத்தியர்களால் கிராமங்களில் கையாளப்பட்டு வருகிறது. சர்க்கார் இந்த முறையை விஸ்தரிப்பதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதைப்பற்றி இப்பொழுது ஆராய்ச்சி நடந்துகொண்டு வருகிறது. இதை எல்லாம் கொஞ்சம் பரிசீலனை செய்து ஒத்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI A. A. RASHEED : Sir, is the Hon. Minister aware that Unani hospitals run by the Corporation of Madras have been recently abolished and, if so, will the Hon. Minister look into the matter and see that they are revived?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I remember from a report on that, that the attendance was very small. Probably that might be one of the reasons.

[6th February 1959]

SRI A. VEDARATHNAM : க ந்திய நிர்மாணத் திட்டத்தில் ஒன்றாகிய இயற்கை வைத்தியம், அதாவது *naturopathy* முறையை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சி நடைபெறுகின்றதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்பொழுது ஹோமி யோபதி, நாச்சுரோபதி ஆகிய எல்லாப் பதிகளையுமே ஓரளவு உபயோகிக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது.

Cotton Textile Enquiry Committee

* 46 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether the Government have any proposal to set up an autonomous Corporation to take over the closed textile mills as recommended by the Cotton Textile Enquiry Committee?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir.

* 47 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the steps taken by the Government to implement the recommendations of the Textile Enquiry Committee constituted by the Government of India for the better functioning of textile mills?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Committee which was set up by the Government of India have submitted its report. The Government of India have communicated their decisions on the recommendations of the Committee to this Government. They are being examined.

SRI N. K. PALANISAMI : இந்த மாதிரி சரியான முறையில் நடத்த முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் மில்களை, சர்க்காரே கார்ப்ப ரேஷன் ஏற்படுத்தி நடத்த முன் வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கமிட்டி செய்த சிபாரிசை மத்திய சர்க்கார் நிராகரித்துவிட்டது. கார்ப்பரேஷன் தேவை இல்லை என்று முடிவு செய்துவிட்டார்கள்.

SRI T. T. DANIEL : May I know, Sir, the main recommendations of the Committee?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The report is available in the library, Sir.

SRI N. K. PALANISAMI : இதில் இந்த சிபாரிசு முக்கியமானது. “ரேஷனலிசேஷன்” முறை (அதாவது சிக்கனச் செலவு) விஷயமாக 15-வது லேபர் கான்பரன்ஸின் முடிவு பிரகாரம் அமுலாக்கப் போகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : “ரேஷனலிசேஷன்” இன்னும் உற்பத்தி அதிகரிப்பதற்கான முயற்சி இவைகளைச் செய்யும் பொழுது வேலை இல்லா திண்டாட்டம் ஏற்படாமல் இன்னும் கவனிக்கப் பட்டு வருகிறது.

[6th February 1959]

Inland waterways

* 48 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) (i) the amount allotted for the development of Inland Waterways under the Second Five-Year Plan; and

(ii) the amount allotted for 1958–59 by the State and Central Governments; and

(b) the names of the schemes under the Second Five-Year Plan for the development of Inland Waterways?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) (i) A provision of Rs. 115 lakhs has been made in the Central Plan for improvements to the Buckingham Canal lying in the States of Madras and Andhra Pradesh.

(ii) Nil.

(b) (1) Improvements to North Buckingham Canal.

(2) Proposal for connecting North Buckingham Canal with the Madras Harbour.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : ஏன் இதுவரை இந்த இனத்திலே ஒன்றுமே செய்யப்படவில்லை?

THE HON. SRI P. KAKKAN : பளானிங் கமிஷன் பரிசீலனை செய்த பிற்பாடு இந்த இனத்தில் 115 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்வதற்குச் சில ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள். கவர்ன்மெண்ட் உத்தரவு இன்னும் வரவில்லை. வந்த பின் கவனிக்கப்படும்.

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF : May I know at what stage the scheme for connecting Buckingham Canal with Vedaranyam canal stands?

THE HON. SRI P. KAKKAN : I want a separate question.

DEPUTY SPEAKER : The Hon. Minister is not ready with the answer to Question No. 49. The question will be answered some other day.

Fish ladders

* 50 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there are any fish ladders in the State;

(b) if so, the places where such ladders are; and

(c) whether any study has been made in these places?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) & (b) There are no fish ladders in this State.

(c) No Sir.

[6th February 1959]

Schemes under the First Five-Year Plan for the Tanjore district

*51 Q.—SRI C. MUTHIAH : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை ஜில்லாவிற்காக முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்ட வேலைகள் யாவை?

(ஆ) அவைகளில் எவையேனும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனவா?

(இ) அப்படியானால், அவை யாவை?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The First Five-Year Plan was drawn up taking into consideration the interests of the State as a whole. It included individual schemes which benefited particular areas as also schemes of a general nature which benefited individual districts also. The schemes which benefited the Tanjore district in particular are—

- (1) The Cauvery Delta Drainage Scheme.
- (2) Bridge across the Coleroon at Anaikaranchatram.
- (3) Urban Water-supply and Drainage Scheme—
 - (a) Kumbakonam Water-supply Scheme.
 - (b) Mannargudi Water-supply Scheme.
 - (c) Mayuram Water-supply Scheme.
 - (d) Kumbakonam Drainage Scheme.
 - (e) Nagapattinam Drainage Scheme.

The schemes of general nature which also benefited the Tanjore district are many, e.g., various agricultural schemes such as supply of improved seeds and ammonium sulphate, sinking of filter point tube wells and repairs to minor irrigation sources, opening of adult literacy schools and primary and basic schools, improvements to State highways and district roads, etc. It is not practicable to compile a complete list of such schemes benefiting the district alone.

(b) & (c) The Urban Water-supply and Drainage Schemes referred to in the answer to clause (a) have been carried over to the Second Five-Year Plan. Besides, Tanjore district has 20 National Extension Service Blocks working now, which represents 59 per cent of the area covered by National Extension Service. These blocks cover rural development in all its facets.

SRI C. MUTHIAH : முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டப் புத்தகத்தில், தஞ்சை ஜில்லாவில் எங்கெங்கு ரோடுகள் போடவேண்டும், எங்கெங்கு சிறு கைத் தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்றெல்லாம் கொடுக்கப் பட்டிருந்தது. ஆனால் அவைகளெல்லாம் ஆரம்பிக்கப்படாமலேயே இருக்கின்றன. அதுபற்றி பல முறை தெரிவித்தும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை.

[6th February 1959]

- இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கிறோம், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கிறோம் என்று பதில் வருகிறது. இதை கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சில திட்டங்களை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று நினைத்தாலுங்கூட, பரிசீலனை செய்தபிற்பாடு அதை ஆரம்பிப்பதற்குப் போதிய செலாகரியங்கள் இல்லாத காரணத்தாலோ அல்லது அந்தத் திட்டம் சரிப்படாது என்று நினைத்தாலோ, விட்டுவிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் என்னென்ன திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நிர்ணயித்தோமோ அதற்கு மேலேயே பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறோம். இன்னும் புதிய திட்டங்களைச் சேர்ப்பது முடியாத காரியம்.

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : ஸார் இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 60 லட்சம் ரூபாய் செலவில் கனத்த அட்டைகள் செய்யக் கூடிய திட்டம் ஒன்று இருப்பதாகத் தெரிகிறது. வாழை, வைக்கோல், ஜலம் முதலிய அட்டைகள் செய்வதற்கான பொருள்கள் ஆடுதுறையில் அதிகமாக கிடைக்குமாயின், இந்தத் திட்டத்தை ஆடுதுறையில் ஆரம்பிக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதைப் பற்றித் தனிக் கேள்வி ஒன்று தொழில் இலாகா அமைச்சர் அவர்களுக்குப் போட்டால் பதில் சொல்லுவார்.

Man-power

* 52 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the steps the Government intend to take to utilize the man-power in the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Government intend to take the following steps—

(a) to assess the long-term requirements of man-power especially skilled man-power, both in the public and private sectors;

(b) to make a review of the demand for and supply of skilled man-power and to consider the steps to be taken to bridge the gap between the two; and

(c) on the basis of the above review, to re-examine and, if necessary, modify the training programmes, so as to ensure the supply of the required man-power at the proper time.

A number of studies and surveys have been initiated in this direction.

I would like to add that the question was not quite clear and we were wondering whether it related to the utilisation of unemployed man-power or the assessment of man-power requirements and finally we came to the conclusion that the question referred to the man-power requirements. It is on that basis I have given the answer.

SRI S. B. ADITYAN : May I know, Sir, whether the Government realise that the man-power is the wealth of the country and stop the birth control propaganda aimed at reducing the man-power?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, man-power no doubt is the wealth of the country. But unused man-power is a drag on the wealth of the country.

[6th February 1959]

Travancore-Cochin Agricultural Income-tax Act

* 53 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the amount of tax demanded and collected under the Travancore-Cochin Agricultural Income-tax Act from the transferred territories so far?

THE HON. SRI M. A. MANICKVELU:

	RS. NP.
Amount of tax demanded up to 30th November 1958	14,22,121-48
Amount of tax collected up to 30th November 1958	12,79,777-70

The Employees' State Insurance Scheme

* 54 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any amount was paid for confinement cases to the wives of insured persons under the Employees' State Insurance Scheme; and

(b) if so, how many were benefited so far in 1958?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) No, Sir. At present the scheme is applicable to insured workers only and not to their families.

(b) Does not arise.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: குடும்ப சம்பளியைக் கொண்டு வரும் திட்டம் எப்போது வரும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இன்றைக்கு சென்னை ராஜ்யத்தில் ஒரு லட்சத்து எழுபத்தொராயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் அமுல் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் 23 ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு 10 சென்டர்களில் அமுல் நடத்தின பிறகு அவர்கள் குடும்பத்திற்குக் கொண்டுவருவதைப் பற்றி ஆலோசனை செய்யப்படும்.

Harijan Hostels

* 55 Q.—SRI A. VEDARATHNAM: கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தற்சமயம் தான் விலை ஏறியிருப்பதை அனுசரித்து ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களில் உள்ள மாணவர்களுக்கு சர்க்கார் கொடுக்கும் கிராண்டிற்குள் உணவளிக்க முடியுமா என்பதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்யப்பட்டதா?

(ஆ) அப்படியானால் அதன் முடிவென்ன?

(இ) அதற்காக என்ன பரிகார நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) The question was not examined, specifically. But on the representation from one hostel, the question of enhancing the boarding grant for that hostel was considered and dropped.

(b) & (c) Do not arise in view of the answer given to clause (a) above.

[6th February 1959]

SRI A. VEDARATHNAM: சர்க்காரால் இப்போது நடத்தப்பட்டு வருகிற ஹாஸ்டல்களில் எல்லாம் அவர்கள் நிர்ணயித்திருக்கின்ற இந்தத் தொகைக்குள் அந்த மாணவர்களுக்கு இப்போது இருக்கிற விலையில் சாப்பாடு போட முடிகிறதா? இல்லையானால் அதைப் புனராலோசனை செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: சர்க்காரால் நடத்தப்பட்டு வரும் ஹாஸ்டல்களில் மொத்தம் எவ்வளவு செலவாகிறதோ அது சர்க்காராலேயே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. தனியார் ஹாஸ்டல்களுக்கு ஒரு மாணவனுக்கு 15 ரூபாய் என்றுதான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதிகம் செலவாகிற போது அவர்கள் நன்கொடையாகத் தான் வாங்கி நடத்த வேண்டியிருக்கிறது.

SRI P. G. MANICKAM: ஒரு மாணவனுக்கு 8 அணு வீதம் உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த எட்டணு போதாமல் இருப்பதனால் அதிகத் தொகை கொடுக்க சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: தலிப்பட்டவர்கள் ஹாஸ்டல் நடத்தினால் சர்க்காரின் சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டு நல்லமுறையில் நடத்த வேண்டும். அப்போதுதான் கிராண்டு வரும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

SRI A. VEDARATHNAM: இப்போது உணவுப் பொருள்களை அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்ய உத்தேசித்து இருப்பதனால் ஹாஸ்டல்களுக்கு நிர்ணயித்திருக்கிற விலைக்கு தானியத்தை விநியோகம் செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: அதற்குத் தனியாகக் கேள்வி போடவேண்டும்.

* 56 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR (on behalf of Sri T. Veluchami): கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

கெல்லை ஜில்லாவில் ஹரிஜன இலாகாவின் கீழ் நடத்தப்பட்டு ஸ்டல்களின் “மேல் பார்வை கமிட்டிகளில்” அந்த ஹாஸ்டல்கள் நாலாகாக்களைச் சேர்ந்த சட்ட சபை உறுப்பினர்களையும் சேர்த்துக் சர்க்காருக்கு உத்தேச முண்டா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: The Government have ordered advisory Committee for each Government Harijan hostel consist, among others, of three non-officials, two of them be-ns. The Collectors in the mufassal and the Director of Velfare in the Madras City are empowered to nominate the if the Advisory Committees. The Collectors of Tirunelveli discretion appointed the local M.L.As. and M.Ps. as of the Advisory Committees for the various Government the district.

K. KOTHANDARAMAN: சர்க்கார் இது போன்ற னக்கு மேல்பார்வை கமிட்டிகள் அமைக்கும்போது ஆளும் சேர்ந்தவர்களையேதான் போடவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கி ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களையேதான் போட்டு வருகிறார்கள் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களைப் போட்டால் அதில் உள்ள ஊழல் னவிடும் என்பதற்காக

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member must put the question and not argue.

[6th February 1959]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இதில் இருக்கக்கூடிய ஊழல் தெரிந்துவிடும் என்று போடுவதில்லையா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கமிட்டி அங்கத்தினர்களை நியமிப்பது கலெக்டர் கையில் விட்டிருக்கிறோம். சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த மட்டில் டைரெக்டர் கையில் இருக்கிறது. இவர்கள் பார்த்து யாரைப் போட்டால் இந்த ஹாஸ்டல் நிர்வாகம் நன்றாக நடக்கும் என்று நினைக்கிறார்களோ அவர்களைப் போடுகிறார்கள்.

SRI A. GOVINDASAMY : ஹாஸ்டல்களை நடத்துகிற கமிட்டிகளை எல்லா இடங்களிலும் நியமித்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : எல்லா இடங்களிலும் நியமிக்கப்படுகிறது. கலெக்டர் இவர்களை நியமித்து வருகிறார்கள்.

Matching Grant

* 57 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the panchayats in Kanyakumari and Shencottah taluks are entitled to 'Matching Grant'; and

(b) if so, to what extent?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) & (b) Yes, Sir. Every panchayat in the transferred area is entitled to get Government contribution equal to the amount collected by the panchayat during a particular year by levying rates, taxes and other fees, subject to a maximum of Rs. 2,000.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்தச் சிறு நிகர மானியம் இதுவரை எத்தனை பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும், செங்கோட்டை மாவட்டத்திலும் இன்னும் கொடுக்கப்படவேண்டிய மாச்சிங் கிராண்டு எவ்வளவு?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இதுவரையிலும் மொத்தமாக இரண்டு லட்சத்து நூற்பத்தாராயிரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் தனியாக எவ்வளவு எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விபரத்திற்கு தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இன்னும் கொடுக்க வேண்டிய தொகை எவ்வளவு இருக்கிறதென்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : தகராறு இல்லாத இடங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. தகராறு ஏதாவது இருந்து வரும் இடங்களில் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கலாம்.

Congress Exhibition, 1957-58.

* 58 Q.—**SRI M. JAGANNATHAN and SRI N. K. PALANI-SAMI :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of stalls taken by the various departments of the Government of Madras, in the Congress Exhibition in 1957-58;

(b) the total expenditure incurred on this account; and

(c) the amount spent by each department?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a), (b) & (c) A statement is placed on the table of the House.

* Printed as Appendix I on page 232 infra.

[6th February 1959]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, I find that a huge sum of nearly Rs. 2½ lakhs has been spent on the exhibition by the Government departments. Inasmuch as the proceeds of this Exhibition go to the Tamilnad Congress Party, which is a party organisation, will not Government consider the desirability of conducting the exhibition themselves, just like the 'India-1958 Exhibition', so that the entire proceeds may accrue to the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have no doubt that if we conduct the exhibition ourselves, it would cost us much more. We have gone into this question already. This is the most economical way of exhibiting the work done by the various Government departments.

SRI S. LAZAR : வேறு எந்த கட்சியினரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பொருள் காட்சிக்கு இந்த மாதிரியான உதவி அரசாங்கத்தாரிடமிருந்து கோரி, அவ்வாறு கொடுக்கப்படாமல் மறுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மற்ற கட்சியினர்களுக்கும் கூட கேட்ட போது உதவி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI P. U. SHANMUGAM : இந்தப் பொருள் காட்சியைப் பார்ப்பதற்காக எதேனும் கட்டணம் பொது மக்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? வசூலிக்கப்பட்டிருந்தால் அந்தப் பணம் யாரைப் போய்ச் சார்ந்திருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கட்டணம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியைப் போய்ச் சார்ந்திருக்கிறது. நம் முடைய வேலைகளைப் பற்றியும் செய்திருக்கக்கூடிய அபிவிருத்திகளைப் பற்றியும் அங்கே நாம் காட்டியிருக்கிறோம். அவ்வளவுதான்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : வேறு எந்தக் கட்சியினரால் தொழிற் சங்கத்தால் நடத்தப்பட்ட பொருள் காட்சிக்கு சர்க்கார் இந்த உதவியைச் செய்திருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எனக்கு ஞாபகம் உள்ளவரையில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினரால் பொருட் காட்சி ஏற்படுத்தப்பட்டபோது இந்த உதவி கொரப்பட்டது. நாமும் அளித்து இருக்கிறோம்.

SRI A. A. RASHEED : Sir, do the Government exhibit the same exhibits every year or do they change them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It depends upon the progress we have made every year. If we have made progress, we exhibit that progress also.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : The Hon. Minister said that if the Government were to conduct the exhibition themselves, it would cost more. May I know the reasons therefor, or are we to take it as a confession of inefficiency?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is not a confession of inefficiency மற்ற இடங்களில் இது போன்ற இடம் நமக்குக் கிடைக்காது. இதற்கெல்லாம் அதிக வாடகை ஆகும். அதுமட்டுமல்ல. நம் சர்க்கார் சாதனைகளை மாதிரம் விளம்பரம் செய்வது போதாது. இதர பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளையும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்

[6th February 1959]

கொண்டு பார்த்தால் ஏராளமாகச் செலவாகும். 1958—இந்தியா பொருள் காட்சியைப் போலச் செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு ஆதாரமாகும் செலவையும் எதிர்த்துத் தலைவர் பார்த்தார்களானால் நிச்சயம் அதுமாதிரியாக வேண்டாம் என்று தான் சொல்வார்கள்.

Provident Fund

* 59 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that Provident Fund Rules do not permit withdrawal of any amount from the accumulation in the fund of a Non-Gazetted Government Officer for educating a son except to pay for overseas passage; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) This clause assumes that Provident Fund Rules contain separate provisions for Non-Gazetted Officers. It is not so. The rules in force in this State do not make any distinction between Gazetted and Non-Gazetted Government servants.

The rules permit a Government servant of 25 years' service or more or one who has less than 5 years to attain the age of superannuation to withdraw a portion of his accumulations from his Fund finally for—

(i) medical, engineering and other technical or specialized courses in India beyond the High School stage; provided that the course of study is not less than three years; and

(ii) education outside India whether for an academic, technical, professional or vocational course.

The rules do not provide for grant of advance for any other educational purpose for the following reasons:—

The expenditure on the education of the dependants of a Government servant is expected to form part of the normal day to day expenditure of his household and is to be met from his pay; and any advance from the provident fund for this purpose will defeat the primary object of provident fund, namely, to ensure provision for the family of a Government servant in the event of his death while in service or shortly after retirement. Moreover, grant of advance for this purpose will result in the provident fund becoming little more than a savings bank account for which the special privileges which attach to provident funds, such as the market rate of interest, exemption from income-tax and especially from attachment against debts would be unjustifiable.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: வெளிநாட்டுப் படிப்புக்கு மாதிரம் இதிலிருந்து பணம் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கும்போது உள் நாட்டுப் படிப்புக்கும் ஏன் வசதி இருக்கக்கூடாது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: வெளிநாட்டுக்குப் போனால் செலவு அதிகமாகும் என்று, அதிலிருந்து பண உதவி செய்யலாம் என விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உள்ளூர் படிப்புக்கு அவர்கள் சம்பளத்திலிருந்தே கொடுக்கலாம்.

[6th February 1959]

Pension rules

* 60 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to revise the old pension rules of the Non-Gazetted Officers of the State and substitute new liberalized pension scheme similar to that of Central Government servants; and

(b) if so, the details of the same?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No, Sir.

(b) The question does not arise.

I am sorry, Sir. Since then, we have announced the appointment of a Pay Commission which will scrutinise this aspect also.

SRI N. K. PALANISAMI: இப்பொழுது இருக்கிற பென்ஷன் ரூல்ஸ் பிரகாரம் ரூபாய்க்கு 9 தம்பிடி கொடுக்கிறார்கள். அதைத் திருத்தி மத்திய சர்க்கார் கொடுப்பது போல் நமது சர்க்காரும் கொடுக்க பரிசீலனை செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுது ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிற கமிஷன் இதைப்பற்றியும் பரிசீலனை செய்யும்.

General Hospital, Madras.

* 61 Q.—SRI K. RAMACHANDRAN (on behalf of Sri M. Jagannathan): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of in-patients treated in the Government General Hospital, Madras, during the year 1957-58; and

(b) the number of in-patients who died in that year?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Thirty thousand two hundred and ninety-eight.

(b) Two thousand two hundred and ninety-seven.

Stanley Hospital

* 62 Q.—SRI S. B. ADITYAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the bed-strength of the Women Medical wards in the Stanley Hospital, Madras; and

(b) the maximum patient-strength in those wards during 1956, 1957 and 1958?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Sixty-three, Sir.

(b) Separate statistics were not maintained in respect of the admission of patients to women medical wards during 1956 and 1957. The maximum number of patients treated during 1958 was 132.

[6th February 1959]

* 80-A Q.—SRI K. RAMACHANDRAN (on behalf of Sri M. Jagannathan): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the number of in-patients in the Stanley Hospital, Madras, in 1957-58?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The daily average number of in-patients treated in the hospital was 923 in 1957 and 1,024 in 1958 (up to November).

SRI A. A. RASHEED: In view of the increased bed-strength in this hospital, is there any proposal to increase the staff nurses as well as doctors?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: When the bed-strength is increased, naturally the staff required—nurses and others—is increased. But, it is a fact that in every hospital, there is over-flow of patients and we are trying our best to increase the accommodation.

SRI S. B. ADITYAN: The patient strength represents the position in reality. It is supposed to be 132 per day against the bed-strength of only 63. As a result of this great disparity between the bed-strength and the patient-strength, the employees are over-worked. They are asked to work for 12 hours in the day and for 7 days in the week. Will the Hon. Minister take immediate steps to relieve the situation by increasing the bed-strength and bringing it in line with the reality?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: As a matter of fact, we are all over-worked. Every section in society is being over-worked and we are trying our best to improve the position. (Laughter.)

DEPUTY SPEAKER: The Hon. Minister for Industries may answer question Nos. 63 and 64 together.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I would prefer to answer question No. 64 separately, Sir.

DEPUTY SPEAKER: All right. He may answer question No. 63 now.

Employment Exchanges

* 63 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of persons registered in the Employment Exchanges during the past six months;

Of this (i) how many are graduates;

(ii) how many are under-graduates; and

[6th February 1959]

(b) the number of persons who have found appointment through the Employment Exchanges?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) The number of persons registered in the Employment Exchanges in the State during the period 1st May 1958 to 31st October 1958 is 104,742. Of this 2,700 are graduates and 4,008 are under-graduates.

(b) The number of persons placed in employment through Employment Exchanges during the above period is 14,506.

SRI N. K. PALANISAMI: இங்கு 14 ஆயிரம் பேருக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டது என்று கணம் மந்திரி அவர்களின் பதிலில் சொல்லப்பட்டது. அப்படியென்றால் எந்தெந்தத் துறையில் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டது என்று கணம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mostly unskilled labourers.

SRI A. GOVINDASAMY: ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு மூலம் பதிவு செய்து தற்காலிகமாக வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டால் அவர்கள் மீண்டும் பதிவு செய்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற நிர்ணயம் இருக்கிறது. அவர்கள் மீண்டும் பதிவு செய்யாமல் வேலை கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இம்மாதிரி மீண்டும் பதிவு செய்துக்கொள்வதுதான் நல்லது. எத்தனை பேர் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தில் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதை கவனிப்பதற்கு மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும் என்று அவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கியவுடன் ரிஜிஸ்டர் செய்யவேண்டும் என்ற விதி இருக்கிறது.

SRI N. MARUDACHALAM: இப்பொழுது 14 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டது என்று கணம் மந்திரி அவர்கள் பதிலில் தெரிவித்தார்கள். அப்படியிருந்தால் அதில் எவ்வளவு பேர் ஹரிஜனங்கள் என்று தெரிவிக்க முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: பதிவு செய்துகொண்ட ஹரிஜனங்களின் எண்ணிக்கை 12,916 அவர்களில் வேலை கொடுக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 2,056.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: இந்த எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் பதிவு செய்துக் கொண்டவர்களில் 1950-ம் வருஷத்தில் பதிவு செய்துகொண்டவர்களுக்குத்தான் இப்பொழுது வேலை கிடைக்கிறது என்பது உண்மையா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: வேலையில்லா திண்டாட்டத்தைக் காட்டுவதற்கு இது ஒரு உதாரணம். 1950-ம் வருஷத்தில் பதிவு செய்துகொண்டவர்களுக்கு இப்பொழுது வேலை கிடைக்கிறது என்றால் அது ஒரு சந்தோஷகரமான விஷயம்தானே.

SRI P. S. CHINNADURAI: இந்த வேலை தரும் ஸ்தாபனத்தில் பதிவு செய்தவர்களுக்கு, அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும்வரை அவர்களுக்கு ஏதாவது உதவித் தொகை கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அப்படி கொடுப்பதற்கு எவ்வளவு ஆகும் என்று கணம் அங்கத்தினர் பார்த்திருந்தால், இந்தக் கேள்வி போட்டிருக்க மாட்டார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற நிதி நிலையில் அவ்வாறு செய்ய இயலாது.

[6th February 1959]

SRI T. T. DANIEL : May I know whether any reservation is made for ex-servicemen and among those appointed, how many are ex-servicemen?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The number of ex-servicemen who registered themselves during this period is 3,666 and the number of ex-servicemen placed in employment during this period is 581.

* 64 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of persons registered in the Employment Exchanges in the Kanyakumari and Tirunelveli districts during the past one year;

(b) the number of persons for whom appointments were found through these Employment Exchanges.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The District Employment Office, Kanyakumari, was opened on the 1st March 1958. The number of applicants registered in the District Employment Office, Kanyakumari, during the period from 1st March 1958 to 31st October 1958 is 6,639 and in the District Employment Office, Tirunelveli, during the period from 1st November 1957 to 31st October 1958 is 13,608.

(b) The number of applicants placed in employment during the same period in District Employment Offices of Kanyakumari and Tirunelveli is 462 and 1,488 respectively.

SRI P. G. MANICKAM : இந்த வேலையில்லா திண்டாட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்குள் இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு முறை பதிவு செய்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று முறை இருந்துவருகிறது அப்படி இருப்பதினால் மிகுந்த கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அவர்கள் ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை பதிவு செய்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று விதியில் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டுவருவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்படி மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை பதிவு செய்துக்கொள்வதால் வேலையில்லாமல் இருப்பவர்கள் எத்தனைபேர் என்பதை சரியாக கண்டுபிடிப்பதற்கு சௌகரியமாக இருக்கிறது. இதை 6 மாதத்திற்கென்று மாற்றினால் ரிஜிஸ்டர் 'அப்டுடேட்' ஆக இருக்காது. ஆகவேதான் அதை மூன்று மாதத்திற்கென்று வைத்திருக்கிறார்கள்.

SRI M. S. SELVARAJAN : பிரஸ்தாப காலத்தில் பதிவு செய்துக் கொண்ட வேலையில்லா ஆசிரியர்களின் தொகை எவ்வளவு என்பதை சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அந்தத் தகவல் ஒன்றுதான் இப்பொழுது என்னிடத்தில் இல்லை.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் வேலையில்லா பதிவு செய்துக்கொண்டவர்களில், எத்தனை பேர் பழைய திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்திலிருந்து Transfer செய்யப்பட்டார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not have that information, but generally, we do not take that information from the applicants. What we do is to get the facts about their qualifications and not about their prior registration.

[6th February 1959]

SRI A. CHIDAMBARANATHA NADAR : கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் உள்ள எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் பதிவு செய்துக்கொண்டவர்களில் வேலை கிடைக்காதவர்களுக்கு மற்ற ஜில்லாக்களில் வேலை கொடுக்க முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That would depend upon the nature of the employment.

SRI T. T. DANIEL : Out of the total number, how many were educated and how many were uneducated and among the educated, how many were absorbed?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We do not have the classification of 'educated' and 'uneducated'. But, we have the classification of graduates, under-graduates and others.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : ராஜ்யப் புனரமைப்பின் போது திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்ய எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் பதிவு செய்யப்பட பலர் சென்னை ராஜ்ய எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சிற்கு மாற்றப்பட்டு இங்கே அவர்களுக்கு மறு பதிவு அளிக்கப்பட்டதா? அப்படியானால் அவ்வாறு இங்கே மாற்றப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர்? அவர்களில் எத்தனை பேருக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதற்கு கனம் அங்கத்தினர் தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

SRI K. VINAYAKAM : Is there any provision by which the Employment Exchange Office at Kanyakumari district can prevent those coming from the erstwhile Travancore-Cochin State from getting themselves registered for employment in our State as if they come from the Kanyakumari district?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member is suggesting something which is against the Constitution.

SRI A. VEDARATHNAM : ரெஜிஸ்டர் செய்துகொண்டவர்களில் பட்டதாரிகள் எத்தனைபேர்? அவர்களில் எத்தனை பேருக்கு வேலை கிடைத்திருக்கிறது? அவர்களில் ஆண் பட்டதாரிகள் எத்தனைபேர்? பெண் பட்டதாரிகள் எத்தனை பேர்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது சம்பந்தமாக கன்னியாகுமரி நீங்கலாக மாநிலம் பூராவிற்குமான புள்ளிவிவரங்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன; அவைகளைக் கொடுக்கிறேன்.

The number of graduates placed in employment is 914, the number of under-graduates placed in employment is 756, the number of women registered is 12,028 and the number of women placed is 2,004.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் ரெஜிஸ்டர் செய்து கொண்டவர்களில் இலங்கையிலிருந்து வந்த அகதிகள் எத்தனை பேர் என்று கனம் அமைச்சர் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We have no information on that.

[6th February 1959]

Deputy Sevaks

* 65 Q.—SRI K. B. S. MANI (on behalf of Sri M. C. Muthukumara-swamy) : பொதுமராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—தாலுகா வாரியாக போட இருக்கும் டிபுடி சேவக்குகளை (Deputy Sevaks) மேற்பார்வையிட ஜில்லா வாரியாக தனி அதிகாரிகளை நியமிக்க என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The Deputy Sevaks have been and will continue to be under the charge of District Welfare Officers and subject to the supervision and control of Collectors at the district level. The question of appointment of any other officers to supervise the work of Deputy Sevaks does not arise.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : இதுவரையில் எந்தக் கலெக்டராவது டெபுடி சேவக்குகள் சரியாக வேலை செய்கிறார்கள் என்று ரிப்போர்ட் அனுப்பியிருக்கிறார்களா அல்லது அவர்கள் சரியாக வேலை செய்வதில்லை என்று புகார் அனுப்பியிருக்கிறார்களா? அவர்களுடைய ரிப்போர்ட்டின் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI P. KAKKAN : சமீபத்தில் தாலுகா வாரியாக டெபுடி சேவக்குகளை நியமித்தபோது கலெக்டர்களின் ரிமார்க்கைப் பார்த்தோம். எந்த எந்த டெபுடி சேவக்குகள் நன்றாக வேலை செய்கிறார்கள் என்றும், எந்த எந்த டெபுடி சேவக்குகள் சரிவர வேலை செய்வதில்லை என்றும் பார்த்து நன்றாக வேலை செய்பவர்களையே உத்தியோகத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டோம்.

SRI K. B. S. MANI : இந்த ஆண்டில் திறமையுள்ள புதிய டெபுடி சேவக்குகள் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாக தெரிகிறது. ஆனால் அவர்கள் தங்கள் திறமையைக் காண்பிக்க அவர்களிடம் அதிகாரம் இல்லை. ஆகையால் அதிகாரத்தையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : டெபுடி சேவக்குகளுக்கு ஏற்கனவே என்ன அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தனவோ அதே அதிகாரங்கள்தான் இப்போதும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

SRI C. MUTHIAH : அபிவிருத்தி வட்டாரங்களைப் பொறுத்த வரை, ஒவ்வொரு அபிவிருத்தி வட்டாரத்திற்கும் 13-14 கிராம சேவக்குகள் இருக்கிறார்கள். அபிவிருத்தி வட்டாரங்களுக்கும் இம்மாதிரியான டெபுடி சேவக்குகள் உண்டா? அப்படியானால் அவர்கள் என்னென்ன வேலைகளைத் செய்யவேண்டும் என்று அரசாங்கம் திட்டவட்டமாக நிர்ணயித்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கான உத்தியோகஸ்தர்கள் ஒரு புறமிருக்க, தாலுகாக்களுக்கு டெபுடி சேவக்குகள் உண்டு. இவர்கள் அவர்களுடன் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு செயலாற்றுகிறார்கள்.

SRI A. GOVINDASAMY : டெபுடி சேவக்குகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்பை சர்க்கார் ஏன் ஸர்வீஸ் கமிஷனுக்கு விடவில்லை?

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஹரிஜன சேவையில் அதிகப் பழக்கமும் திறமையும் அனுபவமும் உள்ளவர்களால்தான் இந்தக் காரியங்களை நன்றாகச் செய்ய முடியும். அப்படிப்பட்டவர்களை இந்த உத்தியோகஸ்தர்களாக நியமித்தால்தான் இந்த வேலைகள் நன்றாக நடக்கும். படிப்பு மட்டும் பெற்றவர்கள் இந்த வேலைக்கு வந்தால் அவர்களுடைய ஒன்றும் செய்யமுடியாது.

[6th February 1959]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : டெபுடி சேவக்குகள் என்றால் என்ன அர்த்தம்? “டெபுடி” என்பது ஆங்கில வார்த்தையாகவும், ‘சேவக்’ என்பது ஹிந்தி வார்த்தையாகவும் இருக்கின்றன. ஆகையால் கனம் மந்திரி இந்தப் பதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்வாரா? அத்துடன் இந்தப் பதத்தை தமிழிலும் மொழி பெயர்த்து அந்த வார்த்தையை உபயோகத்திற்குக் கொண்டுவர முடியுமா? (சிரிப்பு.)

(No answer.)

Orphanages

* 66 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 3-4-1958 தேதி 536 நெ. கேள்விக்கு மேஜை பேரில் வைக்கப்பட்ட பேபரில் கண்டுள்ளபடி ஜில்லாவாரியாக, ஒவ்வொரு அனாதை விடுதிகளிலும் கிருஸ்துவர்—முஸ்லீம்—ஜாதி ஹிந்துக்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர்?

(ஆ) ஒவ்வொரு அனாதை விடுதிக்கும் ஒரேமாதிரியான கிராண்ட் இல்லாமல், தாரதம்மியப்படுத்திக் கொடுப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

(இ) அனாதை விடுதிகளை சர்க்காரே எடுத்து நடத்த எதேனும் உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The total number of children who are Christians, Muslims, etc., are as follows :—

Christians	...	...	...	...	9,668
Muslims	...	...	...	...	478
Caste Hindus	...	...	...	...	7,407
Scheduled Castes	...	...	...	...	3,185
Scheduled Tribes	...	...	...	...	3

(b) The Government pay as per capita grant of Rs. 10 per inmate in respect of orphanages situated in the plains and a per capita grant of Rs. 15 for orphanages situated in the Hill stations. But for this difference, the rates are uniform. No discrimination is made on ground of caste, etc. The grants are assessed only in respect of in-mates eligible for the grant (viz.), those destitutes who are between 5 and 18 and are reading in schools recognized by the Education Department.

(c) No, Sir.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : 3-4-1958-ம் தேதி 536-ம் கேள்விக்கு மேஜையில் வைக்கப்பட்ட ஸ்டேட்மெண்டைப் பார்க்கும்போது இந்த கிராண்டுகள் தாரதம்மியமான முறையில்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரிகிறது. இனிமேல் இவ்வாறு தாரதம்மியப்படுத்தாமல் ஒரே விதமாக கிராண்டுகள் கொடுக்கப்படுமா? இத்தகைய அனாதை விடுதிகளை சர்க்காரே எடுத்து நடத்துவதற்கு எவ்வளவு காலம் ஆகும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் ஏற்கனவே பதிலளித்த பிரகாரம் இந்த கிராண்டுகள் ஒரே விதமாகத்தான் கொடுக்கப்படுகின்றன. சமவெளிகளிலுள்ள விடுதிகளுக்கு 10 ரூபாய் வீதமும், மலைப் பிராந்தியங்களிலுள்ள விடுதிகளுக்கு 15 ரூபாய் வீதமும் இவை கொடுக்கப்படுகின்றன. இதில் தாரதம்மியம் இல்லை. இவைகளை எடுத்து நடத்தும் உத்தேசம் சர்க்காருக்கு இல்லை. இதில் “நேஷனலைஸேஷன் பாலிஸியும்” வராது.

[6th February 1959]

SRI A. VEDARATHNAM : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த பதிலில் சிறுபான்மையினரான சமூகத்தினருக்கு மிக அதிகமான அளவில் கிராண்டு வழங்கப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்த சமூகத்தினர் அதிக அனாதை விடுதிகளை நடத்துகிறார்கள் என்பதைத்தான் இது காண்பிக்கிறது. மற்ற விடுதிகளில் அனாதைகள் அதிகமாக இருக்கக்கூடும். ஆனால் இவர்கள்தான் அதிகமான அனாதை விடுதிகளை நடத்துகிறார்கள்.

SRI K. B. S. MANI : அனாதை விடுதிகள் விஷயத்தில் சிறுந்து வர்கள் தவிர, இந்துக்கள் போன்ற மதத்தினர் நடத்தும் விடுதிகளில் அந்த விடுதிகளில் நிர்வாகிகளின் சொந்தக்காரப் பிள்ளைகளும் வேண்டியவர்களும் அனாதைகள் என்ற பெயரில் பராமரிக்கப்பட்டுவருவது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அப்படியானால் இதன்பேரில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது சம்பந்தமாக கனம் அங்கத்தினரிடம் தகவல் ஏதாவது இருந்தால் அதை சர்க்காரிடம் அவர் தெரிவிப்பாரானால், அதன்பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

SRI A. A. RASHEED : Is there any proposal to increase the grant to these orphanages?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அது இப்போது நான் உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. அது முன்பு 8 ரூபாயாக இருந்தது. 1—10—1958-லிருந்து அதை 2 ரூபாய் உயர்த்தி 10 ரூபாயாகக் கொடுத்துவருகிறோம்.

Government dispensaries in South Arcot district

* 67 Q.—**SRI A. GOVINDASAMY** (on behalf of Sri M. Jaganathan) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of dispensaries run by the Government in the South Arcot district; and

(b) the number of Medical Officers in charge of them?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Three, Sir.

(b) One in charge of each dispensary.

SRI A. GOVINDASAMY : கன்டமங்கலத்தில் சர்க்காரால் நடத்தப் பட்டு வந்த ஆஸ்பத்திரியானது தற்சமயம் மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதை மீண்டும் திறக்க சர்க்கார் உத்தேசிக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அது வேறு விஷயம் அதற்குத் தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்கிறேன்.

Commercial Taxes Department

* 68 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the number of Deputy Commercial Tax Officers and Commercial Tax Officers employed in the Commercial Taxes Department on or after the 27th August 1958?

[6th February 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Presumably the Member wants to know the number of posts of Deputy Commercial Tax Officers and Commercial Tax Officers in the Commercial Taxes Department after the reorganisation of the department ordered in a Government Order, dated the 27th August 1958, was given effect to from the first October 1958. There are 164 posts of Deputy Commercial Tax Officers, 20 posts of Joint Commercial Tax Officers and 17 posts of Commercial Tax Officers in the Commercial Taxes Department.

SRI N. K. PALANISAMI : இந்த இலாகாவில் ரீஆர்கனைஸேஷனுக்கு பிறகு அதனால் பாதிக்கப்பட்ட களார்க்குகள் போன்றவர்களுக்கு வேறு ஏதாவது மாற்று வேலைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அந்த மாதிரி பாதிக்கப்பட்டதாக, யாரும் என்னிடம் வந்து இதுவரை சொல்லவில்லை. அவர்கள் அவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிந்தால் அது உடனடியாக கவனிக்கப்படும்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : விற்பனை வரி முறையில் சிறிது மாறுதல் ஏற்பட இருப்பதால், இப்பொழுது இருப்பவர்கள் குறைக்கப்படுவார்களா, அல்லது கூட்டப்படுவார்களா அல்லது இப்பொழுதுள்ளதே போதுமானதென்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா? 9-50 a.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : விற்பனை வரி முறையை மாற்றியமைப்பதற்காக டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் செய்த சிபார்சுகளில் சில சட்டபூர்வமாக அமுல் நடத்தவேண்டியதாகவும், சில நிர்வாக பூர்வமாக நடத்தவேண்டியதாகவும் இருக்கின்றன. நிர்வாக பூர்வமாக நடத்தக் கூடியவை 1—10—58-லிருந்து அமுலுக்கு வந்துவிட்டது. அதனால் ஓரளவு ஆள் குறைப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேறு இடங்களில் வேலை பார்த்துக் கொடுத்துக் கொண்ம் இருக்கிறோம்.

SRI N. K. PALANISAMI : கமர்ஷியல் டாக்ஸ் டிப்பார்ட்மென்ட் ரீஆர்கனைஸேஷன்போது 143 பியூன்களும், 150 லோயர் டிவிஷன் களார்க்குகளும், 11 பில் கலெக்டர்களும் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிய வருகிறது. அதற்கு மேலாக இப்பொழுது புதிதாக 800-1,000 ரூபாய் சம்பளத்தில் ஒரு பெட்டி கமெர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீஸர் போடப் பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் மேல் இருக்கக் கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களை அதிகப்படுத்துவதும் கீழே இருக்கக் கூடியவர்களை “ரிட் ரென்சு” செய்வதும் தான் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அங்கத்தினர் அவர்கள் கொடுத்த புள்ளிவிவரங்கள் அவ்வளவும் தவறு. இதனால் பாதிக்கப்பட்ட நாலாவது கிரேட் ஊழியர்கள் 205, நேற்று கொடுத்த புள்ளிவிவரப்படி அவர்களில் 134 பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்தாகிவிட்டது. இன்னும் 74 பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படும். இரண்டாவதாக, அதிகப்படி சம்பளம் வாங்கும் உத்தியோகஸ்தர்களை அதிகமாக வைத்திருப்பதாகச் சொல்வதும் தவறு. இப்பொழுது இந்த இலாகாவில் உள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் தங்களுக்கு போதுமான பிரமோஷன் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லும் நிலைதான் இருக்கிறது. அதை சொல்லிக் கொண்டும் இருக்கிறார்கள். இந்த இலாகாவிற்கு எவ்வளவு தேவையோ அவ்வளவு பேர்கள்தான் அமர்த்தப் பட்டிருக்கிறார்கள். புதிதாக யாருக்கும் 800—1,000-ல் ஒரு உத்தியோகம் கொடுக்கவில்லை. புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஒரு பிரிவு, ஜாயின்ட் கியல் டாக்ஸ் ஆபீஸர்ஸ் என்பது. அவர்களுக்கு சம்பளம், 300 ஆகும்.

[6th February 1959]

SRI V. SANKARAN : ரீஆர்கனைஷேஷனுக்குப் பிறகு எத்தனை எ. லி. டி. ஒக்கள் க்ளார்க்குகளாக மாற்றப் பட்டார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தனி கேள்வி வேண்டும்.

SRI A. GOVINDASAMY : அவுட்போஸ்டில் போட்டிருப்பவர்கள் அத்தனை பேர்களும் கமர்ஷியல் டாக்ஸ் டிபார்ட்மெண்டைச் சேர்ந்தவர்களா அல்லது வேறு டிபார்ட்மெண்டில் உள்ளவர்களையும் போட்டிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இரண்டு இலாகாக்களிலிருந்து போடப் பட்டிருக்கிறார்கள். கமர்ஷியல் டாக்ஸ் டிபார்ட்மெண்டில் இருந்தும், டிரான்ஸ்போர்ட் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்தும் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏனெனில் லாரிகளில் சாமான்களைக் கொண்டு போவதாக புகார்கள் வந்தால் அதை செக் செய்ய டிரான்ஸ்போர்ட் அதிகாரிகளும் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

SRI S. LAZAR : பாதிக்கப்பட்ட நாலாவது கிரேட் உத்தியோகஸ்தர்களை திரும்ப வேலைக்கு அமர்த்துகிற போது ஏற்கனவே வேலையில் இருக்கக் கூடியவர்களை நீக்கி விட்ட இவர்களை நியமிப்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமா? அப்படி நீக்கப்படுபவர்களுக்கு வேண்டிய வழிவகைகள் செய்து கொடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஒரு வருடத்திற்கு குறைவாக இருக்கக்கூடியவர்கள் டெம்பரரி சர்வீஸைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆகவே, பர்மனெண்ட் சர்வீஸில் இருந்து ஆள் குறைப்பு ஏற்படும்போது டெம்பரரி சர்வீஸில் உள்ளவர்களை போகச் சொல்லிவிட்டு பர்மனெண்ட் சர்வீஸில் உள்ளவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படுகிறது. 2, 3, 4 மாத டெம்பரரி சர்வீஸில் உள்ள நாலாவது கிரேட் ஊழியர்களை நீக்கிவிட்டு இவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI K. ANBAZHAGAN : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கிறபோது அவுட்போஸ்ட்களில் டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவைச் சார்ந்தவர்களையும் நியமிப்பதாகச் சொன்னார்கள். டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவிலுள்ள பொறியியல் வல்லுனர்களை நியமித்து திறமையுள்ளவர்களை பயனற்ற துறையில் ஈடுபடுத்துவதற்குப் பதிலாக வர்த்தகவரி இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்களைமட்டுமே இந்த அலுவல்களில் ஏற்படுத்த அரசாங்கம் கவனிக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்பொழுதுள்ள சட்டபடி வர்த்தகவரி இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஒரு மோட்டார் வெஹிகளை நிறுத்துவதற்கோ அல்லது அதை பரிசீலனை செய்வதற்கோ அதிகாரமில்லை. ஆகவே டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்களை நியமித்து பரிசீலனை செய்வதற்கு போட்டிருக்கிறார்கள். இதில், சர்க்காருக்கு அதிகமான லாபம் இருக்கிறது. திறமையுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களை அங்கு போடுவதால் நமக்கு வருவாய் இப்பொழுது அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. வெளியில் எமாற்றிக் கொண்டு கள்ளக்கடத்தல் செய்வது கூட ஓரளவு தடுக்கப்படுகிறது.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : ஆள் குறைப்பு செய்கிற போது ஒரு வருடத்திற்கு மேம்பட்டவர்களை நீக்கிவிட்டு பின்னர் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படுவதாக கூறினார்கள். ஆரம்பத்திலே இது பற்றி ஒரு முடிவு எடுத்திருக்கக் கூடாதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அப்படித்தான் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. டெம்பரரி உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்களின் காலம் ஈடுபடுத்து விட்டாலும் அல்லது காலி ஸ்தானம் இல்லாவிட்டாலும் அனுப்புவது என்பது எல்லாயிடங்களிலும் ஒத்துக் கொள்ளப்பட்ட முறை. ஆகவே 1958? தவறு ஒன்றுமில்லை.

[6th February 1959]

Karanthai Tamil College

* 69 Q.—**SRI K. B. S. MANI** (on behalf of **Sri M. G. Muthukumaraswamy**) : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1956-57, 1957-58-ல் தஞ்சை ஜில்லா கருந்தட்டாங்குடி (கரந்தை) தமிழ் கல்லூரியில் சேர்வதற்காகக்கிடைக்கப் பெற்ற மனுக்கள் எத்தனை?

(ஆ) அவைகளில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவைகள் எத்தனை?

(இ) அவைகளில் அனுபந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனை பேர்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The number of applications received during 1956-57 and 1957-58 were 66 and 72 respectively.

(b) All these who applied have been admitted.

(c) The number of Scheduled Caste candidates admitted in 1956-57 was 4 and the number admitted in 1957-58 was 2.

SRI K. B. S. MANI : இந்த கல்லூரியில் அப்டிட் செய்யப்பட்டவர்களில், விடுதி வசதி இல்லாத சிலர் தனிப்பட்ட முறையில் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டதே, வருகிற ஆண்டிலாவது அப்படி நடக்காமலிருக்க அரசாங்கம் வேண்டிய வசதி செய்து கொடுக்க முன் வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தனிக்கேள்வி போடவேண்டும்.

Sales-tax on drugs and medicines

*70 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to exempt drugs and medicines from sales tax, if they come under perishable articles; and

(b) if so, what are the medicines that are classified as perishables?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Courtallam

* 71 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal to develop Courtallam as a Tourist Centre?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes. Sanction has been accorded for the construction of a rest-house for the benefit of the tourists at an estimated cost of Rs. 1.7 lakhs during the current financial year.

[6th February 1959]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்தப் பணம் செலவழிக்கப் பட்டுள்ளதா? வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எந்த இடத்தில் கட்டுவது என்று முடிவாகி தயாராகக் கொண்டிருக்கிறது. கூடிய சீக்கிரம் வேலை ஆரம்பமாகும்.

Minister's Pada Yatra

* 72 Q.—**SRI A. GOVINDASAMY :** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதத்தில் அமைச்சர்கள் பாத யாத்திரை சென்ற சமயத்தில் பிரயாணப்படி வாங்கினார்களா?

(ஆ) அமைச்சர்கள் பாத யாத்திரை சென்ற சமயம் சர்க்கார் அதி காரிகள் அவர்களுடன் வந்தார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The following Ministers undertook "Pada Yatra" in October 1958 :—

Minister (Finance).

Minister (Home).

Minister (Revenue).

Minister (Works).

They did not draw any travelling allowance.

(b) The District Welfare Officer and the Officials of the Public Works and Highways Departments accompanied the Minister for Works when the latter went on "Pada Yatra". Government officials did not accompany the other Ministers when they went on "Pada Yatra".

SRI A. GOVINDASAMY : பாத யாத்திரை போவதாக சொல்லிய ஒரு அமைச்சர் சென்னையிலிருந்து பூந்தமல்லி வரை காரில் சென்று அங்கிருந்து மாங்காடு வரை நடந்து அங்கு டிபன் சாப்பிட்டுவிட்டு, அங்கிருந்து குன்றத்தூருக்குச் சென்று சாப்பிட்டு விட்டு பின்னர் காரில் திரும்பி விட்டார் என்று சொல்கிறார்கள். இதுதான் பாத யாத்திரையா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பாத யாத்திரை என்றால் நடப்பது. அவ்வளவுதான். கோவிந்தசாமி சொன்னதிலிருந்து, அவர் நடந்திருக்கிறார் என்று தெரிகிறது.

SRIMATHI KAMALAMBUJA AMMAL : பாத யாத்திரை என்றால் சென்னையிலிருந்து அவரது தொகுதி வரை நடந்து போகவேண்டுமென்பதா அங்கத்தினர் அபிப்பிராயம்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பாதயாத்திரை எப்படி செய்ய வேண்டுமென்பதுபற்றி விதி ஒன்றும் கிடையாது. அவரவர்கள் உடம்பு சௌகரியப்படி செய்யலாம்.

'We Tamil' Movement

* 73 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the attention of the Government has been drawn to the agitation by the leaders of the 'We Tamil' Movement to burn the map of India; and

[6th February 1959]

(b) if so, whether any steps have been taken in the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) The Government are watching the situation closely and will take appropriate action as and when necessary.

SRI S. B. ADITYAN : May I know whether the Government have any proposal at present to bring in legislation to penalise the burning of the map of India less Tamilnad?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member should wait and see.

SRI A. A. RASHEED : Have the Government any information as to the real intention of the movement to burn the map of India?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not know whether even the sponsors of the movement are aware of their own intentions. (Laughter.) Therefore it is rather difficult to say.

SRI T. KARIA GOUNDER : நாம் 'தமிழர் இயக்கம்' என்று எழுதியிருக்கிறது. இதில் யார் யார் சேர்ந்தவர்கள் என்று அமைச்சர் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : யார் வேண்டுமானாலும் எந்த இயக்கத்தை வேண்டுமானாலும் ஆரம்பிப்பதற்கு நம் நாட்டில் சுதந்திரம் இருக்கிறது. ஆகவே "நாம் தமிழர்" என்று வேண்டுமானாலும் ஆரம்பிக்கலாம். அல்லது "நாம் கன்னடர்" என்று வேண்டுமானாலும் கூட இங்கு ஆரம்பிக்க உரிமை இருக்கிறது.

Fire accidents

* 74 Q.—**SRI K. B. S. MANI** (on behalf of Sri M. C. Muthukumaraswamy) : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1954-55, 1955-56, 1956-57, 1957-58 (30-9-58 வரை) தஞ்சை ஜில்லாவில் நன்னிலம் தாலுகாவில் நடந்த தீ விபத்துக்கள் எத்தனை?

(ஆ) மேற்படித் தீ விபத்துகள் ஒவ்வொன்றிலும் ஏற்பட்ட உத்தேச நஷ்டத் தொகை எவ்வளவு?

(இ) மேற்படித் தீ விபத்துக்கள் ஒவ்வொன்றுக்காகவும் அரசாங்கம் அளித்த உதவித் தொகை எவ்வளவு?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The particulars are furnished in the form of a statement* which has been printed and placed on the table of the House.

Power looms

* 75 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of non-cotton yarn powerlooms in this State;

(b) the places where they are working;

* Printed as Appendix II on page 233 infra.

[6th February 1959]

(c) type of cloth produced; and

(d) market for these products?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Seven hundred and sixteen power looms, Sir.

(b) Most of them are concentrated in and around Komarapalayam, Pallipalayam and Elampillai in Salem district. There are a few centres also in the districts of Madurai, North Arcot and Coimbatore.

(c) Ribbons and plain varieties like dhoties, sarees and shirtings.

(d) The ribbons have an All-India Market besides a limited export market. Most of the other fabrics are being consumed within the State. Dhoties woven out of stable fibre yarn are exported in small quantities to countries like Malaya and Ceylon.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இவ்விதம் வைத்திருக்கக் கூடிய பவர் லூம்கள் தனி நபர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டு நடந்து வருகிறதா அல்லது தொழிற்சாலை அடிப்படையில் ஏற்படுத்தப்பட்டு நடத்தப்பட்டு வருகிறதா? இல்லையென்றால் தொழிற்சாலை அடிப்படையில் நடத்தப் படுவதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have no information on the subject.

DEPUTY SPEAKER : With the permission of the House, I will take five more minutes and finish the rest of the questions.

SRI N. MARUDACHALAM : இம்மாதிரி விசைத் தறிகளை ஏற்படுத்துவதினால் கைத்தறிகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் வேலை யிழக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறதா? அல்லது அதற்கு வேறு ஏதாவது வழிகளை அரசாங்கம் தேடியிருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பவர் லூமில் சாதாரணமான நூல் ஆடை தயாரிக்க ஏற்படுத்துவதற்கு அனுமதி கொடுப்பதில்லை. Staple fibre yarn-தான் இதில் அமைக்கப்படுகிறது.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : இந்த கைத்தறிகளில் நார் பட்டும் ரெயான் போன்ற நூல்களும் நெய்யப்படுவதால் இதில் இப்போது வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் கைத்தறி தொழிலாளர்களுக்கு விசைத்தறிகளால் பாதகம் ஏற்படும் என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படாதவாறு நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த தறிகள் வருவதினால் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். இதில் ரிப்பன் தயாரிக்கப்படுகிறது. இதற்கு வெளி நாட்டிலும் இந்தியாவிலும் நல்ல மார்க்கெட் இருக்கிறது. ஆகவே இதை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யாமல் இருப்பது தான் குற்றமாகும்.

[6th February 1959]

Bus routes

* 76 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

நமது ராஜ்யத்தில், ஜில்லாவாரியாக, இப்போது,

(i) 1 முதல் 15 மைல் வரை,

(ii) 15 முதல் 75 மைல் வரை,

(iii) 75 முதல் 250 மைல் வரை,

உள்ள ரூட்டுகளில் ஒரே பஸ்கள் எத்தனை இருக்கின்றன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : A statement^a furnishing the particulars is placed on the table of the House.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ராஜ்ய ரயில்வே போக்குவரத்து அதிகமாக இருக்கின்ற ஜில்லாக்களில் இருக்கின்ற பஸ் போக்குவரத்து வசதியைவிட ரயில் போக்குவரத்து குறைவாக இருக்கின்ற ஜில்லாவான வடாற்காடு ஜில்லாவில் பஸ் போக்குவரத்து வசதி குறைவாக இருக்கின்றது என்பதை சர்க்கார் அறியுமா? அப்படியானால் அந்த ஜில்லாவில் அதிகமாக பஸ் போக்குவரத்து அதிகப்படுத்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : வடாற்காடு ஜில்லாவில் மாத்திரமல்ல, எல்லா ஜில்லாக்களிலுமே பஸ் போக்குவரத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்பது தான் அரசாங்கத்தினுடைய எண்ணம்.

SRI S. LAZAR : இந்த மாத ஆரம்பத்திலிருந்து ஏற்கனவே ஓடிக்கொண்டிருந்த சில ரயில்கள் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டதால் அந்த இடங்களில் அதிகமான பஸ்களை விடுவதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : எல்லா இடங்களிலுமே பஸ் போக்குவரத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்பது தான் அரசாங்கத்தினுடைய விருப்பம். அதில் விசேஷமாக ஏதாவது கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டால் அதிகாரிகள் கவனித்து அதற்கு வேண்டிய வசதியை செய்து கொடுப்பார்கள்.

SRI M. SELVARAJ : இப்போது தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் 1 முதல் 15 மைல் வரை ஓடிக்கொண்டிருக்கும் பஸ்களின் எண்ணிக்கை 19 என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 10 பஸ்கள் டௌன் பஸ்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் அங்குள்ள மக்களுக்கு அதிகமான சௌகரியம் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, இப்போது 1 முதல் 15 மைல் என்றிருப்பதை 1 முதல் 25 மைல் என்று மாற்றி பஸ் போக்குவரத்தை அதிகப்படுத்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இவ்விதம் நினைத்தவுடன் விதிகளை மாற்றிவிட முடியாது. தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் மாத்திரமல்ல எல்லா ஜில்லாக்களிலுமே அதிகமாக பஸ் போக்குவரத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பது தான் சர்க்காரின் எண்ணம். தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் அதிகமான பஸ்கள் வேண்டுமென்றால் அங்குள்ள மக்கள் எல்லாம் ஒற்றுமையோடு இருந்து அரசாங்கத்தினிடத்தில் தங்கள் கோரிக்கையை தெரிவித்தால், அதைப்பற்றி பரிசீலித்து சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

[6th February 1959]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Are the Government aware of the fact that there are still 1942 model old buses which are very rickety, with the result there are lots of breakdown and passengers are put to unnecessary inconvenience? So, will the Government take steps to put more buses?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: As far as the standard of vehicles in our State is concerned, I am proud to say that even in the private sector the operators have come forward to put in the best vehicles available. There might be one or two cases where old vehicles are put in. But even new operators themselves feel that plying old rickety buses is not paying them and everyone is going in for new model buses.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I may inform the hon. the Leader of the Opposition that if he cares to visit other States, he will find that even 1920 model vehicles are used there.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: It does not mean that we should have rickety buses.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It does not mean that but the condition of the vehicles also should be taken into consideration, particularly, when we are not manufacturing our own vehicles. It is uneconomical to take them off the road simply because they are old models. I do not think we can afford the luxury of having only new model buses. That can happen when we have our own manufacturing programme and I hope the hon. the Leader of the Opposition will take the economy of the country also into his consideration.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: I can speak from authority that it is very economical to run latest model buses instead of rickety buses.

Medical College

* 77 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to start another Medical College during the course of the Second Five-Year Plan period; and

(b) if so, where and when?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Rayon Pulp plant

* 78 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Minister for Industries be pleased to state the possibilities of starting a rayon pulp plant in the Nilgiris district?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Nilgiris District has not been considered suitable for the location of a rayon pulp plant as the resources of wattle and eucalyptus wood available there at present are inadequate for a unit of economic size.

[6th February 1959]

Slums

* 79 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

சென்னை நகர Slum Clearance Act-ஐ மற்ற நகரங்களுக்கும் விஸ்தரிப்பது சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்காருக்கும், சென்னை சர்க்காருக்கும் நடைபெற்ற கடிதப் போக்குவரத்துக்களின் விவரங்கள் யாவை?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: There has been no correspondence between the State Government and the Union Government regarding the question of extending the provisions of the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954, to the mufassal areas.

SRI P. G. MANICKAM: ஸார், இந்த ஸ்லம் க்ளியரன்ஸ் ஆக்ட்டானது மற்ற நகரங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்படும் என்று இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் நாளது வரையில் அம்மாதிரி அவ்விதம் அவை செய்யப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. ஆகவே உடனடியாக இதை இதர நகரங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க மத்திய சர்க்காரின் உதவியோடு, சென்னை சர்க்கார் உடனடியாக முன் வருமா? முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சென்னை சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமா என்று கேட்டிருந்தால் அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம் என்று பதில் சொல்லியிருக்கலாம், ஆனால் மத்திய சர்க்காரின் உதவியோடு இந்த சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமா என்று கேட்டிருப்பதால் இப்போது உடனடியாக முடியாது என்று தான் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

Houses for Harijans

* 80 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any additional allotment from the Central Government in 1958-59 for the construction of houses for Harijans; and

(b) if so, the number of houses to be constructed?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI K. R. NALLASIVAM: ஸார், இந்த இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் முடிவு பெறும் நிலையில் 5 சதமானம் வீடுகள் கூட கட்டி முடிக்கவில்லை என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே, இன்னும் அதிகமான தொகையை மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பெறுவதற்கு இந்த சர்க்கார் உடனடியாக முயற்சி எடுக்குமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து 1957-58-ம் வருடத்திற்கு மூன்று லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கி மத்திய சர்க்காரின் திட்டத்தின் கீழே வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இதில் 15 லட்சத்து 9 ஆயிரம் ரூபாயை நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த முறையில் அதிகமாகத்தான் வீடுகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.

[6th February 1959]

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : கிராமாந்திரங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு சிறிய அளவில் தான் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டு வருவதாக தெரிகிறது. அடுத்த ஆண்டிலாவது ஹரிஜனங்களுக்கு அதிகமாக வீடுகளை கட்டிக் கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லலாம்.

SRI A. GOVINDASAMY : ஸார். மேலூர் அடுத்த உச்சரிச்சான்பட்டி கிராமத்திலுள்ள சேரியில் வீடு கட்டுவதற்கு கல் அடித்து வைத்திருந்ததை கண்டபாக்கர் வாரிக்கொண்டு போய்விட்டதாக சொல்லப்படுகிறது. அதைப் பற்றி அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

DEPUTY SPEAKER : How can the Hon. the Member expect a reply from the Hon. Minister to this question?

Fish breeding in paddy fields

* 80-B Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

- whether fish breeding is encouraged in paddy fields; and
- if so, what are the varieties that are bred in paddy fields?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) Yes, Sir.

(b) Curps, Murrels and Cat fishes can be bred in paddy fields.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : ஸார், நாட்டு இனங்களாக இருக்கக்கூடிய ஜரை என்ற வகை மீன்களை சம்பா பயிரில் வளர்ப்பது நல்லது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே அம்மாதிரியான இனங்களையும் வளர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இப்போது வளர்க்கப்பட்டு வரும் முரால் என்கிற சிறு மீனும், கேட் பிஷ் என்கிற கெண்டை மீன்களும் நாட்டு இனங்களை சேர்ந்தது தான்.

DEPUTY SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

DEPUTY SPEAKER : Now the discussion on the Governor's Address will be continued.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் ஒரு அவசரமான—அவசியமான—விஷயத்தைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டிய காரணத்திற்காக இந்தச் சபையின் விவகாரத்தை ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானம் கொடுத்திருந்தேன். அதாவது “கெரோவின் ஆயில்” நம் நகரத்திலும், கிராமங்களிலும் அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகின்றது. இதைத் தடுக்க சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அறிவதற்காக அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருந்தேன். அதை இன்றைக்கு எடுத்துக் கொள்வதாகத் தெரியவில்லை. அது ஏன் அனுமதிக்கப்படவில்லை என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[6th February 1959]

DEPUTY SPEAKER : We are now discussing the Governor's Address and members have got an opportunity to speak also about the higher price of kerosene also and there is no need for an adjournment motion now. I have disallowed it and I have already replied to the hon. Member. The discussion on the Governor's Address will be continued.

***SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் பேருரையைப் பாராட்டி கனம் ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும் முகமாக நான் சில வார்த்தைகளை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆண்டு கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் எத்தனையோ சிறந்த அம்சங்கள் இருந்த போதிலும், அவற்றுள் மிக முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டிய விஷயம், நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுகின்ற விஷயமாகும். இன்னும் நம்முடைய மாநிலத்தில் நடந்திருக்கின்ற சிறந்த வேலைகள், அபிவிருத்தித்திட்டங்கள் எல்லாம் அதிலே காணப்படுகின்றன. மற்ற மாநிலங்களையும், நம்முடைய மாநிலத்தையும் சீர்தூக்கிப் பார்க்கிற காலத்தில், எல்லாம் இங்கே நல்ல முறையில் தான் நடந்திருக்கின்றன என்பதை கவர்னர் உரை மாத்திரம் குறிப்பிடவில்லை, ஏனைய வெளி மாநிலத்தினர்—மத்திய அரசாங்கத்தினர் கூட—அதைப் பாராட்டித் தான் கூறியிருக்கின்றார்கள். முக்கியமாக சில இலாகாக்களில் வேலைகள் அளவுக்கு அதிகமாக தாமதிக்கப்படுவதும், இன்னும் சில இலாகாக்களில் இருக்கின்ற லஞ்ச ஊழல்களும், கொஞ்சம் நிதி விரயமும் நீக்கப்பட்டுவிட்டால் நம்முடைய மாநில நிர்வாகத்திற்கு இணையான நிர்வாகம் வேறு எங்கும் கிடையாது என்றே சொல்லலாம். அவ்வளவு சிறந்த முறையில் நடந்து வருகின்றதை கவர்னர் அவர்கள் உரை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

அடுத்தபடியாக நம்முடைய சபையைப் பொருத்தவரையில், எவ்வளவோ அபிப்பிராய பேதங்களுக்கு இடமுள்ள விஷயங்கள் இங்கே விவாதிக்கப்பட்ட போதிலும், அவற்றை மிக கண்ணியமான முறையில் இந்தச் சபை நடத்தி வந்திருக்கின்றது என்பதை கவர்னர் அவர்களுடைய உரை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. அதைத் தான் நேற்றுப் பேசிய எதிர் கட்சி அங்கத்தினர் கனம் ஆசைத்தம்பி அவர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு முக்கிய காரணம் அவர்களுடைய கட்சி என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டதை நானும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு கவர்னர் உரையைக் கேட்க விரும்பம் இல்லாது போனாலும், கண்ணியமான முறையில் அவர்கள் சபையிலே இல்லாது வெளியே இருந்து சபையின் கௌரவத்தை காப்பாற்ற முன் வந்தது நல்ல யோசனை தான். அது வரவேற்கத் தகுந்தது என்பதில் சந்தேகமே கிடையாது. ஆனால் அவர்கள் தங்களுக்குள்ள அபிப்பிராய பேதத்தை, இதைக் காட்டிலும் இன்னும் கண்ணியமான முறையில் அவர்கள் இங்கே காட்டலாம்—காட்டுவதற்கு வசதி இருக்கின்றது. என்ன அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்றால் “அந்த உரை எங்களுக்குத் திருப்தி இல்லாத காரணத்தினால் நாங்கள் அதை ஆதரிக்கவில்லை” என்று. அதுவே அவர்களுடைய மாறுபட்ட கருத்தைக் காட்டுவதற்கு ஒரு சான்றாகத் தான் ஆகும். இந்தச் சபையில் எல்லா விஷயங்களையும் பற்றிப் பேசுவதற்கு அங்கத்தினர்களுக்கு எல்லா உரிமைகளும் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, அவர்கள் வராமல் இருந்ததை விட வந்திருந்து, அவர்களுடைய கருத்தை இங்கே அறிவித்திருக்க முடியும். அது ஒரு புறம் இருந்தும் கூட, அவர்கள் கடைப்பிடிக்கும் கொள்கையை இந்தச் சபைக்குள் மாத்திரம் வைத்துக் கொள்ளாமல்; அதற்கு வெளியேயும் அதைக் கடைப்பிடிக்க முன் வருவார்களே யானால், இன்னும் சிறந்ததாக இருக்கும் என்ற விஷயத்தை இங்கே அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்தச் சபைக்கு வெளியிலும் அதே முறையை அவர்கள் கடைப்பிடிக்க முன் வரவேண்டும் என்று நான் விரும்புகின்றேன். அவர்கள் அப்படிச் செய்திருப்பார்களே யானால்—நீலகிரிக்குப் போவதன் காரணமாக ரூ. 50,000 அதிக

[Sri A. Vedarathnam] [6th February 1959]

செல்வாகிறது என்று வருத்தப்பட்ட அவர்கள்—அதைக்காட்டிலும் பன்மடங்கு அரசாங்கச் சொத்துக்கு ஆகக் கூடிய சேதத்தையெல்லாம் காப்பற்றியிருக்க முடியும்—வெளியே அதே கண்ணியத்தைக் கடைப்பிடிக்க முன் வந்திருந்தால், அந்த விஷயத்திலும் தங்கள் கவனத்தைச் செலுத்துவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். ஒருவருக்குத் திருப்தியில்லாமல் இருக்கலாம். அபிப்பிராயபேதம் என்பது சகஜம். அது இல்லாதவர்களே இல்லை. கவர்னர் அவர்கள் வட நாட்டார் என்ற காரணத்திற்காகச் சென்ற ஆண்டு அவர்கள் உரையில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளவில்லையென்றும், இந்த வருஷம் நீலகிரிக்குப் போகவேண்டும் என்று அரசாங்கம் தீர்மானித்திருக்கின்ற காரணத்தினால், அவர்கள் உரை நிகழ்த்துகிற நேரத்தில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். வட நாட்டார் இங்கே கவர்னராக இருந்து நிகழ்த்துகின்ற உரையில் அவர்கள் பங்கெடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை என்று சொன்னால், நம் தமிழ் நாட்டவரும் வெளி மாகாணங்களில் கவர்னராகப் போக அவர்கள் விரும்பக்கூடாது. அதே மாதிரி அங்கு இருக்கின்றவர்களும், நம் மாநிலத்திலிருந்து—தமிழ் நாட்டிலிருந்து—அவர்கள் கூறுகிற திராவிட ஸ்தானிலிருந்து—கவர்னராகச் சென்றிருக்கின்றார்களே அவர்கள் விஷயத்தில் அவ்வாறு நடந்து கொண்டால் என்ன கூறுவார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

அது ஒரு புறம் இருக்க, நீலகிரிக்குச் செல்வதில் அவர்களுக்கு விருப்பம் இல்லை என்று சொல்வதற்கு அவர்கள் கூறிய முக்கியமான காரணம் நிதி. நிதிச் சிக்கனம்தான் காரணம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். “சிக்கனம்” காரணமாக இருக்குமேயானால் நான் முன் சொன்ன மாதிரி, பல இனங்களில் அவர்கள் இந்தச் சிக்கனத்தைக் கையாளமுடியும். அவர்கள் கூறியதில் அது மாதிரி காரணம் என்று தோன்றவில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் உரையிலே இன்னொரு பகுதியில் குறிப்பிட்டார்கள், யாரோ நண்பர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை ஒத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டதற்கு, இந்த மாகாணத்திற்கு தமிழ்நாடு என்று பெயரை மாற்றி வைக்க அரசாங்கம் சம்மதித்தால் நீலகிரிக்குப் போவதற்குத் தாங்கள் சம்மதம் அளிப்பதாகச் சொன்னார்கள் என்று. அதிலிருந்து யோசனை செய்து பார்த்தால்—அவர்கள் எண்ணம் நீலகிரிக்குப் போகக்கூடாது என்பதல்ல—இந்தச் சாக்கை வைத்துக்கொண்டு ஏதாவது அவர்கள் லட்சியத்தைச் சாதித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்து அதில் மறைந்து காணப்படுகின்றதேயல்லாமல் சிக்கனம் காரணமாக என்றிருந்தால் தமிழ்நாடு என்று பெயரை மாற்றி வைத்து விட்டால், ரூ. 50,000 செலவாகும் என்பது, ரூ. 50,000 செலவாகாமல் ரூ. 50,000 வருமானமாக மாறி விடுமா என்ற விஷயம் எனக்கு விளங்கவில்லை—அவர்கள் கூறியதிலிருந்து.

எனக்கு முன் பேசிய மெம்பர் அவர்கள், “அது தமிழ் நாட்டின் எல்லைக்கு உள்ளே இருக்கும் இடம் தான், இருந்தாலும் ஐரோப்பியர்கள் அந்தக் காலத்தில் அங்கு போனதை காங்கிரஸ்காரர்கள் வெறுத்தார்கள், ஐரோப்பியர்களாகிய ப்ரின்ஸ் ஆப் வேல்ஸ், ஸைமன் கமிஷன் போன்றவர்களையெல்லாம் காங்கிரஸ் பிஷ்கரித்தார்கள், அதே போன்று தான் வட நாட்டு மந்திரியையும் நாங்கள் பிஷ்கரிக்கிறோம்” என்று அவர்கள் கூறினார்கள். இந்த இரண்டையும் அவர்கள் ஒப்பிட்டுச் சொல்கிறதை நோக்குகின்றபோது தான், அது விந்தையாக இருக்கிறது.

ஸைமன் கமிஷனையும், ப்ரின்ஸ் ஆப் வேல்ஸையும் காங்கிரஸ் மகா சபை பிஷ்கரித்தது என்று சொன்னால், அவர்கள் இந்த நாட்டை அடிமைப் படுத்தி, எத்தனையோ கொடுமைகளைச் செய்தார்கள், ஜலியன்வாலாபாக் போன்ற அநீதிகளையெல்லாம் நடத்திவிட்டு, அவற்றை மறைக்கச் செய்வதற்காக ப்ரின்ஸ் ஆப் வேல்ஸைக் கொண்டு வந்து இந்த நாட்டிலே ஊர்வலம் விட்டு, அந்த எண்ணத்தை மாற்ற வேண்டும் என்று வெள்ளையர்கள் நினைத்தார்கள். அதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது, அவர்களுக்கு நாம் அடிமை என்ற நிலையில் இருந்து கொண்டு, அவர்களை வரவேற்று உபசரிப்பது, ஊர்வலம் விடுவது முறையல்ல என்ற காரணத்திற்காகவும், ஸைமன் கமிஷனிலே ஒன்பது அங்கத்தினர்களும் வெள்ளையர்களாக

[6th February 1959] [Sri A. Vedarathnam]

இருந்துகொண்டு இந்த நாட்டிலே அரசியல் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி விசாரணை நடத்துவது தவறு என்ற காரணத்திற்காகவும், அவற்றை பிஷ்கரித்தார்கள். அதைக் காப்பியடித்து, இங்கே வட நாட்டிலிருந்து கவர்னராக நியமிக்கப்பட்டவரைப் பிஷ்கரிப்பது என்று சொன்னால், அது சரியல்ல. அதோடு மாதிரம் அல்ல, இன்னொன்றையும் சுட்டிக் காட்டினார்கள். இப்பொழுது சரீபத்தில் வந்த ட்யூக் ஆப் எடின்பரோவுக்கு வரவேற்பு அளித்ததைப் பற்றியும் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்பொழுது ப்ரின்ஸ் ஆப் வேல்ஸ் வந்ததை பிஷ்கரித்துவிட்டு, இப்பொழுது ட்யூக் ஆப் எடின்பரோவை வரவேற்கிறார்களே என்று சுட்டிக்காட்டினார்கள். இந்த இரண்டுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை அன்பர் ஆசைத்தம்பி அவர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை, என்று சொன்னால் இவ்வளவு அரசியல் அறிவு படைத்த அவர்களுக்கு இதை ஏன் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்பது தான் எனக்கு வியப்பாக இருக்கிறது. அன்றைக்கு நம்மை அடிமையாக வைத்திருந்தார்கள். அதனாலே பிஷ்கரித்தோம். இன்றைக்கு நானும் அவர்களும் ஒரு நிலையில் இருக்கிறோம். நாம் சுதந்திர நாட்டிலே இன்று இருக்கிறோம். அவரும் சுதந்திர நாட்டிலேயிருந்து வருகிறார். சுதந்திர நாட்டிராணியின் கணவராக இருப்பவர் இங்கு வந்த காரணத்தால் அவரை வரவேற்றோமே யல்லாமல், இன்றைக்கும் நம்மை அடிமையாக வைத்திருந்திருப்பானால், ஒருக்காலும் இந்த வரவேற்பு அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்காது என்பதை நான் அவர்களுக்குச் சொல்லத் தேவையில்லை.

அதைப் போன்று அல்ல இப்பொழுது அவர்கள் கூறுகிறது. வட நாட்டுக்கும், தென்னாட்டுக்கும் பேதத்தைக் கற்பித்து, அவர்களிடத்திலே ஒரு துவேஷ எண்ணத்தைக் கொண்டு, அம்மாதிரி வேற்றுமை உணர்ச்சியோடு பார்ப்பது அவர்களைப் போன்ற அறிவாளிகளுக்கு அது முறை அல்ல என்று தான் நான் கூற விரும்புகிறேன்.

“ஒன்றாகக் காண்பதே காட்சி

புலன் ஐந்தும் வென்றான் தன் வீரமே வீரம்

தன்னைச்சாகாமல் காப்பதே கல்வி,

பிறர் தம்மை ஏவாமல் உண்பதே ஊண்”

என்று சொன்னதற்கேற்ப, இம்மாதிரி வேற்றுமை உணர்ச்சியோடு, அந்த வெறுப்புக் கண்ணோடு இவற்றை நோக்கக்கூடாது, பார்க்கக்கூடாது என்று தான் நான் கூற விரும்புகிறேன்.

அசோகன் காலம் முதல், அதற்கு முந்தியும் எத்தனையோ ஆயிரம் ஆண்டுகளாக பாரதம் ஒரு நாடாகவே தான் பாவிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. சிற்றரசர்கள் எத்தனையோ பேர் இங்கே ஆண்டு வந்த போதிலும்கூட, பாரதம் ஒரு நாடாக, நம்முடைய கலாச்சாரம், பண்பாடு முதலிய அனைத்தும் ஒன்றாகத்தான் நாம் கருதி வந்திருக்கிறோமே அல்லாமல், இதை அம்மாதிரி வேறு கண்களோடு இதுவரையில் நாம் பார்த்து வரவில்லை. எனவே இதில் வட நாட்டார், தென்னாட்டார் என்று பாகுபாடு செய்வதற்கு இடம் இல்லை என்ற விஷயத்தை நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தையும் அவர்கள் கூறினார்கள். பக்ரா-நங்கல் அணை பஞ்சாப் தன்னுடைய சொந்த மாநில சொத்தாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது, அல்லாமல், எண்ணெய்க் கிணறுகளை தங்களுக்கு சொந்தமாக ஆக்கிக்கொண்டிருக்கிறது, அந்தப் போரிலே வெற்றி பெற்றவர் தான் கவர்னராக இங்கே வந்திருக்கிறார் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்படிக்குறிப்பிட்ட கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு கொஞ்சம் ஞாபகத் தவறு இருக்குமோ என்ற விஷயத்தை இங்கே குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். எண்ணெய்க் கிணறுகள் சொந்தமாகவேண்டுமென்று போராட்டத்தில் வெற்றி பெற்று இந்த மாநிலத்திற்கு கவர்னராக வரவில்லை அவர். அவர்கள் மாநிலத்திலே கிடைக்கின்ற எண்ணெய் ஊற்றுக்களிலிருந்து எடுக்கப்படுகிற, சுத்தி செய்யப்படாத எண்ணெயை சுத்தி செய்கின்ற தொழிற்சாலையை வேறு இடத்திலே வைக்கவேண்டுமென்று முதலிலே யோசித்தார்கள். சுத்திகரிப்பு தொழிற்சாலை அங்கே தான் இருக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் போராடி, அதை அந்த இடத்திலேயே இருக்கும்படியாக மாதிரம் தான் செய்தார்களே அல்லாமல், அதைச் சொந்த

[Sri A. Vedarathnam] [6th February 1959]

மாக்குவதற்காக அவர்கள் போராடி அதில் வெற்றிகண்டார்கள் என்று நண்பர் அவர்கள் கூறியது தவறு என்பதை அவர்களுக்கு நினைவுபட்ட விரும்புகிறேன். பக்ரா அணை போன்ற அணைகள், அவ்வளவு பெரிய அணை நம்முடைய மாநிலத்தில் ஏற்படுத்துவதற்கு இங்கே வசதிகள் இல்லாது போனாலும், ஏற்படுத்தியிருக்கிற அத்தனை அணைகளும் நமக்குச் சொந்தமாகத்தான் இருக்கின்றன. ஒரு மாநிலத்திலே இருக்கும் அணைக்கட்டு அந்த மாநிலத்திலே இருக்கும் நிலங்களின் பாசன வசதிக்காகத்தான் ஏற்படுத்தப்படும்போது, அது இன்னொரு மாகாணத்திற்குச் சொந்தமாக எந்த இடத்திலும் அது இருக்க முடியாது. பஞ்சாப் அதிசயமாகச் செய்துவிட்டது என்றே, நம்முடைய மாநிலத்திலே எந்த அணைக் கட்டையும் அவர்கள் இன்னொரு மாநிலத்திற்குச் சொந்தமாக வைத்திருக்கிறார்கள் என்றே அவர்கள் குறிப்பிட்ட முடியாது. என் நெய்வேலியை நமக்குச் சொந்தமாக ஆக்கிக்கொள்ளக்கூடாது என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் நிதி விஷயத்தில் கொஞ்சம் ஆழ்ந்த சிந்தனை செய்து, அதை ஆராய்ந்து அறிந்திருப்பார்களால் இந்த விஷயத்தில் அவர்கள் அப்படிச் கூறியிருக்கமாட்டார்கள் என்று தான் நான் கூற விரும்புகிறேன். நெய்வேலித் திட்டத்தை நம்முடைய மாநிலத்திற்குச் சொந்தமாக எடுத்துக்கொண்டிருப்போமேயானால், இந்த மாநிலத்தில் இப்பொழுது நடந்து வருகிற, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் மூலை முடுக்குகளிலெல்லாம் நடந்து வருகிற அபிவிருத்தித் திட்ட வேலைக்கு எந்த வசதியும் வாய்ப்பும் இல்லாமல், இந்த மாநிலத்திற்காக உள்ள தொகை அனைத்தும் அந்த நெய்வேலித் திட்டத்தோடு சரியாகப் போய்விடும். மற்ற ஒவ்வொரு மாவட்டமும் சும்மா இருக்க வேண்டியது தான். எனவே தான், புத்திசாலித்தனமாக நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள், அதில் ஒரு பகுதியை மாத்திரம் இந்த மாநிலத்திற்குச் சொந்தமாகவும், மற்றதை மத்திய அரசாங்கத்திற்குப் பொறுப்பாகவும் வைத்த காரணத்தினால் நம்முடைய மாநிலத்தின் வளர்ச்சிக்குரிய தொகையுடைய பூரணமாக நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அதைக்காட்டிலும் அதிகமாக உபரியாக இன்றைக்கு நெய்வேலித் திட்டத்திற்கும் வேண்டிய நிதி மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து இப்பொழுது கிடைத்து வருகிறதை நான் அவர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட விரும்புகிறேன்.

மற்ற திட்டங்கள் அங்கே எல்லாம் முடிவாகிவிட்டன. பிலாய், ஸர்க்கேலா என்னும் இடங்களில் இப்பொழுது உருக்கு உலைகள் எல்லாம் வேலை ஆரம்பித்துவிட்டன. சேலம் அப்படியே இருக்கிறது என்றெல்லாம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதைப்பற்றி சமீபத்திலே வந்த அறிக்கைகளைக் கூர்ந்து கவனித்தவர்கள் இம்மாதிரி குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்ல முன்வரமாட்டார்கள் என்றே நான் கருதுகிறேன். அதற்கான என்ன வசதிகள் அங்கே இருக்கின்றன என்று நாம் கவனிக்கவேண்டும். பத்து மைலுக்குள் சுண்ணாம்புக் கற்கள், ஐம்பது மைலுக்குள் இரும்புச் சுரங்கம், அதற்கு வேண்டிய ஆற்றுத் தண்ணீர் பக்கத்திலேயே இருக்கின்றது, இதுபோன்ற எல்லா வசதிகளும் அங்கே அமைந்திருந்த காரணத்தினாலே, அதை முதலாவதாக எடுத்துக்கொண்டார்கள். நம் நிலக்கரிச் சுரங்கம் இத்தனை ஆண்டுகள் வரையிலும் நிலக்கரி எடுக்கும் நிலைக்குக் கூட வரவில்லை. இந்த இடத்திலே உருக்குத் தொழிற்சாலை ஆரம்பித்திருந்தால், நிலக்கரியைக் கண்டுபிடித்து, அப்புறம் பத்து ஆண்டுகள் பால் உருக்குத் தொழிற்சாலை வேலைக்கு வரும். இப்பொழுது நான் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் டன் இரும்பு உற்பத்தி செய்கின்ற தொழிற்சாலைகள் இன்றே அமுலுக்கு வந்து விட்டன. இந்த இடத்தை நாம் எடுத்துக்கொண்டிருந்தோமானால், இவ்வளவு விரைவில் அதைக் கொண்டுவர முடிந்திருக்குமா என்ற விஷயத்தை அவர்கள் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அன்றி, நம்முடைய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரோடு சண்டை போட்டு பணம் வாங்க முடியவில்லை என்றும் இங்கே கூறப்பட்டது. அதற்கு ராஜா அவர்கள்கூட வட நாடு, தென்னாடு என்று பேசுகின்றார்கள் என்று அதற்கு உதாரணமாகக்கூட குறிப்பிட்டே காட்டப்பட்டது.

[6th February 1959] [Sri A. Vedarathnam]

ஒருக்கால் இதை அவர்கள் பழைய ஞாபகத்தில் பேசியிருக்கலாமோ 10-3
என்னமோ? அந்த நிலையில் இப்பொழுது பேசுவது அவசியம் கிடையாது. 22.2
இந்நாட்டில் கைதொழில் அபிவிருத்தி வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு வட நாடு தென்னாடு என்று காட்டாமல் மத்திய அரசாங்கம் வேண்டிய பணம் கொடுக்கிறார்கள். எந்தத் தொழிலை யார் எடுத்து மூலதனம் போட்டு நடத்த முன் வந்தாலும் அதற்கு பாதி தொகையை மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்க முன் வருகிறது. ஆங்கே இருக்கிற இண்டஸ்ட்ரியல் கார்போரேஷன் மூலம் 50 சதவிகிதம் தொகையை கடனாகவோ, இன்னும் சில விஷயங்களில் மானியமாகவோ கொடுத்து உதவ மத்திய அரசாங்கம் என்றும் தயாராக இருக்கிறார்கள். இப்படி கொடுத்து வருகிற காலத்தில் இதை அறிந்தோ அறியாமலோ இதற்கு மாறாகக் கூறி மக்களுடைய மனதை மாற்ற அவர்கள் முயற்சிக்கிறார்கள். அது எதற்கு என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. இப்பொழுது எத்தனையோ தொழில்களுக்கு அனுவசியமாகக் கொடுக்கிறார்கள். இப்பொழுது பிலிம் தொழில் இருக்கிறது. அதற்குக் கொடுக்கக்கூடிய மூலதனத்தை எடுத்து மற்ற உபயோகமாக இருக்கக்கூடிய கைத்தொழிலுக்குக் கொடுத்து உதவினால் அதன் மூலம் எவ்வளவோ டீசைக் கணக்கானவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முன் வர முடியும். அதற்கு மாறாக அவர்கள் வட நாட்டிற்கு உதவி புரிகிறார்கள் தென்னாட்டிற்கு உதவவில்லை என்று கூறுவது அது நியாயமான கூற்று ஆகாது. இம்மாதிரி தவறான விஷயங்களை அறியாத பாமர மக்கள் மத்தியில் கூற முன் வராமல் இருப்பது நல்லது. அப்படிச் சொல்வது நியாயம் தானா என்று ஆராய முன் வரவேண்டும். எந்தத் தொழிலை ஆரம்பிக்க முன் வந்தாலும் அதற்கு பாதி தொகையைக் கொடுக்க மத்திய அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது. தொழில் துறையில் ஆர்வம் உள்ளவர்கள் அதிகப்படியான தொழிலை ஆரம்பிக்க முன் வரவேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் இருந்தும் அதை வாங்கிக் கொள்ள தயாராக இல்லாது இருக்க நிதி கொடுக்கவில்லை என்று குறை கூறுவது அவ்வளவு நியாயம் இல்லை என்ற விஷயத்தை நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாகக் கூறினார்கள் நிதி உதவியில் யூ.பி.க்கு நூற்றுக் கணக்கான கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது என்றும் இங்கே அவ்வளவு கொடுக்கப்படவில்லை என்றும் இப்படிக் கொடுக்கும்போது ஜனத்தொகை விவரதாசாத்தில் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை அவர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். யூ.பி. நம்முடைய மாநிலத்தைக் காட்டிலும் இரண்டு பங்கு அதிகமாக ஜனத்தொகை உள்ளது. நம்மிடம் இருக்கக்கூடிய ஜனத்தொகையைவிட அங்கு அதிகமாக இருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் சமமாக நிதி உதவியில்லை என்று கூறுவார்களேயானால் இந்த நியாயம் எங்கே இருக்கிறது என்ற விஷயத்தை அவர்கள் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

சண்டை போடவேண்டும் என்று சிலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். சண்டை போடுகிற விஷயத்தில் நம்முடைய மாநில மந்திரிகள் ஒவ்வொரு வரும் குறைந்தவர்கள் அல்ல. சமீபத்தில் நடந்த அகில இந்திய மாநாடுகளிலெல்லாம், அங்கே நடந்த வாதங்களையெல்லாம், இவர்கள் எப்படி நடத்தினார்கள், அதனால் இவர்களுக்கு என்ன கிடைத்தி, புகழ் இருந்தன என்பதை அதை அறிந்தவர்களுக்குத்தான் தெரியும். அதைப்பற்றி அவர்கள் பெருமைபடுகிறார்கள். அது பெருமைக்கு குறைவு என்று யாரும் கூற மாட்டார்கள். ஜன விவரதாசாத்தில் மத்திய அரசாங்கம் பாராபட்சமாக நடக்கிறது என்று சொன்னால் அதில் நியாயம் இல்லை என்று தான் சொல்லவேண்டும். அது எப்படி சாத்தியம் என்பதையும் அவர்கள் நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தாலும் இங்குள்ளவர்கள் சும்மா இருப்பார்களா அல்லது மற்ற மாகாணத்திலுள்ளவர்கள் தான் சும்மா இருந்து விடுவார்களா என்பதையும் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நம் மாகாணத்தில் சும்மா இருந்து விட்டாலும்கூட மற்ற மாகாணத்திலுள்ளவர்கள் சும்மா இருக்க மாட்டார்கள். ஆகவே மத்திய அரசாங்கம் ஜனத்தொகை விவரதாசாத்தில் தான் நிதியை வழங்கி வருகிறார்கள். அதிக தொகை வேண்டும் என்று சொன்னால் ஒருக்கால் கணம்

[Sri A. Vedarathnam] [6th February 1959]

ஆணைத்தொடரில் அவர்கள் சொல்லலாம். இந்த மாநிலத்தில் இப்பொழுது நடைபெற்று வருகிற குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை ரத்து செய்து விட்டு பிணியை உற்பத்தியைப் பெருக்கி அதன் மூலமாக அதிக ஜனத்தொகையை உண்டாக்கி அதன் மூலம் நமக்கு அதிகப்படியான நிதியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லலாம். இல்லையானால் அவர்கள் மீது இந்தக் குற்றச் சாட்டை சொல்லாமல் விட்டு விடவேண்டும். நமக்குள்ள ஜனத்தொகை விகிதாசாரத்தை வைத்துக்கொண்டு அதற்குத்தக்கபடி கிடைப்பதைக் கொண்டு திருப்தி கொள்ளவேண்டுமெய்லாமல் தவறான குற்றச் சாட்டுகளை கூறக்கூடாது. அப்படி சாட்ட இனியாவது முன் வரமாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

சபையின் கணிய விஷயத்தைப்பற்றி அவர்கள் கூறிய ஒரு விஷயத்தை இப்பொழுது நினைவுட்ட விரும்புகிறேன். இந்த சபைக்குள்ளே அவர்கள் எந்த கணியத்தைக் காட்ட விரும்புகிறார்களோ அதேயே அவர்கள் வெளியே காட்டவில்லை. அப்படிக்காட்டாமல் இருப்பதில் அவர்களுடைய கொள்கை, எண்ண என்பது அதிலிருந்து நன்றாகத் தெரிய வருகிறது. இந்த சபையைக் குறித்து எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற ஒரு முடிவுக்கு அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். எந்த கணியத்தைப்பற்றி அவர்கள் சொல்லுகிறார்களோ அப்படிப்பட்ட கணியத்தை அவர்கள் நேரு போன்ற பெரியவர்கள் வந்த காலத்தில் காட்டியிருக்கலாம். இங்கே மாத்திரம் அந்த கணியத்திற்கு அவர்கள் பொறுப்பு என்று சொன்னால்—அவர்களுக்கு பொறுப்பு இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை—வெளியேயும் அவர்கள் பொறுப்புள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும். நம்முடைய மாநில சர்க்கார் சார்பாக நம்முடைய சபையில் தலைவர்—ஸ்பீடர் அப் தி ஹௌஸ், நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கடை பிடித்து வருகிற கொள்கை சிறந்ததாகும். இந்த சபையின் கணியத்தை எந்த அளவில் காப்பாற்ற வேண்டுமோ அந்த அளவில் அவர்கள் காப்பாற்றி வருகிறார். அவரால்தான் (நிதி அமைச்சர்) அப்படி காப்பாற்றப்பட்டு வருகிறது என்பதையும் சபை கணியமான முறையில் நடைபெற்று வருகிறது என்பதையும் அவர்களுக்கு எடுத்துக்கூற நான் விரும்புகிறேன்.

காங்கிரஸ் கட்சிக்கு இங்கே எவ்வளவோ மெஜாரிட்டி பலம் இருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு எந்தக் காரியத்தை வேண்டுமானாலும் சாதித்து விடலாம். சபையை கணியமாக நடத்த வேண்டுமென்ற கொள்கையினால் அப்படி மெஜாரிட்டி பலத்தை வைத்துக்கொண்டு எப்படிப்பட்ட சிக்கலான விஷயத்தையும் நிறைவேற்றாமல் பல கட்சி தலைவர்களையும்—அவர்கள் மிக சிறுபான்மையினராக இருந்தாலும் கூட—அழைத்து எல்லா காரியத்தையும் செய்து வருகிறார்கள். தனக்கு அதிகப்படியான பலம் இருக்கிறது என்பதால் எந்த விதமான அதிகாரமும் செய்வது இல்லை. குற்றச் சாட்டுக்கு இடம் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் எந்த விஷயத்திலும் மற்றக் கட்சியின் தலைவர்களை அழைத்து கலந்து பேசி ஒரு முடிவுக்கு வருகிறார். இந்த முறையினால் தான் நம்முடைய சபையின் கணியத்தை அவர் காப்பாற்றி வருகிறார். இந்த விஷயத்தையும் கணியத்தைப்பற்றி பேசியவர்களுக்கு நினைவுட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே எந்த எண்ணத்தையும் அவர்கள் தவறான முறையில் வெளியே பிரதிபலிக்கும் படியாகச் செய்ய முன் வரமாட்டார்கள் என்று நான் எதிர் பார்க்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தையும் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இங்கே சென்னையில் இருக்கிற ராணுவ நிலையத்தின் பெயரை அதாவது ஆகாசவாணி என்று இருக்கிற பெயரை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் நேற்று—அது கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் இல்லாவிட்டாலும் கூட அதைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள்—ராணுவம் என்று பெயரை மாற்றி வைப்பதனால் ஒன்றும் தலை முழுகிப் போகாது. பெயரில் ஒன்றும் இல்லை. தனி நபர் எந்தப் பெயரை வேண்டுமானாலும் எப்படியும் மாற்றி வைத்துக்கொள்ளலாம். இங்கே பெயர் மாத்திரம் முக்கியமானது அல்ல. அதை மாற்றினால் எல்லாம் சரியாகிப்போய் விடும் என்பது அல்ல. அப்படி போய் விடும் என்று நினைத்தால் அது தவறான எண்ணம். தவறான எண்ணம் என்று நான் அவர்களுக்கு சொல்லத் தயாராக இல்லை (சிரிப்பு)

[6th February 1959] [Sri A. Vedarathnam]

அது மாயப்போல் திரையோட்டி மறைத்திருக்கிறது என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மாநிலத்திலுள்ளவர்களுக்கு அது தெரிந்தும் தெரியாமலும் இருக்கலாம். அதைப்பற்றி கவலை இல்லை. அதில் இந்தியாவுக்குப் பொதுவாக இருக்கக்கூடிய ஸ்தாபனங்களில் அப்படி மாற்றவேண்டும் என்று சொன்னால் அதனால் பலருக்கு புரியாமல் கஷ்டம் ஏற்படலாம். வானொலி என்று சொன்னால் கோளாவில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும், ஆந்தராவில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் கன்னடத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் புரியும்படியாக இருக்குமா? அவர்கள் கூறும் திராவிடஸ்தானில் இருக்கிறவர்களுக்கும் புரிந்தால் மட்டும் போதாது. அகில இந்திய ரீதியில் அது தெரிய வேண்டும். ஆகையால் தான் ஆகாசவாணி என்று பெயரை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகாசவாணி செய்தி வருகிறது என்று சொன்னால் தான் எல்லோருக்கும் இங்கிருந்து செய்தி வருகிறது என்று தெரியும். அப்பொழுதான் சென்னையிலிருந்து ஓசை வருகிறது என்று தெரிந்துகொண்டு கேட்பார்கள். இலங்கையில் கூட அப்படி வைத்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். இலங்கையில் சிங்களம், தமிழ் இந்த இரண்டு பாஷைகள்தான் இருக்கின்றன. ஆனால் அகில இந்தியாவை எடுத்துக் கொண்டால் இங்கே தேசிய மொழியாக சுமார் 15 மொழிகள் இருக்கின்றன. அதனால் இங்கே ஆகாசவாணி என்று சொன்னால் தான் எல்லோருக்கும் புரியும். தமிழ் தெரியாத மலையாளிகளுக்கும், தமிழ் தெரியாத கன்னடியர்களுக்கும், அதேபோன்று ஆந்திரர்களுக்கும் மற்ற மானிலத் தோருக்கும் தெரியவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தப் பெயரை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் இதை மாற்றவேண்டுமென்பதில் அவசியம் இல்லை. அதை கனம் ஆசைத்தம்பி அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

இதுவும் அதே விஷயம்தான். “மெட்ரஸ் ஸ்டேட்” என்று சொன்னால் அகில உலகத்தில் இருப்பவர்களுக்கும் தெரியும். மொசபடோமியாவில் மூலம் முடுக்கில் இருக்கிறவர்களுக்கு கூட “மெட்ரஸ் ஸ்டேட்” என்று சொன்னால் புரியும். தமிழ் நாடு என்று சொன்னால், இந்தியாவிலேயே விந்திய மலைக்கு அப்பால் இருக்கிறவர்களுக்கு இன்று கூடத் தெரியாது. அப்படிப்பட்ட பெயரில் என் இந்த மாதிரி விருப்பம் என்ற விஷயம்தான் எனக்குப் புரியவில்லை. “மெட்ரஸ் ஸ்டேட்” என்ற பெயர் நெடுங்காலமாக இருந்து வரும் பெயராகும். இப்பொழுது புதிதாக வைத்த பெயரல்ல. அப்படிப் புதிதாக வைத்து அதிலே இவர்களுக்குத் துலேஷம் என்று சொன்னால் அர்த்தம் உண்டு. மேலும் அவர்கள் தமிழ் நாடு என்று பெயரை மாற்றி அமைக்காத காரணத்தினால் தமிழ் நாட்டின் ஒரு பகுதியாகிய நீலகிரியில் நடக்கும் சட்டசபைக் கூட்டத்தைப் பறிவுக்கரிக்கப் போகிறோம் என்று பேசினார்கள். ஊட்டியில் சட்டசபையை நடத்துவது பற்றி கவர்னர் உரையில் ஒன்றும் இல்லாது இருந்தும் கூட அவர்கள் அவ்வாறு பேசினார்கள். நாங்களே ஊட்டியில் சட்டசபைக் கூட்டம் நடத்துவதை மாற்றிக்கொள்வதாக இருந்தது. ஆனால் இன்று மறுபடியும் போவது என்று தீர்மானித்துவிட்டார்கள். இவர்கள் இந்த மாதிரி ஒரு தீர்மானம் பண்ணினதின் காரணத்தினால் பயந்து போய் ஊட்டிக்குப் போகும் திட்டம் மாற்றிவிட்டார்கள் என்று சொல்லுவதற்கு இடம் வந்து விடக்கூடாது என்ற காரணத்தினால், தான் ஊட்டிக்குப் போகும் திட்டம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டு விட்டது என்று நினைக்கிறேன். எனவே, இந்தக் காரணத்திற்காக அவர்கள் இங்கே கவர்னர் உரையில் கலந்து கொள்ளாமல் இருந்திருக்கவேண்டியதில்லை. நான் அங்கே சபை நடக்கும் காலத்தில் அவர்கள் இதே கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்காமல் புத்திசாலித்தனமாக நடந்துகொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மேலும் அவர்கள் ஊட்டிக்குப் போகாமல் இருந்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. பல கமிட்டிகளில் அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்து அங்கத்தினர்கள் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டி கூட்டங்கள் பல ஊட்டியில் நடக்கும் பொழுது அவர்கள் கலந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் பங்கு எடுத்துக் கொண்ட அவர்கள் இந்தச் சபைக் கூட்டம் ஊட்டியில் நடக்கும் போது பறிவுக்கரிப்போம்; வரமாட்டோம் என்று சொல்வதற்கு வரமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். தீர்க்காலோசனை செய்து இந்தச் சபையின் கௌரவத்திற்கு இவ்வளவு காலமாக எவ்வாறு காரணமாக இருந்திருக்கிறார்களோ அதேபோல வரப்போகின்ற கட்டத்திலும் இந்தச் சபையின்

[Sri A. Vedarathnam] [6th February 1959]

கௌரவத்தைக் காப்பாற்ற முன் வரவேண்டும், ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த கண்ணியத்தையும் நிலை நிறுத்துவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அவர்களுடைய கட்சியின் சார்பில் கவர்னர் உரைப்பற்றி முதல் முதலாகப் பேசியவர் மிக முக்கிய விஷயமான நிலச்சீர்திருத்தத்தைப்பற்றிப் பேசுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். இன்றைக்கு மிக முக்கியமாகக் குறிப்பிடக்கூடிய பிரச்சனை எதுவெனில், இந்த நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் விஷயம்தான். மற்றவையெல்லாம் இந்த மாநிலத்தின் இதர அபிவிருத்திக்கு வசதியான விஷயங்களாக இருந்தாலும் இந்த உச்ச வரம்பு விஷயம் மிக முக்கியமானது. அதைப்பற்றி அவர்கள் கட்சியினுடைய கொள்கை என்னவென்று சொல்லவில்லை. 5 நிமிஷம் நம்முடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் அதிகப்படியான நேரம் கொடுத்தும் அவர்கள் அதை விட்டு விட்டார்கள். ஆயினும் அவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அதைப்பற்றிப் பேசாமல் விட்டுவிட்டார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவர்கள் கட்சி அங்கத்தினர்கள் பேசும்பொழுது இதைப்பற்றிய அவர்களுடைய கருத்தை விளக்குவார்களானால் மிகவும் சந்தோஷமாக இருக்கும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நாடு அதி வேகமாக முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த வேகத்தில் யாராவது ஒரு சாரார் நாட்டின் முன்னேற்ற வேகத்தைப் பின்பற்றிச் அதனுடன் செல்லத் தயங்குவார்களேயானால், அப்புறம் அவர்கள் "பஸ் லைத்" தவறிவிட்டவர்களாகவே ஆவார்கள். அடுத்தபடி அவர்களால் அதைப் பிடிக்க முடியாது.

DEPUTY SPEAKER : இன்னும் 2 நிமிஷத்தில் முடித்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **SRI A. VEDARATHNAM :** இந்த நாட்டின் விடுதலைப் போராட்டத்தில் நம்முடன் இருந்து பணியாற்றியவர்கள், தொண்டாற்றியவர்கள், தியாகத்துக்கு ஆளானவர்கள் எல்லாம் இந்த நிலத்துக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதனால் பாதிக்கப்படுபவர்களாக இருந்தும் கூட, இன்று நாடு போகும் வேகத்தில் இந்தச் சீர்திருத்தத்தைச் செய்யத் தவறினால், மகத்தான காரியத்தைச் செய்யத் தவறியவர்களாவோம் என்கிற தூரதிருஷ்டி உள்ளவர்கள் உணர்ந்த காரணத்தால்தான், இன்றைக்குக் காங்கிரஸ் மகா சபையானது இதைப் பற்றிய கொள்கையை அலசி அலசி ஆராய்ந்து முடிவெடுத்துள்ளது.

இந்த நாட்டிலிருக்கிற அத்தனை அரசியல் ககல்களும் உச்சவரம்புக்கு அதிகமுள்ள நிலத்தை நிலச்சுவான்தாருக்கு நஷ்ட ஈடுகொடுக்காமல் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்கிற கொள்கையை உடையவர்கள்.

காங்கிரஸ்தான் தன்னுடைய அரசியல் சட்டத்தில் **No confiscation without equitable compensation** என்று தீர்மானித்திருக்கிறது. அதை ஒட்டியே நம் சர்க்கார் நியாயமான விலை கொடுத்துத்தான் உபரி நிலத்தை எடுத்துக்கொள்வார்கள். வேறு எந்த ஆட்சியிலும் நிலச்சுவான்தார்கள் இன்றுள்ள நிலையில் இதை எதிர்பார்க்க முடியாது. அவர்கள் ஜப்பான் தார்களுக்கும் ராஜாக்களுக்கும் ஏன் நஷ்ட ஈடு கொடுத்தார்கள் என்று இந்த சர்க்காரை இன்றும் கேட்கிறார்கள்.

இந்நிலையில் இந்நாட்டிலுள்ள நிலச் சொந்தக்காரர்களும் இந்த நாட்டில் இருக்கிற அத்தனை அரசியல் கட்சிகளும் இந்தப் பிரச்சனையை உன்னி உன்னிப் பார்த்து நல்லதொரு முடிவுக்கு வந்தாகவேண்டும். மற்ற இதர விஷயங்களில் இந்த மாநில சர்க்கார் எப்படி நல்ல முறையில் பண காரியங்களைச் செய்துவருகிறதோ அதுபோலவே நிலச்சீர்திருத்தம்

[6th February 1959] [Sri A. Vedarathnam]

சம்பந்தமாகவும் நாம் நல்ல முறையில் முன்னேறியாகவேண்டும். கணிசமான முறையில்—நாடு சீர்கேட்டை அடையாதவாறு காப்பாற்றப்பட நமது சர்க்கார் நிலச்சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாகவும் நல்லதொரு முடிவைக் காண வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்கிற அளவில் என் உரையை முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். முதலிலேயே நில உச்ச வரம்பு கொண்டுவந்திருந்தால் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருந்திருக்கும். அது இல்லாத அளவில் முன்னதாக அக்ரிகல்சரல் இன்கம் டாக்ஸ் வந்திருக்கிறது. இதேநேரத்தில் தாலியங்கனின் விலையை நிர்ணயித்து சர்க்காரே கொள்முதல் செய்யும் திட்டம் வருகிறது. இவையெல்லாம் குறிப்பாக நிலச்சுவான்தார்களை அதிகம் பாதிக்கப்போகிறது என்கிற அபிப்பிராயம் பரவி மக்களிடத்திலே—விவசாயப் பெருங்குடி மக்களிடத்திலே அதிருப்தியை அதிகம் விளைவித்து வருகிறது. இதைச் சர்க்கார் உணராமல் இருக்க முடியாது. ஆகவே சீக்கிரத்தில் உச்ச வரம்பு கட்டும் விஷயமாக சர்க்கார் நல்ல முடிவைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, கவர்னர் உரைக்கு ஸ்ரீமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் அவர்களால் பிரேரணை செய்யப் பட்ட நன்றி செலுத்தும் தீர்மானத்தை நான் முழுமனதுடன் ஆதரித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் பர்சனல் எக்ஸ்ப்ளேனேஷன். கனம் வேதரத்தினம் அவர்கள் என் பேச்சை சரிவரக் கேட்காமல் பேசியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கவர்னர் உரையை நாங்கள் பசிஷ்காரம் செய்தது—எப்ரல் முதலில் ஊட்டியில் நடத்த இருக்கிற சட்டசபைக் கூட்டத்தைக் கண்டிப்பதற்காக என்று நான் சொல்லவில்லை. கவர்னர் வடநாட்டு ஆதிக்கத்தின் எஜண்டாக இங்கே உரை நடத்துகிற காரணத்தினால் அந்த உரையை நாங்கள் பசிஷ்காரம் செய்தோம் என்று சொன்னேன்.

* **SRI A. VEDARATHNAM :** ஊட்டிக்கு வரவேண்டுமானால் தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைத்தால் வருவதாக கனம் அங்கத்தினர் அவர்களே குறிப்பிட்டார்கள். மாற்றாவிட்டால் தமிழ் நாட்டின் ஒரு பகுதியாகிய ஊட்டிக்கு வரமாட்டோம் என்பதாக அவர்கள் சொன்னதாக நினைத்து நான் பேசினேன். இப்போது வருகிறோம் என்றால் சரிதான்.

DEPUTY SPEAKER : I fix a time limit of 15 minutes for each member.

* **SRI T. SAMPATH :** Mr. Deputy Speaker, Sir, my respectful colleague Sri A. Vedarathnam Pillai so eloquently spoke in Tamil and I am afraid I cannot follow him in the same language. So, I crave the indulgence of the House to speak in English.

Sir, I have great pleasure in supporting the Motion of Thanks and in doing so, I desire to express my views on some of the matters referred to in the address of the Governor. The address is refreshingly brief and to the point. It has presented an impressive survey of the programme already undertaken by the Government and also proposed to be undertaken during the coming years. Just like last year, the Governor has stressed the need to preserve and develop the essentials of basic unity and solidarity for promoting the welfare of the people. What is now required is only solidarity and constructive approach to any problem. Only this aspect my colleague Sri A. Vedarathnam Pillai has stressed. Like basic unity, we want also rational unity and that alone, according to me, will enable us to make rapid progress.

[Sri T. Sampath] [6th February 1959]

The Governor has referred in paragraph 2 to the seasonal conditions and has indicated that it was generally fair. At the same time he has pointed out also to the failure of crops in Tirunelveli, Ramanathapuram and North Arcot Districts. Yesterday while mentioning about the failure of crops, the hon. member, the mover of the resolution referred to the enviable position of Tanjore District. Although my district is called the 'Granary of South India', yet we have our own problems and difficulties. I concede that my district is noted for fertility. But I am afraid, Sir, that we are losing the fertility of the soil and I am afraid also that the fertility has almost been exhausted. Further, just like other districts, we have also to face vicissitudes of season. As a matter of fact in our district the crops were quite good and promising in the beginning and we expected a bumper harvest. But owing to inadequate rains, crops were affected by pests and actually when we harvested crops the out-turn was far below the estimate.

Sir, I welcome the recommendations of the National Development Council indicated in the address in regard to the wholesale trade of foodgrains. While welcoming the scheme, I would like to suggest in this connection the setting up of a Corporation to handle the wholesale trade in foodgrains. In the meantime, steps should be taken for establishing efficient co-operatives also with definite targets from the village level. Sir, it has been mentioned in the address that the Government are going to procure about two lakhs tons of rice in this harvest season for distribution through fair price shops during the lean months. This will of course help the poor consumer. It is also a week since the Central Government Order fixing the maximum prices for paddy and rice has come into force. Consequent on the fixation of prices of paddy and rice, the price in our district has fallen very much. They have come down. Yesterday my colleague Sri Veerabahu stated that merchants and millers in Tanjore District were not buying paddy freely and that they were also hesitating to buy paddy and rice. It is no doubt true. I should only say that it is due to the control order. This is only due to the vagueness of the Control Order. In the Control Order only 10 varieties of rice and paddy have been included. There are other varieties which have not been included. For instance, CO 25 is supposed to be a very good variety and that has been omitted. Further, I envisage difficulty also in determining the various grades and varieties mentioned in the Control Order. Who is to determine them and how to determine them, have all not been made clear in the Control Order. The result is, supposing the producer takes his paddy to the miller or the merchant, the merchant would say that the variety which is offered is of poor quality. But on the other hand, the producer would say that that variety is of superior quality. The result is, there is so much of confusion and naturally the landholders and particularly, small landowners will be affected because this is the kist season and they will have to pay kist. Unless they sell their paddy, it will be difficult for the small landowners to pay kist. I, therefore, request the Government to clarify these matters in the control order at the earliest opportunity.

[Sri T. Sampath] [6th February 1959]

The next question is, it remains to be seen whether the producers consider the ceiling prices fixed as fair, taking into consideration the abnormal rise in prices of all other food stuffs and also the cost of cultivation. Sir, The Government will, therefore, have to keep a close watch over the retail price and also the stock position and must take prompt steps if the situation takes a worse turn. I also feel that the Government may have to introduce some movement control if a situation arises. It was pointed out by my colleague Sri Veerabahu yesterday also. It depends upon what Kerala is going to do. If Kerala buys heavily, control will also be necessary.

Coming to the question of ceiling on land, the Governor has indicated that it is a vexed problem. It is no doubt a vexed problem. As our Chief Minister observed recently it bristles with so many difficulties in the distribution of land. First, lands in the state will have to be surveyed thoroughly, and statistics will have to be collected in regard to the fertility of various lands. It may be easier to fix ceiling on dry lands, but it would be really difficult to fix ceiling on wet lands. Ceiling on holdings should not hinder intense and scientific methods of cultivation. It should be both economical and beneficial to the tillers and owners of land. Limit on individual ceiling alone should be fixed in such a way as to encourage individual enterprise and also investment of capital for improved and scientific methods of cultivation. There must be a flexible limit on surrender area basis, and that too with reference to each land. According to me, there should not be any ceiling on enterprise, and each individual must be allowed to consolidate his land into an economic holding, as otherwise, I am afraid, it will lead to further distribution of poverty again.

Sir, I have ventured to say what I have felt, and I do hope that Government will consider these questions very carefully and solve them in an equitable way. Whatever the ceiling may be, the owners of land should be given this much of liberty, namely, whatever limit is allowed, that limit should be allowed for the personal cultivation of the owner.

Then I pass on to the land legislation, which has been enacted already, in respect of fixity of tenure and fair rent. No doubt these enactments have improved the status of the tillers. They have also improved the agrarian position. At the same time, there are certain provisions which have to be revised. On account of the recent court decisions, these provisions have to be amended. I hope Government will bestow attention on this matter and bring in early amendments.

In this connection I would very much desire to refer to the position of small land owners. The position of those who depend entirely on the income from land for their sustenance is really miserable. Immediate relief will have to be given to them.

Coming to the question of irrigation and power schemes, no doubt much has been done. But there is much more to be done also. Taking the total output of electricity power in the State,

[Sri T. Sampath] [6th February 1959]

I find that only 25 per cent come from the thermal stations. The balance of 75 per cent come from Hydro-electric power stations. If we compare the figures with the figures obtained in other countries and also other States, we will see that our thermal output is very low. We have got to increase the thermal power output.

One word in this connection about the tariff rates and surcharge which the consumers have to pay. Some of the licensees are charging very high tariff rates. On the other hand, they get power at cheaper rates from Government. Electricity is a public utility service, and it should not be permitted to be operated like any other industry actuated by profit motive alone.

Surcharge was introduced as a war time measure, and it was continued later on for economysing power during times of power cuts. Now that the position has eased, and it is free, I do not think that there is any need to continue this levy any further. At the same time, analysing the rates also, one finds that the surcharge rates are very heavy.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member has got two minutes more.

* SRI T. SAMPATH : As regards the Non-gazetted officers, the Governor has stated that a Commission had been appointed. This move has to be welcomed. An interim relief has also been given. The non-gazetted officers are the backbone of our administration, and it is the duty of the Government to keep them above want. At the same time, I would like to give a note of advice to them also. They must not be agitators, but they must be loyal to Government. They must ensure efficiency and quickness in administration.

Coming to 'Education', it has been stated in the Address that in the field of education, the recommendations of the Legislature Committee have been implemented. It is really gratifying to note that much progress has been made on the education side. While appreciating the development, one is depressed at the same time at the growing unemployment condition in the State. Educated persons are being turned out from schools and colleges. The big problem is, how to absorb them. Some concerted programme will have to be thought out to solve this big problem.

With these words, Sir, I support the motion.

* SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மைதங்கிய கவர்னர் பெருமான் உரை பாராட்டக்கூடிய ஒரு உரை அல்ல என்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சுருக்கமாக சொல்லப்போனால் இது ஒரு உப்பு சப்பு இல்லாத, காரசாரமற்ற உரை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். காரணம் இன்றைக்கு வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான ஒரு திட்டம் இந்த உரையிலே இல்லை. இதற்குப் பதிலாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிவிட்டோம் என்று பெருமையாக சொல்லிக்கொள்வதைத் தவிர வேறில்லை. இன்றைக்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு துரிதப்படுத்தாமல் இருப்பதல்லாமல், அதன் விலைவாசிகளையும் கட்டுப்படுத்தாமல் இருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக கவர்னர் உரையிலே ஒன்றும் தெரிவிக்கப்படவில்லை.

[Sri V. K. Kothandaraman] 6th February 1959]

கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை செய்தார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. இன்று அவர்களிடையே நிலவும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கும் தீண்டாமையை போக்குவதற்கும் அவர்கள் வீடு இல்லாமல் இருக்கும் அவல நிலையைப்போக்குவதற்கும் பணத்தை ஒதுக்குவதற்கான எந்தவிதமான ஒரு திட்டமும் இல்லை. ஏதோ ஒரு தாலுக்காவில் 10, 20 வீடுகள் கட்டிவிட்டால் மட்டும் போதாது. அதுவும் அல்லாமல் ஜாதி, இனத்தை போக்குவதற்கு வழிதேடாமல், அந்த அடிப்படையில் மாணவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுத்து வருகிறார்கள். எல்லோருக்குமே ஜாதி, மத, இன பாகுபாடு இல்லாமல் மாணவர்கள் தங்கள் பள்ளி சம்பள வசதி பெறச் செய்தார்களா என்று பார்த்தால், அதுவும் இல்லை. இதுபோன்ற பல முக்கியமான பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வுகாண வழியில்லாமல், ஏதோ என்.ஜி.ஓக்களுக்கு 5 ரூபாய் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது எது போன்று இருக்கிறதென்றால் யானைப் பசிக்கு சோளப்பொறி போடுவது மாதிரிதான் இருக்கிறது. அதே போல் மின்சாரத் தொழிலாளர்கள் ஒரு போராட்டத்தில் குதித்து இதைவிடப் பெரிய கோரிக்கையை அங்கீகரிக்கச் செய்யும் அளவிற்கு ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்படச் செய்தபோது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதைவிடப் பெரியது அல்ல. அதுவும் இதைப் போன்றதேதான்.

* SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அப்போதும் இதேமாதிரி பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் அதைச் செய்திருக்கலாம். அவர்களுக்கு சம்பள உயர்வு அளிக்கவேண்டுமென்று அப்போது நாங்கள் சொன்னோம். அப்போதே அவர்களுக்கு 5 ரூபாய் சம்பள உயர்வு அளிப்பதற்கு கனம் நிதி அமைச்சர் ஒப்புக்கொண்டிருந்திருக்கலாம். ஆனால் அவர் அப்போது அப்படிச் செய்யவில்லை. அதை, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லும்போது செய்தால் எதிர்க் கட்சிகள் வளர்ந்துவிடுமோ என்ற எண்ணத்தில் அவர் அப்போது அவ்வாறு செய்யவில்லையோ என்ற சந்தேகம் எனக்கு ஏற்படுகிறது. நகரசபைத் தேர்தல்கள் நடப்பதற்கு சிறிது முன்னால் இந்தச் சம்பள உயர்வை அளித்தால் தாங்கள் அத்தேர்தல்களில் வெற்றிபெறலாம் என்ற எண்ணத்தில் இந்த சர்க்கார் இப்போது இதைக் கொடுக்கிறார்களோ என்று நான் நினைக்கிறேன். சம்பளக் கமிஷன் ஒன்றை ராஜ்ய சர்க்கார் அமைக்கப்போவதாகவும் இப்போது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதையும், தேர்தல்களில் வெற்றிபெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்த சர்க்கார் செய்கிறார்களோ என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஏனென்றால், மத்திய சம்பளக் கமிஷன் அறிக்கைக்கிணங்க ராஜ்ய சம்பளக் கமிஷன் இப்பிரச்சனையை ஆராயவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சம்பளக் கமிஷனின் அறிக்கை வெளிவருவதற்கு இன்னும் இரண்டு-மூன்று வருடங்கள் ஆகலாம். இரண்டு-மூன்று வருடங்கள் ஆனவுடன் சட்டசபைத் தேர்தல்கள் நடக்கும். ஆகவே சட்டசபைத் தேர்தல்களில் வெற்றிபெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடனேயே சம்பளக் கமிஷனை அமைக்க சர்க்கார் இப்போது முன்வந்திருக்கிறார்களோ என்று நான் நினைக்கிறேன்.

மேலும், நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவேண்டிய பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டால் கனம் நிதி அமைச்சர் ஹைதராபாத்தில் நடந்த ஒரு கூட்டத்தில் ஒரு விதமாகப் பேசினார். அதற்குப் பிறகு வேறொரு ஊரில் பேசும்போது வேறொரு விதமாகப் பேசினார். நாகபுரியில் பேசியபோது அவருக்குக் கொஞ்சம் ஞானேதயம் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று சொல்லலாம். ஹைதராபாத்தில் பேசியபோது, நிலங்களைத் துண்டாக்கினால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படும் என்று அவர் சொன்னார். அதற்குப் பிறகு பேசிய போது, திறமையாகப் பண்ணைகள் நடத்துபவர்களுக்கு விலக்களித்துவிட்டு நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டிவிடலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். திறமையாகப் பண்ணைகள் நடத்துபவர்கள் யார், யார்? நவீன விஞ்ஞானக் கருவிகளை வைத்துக்கொண்டு திறமையாகப் பண்ணைகள் நடத்துபவர்கள் பெரிய மிட்டாக்களும் மிராசதாரர்களும் தான். எனவே அவர்களுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[Sri V. K. Kothandaraman] [6th February 1959]

இது சரியல்ல. ஒரு குடும்பத்திற்கு இத்தனை ஏக்கர் நிலம்தான் இருக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயித்துவிட்டு, அதற்கு மேற்பட்ட நிலங்களையெல்லாம் ஒன்றுபடுத்தி அவைகளை விவசாய பண்ணைகளாக அமைத்து விவசாயிகளுக்கு சொந்தமாக்கி விவசாயம் செய்தால்தான் உற்பத்தி பெருகும். அப்படிச் செய்யாமல், திறமையாக நடத்துகிறவர்கள் என்ற பெயரில் நிலப் பிரபுக்களிடமே ஏராளமான நிலங்களை விட்டுவிட்டால் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படும் என்பதைத் தாழ்மையுடன் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தாங்களே அரிசியைக் கொள்முதல் செய்யப்போவதாக சர்க்கார் சொல்கிறார்கள். எவ்வளவு அரிசி கொள்முதல் செய்யப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது? அது இரண்டு லட்சம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது போதாது. குறைந்தபட்சம் மூன்று மாதங்களுக்குப் போதுமான அரிசியையாவது கொள்முதல் செய்யவேண்டும். அரிசியைக் கொள்முதல் செய்யும்போது சர்க்கார் அதை விவசாயிகளிடமிருந்து என்ன விலைக்குக் கொள்முதல் செய்யவேண்டும். வியாபாரிகளிடமிருந்து என்ன விலைக்குக் கொள்முதல் செய்யவேண்டும், அதை பொது மக்களிடம் என்ன விலைக்கு விற்கவேண்டும் என்பதையெல்லாம் நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் சாதாரண விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ராஜ்யத்தில் பல பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, வட ஆற்காடு ஜில்லாக்களில் பஞ்சம் தலைவிரித்தாடுகிறது. இந்த ஆண்டு அங்கே பருவமழை பொய்த்துவிட்டது மட்டுமன்றி, முன்பு பல ஆண்டுகளிலும் சரிவர மழை பெய்யவில்லை. எனவே அந்த ஜில்லாக்கள் பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கின்றன. மேலும், இந்தக் காரணத்தால் கிராமங்களிலுள்ள மக்களெல்லாம் நகரங்களில் குடியேறுகிறார்கள் என்று நாங்கள் சொன்னபோது, “அப்படி ஒன்றும் நடக்கவில்லை” என்று பதில் சொல்லப்பட்டது. ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு கவர்னர் அவர்கள் குடியாத்தத்திற்கு வந்தபோது அங்கே தண்ணீர் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருந்தது. அங்கே நீர்ப்பாசன வசதி இல்லை. அங்கே குடிப்பதற்குக்கூட தண்ணீர் இல்லாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, “நாங்கள் ராஜ்யத்தில் நிறைய பாசன வசதிகள் செய்துவிட்டோம்” என்று சர்க்கார் சொல்வதில் பிரயோஜனமில்லை. வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் நீர்ப்பாசன வசதிக்கு இயற்கையாகவே பல வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைப் பயன்படுத்தி அங்கே பாசன வசதி செய்துகொடுக்காததற்கு சர்க்கார் பல காரணங்களைச் சொல்லலாம். “பாலார் பேவரின் ரூஸ்” இதற்கு இடம் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லலாம். பல பொருளாதாரக் கஷ்டங்களைத் தெரிவிக்கலாம். அண்ணக்கட்டைக் கட்டுவதற்கு ஆகும் செலவிற்கு ஈடாகக் கூட அதனால் வருமானம் வராது என்று சொல்லலாம். ஒரு மனிதனிடம் எவ்வளவோ லட்சக்கணக்கான ரூபாய் இருந்தாலும், காற்றும் தண்ணீரும் இல்லாவிட்டால் அவன் உயிர்வாழ முடியாது. அதேபோல தண்ணீர் இல்லாவிட்டால், இதர வசதிகள் எவ்வளவு இருந்தாலும் விவசாயி விவசாயம் செய்யமுடியாது; உற்பத்தி பெருகாது. மத்திய சர்க்கார் நீர்ப் பாசன மந்திரி ஸ்ரீ எஸ். கே. டே இங்கே வந்திருந்தபோது “சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்காக எவ்வளவு கோடி ரூபாய் வேண்டுமானாலும் உங்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு நாங்கள் தயார். நீங்கள் நிறைய சிறு பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுங்கள்” என்று சொல்லி விட்டுப்போனார். ஆனால் நமது ராஜ்யத்தில் சிறு பாசனத் திட்டங்கள் வகுத்து நிறைவேற்றப்படவில்லை. விவசாய உற்பத்தி பெருக வேண்டுமானால் நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டும்.

கல்வியை எடுத்துக்கொண்டால், 11,000 ஆரம்பப் பள்ளிகளில் நண்பகல் உணவு மாணவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்று 500-க்கு மேற்பட்ட ஜனத்தொகையுள்ள பல கிராமங்களில் பாடசாலை இல்லை. அந்தக் கிராமங்களிலுள்ள குழந்தைகள் உடைக்கு வழியில்லாமலும், உணவுக்கு வழியில்லாமலும், பாடப் புத்தகம் வாங்கப் பணம் இல்லாமலும், $\frac{1}{2}$ மைல் 1 மைல் தூரத்திற்கு அப்பால் உள்ள பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் போக முடியாமலும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கல்லூரிகளும் இந்த ராஜ்யத்தில் போதுமான அளவு இல்லை.

[6th February 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எந்தக் கல்லூரிகள் போதுமான அளவு இல்லை?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : மேலும், இன்றைக்கு மனிதவைத்திய ஆஸ்பத்திரிகளோ மிருக வைத்திய ஆஸ்பத்திரிகளோ, எந்த ஆஸ்பத்திரிகளானாலும் அவைகளில் போதிய டாக்டர்கள் இல்லை. நீர்ப் பாசனத் துறையிலும் இதர துறைகளிலும் எஞ்சினியர்களும், சூப்பர்வைசர்களும், ஓவர்சியர்களும் போதிய அளவில் இல்லை. இதே பாடம்தான் எல்லா இடங்களிலும் ஒப்புவிக்கப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன வென்றால், மாநில சர்க்காரில் வேலை பார்ப்பதற்கு யாரும் விரும்புவதில்லை. எல்லோரும் மத்திய சர்க்கார் வேலைக்கே போகிறார்கள். மத்திய சர்க்காரில் மாநில சர்க்காரைவிட அதிகமாகச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதுதான் இதற்கு காரணம். இந்த நிலையில் ராஜ்யத்தில் திட்டங்கள் நிறைவேறுவதில்லை. தொழில் நிபுணர்களையும் எஞ்சினியர்களையும் போதிய அளவிற்கு நாம் தயாரிக்கவில்லை. அதில் நாம் போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை. இவைகளிலெல்லாம் பரிபூரண கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டத்தை இயற்றும்போது அதை நல்ல முறையில் இயற்றவேண்டும். நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டத்தையும், நியாய வாரிசு சட்டத்தையும் ஏற்கெனவே இயற்றியிருக்கிறோம் என்று கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவைகளால் பல குழப்பங்களும், வழக்குகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன; எத்தனையோ வழக்குகள் கோர்ட்டுகளில் இருக்கின்றன. நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டம் அவ்வாறு இருந்தால் மிகவும் குழப்பம் ஏற்படும். கனம் நிதி அமைச்சர், தமக்கு ஏதாவது நிலங்கள் இருந்தால் தாம் பாதிக்கப்படுவோமோ என்று எண்ணிக்கூடாது. அவ்வாறு எண்ணி சட்டத்தில் ஏதாவது விதி விலக்குகளைப் புகுத்த அவர் விரும்பக்கூடாது. இந்த விஷயத்தில், உண்மையிலேயே ஏழை மக்களுக்கும் பொது மக்களுக்கும் தொண்டாற்றி அவர் தியாகம் செய்ய முன்வரவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆக, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கக் கூடிய அளவிற்கு மேலும் பல தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க, குறிப்பாக நெய் வேலித் திட்டத்தை புர்த்தி செய்துவிட்டால்மட்டும் போதாது, வருடா வருடம் அதைப் பற்றி கூறப்பட்டு வரப்படுகிறது. சேலத்தில் ஆரம்பிக்க இருக்கக்கூடிய கன இயந்திர தொழிற்சாலையை உடனடியாக ஆரம்பிக்க கண்டிப்பாக முன் கை எடுத்தாக வேண்டும். உடனடியாக அதை ஆரம்பிக்க மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தியாகவேண்டும். (கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணியம் : நாளைச் செய்துவிட்டோம்.) நாளை என்று சொன்னால் உங்கள் அகராதிப்படி இல்லையென்றுதான் அர்த்தம். அதை வெகு சீக்கிரமே ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நீர்ப்பாசன வசதி பரிபூரணமாக செய்துகொடுக்க போதுமான அளவு அதிகப்படியான நிதியையும் ஒதுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*** SRI K. R. VISWANATHAN :** உதவித் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையின் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் முதலாவதாக, நமது அமைச்சரவை இந்த நாடு புகழும்படியானதொரு வேலையைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த அவையில் மாறுபட்ட கருத்துக்களுடைய பல்வேறு விஷயங்கள் வாதிக்கப்பட்டாலும் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஒன்று கூடி ஒருமித்த முடிவிற்கு வரும்படியானதொரு அரும் செயலை ஆற்றியிருக்கிறார்கள் அரசியலார் என்று எடுத்துக் காட்டினார்கள். அதிலும் முக்கியமான கல்விக்கொள்கை, ஆட்சிமொழிக்கொள்கை, பஞ்சாயத்து சட்டம், மாணவர்கள் அரசியலில் பங்கு கொள்ளும் விஷயம் போன்ற விஷயங்களில் எல்லா கட்சித் தலைவர்களும் சேர்ந்து ஒரு முடிவுக்கு, ஒரு ஏகோபித்த முடிவிற்கு வந்தது பற்றி அவர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்கு, முதலமைச்சர் அவர்களின் சாதாரியமும், நிதியமைச்சர் அவர்களின் திறமையுந்தான் முக்கியமான காரணங்களாகும் என்பதால் நான் அவர்களைப் பாராட்ட விழைகின்றேன். இது, எதிர்க்கட்சிகளுக்கு சிறிது சங்கடம் கொடுக்கக்கூடியதுதான் என்று சொல்வேன். காரணம், சட்ட

[Sri K. R. Viswanathan] [6th February 1959]

மன்றத்திற்குள்ளேயும், சட்டமன்ற குழுக்குள்ளேயும் ஒருமித்த ஒரு முடிவு எடுத்துக் கொண்டபோதிலும் அவர்கள் வெளியே செல்கிறபோது எடுக்கப்பட்ட முடிவிற்கு முரண்பட்ட முறையில் உள் ஒன்று வைத்து வெளியே ஒன்று பேசியும், நடந்து கொள்ளும் விதத்திலும் உள்ள ஒரு நிலையைக் கையாண்டு வருகிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் மிகவும் வருத்தப் பட்டேன். நாட்டு நலனைக் கருத்தில் கொண்டு எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் பாடுபட வேண்டுமென்று எல்லா அரசியல் கட்சிகளையும் கேட்டுக் கொண்டு அடுத்தபடியாக கவர்னர் பெருமான் எடுத்துக் காட்டிய விஷயங்களில் பருவ நிலை ஒன்றாகும், அதைப் பற்றி குறிப்பிடும்போது, மூன்று மாவட்டங்களைப் பற்றி மட்டுந்தான் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக அந்த மூன்று மாவட்டங்களைத் தவிர பிற மாவட்டங்களின் நிலை திருப்திகரமாக இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட முடியாது. எடுத்துக்காட்டாக, திருச்சி மாவட்டத்தில் உடையார்பாளையம், பரம்பளூர் போன்ற வட்டங்களும், தென் ஆற்காட்டில் விரத்தாசலம் போன்ற வட்டங்களும் பருவநிலையினால் மிகவும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. பருவ மழையின்மை காரணத்தினால் அங்கு கட்டப்பட் டிருக்கிறது. தொழுதூர் என்ற நீர்த்தேக்கத்தில் தண்ணீர் இல்லாது உள்ள விவசாய மக்கள், மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த மாதத் திலேயே அவர்கள் வேறு தாலுக்காக்களுக்குப் போய் தங்கள் வாழ்க்கைக் கான வழிவகைகளைத் தேட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்னும் வருகிற மாதங்களில் எப்படி தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட பிரதேசங்களில் பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை ஆரம்பித்து அங்குள்ள மக்களுக்கு உதவவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும் என்று நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இச்சமயத்தில் சர்க்காரே ஆங்காங்கு நெல் கொள்முதல் செய்து நியாய விலைக் கடைகள் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருப்பது வரவேற்கத் தக்கதாகும். அந்தந்த மாவட்ட கலெக்டர்கள் மூலம் அங்கிருக்கிற வியாபாரிகள் இடத்தில் கொள்முதல் செய்து அந்தந்த நகர எல்லைக்குள் நியாய விலைக் கடைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிற்பட்ட பிரதேசங்களில் இம் மாதிரி நியாயவிலைக் கடைகள் இல்லாத குறை அதிகமாக உணரப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, இப்பொழுது சர்க்கார் கொள்முதல் செய்கிற முறைப் படி கொள்முதல் செய்து பிற்பட்ட பிரதேசங்களில் ஏராளமாக நியாயவிலைக் கடைகள் திறந்துவைத்து மக்களின் குறைகளைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கத்தார் சமீபத்தில் அமைத்த உணவு உற்பத்தி அதிகரிப்புக் கமிட்டி, Agricultural Production Committee மாநிலத் தில் உள்ள மாவட்டங்கள் தோறும் சுற்றி ஆங்காங்குள்ள முக்கியமான விவசாயிகளை சந்தித்து நல்ல பல கருத்துக்களை சேகரித்து வந்திருக்கிறார்கள். அக்கமிட்டியாரின் அறிக்கை மிக விரைவில் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்படும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அதைப் பார்த்து விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளை அரசாங்கம் செய்வார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது நம் முன்னால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் விஷயங்களில் மிக முக்கியமானதொன்று நிலச் சீர்திருத்தமாகும். முன்னமேயே குத்தகைக்காரர் பாதுகாப்புச் சட்டம், நியாயவாரச் சட்டம் போன்ற சட்டங்களை நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அவைகளின் மூலம் விவசாயிகள் நன்மை அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதில் யாதொரு சந்தேகமும் கிடையாது. இப்பொழுது நம் முன்னர் இருக்கும் பிரச்சனை, நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதலாகும், நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது பற்றி நம்மிடையே கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. எல்லோரும் அதை ஒத்துக்கொள்கிறோம். இருந்தாலும் அதை நிர்ணயிப்பது எல்லையைப் பொறுத்தா அல்லது வருமானத்தைப் பொறுத்தா என்பதில்தான் கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. எப்படியிருந்தபோதிலும், வருமானத்தைப் பொறுத்துத்தான் எல்லையை நிர்ணயிக்க வேண்டியதவசியம். ஆங்காங்கு தர வேறுபாடுள்ள நிலங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே வருமானத்தைக் கொண்டுவர எல்லையை நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்பதில் சந்தேகமே இருக்க முடியாது. அப்படி உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தபிறகு எஞ்சியுள்ள நிலத்தை என்ன செய்வது என்ற பிரச்சனை எழுகிறது. அவைகளைக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் பயிரிட வேண்டுமென்ற யோசனை சொல்லப்படுகிறது. இப்பொழுதுள்ள

[Sri K. R. Viswanathan] [6th February 1959]

நிலைமையில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் விவசாயத்தை நடத்துவது என்பது விரைவில் கைகூடும் விஷயமா, அம்மாதிரி கூட்டுறவு சங்கங்கள் அக்காரியத்தில் ஈடுபடத் தனிப்பட்ட விவசாயிகள் முன்வருவார்களா, என்று பார்க்கும்போது நம் நாடு அந்நிலைக்கு வரவில்லை, நம் மக்கள் கூட்டுறவு முறையில் ஈடுபடத் தயாராயில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இன்று நம் நாட்டிலுள்ள பல மாகாணங்களை எடுத்துப்பார்க்கும்போது பஞ்சாப் மாகாணத்தில் ஒரு சிலயிடங்களில் தான் கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்யும் முறை கையாளப் படுகிறது. மற்ற மாகாணங்களில் அப்படியிருக்கின்றது என்று சொல்வ தற்கில்லை என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே நான் சொல்வது என்னவென்றால், குத்தகைதாரர்களின் பாது காப்புச் சட்டம் மூலம் பல சிறிய விவசாயிகள் பெரிய நிலச்சவாந்தார்களின் நிலங்களைப் பயிரிட்டு வருகிறார்கள். அப்படிப் பயிரிடுகிறவர்களின் கையில் தான் நிலம் இருக்கிறது. ஆகவே, உச்சவரம்பு கட்டியது போக எஞ்சியுள்ள நிலங்களை, எந்தெந்த விவசாயிகள் அவைகளைப் பயிரிட்டு வருகிறார்களோ அவர்கள் கையிலேயே அந்தந்த நிலங்கள் இருக்கும்படியான விதத்தில் விட்டுவிடலாம். ஆகவே, நான் சொல்வது, என்று நாம் உச்ச வரம்பு நிச்சயிக்கிறோமோ அன்றே எஞ்சிய நிலங்களை எல்லாம் யார் அதைப் பயிரிட்டு வருகிறார்களோ அவர்களுக்கே De Facto Transfer ஆக ஆக்கி முடிவு செய்துவிட்டோம். அதற்குள்ள நஷ்டயீட்டுத் தொகையை, பத்து அல்லது இருபது வருடங்களில் யார் அதைப் பயிரிட்டு அனுபவித்து வருகிறார்களோ அவர்களை அந்நிலத்தின் உரிமையாளருக்குக் கொடுத்துவிட்டு அந்த நிலத்தை தனக்கு சொந்தமாக்கிக் கொள்ளும்படியான விதத்தில் சட்டப்படி செய்யும் விதத்தில், Dejure Transferக்கு வேண்டிய சட்டங் கள் செய்து விடுவோமேயானால் நிலச் சொந்தக்காரர் அவர்களுக்கு அந் நிலத்தைக் கொடுக்க மறுக்கமாட்டார்கள். அதேபோன்று விவசாயிகளும் மகிழ்ச்சிகரமாக அந்நிலையை ஏற்றுக்கொள்வார்கள்.

ஆகவே இந்த அளவில் நிலவுடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டி, எஞ்சியுள்ள நிலங்களை விவசாயிகள், அதிலும் நிலமில்லாத விவசாயிகள் பயனடையக் கூடிய வகையில் கூட்டுறவு முறையில் ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு கெஜட் பதி வில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு தங்கள் ஒன்றுக்கு ஐந்து ரூபாய் அதிக மாக சம்பளத்தை கொடுக்கப்போவதாகவும், மேலும் அவர்களுடைய சம்பள விகிதத்தைப்பற்றியும் அவர்களுடைய சர்வீஸ் நிலைமைகளைப் பற்றி யும் ஆராய்வதற்கு ஒரு கமிஷனை நியமித்திருப்பதாகவும் கவர்னர் அவர் களுடைய உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளது, சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு மிகவும் திருப்தியும் மகிழ்ச்சியும் தரக்கூடிய ஒரு செய்தியாகும். அவர்கள் இம்மாதிரி ஒரு கமிஷன் நியமிக்கவேண்டுமென்று பல நாட்களாக கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது அது நிறைவேறியிருக்கிறது. ஆகவே, இனிமேலாவது அவர்கள் சர்க்கார் வேலைகளைத் தங்களுடைய வேலைகளாக பாவித்து நல்ல முறையில் வேலை செய்வார்கள் என்று நாம் அனைவரும் எதிர்பார்க்கின்றோம். எப்படியிருந்தாலும் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய சம்பளத்திற்கும் மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய சம்பளத்திற்கும் வித்தியாசம் இருப்பது வரையிலும் அவர்களிடத்தில் ஒருவிதமான திருப்தி ஏற்படும் என்று நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது என்று நம்புகிறேன். இவ்விதம் சில முடிவுகளை எடுத்து அவர்களை சில காலத்திற்கு நிம்மதிப்படுத்தலாமே தவிர ஒரே விதமான திருப்தியை ஏற்படுத்த முடியாது. ஆகவே மத்திய சர்க்காரும் மாநில சர்க்காரும் கலந்து ஆலோசித்து இந்த நிலைமைக்கு ஒரு நல்ல முடிவை ஏற்படுத்தி னால் மிகச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அடுத்தபடி யாக கவர்னர் பெருமான் உரையில் மிகவும் வருந்த வேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால் பிற்பட்டவர்களின் நலனைப்பற்றி ஒன்றுமே குறிப்பிடாமல் விட்டு விட்டதாகும். இதுவரையிலும் கவர்னர் பெருமான் உரையில் பிற பட்டவர்களுடைய நலனைப்பற்றி குறிப்பிடாமல் இருந்ததே கிடையாது. அவ்விதமிருக்க இப்போது மாத்திரம் குறிப்பிடாமல் விட்டிருப்பது வருந்தத் தக்கதாகும். அடுத்த நிதி ஆண்டு வரப்போகிறது. கல்விச் சலுகை ஆங்காங்குள்ள பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு கொடுப்பதற்கு இதுவரையிலும்

[Sri K. R. Viswanathan] [6th February 1959]

உத்தரவு அனுப்பப்படவில்லை என்பதையும் மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னும் அதிகமான விண்ணப்பங்கள் வந்தும் அவைகட்கெல்லாம் உதவி அளிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறது என்று எண்ணுகிறேன். காரணம் இதற்கு additional allotment கிடைக்கவில்லை என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே இதனால் மாணவர்கள் கஷ்டப்பட வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி பல தடவைகளிலும் சொல்லியிருக்கிறேன். அது மாத்திரமல்ல; வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்துவிட்டது என்ற காரணத்திற்காக சர்க்கார் சிப்பந்திகளுடைய சம்பளங்களையெல்லாம் அதிகப்படுத்திக் கொடுக்கிறோம், மற்ற ஊழியர்களுடைய படியை எல்லாம் உயர்த்திக் கொடுக்கிறோம். அதே நேரத்தில் வருமானத்தை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு கல்வி சலுகையளிப்பதைப்பார்த்தால் மத்திய சர்க்காரில் வேலை செய்யும் ஒருவருக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 500 ரூபாய் வரை வருமானம் இருந்தால் அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு கல்விச் சலுகை அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் இங்கு வருடத்திற்கு 1,200 ரூபாய் வருமானத்திற்கு குறைவானவர்களின் பிள்ளைகளுக்குத்தான் கல்விச் சலுகை அளிக்கப்படுகிறது. இதை மாற்றி மாதம் ஒன்றுக்கு 300 ரூபாய் வருமானத்திற்கு குறைவானவர்களின் பிள்ளைகளுக்கு இந்த சலுகையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பல தடவை அரசாங்கத்தினிடத்தில் வற்புறுத்தியும் அரசாங்கம் அதற்கு செவி சாய்க்காத நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருப்பதைப் பார்த்து நாம் வருந்த வேண்டியிருக்கிறது. இது போக சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து ஜாதி மத பேத மில்லாமல் பொருளாதார அடிப்படையில் மாத்திரம் இந்த சலுகைகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது பற்றி பிற்பட்ட சமூகத்தினர்கள் எல்லாம் மிகவும் பீதியடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் அச்சப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையை தெளிவாக, விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் சரியான விதத்தில் ஜாதி மத அடிப்படை நீங்கிவிடவில்லை. ஓரளவுக்கு இறுக்கமாக இருந்த நிலை இன்று கொஞ்சம் மாறுபட்டிருக்கிறதே தவிர, ஜாதி வேறுபாடு இன்னும் இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. ஜாதி வேறுபாட்டை நீக்கும் வரையிலும் பிற்பட்ட சமூகத்தவர்களுக்கு இப்போது கொடுத்துவரும் கல்விச் சலுகையை தொடர்ந்து கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் பிற்பட்ட சமூகத்தவர்களுடைய வேண்டுகோளாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மற்ற முற்போக்கு சமூகத்தில் இருக்கும் ஏழை எளியவர்களுக்கு கல்விச் சலுகை கொடுக்கவேண்டாம் என்று பிற்பட்ட சமூகத்தினர்கள் சொல்லவில்லை. அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் அதற்கு வேறு நிதி ஒதுக்கி அதற்கென செலவு செய்யவேண்டும் என்பதுதான் பிற்பட்ட சமூகத்தவர்களுடைய கோரிக்கையாகும். இப்போது பிற்பட்டவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் சலுகையை எடுத்து மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்றுள்ள கொள்கையை எங்களால் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது என்பதை எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடியாக கவர்னர் அவர்களது உரையில் சமுதாய நலத்திட்டத்தைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சமுதாய நல திட்டத்திற்கு எடுக்கப்படுகின்ற இடங்கள் பலவிதமான கொள்கைகளை அனுசரித்து தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன. அந்த விதத்தில் பிற்பட்ட வட்டாரங்களுக்கு முதல் சலுகை அளிக்கப்படவேண்டும் என்று கொள்கையளவில் இருந்தாலும் கூட அத்தகைய கொள்கை அனுசரிக்கப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய மாகாணத்தில் பல பகுதிகள், கைத்தொழில், பொருளாதாரம், கல்வி, நீர்ப் பாசனம் நீர்வளம், நிலவளம் போன்ற எல்லா வசதிகளும் இல்லாத பல பகுதிகள் இருக்கின்றன. அத்தகைய இடங்களின் பட்டியல் தயாரித்து அதன்படி எந்த இடத்திற்கு முதலாவதாக சமுதாய நலத்திட்டம் தேவைப்படுகிறதோ அந்த இடத்திற்கு முதல் சலுகை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு அமைச்சர்கள் பல இடங்களுக்கும் சென்று பார்வையிட வேண்டும். சமீபத்தில் எனது தொகுதிக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வந்து பார்வையிட்டார்கள். அந்த இடங்களையெல்லாம் பார்த்து விட்டு இதற்கு முதல் சலுகை கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டும் வந்தார்கள். இவ்விதம் அனேக இடங்கள் நமது நாட்டில் இருக்கின்றன. அந்த இடங்களையெல்லாம் அமைச்சர்கள் போய்ப் பார்வையிடவேண்டும்.

[6th February 1959] [Sri K. R. Viswanathan]

இவ்விதம் பல இடங்களை சேர்த்து அவ்விடங்களுக்கு முறையாக அமைச்சர்கள் தங்கள் சுற்றுப் பிரயாணத்தைத் திட்டமிட்டு நடத்துவார்களானால் மிகவும் உதவியாக இருக்கும். பிற்பட்ட வட்டாரங்களின் பட்டியல் இருக்கிறது. அந்த பட்டியலின் பிரகாரம் அந்த இடங்களுக்கு ஒவ்வொரு அமைச்சரும் போய் பார்க்கவேண்டும். இத்தகைய பிற்பட்ட இடங்களை யெல்லாம் முன்னேற்றினால்தான் அந்த இடங்களில் கல்வரங்கள் முதலியவை ஏற்படாமல் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியும். ஆகவே பிற்பட்ட வட்டாரங்களுக்கு சமுதாய நல திட்டத்தை விஸ்தரிப்பதில் முதல் சலுகை அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரைக்கு அம்மையார் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை நான் பின்மொழிகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The time-limit is reduced to ten minutes.

* Sri M. S. SELVARAJAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி சொல்லும் வகையில் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய நாட்டை ஜனநாயகக் கொள்கையோடு பிணைத்துக்கொண்ட காலத்திலிருந்து கவர்னர் என்கிற ஸ்தானத்தை, ஜனநாயகத்தின் சின்னமாக, மரியாதையின் சின்னமாக நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். இதை எந்த தேசபக்தனும் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. அந்த நிலையில் இந்த ராஜ்யத்தின் முதல்வனாகவும் வழிகாட்டியாகவும் இருக்கின்ற ஒருவர் என். காரணத்தால் சென்னை ராஜ்யத்தின் பெயர் புகழோங்கி நிற்கிறது என்று சொல்லுவதில் அவர் பெருமைப்படுகிறார். அதில் நமக்கும் பெருமையுண்டு. இப்போது அவர் இந்த நாட்டின் முதல்வராக இருக்கின்ற காரணத்தால் அவர் பெருமைப் படுவதில் நியாயமுண்டு. தேசம் முழுமையிலும் எடுத்துக் கொண்டால், கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதிலே, பாதி அளவிற்கு இந்த ராஜ்யந்தான் கிராமங்களுக்குக் கொடுத்தள்ள பெருமையைப் பெற்றிருக்கின்றது. தேசம் முழுமையிலும் மின்னணைப்புப் பெற்றுள்ள 15,000 கிராமங்களில், இந்த ராஜ்யத்தில் மாத்திரம் 8,000 கிராமங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதைப் பற்றி பெருமைப் படுதல் நியாயம்.

கல்விச் சீரமைப்பிலே, இந்த ராஜ்யத்தின் திட்டம் தேசம் முழுமைக்கும் ஒரு எடுத்துக் காட்டாக—என், வழிகாட்டியாகக் கூட—அமைந்திருக்கின்றது. இதைப் பற்றி தேசமெங்கும், உலகமெங்கும் புகழ்ந்து பாராட்டக் கூடிய நிலைமையில் அப் பெருமை நம் கவர்னருக்கு உண்டு. அந்த அளவுக்கு அவர் சொல்லி, வாயாரப் புகழ்ந்ததோடு நில்லாமல், இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள குறைபாடுகளை—இடையூறுகளை—அவைகளைப் போக்க வேண்டிய நல்ல கருத்துக்களைக் கூட குறிப்பிட்டுச் சென்றார். நம் ராஜ்யத்தின் பல பகுதிகளில் நல்ல விளைச்சல் இருந்தும், சில பகுதிகளில் பயிர்கள் சூன் பிடித்திருக்கின்றது, சில பகுதிகளில் வரட்சி கண்டிருக்கின்றது, ஆகவே இங்கெல்லாம் அரசாங்கத்தினர் ஏற்ற வசதிகளை—அபிவிருத்தி வேலைகளை—அவசர அவசரமாகச் செய்வார்கள் என்று சற்று ஆறுதல் அளித்திருக்கிறார்.

இந்த ராஜ்யத்தில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்யக் கூடிய பல சிப்பந்திகளுக்கு ஆறுதல் சொல்லக் கூடிய வார்த்தைகளும் அந்த உரையிலே அடங்கியிருக்கின்றன. நான்கெஜுடெட் ஆபீஸர்கள் என்று சொல்லக் கூடியவர்களுக்கு—யார் இந்த ராஜ்யத்தை நிர்வகிப்பதிலே முக்கிய பங்கு பெற்றிருக்கின்றார்களோ, அவர்களுக்கு—கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதி காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறது. கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதி காப்பாற்றப்பட்டிருப்பதோடு கூட, இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகவே சென்று இடைக்கால நிவாரணம் கொடுத்து கண்ணியத்தைப் பாதுகாத்திருக்கிறார்கள் என்று சந்தோஷத்தோடு பாராட்டக்கூடிய அளவுக்கு இந்த உரையிலே வார்த்தைகள் தென்படுகின்றன. நான்கெஜுடெட் ஆபீஸர்களுக்கு, ஒரு கமிஷன் நிறுவி, அவர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு, வேலைத் திட்டம் இவைகளைப்பற்றி

[Sri M. S. Selvarajan] [6th February 1959]

பரிசீலிக்க வேண்டியது அவசியம் என்று இந்தச் சபையிலே வற்புறுத்தப் பட்ட போது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கொடுத்த வாக்குறுதி, மத்திய அரசு அமைத்திருக்கிற கமிஷன் தன்னுடைய அறிக்கையை வெளிப்படுத்துகிற காலத்தில் அவசியம் ஏற்பட்டால் இங்கே ஒரு கமிஷனை நியமிக்கத் தயார் என்பதுதான். என்.ஜி.ஓ.யின் சார்பாக நமது ராஜ்யப் பிரதமரையும், நிதி அமைச்சரையும் கண்டு, கலந்து பேசியபோது அவர் களிடம் முறையிட்டபோது, அதைப்பற்றி கவனிப்பதாக வாக்களிக்கப்பட்டிருந்தும், அவர்களுக்கு இடைக்கால நிவாரணம் ஏதும் நிச்சயமாக வாக்களிக்கப்படவில்லை. ஏதாவது சூசகமாக வேண்டுமானால் தெரிந்திருக்கலாம். எதிர்பார்த்ததை விட, அரசாங்கம் முன்னோடியாக இருந்து, நல்ல முறையில், அவர்கள் சந்தோஷமாக அனுபவிக்கும் என்று இப்போது இடைக்கால நிவாரணமாக ரூபாய் 5 கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைப் பார்த்து அவர்களெல்லாம் பாராட்டுகிறார்கள். ஆனால், என்னுடைய அபிப்பிராயம் ஒன்று உண்டு. இப்போது, இதுவரை ரூபாய் 5, ரூபாய் 7, ரூபாய் 5 என்று மூன்று முறையாகக் கொடுத்திருக்கக் கூடியதை ஒரே முறையாக ரூபாய் 15 கொடுத்திருக்கலாம், அதை அவர்கள் திருப்தியாக ஏற்றுக்கொண்டிருப்பார்கள். பொருளாதார நிலை தடர்வலாக இருந்திருக்கலாம். ஒரே தடவையாகக் கொடுத்து, ஒரு சில காலத்துக்கு ஒரு திருப்தியான முறையைச் செய்திருக்கலாம். இருந்தாலும் வரக் கூடிய பரிசீலனையில், நல்ல முறையில், அவர்களுக்குத் திருப்தியளிக்கும் முறையில், அவர்களுக்கு நல்ல வசதிகள் செய்து இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். திரு. ராமுண்ணி மேனன் அவர்கள் தலைவராக நியமிக்கப்படுகிற கமிஷனுக்கு வேறு இரண்டு பேர்களை நியமிப்பதிலே, இவர்களுடைய பிரச்சினையைச் சரிவர உணர்ந்தவர்களாக, இவர்களுடைய பிரச்சினைக்குப் பரிசாரம் காணக் கூடியவர்களாக உள்ளவர்கள் நியமிக்கப்பட விருக்கிறார்கள். என்.ஜி.ஓ. வாக வாழ்க்கை நடத்தி, என்.ஜி.ஓ.வாக நல்ல பணியாற்றி, நல்ல பெயரோடு ரிடைவராகி யிருக்கக்கூடிய ஒருவரை, இந்த இரண்டு பேரில் ஒருவராக நியமித்தால் தவறில்லை.

கவர்னர் உரையில், நிலச் சீர்திருத்தத்தை இரண்டு கட்டங்களில் நிறைவேற்றி யிருக்கிறோம், மூன்றாவது கட்டம்—நிலத்திற்கு அதிக பட்ச வரம்பு கட்டும் திட்டம்—நிறைவேறும் நிச்சயமாக என்று வகுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார். உச்ச வரம்புத் திட்டம் அமைக்கப்படும் போது, இந்த ராஜ்யத்தோடு புதிதாகச் சேர்ந்த கன்னியாகுமரி, செங்கோட்டைப் பகுதிகளுக்கு, இதற்கு முன்பு நிறைவேற்றி யிருக்கக் கூடிய அந்த இரண்டு கட்டங்களின் பிரதிபலிப்பு, அந்தச் சட்டங்களின் பலன்கள், இந்தப் பகுதிகளுக்குக் கிடைக்கும்படி, சட்ட ரீதியாக வழி வகுத்துக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அந்தப் பகுதி மக்களும் அந்தச் சட்டங்களின் பலனைச் சீக்கிரமாக அடையும்படிச் செய்வது நல்லது. மூன்றாவது கட்டத்தை நிறைவேற்றப் போகிறோம் என்று சொல்லும்போது, இந்த நிலச் சீர்திருத்தம் இந்த ராஜ்யத்தைப் பொருத்த வரையில் இன்று நேற்று தோன்றிய எண்ணமல்ல. இந்த ராஜ்யத்தில் ஜமீந்தாரி ஒழிப்பை சட்ட ரீதியாக 20 வருஷங்களுக்கு முன்பு ஏற்றுக் கொண்டோமே, அந்த நாளிலிருந்து நிலப்பிரபுத்துவ முறையை மாற்றியாகவேண்டும், ஒரு சிலர் கையில் எல்லே மீறிய நிலம் அடங்கிக் கிடப்பது அர்த்தமற்றது என்று உணர்ந்து, அதை ஒழிக்க வேண்டுமென்று நமது அரசாங்கம் அத்தகைய ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றது. நிலச் சீர்திருத்தத்திலே மூன்றாவது கட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான தக்க சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்திருந்தது அரசாங்கம். அந்தக் கட்டம் இன்றையதினம் வந்திருக்கிறது. சாதாரண மனிதன் கையில் கொடுத்தால் அதை விருத்தி செய்ய முடியாது, கூட்டுறவு முறையிலே, கேஷம் நல ராஜ்யத்தை அமைக்க வேண்டும், அதுதான் நம் குறிக்கோள் என்று ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற முறையில், சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுையெல்லாம் பிணைத்து அரசாங்கம் உதவி கொடுத்து, நல்ல வசதிகளையெல்லாம் செய்து கொடுத்து, நல்ல அபிவிருத்திக்கு, நல்ல உற்பத்திக்கு வழி காட்டலாம் என்று கூட்டுறவு விவசாய முறை வலியுறுத்தப்படுகிறது. கூட்டுறவு முறையை வற்புறுத்திப் பேசினால் மாத்திரம் நிலச் சீர்திருத்தம் அடங்கி விடுவதில்லை. கூட்

[Sri M. S. Selvarajan]

டுறவு முறையைப் பற்றி வற்புறுத்திப் பேசினால் மாத்திரம், கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைப்பதினால் மாத்திரம், நமது கடமை முடிந்து விடாது. அவைகள் சரிவர நடந்து நிறைவேற வேண்டியது அவசியம். கூட்டுறவு முறை என்பது ஒரு பயங்கரமான கூர் மிகுந்த ஆயுதம். கூட்டுறவு இயக்கம் என்றால் அவ்வளவு பயங்கரமான ஒரு ஆயுதம். கூட்டுறவு இயக்கத்தை நடத்துவதிலே ஆளும் கட்சியினரும், சிப்பந்திகளும், அதிகாரிகளும், பொது ஜனங்களோடு ஒன்று பட்டவர்களாக இருந்து, கடமையை நிறைவேற்றும் அளவுக்கு கண்டிப்புடன் அன்பும் அனுபவமும் உள்ளவர்கள் பெற்றோரின் அன்பும் கண்டிப்பும் கலந்த பண்புடன் நிர்வகிக்கக் கூடியவர்கள் அதில் இருக்கவேண்டும் என்பது அனுபவத்தில் கண்டது. அந்த அளவுக்கு உச்ச வரம்புச் சட்டம் வேண்டுமென்று விரும்பும்போது, அந்தச் சட்டம் எப்போது வரும், அதிலே சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு விலக்கு எப்படி இருக்கும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் கவர்னர் உரையிலே சொல்லாவிட்டாலும் கூட, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட் உரையிலே சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் எந்த நாளிலே வருகின்றதோ, அந்த நாளிலிருந்து சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களும் தங்களுடைய நிலங்களைத் தாங்களே உழவதற்கு வழிவகுத்து விடுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த ராஜ்யத்தைப் பொருத்த வரையில், பல நல்ல காரியங்களை கவர்னர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்றாலும் கூட, வெளிப் பகுதியிலிருந்து வந்திருக்கக்கூடிய, இந்நாட்டிற்கு வருவாய் தந்தவர்கள் இந்த நாட்டுக்குச் சுமையாக இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு, அவர்களுடைய செல்வத்தை யெல்லாம் துறந்து இந்த நாட்டுக்குத் திரும்பிய தூர்ப்பாக்கிய நிலையைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. வியாபாரிகளாகவும், தொழில் செய்யக் கூடியவர்களாகவும் நாடு விட்டு நாடு சென்று சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் இப்போது இந்த நாட்டுக்குச் சுமையாக மாறக் கூடிய ஒரு தூர்ப்பாக்கியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தென் பகுதியிலுள்ள மூன்று ஜில்லாக்கள் இப்படிப் பட்ட பலரைக் கொண்டிருக்கக் கூடிய ஜில்லாக்கள். இவர்களைப் பற்றி கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் ஒரு வார்த்தை கூட இல்லையே, அவர்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கும் வார்த்தைகள் ஒன்றும் இல்லையே என்பதைக் காண வருந்துகிறேன். அவர்களுக்கு, நாடு விட்டு நாடு வந்திருக்கின்றவர்களுக்கு, எல்லாவற்றையும் இழந்து வந்திருக்கின்றவர்களுக்கு, ஆறுதல் அளிக்கக்கூடிய அளவுக்கு ராஜ்ய அரசாங்கமும், மத்திய அரசாங்கமும் வேண்டிய உதவிகள் செய்து வருகின்றன, இன்னும் செய்யும் என்று கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடப்படா விட்டாலும் நிதி அமைச்சர் பதிலளிக்கும் போதாவது சொன்னால், அவர்களுக்கு ஆறுதல் அளிப்பதாக இருக்கும் :

மற்றொரு பிரச்சனை, இந்த ராஜ்யத்தில் தொழில் நடத்திக் கொண்டிருக்கின்ற, சிறு குடிசைத் தொழிலாக உள்ள பீடித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடிய பல லட்சம் பேர்கள் தொழிலே இழக்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இலங்கைக்கும் மத்திய சர்க்காருக்கும் இடையே ஏற்பட்ட ஒரு ஒப்பந்தம் காரணமாக, இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருந்த பலர் மேலும் மேலும் உற்பத்தி செய்வதிலே தடை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தடையை எந்த அளவுக்கு நீக்க முடியும் என்று பரிசீலிக்க வேண்டியது முக்கியம்.

இந்த ராஜ்யத்தைப் பொருத்த மட்டில் ஆசிரியர்களுக்கான வேலை வாய்ப்பு நாம் இப்போது ஏற்படுத்தியிருக்கும் சட்டம் காரணமாகக் குறைந்திருக்கின்றது.

DEPUTY SPEAKER : இன்னும் ஒரு நிமிஷத்தில் முடித்து விடுங்கள்.

SRI M. S. SELVARAJAN : ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு எந்த அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்து, ஆங்காங்கு இருக்கக் கூடிய சிக்கல்களை நீக்க முயற்சித்து வருகிறார்கள். இப்போது மத்திய சர்க்காரின் உதவியோடு இந்த ராஜ்யத்தில் நடத்தப்படும் ஒற்றை ஆசிரியர் பள்ளிகளை, இரட்டை ஆசிரியர் பள்ளிகளாகச் செய்யவேண்டும்.

[Sri M. S. Selvarajan] [6th February 1959]

முப்பத்தைந்து பின்னகளைக் கொண்ட ஒரு பள்ளிக்கு ஒரு ஆசிரியர் இருப்பதை மாற்றி அம்மாதிரி பள்ளிகளுக்கு குறைந்தபட்சம் இரண்டு ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டும். இம்மாதிரி ஓராசிரியர் பள்ளிகளுக்கு பதிலாக இரண்டாசிரியர் பள்ளிகளாக ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்திப் பெறுவதன் மூலமாக அதிக வேலை வாய்ப்பு கிடைக்க முடியும்.

ரெவின்யூ அதிகாரிகள் கொடுக்கும் சர்ட்டிபிகேட்டுகள் இன்றைய தினம் 1951-ம் வருஷ ஜனவரியை அடிப்படையில் தான் கொடுக்கப்படுகின்றன. பிரத்தியட்சக் கண்ணோட்டத்தோடு இன்றைய தினம் எந்த அளவு ஜனங்கள் இருக்கிறார்கள், படிப்புச் சொல்லிக்கொள்ளக்கூடிய 6 முதல் 14 வரை வயதுள்ள குழந்தைகள் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை யெல்லாம் தீர்க்கமாக யோசித்து சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பதன் மூலமாக நிறையப் பேர் படிக்க வாய்ப்பு இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI V. SUBBIAH : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று நம்முடைய மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமானுடைய உரையிலே இந்த ராஜ்யத்தின் பெரும் பகுதியினராக உள்ள விவசாயப் பெருமக்களுக்கு அடுத்தபடியாக இருக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பற்றிய பிரச்சனைகளைத் தொடாமலேயே விட்டு விட்டார்கள் என்ற நிலையைக் கண்டு நான் வருந்துகிறேன். இந்த நாட்டிலுள்ள லட்சக்கணக்கான கைத்தறி நெசவாளிகள் இன்று மிக மிகக் கஷ்டம் அடைகிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசாங்கம் கொடுத்துக்கொண்டிருந்த ரிபேட்டை இன்றைக்கு ஆறு பைசாவாகக் குறைத்துவிட்டார்கள். அதனால் பல பகுதிகளிலும், குறிப்பாக நம் கவிச் சக்கரவர்த்தி மகாகவி பாரதியார் பிறந்த எட்டயாபுரத்தில், ஒன்றரை லட்ச ரூபாய் பெறுமான துணி ரிபேட் கொடுக்கப்படாமலிருக்கிறது. அதனால் ஜவுளித் தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஜவுளியின் விலையும் குறைந்துவிட்டது. உற்பத்தியும் குறைந்துவிட்டது. அங்கே யிருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான தறிக்காரர்கள் எந்தவித உதவியும் அற்ற நிலையிலே அரசாங்கத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தறியொன்றுக்கு சென்டரல் பாங்கிலிருந்து ரூபாய் 150 ரொக்கக் கடனாகக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அது மட்டும் அவர்களுக்குப் போதுமா என்ற நிலையிலே வாழ்கிறார்கள். தேங்கியிருக்கும் ஜவுளியை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டால், இன்றைக்கு அவர்களுக்கு நல்ல விமோசனமாக இருக்கமுடியும். பன்னிரண்டு பைசாவாக ரிபேட் கொடுத்தால் இந்த நாட்டிலுள்ள கைத்தறிக்காரர்கள் வாழமுடியும் என்ற நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. 1952-ம் வருஷத்திலே எங்கள் பகுதியிலே பஞ்சம் வந்த காலத்திலே நெசவாளிகளுக்குக் கஞ்சித் தொட்டி வைத்து அங்கே நாங்கள் அப்பொழுது காப்பாற்றினோம். அந்த நிலைமை இப்பொழுது வந்து இருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் நன்றாக மனதில் இறுத்தி, வான்புகழ் கொண்ட வள்ளுவன் செய்துவந்த தொழிலை மேற்கொண்ட நெசவாளர் பெருமக்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

எங்கள் பகுதியிலே உள்ள விவசாயிகளுடைய நிலைமையைப்பற்றி நான் இங்கே குறிப்பிடாமல் இருக்கமுடியவில்லை. கவர்னர் பெருமானுடைய உரையிலே இரண்டு மூன்று ஜில்லாக்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர் குறிப்பிட்டது எங்களுடைய ஜில்லாவாகிய திருநெல்வேலி ஜில்லாவும் ஒன்று ஆகும். இந்த ராஜ்யத்தின் பெரும் பகுதியில் பஞ்சம் நிலவுகிறது என்றால் அனேக இடங்களில் விதை விதைக்காமல் நிலத்தைக் கரம்பாகவே வைத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் பருவ மழை தவறியது ஒரு காரணம். பச்சையைக் கண்ணாலே பார்க்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால், எங்கள் தாலுகாவில், கப்பலோட்டிய தமிழன் வ. உ. சிதம்பரனார் பிறந்து வாழ்ந்த இடமாகிய ஒட்டப்பிடாரம், அதை மையமாகக் கொண்ட 50 கிராமங்கள் பஞ்சத்தால் வாடுகின்றன என்பதை அரசாங்கம் மனதில் கொள்ளவேண்டும். அந்தப் பகுதியிலேயுள்ள சில்லாந்தம், வாசமுத்திரம், குமாரபுரம், மருதூர், குறுக்குச்சாறுக்கு

[6th February 1959] [Sri V. Subbiah]

தூத்துக்குடிக்கும் மத்தியிலேயுள்ள பாண்டியபுரம், வீரபாண்டியபுரம், தட்பப்பாரை ஆகிய அவ்வளவு கிராமங்களும் கரம்பாக, விதைப்பு இல்லாத நிலையிலே இருக்கின்றன. அத்துடன் மட்டுமல்லாமல், எங்கள் பகுதிக்கு வெளி ஜில்லாக்களிலிருந்தும் வருகிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் நாங்கள் விதைத்தோம். ஜப்பசி மாதத்தில் தீபாவளி மழைக்குப் பிறகு மழை இல்லாததால் கால் மகசூல், அரை மகசூலிலே நாங்கள் வாழ்கிறோம். பிற ஜில்லாக்களிலிருந்து மக்கள் குடிபெயர்ந்து, குழந்தை குட்டிகளுடன், கால்நடைகளோடு எங்கள் பகுதிக்கு வரும் பரிதாபக் காட்சியை இங்கு எடுத்துரைக்க இயலாது. அரசாங்கம் இதுவரையில் அவர்களுக்கு ஏதாவது செய்ததா என்றால் செய்ததாகவே தெரியவில்லை. அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் ஜீப்களிலே ஏறிக்கொண்டு ரோடுகளில் இங்குமங்கு போய்க்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, மக்களுடைய நிலையைப் புரிந்துகொண்டு அவர்கள் செயல்பட்டார்களா, அவர்களுக்கு நிவாரண வேலைகளை ஆரம்பித்தார்களா என்றால் இதுவரை செய்ததாக என்போன்ற வர்களுக்கு—அந்த ஜில்லாவிலேயே இருக்கக்கூடியவனுக்குத் தெரியவில்லை.

இனாம்தார்கள், ஜமீந்தார்கள் சட்ட ரீதியில் எடுக்கப்பட்டிருந்தாலுங்கூட, எங்கள் கோவில்பட்டி, பெரியகுளம் தாலுகாவில் நம்பிபுரம் குளம் என்பது 800 ஏக்கரா ஆய்க்கட்டு உடையது. அதன் வாய்க்கால்கள் தூர்ந்து விட்டன. அவைகளை ரிப்பேர் செய்யவில்லை. வரவு கால்வாய் ரிப்பேர் செய்யாத நிலைமையில் 800 ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் தீய்ந்துவிட்டது. வைப்பாற்றிலிருந்து தண்ணீர் வரும் கால்வாய் தூர்ந்து இந்த நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குச் செய்கின்ற பல நல்ல காரியங்களை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். ரோடுகள் அமைத்திருக்கிறார்கள்; கிராமத்தில் பள்ளிகள் அமைத்திருக்கிறார்கள்; குடி தண்ணீர் கிணறுகள் அமைத்திருக்கிறார்கள்; கடன்கள் கொடுக்கிறார்கள்; ரசாயன உரம், பிண்ணாக்கு போன்று விவசாயத்திற்கு உதவுகிறார்கள்; இவைகளை யெல்லாம் நான் மறுக்கவில்லை. அவை நல்ல காரியங்கள் தான். ஆனால், அது எந்த ரூபத்திலே எவ்வளவு பயன்படுகிறது, கிராமப் பொருளாதாரத்தை அது எந்த அளவுக்கு உயர்த்தியிருக்கிறதென்பதை சிந்தித்துப் பார்த்தால், அது கடலில் கரைத்த பெருங்காயம் என்றுதான் சொல்ல முடியும். விவசாயிகளுடைய கால்நடைகளுக்கான இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் ஏற்படுத்தவேண்டும், அது பற்றி கவர்னர் உரையில் கூறியிருந்தால், அதை வரவேற்க முடியும்.

விவசாயிகளுடைய விளை பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். அதை நிர்ணயம் செய்திருந்தால், அவர்களுடைய அடிப்படையான பொருளாதாரத்தை இன்று மாற்றியிருக்கலாம். அதையும் கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடாமல் விட்டு விட்டார்கள். பயிர் மகசூல் ஈட்டிப் பேரில் அவர்களுக்கு கடன் கொடுக்கவேண்டும். அத்துடன் பயிர்கள் தீய்ந்துபோய்விட்டால், அந்த நஷ்டத்தை ஈடு செய்துகொள்வதற்கு பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் அரசாங்கம் கொண்டுவந்தால் அதையும் விவசாயிகள் வரவேற்றிருப்பார்கள், அவர்கள் வாழ்க்கையிலே மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கும், அதைச் செய்யவில்லை, அதைப்பற்றி பேசவில்லை.

இன்றைக்கு அரசாங்கம் எத்தனையோ நல்ல திட்டங்களை செய்து கொண்டிருந்தாலுங்கூட விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருளுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்யாதவரையில் அவர்களுடைய பொருளாதாரம் சீர்ட்ட முடியாது, விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத்தரம் கீழேதான் போய்க்கொண்டிருக்கும். சென்ற வருஷத்தில் நாங்கள் கண்டோம். வெளிநாட்டுக்கு வெங்காயம், மிளகாய் வத்தல் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. விவசாயிகளிடமிருந்து ரூபாய் 100-க்கு அவைகளை வாங்கி, மற்றவர்கள் ரூபாய் 250 வரையில் விலை வைத்து வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்துவிட்டார்கள். விவசாயி உற்பத்தி பண்ணுகிறான். ஆனால், அதன் பயன் விவசாயிக்குப் போகாமல், மத்தியிலே இருக்கும் யாரோ ஒருவருக்குப் போய்விடுகிறது. விவசாயியின் பொருளாதாரம் சீர்படும்படியான முறையில் விளைபொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். பொருள்களின் விலைவாசி உயர்ந்தாலும், அதனால், விவசாயியினுடைய பொருளாதாரம் உயராத நிலை இருந்துகொண்டே இருக்கிறது.

[Sri V. Subbiah] [6th February 1959]

நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு நிர்ணயிப்பதை வரவேற்கிறோம். அதை மறுக்கவில்லை. ஆனால், அதை நன்றாக யோசித்து, தீர்க்கமாக, அதில் இருக்கும் கஷ்டங்களை யெல்லாம் புரிந்து, சட்டம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறேன். எங்கள் கிராமத்திலேயே ஒரு ஏக்கர் ரூபாய் 5,000 விலை போகிறது, இன்னொரு நிலம் ரூபாய் 50-க்கும் போகிறது. நிலத்தின் தரம், மதிப்பு, உற்பத்தி முதலியவை நிலத்திற்கு நிலம் மாறுபட்டுக் கொண்டிருக்கும்.

நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு நிர்ணயிக்கும்போது, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. நிலத்தை மட்டும் பகிர்ந்து கொடுத்துவிட்டால் போதாது. ஒருவனிடத்தில் நிலத்தை நாம் தாராளமாகக் கொடுத்துவிடலாம். அதை உழுது பண்படுத்தி, அதற்கு வேண்டிய விவசாயக் கருவிகளை வாங்கி, உரம், கலப்பை, வண்டி, மாடுகள் முதலியவைகளை வாங்குவதற்குப் பணம் அவன் கையிலே இருக்க வேண்டும் என்பதை யெல்லாம் கவனித்துச் சட்டம் செய்யவேண்டும். இன்றைக்கு தொழில் முதலாளிகள் பலர் பணத்தை குவித்துக் கொண்டு கோடஸ்வர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வருமானத்தைப் பற்றி என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்று நாட்டில் உள்ள பொருளாதார அறிஞர்கள், தொழில் விவசாய துறையில் அனுபவம் மிகுந்த பெரியவர்கள் பலர் கேட்கிறார்கள். இதையெல்லாம் நாம் கவனித்துப் பார்த்து, சரியானமுறையில் செயல்படவேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆசை. அதைத் தெரிவித்தேன்.

விவசாயிகள் நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு விவசாய கூட்டுறவு யாங்குகள் அமைத்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அவை செயல்படுவதற்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். எல்லாப் பகுதிகளிலும் அவைகளை நிறுவ வேண்டும்.

எண்ணியிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், அதை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகள் எவ்வளவு அவஸ்தைப் படுகிறார்கள் என்பதையெல்லாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். க்ரூப் வரிஸ்டம் இன்றும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அதில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கிறதென்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், விவசாயிகள் அதை 'மின்சார வெட்டு' என்று அர்த்தப்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். காலையில் ஆரம்பித்தால் மின்சாரம் 12 மணிவரையில் ஓடுகிறது. 12 மணிக்கு ப்யூஸை கழிப்பு விடுகிறார்கள். மறுபடியும் இரவில் பத்து மணிக்குத்தான் ப்யூஸைப் போடுகிறார்கள். அதனால் விவசாயம் பெரிய அளவில் பாதிக்கிறது. பகல் 12 மணிக்கு மின்சார சப்ளை எடுத்து விடுவதால் அன்று பூராவுக்குமே கூலி ஆட்கள் தங்களுடைய கூலியைக் கொடுத்துவிடவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் பல கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள். மின்சாரத்தை நிறுத்திவிடுவதால் தண்ணீர் பாய முடியாமல் பயிர்களும் வாடிப்போய்விடுகின்றன. அதனால் வெள்ளாமைமையும் பாதிக்கிறது. முழுக்கூலியும் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. நடவுப் பயிரும் கெட்டு விடுகிறது.

* Sri M. P. PERIASAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் பேசும்போது சில வார்த்தைகளைப் பேச ஆசைப்படுகிறேன். நமது சென்னை மாகாணத்தில் பிறந்த சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் முன்னாடியே சில வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருந்தார். அதை நானும் கேட்டிருக்கிறேன். வட நாட்டில் ஓடக்கூடிய கங்கை நதியிலிருந்து வாய்க்கால் வெட்டி ஒவ்வொரு நதிக்கும் அதைக் கொண்டு வந்தால் தெற்கே தாம்பரபரணி நதிவரையில் கொண்டு வந்து நாட்டின் வளத்தைப் பெருக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அப்படி வெட்டி சேர்த்துவிட்டால் நமது இந்தியாவை சுப்பிசமுள்ள நீர்வளமுள்ள பிரதேசமாக ஆக்கிவிடலாம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். நாம் சதந்திரம்

[6th February 1959] [Sri M. P. Periasami]

அடைந்து விட்டோம். அந்தக் காரியத்தை இப்பொழுது எடுத்துச் செய்தால் நமது இந்தியாவிலுள்ள ஜனங்கள் நல்ல முறையில் சுபிட்சமாக வாழ முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நமது கவர்னர் உரையில் ஹரிஜனங்களைப்பற்றி ஒரு வார்த்தைகூட குறிப்பிடவில்லை. அப்படி இதற்கு முன்னதாக கூறுவது வழக்கம். அப்படிச் கூறி வந்து பல நன்மைகளை ஹரிஜனங்கள் அடைந்திருக்கிறார்கள். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதன் மூலம் ஹரிஜனங்கள் பல வழிகளில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் சில கிராமங்களில் தீண்டாமை அப்படியேதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைப்போக்க எந்த வழியிலாவது அரசாங்கம் அவர்களுக்கு நல்ல முன்னேற்றத்தைக் கொண்டுவரவேண்டிய சூழ்நிலைக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய கருத்து.

ஹரிஜனங்களுக்குச் சலுகைகள் காட்டுவது என்பது பத்து வருஷ திட்டமாக இருந்தது, இப்பொழுது இது முடியப்போகிறது. கூடிய சீக்கிரத்தில் அது முடிவடையப்போவதால் அந்தக் காலத்தை நீடித்து அதாவது தீண்டாமை ஒழியும் வரையில் அதை நீடித்துக்கொடுக்கவேண்டும் அல்லது இன்னும் இருபது வருஷ காலங்களுக்கு நீடித்துக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

நமது சென்னை மாகாணத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கும் பல அணைக்கட்டுத் திட்டங்களினால் பல காடு மேடுகள் எல்லாம் இப்பொழுது தண்ணீர் பாயக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. இதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். சதந்திரம் அடைந்த பிறகு நமது அரசாங்கம் பல அணைக்கட்டுகளைக் கட்டி ஆவன செய்து கொண்டு வருகிறது. கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவைப் பார்த்தால் முன்பு காடு மேடுகளாக இருந்த பிரதேசங்களெல்லாம் இன்றைக்கு தஞ்சையை விட வளமுள்ள பிரதேசமாக ஆகக் கூடிய நிலையில் வந்திருக்கிறது. தஞ்சையைப் பார்த்தால் அங்கு வடிகால் என்பதே கிடையாது. அந்தக் குறை கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் இல்லை. இந்த ஜில்லாவில் வடிகால் வசதி இருப்பதால் நல்ல வளமுள்ள பிரதேசமாக ஆவதற்கு இடமிருக்கிறது. அந்த வசதி இருப்பதால் கழிவு தண்ணீர் எல்லாம் அந்த நதிகளில் நிரம்பி அந்தந்தப் பிரதேசங்களுக்கு பாசன வசதி கொடுப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கிறது. அவைகளிலிருந்து வரக்கூடிய கழிவு நீரெல்லாம் அங்கங்குள்ள ஆறுகள் ஓடைகளின் வழியாகச் சென்று பல பிரதேசங்களுக்கு பாசன வசதி கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. மற்ற ஜில்லாக்களில் இல்லாத சௌகரியம் இந்த கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அதிகப்படியாக முப்பது கோடி ரூபாய் செலவு செய்து பரம்பிசுளம் போன்ற பல திட்டங்களை உருவாக்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

அதே மாதிரி சேலம் ஜில்லாவில் காவேரி பாயக்கூடிய நாமக்கல் தாலுக்காவில் கிட்டத்தட்ட ஒன்பதாயிரம் ஏக்கர் நிலம் சாகுபடியாகிறது. முன்னால் ஜேட்பாளையம் என்ற இடத்தில் கொரம்பு சிஸ்டம் மூலமாக பாசனம் நடந்தது. தற்சமயம் கலிங்கி கட்டிவிட்டது. ஊஞ்சப்பாளையம் வாழவந்திக்குளம் எல்லைக்காட்டீர்த்தாப்பாளையம் வரையில் கால்வாய் வெட்டினால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்கு மேல் பாசன வசதி கிடைக்கும். இப்போது அங்கு கலிங்கி கட்டி தண்ணீர் போவதால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் சாகுபடி செய்வதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கும். இதைப்பற்றி நான் பல தடவைகளில் எடுத்து கூறி இருக்கிறேன். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலையில் 1,000 ஏக்கருக்கு மேல் பாயக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. இது கனம் மராமத்து மந்திரி அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவரையே நான் அங்கே கூட்டிக்கொண்டு போய் காண்பித்திருக்கிறேன்.

இதேமாதிரி மோகனூரிலும் கொரம்பு சிஸ்டம் இருக்கிறது. இங்கேயும் ஒரு அணையைக் கட்டுவதற்கு திட்டமிட்டால் இன்னும் அதிகமாக ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் சாகுபடிக்கு வரும். இங்கேதான் விலை

[Sri M. P. Periasami] [6th February 1959]

உயர்ந்த பொருள்களாகிய கொடிக்கால், வாழை, கரும்பு முதலியவைகள் பயிராகின்றன. அவைகளுக்கு தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தால் அவைகள் எல்லாம் திடீர் திடீர் என்று காய்ந்து போகின்றன. அதனால் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டமாகப் போய்விடுகிறது. இதையும் அரசாங்கம் ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே ஜோர்பாளையம் வழியாக ஊஞ்சப்பாளையம் வரையில் சுமார் மூன்று அல்லது நான்கு மைலுக்கு வெட்டி விட்டால் இன்னும் அதிகப்படியாக ஆயிரம் ஏக்கருக்கு தண்ணீர் பாயும். இதை நம்முடைய மராமத்து மந்திரிக்கு நேரடியாகக் காண்பித்திருக்கிறோம். அவைகளைச் செய்ய எங்கள் ஜில்லா விலுள்ள இஞ்சினியர்களுக்கு மனம்வரவில்லை. அவர்கள் மூலமாக ஜனங்கள் உதவிபெற முடியவில்லை. அவர்கள் உதவி செய்தால் எவ்வளவோ நலமாக இருக்கும்.

காவிரியில் தண்ணீர் பெருகும் காலத்தில் சுமார் 15 அல்லது 20 அடி உயரம் தண்ணீர் காவிரியில் போகும். அங்கு பாசன வசதி இல்லாமல் இருப்பதால் தண்ணீரில் பல பகுதி கடலில் போய்விடுகிறது. அதனால் மேட்டூர் கடைகால் வழியாக திருமணிமுத்தாள்வரையில் வெட்டி விட்டால் அதிகப்படியான ஏக்கருக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சலாம். பல ஏரிகள், கிணறுகள் தண்ணீர் நிறையும், கடலில் வீணாகப் போகக்கூடிய தண்ணீரைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ஏகால்லி மலை பிரதேசத்தில் நீலகிரிமலைமாதிரி இருக்கிறது. கொல்லிமலையில் பல ஓடைகள் ஓடுகின்றன. ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் அங்கே வசிக்கிறார்கள். அங்கே அரப்பன்ஸ்வர சுவாமி கோவில் இருக்கிறது. அங்கு 200 அல்லது 300 அடி உயரத்திலிருந்து நீர் விழ்ச்சி விழுகிறது. அதன் மூலம் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கு தகுந்த வசதி இருக்கிறது. அங்கே இஞ்சினியர்கள் போய் மின்சார உற்பத்திக்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்வதால் வடநாடு தென்னாடு என்ற பேச்சே இல்லாமல் போய்விடும்.

காவிரி ஆறு சேலம் ஜில்லாவின் வழியாகச் சென்றாலும் சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள பிரதேசங்கள் அதனால் பயனடையவில்லை. ஆனால் சேலம் ஜில்லாவிலேயே அதிகமாகப் பாயக்கூடிய வசதி இருக்கிறது, தஞ்சை ஜில்லாவில் செலவாகாமல் கடலில் பாயக்கூடிய தண்ணீரை சேலத் திருக்குகோடுத்தால் சேலம் ஜில்லாவிற்கு நல்ல வசதி ஏற்படும்.

நேற்று கனம் முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் பேசும்போது கூட குறிப்பிட்டார், தஞ்சையில் அதிகமாக தண்ணீரை வயல்களில் தேக்கிவைக்கிறார்கள், அதனால் வெள்ளாமை பாதிக்கிறது என்றும், இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு தண்ணீர் விடாமல் இருந்தால் நல்ல வெள்ளாமை கிடைக்கும் என்றும். அதைப்போலவே அந்தத் தண்ணீரை எடுத்து சேலத் திருக்குகோடுத்தால் சேலம் ஜில்லா நல்ல பயனை அடையும். அதிகமாக தண்ணீர் வரக்கூடிய காலத்தில் அதை எடுத்து சேலம் ஜில்லாவில் பாய்ச்சுவதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. இதுவரையில் அந்த வாய்ப்பு இல்லாமல் இருந்தது. இனிமேலாவது அந்த வாய்ப்பைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

காவேரியில் மோகனூரிலிருந்து குழாய் வழியாக குடி தண்ணீர் நாமக்கல் லுக்கும் ராசிபுரத்திற்கும் கொண்டுபோகவேண்டும். இதைப்பற்றி பல வருடங்களாக சொல்லிக்கொண்டுவருகிறேன். இனிமேலாவது அப்படியப் பட்ட வசதியைச் செய்து கொடுக்க முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்குவேண்டிய முயற்சியும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்காக நாமக்கல் பஞ்சாயத்திலும் ராசிபுரம் முனிசிபாலிட்டியிலும் ரூபாய் சேர்த்துவைத்திருக்கிறார்கள். நமது மாகாணத்தில் எவ்வளவோ திட்டங்களை எடுத்து நடத்துகிறார்கள். அதைப்போலவே இதையும் எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri M. P. Periasami] [6th February 1959]

அதோடு கூட இந்த விவசாயிகளுக்கு நிலவரம்பு கட்டுகின்றோம். அந்த மாதிரி ஒரு வரம்பு கட்ட வேண்டியது அவசியம்தான். அதே போல் எல்லாத் துறைகளிலும் வருகின்ற பணத்தை, பஸ், வியாபாரம், மற்றப் பெரிய தொழில்களைச் செய்கின்றவர்களுக்கெல்லாம் “சிலிங்” கட்ட வேண்டுமாய்க் கூறி என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

12-10
p.m.

*SRIMATHI D. RAGUPATHI DEVI : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 4-ம் தேதியன்று நம் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரையை வரவேற்கிறேன். நம்முடைய பாரத நாட்டின் நோக்கங்கள், ஏனையோரிடமிருந்து கடன் வாங்கப்பட்டவையல்ல. கோடிக்கணக்கான இந்திய மக்களின் வாழ்வு வளமடைய வேண்டும் ஒற்றுமை உலகவேண்டும், அன்பு பெருகவேண்டும், வாழ்வில் இன்பம் பெருகவேண்டும் ஆகிய குறிக்கோள்களே ஆகும். நாம், அடிமை நாடு, விடுதலை பெற்ற நாடு, வேற்றுமை உள்ள நாடு, வேற்றுமை இல்லாத நாடு, பெரிய நாடு, சிறிய நாடு என்ற பேதமையோ பாராட்டுவது இல்லை. அனைத்து நாடுகளையும் பாரதம் தன் அன்புக்கரங்களால் அணைத்துக் கொள்கிறது. எல்லா நாடுகளும், மக்களும், நம்முடைய அன்பு, அணியில் கலக்க வேண்டுமென்பதே நம்முடைய குறிக்கோள். இம்மாதிரி உள் நாட்டிலும் நம்முடைய மக்கள் கடைப்பிடிக்க பல பண்புகள் உள்ளன. இதைத்தான் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் “விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மை, சகிப்புத் தன்மை முதலிய இன்னும் பிற சிறிய பண்புகள்தான் குடி ஆட்சியின் வெற்றிக்கு மிகவும் இன்றியமை யாதவை” என்ற வாசகத்தில் தெளிவுபடுத்தி இருக்கிறார்கள். இதை நாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு நடைமுறையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும்.

இந்த ஆண்டு விளைச்சல் ஓரளவு அதிகமாக இருந்தும் இன்று உணவுப் பொருள்களின் இந்நிலையால் ஏழை மக்களும் நடுத்தார்க்கும்பத்தாரும் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்; விலை ஏறிக்கொண்டே போகின்றது. இந்த விலை ஏற்றத்திற்குக் காரணம் என்னவென்று ஆராய்வதற்காக தேசிய வளர்ச்சிக் கவுன்சிலை ஏற்படுத்தினார்கள். இதற்கான வழிவகைகள் என்னவென்று எடுத்துக் கூறும் காலத்தில், தேசியக் கவுன்சிலானது அரசாங்கமே உணவு தானிய மொத்த வாணிபம் முழுவதையும் ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று ஆலாசனை கூறியது. அப்படிச் செய்தால்தான் நாட்டு மக்கள் உணவுப் பற்றாக்குறையின்றி இருப்பார்கள் என்று கூறினார்கள். ஆனால் எந்த ஒரு நல்ல காரியத்தை நடத்தும்போதும் பல இடையூறுகளும், இடைஞ்சல்களும் ஏற்பட்டு பின்னர் வெற்றி ஏற்படுவதை நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம். கவுன்சிலின் கொள்கையைக் காலப் போக்கில் மேற்கொள்வதற்கு அறிகுறியாக நம்முடைய அரசாங்கத் தார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். நம்முடைய அரசாங்கமானது அவசியமான காலங்களில் மக்களுக்கு விநியோகம் செய்வதற்காக 2 லட்சம் டன் அரிசியை நியாய விலைக் கடைகளின் மூலம் கொடுக்க முடிவு செய்திருப்பது நம் எல்லோருக்கும் மிகவும் ஆறுதல் அளிக்கக்கூடிய செய்தியாகும். எந்த ஒரு திட்டத்தையும் நாம் சரிவர நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், உள்நாட்டு வசதிகள், வெளி நாட்டு நாணய வசதிகள், பொறுப்பை வகிப்பவர்களின் தகுதி, திறன், முதலியவைகள் நன்றாக, சிறந்த முறையில் கவனிக்கப்படவேண்டும். இவற்றில் அரசியலார் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடிய காலத்தில், நம்மிடையே சிலர் பாரத தேசிய நலனை மறந்து, சில்லரைச் சச்சரவுகளில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் பல விதங்களில் தேசிய ஐக்கியத்தையும், நல்லுறவையும் கெடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். வீண ஆர்ப்பாட்டங்களும் கிளர்ச்சிகளும் நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றன. இந்த விதமான சூழ்நிலையிலும் நம்முடைய சென்னை மாகாண அரசாங்கத்தார் எல்லா விதமான எதிர்ப்புகளுக்கும் ஈடு கொடுத்துக்கொண்டு பல பெரிய திட்டங்களைச் சிறந்த முறையில் நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருவதானது, அரசியலாருடையவும், அமைச்சர் குழு வினுடையவும் தளராத ஊக்கத்தையும் தன்னம்பிக்கையையும் நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது. நாம் விடுதலைக்குப் போராடிய காலத்தில் பிரதிபலனை எதிர்பாராமல் போராட்டம் நடத்தப்பட்டது, எந்த மாகாணத்தைச்

[Srimathi D. Ragupathi Devi] [6th February 1959]

சேர்ந்தவர்கள், எந்த ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவர்கள், எந்த மொழியைப் பேசுகின்றவர்கள் என்ற பாகுபாடுகளின்றி ஒற்றுமையுடன் அன்று போராடினோம். சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் இதற்கைய பாகுபாடுகளை யெல்லாம் நம் உள்ளத்திலே கொண்டிருந்திருப்போமேயானால், நாம் நிச்சயமாக விடுதலை பெற்றிருக்க முடியாது. பசியும் பட்டினியும் பாரதத்தின் தலைவாயிலைக் கூட எட்டாமல் இருக்க வேண்டுமானால், செல்வச் செழிப்பில் நம்முடைய நாடு மிதக்க வேண்டுமானால், அறிவுச் சுடரில் நம் மக்கள் முழுமையாகப் பெறவேண்டுமானால் நாம் ஒன்றுபட்டு உழைத்தால்தான் முடியும் என்று நான் இங்கு கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாய அபிவிருத்திக்கு மிகவும் பயன் தரத்தக்க பரம்பிக்குளம், ஆணைமலைப் பகுதிகளில் ஓடும் ஆறுகளின் தண்ணீரை நம்முடைய மாகாணத்திற்கும் உபயோகப்படுகின்ற அளவுக்கு கேரள சர்க்காரோடு ஒரு உடன்பாடு ஏற்பட்டிருப்பது மிகவும் பாராட்டுவதற்குரிய விஷயமாகும். குந்தாத் திட்டம் நிறைவேறி வருகிறது என்ற செய்தியும், பெரியாறு திட்டம் பல இடைஞ்சல்களுக்கு இடையே வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்பட்டு பெரும் அளவில் மின்சார சக்தி கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பும் மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்திகள் ஆகும்.

இன்று நம் முன்பு உள்ள சிறிய குழந்தைகள் எதிர்காலத்தின் இணையற்ற செல்வங்களாகும். இந்த இளம் சிரார்களின் கல்வி அபிவிருத்திக்குப் பல வழிகளில் கல்வித் திட்டங்களையும், பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும் விஸ்தரிக்க வேண்டும். பாலர் வகுப்பு முதல் பட்டதாரி வகுப்பு வரை “ இடம் இல்லை ” என்ற பிரச்சனை வெகுவாக இருந்து வருகிறது. எதிர்காலத்தில் நாட்டை நல்ல முறையில் உருவாக்கப் போகும் சிற்பிகளாகிய இவர்களுடைய நலன்கள் குலைக்கப்படாமல் இவர்களுடைய அறிவை விருத்தி செய்கின்ற வகையில் கல்வியானது சிறந்த நிலையில் இருக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். இன்று 11,000 தொடக்கப் பள்ளிகளில் ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கு நடுப்பகல் உணவு அளிக்கத் திட்டமானது மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய விஷயம். அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு 5 ரூபாய் அதிகப்படுத்தி இருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது.

கடைசியாக நான், முக்கியமாக குறிப்பிடவிடும்படிவது என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றிச் சில செய்திகளாகும். என்னுடைய தொகுதியான மேட்டுப் பாளையம் தொகுதியானது மிகவும் வரண்ட பிரதேசம். பல ஆயிரக்கணக்கான நிலங்கள் வானம் பார்த்த பூமியாக இருக்கின்றன. கிணறுகள் வெட்டினாலும் அதிக ஆழத்தில்தான் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. இந்தப் பிரதேசத்தைச் செழிப்புறச் செய்ய ஒரே வழிதான் இருக்கிறது. அதாவது குந்தாவில் இருந்து விடப்படும் கழிவு நீரை அவனாக தாலாகா வழியாகப் பாய்ச்சுவதுதான் அந்த வழி. இதை அமைச்சர் அவர்கள் உட்பட பலரும் அறிந்திருக்கிறார்கள். இதை அமுலுக்குக் கொண்டு வரும்படியாக அமைச்சர் அவர்களைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக மேட்டுப்பாளையமானது ஒரு சிறந்த முக்கியமான வியாபார ஸ்தலமாகும். பல ஆண்டுகளாக இங்கு ஒரு “ ட்ரெஷரி ” இல்லாத காரணத்தினால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பணத்தைக் கட்ட அவனாகிக்கோ அல்லது கோவைக்கோ செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அவனாகியில் இருக்கும் “ ட்ரெஷரியை ” மேட்டுப் பாளையத்திற்கு மாற்றப் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனாலும் காலதாமதம் ஆகிக்கொண்டே வருகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் இதில் உடனடியாகத் தலையிட்டு மேட்டுப்பாளையத்தில் ஒரு “ ட்ரெஷரி ” ஏற்படுத்திக் கொடுக்குமாறு தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் மேட்டுப்பாளையம் தொகுதி எந்தவிதமான திட்டத்திலும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இந்தத் தொகுதியானது மிகவும் பிற்போக்கான பிரதேசமாக இருப்பதால், இந்தத் தொகுதியை உடனடியாக “ பளாக் டெவலப்மெண்ட் ஸ்கீம் ” சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு என்னுடைய தொகுதி மக்கள் சார்பில் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[6th February 1959]

*DR. SRIMATHI SATYAVANIMUTHU : கனம் சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் ஆற்றிய உரையிலிருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக சில கருத்துக்களை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் தனது உரையை ஆற்றும் போது நாங்கள் இந்த மன்றத்திற்கு வராமல் இருந்ததற்குக் காரணம் என்ன என்பதை விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியிருப்பினும் சட்ட மன்றம் உதகைக்குச் செல்ல இருக்கிற காரணத்தினால் நாங்கள் பங்குகொள்ள வில்லை என்ற தவறான கருத்தையே இன்னமும் பல உறுப்பினர்கள் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. கவர்னர் இங்கே வருவது அவர் முற்றிலும் நம்மை எல்லாம் அடிமையாக வைத்திருக்கிற வடநாட்டு ஆதிக்கக்காரர்களுக்கு, வடநாட்டு அதிகார தேவதைகளுக்கு தூதுவகை என்றும் அவரை இங்கே இருப்பவர்கள் நல்ல தகுதியும் திறமையும் பெற்றவர்கள் நெஞ்சத் துணிவோடு நிஷ் சட்டத்தைக் கொண்டு வரக் கூடிய ஆற்றல் நிரம்ப உடையவர்களாக இருந்தாலும் அந்த கவர்னருக்குப் பராக்குக் கூறி கவர்னர் வரும்போது பட்டுப் பாவாடை விரித்து பாதை அமைத்து கை கட்டி வாய் பொத்தி நின்று நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும், கட்டினாயிருங்கள் காத்திருக்கிறோம் என அவர் வாய் ஆணைக்குக் காத்து இருப்பதும் எங்களால் காணமுடியாத காட்சி ஆகும். காண்பதனால் உண்டாகக்கூடிய வேதனையை விம்மலால் மறைத்துக் கொள்ளத்தான் இந்தக் காட்சியையே காணாமல் சென்றுவிடுகிறோம். அவர் கூறும் கட்டளைகள் இந்த நாட்டு மக்களுக்காக என்று சொல்லும்போது இந்த நாட்டு மக்களிடத்திலே அக்கறை கொண்டுள்ள நாங்கள் கவர்னர் அவர்கள் என்ன என்ன சொல்லாமல் விட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டவே அவர் உரை மீது எழும் விவாதத்தில் எங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறோம்.

கருத்து வேறுபாடுகள் எத்தனையோ இருந்தாலும் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் நல்ல முடிவையே ஒற்றுமையாக எடுத்திருப்பது பாராட்டக் கூடியது என்று கவர்னர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார். எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் ஒருமுகமாக எல்லாக் கட்சியினுடைய மனோபாவத்திற்கும் ஏற்ற வகையில் எடுக்கப்படவில்லை என்பதைத் தான் நாம் கவனித்து உணர வேண்டும். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே பெருவாரியாக இருக்கிற காரணத்தினால் அவர்கள் செய்துவிடுகிற முடிவுகள் அத்தனையும் நல்ல முடிவு என்று கொள்ள முடியாது. உதகையில் கூட்டம் நடத்துவது என்கிற முடிவை நாங்கள் எதிர்ப்பதிலிருந்தே எங்கள் கொள்கை புலப்படும். ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் எவ்வளவு தூரம் நாங்கள் எதிர்க்க வேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் எதிர்க்கிறோம். உதகையில் கூட்டம் நடத்தக் கூடாது என்று சொல்கிற எங்கள் கருத்தைப் புறக்கணித்து தப்பித் தவறி வீம்புக்காக வேட்டையாடுவதாக நினைத்து விட்டுக்கொடுப்பதா என்று சென்றாலும் கூட அதை நாங்களும் இறுதிவரையில் எதிர்த்தே தீருவோம் என கூறிக் கொள்ளவிரும்புகிறோம். அதே போன்று நமது ஆட்சி மொழி இந்தியாக இருக்கக் கூடாதென்ற எதிர்ப்பை நாங்கள் காட்டினோம். கிறிபான்மையினராக நாங்கள் இருந்தாலும் அத்தனைபேரும் ஒன்றாக இருந்து இந்தி கூடாது என்று எதிர்த்தோம். எங்கள் எதிர்ப்பைப் புறக்கணித்து அவர்கள் காரியங்கள் செய்து கொண்டு போகிறார்களே தவிர அவர்கள் அவ்விஷயத்தில் எடுத்த முடிவு எப்படி அனைவரும் விரும்பும் முடிவாக இருக்கும்?

அதேபோன்று அரசியலில் மாணவர்கள் சேரக்கூடாது, கலந்து கொள்ளக்கூடாது என்று கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எல்லாக் கட்சியும் இதன்பேரில் ஒன்றாகக் கூடி அந்த முடிவை ஒப்புக்கொண்டோம். அதன்பேரில் எங்கள் கட்சியின் சார்பாக அமைக்கப் பட்டிருந்த மாணவர் கழகம் கலைக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆல் இண்டியா ஸ்டேட்ஸ் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தைக் கலைக்கவில்லை. அதன் சென்னை கிளை காங்கிரஸின் தலைவராக இருக்கிற சட்டக்கல்லூரி மாணவர் அரசியல் கூட்டங்களுக்குத் தலைமை வகித்துப் பேசுகின்ற மேடையிலேயே கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்களும் பேசி வருகிறார்கள். மாணவர்கள் அரசியலில் கலக்கக்கூடாது என்று அங்கே உபதேசம்

[Dr. Srimathi Satyavanimuthu] [6th February 1959]

செய்யக் காணோம். ஆனால் எங்கள் கழகத்து அண்ணா அவர்கள் தமக்கு மாணவர்கள் சார்பாக வரவேற்பு அளிக்கப்படும்போதெல்லாம் மாணவர்கள் இவ்வாறு செய்யக்கூடாது என்கிற கருத்தை வலியுறுத்தியே வருகிறார்கள். இப்படி இந்தச் சட்டசபைக்குள்ளேயும், சட்டமன்றத்திற்கு வெளியே போது மேடைகளிலும் நாங்கள் ஒரே கொள்கையைத்தான் கடைப்பிடித்து வருகிறோம். வற்புறுத்தி வருகிறோம். ஆளும் கட்சியைப் போல இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாகச் செய்ய வில்லை. உதாரணமாக இன்னொரு விஷயம். பஞ்சாயத்து சட்டத்தைப் பற்றி இங்கே விவாதித்த போது அமைச்சர் அவர்கள் நகர சபைத் தேர்தலில் கட்சியின் சார்பாகத் தேர்தல் நடப்பது நல்லது அல்ல என்றார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அந்தக் கட்சியில் தான் கட்சி சார்பாக ஆட்களைத் தேர்தலுக்கு போட்டியிடச் செய்கிறார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தப்பான அபிப்பிராயத்தையே சொல்லிக்கொண்டு வருவதனால் நான் இடைமறிக்க வேண்டியிருக்கிறது. கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை வேறு. நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை வேறு. நகரத்தில் கட்சி அடிப்படையில் நாம் போட்டியிட்டாலும் கூடப் பரவாயில்லை. பஞ்சாயத்துகளுக்குத்தான் அது கூடாது என்று நான் குறிப்பிட்டேன். நான் சொன்னதை காங்கிரஸ் கட்சி எதிர்த்தும் நடந்தும் வருவது போல பேசிக் கொண்டே வருவது தவறு என்று இங்கே வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

*** DR. SRIMATHI SATYAVANIMUTHU :** அமைச்சர் அவர்கள் அப்படிச் கூறுவாறனால் நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் உரையில் அறுவடை நமது ராஜ்யத்தில் பெருக இருந்த போதிலும் உணவுப் பொருளின் விலை ஏற்றமாக இருந்து வருகிறது என்று சொல்கிறார். இதே முறையில் தான் கடந்த முறையிலும் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அறுவடை அதிகமாகியிருந்தும் விளைபொருள்களின் விலை ஒரே ஏற்றமாக இருப்பது மிகமிக வருந்தத் தக்கது. விளைவு அதிகமாக இருந்தாலும் விளைபொருளைக் கொள்ள முடியாத அளவு விலை இருந்தால் பயன் இல்லை. ஆகவே விலை ஏற்றமாக இருந்தாலும் ஒன்றுதான். விளைச்சல் இல்லாமல் இருந்தாலும் ஒன்றுதான்.

அதற்குக் காரணத்தைச் சொல்கிற கவர்னர் அவர்கள் “இந்நெருக்கடி இந்தியா முழுவதையும் பொறுத்ததாக இருப்பதால் அந்த அடிப்படையில் அணுகினால்தான் இதனைச் சமாளிக்க முடியும்” என்று சொல்கிறார். இதையேதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் சொல்கிறது. அகில இந்திய ரீதியில் குறைபாட்டை நீக்க முற்பட்டால் வேறு எதைச் சாதிக்க எண்ணினாலும் வெற்றி காண முடியாது. தென்னகம் தனித் திராவிடமாக இயங்கினால் ஒழிய இந்தப் பிரச்சனைக்கு விடுதலை காண முடியாது. பிரிந்தால்தான் யாரையும், யார் மனதையும் புண்படுத்தாமல் இதைத் தீர்க்க முடியும். அதனை இந்தச் சர்க்காரும் மறந்து நடக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்குச் சொல்ல மனம் வரவில்லை.

மற்றொன்று அங்கீகரிக்கப்பட்ட வியாபாரிகளின் வாயிலாகவும், கூட்டுறவு இயக்கங்கள் மூலமும் தானியத்தைக் கொள்முதல் செய்து அதனை நியாய விலைக் கடைகளின் மூலம் வழங்கப் போவதாகச் சொல்கிறார்கள். கொள்முதல் செய்வது, விநியோகம் செய்வது என்று வந்தால் அதில் எத்தனை சிக்கல்கள் உண்டாகும் என்று சொல்ல முடியாது. அவை நமக்குத் தெரியும். அங்கீகரிக்கப்பட்ட வியாபாரிகள் என்று வரும்போது அந்த வியாபாரிகள் யார்? சென்ற தேர்தலிலே தங்களுக்குச் சாதகமாக வேலை செய்தவர்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வியாபாரிகளா? தங்களுக்கு அதிகமாகப் பணம் கொடுத்தவர்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வியாபாரிகளா? என்று கேட்கப்படுகிறது—நான் சொல்லவில்லை—மக்கள் நினைக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : யார் விண்ணப்பம் போட்டாலும் லைசென்சு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவருக்காவது விண்ணப்பம் மறுக்கப்படவில்லை. இனியும் மறுக்கப்படாது.

[6th February 1959]

*** DR. SRIMATHI SATYAVANIMUTHU :** இப்படி உணவுப் பொருள்களின் விலை மட்டும் ஏகமாக ஏறிக் கொண்டு போகவில்லை. மக்களுக்கு அன்றாடத் தேவையான மண்ணெண்ணெய்க்கு இன்று சென்னை நகரத்திலும் இதர இடங்களிலும் ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடியைப்பற்றி விவாதிக்க ஒரு தீர்மானம் உரிமை கோரியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இப்படி மக்களது இருண்ட வாழ்வை ஒளியில் இருந்தாவது கழிக்கலாம் என்றால் வெளிச்சம்கூட இல்லாத நிலையில், ஒரு புட்டிக்கு பத்தணு என்ற நிலைமையில் சென்னை மக்கள் அல்லல்படுகிறார்கள். ஏழை எளிய மக்களுக்கு இப்படி அன்றாடத் தேவையாக இருக்கிறவற்றைக் கொடுக்க சர்க்கார் என்ன அக்கறை காட்டப்போகிறார்கள் என்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்படாமல் இருப்பது மிக்க வேதனை அளிப்பதாக இருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேரி அபிவிருத்தி என்று சொல்லி என் தொகுதியைச் சேர்ந்த வாழைமாநகரம், கிரேநகர் பள்ளம் ஆகிய இரண்டு இடங்களை எடுத்துக் கொண்டார்கள். இரண்டு ஆண்டு முடிந்தவிட்டது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கும் தொடங்கிவிட்டார்கள். இன்னமும் ஒரு சேரி கூட அபிவிருத்தி அடையவில்லை. எடுத்துக் கொண்டால் அந்தத் திட்டத்தைத் துரிதமாக முடிக்க வேண்டும். அதோடு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய நிலைமை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துரைப்பதற்காக இந்த சட்டமன்றத்தில் 35-க்கு அதிப்படியான தாழ்த்தப்பட்ட உறுப்பினர்கள் இருந்தும் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கான நல்ல வழிகளை செய்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை முன்னேற்றத்திற்கு கொண்டுவருவதற்கான நல்ல கருத்துக்களை இந்த உரையிலே சொல்லவில்லை. கடந்த உரையிலும் இதைப் பற்றிச் சொல்லாமல் இருந்தது வேதனையாக இருக்கிறது. இந்த இரண்டாவது உரையிலே அவர்கள் மறந்து விட்டார்களோ அல்லது அரசாங்கத்திலே உள்ளவர்கள் அவர்கள் நினைவுபடுத்த தவறி விட்டார்களோ என்று நான் நினைக்கிறேன். அடுத்த ஆண்டு உரையிலாவது ஏதாவது இடம் பெறும் என எதிர் பார்க்கிறேன்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 398 கோடி ரூபாய் கேட்டிருக்க 152 கோடி ரூபாய் தான் பெற்று இருக்கிறது இந்த மாநில சர்க்கார். இந்த மாநில சர்க்கார் செய்திருக்கும் செலவினங்கள் இந்த ஆண்டோடு 90 கோடி ரூபாயாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்வளவு செலவு செய்தும் வாழ்வு முன்னேற்றம் அடைந்ததா என்று மக்களைக் கேட்டால் அவர்கள் இல்லை என்றுதான் பதில் சொல்லுவார்கள். எனவேதான் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தைச் சேர்ந்த நான் சொல்லுகிறேன் ஒதுக்குகின்ற கோடி கோடியான பணத்தை தேவையான சரியான திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்று.

(Srimathi Rajathi Kunchithapatham in the Chair.)

நெய்வேலி நிலக்கரி திட்டத்தை மிக மிக ஆராய்ந்து திட்டமிட்டதென்று, வட நாட்டில் இருக்கும் திட்டத்தைப்போல் தென்னகத்தில் இருக்கிறதா என்றால், இதோ ஒன்று இருக்கிறதென்று, சாம்பிலுக்கு ஒரு திட்டம் என்று, அடிக்கடி சொல்லிக்கொள்ள ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. இதில் கிடைக்கும் லாபம் பூராவும் வடக்கே செல்லுகிறது என்று எங்கள் கட்சி சொல்லும் போது அது அப்படி அல்ல என்று பதில் சொல்லப்படுகிறது. உண்மையில் அஸ்ஸாம் எண்ணெய்க் கிணறுகள் அஸ்ஸாம் மாநிலத்தாருக்கு உரிமையாக இருக்கிறது. அதேபோல் பஞ்சாபில் உள்ள பக்ரா நங்கல் மூலம் கிடைக்கும் லாபம் பூராவும் அந்த மாநிலத்தாருக்கு இருக்கிறது. அது போன்று ருர்கேலா, பிலாய் போன்றவைகள் ஒரிஸ்ஸா மாநில அரசாங்கத்திற்கு முழுதும் சேருகின்றன. அந்தந்த மாநிலங்கள் என்று சொல்லும்போது வடநாட்டு மாநிலம் என்று சொல்லுகிறேன். அந்தந்த மாநிலங்களுக்கு இந்த வருமானம் செல்லுகிறதே தவிர டில்லிப் பேரரசுக்கு அல்ல. ஆகவே நெய்வேலி சரங்க திட்டத்திலே கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் பூராவும் மாநில சர்க்காருக்குச் சேரவேண்டுமென்று சொல்லும்போது, இதைப் புரிந்துகொள்ளாமல் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் தவறாக சில கருத்துக்களை எங்கள் மீது சொல்லி, நாங்கள் ஏதோ தவறான புள்ளி விவரங்களைத் தருவதாக சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் கட்சியிலிருந்துதான் “கட்சி சார்பிலே வெளியிடப்படுகிற அறிக்கையிலிருந்தும், அரசாங்கம்

12-30 p.m.

[Dr. Srimathi Satyavanimuthu] [6th February 1959]

வெளியிருக்கிற வெளியீடுகள் அறிக்கையிலிருந்தும் புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துச் சொல்லுகிறோமே தவிர எங்களுக்கென்று தேவையான புள்ளிவிவரங்களை நாங்கள் தயார் செய்துக் கொள்ளவில்லை. இந்த அடிப்படையிலேதான் நெய்வேலித் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டதற்குப் பின்னால் ரூர்கேலா, பிலாய் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, முடிந்து இயங்க ஆரம்பித்திருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளுக்கு முன்னால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நெய்வேலி நிலக்கரி சுரங்க திட்டம் இன்னும் பூர்த்தியாகாமல் தாமதப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இது ஏன் என்று கேட்டால், ஜெர்மனியைக் கேட்டிருக்கிறோம், இன்னும் வேலைகள் நடந்துவருகின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். திட்டங்கள் இன்னும் காகிதத்திலே இருக்கின்றனவே தவிர இன்னும் செயல்படுத்தப்படவில்லை. இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால் தென்னகத்திலே இருக்கிற திட்டம் எந்த அளவிலே மத்திய சர்க்காரால் புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்பதை சுட்டிக்காட்டவேண்டும் என்பதற்காக. இவ்வளவு நல்ல கருத்துகளை எடுத்துச் சொல்லுகிற எங்களைப் பார்த்து, வடக்கு தெற்கு என்று சேத் தெரியுமே தவிர நீங்கள் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு என்ன செய்துவிட்டீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள். எல்லா உரிமைகளும் டில்லி ஆட்சியாளர் கையில் இருப்பதனால் நமது மாநில அமைச்சர்கள் எவ்வளவு திறமைசாலியாக இருந்தும் அவர்கள் செயல்படுத்த முடியாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாங்கள் சுட்டிக்காட்டுகிறோம். அதன் விளைவாகத்தான் வடநாட்டிலிருந்து கவர்னராக விஷ்ணுராம் மேதி வரும்போது, அந்த வருகையை நாங்கள் தட்டிக்கழித்தோம். அப்படி தட்டிக் கழிக்கும் நேரத்திலே எங்கள் இயக்கத்தைச் சேர்ந்த ஆசைத் தம்பி அவர்கள் பேசும்போது, 'எடின்பரோ கோமகனுக்கு வரவேற்பு அளித்தோம் அதை நீங்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை அப்படி ஏன் ஆட்சேபிக்கவில்லை?' என்று ஆளும் கட்சியினர்கள் கேட்டார்கள். பிரின்ஸ் ஆப் வேல்ஸ், சைமன் கமிஷன் இந்த நட்டிற்கு வந்தபோது அவர்கள் 'வெள்ளைக்காரர்கள், நம்மை அடிமைப்படுத்தி வந்திருக்கிறார்கள்' என்று காங்கிரஸ் கட்சியினர் அப்போது எதிர்த்தார்கள். அதேபோல்தான் இப்போது நண்பர் என்ற முறையில் வரவேற்கிறார்கள். இன்று கவர்னராக வந்து இங்கு கட்டளை இடுகிற நிலைமையிலே இந்தப் பதவி இருக்கும் காரணத்தினால்தான் நாங்கள் மதிப்பிற்குரிய விஷ்ணுராம்மேதி அவர்களின் வருகையை ஆட்சேபிக்கிறோம். ஆனால் திராவிடம் பிரிந்த பிறகு அவர்கள் இங்கு வரவேற்றதால் அவர்களைக் கட்டாயம் வரவேற்போம். அடிமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்வதனால் அவர்கள் இங்கு வரும்போது நாங்கள் வரவில்லையே தவிர ஊட்டிக்கு சட்டமன்றம் செல்கிறது என்பதற்காக அல்ல என்பதை மறு முறையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மக்களுக்குத் தேவையான சில மசோதாக்கள் கொண்டுவரப்படும் என்று சிலவற்றை கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் நகரசபைப் பகுதியில் ஜாதி அடிப்படையில் ஒட்டல்களில் பெயர் வைப்பது கூடாது என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றி சர்க்காரை அனுமதி கேட்டால் அமைச்சர் மாணிக்கவேலர் நகர சபைக்கு அந்த உரிமையில்தான் என்றும் இங்கு விவாதம் நடந்தபோது அத்தகைய சட்டம் இங்கே நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று கனம் மாணிக்கவேலு அவர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். சட்டத்தினால் மட்டும் தீண்டாமை ஒழிப்பது என்பது முடியாது என்று கனம் அமைச்சர் சுப்ரமணியம் அவர்கள் குறுக்கிட்டு எடுத்துச்சொல்லி எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து தீண்டாமையை ஒழிப்போம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இதைக்குறித்து என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்பதை கவர்னர் அவர்கள் தங்களுடைய உரையில் சொல்லாமல் இருந்தது வருந்தத் தக்கது என்று சொல்லி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRIMATHI KOLANTHAI AMMAL : தலைவி அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய கவர்னர்பிரான் ஆற்றிய உரையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்களின் உரையிலே இன்று நம்முடைய நாடு முழுவதும் பேசப்படுகிற நிலவுடமைக்கு வரம்பு கட்டவேண்டும் என்பதை முழு ஆர்வத்தோடும் உற்சாகத்தோடும் பேசி சிறப்பாக நிலவுடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டி நாட்டிலே தரிசாக ஏராளமான

[6th February 1959][Srimathi Kolanthai Ammal]

நிலங்கள் உணவு உற்பத்தி பெருக்கத்திற்கு பேருதவியாக இருக்கும் என்ற கருத்தை உள் அடக்கி பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்காக விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் சார்பாக எனது நன்றியையும், பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பிப்ரவரி, மார்ச், ஏப்ரல் மாதம் என்றாலே என் வட்டாரத்திலே இருக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் பெரும் வேதனையாக இருக்கும். காரணம் மின்சார விசை நின்றுவிடுமே என்ற அச்சத்தினால்தான். ஆனால் இந்த ஆண்டிலே அப்படிப்பட்ட அச்சம் ஏற்படவில்லை. எனவே மின்சார இலாகாவைச் சேர்ந்த என்ஜினியர்களுக்கும் மற்றும் அந்த இலாகாவைச் சேர்ந்த பல்வேறு உறுப்பினர்களுக்கும் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அத்தகைய ஒரு திட்டம் தீட்டி செயலாற்றியதற்காக எங்கள் நன்றி அறிதலையும், பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

வீதிகள் தோறும் இரண்டொரு ஸ்ளாஸ் என்று மகாகவி பாரதியார் பாடியிருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் பாடசாலைக்கு வேண்டிய பொருள் கிடைக்காமல் அங்கே சென்று வேண்டிய அளவு நாங்கள் பெற்றுக் கொள்ளும்போது, கிராம மக்கள் தங்களுடைய குழந்தைகளின் கல்வி வளர்ச்சியில் அக்கறை காட்டி வருகிறார்கள் என்பது புலனாகிறது. சட்டமன்றக் கல்விக் குழுவின் சிபார்சுகளை ஏற்று அவைகளை அரசாங்கம் செயல்படுத்தியும் வருகிறது. தொடக்கப்பள்ளிகளின் பாடதிட்டங்களை மாற்றி அமைக்கும் பணியும் ஏற்கெனவே தொடங்கிவிட்டது. கல்வி அமைச்சரும், கல்வி இலாகா டைரக்டர் அவர்களும், இன்னும் அதைச்சேர்ந்த பல்வேறு சிப்பந்திகளும் சேர்ந்து கொண்டுவந்திருக்கும் இந்தத் திட்டத்தை மிகவும் பாராட்டுகிறேன். இந்தத் திட்டம் கிராம மக்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காகவும், மக்களின் நன்மைக்காகவும் அமையும் என்பதை நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பள்ளிச் சீரமைப்பு திட்டத்தினால் பாடசாலையில் ஏழை மாணவர்களுக்கு மத்தியான உணவு கொடுக்கும் வேலையில் எல்லோரின் ஒத்துழைப்பிற்கும் இது ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கிறது. பள்ளிகளின் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் இன்றியமையாத இடவசதி துணைக் கருவிகள் முதலியவற்றை நல்கும் வகையில் பொது மக்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெறுவதற்காக பள்ளிச் சீரமைப்புத் திட்டம் ஒன்றும் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திட்டத்தை மக்கள் மிகவும் உற்சாகத்துடன் வரவேற்பதனால் இதற்கு என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கு கொடுக்கப்படும் ரூபாய் ஐந்து மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்று எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டு இது மிகப் பெரிய பசி ஏற்படும் காலத்தில் ஏதாவது சிறு பண்டத்தைக் கொடுத்தால் அது எவ்வாறு இருக்குமோ அவ்வாறு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இந்த நிவாரணத்துடன் இருந்துவிடாமல் அரசாங்கம் மேலும் அவர்களுக்கு சம்பள உயர்வு அளிப்பதற்கு ஒரு கமிஷன் ஏற்படுத்துவதன் மூலம் என்.ஜி.ஓ-க்களின் சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கான ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்துவார்கள் என்பதை இந்த உரையிலே நாம் காண்கிறோம் என்று இந்த இடத்திலே நான் ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன்.

நமது கவர்னர் அவர்கள் உரையைப் பற்றி எதிர்க்கட்சியாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் பல்வேறு விதமான குறைபாடுகளைக் குறிப்பிட்டார்கள். டில்லி ஏகாதிபத்தியத்திற்கு அடிபணிந்து நாங்கள் கவர்னர் வந்திருந்தபோது கைகட்டி வாய் பொத்தி நின்றதுபோல் இருந்தார்கள் என்ற முறையில் பேசியுள்ளார்கள். உண்மையிலே அன்றைய சட்டத்தில் நடந்த செயல்களை அவர்கள் இங்கு வராமலே எப்படி பார்த்தார்கள்—ஒரு வேளை ஞானக் கண்கொண்டு பார்த்தார்களா? கவர்னருக்கு பட்டு விரிக்கப்பட்டும், கைகட்டி வாய்பொத்தி நின்றதாகவும் குறிப்பிட்டு அதற்கு ஒரு உதாரணமும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆங்கிலேயர்கள் உதகைக்குச் சென்றால் புலி உதகைக்குச் சென்றது மாதிரி என்றும் காங்கிரஸ்காரர்கள்

[Srimathi Kolanthai Ammal] [6th February 1959]

உதகைக்குச் சென்றால் பூனை உதகைக்குப் போவது மாதிரி என்றும் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களாகிய நாங்கள் பூனைகள் அல்ல. நிச்சயமாக, ஒரு காலத்தில் நீங்கள் (திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள்) தான் ஆங்கிலேயர்களைப் பார்த்து அவர்கள் புலிகள் என்று கருதியிருப்பீர்கள். அவர்களை காங்கிரஸ்காரர்கள் புலிகளாகக் கருதியிருந்தால், பெரிய வெள்ளை ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்துப் போராடி வெற்றிகொள்ள காங்கிரஸ்காரர்களால் முடிந்திருக்காது. எனவே, ஆங்கிலேயர்களைப் புலிகளாகக் கருதும் மனப்பான்மை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்களுக்குத்தான் இருக்கும் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சட்ட சபைக் கூட்டம் உதகையில் நடந்தால் வீண் பணச் செலவு ஏற்படும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். 'நீங்கள் மக்களுடைய பணத்தை வரியாக வாங்கி அதை இவ்வாறு செலவழிக்கிறீர்கள்' என்று சர்க்காரைப் பார்த்து அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒரு விஷயத்தை உணர்த்த விரும்புகிறேன். நீங்கள் (தி.மு.க.-வினர்) சினிமாப் படங்களுக்குக் கட்டுரைகள் எழுதும்போது பிருந்தா வனத்தில் இருந்து எழுதிவிட்டு அக்கட்டுரைகளுக்கு 50,000—70,000 ரூபாய் பணம் வாங்குகிறீர்களே! அந்தப் பணமெல்லாம் மக்களுடைய பணம் தானே! உதகை ஒரு குளிர்ந்த பிரதேசம். அது 7,000 அடி உயரத்தில் இருக்கிறது. அது மலை வாசல்தலம். மனிதர்களாகப் பிறந்த எல்லோராலும் அந்த இடம் போற்றப்படுகிறது. மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவனும் இட மாற்றத்தை விரும்புவது இயற்கை. மாணவர்கள் உல்லாசப் பிரயாணம் செல்கிறார்கள், ஒருசில நாட்களுக்கு. இரவு பகலாக உழைப்பவர்கள் உதகைக்கு ஒரு சில நாட்களுக்குச் செல்வதில் மனிதத் தன்மைக்குப் புறம்பானது எதுவும் இல்லை. குளிர்ந்த இடத்திற்குச் சென்று வாடாமல் இருக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் நினைக்கவில்லை. தினந்தோறும் 20 மணி நேரம் உழைக்கும் உழைப்பாளி வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நாங்கள் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டுதான் உதகைக்குச் செல்ல விரும்புகிறோம்.

“நாங்கள் காங்கிரஸ்காரனுடன் எவ்வளவு மாறுபட்ட மனப்பான்மை கொண்டிருந்தாலும் அவர்களிடம் பெருந்தன்மையோடு நடந்துகொண்டு எல்லாவற்றையும் சகித்துக்கொள்கிறோம். அதைத் தான் கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையின் முடிவில் போற்றியிருக்கிறார்கள்” என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். நிச்சயமாக, அவர்கள் அவ்வாறு நடந்துகொள்வதாக எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. நேருஜி அவர்கள் சென்னைக்கு வந்தபோது அவர்கள் அவ்வளவு நல்ல மாதிரியாக நடந்துகொண்டார்களா என்று அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். “இன்னொரு தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண நன்னயம் செய்து விடல்” என்பதற்கிணங்க பிறர் நல்ல விதமாக நடந்து கொள்ளாவிட்டாலும் அவர்கள் நல்ல விதமாக நடந்துகொண்டார்கள் என்றே சொல்லி அவர்களைப் பாராட்டுவது எங்கள் பரம்பரைக் குணம். அதனால்தான் கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையை அவ்வாறு முடித்திருக்கிறார்கள். வீண் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்கார் கருதியிருப்பார்களானால், சட்ட சபைக் கூட்டத்தை 40 நாட்களும் உதகையிலேயே நடத்த வேண்டுமென்று தீர்மானித்திருப்பார்கள். உதகையைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் சட்ட சபை அங்கே கூட வேண்டுமென்று மிகவும் வற்புறுத்துகிறார்கள். அது நல்ல வாசல்தலம். அதை உன்னத நிலைமையில் வைத்திருக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசிகள் அதிகமாக உயர்ந்திருக்கின்றன என்று கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதைக் குறிப்பிட்டு எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள், நன்றாக விளைந்து என்ன பிரயோஜனம் என்று கூறினார்கள். நன்றாக விளைந்தாலும் விலையாவிட்டாலும் உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசிகள் உயர்ந்துவிடுகின்றன என்று அவர்கள் கூறினார்கள். விளைந்தும் விளையாததோடு ஒக்கும் என்ற கருத்துப்பட அவர்கள் பேசினார்கள். இந்த நேரத்தில் நம் மக்கள் கூட்டம் பெருகிவருவதை நாம் நினைவுறுத்திக் கொள்ளவேண்டும். அந்தக் காலத்தில் ரூபாய்க்கு 8 படி அரிசி விற்பது என்றால் அப்போது மக்கள் குறைவாக இருந்தார்கள். இப்போது மக்கள் அதிகமாக இருப்பதால் படி அரிசி ஒரு ரூபாய்க்கு மேல் விற்கிறது.

[6th February 1959] [Srimathi Kolanthai Ammal]

தம் உரையில் நல்ல பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்ததற்காக கவர்னர் அவர்களுக்கு நாம் நன்றியும் பாராட்டுதலும் தெரிவிக்க வேண்டும். தென்னகத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கும் அணைகளும் இங்கே செய்துகொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நீர்ப்பாசன வசதிகளும் நமக்கே பயன்படுகின்றன; அவைகளால் வடநாடு பயனடைவதில்லை. நாம் தான் உழைக்கிறோம். விளைவிக்கிறோம், உண்கிறோம். இதை இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. வட நாட்டில் குறிப்பிட்ட சில மாநிலங்களில் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்தைக் குறிப்பிட்டு “வட நாடு வளர்கிறது, வட நாடு வளர்கிறது” என்று சொல்வது சரியல்ல. அவ்வாறு சொல்லி நம் முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக்கட்டை போடக் கூடாது. முன்னேற்றத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு சர்க்காருடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு பாராட்டுதல் தெரிவிக்க எனக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்தமைக்கு கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI J. MATHA GOWDER: கனம் தலைவி அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையைப்பாராட்டி சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நில உடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டுமென்ற ஒரு நல்ல நோக்கம் அவருடைய உரையில் இடம் பெற்றிருக்கிறது. இது மிக நல்ல அம்சம். அந்த உச்ச வரம்பு பள்ளாண்டேஷன்களுக்கு உண்டா இல்லையா என்று தெரியவில்லை. அதை பள்ளாண்டேஷன் பிரதேசங்களுக்கும் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சர்க்காரிடமிருந்து நிதி உதவி பெறும் பள்ளிகளைப் பொறுத்த வரை, மாணவர்களிடமிருந்து சம்பளம் வாங்கும் பள்ளிகளுக்கு இனிமேல் நிதி உதவி அளிக்கப்படமாட்டாது என்று சர்க்கார் சொன்னால் அந்தப் பள்ளிகள் மிகவும் கஷ்டப்படும். சாதாரணமாக ஒரு ஆரம்பப் பாடசாலையை மாணவர்களிடமிருந்து சம்பளம் பெறாமல் சர்க்கார் மானியத்திலேயே நடத்துவதானால் மானியத்தைவிட 1,000 ரூபாய் அதிகமாகச் செலவு ஏற்படுகிறது என்று என்னிடமுள்ள புள்ளிவிவரங்களிலிருந்து தெரிகிறது. நானே ஒரு பள்ளிக்கூடம் நடத்துகிறேன். அந்தப் பள்ளிக் கூடத்தில் ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அதைச் சர்க்கார் மானியத்திலேயே நடத்தும்போது எனக்கு 1,000 ரூபாய் சொந்தச் செலவு ஏற்படுகிறது. இந்த நிலையில், சர்க்கார் நான் முன்பு கூறியதுபோல் முடிவு செய்தால், அதிகமான பள்ளிக்கூடங்களை நடத்துபவர்கள் அவைகளைத் தொடர்ந்து நடத்தமுடியுமா என்று சிந்திக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சட்ட சபைக் கூட்டத்தை உதகையில் நடத்த முடிவு செய்ததற்காக சர்க்காருக்கும், அதற்கு ஆதரவு கொடுத்த எல்லாக் கட்சிகளின் அங்கத்தினர்களுக்கும்—திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் நீங்கலாக—என் தொகுதி மக்களின் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் தாங்கள் அங்கே நடக்கும் சட்ட சபைக் கூட்டத்திற்கு வருவதாகக் கூறிய பிறகு அவர்களுக்கும் என் தொகுதி மக்களின் நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன். சட்ட சபைக் கூட்டத்தை உதகையில் நடத்தினால் சர்க்காருக்கு ரூ. 50,000 விரயம் ஏற்படும் என்று ஸ்ரீ ஆசைத்தம்பி கூறியது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. மக்களுடைய பணத்தை சர்க்கார் விரயம் செய்கிறார்கள் என்று அவர் சொன்னால் அது எப்படி சரியாகும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. மக்களுடைய பணத்தை ஒரு மாநிலத்திலிருந்து கொண்டுவந்து இன்னொரு மாநிலத்தில் செலவு செய்கிறோமா? மக்களுடைய பணத்தை எந்தச் சாக்கடையிலாவது போடுகிறோமா? நீலகிரி ஜில்லா சென்னை மாநிலத்தின் ஒரு அங்கமாக இருக்கிறது. அப்படி இருக்க அங்கே செலவு செய்வதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? நீலகிரி மக்களும் இந்த சர்க்காருக்கு வரி செலுத்துகிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்கும் வரிப் பணத்தை சென்னையிலுள்ள ஆயிரம்விளக்கு பகுதியில் செலவு செய்யலாம் என்றால், உதகையில் செலவு செய்வதில் என்ன தவறு இருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

[Sri J. Matha Gowder] [6th February 1959]

12-50
p.m.

ஆசைதம்பி அவர்கள் சொல்கிறார், அங்கு கச்சா பிலிம் பாக்டரி ஏற்படுத்தலாமே என்று. பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தலாமே, சர்க்கார் பெரிய பெரிய திட்டங்களை அங்கு போட்டுமே, சட்ட சபையை அங்கு நடத்தித்தான் அங்குள்ள மக்களுக்கு நல் வாழ்வு ஏற்படுத்தவேண்டுமா என்று சொல்கிறார். அதற்கு நான் ஒரு கதை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒருவன் தன் மகன் பசி பசி, என்று கேட்கும்போது அவனிடம் வீட்டிலிருந்து ஒரு ரொட்டித் துண்டைக் கொடுத்தான். கொடுத்து விட்டு பக்கத்திலுள்ள தன் தோட்டத்து மரத்தில் தேன் கூடு ஒன்று இருப்பதைக் கண்டு அதிலிருந்து தேனை எடுத்து பையனுக்கு கொடுக்க விரும்பி அந்த மரத்தில் ஏறினான். அப்பொழுது அவ்வழியே போய்க் கொண்டிருந்த ஒரு வழிப்போக்கன் அந்தப் பையனிடம் வந்து “தம்பி, தம்பி உன் தகப்பனார் அந்த மரத்தில் ஏறி உனக்கு தேன் எடுத்து தரப் போகிறார், அப்படி தேன் உனக்கு கிடைக்க இருக்கும்போது ஏன் ரொட்டித் துண்டை நீ சாப்பிடுகிறாய், ஒன்று அதை எனக்குக் கொடுத்து விடு அல்லது தூர வீசி எறிந்து விடு” என்று சொன்னான். அதைப் பார்த்த தகப்பனார் ஏதோ ஒரு திருடன் வந்து விட்டான், அவன் பையனின் கையிலுள்ள ரொட்டித் துண்டை பிடுங்கிக்கொண்டு விடப் போகிறான் என்று பயந்து மரத்திலிருந்து கீழே இறங்கி அந்த ரொட்டித் துண்டை பையன் சாப்பிட்டு முடித்த பின்னர் தேனை எடுக்க திரும்ப மரத்தில் ஏறினான், பையனுக்கு தேனை எடுத்துத் தருகிறேன் என்று சொல்லி. அதே போன்று சட்டசபை நீலகிரியில் நடந்தால்தான் அங்குள்ள மக்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்க முடியுமா, அங்கு பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தி அங்குள்ள மக்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்கலாமே என்று சொன்னார். முதலில் பையனைக் கொண்டு ரொட்டித் துண்டு சாப்பிட்டு சொல்லிவிட்டு பிறகு தேனை எடுத்துக் கொடுக்கலாம் என்று எப்படி அந்தத் தகப்பனார் நினைத்தாரோ அதேபோல் முதலாவதாக நீலகிரியில் சட்ட சபையை நடத்துவது என்று நீலகிரி மக்களின் தந்தையாகிய இவ்வரசாங்கம் நிச்சயித்திருக்கிறபோது அதை எதிர்க்கிறார்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சியினர், வழிபோக்கன் பையனிடமிருந்து ரொட்டித் துண்டை பிடுங்க நினைத்ததுபோல். அந்த ஜில்லாவிலுள்ள மக்களைப் பாதிக்கும் விதத்தில் அங்கு சட்டசபைக் கூட்டத்தை நடத்தக் கூடாது என்று சொல்லும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு அங்குள்ள மக்கள் பதில் சொல்லிக் கொள்வார்கள். அதற்கு அவர்கள் தயாராயிருக்கட்டும். அந்த ஜில்லாவில் தமிழர்களும் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கு ரூபகப் படுத்த விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு என்று சென்னைக்கு பெயர் வைத்து விட்டால் நாங்கள் அங்கு வருகிறோம் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சொல்கிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கும்போது விரயம் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லாமல் போய் விடுகிறது. தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைக்கட்டும், நாங்கள் அங்கு வருகிறோம் என்கிறார்கள். நாங்கள் சொல்வதை முதலில் சர்க்கார் கேட்கட்டும், பிறகு நாங்கள் வருகிறோம் என்று சொன்னால் விரயம் என்ற அடிப்படையில் அல்ல அவர்கள் அதை எதிர்க்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. சர்க்கார் துறையில் 50,000 ரூபாய் செலவு ஏற்படுமே என்று அவர் சொன்னார். இங்குள்ள சட்ட சபை அங்கு வரும்போது நமக்கு கிடைக்கும் படியிலிருந்து ஒரு பெரும் தொகை அங்குள்ள மக்களுக்கு கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதேபடியாக இங்குள்ள செகரட்டேரியட் ஸ்டாப் அங்கு வரும்போது அவர்களுக்கு ஏற்படுகிற செலவு அங்குள்ள மக்களுக்குப் போகிறது. அதோடு இதர மாகாணங்களில் இருந்து சுமார் 20,000 பேர்கள் அங்கு வருவார்கள், அங்கு சட்டசபை நடக்கும், என்று அங்குள்ள மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். சட்டசபை நீலகிரியில் நடக்கப் போகிறது என்று கேள்விப்பட்டோ அங்கு வரத் தயாராயிருக்கிறார்கள் இதர மாகாணங்களில் உள்ளவர்கள். அப்படி எல்லா வற்றையும் பார்க்கும் போது சுமார் 6 லட்சத்தி ஐம்பாதினாயிரம் ரூபாய் அங்கே செலவு செய்யப்பட்டு அப்பணம் அங்குள்ள மக்களுக்கு பயன்படும். அதோடு இதர மாகாணங்களிலுள்ள பணம் நம் மாகாணத்திற்கு வருகிறது என்பதை எல்லோரும் ரூபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். “திரும்பிப் பாருங்கள்” என்று ஆசைதம்பி அவர்கள் சொன்னார்கள். எதைத் திரும்பிப் பார்க்கிறது? பழைய காலத்தில் வெள்ளைக்காரர்கள் நீலகிரிக்கு போகும்போது அதை

6th February 1959] [Sri J. Matha Gowder]

காங்கிரஸ்காரர்கள் எதிர்த்தார்களே, அதை திரும்பிப் பாருங்கள் என்று சொல்கிறார். அப்பொழுது, பணம் விரயமாகிறது என்று சொல்லிவிட்டு இப்பொழுது அப்படி நீங்கள் விரயமாக்குகிறீர்களே, அதைத் தான் திரும்பிப் பாருங்கள் என்று சொன்னார். நாங்கள் திரும்பிப் பார்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அன்று, அன்னிய ஆட்சியை எதிர்ப்பதற்கு வேண்டிய எல்லா நடவடிக்கைகளையும் அன்று காங்கிரஸ் கையாண்டது. 1957-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் நடந்த நிகழ்ச்சிகளை நீங்கள் திரும்பிப் பார்த்தாலே போதும். அன்று உங்கள் கட்சி நடத்திய போராட்டம் காரணமாக அரசாங்கத்திற்கு சொந்தமான பஸ்கள் எவ்வளவு கெட னுத்தப்பட்டன? அதனால் சர்க்காருக்கு எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்பதை நீங்கள் திரும்பிப் பார்த்தால் போதும். உதகை மெம்பர் காவடி தூக்கினார் என்று கூறினார். ஆமாம், காவடி தூக்கினேன் என்பதனை நான் மறுக்கவில்லை. எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களிடமும் காவடி தூக்கிப் பார்த்தோம். எங்கள் மக்களின் புனர்வாழ்வுக்காக எல்லோரும் உதவி செய்தார்கள். (Deputy Speaker in the chair). ஆனால் கருமியான திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டும் ஒன்றுமே போடவில்லை. காவடி தூக்கிப் பார்த்தோம், ஆனால் அவர்கள் ஒன்றுமே போடவில்லை. ஒரு லைசில் பத்து வீடுகள் இருக்கின்றன. காவடி தூக்கினால் எல்லோரும் ஏதாவது கொடுப்பார்கள் என்று பார்த்தோம், ஒன்பது வீடுகளில் கிடைத்தது, ஆனால் ஒரு கருமியின் வீட்டில் மட்டும் கிடைக்க வில்லை. அதனால் எந்தவிதமான கேவலமும் எங்களுக்கு ஏற்பட வில்லை. எங்கள் மக்களின் நன்மைக்காகதான் அதைச் செய்தேன் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கடைசியாக அவர் ஒன்று சொன்னார், திராவிட நாடு வந்து விட்டால் எல்லாப் பிரச்சனைகளும் தீர்ந்து விடுமென்று. இம்மாதில்தான், என்.ஜி.ஓ. பிரச்சினை போன்ற எல்லாப் பிரச்சனைகளும் திராவிட நாடு வந்து விட்டால் தீர்ந்து விடுமென்று சொன்னார். ரோட்டில் ஒருவன் மருந்து விற்பது கொண்டிருந்தான். என்ன மருந்து என்று கேட்டபோது, அது ஒரு “சர்வரோக நிவாரணி” என்று சொல்லப் பட்டது. காய்ச்சலானால் சரி, தலைவலி என்றாலும் சரி, வயிற்று வலி என்றாலும் சரி எல்லா வியாதிகளுக்கும் அது கைகண்ட மருந்து என்று கூறினான். எல்லா வியாதிகளையும் தீர்க்கும் மருந்து என்றால், அந்த சகலரோக நிவாரணி மருந்து ஒருவனின் எல்லா ரோகங்களையும் போக்க வேண்டுமென்றால், அது அவன் மடிந்தால் தான் முடியும். அதே போன்று, திராவிட நாடு என்ற சகலரோக நிவாரணி மருந்தை சாப்பிட விரும்புவார்கள் சாப்பிட்டும், அது அவரவர்களைப் பொறுத்தது, என்னைப் பொறுத்ததல்ல. மக்களிடம் ஒன்றைப் பற்றி பலவிதமாகச் சொல்லித் தங்கள் கட்சியை எப்படியாவது வளர்க்க வேண்டுமென்று நினைப்பது சரியல்ல. பொது மேடையில் பேசும்போது மக்களிடம் எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம். ஆனால் சட்ட மன்றத்தில் பேசும்போது சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளை மக்கள் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருப்பார்கள், சட்ட மன்றத்தில் என்னென்ன தீர்மானங்கள் வரப் போகின்றன, என்னென்ன சட்டங்கள் செய்யப் போகிறார்கள், சட்டமன்றத்தில் என்னென்ன நடக்கிறது என்று அறிய மக்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கும்போது ஏதேதோ சொல்லிக் கொண்டு, கவர்னர் பெருமான் வடநாட்டான் என்ற காரணத்தினாலோ அல்லது வேறு காரணத்தினாலோ ஏதாவது பேசிக் கொண்டிருப்பதில் ஒரு பயனும் இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு அடுத்த படியாக சட்டசபை நீலகிரியில் நடக்கும்போது நீங்கள் வருவீர்கள், மறுபடியும் நாங்கள் வர மாட்டோம் என்று நீங்கள் மட்டரகமாக போக மாட்டீர்கள்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should withdraw that word.

SRI A. GOVINDASAMY : On a point of order, Sir. The hon. Member should withdraw it.

DEPUTY SPEAKER : I have already asked the hon. Member to withdraw it.

[6th February 1959]

SRI J. MATHA GOWDER : வேறு விதமாக.....

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : On a point of order, Sir, மட்ட ரகம் என்ற வார்த்தையை இந்த சபையில் உபயோகிக்கக்கூடாதா? அப்படி இங்கு உபயோகிக்கக்கூடாத வார்த்தையா அது? இதுவரையில் அப்படி அந்த வார்த்தை இங்கு உபயோகப்படுத்தப்படவில்லையா?

DEPUTY SPEAKER : அந்த பதத்தை உபயோகப்படுத்தக் கூடாது. எதிர்க்கட்சியினரை மட்டரகம் என்று சொல்வது தவறு.

He must withdraw it. That is my ruling.

He has already exceeded the time-limit.

SRI J. MATHA GOWDER : அடுத்த படியாக, நீலகிரிக்கு போவதை விட இந்த சேம்பரையே "Air condition" செய்து விடலாம் என்று சொன்னார்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should at least express regret.

SRI J. MATHA GOWDER : Yes, Sir. I express my regret.

அப்படி Air condition செய்வது மட்டும் விரயமல்லவா? ஊட்டிக்கு உல்லாசப் பிரயாணம் போகிறார்கள் என்று சொல்லிவிட்டு, இதை Air condition செய்து இங்கு உல்லாசமாக இருப்பது மட்டும் உல்லாசமல்லவா என்பதை அவர் மறந்து விட்டார். ஒரு ஜில்லாவிலுள்ள மக்களின் நன்மையைக் கருதி மாத்திரம் அங்கு போகிறோமே தவிர உல்லாசப் பிரயாணம் செய்வதற்காகவல்ல என்று சொல்லிக் கொண்டு எனக்கு பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையை ஆதரித்து என் ஜில்லா மக்கள் சார்பில் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI :** Sir, I want a ruling from you. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்ட சகலரோக நிவாரணி மருந்து ஹோமியோபதி மருத்துவ முறையைச் சேர்ந்ததா அல்லது அலோபதி மருத்துவ முறையைச் சேர்ந்ததா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : How can I give a ruling?

SRI S. RAMASAMI THEVAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற ஆண்டில் கவர்னர் பெருமான் உரை விவாதத்திற்கு வந்தபோது இலங்கையில் வாழும் தமிழர்களைப் பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை என்பதை எடுத்துச்சொன்னேன். இந்த ஆண்டிலும் அதைப்பற்றி குறிப்பிடவில்லை என்பதைப் பார்த்து முகவும் வருந்த வேண்டியிருக்கிறது. இலங்கையில் வாழும் கிட்டத்தட்ட 10 லட்சம் தமிழ் மக்கள் பெரும் அவதிக்குள்ளாகியிருக்கின்றனர். இந்த ஒரு ஆண்டுக்குள்ளாக, அதாவது 1958-வது ஆண்டில் மே மாதத்தில் கலவரம் நடந்தது. அந்த கலவரத்தின் போது நான் அங்கிருந்தேன். கொள்ளை, கொலை, தீவைத்தல் இவை எல்லாம் நடந்தன. இன்னும் காயம் பட்டு உயிர் ஊசலாடிக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் தாகத்திற்கு தண்ணீர் கேட்ட ஒரு வரின் வாயில் பெட்ரோலை ஊற்றி தீ வைத்தார்கள். அது மட்டுமல்ல, இன்னொருவரின் தலையில் ஒரு காலன் பெட்ரோலை ஊற்றி தீ வைக்கப் பட்டது. இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் எல்லாம் அங்கு நடந்தன. இம் மாதிரி நடந்த கலவரத்தின் உச்ச நிலையின் போது நான் கம்பளை என்ற ரயில்வே நிலையத்தில் சரண்புக நேர்ந்தது. இம்மாதிரி அங்குள்ள கஷ்டங்களை எல்லாம் அனுபவித்து வரும் மக்களுக்கு ஆறுதல் சொல்லும் வகையில் ஒரு வார்த்தைகூட இந்த உரையில் குறிப்பிடவில்லை. அங்குள்ள மக்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அங்குள்ள மக்கள் அதிலும் குறிப்பாக அங்கு வாழ்கின்ற தமிழர்கள்

[6th February 1959] [Sri S. Ramasami Thevar]

நம்முடைய தேச விடுதலைக்காக உதவி செய்தவர்கள். அந்த நாட்டின் வளத்தைப் பெருக்குவதற்காக அவர்கள் எவ்வளவோ வேலை செய்திருக்கிறார்கள். இன்று அவர்கள் லிரட்டியடிக்கப் படுகிறார்கள். அம்மாதிரி அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு ஆறுதலிக்கும் வகையில் ஒரு வார்த்தைகூட இதில் சொல்லப்படவில்லை. அது மாத்திரமல்ல. நமது சர்க்கார் இதுபற்றி ஒரு விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருப்பது அவர்களுக்கு இந்த சர்க்கார் துரோகம் செய்வதாகும். இதைப்போன்று துரோகம் வேறு எங்கும் கிடையாது என்பதை நான் கடுமையாக சொல்லிக் கொள்கிறேன். 1940-ல் நமது பிரதமர் நேரு இந்திய சர்க்காரின் தூதராக சென்றிருந்தார். அப்போது "இலங்கையில் வாழும் இந்தியருக்கு ரோம அளவிற்கு ஏதாவது தீங்கு நேரிட்டால் கூட அதை நான் சகித்துக்கொண்டிருக்க மாட்டேன்" என்று உறுதி கூறினார். அதைக் கேட்டு அன்றையதினம் அங்குள்ள இந்தியர்கள் எல்லோரும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள். ஆனால் இன்று அங்குள்ள மக்களுக்கு எவ்வளவோ தீங்கு இழைக்கப்படுகிறது. பொதுவாக அங்கு இந்திய மக்கள் எல்லாம் கூலிகளாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். கிட்டத்தட்ட 8 லட்சம் மக்களும் தேயிலைத் தோட்டங்களில் கூலிகளாக வேலை செய்து வாழ்கின்றனர். அவர்களுக்கு அதைத் தவிர வேறு ஒரு கதியும் கிடையாது. அவர்களை எல்லாம் இந்த சர்க்கார்தான் அனுப்பி வைத்திருக்கிறது. 1940-க்கு பிறகு உடல் உழைப்புக்காக இந்தியாவிலிருந்து யாரையும் அனுப்புவ தில்லை என்று நேரு கமிஷன் கூறிற்று. ஆனால் அந்த அரசாங்கமோ யுத்த காலத்தில் அங்குள்ள தொழிலுக்கு ஆள் இல்லாமல் இங்குள்ள வர்களை உள்ள வழியிலும், வேறு விதமான வழியிலும் அழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உடலுழைப்புக்கு என்று இல்லாமல் வேறு வேலைக்கு என்று அழைத்துக் கொண்டுபோய் அங்கு வேறு வேலை கொடுக்காததின் காரணமாக தேயிலைத் தோட்டங்களில் கூலிகளாக வேலை செய்து வருகின்றதை நாம் கண்ணுள்ளோம். பலரும் சொந்த வேலை களுக்காக இந்தியர்களை அமர்த்தியிருக்கிறார்கள். இது போது 1936-ம் ஆண்டில் பல இந்தியர்களுக்கு அங்கு வோட்டுரிமை அளிக்கப்பட்டது. வெள்ளையர்கள் ஆண்டு கொண்டிருந்த காலத்தில் கூட வோட்டுரிமையும் பிரஜாவுரிமையும் அளிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இப்போது அந்த வோட்டுரிமையும் பிரஜாவுரிமையும் கிடையாது. பத்து, பன்னிரண்டு வருடங்களாக அவர்கள் இந்தத் தொல்லைகளுக்கு ஆளாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் அதைப்பற்றி தட்டிக்கேட்பதில்லை. சாதாரணமான பிரஜா வரிமை கூட கொடுக்கப்படுவதில்லை. நாம் காமன்வெல்த் உறவில் இருக்கிறோம் என்று பெருமைப்பட்டுக்கொள்கின்றோம். இலங்கையும் காமன்வெல்த்தில் அங்கம் வகிக்கிறது. ஆனால் இந்திய சர்க்கார் இந்தியர்களைப்பற்றி அதிலும் தமிழ் மக்களுக்கு அங்கு ஏற்படும் கஷ்டங் களைப்பற்றி எறெடுத்தும் பார்ப்பதில்லை. அங்கு வம்சாவழியினராக இருக் கும் பலருக்கும் பிரஜா வரிமை கொடுக்கப்படவில்லை. இதில் இந்திய சர்க்கார் மறைமுகமாக கவனியாமல் இருந்தாலும்கூட நமது சர்க்கார் நிச்சயமாக இதில் அக்கரை காட்ட வேண்டும். காரணம் தமிழர்களிடத்தில் அக்கரை காட்ட வேண்டிய பொறுப்பு நமக்கிருக்கிறது. அதற்காக நாம் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்த வேண்டும். மத்திய சர்க்காருக்கு நாம் இதைப் பற்றி எடுத்துச்சொன்னால்தான் அவர்களும் இதைப்பற்றி ஓரளவு உணர்வார்கள். பலர் கொடுமைக்கு ஆளாகி வருவது மட்டுமல்ல, அவர்களுக்கு இங்கு சொந்த நிலங்களும் தொடர்பும் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு பலவிதமான தொடர்பு இங்கு இருந்தும் கூட இங்கு அவர்களுக்கு சான்று கிடைப்பதில்லை. நமது சர்க்கார் பல தடவை விதிக்கின்றன. அதோடு அவர்கள் கொண்டுவரக்கூடிய பொருள் களுக்கு தனுஷ்கோடியில் அதிகமான சுங்க வரிகள் போடப்படுகின்றன. ஆகவே இந்த சுங்க வரிகள் நீக்கப்படவேண்டும். அது மாத்திரமல்ல, ரொக்கம் பணமாக கொண்டு வந்தால் அதற்கும் இங்கு வருமான வரி யிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். இம்மாதிரியான உதவி கள் அவர்களுக்கு செய்து கொடுக்க வேண்டும். இதற்கு நாம் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்த வேண்டும். நாம் இதில் ஏதோதானோ என்று இருக்காமல் உடனடியாக இந்தக் கஷ்டங்களை யெல்லாம் அகற்றுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த சர்க்காரை

[Sri S. Ramasami Thevar] [6th February 1959]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக அங்குள்ள இந்தியர்கள் பல காலமாக ஒரு தமிழரை ஹைகமிஷனராக நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தும் அதைப்பற்றி இதுவரையிலும் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. நியமிக்கப்படும் ஹைகமிஷனர் வேறு மொழி பேசுவதாக இருந்தாலும்கூட தமிழ் தெரிந்த ஒருவரை நியமிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் இன்று அங்கு இந்தியர்களாக இருப்பவர்களில் 100-க்கு 99 பேரும் தமிழர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே தமிழ் தெரிந்த ஒருவரை ஹை கமிஷனராக நியமிக்கவேண்டும்.....

DEPUTY SPEAKER : ஹைகமிஷனரை நியமிக்கும் விஷயம் மத்திய சர்க்காரைச் சேர்ந்தது. இந்த சர்க்காருக்கு அதில் எந்தவிதமான அதிகாரமும் கிடையாது. ஆகவே சம்பந்தமில்லாத விஷயத்தைப் பேசுவதில் பிரயோஜனமில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

SRI S. RAMASWAMI THEVAR : நமது சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லாவிட்டாலும் இதைப்பற்றி மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடுதான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். மேலும் நமது கவர்னர் பெருமான் உரையில் உணவு நிலையைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது உணவு நிலையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருப்பதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஏதோ தான்யங்கனின் விலை மட்டும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றதே தவிர மற்ற பண்டங்களின் விலை எல்லாம் விஷம்போல் ஏறிக்கொண்டேயிருக்கிறது. மற்ற பண்டங்களின் விலைகளையும் கட்டுப்படுத்தாவிட்டால் மக்களுடைய வாழ்வு பெரும் கஷ்டத்தில் போய்முடியும் என்பதை நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். மேலும் உச்சவரம்பு கட்டப் போவதாக சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இவ்விதம் பேச்சு மாத்திரம் இருந்துகொண்டு வருவதால் உற்பத்தி நிலை மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய நிலப் பிரபுக்கள் எல்லாம் தங்கள் நிலம் எல்லாம் வெளியில்தானே போகப் போகிறது என்ற நினைப்பில் உணவு உற்பத்தியில் அதிகமாக கவனம் செலுத்தாமல் இருந்து வருகிறார்கள். அதே போன்று தான் தொழிலாளிகளும் அதிக கவனம் செலுத்தாமல் இருந்து வருகிறார்கள். இந்த நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்குமானால் உணவு உற்பத்தி மிகவும் பாதிக்கப்படும். ஆகவே உச்சவரம்பு கட்டுவதைப்பற்றி உடனடியாக முடிவு எடுத்து அதை நடைமுறைக்கு கொண்டுவரவேண்டும். இதில் பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படலாம். அதையெல்லாம் நீக்கிவிட்டு உடனடியாக உச்சவரம்பு கட்டுவதற்கு வேண்டிய முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1-10
p.m.

*** SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM :** சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது கவர்னர் பெருமானுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையிலே, எல்லாக் கட்சியினரும் ஒன்று பட்டிருக்கவேண்டும், எல்லோரும் வேறுபட்ட கருத்தினர்களாக இருந்தாலும் ஒன்று பட்டால்தான் நமது நாட்டிலே ஒரு நல்ல நிலைமையை உண்டாக்க முடியும் என்று தனது அன்புக் கரங்களால் எல்லாக் கட்சியினரையும் ஒருங்கே அணைத்துக்கொண்டு செல்ல முயற்சித்திருப்பதானது பெருமை படத்தக்க விஷயம். நமது அரசியல் கட்சிகளிலே ஒரு கட்சியினர் சில இடங்களில் பண்புடன் நடந்து கொண்டாலும்—சில இடங்களில் பண்பில்லாமல் நடந்து கொண்டபோதிலும் கூட—கவர்னர் பெருமான் எல்லோரையும் ஒருங்கே அணைத்துக் கொண்டு செல்லவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு எல்லாக் கட்சியினரையும் இணைத்திருப்பதானது அவருடைய உயர்ந்த நோக்கத்தைக் காட்டுவதாக இருக்கின்றது. அதற்காக கவர்னர் பெருமான் அவர்களைப் பாராட்டத்தான் வேண்டியிருக்கின்றது.

அடுத்தபடியாக இந்த உரையிலே உப்பு-சப்பு இல்லை, காரம் இல்லை, என்றெல்லாம் வாதிக்கப்பட்டன. உண்மையிலேயே நம் நெஞ்சிலேயே வைத்துப் பார்ப்போமானால், சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு நமது நாட்டில்

[6th February 1959] [Srimathi P. K. R. Lakshmikantham]

எல்லா விதத்திலும்—எல்லாத் துறைகளிலும்—முன்னேற்றம் அடைய வில்லையா என்பது தெரியுமே தவிர, வாய் விட்டுச் சொல்லும்போது எண்ணியது வேறு, பேசுவது வேறுக வருகிறது என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அதற்குக் காரணம் ஆளும் கட்சியினர் செய்கிற ஒவ்வொரு செயலையும் குறைப்படுத்த தான் பேசவேண்டுமென்று எதிர் கட்சியினருக்கு ஒரு விதியை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருப்பதன் காரணமாக, அவர்கள் எந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றினாலும், எந்த நன்மைகளைச் செய்தாலும், அந்த நன்மைகளை நன்மைகளாகக் கருதாமல், அதன் உள்ளே எங்கே குற்றம் குறை இருக்கிறது என்று அலசி அலசிப் பார்த்து எடுக்க முயற்சிக்கிறார்களே தவிர, உண்மையாக அதில் குற்றம் குறை இருப்பதாக ஒருவரும் சொல்ல முடியாதபடி இந்த உரை அமைந்திருப்பது பெருமைப்படத் தக்க ஒரு விஷயமாக இருக்கிறது.

மேலும் அநேக வருஷங்களாக காங்கிரஸ் மகா சபையின் கொள்கையாக வைக்கப்பட்டிருக்கிற நிலச் சீர்திருத்தம் மிக அண்மையில் வருவதற்குக்கிறது என்று இந்த உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதானது நாம் ஒரு உயர்ந்த லட்சியத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நன்றாக இந்த உரை விளக்கிக் காண்பித்திருக்கிறது.

அது மாத்திரமல்லாமல் என்.ஜி.ஓக்களை நாங்கள் தான் கவனிக்கிறோம் என்று மற்ற கட்சிக்காரர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், என்.ஜி.ஓக்களை மற்ற கட்சிக்காரர்கள் கவனிப்பதில்லை, அரசாங்கம் என்றைக்கும் அவர்களுடைய நலனில் பிரத்தியேக அக்கறை கொண்டிருக்கிறது, அவ்வப்போது தேவைக்கேற்ப, அரசாங்கத்தினுடைய பொருளாதாரத்திற்கேற்ப நிவாரணம் அளித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறது, அதோடு மட்டுமல்லாமல் இப்போது இடைக்கால நிவாரணமாக ரூபாய் 5 அளிக்கப்படும், இந்த ரூபாய் 5 ஊராட்சி மன்ற அலுவலகங்களில் உள்ள ஊழியர்களில் 300 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கும், 300 ரூபாய்க்குக் கீழே சம்பளம் வாங்கக் கூடியவர்களுக்கும் அளிக்கப்படும் என்று அதோடு விட்டு விடாமல் சர்க்கார் மானியம் பெற்று நடத்தப்பட்டு வருகின்ற பள்ளிகளில் வேலை பார்க்கும் ஆசிரிய-ஆசிரியைகளுக்கும் இந்த நிவாரணம் தரப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதானது அரசாங்கத்தின் உயர்ந்த நோக்கத்தைக் காட்டுவதாக இருக்கிறது என்பதை நாம் கட்டாயமாகப் போற்றவேண்டியிருக்கின்றது.

ஏனைய பிரச்சனைகளை எடுத்துக் கொண்டு பார்ப்போமானால், நமது நாட்டில் இது வரையில் நடந்திருக்கின்ற பெரிய பெரிய திட்டங்களைப் பற்றியும், அதோடு சிறிய திட்டங்களைப்பற்றியும் காண்கிறோம். இனிமேல் நமது நாட்டில் நடக்கவிருக்கின்ற பெரிய பெரிய தொழில்களைப் பற்றியும், தொழிற்சாலைகளைப் பற்றியும், ஏனைய திட்டங்களைப் பற்றியும் அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது நமது நாட்டில் வருங்காலத்தில் ஒரு நல்ல நிலையை உண்டாக்கப் போகிறது என்று பார்க்கும்போது நாம் சந்தோஷப்படவேண்டி யிருக்கிறது.

ஆனால், இதை எதிர்ப்பவர்கள்—குற்றம் குறை காண்பவர்கள்—குறைகளைக் காணத்தான் செய்வார்கள். இந்த உரைக்கும் “ஆகாஷ்வாணி”-க்கும் சம்பந்தம் எதுவும் இல்லாதிருந்தும் கூட, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள், “ஆகாஷ்வாணி” என்ற பெயரை மாற்றி “வானொலி” என்ற பெயரை வைக்க வேண்டுமென்று ஒருவர் உபவாசம் இருக்கிறார், அதனைப் பொருட்படுத்தவில்லை சர்க்கார் என்று இங்கே குறிப்பிடுவதானது வருத்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு விஷயம். “ஆகாஷ்வாணி” என்ற பெயரை மாற்றவேண்டுமென்று சொல்லுகிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் தங்கள் பெயர்களை முதலில் மாற்றிக் கொள்ளட்டும், பிறகு இந்த யோசனையைச் சொல்ல முன் வரட்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். “சத்தியவாணி முதது” என்ற பெயரில் “சத்தியவாணி” என்பது எந்தச் சொல்? “ஷண்முகம்” என்று இருப்பது எந்தச் சொல்? “கோவிந்தன்” என்று இருப்பது எந்தச் சொல்? (அப்ளாஸ்) ஆக, இப்படி நம் நாட்டில் இருக்கிற 40 கோடி மக்களும் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு நிலையத்தின் பெயரை மாற்றவேண்டுமென்று

[Srimathi P. K. R. Lakshmikantham]

[6th February 1959]

உபவாசம் இருக்க ஆரம்பித்தால் அரசாங்கம் என்ன ஆகும்? இதை எல்லோரும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். தமிழ் மொழியின் மீது பற்று இருக்க வேண்டும், தாய் மொழியின் மீது பற்று இருக்க வேண்டும், தாய் மொழியின் முன்னேற்றத்தில் அக்கரை இருக்க வேண்டும் என்பதை நானும் ஒத்துக்கொள்கிற வள்தான். ஆனாலும், தாய் மொழியின் மீது—தமிழ் மொழியின் மீது—பற்று இருக்க வேண்டுமே தவிர, மொழிப் பைத்தியம் இருக்கக்கூடாது, வெறி இருக்கக்கூடாது, என்று இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். எல்லா விஷயத்திலும் வெறி வந்துவிடுமானால், அந்த வெறி நமது நாட்டைக் குட்டிச் சுவராக ஆக்கி விடும் என்பதைக் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

மேலும் நேற்றுப் பேசும்போது, இங்கே எடின்பரோ கோமகன் வரும் போது, என்றும் கண்டிராத வரவேற்பைக் காங்கிரஸ் ஆட்சி கொடுத்தது என்று கண்டிக்கும் முறையில் பேசப்பட்டது. உண்மையாக அன்று காங்கிரஸ் மகாசபையும் காங்கிரஸ்காரர்களும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியை எதிர்த்ததே தவிர ஒவ்வொரு ஆங்கிலேயனையும், தனிப்பட்டவர் எவரையும் எதிர்க்க வில்லை என்பதை அவர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இன்றைக்கு நாம் சுதந்திரம் பெற்றிருக்கிறோம். சுதந்திரம் பெற்றிருக்கின்ற நாம் ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் பெருமை தரவேண்டும். மற்ற நாடுகளிலிருந்து வரக் கூடியவர்களுக்கு வரவேற்புக் கொடுக்கவேண்டும். அவர்களைச் சரிசமமாக நடத்தவேண்டும். எடின்பரோ கோமகன் அல்ல, குருசேவ வந்தாலும் அல்லது வேற்றுமைக் கொள்கைகள் உடையவர்கள் வந்தாலும் காங்கிரஸ் ஆட்சி ஒரு பெரும் வரவேற்பைக் கொடுக்கின்றது என்பதை கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

மேலும் கவர்னர் உரையில் அவர்கள் கலந்து கொள்ளாததைப்பற்றிப் பேசும்போது கவர்னர் பதவியை எதிர்க்கிறோம் என்று சொல்வது கிடையாது. கவர்னர் பதவியில் வட நாட்டினர் இருப்பதால் அந்தப் பதவியை வெறுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். வட நாட்டினரை வெறுக்கிறவர்கள் தென்னாட்டினர் வந்து விட்டால் அவர்கள் பதவியை ஒத்துக்கொண்டு விடுவார்களா என்று கேட்கிறேன். ஒரு அரசாங்கத்தில் எந்த முறை இருக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறதோ அந்த முறையின் கீழ்தான் கவர்னர் இருக்கிறார். கவர்னராக யார் வந்தாலும் அவருக்கு வரவேற்பும் மரியாதையும் கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரு நல்ல பண்பாட்டை எல்லாக் கட்சிகளும் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும், இந்த அரசாங்கத்தின் கல்விக் கொள்கையில் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருப்பதன் காரணமாக சில பள்ளிகள் மூட வேண்டிய தருவாயில் இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்தினுடைய மானியம் பெற்று நடத்தி வருகிற சில ஆரம்பப் பள்ளிகள் அரசாங்க மானியம் பெற்றால் கட்டணம் வசூலிக்கக் கூடாது, கட்டணம் வசூலித்தால் அரசாங்க மானியம் கிடையாது என்ற நிபந்தனை இப்போது இருக்கிறது. இந்த முறையின் காரணமாக அநேக பள்ளிகள் மூடவேண்டியிருக்கும். இப்படிப்பட்ட நிலையை நாம் ஏற்படுத்தாமல் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு கவர்னர் பெருமான் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் பிரேரணையை ஆதரித்துப் பேசி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1-20 SRI A. GOVINDASAMI : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்ற உப தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரையின் மீது பேசுகின்றபோது, எங்களுடைய அதிருப்தியைத் தெரிவிக்கின்ற முறையிலும், கவர்னருடைய உரையில் சில விஷயங்களை உண்மைக்கு மாறாகவும், சில விஷயங்களைக் குறிப்பிடாமலும் இருக்கின்ற காரணத்தாலும் என்னுடைய கருத்தை இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தியை ஆட்சி மொழியாக்கும் விஷயத்திலும், பஞ்சாயத்துச் சட்டம், மாணவர்களை அரசியலிலே ஈடுபடுத்தக் கூடாதென்ற கருத்திலும் ஒரு கணப்பட்ட கருத்து வந்துவிட்டதாக கவர்னர் அவர்களுக்கு யாரோ தெரிவித்துள்ளது.

[Sri A. Govindasami]

வித்து, அதை நமக்கு அவர் தெரிவிக்கின்றார். இந்தியை ஆட்சி மொழியாக்கும் விஷயத்தில் ஒருமனப்பட்ட கருத்து வரவில்லை என்பதை நாங்கள் பல தடவை இதே மன்றத்திலே வலியுறுத்திக் கூறி வந்திருக்கிறோம். இந்தியை ஆட்சி மொழியாக ஏற்றுக்கொள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தயாராக இல்லை என்பதை நாட்டிலே பரவலாகச் சொல்லியும், காங்கிரஸிலே இருக்கும் ராஜகோபாலாச்சாரியார் போன்றவர்கள் கூட இந்தியை எதிர்த்தும், நாட்டிலே பரவலாக இந்தக்கு எதிர்ப்பு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்தும், இந்தியை ஆட்சி மொழியாக்கும் விஷயத்திலே ஒருமித்த கருத்து வந்தது என்று சொல்வதானது உண்மைக்கு மாறான விஷயம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

பஞ்சாயத்துச் சட்ட விஷயத்திலும் ஒருமனப்பட்ட கருத்து வந்து விட்டதாகவே நமது கவர்னர் அவர்கள் கருதுகின்றார்கள். பஞ்சாயத்துத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்பு பொது மக்களிடத்திலே இருக்கவேண்டுமென்ற கருத்தை இங்கே வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறோம். ஒரே பெட்டியிலே இரண்டு, மூன்று வேட்டுக்களைப் போடுகின்ற நிலைமை போகவேண்டுமென்றும் நாங்கள் சொல்லி யிருக்கிறோம். அதையெல்லாம் மெஜாரிடி பலத்தைக் கொண்டு அலட்சியப்படுத்திவிட்டு, ஆளும் கட்சியினர் சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். எங்களுடைய கருத்தும் அங்கே இருக்கத் தான் செய்கிறது.

அரசியலிலே மாணவர்களைக் கலக்கக்கூடாது என்ற கருத்துக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தயாராக இருக்கிறது; தடையாக இருக்கவில்லை. ஆனால், அகில இந்திய காங்கிரஸ் ஸ்தாபனமாக இருக்கும் மாணவர் காங்கிரஸ்தான் இடையூறாக இருக்கிறது என்று கவர்னர் அவர்களுக்கும் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கும், இந்த அவையின் அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரியும். அப்படியிருக்க, இப்படியெல்லாம் ஒருமனப்பட்ட கருத்து வந்து விட்டதாகச் சொல்வது உண்மைக்கு மாறானது என்று நான் கருதுகிறேன்.

பருவ நிலை பரவாயில்லையாம். ஆனால், சில மாவட்டங்களை மட்டும் கவர்னர் உரையிலே குறிப்பிட்டுவிட்டு, மற்றப் பகுதிகளை அதிலே குறிப்பிடவில்லை. அவர்கள் தமிழ்நாட்டிலே பல பகுதிகளுக்குப் பவனி வந்தார்கள். அவர்கள் பவனி வந்தது, அனேகமாக நகர்ப்புறங்களிலேதான். கிராமப் புறங்களுக்குச் சென்று பார்க்கவே இல்லை. அவரைக் கிராமப் புறங்களிலே கொண்டுபோய்க் காட்டியிருந்தால், கிராமங்களின் நிலைமையை அவர்கள் நன்றாக உணர்ந்திருக்க முடியும், உண்மை நிலைமையை நேரில் அறிந்துகொண்டிருக்க முடியும். சர்க்கார் அத்தகைய வசதியை அவருக்கு ஏற்படுத்தித் தருவதற்குப் பதிலாக, நகரப் பகுதிகளுக்கு மட்டும் அவரை அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினாலே தான், அவருடைய உரையிலே கிராமப் புறங்களைப்பற்றி குறிப்பிடாமலேயே விட்டிருக்கிறார். நான் இந்த மாநிலத்தின் பல பகுதிகளைச் சுற்றிப் பார்த்து வந்திருக்கிறேன். கன்யாகுமரி, திருச்சி, வடாற்காடு, தென்னாற்காடு போன்ற மாவட்டங்களிலும், குறிப்பாக, தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலே விழுப்புரம், விருத்தாசலம், செஞ்சி, கள்ளக்குறிச்சி, திண்டிவனம் பகுதிகள் மிக வறட்சியான நிலைமையில் இருக்கின்றன என்று இந்த அவையிலே இருக்கும் அமைச்சர்களுக்குத் தெரியும். தெரிந்திருந்தும், இதைக் கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டு நிவாரணம் செய்திருப்பாரானால் நன்றாக இருந்திருக்கும்.

விருத்தாசலத்தில், வெல்லிங்டன் ரிசர்வாயரிலிருந்து பாசன வசதி பெற்றுக்கொண்டிருந்த பகுதியிலே மிக மோசமான நிலைமை ஏற்பட்டு, அங்கே வரி வஜா செய்யும்படியான சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. அது பற்றியும் சந்தர்ப்பம் வரும்போது வாதாட இருக்கிறோம்.

விளைச்சல் அதிகம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கான அறிகுறி காணப்படுகிறது என்றும் கவர்னர் உரையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுக்க அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்களுக்குச் சக்தி இல்லையா, திறமை இல்லையா என்று நான் கேட்கிறேன். ஏன் விலைவாசி ஏற்றம் இருக்கிறது? கள்ள மார்க்கெட்காரர்களும்,

[Bri A. Govindasami]. [6th February 1959]

பதுக்கல்காரர்களும் இருப்பதை இந்த அரசாங்கம் அனுமதிக்கிறதா? அல்லது அப்படிப்பட்டவர்களைக் கண்டுபிடித்து அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா? இதுபற்றி புள்ளி விவரம் ஏதாவது கொடுத்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. வினாச்சல் அதிகம் இருக்கிறது என்று சொல்லும் இதே நேரத்தில் விலைவாசி ஏறுகிறது, மக்களுக்கு வேண்டிய அரிசி கிடைக்கவில்லை என்ற இந்தக் குறையை இங்கே சொல்லித்தீர வேண்டிய நெருக்கடியில் இருக்கிறோம்.

வெள்ளைக்காரர்கள் இங்கே ஆண்டபோது, ரூபாய்க்கு நாலு படி, ஐந்து படி அரிசி, ரங்கூன், பர்மா முதலிய இடங்களிலிருந்து இறக்குமதி செய்தாவது கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதுபோன்று ஏன் நம்முடைய அரசாங்கமும் வெளி நாடுகளிலிருந்து அரிசி இறக்குமதி செய்து கொடுக்கக் கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன்.

சயதேவைப் பூர்த்தி என்றும், உணவு உற்பத்தி பெருக்கம் என்றும் நேரு ஒரு கோஷத்தைக் கொடுத்தார்கள். ஏழை எளிய விவசாயிகள், நிலமில்லாத ஆதித் திராவிட மக்கள் அத்தனை பேரும் புறம்போக்கு நிலங்களில் உழைத்துப் பயிரிட்டு வந்தார்கள். அந்த நிலங்களையெல்லாம் இன்று அரசாங்கம் கைப்பற்றும் நிலையிலேயும், நிலங்களைப் பண்படுத்தியவர்கள் மீது அபராதம் விதிக்கும் நிலைமையிலேயும் இருக்கிறதே தவிர, அந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களைப் பண்படுத்திய ஏழை ஆதித் திராவிட மக்களுக்கே ஜாரி செய்து கொடுக்கக் கூடிய நல்ல எண்ணம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு இல்லை என்ற குற்றச்சாட்டை இந்த இடத்தில் நான் குறிப்பிடாமல் இருப்பதற்கில்லை.

விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற விளை பொருள்களுக்கெல்லாம் நல்ல பணம் தேடித் தரக்கூடிய வகையில், கரும்பு பயிரிடுகின்ற விவசாயிகளுக்கு என்ன வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள் இந்த அரசாங்கம்? தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலே ஒரு சர்க்கரை ஆலை துவக்கவேண்டுமென்று முயற்சி செய்தார்கள். வெள்ளைக்காரனை விரட்டிவிட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், இப்பொழுதும் அங்கே வெள்ளைக்காரக் கம்பெனி இருந்து கொண்டு இன்றைக்கும் சுறண்டிக்கொண்டிருக்கிறது. தனியார் துறையிலோ கூட்டுறவு முறையிலோ நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருவதில்லை. வளவனூரில் தனியார் ஒருவர் சர்க்கரை ஆலை ஒன்று வைப்பதற்கு லைசன்சு கேட்டார். ராஜ்ய அரசாங்கம் சிபார்சு செய்திருந்தது. ஆனால், மத்திய அரசாங்கம் தட்டிக் கழித்துவிட்டது. வடக்கு நம்மைப் புறக்கணிக்கிறது என்பதற்கு இதை ஒரு எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்கிறேன்.

தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே மணிலாக்கொட்டை உற்பத்தி அதிகம். “மணிலாக்கொட்டை ஜில்லா” என்று அந்த ஜில்லாவைச் சொல்வது உண்டு. விழுப்புரத்தில் வனஸ்பதி தயாரிப்பதற்காக ஒரு ஆலை கட்டியிருக்கிறார். 28 லட்சம் ரூபாய் செலவில் இன்ஜின்களை வாங்கி இருக்கிறார். ஒரு ஆலை கட்டி மெஷினரி வந்திருக்கிறது. நூற்றுக்கு மேற்பட்ட மோட்டார்கள் இருக்கின்றன. அங்கேயுள்ள வனஸ்பதி ஆலையில் ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கலாம். தினமொன்றுக்கு 30 ஆயிரம் மூட்டைகள் வரையில் அரைக்கலாம். வனஸ்பதி, லேஸாப் உற்பத்தியும் செய்யலாம். அப்படியெல்லாம் வாய்ப்புகள் இருக்கக்கூடிய ஒரு தொழிற்சாலையை எடுத்து நடத்துவதற்கு நல்ல எண்ணம் இல்லாத காரணத்தால் அரசாங்கம் தட்டிக் கழிக்கிறது. அரசாங்கம் பத்து லட்ச ரூபாய் உதவி கொடுத்தது; அதைத் திருப்பிப் பெற முயற்சிக்கிறதே தவிர, அதை எடுத்து நடத்துவதற்குத் துணியவில்லை. திரு ஜி. டி. நாயுடு அவர்கள் அதை எடுத்து நடத்துவதற்கு அனுமதி தாருங்கள் என்று கேட்டார். 6 லட்ச ரூபாய் தருகிறேன், விலக்குத் தாருங்கள் என்று கேட்டார். அல்லது, குத்தகைக் காவது எடுத்து நடத்துவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று கேட்கும், அவரை அனுமதிப்பதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு நல்ல எண்ணம் இல்லை. தனியாருக்கு அனுமதியளிக்காவிட்டாலும், இந்த சாதாரணத் தொழிலை எடுத்து நடத்துவதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்குத் திராவிட இல்லையா என்று நான் கேட்கிறேன்.

6th February 1959]

[Sri A. Govindasami]

நெய்வேலித் திட்டத்தைப்பற்றி பிரமாதமாகப் பேசுகிறார்கள். நெய்வேலியை நினைக்கின்றபோது, அந்தத் திட்டத்தை எந்த நிலைமையிலே உருவாக்குகிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். அந்தத் திட்டத்தை எல்லோரும் வரவேற்கிறார்கள். அது என்னுடைய மாவட்டத்திலே இருக்கிறது என்பது குறித்து நானும் பெருமைப்படுகிறேன். ஆனால், அந்தப்பகுதி மக்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி யாராவது சிந்தித்தார்களா என்று நான் கேட்கிறேன். 1953-ம் ஆண்டிலே நில ஆர்ஜிதச் சட்டம் இதே சட்டமன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்த நில ஆர்ஜிதச் சட்டம் ஹைகோர்ட்டாரால் உடைக்கப்பட்டுவிட்டது. அதற்கு என்ன காரணம்? 1947-லே கொடுத்த நஷ்ட ஈடுதான் கொடுக்கப்படும் என்று அந்த சட்டத்தைத் தீட்டினார்கள். ஆனால், ஹைகோர்ட்டு அதை நிராகரித்துவிட்டு, இன்றைக்கு உள்ள நிலைமைக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டுமென்று தீர்ப்பு கூறியிருக்கிறது. அதன்படி நிலத்தை நெய்வேலி திட்டத்திற்கு தந்த விவசாயிகளுக்கு நஷ்ட ஈடு கூடிய விரைவில் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உலகத்தின் பல பாகங்களிலிருந்து வரும் தலைவர்களை காஞ்சிபுரம், மகாபலிபுரம், நெய்வேலி முதலிய இடங்களுக்குப் அழைத்துக்கொண்டு போய் காட்டுகிறோம். அங்கெல்லாம் அழைத்துச் சென்று, அவர்களிடம் பெருமையாகச் சொல்லிவிட்டால் மாதிரிப் போதாது. நேரு நெய்வேலிக்கு வந்தால், அவர் பத்து நிமிஷங்கள் தங்கிச் சாப்பிடுவதற்கு “ஏர் கண்டிஷன் ரூம்” 25 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்டது. ஆனால், அந்த இடத்தில் அந்த ஏர் கண்டிஷன் ரூம் இப்போது கிடையாது. தற்காலிகமாக, சில நிமிஷங்கள் தங்குவதற்கு அவ்வளவு பணம் பாழாயிருக்கிறது. இதுவரை நெய்வேலி திட்டத்திற்கு 12 கோடி ரூபாய் செலவாகியுள்ளது. இந்தப் பகுதியில் அதிகாரிகளுக்கு வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல வீடு இல்லை. அவர்களுக்கென கட்டப்பட்டிருக்கும் வீடுகள் மாயா பஜார் வீடுகள் என்று குறிப்பிடாமல் இருப்பதற்கில்லை. ஏழை ஜனங்கள் கஷ்டப்படும்படியான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். நெய்வேலியில் உத்தியோகங்களைக் கொடுப்பதிலும் குறிப்பிட்ட சமூகத்தினருக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகின்றன. அங்கே யிருக்கும் நிர்வாக அதிகாரி ஸ்ரீனிவாசன் என்பவர் அப்படிச் செய்துகொண்டிருக்கிறார். நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை.

நெய்வேலித் திட்டம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குக் கட்டுபட்டதாய் இருக்க வேண்டும் என்றும், மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பணம் வரவேண்டுமானால், அது மத்திய அரசாங்கத்திற்குத்தான் சொந்தமாக இருக்க வேண்டும் என்றும் திரு. வேதரத்னம் பிள்ளை அவர்கள்—நமது பெருமைக்குரிய தலைவர் அவர்கள்—குறிப்பிட்டது வேதனையாக இருந்தது. பக்ரா-நங்கல் திட்டத்திற்குப் பணம் கொடுப்பது யார்? மத்திய அரசாங்கம். அப்படியிருந்தும், அது பஞ்சாப் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தம். அஸ்ஸாம் எண்ணெய் சுத்திகரிப்புத் தொழிற்சாலைக்குப் பணம் கொடுப்பது யார்? அதற்கும் மத்திய சர்க்கார்தான் கொடுக்கிறார்கள். அது அஸ்ஸாம் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தம். ஏன் நெய்வேலியும் நம்முடைய மாநில அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமாக இருக்கக்கூடாது என்று திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் கேட்டால், அதற்கு எத்தனையோ சமாதானங்கள் சொல்கிறார்கள். இதெல்லாம் நியாயம் இல்லை என்பதை எடுத்துக்காட்டும் வகையில் திரு. வீரபாகு அவர்கள் நல்ல முறையிலேயே சொன்னார்கள். ஜனத்தொகை அடிப்படையில் பணம் கேட்டு, அவர்கள் கொடுக்க மறுத்தால், பணத்தைச் செலவு செய்துவிட்டோம், பணம் கொடுங்கள் என்று வற்புறுத்தலாம் என்று நல்ல கருத்தை அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை வரவேற்கிறோம். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் சொன்ன கருத்தைப்பற்றி குறிப்பிடுகையில், “பழைய வாசனையில் அவர் சொல்கிறார்” என்ற முறையில் சொல்லப்பட்டது. ஆனால், வீரபாகு அவர்கள் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவரா? இல்லையே. அப்படியிருக்க, ஏன் அந்தக் கருத்தை அவர் தெரிவிக்கிறார் என்றால், அவர் இளைஞர், முற்போக்குக் கருத்து அவர்களுக்கு இருப்பதால்தான் அவர் அப்படிச் சொல்கிறார்.

[Sri A. Govindasami] [6th February 1959]

நிலச் சீர்திருத்தம் குறித்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் ஒன்றுமே சொல்லவில்லையே என்று பரிதாபப்பட்டார் திரு. வேதரத்னம் அவர்கள். அதே நேரத்தில், தகுந்த நஷ்ட ஈடு எப்படிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதையும் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதன் கருத்து விளங்குகிறது. ஆனால், திரு. மகாலிங்கம் அவர்கள் நேற்றைய தினம் பேசிய கருத்தைச் சற்று கவனிக்கவேண்டும். ஒரு மந்திரிக்கு ஒரு ஆண்டுக்கு வருமானம் இருபதாயிரம் ரூபாய் என்றால், அந்த இருபதாயிரம் ரூபாய் வருமானம் வருகிற அளவுக்கு நில உடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுங்கள் என்று அவர் சொன்னார். இத்தகைய நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வந்தால், நாட்டுக்கு நன்மை இருக்குமா என்று சந்தேகப்படுகிறோம். உற்பத்தி குறையாமல் இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. நிலத்தைப் பிரிப்பதினால் உற்பத்தி குறையாது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். காஷ்மீரிலே நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவந்தார்கள். சைனாவிலே நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவந்தார்கள். அங்கெல்லாம் உற்பத்தி குறையவில்லை. அங்கே உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்பதைத்தான் நாங்கள் இங்கே எடுத்துச் சொல்கிறோம். ஆகவே, நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம். வரவேற்கிறோம். பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்தது. அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். நியாய வரரச் சட்டம் வந்தது. அதைக் கண்டு நாங்கள் மகிழ்ச்சி அடைந்தோம். அதேபோல் நில வுடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுகிற சட்டம் வருமானால், அதையும் நாங்கள் வரவேற்போம். ஆகவே, அந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதில் ஏன் தயக்கம் இருக்கவேண்டும்? 1947-ம் ஆண்டிலிருந்து சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். நமது மதிப்பிற்குரிய மாணிக்கவேலு அவர்கள் 1953-இலே இந்தக் கருத்தை இங்கே வெளியிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு, “புலி வருகிறது, புலி வருகிறது” என்று சொல்லிக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். ஆனால், கொண்டுவந்தபாடில்லே. இத்தகைய சட்டம் வருவதற்கு அவர் தடையாயில்லை என்று தெரிகிறது. ஆனால், அவர்களுக்குப் பின்னாலிருப்பவர்கள் தடையாக இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் இதற்குத் தடையாக இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் தரப்பில் இருக்கிற திரு. ராமலிங்கம் போன்றவர்கள் எல்லாம் இந்தச் சட்டத்திற்கு இடையூறாக இருப்பார்களே தவிர, திரு. ஆசைத்தம்பியோ, நாடோ, இங்கேயிருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரில் யாரும் தடையாக இருக்க மாட்டோம். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வேண்டும் என்று நாங்களும் கை தூக்கிப் பிரசாரம் செய்யத் தயாராய் இருக்கிறோம். ஆனால், அவர்கள் கட்சியிலேயே இருக்கிறவர்களைக் கண்டு அவர்கள் பயப்பட்டால், நிலச் சீர்திருத்த விஷயம் முன்னேற்றமாகப் போகவே முடியாது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1-30
p.m.

SRI N. S. RAMALINGAM : Sir, on a point of personal explanation. கனம் கோவிந்தசாமி அவர்கள் பேசும்போது என்னுடைய பெயரைக் குறிப்பிட்டார். அதற்கு நான் பதில் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக உச்ச வரம்பு கட்டக்கூடிய சட்டம் வந்தால் அதை நான் முழு மனதோடு வரவேற்பேன் என்பதை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* **SRI A. GOVINDASAMI :** கனம் ராமலிங்கம் அவர்கள் அதை மனப்பூர்வமாக வரவேற்பதால் அவர் மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருப்பார் என்றே நினைக்கிறேன்.

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தில் ஏன் மேஜர் பஞ்சாயத்து கிராமங்களைச் சேர்க்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தில் வளவ னாரையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுகிறேன். சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் இல்லாத இடங்களுக்கு லோகல் டெவலப்மென்ட் வேலைகளைத் தற்சமயம் நிறுத்த சர்க்கார் கருதுகிறார்கள். அந்த ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தை அமுல் நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தை பாஸ் செய்தும்கூட ஏன் இன்னும் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள்

[Sri A. Govindasami] [6th February 1959]

ஏற்படுத்த துரித நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்து தேர்தல்கள் எல்லாம் முடிந்த சமுதாய நல பகுதி களில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களைப் பரவலாகத் துவக்கி திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக மின்சார விஷயமாக கொஞ்சம் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதைப்பற்றி சொல்லாவிட்டால் அவருக்கு (மின்சார மந்திரிக்கு) வருத்தமாக இருக்கும். கிட்டத்தட்ட 7,000 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். (டிப்டி ஸ்பீக்கர் : 8,000 கிராமங்கள்) கொடுக்கப்போகும் 1,200 கிராமங்களையும் சேர்த்தால்தான் 8,000 கிராமங்கள் ஆகும். இந்த விஷயத்திலும் எங்கள் மாவட்டம் புறக் கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்தே தென்னாட்டிலேயும் தென்னாற்காடு புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்பது எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும். எங்கள் மாவட்டத்தில் சுமார் 210 கிராமங்களுக்குத்தான் மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிக் கொடுத்தால் பிரச்சனை எப்படி தீரும் என்று கேட்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

ஆகாசவாணி என்று பெயர் வைப்பது அகில இந்திய ரீதியில் வைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று சர்தார் வேதரத்னம் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி வைத்தால்தான் உலகத்திற்கு தெரியும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அந்த நிலைமையில் இந்தியா என்பதற்கு ஏன் “பாரத்” என்று பெயர் வைத்தார்கள். அப்படி வைத்தால் மட்டும் உலகத்திற்குத் தெரிந்து விடுமா என்று கேட்கிறேன். அதைப்போலவே இதையும் ஏன் மாற்றக் கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

ஊட்டிக்கு சட்டசபையைக் கொண்டு போய் ஏன் பணத்தை வீணாக்க வேண்டும், எல்லா கட்சியும் ஒன்றுபட்டு தீர்மானித்தால்தான் போவோம் என்று இதற்கு முன்னால் சொன்னார்கள். இப்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்த்தும்கூட ஏன் போகவேண்டும்? அங்கு போகப் பணத்தை விரயம் செய்வதற்குப் பதிலாக அந்தப் பணத்தை எடுத்து அங்கு ஏதாவது சீர்திருத்தம் செய்ய முன்வரலாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்ப்பதால் அவர்களுக்கு விட்டுக்கொடுக்கக்கூடாது என்பதற்காக பத்து நாட்களாவது அங்கே கூடலாமென்று முடிவு எடுப்பானேன். கனம் பக்தவத்சலம், கனம் காமராஜ் அவர்கள்கூட எதிர்த்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் கனம் சுப்ரமணியம் மட்டும் ஊட்டிக்குப் போய் தீரவேண்டும், இல்லா விடில் தி.மு.க. வெற்றியாகிவிடும். அங்கு போய்விட்டு வந்தால்தான் அதிலுள்ள கஷ்ட நஷ்டங்கள் தெரியவரும். இங்கிருந்து அங்கு பைல்கள் போய்விட்டு வரும் கஷ்டங்கள் பிறகுதான் தெரியும். அதன் பிறகு ஏற்படக்கூடிய கஷ்ட நஷ்டங்களை உணர்ந்து இனிமேலாவது திருத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்தடன் முடித்துக்கொள்கிறேன். N.G.O.-க்களுக்கு ரூ. 5 பஞ்சப்படியில் உயர்வு போதாது. அடிப்படைச் சம்பளத்தையும், பஞ்சப்படியிலும் உயர்த்த வேண்டுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again tomorrow at 9 a.m.

The House then adjourned.

[6th February 1959]

III. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

A. Statutory Orders, Rules and Notifications.

Revenue, dated 26th November, 1958 amending the Revenue Department notification, dated 8th February, 1955 regarding the Ryotwari Settlement of Estates taken over in Coimbatore district under section 22 of the Abolition Act. [Laid on the table of the House under section 67 (4), of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

70. Notification issued with G.O. Ms. No. 3423, Home, dated 9th December, 1958 exempting certain vehicles registered in Mysore and using Mysore Roads which pass through Madras State from payment of tax under Section 11 (1) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

71. Notification issued with G.O. Ms. No. 3508, Home, dated 16th December, 1958 exempting Willy's Station Wagon MSX 2456 belonging to United Nations Children's Emergency Fund and used by B.C.G. Vaccine Laboratory, Guindy from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

72. Notification issued with G.O. Ms. No. 3527, Home, dated 17th December, 1958 exempting certain vehicles belonging to the World Health Organisation and assigned to the Tuberculosis Chemotherapy Research Project, Madras from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

73. Notification issued with G.O. Ms. No. 1681, Local Administration, dated 18th November, 1958 in regard to the appointment of Executive Officer in Kallakudi Panchayat, Tiruchirappalli district under section 28 (1) of Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

74. Notification issued with G.O. Ms. No. 3567, Home, dated 19th December, 1958 amending the Rule 325 (a) of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940 in regard to the provision of Speedometers under section 70 of the Madras Motor Vehicles Act, 1939. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

[6th February 1959]

75. Notification issued with G.O. Ms. No. 3583, Home, dated 22nd December, 1958 amending Rule 19 of the Madras Children Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 44 (3) of the Madras Children Act, 1920 (Madras Act IV of 1920).]

76. Notification issued with G.O. Ms. No. 45, Local Administration, dated 9th January, 1959 extending the term of office of the Members of the Kalladaikurichi Panchayat, Tirunelveli district under section 10 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

B. Reports and other papers.

13. Report of the Committee of Privileges (Dina Thanthi Case No. 2).

14. Report of the Select Committee on the Madras General Sales Tax Bill, 1958 (L.A. Bill No. 6 of 1958).

15. Short Review of Activities of State Broadcasting for the first Half-year 1958 (April to September, 1958).

16. Report on the Development of Panchayat Administration in Madras State.

[6th February 1959]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 58 asked by Sri M. Jaganathan and Sri N. K. Palanisami at the meeting of the Legislative Assembly held on 6th February 1959, page 162 supra.]

Expenditure incurred for publicising the activities of the various Government departments at the Congress Exhibition, 1957-58.

Name of Department.	Number of stalls taken by the department.	Expenditure towards stall rent.	Total amount of expenditure.
(1)	(2)	(3)	(4)
		RS. NP.	RS. NP.
1 Public (Information and Publicity) Department.	10	1,500 00	9,500 60
2 Handlooms Department (16 spindles model spinning unit.)	2	300 00	2,162 17
3 Rural Development Projects Department.	6	900 00	4,865 00
4 Women's Welfare Department ..	2	300 00	1,800 00
5 Khadi Department	10	1,500 00	10,500 00
6 Agriculture Department	25	3,750 00	13,930 73
7 Animal Husbandry Department ..	20	3,000 00	12,013 67
8 Fisheries Department	4	600 00	6,020 20
9 Statistics Department	4	600 00	2,999 09
10 Cinchona Department	3	450 00	2,310 44
11 Forest Department	4	600 00	1,423 98
12 Medical Department	16	2,400 00	6,288 98
13 Public Health Department	10	1,500 00	5,730 00
14 Corporation—Health Department (Family Planning).	6	900 00	3,508 09
15 Irrigation and Sanitary Engineering Department.	42	6,300 00	32,779 00
16 Education Department	15	2,250 00	10,189 32
17 Government Museum	4	600 00	2,400 00
18 Co-operation Department	23+ (40 sq.ft.)	3,500 00	12,550 00
19 Harijan Welfare Department ..	3	450 00	3,171 99
20 Industries and Commerce	45	6,750 00	39,442 09
21 Police Department	6	900 00	3,000 00
22 Jail Department	2	300 00	940 25
23 Certified Schools and Vigilance Service Department,	4	600 00	1,500 00
24 Transport Department	2	300 00	1,300 01
25 Highways Department	38	5,329 27	28,539 47
26 State Electricity Board	24	3,600 00	24,600 00
27 Legislature Department	..	..	3,139 43
	330 stalls + (40 sq.ft.)	49,179 27	2,46,603 91

APPENDIX

6th February 1959]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 74 asked by Sri K. B. S. Mani on behalf of Sri M. C. Muthukumaraswamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 6th February 1959, page 177 supra.]

Statement showing the number of fire accidents in Nannilam taluk, Tanjore district.

Serial number and village.	Number of accident.	Loss involved.	Relief granted.
(1)	(2)	(3) RS.	(4) RS.
1954-55—			
1 Karayanpalaiyur	1	120	20
2 Elavangarkudi	1	760	70
3 Deepankudi	1	100	..
4 Aladikaruppur	1	95	..
5 Peralam	1	300	..
6 Vadugakudi	1	180	..
7 Muthukattalai	1	1,300	160
8 Vishnupuram	1	75	..
9 Valavanallur	1	150	20
10 Ammayyappan	1	55	..
11 Koothanur	1	75	..
12 Uthirangudi	1	60	..
1955-56—			
1 Agarathirunallur	1	150	..
2 Achudamangalam	1	200	25
3 Peralam	1	75	..
4 Aladikaruppur	1	20	..
5 Kiranur	1	175	90
1956-57—			
1 Valayur	1	1,000	145
2 Pathur	1	370	..
3 Tirukkannandeeswaram	1	1,700	300
4 Koondalur	1	100	..
5 Seruppuliyur	1	500	30
6 Vishnupuram	1	400	..
7 74. Nemmeli	1	250	..
1957-58 and up-to-date—			
1 Koondalur	1	1,200	180
2 Ayyampettai	1	120	..
3 Mangudi	1	750	75
4 Adalaiyur	1	200	..
5 Alathangudi, hamlet of Tittani-muttam.	1	900	115
6 Thittaimuttam	1	200	30
7 126. Mahilancheri	1	300	50
8 Sennanallur	1	60	..
9 Pulichangadi	1	120	25
10 Perumalagaram	1	250	..
11 Vadamattam	1	250	30
12 Kandramanickam	1	130	..
13 Valavanallur	1	1,950	90

[6th February 1959]

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 76 asked by Sri V. K. Kothandaraman at the meeting of the Legislative Assembly held on 6th February 1959, page 179 supra.]

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Saturday, 7th February 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at nine of the clock, Mr. Deputy Speaker (SRI B. BHAKTAVATSALU NAIDU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Independence Day celebrations at Fort St. George

* 81 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the basis on which invitations were issued to the Independence Day flag-hoisting ceremony conducted on the rampart of the Fort St. George on the 15th August 1958;

(b) whether drinks were served to the invitees on the occasion;

(c) if so, how many were invited and how many were served with drinks; and

(d) whether it is a fact that members of the military personnel witnessing the ceremony were not served with drinks; and if so why?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The seating capacity on the Fort St. George Ramparts is only for about 250 persons. Invitations were therefore restricted to persons coming within Article 38 of the Warrant of Precedence of this State and to a few officers in the city from Articles 39 and 40.

(b) Yes.

(c) Invitations were issued to about 250 persons for the function. All the invitees who attended the function were served with drinks without any distinction whatsoever.

(d) No, Sir.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: ஸார், இவ்விதம் அழைக்கப்பட்ட அழைப்புகள் இந்த நகரத்தில் தங்கியிருக்கும் எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கும் எம்.எல்.ஸி.க்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டனவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இடம் இல்லாத காரணத்தால் எல்லோருக்கும் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகையால் சிலருக்குத்தான் கொடுக்க முடிந்தது.

Name of the district.	Number of buses running on		
	Routes covering a distance of 1 to 15 miles.	Routes covering a distance from 15 to 75 miles.	Routes covering a distance from 75 to 250 miles.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 Chingleput	57 (5)	227	37
2 Coimbatore	98 (83)	285	13
3 Kanyakumari	75 (5)	38	nil.
4 Madurai	67 (50)	244	42
5 The Nilgiris	29 (nil.)	39	4
6 North Arcot	27 (16)	270	28
7 Ramanathapuram	23 (2)	199	3
8 Salem	39 (27)	257	41
9 South Arcot	19 (10)	151	21
10 Tanjore	44 (23)	240	nil.
11 Tiruchirappalli	65 (61)	215	32
12 Tirunelveli	49 (42)	288	nil.
Buses plying on routes covered by permits granted by the State Transport Authority, Madras	Nil.	Nil.	37

NOTE:—The figures shown in brackets in column (2) represent the town services in each district.

[7th February 1959]

Teachers' Training Schools

* 82 Q.—SRI A. VEDARATHNAM : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) பயிற்சிப் பள்ளிகளில் உபரியாக உள்ள செக்ஷன்களையாவது அல்லது உபரியாக உள்ள பள்ளிகளையாவது குறைக்கும் உத்தேசம் உண்டா ?

(ஆ) அப்படியானால், அதன் விவரம் என்ன ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) One of the decisions taken at the meeting of the State Development Committee held on 1st September 1958 is that the entire scheme of training of teachers should be reviewed immediately and that the new training schools working with one class or such of the training schools as are functioning without proper facilities should be closed down after making arrangements for admission of the trainees in other institutions.

(b) This is under examination by the Government.

SRI A. VEDARATHNAM : ஸார், இதன் பேரில் ஒரு முடிவு வருவதற்கு எவ்வளவு காலமாகும் ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எப்ரல் மாத முடிவிற்குள் இது பற்றி ஒரு முடிவுக்கு வரலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், ஓராசிரியர் வகுப்புகள் கொண்ட பள்ளிகள் எத்தனை ? அவை எங்கெங்கேயுள்ளது ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்த புள்ளி விவரம் என்னிடம் இல்லை.

SRI M. S. SELVARAJAN : ஸார், திட்டப்படி திறக்கவேண்டிய பயிற்சி பாடசாலைகள் எல்லாம் திறக்கப்பட்டுவிட்டனவா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எல்லா பயிற்சி பாடசாலைகளும் திறக்கப்பட்டுவிட்டன.

SRI T. T. DANIEL : Sir, may I know the number of training schools which are not having the necessary facilities now, according to the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is under examination. I have not yet received the report from the Director of Public Instruction. As soon as it is received, we shall take a decision.

SRI A. VEDARATHNAM : ஸார், இப்போது இருக்கின்ற பள்ளிகள் தேவைக்கு அதிகமாக இருக்கின்றனவா ? இதிலிருந்து பயிற்சி பெற்று வெளியேறும் ஆசிரியர்கள் வேலையின்றி வெளியில் இருக்கிறார்களா ? அல்லது எந்தக் காரணத்திற்காக குறைக்கப்படுகின்றது என்பதை தெரிவிக்க முடியுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த வருட ஆரம்பத்தில் பயிற்சிபெற்ற பலருக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை என்ற தகவல் அரசாங்கத்திற்கு வந்தது. இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கும்படி டி.பி.ஐ. அவர்களிடத்தில் கேட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இப்போது பயிற்சி பெற்ற எல்லா ஆள்களுக்கும் வேலை கிடைத்துவிட்டது என்று தெரியவருகிறது. இப்போது வருடா வருடம் 6,800 ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்று வெளி வருகிறார்கள்.

[7th February 1959]

இதில் அதிகப்படியாக 1,800 பேர்கள் வெளிவருவதாக தெரிகிறது. ஆகவே இது சம்பந்தமான புள்ளிவிவரங்களை கேட்டிருக்கிறோம். அந்த அறிக்கை வந்தவுடன் அதன் பேரில் பரிசீலனை செய்யலாம், செய்து ஒரு முடிவு எடுக்கலாம், என்று அரசாங்கம் ஆலோசித்திருக்கிறது.

Dental van

* 83 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any Dental Van has been presented to this State by the Government of Czechoslovakia;

(b) whether the Customs authorities have claimed from this Government any duty for this van;

(c) if so, whether the matter has been taken up with the Central Government; and

(d) what the result is?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a), (b) & (c) Yes, Sir.

(d) The Government of India have exempted the Van from Customs duty.

SRI A. A. RASHEED : Sir, is it a fact that the van has been out of order for the last six months?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I cannot definitely say for how many months. But it is in an 'out-of-order' condition.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த வான் தற்சமயம் எங்கே நிற்கின்றது என்று சொல்லமுடியுமா ? காரேஜில் நிற்கின்றதா அல்லது அவென்யு மரநிழலின் கீழ் நிற்கிறதா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : This is housed in the premises of the General Hospital. The breakdown is due to want of certain spare parts. We cannot get them. We have asked for them. As soon as they are got, the Automobile Engineer had stated that within two days he would set it right.

SRI A. A. RASHEED : How long will it take to repair the dental van?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : When the parts are got.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இந்த வான் நமது ராஜ்யத்திற்கு யார் மூலமாக வெகுமதியாக அளிக்கப்பட்டது ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It was a gift by the Czechoslovakian Government to our Vice-President, and the Vice-President was kind enough to present it to the Madras Government.

[7th February 1959]

Standard Motor Product of India, Limited, Madras

* 84 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there was any retrenchment of 64 workers on the 10th April 1958, in the Standard Motor Product of India, Ltd., Madras;

(b) if so, the reasons therefor;

(c) whether the matter was taken up for conciliation on the 26th June 1958; and

(d) whether the Government have received the report of the Conciliation Officer?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes, Sir. Sixty-three workers were retrenched.

(b) The retrenchment was due to the cut in import licences and the consequent reduction in the number of cars assembled in the factory.

(c) Conciliation was held by the Labour Officer, Madras-II, on 11th June 1958 and 26th June 1958.

(d) Yes, Sir. Government had received the Conciliation report, examined it and had passed orders to the effect that there was no case to refer the dispute for adjudication.

SRI N. K. PALANISAMI: சர்க்கார் சமரசம் செய்ததற்கு பிறகும்கூட ஸ்டாண்டிங் ஆர்டரை வைத்துக்கொண்டு மறுபடியும் 200-க்கு மேற்பட்ட ஆட்களை வேலையிலிருந்து நீக்கியிருக்கிறார்கள். ஸ்டாண்டிங் ஆர்டரை வைத்துக்கொண்டு வேலையிலிருந்து நீக்குவது இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட் சட்டத்திற்கு நேர் விரோதமானது. கனம் மந்திரி அவர்களே இதைப்பற்றி ஹைகோர்ட்டில் வாதாடியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இவ்விதம் ஸ்டாண்டிங் ஆர்டரை வைத்துக்கொண்டு வேலையிலிருந்து நீக்குவதை தடுப்பதற்கு வேண்டி ஒரு காம்ப்ரகன்ஸிவ் சட்டம் கொண்டு வர அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இந்த கேள்வி ஆள்குறைப்பு விஷயத்தைப்பற்றியது. கனம் அங்கத்தினர் இப்போது குறிப்பிடுவது வேறு ஒரு தொழில் தகராறைப்பற்றியது. இதைப்பற்றி தனியாக கேள்வி போட்டால் பதில் தெரிவிக்கலாம்.

Jurisdiction of the Sub-Registrar, Viralmalai

* 85 Q.—SRI V. ARUNACHALA THEVAR: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state whether the Government propose to include the western portion of Ilupur within the jurisdiction of the Sub-Registrar, Viralmalai?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: No, Sir.

SRI V. ARUNACHALA THEVAR: ஸார், இப்போது, அண்ணாவாசல் என்கிற இடத்திலும், விராலிமலை என்கிற இடத்திலும் சப்-ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ் இருக்கின்றது. இப்போது புதிதாக சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் இலுப்பூர் என்கிற இடம் இரண்டு புதி மத்தியில் இருக்கின்றது. ஆகவே இலுப்பூருக்கு அடுத்த இருக்கும் மலைக்குப்படிக்கு மேற்கேயுள்ள ஹாட் கெல்லாம்

[7th February 1959]

விராலிமலை சப்-ரெஜிஸ்ட்ரார் எல்லையோடு சேர்த்தால் அங்குள்ள மக்களுக்கு மிகவும் அனுசூலமாக இருக்கும். இதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை கேட்கவிரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: இதுவரைக்கும் எந்தவிதமான தகவலும் கோரிக்கையும் இதுபற்றி அரசாங்கத்திற்கு வரவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஏதாவது கோரிக்கையை தெரிவிப்பார்களானால் அதைப் பரிசீலனை செய்யலாம்.

Fresh-water fish

* 86 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the varieties of edible fresh-water fish that are available in the State; and

(b) whether any new variety has been introduced and if so the results thereof?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (a) & (b) A statement^a is placed on the table of the House.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: ஸார், இதில் பல ரக மீன்களைப் பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. நம் நாட்டு இனங்களான விரால், ஐரை போன்ற இனங்களையும் வளர்ப்பதற்கு அரசாங்கத்தினிடத்தில் ஏதாவது திட்டம் இருக்கின்றதா? இதற்கு மீன் குஞ்சுகள் கொடுத்து வளர்ப்பதற்கும் ஏதாவது திட்டம் இருக்கின்றதா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: நாட்டு இனங்களை சேர்ந்த மீன்களும் அதிகமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதோடு மீன் குஞ்சுகளை கொடுத்து வளர்ப்பதற்கு மீன் இலாகா கவனம் செலுத்துகின்றது. மீன் இலாகா அதிகாரிகளே இதற்கு தகுந்த ஏற்பாடுகளை செய்து தருவார்கள்.

SRI A. A. RASHEED: Sir, may I know the revenue realized from the sale of fish from ponds and tanks for the last two years?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: The hon. Member who put the original question had only asked for information about the varieties of edible fresh-water fish and not about the revenue. So, I am unable to give information about revenue just now.

SRI P. S. SANTHANAM: தலைவர் அவர்களே, ஏரிகளில் மீன் மகசூல் இருக்கும்போது அது தனிப்பட்ட சொந்தக்காரர்களுக்கு ஏரி மீன்கள் சேருகின்ற காரணத்தினால், சர்க்கார் மீன் விதைகளைக் கொடுத்தால், இதனால் சர்க்காருக்கு ஏதேனும் அனுசூலம் ஏற்படுமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: மீன் குஞ்சுகளைப் பெருக்க தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. தனிப்பட்டவர்கள் மீன் குஞ்சுகளைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கும் வேண்டிய உதவி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. கூடுதலான ஏரிகளையும், குளங்களையும் அரசாங்கமே எடுத்து மீன் அபிவிருத்தியைச் செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: மீன் பரிக் குத்தளை பஞ்சாயத்துக்களிடம் எங்கெல்லாம் இருக்கின்றதோ, அதற்கெல்லாம் முதலிடம் கொடுத்து மீன் வளர்ப்பதற்கு மீன் இலாகா ஏற்பாடு செய்யுமா?

[7th February 1959]

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: மீன் வளர்ச்சியை, மீன்வளத்தை பெருக்க என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமோ அந்தந்த நடவடிக்கைகளெல்லாம் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அது மட்டுமல்ல. இப்போது மீனை அதிகப்படுத்துவதில் சர்க்கார் முயற்சி எடுப்பதிலும், இருக்கும் மீன் குஞ்சுகளை வைத்துக்கொண்டு தான் பெருக்க முடியுமே தவிர, எல்லாக் குளங்களிலும், குட்டைகளிலும் வளர்ப்பது என்பது சாத்தியமானதல்ல.

SRI K. B. S. MANI: தலைவர் அவர்களே, இப்போது கொடுக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையிலே பல வகை மீன்களின் பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளுள் எந்த மீன் மிகவும் ருசியானது? அது சென்னை மார்க்கெட்டிலே கிடைக்குமா? (சிரிப்பு.)

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சாப்பிட்டுப் பார்த்தால் தெரியும் (சிரிப்பு.)

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR: மீன் உணவுவகைகளில் மிகச் சிறந்த உணவாக இருப்பதால், கிராமங்களில் சொந்த கிணறுகளில் இதை விஸ்தரிக்க ஏது இருப்பதால் சொந்தக் கிணறுகளில் விஸ்தரிக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: தனிப்பட்டவர்கள் அபிவிருத்தி செய்ய முன் வந்தால் இப்போதும் உதவி கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றது.

SRI A. VEDARATHNAM: இப்போது கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஜாபிதாவில் “பால் மீன்” என்ற ஒரு வகை குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பெயருக்கும் பாலுக்கும் ஏதாவது சம்பந்தமுண்டா? (சிரிப்பு.)

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: பெயரைப் பொருத்து எல்லாம் இருக்க முடியாது. பெயர்கள் பலவிதப்படும். மீன்கள் பல விதப்படும். ஆகையால் பாலுக்கும் இந்த மீனுக்கும் பொருத்தம் இருக்கிறது என்று நினைப்பது சரியல்ல. அது ஒரு வகை மீன், அவ்வளவுதான்.

Grama Sevak Training Centre, Kovilpatti

* 87 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR:** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the Gramasevak trainees of the Training Centre at Kovilpatti;

(b) if so, what their request is; and

(c) what action has been taken on it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) Some of the Gramasevak trainees at the Rural Extension Training Centre, Kovilpatti, requested that the orders extending the period of training from 18 months to two years should not be enforced on them and that they should be allowed to complete the training in 18 months. Some of the trainees recruited direct through the Madras Public Service Commission had also made a request that they should be granted the pay and allowances admissible to Gramasevaks, Grade II, as allowed in the case of candidates recruited as political sufferers.

(c) The requests were negatived by the Government.

[7th February 1959]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது மத்திய சர்க்காருடைய உத்திரவுப் பிரகாரம் அவர்களுக்கும் சமமான கிராண்ட் கொடுப்பதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்போது எவ்வளவு கொடுக்கப்படுகிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: மாதம் ஒன்றுக்கு 40 ரூபாய் என்று நினைக்கிறேன். நேற்று அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

Unhealthy localities

* 88 Q.—**SRI M. K. SOMASUNDARAM** (on behalf of Sri T. Thirumaimuthu Veerasakkaya Thiruvankadasami Naicker): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have declared some of the towns in the State as “unhealthy places”;

(b) if so, the names of those towns; and

(c) the reasons for declaring them as “unhealthy places”?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The Government have not declared any town in the State as “unhealthy locality” but the following areas in the Madras State have been declared as “unhealthy localities”.

(b) (1) Kollimalais.

(2) Bolampatti Reserves in the Coimbatore district.

(3) The Palamalai Hills in the North Coimbatore Forest Division.

(4) Anaikatti North and South Reserve Forest in the Coimbatore district.

(5) Pillur Gaithaikadu and Gopinari villages in the North Coimbatore Forest Division.

(6) Nellithorai in the Coimbatore district.

(c) There is risk of malaria and filaria in these localities.

SRI A. A. RASHEED: Sir, may I know from the Hon. Minister whether these localities have become healthy now?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Not yet, Sir. But, as my Colleague, the Health Minister suggests, they are all becoming healthy.

SRI K. ANBAZHAGAN: துணைத் தலைவர் அவர்களே, சுகாதார நலமற்ற அந்தப் பகுதிகளை சுகாதார நலமுள்ளதாக்க திட்டம் ஏதேனும் உண்டா? அவைகளை நிறைவேற்ற அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகின்றது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: மலேரியா, பைலேரியா இவைகளை நீக்க இணைக்கப்பட்ட திட்டம் ஒன்று இப்போதும் நடைபெற்று வருகின்றது. அதை இன்னும் விரிவாக்க சர்க்கார் ஆலோசித்து வருகிறது.

SRI N. MARUDACHALAM: கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் உள்ள போதனூரில் தோல் சாலையிலிருந்து தண்ணீர் வந்து ஹரிஜனங்களுக்கு மத்தியில் நிற்பதால் அவர்கள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். இது சுகாதாரத்திற்கு விரோதமாக இருக்கிறது என்று ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறதா? அதன்பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது?

[7th February 1959]

DEPUTY SPEAKER: நீங்கள் கேட்கிற கேள்விக்கும், மூலக் கேள்விக்கும் ஒன்றும் சம்பந்தமில்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: இந்த சிட்டிகளை மட்டும் சுகாதார நலமற்ற இடங்கள் என்று அரசாங்கம் அறிவித்துள்ளார்கள் என்பதற்குக் காரணம் என்ன? (அங்கத்தினர்கள்: லிட்டி அல்ல, காட்டுப் பிரதேசங்கள்) குறிப்பாக மேஜர் பஞ்சாயத்து, முனிசிபல் ஏரியாக்களிலும் மோசமான, சுகாதார நலமற்ற இடங்கள் இருக்கும்போது, இது போன்ற இடங்களை மாத்திரம் அறிவித்துள்ளது அந்த ஏரியாக்களை மேலும் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அறிவித்துள்ளார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் அங்கத்தினர் என்ன மனதில் வைத்துக் கொண்டு கேட்கிறார்கள் என்று எனக்கு புரியவில்லை. மலேரியா, பைலேரியா உள்ள இடங்கள், இந்த இடங்கள். ஆகையால் இந்த இடங்கள் சுகாதார நலமற்ற இடங்கள் என்று பிரசாரம் செய்திருக்கிறோம். மற்ற இடங்களில் சுகாதாரக் குறைவில்லையா என்று கேட்டால், இருக்கிறது. காட்டுப் பிரதேசங்களைத் தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that of late there is a great invasion and rush of mosquitoes, which are responsible for the spread of diseases like filaria and malaria, into the City of Madras? If so, will the Government declare the City of Madras as unhealthy for human inhabitation?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I think this question should be addressed to my Colleague, the Health Minister and I am sure he will take necessary action.

SRI M. P. PERIASAMI: தலைவர் அவர்களே, கொல்லி மலையில் மலேரியா அதிகமாக இருக்கிறது என்று அறிவிக்கப்பட்டது. இப்போது மருந்து அடித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இன்னும் எத்தனை வருஷங்களுக்கு இந்த மலேரியா இருக்கும் என்று தெரியுமா? இன்னும் எத்தனை வருஷங்களில் மலேரியா இல்லாமல் செய்ய முடியும் என்று தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்போது மலேரியா முழுவதையும் தடுக்க விரிவான திட்டம் ஒன்று யோசிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அது அமுலுக்கு வருமானால் எல்லா இடங்களிலும் கொசுக்கள் ஒழிக்கப்பட்டு விடும். ஏதாவது ஒரு பகுதியில் இப்போது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிற காரணத்தினால் ஒரு பகுதியிலிருந்து இன்னொரு பகுதிக்கு அவைகள் படையெடுத்து விடுகிறது. ராஜ்யம் முழுவதையும் எடுத்துக் கொண்டு, மலேரியாவைத் தடுக்கும் திட்டம் உருவாக்கி கொண்டிருக்கிறது.

District Gazetteers

* 89 Q.—**SRI K. RAMACHANDRAN** (on behalf of Sri M. Jagannathan): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the work of preparing District Handbooks in the place of the old District Gazetteers has been completed; and

(b) if not, the reasons for the delay?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) No, Sir.

[7th February 1959]

(b) The particulars for the preparation of the Handbooks have to be collected from various Departments and a common pattern regarding the format, printing, arrangement of the matter, etc., to be adopted in all the States, were decided only in June 1958 at the State Editors' Conference. The work could not therefore be completed.

SRI R. SRINIVASA IYER: தேசம் முன்னேற்றப் பாதையில் போவதற்கு விவரங்கள், புள்ளிவிவரங்கள் தேவையாக இருப்பதால் ஜில்லா கெஜட்டீர்களில் சுதந்திரம் அடைந்ததற்கு முன்புள்ள புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால், திருத்தங்களையாவது பிரசுரிக்க அரசாங்கம் முயற்சி செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அதையெல்லாம் திருத்தித் தான் இந்தப் பிரசாரம் வருகிறது. தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த மட்டில் 1957-ம் வருஷமே பிரசுரிக்கப்பட்டு விட்டது. மதுரையைப் பொறுத்த மட்டில் இன்னும் சில வாரங்களில் பிரசுரிக்கப்படும். இன்னும் அந்தமாதிரி மற்ற ஜில்லாக்களைப் பற்றியும் பிரசுரிக்கப்படும்.

SRI S. LAZAR: இதற்கு முந்திய கெஜட்டீர் எந்த ஆண்டு பிரசுரிக்கப்பட்டது? அடுத்த கெஜட்டீர் எத்தனை நாட்களில் வெளிவரும்? 9-20 a.m.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: ஒவ்வொரு ஜில்லாவினுடைய இந்தப் பிரசாரம் ஒவ்வொரு நிலையிலே இருக்கிறது.

The typescript of the South Arcot District Handbook has been returned from the Editor after approval. Some suggestions as to inclusion of statistical particulars in some of the chapters are being carried out. The typescript of Coimbatore District Handbook has been sent to the Editor for approval.

இம்மாதிரி ஒவ்வொரு ஜில்லாவினுடையதும் ஒவ்வொரு ஸ்டேஜிலே இருக்கிறது. இதெல்லாம் சீக்கிரம் முடிவாகிவிடும்.

SRI A. VEDARATHNAM: பல சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயங்கள் எல்லாம் இந்த கெஜட்டீர்களிலே காணப்படுகின்றன. ஆனால், எல்லா ஜில்லாக்களினுடைய கெஜட்டீர்களும் இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை. எல்லா ஜில்லாக்களினுடைய கெஜட்டீர்களும் கிடைக்கும் படியாகச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமா? அப்படியானால், அதன் விவரம் என்ன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: பழைய கெஜட்டீர் களையெல்லாம் இப்பொழுது மறுபடியும் பிரசாரம் பண்ணுவது அவ்வளவு நன்றாக இருக்காது. புதிதாக உள்ள அம்சங்களையெல்லாம் சேர்த்து இப்பொழுது பிரசாரம் செய்கிறோம். பழைய விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால் பழைய புத்தகத்தைப் புரட்டிப் பார்த்தால் தெரியும்.

SRI K. ANBAZHAGAN: மாவட்ட கெஜட்டீர்கள் அல்லது அரசாங்கப் பதிவு ஏடுகள் என்று சொல்லக்கூடியவைகளைப் பிரித்துப் படிக்கின்ற போது, அவை படிக்க முடியாத தமிழ் நடைமில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், மாநில அரசாங்கத்தின் சார்பாக வெளிவருகின்றவை ஓரளவு படிக்கக் கூடிய நடைமில் வெளியிடப்படுகின்றன. தமிழ் நாட்டினர் படிக்கக் கூடிய வகையில் அவற்றை எழுதி வெளியிடும்படியாக அரசாங்கம் ஆலோசனை தெரிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: கனம் அங்கத்தினர் திரு. அன்பழகன் அவர்கள் சொன்னார் மாநில அரசாங்கம் பிரசுரிப்பது கொஞ்சம் தெளிவான வகையில் இருக்கிறது என்று. ஆகையால், அந்தப் பாதையிலேயே போய்க் கொண்டிருப்போம்.

[7th February 1959]

SRI K. VINAYAKAM : Is it a fact that the District Gazetteers are not printed in Tamil but printed in English?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்பொழுது நாம் கை புத்தகம் பிரசாரம் செய்கிறோம். கெஜட்டீர்களைல்லாம் ஆங்கிலேயர் காலத்திலே ஆங்கில மொழியிலே பிரசுரிக்கப்பட்டுவந்தன.

Art silk yarn

* 90 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have recommended to the Central Government to issue import licences for Art silk yarn only to actual weavers or master-weavers; and

(b) if so, what should be the basis according to this Government, on which such licences are to be issued?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Recommendations have been made with regard to both actual weavers and master-weavers.

(b) The basis should be the reasonable requirements as assessed with reference to the fabric normally produced, its specification, capacity for production per loom and the normal days of working in a month.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த நார்ப்பட்டு நூல் விநியோகம், தொழிலுக்கே சம்பந்தப்படாத ஆட்களுக்கு இருக்கிறதா? இறக்குமதி லைசன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் நம் மாகாணத்திலுள்ள வர்களாக இருக்கிறார்களா? வெளி மாகாணத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் இந்த லைசன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எந்த ஒரு பொருளில் பற்றுக்குறை ஏற்பட்டாலும், உடனே அதை உபயோகிக்கின்ற வர்களும் உபயோகிக்காதவர்களும் அதை வாங்குவதற்கு முயற்சி செய்கின்றார்கள். இதில், உபயோகிக்காதவர்கள் வாங்கவே இல்லை என்று சர்க்காரால் சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால், அவர்கள் இதற்கு முன்னால் உபயோகித்ததாக கணக்கு காட்டினால் அவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால், மற்ற மாகாணங்களில் இருக்கின்றவர்களுக்கு இங்கு கொடுத்திருக்கிறதா, இல்லையா என்று சொல்வதற்கில்லை.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : இந்த நார்ப்பட்டு நூல் வரவழைப்பதற்கான லைசன்ஸ் மாஸ்டர் வீவர்களுக்கும் தனிப்பட்ட நெசவாளிகளுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று நம்முடைய அரசாங்கம் சிபார்சு செய்திருந்தாலும், அவர்களுக்கு தேவைக்குத் தகுந்த அளவு கிடைக்கவில்லை என்ற புகார் இருக்கிறது. அதனால், அவர்கள் வெளி மார்க்கட்டிலே அதிகப் பணம் கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அந்தக் குறையை நிவர்த்திப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்வார்களா? என்ன தேவை என்று குறிப்பிடுகிறார்களோ, அந்த அளவு அவர்களுக்கு இறக்குமதி செய்ய வசதி செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பற்றுக்குறை இருப்பதால் தான் சர்க்காரிலே விநியோகம் செய்கின்றார்கள். வேண்டிய அளவு ஆர்டர் விலை இருக்குமானால், இன்றைக்கு சர்க்கார் விநியோகிப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்வதற்கு அவசியம் இல்லை. இது வெளி நாடுகளிலிருந்து வரவேண்டியிருப்பதால், அதற்கு அன்னிய நாட்டுச் செலாவணி

[7th February 1959]

தேவைப்படுகிறது. அதனால் அளவு ஓரளவு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது போல், நம்முடைய ராஜ்யத்திலேயே நார்ப்பட்டு நூல் தயாரிப்பதற்கான ஒரு தொழிற்சாலை புதிதாக ஆரம்பிக்க இருக்கிறது. அது வந்துவிட்டால் நம்முடைய குறை தீர்ந்து விடும் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இப்படி, லைசன்ஸ் வழங்கப் படுவதிலே, கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு முதல் இடம் கொடுக்க சிபார்சு செய்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அப்படித்தான் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை ராஜ்ய கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு சுமார் எட்டு லட்ச ரூபாய் பொறுமான ஆர்டர் விலைத் தருவித்துக் கொடுத்து, அதை கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI A. MARIAPPAN : மற்ற மாகாணங்களில், தேவையை விட அதிகமாக வியாபாரிகள் கோரியிருந்தாலும், அதே அளவு மாகாண சர்க்கார்கள் அவர்களுக்குச் சிபார்சு செய்கிறார்கள். ஆனால், நம்முடைய மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், இவர்கள் மிகவும் கடுமையாகக் குறைத்து சிபார்சு செய்ததனால், மத்திய சர்க்கார் குறைவாகத் தான் லைசன்ஸ் கொடுக்கிறார்கள் என்பது வாஸ்தவமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் நியாயமாக நடக்கிறது.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : நம்முடைய சென்னை மாகாணத்திலே நார்ப்பட்டை விநியோகிப்பதற்கு பம்பாய், கல்கத்தாவிலே விநியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறபடியால், நம்முடைய தேவைக்குத் தகுந்தபடி அவர்கள் கொடுக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. நம்முடைய மாகாணத்திலே எந்த எந்த ஜில்லாவிலே இது தேவையோ அந்தந்த ஜில்லாவிலேயே விநியோகஸ்தர்களை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் ஏதாவது யோசித்து முடிவு செய்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நமது ராஜ்யத்திற்குத் தேவையான நூலைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று தான் நாம் இப்பொழுது சிபார்சு செய்திருக்கிறோம். அதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதை விநியோகிப்பவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்பது முக்கியம் இல்லை. நம்முடைய ராஜ்யத்திலே தேவையான நூலைக் கொடுப்பதற்கு ஜாயிண்ட் கண்ட்ரோலருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று இப்பொழுது சிபார்சு செய்திருக்கிறோம்.

Bus route cases

* 91 Q.—**SRI K. RAMACHANDRAN** (on behalf of Sri M. Jagannathan) : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state whether the Government have issued any directions to the State Transport Authority and the Regional Transport Authorities to give out their findings in bus route cases within a specific period?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : No, Sir.

SRI K. RAMACHANDRAN : பஸ் ரூட்டுகள் சாங்ஷன் ஆனாலுங் கூட, பஸ் போக ஆரம்பிப்பதற்கு குறைந்தது மூன்று நாள்கு மாதங்கள் ஆகின்றன. அப்படி யில்லாமல், பஸ் ரூட் சாங்ஷன் ஆனவுடனேயே பஸ்களை விடுவதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவிடுவார்களா?

[7th February 1959]

THE HON. SRI V. RAMAIAH : பஸ் ரூட் சாங்ஷன் ஆனவுடனே பல நிபந்தனைகளை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். சட்டங்களை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். அதனால்தான் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இந்தக் கேள்வியைப் பொறுத்த வரையில், பஸ் ரூட்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஆர்.டி.ஏ. தீர்மானம் செய்தால், அதைக் காலதாமதம் செய்யாமல் உடனடியாக உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டுமென்ற கேள்வி தனிப்பட்ட கேள்வி.

SRI A. VEDARATHNAM : பொது ஜன கோரிக்கையின் பேரில் ஒரு ரூட் சாங்ஷன் ஆனவுடனே, அதை ஒரு பஸ் கம்பெனிக்காரருக்குக் கொடுத்தால், உடனே மற்றவர்கள் அதன் பேரில் வழக்குத் தொடர்ந்து, அந்த ரூட்டில் பஸ் வர முடியாதபடி தடை செய்து விடுகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பண வசதி இருக்கிற காரணத்தால், வியாஜியத்தை ரொம்ப காலம் நடத்திக்கொண்டே யிருக்கிறார்கள். அதனால் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்படியில்லாமல், ரூட் சாங்ஷன் ஆனவுடனே, எந்த விவகாரம் இருந்தபோதிலும், அந்த பஸ் தடைப்படாமல் ஓடுவதற்கான முயற்சியை அரசாங்கம் செய்ய முன் வருமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இன்றைக்கிருக்கும் சட்டப் படி பஸ் ரூட் சாங்ஷன் ஆனவுடனே ஆர்.டி.ஏ. இடமிருந்து ரூட் வாங்கி வுடனே 60 தினங்களுக்குள்ளே பஸ் போடவேண்டும்; அப்படிப் போட்டாலும், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்று நினைக்கக் கூடிய மற்ற பஸ் ஆபரேட்டர்கள், அந்த பஸ்ஸைப் போகவிடாமல் என்ன தடை செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்வதற்கு ஹைகோர்ட், சப்ரீம் கோர்ட் வரையில் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் நல்ல எண்ணம் கொண்டு இதுபோன்று தடை செய்யாமல் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். அரசாங்கம் இன்று இருக்கும் நிலையில் ஏதும் தடை செய்து உத்தரவு போட முடியாது.

SRI S. LAZAR : இதுபோன்ற தடைகள் ஏற்படாத வண்ணம் சட்டத்தைத் திருத்தியமைப்பதற்கான ஒரு வேலையை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வார்களா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இன்றைக்கிருக்கும் சட்ட அமைப்புப்படி, யார் தொழில் நடத்தவேண்டுமென்று முன் வருகிறார்களோ, அவர்கள் தொழில் நடத்தலாம் என்ற ரீதியில் போக்குவரத்து இலாகா சட்ட, திட்டங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. ஆனால், மற்றவர்கள், பாதிக்கப்பட்டவர்கள், ஹைகோர்ட், சப்ரீம் கோர்ட் போவதைத் தடை செய்யக் கூடிய முறையிலே சட்டம் போட முடியாது.

SRI K. ANBAZHAGAN : பஸ் ஒவ்வொரு வழியிலும் செல்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டதற்குப் பின்னர் அந்த அனுமதியுத்தரவு பயன்படாத அளவுக்கு பெரிய பஸ் முதலாளிகள், அல்லது வசதி பெற்றவர்கள், நீதி மன்றத்தின் மூலம் குறுக்கீடு செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு உள்ளதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இந்தத் தடை செய்வது பெரிய பஸ் முதலாளிகள் மட்டுமல்ல. சாதாரண ஒரு பஸ், இரண்டு பஸ் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களும் இந்தத் தடை செய்வதற்கு முன் வந்திருக்கிறார்கள். ஒரு ரூட்டில் மற்றவர்களும் புகுந்துகொண்டால் அவர்களுடைய வருமானம் பாதிக்கப்படும் என்று நினைப்பது சகஜமே. ஆகையால், பஸ் ரூட்கள் ஒரே கம்பெனிக்கோ தனிப்பட்டவர்களுக்கோ பூராவும் சொந்தமாக இருக்கக்கூடாது, மற்றவர்களும் அதில் வரவேண்டும் என்ற கொள்கைப்படி, இப்பொழுது பஸ் முதலாளிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் அதில் இடம் கொடுத்து வருகிறோம். அதனால், இந்தக் குறைநீண்ட காலத்திற்கு இருக்காது என்று நான் நம்புகிறேன்.

[7th February 1959]

SRI B. SRINIVASA IYER : சர்க்கார் எடுக்கும் நடவடிக்கைகளிலும், சில நடவடிக்கைகளைப்பற்றி இன்ஜென்ஷன் உத்தரவு கோர்ட்டில் கூட கொடுக்கக் கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. அந்த முறையிலே பஸ் ரூட் கொடுத்தால், முடிவான கோர்ட் தீர்மானத்திற்கு உட்பட்டு, அந்த பஸ் ரூட் நடந்துதான் ஆகவேண்டும், தடையுத்தரவு போடக்கூடாது என்று ஒரு மசோதா ஏன் சர்க்கார் கொண்டுவரக்கூடாது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இந்த பஸ் ரூட் கொடுக்கும் விஷயத்திலும், பஸ் நடத்தக்கூடிய முறையைப் பொறுத்தவரையிலும் இது போன்ற சிக்கல்கள் இருக்கக் கூடாது என்று எனக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் ஆசை இருந்தாலுங்கூட, இது தொழில் நடத்தக் கூடிய முறையிலே, இந்த பஸ் போக்குவரத்து நடத்தி வருகிறார்கள். ஆகையால், தொழிலை பாதிக்கக்கூடிய முறையிலோ, அதில் புகுந்து கொள்ளக்கூடிய மற்றவர்களைத் தடை செய்யக் கூடிய முறையில் சட்டம் செய்ய முடியாது.

SRI S. LAZAR : ஸார், இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய Motor Vehicles Act and the Motor Vehicles Rules இவைகளை அனுசரித்து நூற்றுக்கணக்கான கேஸ்கள் ஹைகோர்ட், சப்ரீம் கோர்ட் வரை சென்று தீர்ப்புக்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் தீர்ப்புகளின் அடிப்படையில் இப்பொழுது இருக்கும் சட்டங்களையும், விதிகளையும் திருத்த அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : நான் ஆரம்பத்தில் சொன்னபடி எந்த ஒரு பிரச்சனையையும் எடுத்துக்கொண்டு ஹைகோர்ட்டுக்கோ, சப்ரீம் கோர்ட்டுக்கோ போவதை அரசாங்கம் தடை செய்ய முடியாது. இருந்தாலும் இந்தச் சட்டங்களில் உள்ள கஷ்டங்களைப் பரிசீலனை செய்து நிவர்த்தி செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

SRI K. PERIANNAN : சபாநாயகர் அவர்களே, நமது அமைச்சர் அவர்கள் யார் வேண்டுமானாலும் பஸ் ரூட்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ஹரிஜனங்கள் பஸ் ரூட்டுகளை எடுக்க பல இடைஞ்சல்கள் இருக்கின்றன. தடைகள் பல ஏற்படுகின்றன. ஆகவே ஹரிஜனங்களுக்குப் பஸ் ரூட்கள் கொடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : பஸ் ரூட்கள் விநியோகிக்கும்படி யார் வேண்டுமானாலும் கோரிக்கை போடலாம். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை இது ஹரிஜனங்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு போட முடியாது.

SRI S. RAMAKRISHNA THEVAR : நல்லெண்ணெய்துடன் தான் பஸ் ரூட்கள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. தனிப்பட்ட முறையில் ஒருவருக்குப் பஸ் ரூட்டைக் கொடுத்தால் அவர்களால் பெரிய பஸ் கம்பெனியை நடத்திக் கொண்டிருப்பவர்களுடன் போட்டி போட முடியவில்லை. அது சிறு பஸ் முதலாளிகளைப் பாதிக்கிறது. அதனால் பல இன்னல்கள் விளைகின்றன. இதைத் தவிர்க்க சட்டத்தைத் தகுந்தபடி திருத்தம் செய்ய வேண்டும். இதைச் செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : அரசாங்கத்தை பொறுத்தவரை எல்லோருக்கும் சம சந்தர்ப்பம் கொடுத்திருக்கிறோம். சட்ட அமைப்பு காரணமாக மட்டும் இன்னல்கள் ஏற்படவில்லை. அதில் இருக்கும் மற்றச் சிரமங்களையும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு சட்டத்தை எப்படித் திருத்த வேண்டுமென்று கூறினால் ஆலோசனை செய்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : In order to avoid all these complications and difficulties that arise in the working of this Act, will the Government think of the possibility of entirely nationalising bus routes in our State or in the alternative will the Government

[7th February 1959]

come forward to auction the routes and give them to the highest bidder provided they stick to the regulation of not charging more than the maximum rate per mile fixed by the Government?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The two suggestions given by the hon. Member will not solve the present difficulties because there is keen competition from every section of the people. Government are constantly reviewing the situation to find out what steps should be taken to minimise the difficulties which are experienced at present.

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : இந்தப் பஸ் ரூட்டுகளைப் பெறுவதற்கு பஞ்சாயத்து போர்டு எத்தனை தீர்மானங்கள் போட்டாலும் பர்மிட்டிடைப்பதுபெரும் முதலாளிகள் குறுக்கிட்டால் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்தப் பெரிய பஸ் கம்பெனிகளின் உரிமையாளர்கள் தங்கள் லாபத்தைக் கருதி மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சிறு பஸ் ரூட்டுகளைத் தடை செய்கிறார்கள். ஆகவே இந்த பஸ் சர்வீசை சர்க்காரே ஏற்று நடத்த முன் வருமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : அதிகப்படியாக பஸ் ரூட்டுகளைத் திறப்பதற்கும் அரசாங்கமே பஸ் ரூட்டுகளை ஏற்று நடத்துவதற்கும் சம்பந்தமே இல்லை. அதிகப்படியாக பஸ் ரூட்டுகளை அரசாங்கம் ஏற்படுத்த முன்வருவதைத் தடுப்பதற்குக் கூட எவ்வளவோ முயற்சிகள் நடக்கின்றன. அதைக் காட்டிலும் அதிகப்படியான முயற்சியுடன் பஸ் ரூட்டுகளைத் திறப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. நமது மாகாணத்தைப் பொருத்தவரை போக்குவரத்து வசதி நல்ல முறையில் இருந்தாலும் இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டியது அவசியம்தான். அதை எதிர்ப்பவர்கள் இருக்கின்றார்களே என்று பார்க்கும்போது உண்மையில் நானே வருத்தமடைகிறேன்.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : நாம் சோஷலிஸ பாணி சர்க்கார் என்று சொல்லிக் கொள்வதால், 50 பஸ் பர்மிட்டுகளுக்கு மேல் ஒரு கம்பெனிக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று விதியைத் திருத்த சர்க்கார் முன் வருமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : பஸ் போக்குவரத்தைப் பொறுத்தவரை அது நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். உச்ச வரம்பை நிர்ணயிப்பது பற்றிப் பரிசீலனை செய்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : இப்பொழுது “டிரெயின்கள்” எல்லாம் காலாகாலத்தில் வராத காரணத்தினால் பல எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்களை விட அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : பஸ் போக்குவரத்தைப் பொருத்தவரை எல்லா பஸ்களும் காலாகாலத்தில் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதற்கு வேண்டிய எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். ரயில் போக்குவரத்தை ஈடு செய்யும்படி அதிகமாக பஸ் விட வேண்டுமென்று பரிசீலனை செய்து மக்களுக்குச் சிரமம் இல்லாத முறையில் பஸ்களை அதிகப்படுத்திக் கொண்டு வருகிறோம்.

Fishermen Co-operative Societies in the Nanguneri taluk

* 92 Q.—**SRI M. S. SELVARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Fishermen Co-operative Societies in the Nanguneri taluk of the Tirunelveli district are brought under the Assistant Director of Fisheries, Kanyakumari district;

[7th February 1959]

(b) if so, the reasons therefor;

(c) whether any petitions have been received for their inclusion under the Assistant Director of Fisheries, Tuticorin, as before: and

(d) if so, the action taken on them?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) Yes.

(b) The work of the Assistant Director of Fisheries, Tuticorin has increased greatly on account of the Pearl and Chank Fisheries in Tuticorin. Consequently it was too difficult for him to effect any proper supervision over the activities in the fishing villages of Nanguneri taluk which are very distant from Tuticorin. On the other hand the jurisdiction of the Assistant Director of Fisheries, Nagercoil, was much smaller and some equalization was considered necessary. The Fishery work in Nanguneri taluk was therefore ordered to be brought under the Assistant Director of Fisheries, Kanyakumari District at Nagercoil to serve the best interests of fishermen of Nanguneri taluk.

(c) & (d) Sri C. Machado, President of Tirunelveli District Fishermen Co-operative Federation Limited, and Sri A. V. Thomas, M.L.A., addressed the Government for maintaining the status quo. The above position was explained to them.

SRI M. S. SELVARAJAN : ஸார், இதர இலாகாக்களைப் போலவே மீனவர் நல இலாகாவும் ஜில்லா வாரியாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. அந்த நிலையிலும் ஒரு தாலுகா மட்டும் துண்டிக்கப்பட்டு மற்றொரு ஜில்லாவுடன் இணைக்கப்படுகிறது. அதை தூத்துக்குடி அலிஸ்டெண்ட் டைரக்டர் தலைமையின் கீழ் கொண்டுவர அரசாங்கம் மீண்டும் புனராலோசனை செய்யுமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : ஜில்லாவாரியாக ஒவ்வொரு டைரக்டர்களை நியமித்தாலும், நாங்குநேரி கன்னியாகுமரியின் பக்கத்தில் இருப்பதால் மீனவர் வசதியைப் பொறுத்ததுதான் இந்த ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஜில்லாவைப் பிரிப்பதற்காகச் செய்யப்படவில்லை மேலும் தூத்துக்குடி டைரக்டருக்குக் கூடுதலான வேலை இருப்பதால் இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது.

SRI C. MUTHIAH : மீன் இலாகாவில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் அமைக்க கூட்டுறவு இலாகாவுக்குப் போய் அமைக்க வேண்டி இருப்பதால் தாமதம் ஆகிறது. தொழில் இலாகாவில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தைத் தொழில் இலாகாவே நியமிப்பது போல் மீன் இலாகாவிலும் ஏற்பாடு செய்தால் வெகு சீக்கிரமாக கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தை அமைக்க முடியும். சாதாரணமாக இரண்டாண்டு காலம் ஆகிறது. இது பற்றி அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இந்தக் கேள்வி தூத்துக்குடி தாலுகாவைப் பொறுத்தது. இப்பொழுது மீனவர் டைரக்டர் பொறுப்பைப் பற்றித்தான் பேசப்படுகிறது.

Second Five-Year Plan

* 93 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government anticipates that the Second Five-Year Plan will fall short of its original targets; and

[7th February 1959]

(b) if so, to what extent?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No.

(b) Does not arise.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: நடப்பு ஆண்டில் மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து நாம் எதிர்பார்த்த தொகை கிடைத்ததா? அல்லது அதில் ஏதாவது குறைவு உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: எதிர்பார்த்த தொகை கிடைத்திருக்கிறது.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: மத்திய சர்க்கார் நேரடியாகச் செய்யக்கூடிய திட்டங்களை, அதாவது ஹார்பர், நெய்வேலி போன்ற திட்டங்களில் ஏதாவது குறைவு உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அவைகளும் திட்டப்படி நடக்கின்றன.

SRI A. A. RASHEED: Is there any scheme which has been deferred for execution under the Third Five-Year Plan?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: If the hon. Member refers to the State Plan, he will find that no scheme has been deferred.

9-40 a.m.

SRI A. R. MARIMUTHU: விலைவாசி ஏற்றத்தால் நம் திட்டங்களின் நிலைமையில் ஏதாவது இடையூறு ஏற்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நம்முடைய திட்டங்களைப் பொறுத்த அளவில் எல்லாத் திட்டங்களும் நிறைவேறி வருகின்றன. கொஞ்சம் அதிகமாகத்தான் செலவாகும் என்று கவர்னர் உரையில் கூடச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

Fee concessions to Girl students

* 94 Q.—SRI T. T. DANIEL: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the provisions in the Madras Educational Rules regarding fee concession to girl students are in force in all districts in the State in High schools as well as in Colleges?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes Sir, the provisions relating to fee concessions to girls under rule 92, Madras Educational Rules are in force in all districts except Kanyakumari where fee concessions are continued to be granted in accordance with the rules in force in the erstwhile Travancore-Cochin State.

SRI T. T. DANIEL: According to a provision in the Madras Educational Rules, all girls belonging to communities other than Scheduled Castes and Scheduled Tribes and Backward Communities, are entitled to have half-fee concession if their parents do not get

7th February 1959]

an income exceeding Rs. 1,500 per anum. Will the Government consider the desirability of extending this wholesome provision to the Kanyakumari district also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The entire Grant-in-Aid Code is under consideration. That is why we do not want to make an interim change in regard to the Kanyakumari district. So, the changed Code will come into operation in the entire State including the Kanyakumari district.

Loans for deepening wells

* 95 Q.—SRI V. SUBBIAH (on behalf of Sri T. Veluchami): கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1957-58-ல் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் பஞ்ச நிவாரண வேலைகள்” அடிப்படையில் “Subsidy-cum-Loans” பிரிவில் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டத் தொகை எவ்வளவு?

(ஆ) அந்தத் தொகை வாங்கியவர்கள் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தினார்களா என்பது பரிசீலனை செய்யப்பட்டதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Rs. 7,96,550.

(b) Yes; the deepening of well work is being inspected by officers not below the rank of a Deputy Tahsildar and the inspecting officers submit progress reports periodically to the Collector. These reports are being scrutinised in the Collector's office and necessary action taken.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM: இந்தமாதிரி சப்ஸிடி கொடுத்து வேலை செய்வதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருப்பதால் அந்தத் தொகைகளை கொஞ்ச காலத்திற்கு காலாவதியாகிவிடாமல் இருக்க—“எக்ஸ்டென்ஷன் ஆப் டைம்” கொடுக்குமாறு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: ஏற்கெனவே காலம் ஒத்தி வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. 920 கிணறுகளில் 402 கிணறுகளுக்கு பரிசீலனை பூர்த்தியாகிவிட்டது. மிச்சத்தையும் துரிதமாக நிறைவேற்ற ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: இதற்காக பணம் கடன அல்லது சப்ஸிட்யாகக் கொடுப்பதற்கு—எவ்வளவு கொடுக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்ய உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்களா? அதற்கு ஏதாவது கமிட்டி உண்டா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: தனி நபருக்கு ஆயிரம் ரூபாய், பாதி சப்ஸிடி, பாதி லோன். ஒரு கிராமத்தில், ஒரு நபருக்கு ஒரு கிணற்றுக்குத்தான் கொடுக்க முடியும். நாங்குநேரி, திருச்செந்தூர் போன்ற இரண்டு மூன்று தாலுக்காக்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. அங்கே கிணறு வெட்ட வசதி செய்து கொடுத்தால் பயிர் இன்னும் நன்றாக வளர்ந்துவிடும் என்பதற்காகக் கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI V. SUBBIAH: புஞ்சைப் பிரதேசமாகிய வரண்ட பிரதேசங்களில் கிணறு வெட்ட வெட்ட தண்ணீர் இறங்கிக் கொண்டே போவதால் அத்தகைய பிரதேசங்களுக்கு இந்த வசதி உண்டா? இல்லையானால் அப்படி ஏதாவது செய்ய முடியுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அப்படியும் செய்திருக்கிறோம். விவசாயிகளுக்கு எல்லா உதவியும் அளிக்கப்படுகிறது.

[7th February 1959]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இப்படிக் கொடுக்கப்படுகிற கடன் வசதி 5 ஏக்கராவுக்குக் குறைவாக உள்ளவர்களுக்குத் தான் கொடுக்கப்படும், அதிலும் ஹரிஜனங்களுக்குத்தான் இந்தச் சலுகை அளிக்கப்படும் என்பதாக ஏதாவது வரையறை செய்யும் உத்தேசம் சர்க்காருக்கு உண்டா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : முக்கியமான நோக்கம்—இப்படி கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு உதவி செய்வதே—பயிர்செய்ய நல்ல வசதி உண்டாக்கி வெள்ளாழையைப் பெருக்க வேண்டும் என்பது தான். இது தான் முக்கியமான நோக்கமே தவிர இவருக்குக் கொடுப்பதா, அவருக்குக் கொடுப்பதா என்பது முக்கியம் அல்ல.

Steering group on wages

* 96 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to set up a Steering Group on wages; and

(b) if so, in what industries and on what basis?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No Sir.

(b) Does not arise.

Complaint against a Municipal Commissioner

* 97 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI** (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram) : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether any complaint was received by the Government, against the Municipal Commissioner, Chingleput, by the then Municipal Chairman during July 1958;

(b) if so, what the allegations are;

(c) whether any enquiry was conducted; and

(d) if so, the findings of the enquiry?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) Yes, Sir.

(b), (c) & (d) The allegations are being investigated. It will not be in the public interest to furnish any details at this stage.

Emoluments of the Non-Gezatted Officers

* 98 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI** and **SRI K. KALYANASUNDARAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Hon. the Finance Minister gave evidence before the Central Pay Commission in November 1958 regarding the increase in the emoluments of the Non-Gazetted Officers of this State?

[7th February 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Finance Minister gave evidence before the Central Pay Commission in November 1958 with reference to the questionnaire issued by them earlier. The discussions with the Central Pay Commission are, at this stage, treated as strictly confidential.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சென்ட்ரல் பே கமிஷன் முன்பாகச் சாட்சி கூறும்போது அவர் கொடுத்திருக்கிற மெமொராண்டத்தில் உள்ளதை வற்புறுத்தி, ரீஜனலிசேஷன் ஆப் நான்-கெஜடெட் சர்வீசைப் பற்றி வற்புறுத்திக் கூறினார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எல்லா விஷயங்களைப் பற்றியும் அவர்களிடத்தில் பேசினேன்.

Sales tax on Leather

* 99 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to abolish sales tax on leather?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is no such proposal under the consideration of the Government.

SRI A. A. RASHEED : Will the Government consider at least the waiving of the arrears of sales tax due from the tanners up to 1955?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That would entail a loss of revenue and so it is not possible to consider it.

Famine Relief works on the Thevarkulam-Kazhugumalai Road

* 100 Q.—**SRI V. SUBBIAH :** (on behalf of Sri T. Veluchami) கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) நெல்லை ஜில்லாவில் தேவர்குளம்-கழுகுமலை ரோட்டில் பஞ்ச நிவாரண வேலையின் அடிப்படையில் ஜல்லிகள் அடித்துக் குவித்திருப்பது வாஸ்தவமா? எப்போது குவிக்கப்பட்டது?

(ஆ) அந்த ஜல்லிகளைக் கொண்டு ரோடு போடும் வேலை எந்த திட்டத்தில் எப்போது மேற்கொள்ளப்படும்?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) Yes, Sir. The metal was collected during the year 1953-54.

(b) The metal will be spread by the Tirunelveli District Board as soon as possible.

SRI V. SUBBIAH : திருநெல்வேலி ஜில்லா போர்டில் பணம் இல்லாத காரணத்தினால் இந்த ரோடு வேலைகளை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாத நிலைமை இருப்பதனால்—அதுவும் எடுத்த டெண்டரை காண்சல் செய்திருப்பதை மாற்றி அந்த ரோடுகளைப் போடுவதற்குச் சர்க்கார் ஒத்தாசை செய்ய முடியுமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : அதற்கு ஒத்தாசை செய்யமுடியும். நிதி நிலைமையைப் பொருத்துத்தான் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

[7th February 1959]

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : அந்த ரோடின் எஸ்டிமேட் தொகை எவ்வளவு ? நிதி நிலைமை இல்லாததனால் அந்த ரோடின் வேலை நடப்பதற்கு என்ன வசதி செய்யப்படுகிறது ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : எஸ்டிமேட் வேண்டுமென்றால் தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

New Colleges

* 101 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

புதிய கல்லூரிகளை ஏற்படுத்த திட்டம் ஏதேனும் உண்டா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

SRI S. M. ANNAMALAI : மாணவர்கள் அதிகமாகப் படிக்க கல்லூரிக்கு வருகிற நேரத்தில் கல்லூரிகளில் இடம் இன்மையினால் அவர்கள் படிப்பை நிறுத்த வேண்டியிருக்கிறது. கல்லூரிகளில் அதிக மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அல்லது புதுக் கல்லூரிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். புதுக் கல்லூரிகளை ஏற்படுத்தும் உத்தேசம் இல்லை என்று சொல்வதற்குக் காரணம் பணம் இல்லை என்ற காரணம் தானா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்படித்தான் தப்பானபுள்ளிவிவரங்களை வைத்துக் கொண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்கள் பேசுவது வழக்கமாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு 10 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் கல்லூரிகளில் சேர்ந்து படிப்பதற்கு வசதி இருக்கிறது. ஆனால் சேர வருகிறவர்கள் அவ்வளவு பேர்கள் இல்லை. மூவாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் சேர்ந்து படிக்க கல்லூரிகளில் இடம் இருக்கிறது. ஸ்தானத்தைக் காலியாகவே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி இருக்க கல்லூரிகளில் அதிக மாணவர்கள் வருவது போலவும், அங்கே இடமில்லை போலவும் இவர்கள் பேசி வருகிறார்கள்.

SRI A. GOVINDASAMY : தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் அண்ணாமலை யூனிவர்ஸிடி ஒன்றுதான் இருக்கிறது. மேலும் கடலூரில் ஒரு கல்லூரி திறக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போது இருக்கக் கூடிய கல்லூரிகளிலேயே போதுமான மாணவர்கள் இல்லை. இன்னும் அதிகமாக மாணவர்கள் படிக்க வந்தாலும் இடம் இருக்கிறது ஆகவே ஒவ்வொரு ஊருக்கும் ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்துவது என்பது முடியாத காரியம்.

Abolition of untouchability

* 102 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) Phonogram இசைத்தட்டுகள் மூலமாகத் தீண்டாமை ஒழிப்புப் பிரசாரம் செய்ய சர்க்காரால் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றனவா ?

(ஆ) அவ்வாறு எடுக்கப்பட்டுவரின், விவரங்கள் யாவை ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (அ) எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

(ஆ) தீண்டாமை ஒழிப்பை வலியுறுத்துவதற்காக சிறந்த பாடகர்களால் பாடப்பட்ட நான்கு பாடல்களைப் பதிவு செய்து இரு இசைத் தட்டுகள் தயாரிக்கப்பட்டன. ஒவ்வொன்றிலும் 500 தட்டுகளை அரசாங்கம் வாங்கி உள்ளது. இவற்றை கிராமபோன் வைத்துள்ள அதிகாரிகளுக்கும் வீணை சமூக நல சங்கங்களுக்கும் பிரசாரத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதுவரை சுமார் 120 தட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மீதியுள்ளவற்றையும் விரைவில் வழங்குவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

[7th February 1959]

SRI P. G. MANICKAM : தலைவர் அவர்களே, இந்த இசைத் தட்டுகளை வானொலி நிலையத்திலிருந்தும், புஞ்சாயத்து போர்டுகளில் உள்ள ரேடியோ மூலமும் ஒலிபரப்ப தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த இசைத்தட்டுகளை கிராம போன் மூலமாகத்தான் உபயோகிக்க முடியும். எங்கெங்கே கிராமபோன் இருக்கிறதோ அங்கங்கே அனுப்பப்படும்.

SRI K. B. S. MANI : இவற்றையெல்லாம் கிராமபோன் மூலமாகத்தான் வைக்க முடியும் என்று சொன்னால் அது முடியாத காரியம். ரேடியோ நிலையத்திலிருந்து காலையிலோ, மாலையிலோ ஒவ்வொரு ரெக் காட்டு வைக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டால்தான் கிராமங்களில் உள்ள ரேடியோ செட்டிகளின் மூலம் அது ஒலி பரப்பப்படுவதை எல்லோராலும் கேட்க முடியும். ஆகவே தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக தினமும் முதலாக அல்லது இறுதியாக வானொலி மூலமாக ஒலி பரப்ப ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நாம் உத்தரவு பிறப்பிக்க முடியாது. ஆலோசனை தான் சொல்ல முடியும்.

SRIMATHI KAMALAMBUJAMMAL : தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு மன மாறுதல் அவசியம். மாணமாறுதல் செய்வதற்கு அரசாங்கம் என்ன மருந்து கொடுப்பது ?

SRI A. GOVINDASAMY : இந்தத் தீண்டாமை ஒழிப்பு பிரசாரம் நகரங்களில் உள்ள சேரிகளில்தான் அதிகம் தேவைப்படுகிறது. அப்படியிருக்க நகரங்களை விட்டுவிட்டு கிராமங்களில் ஏன் அதிக நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த பிரசாரம் கிராமங்களில் அதிகம் தேவைப்படுகிறது. நகரங்களில் அவ்வளவு இல்லை. அப்படியிருந்தாலும் அது தானாகவே மறைந்துவிடும் நகரங்களில் சேரிகளில் மட்டும் அல்லாது எல்லாப்பகுதிகளிலும் பிரசாரம் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம்.

Portrait of Tiruvalluvar in Government Buildings

* 103 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சர்க்கார் பொதுக் கட்டிடங்களில் தமிழ்ப் பெரியார் திருவள்ளுவர் அவர்களின் உருவப் படத்தை வைப்பதற்குச் சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா ?

(ஆ) ஆம் என்றால், எப்போது ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI K. VINAYAKAM : திருவள்ளுவர் திருவுருவத்தை இன்னும் அரசாங்கம் திட்டவாட்டமாக சொல்லவில்லை. அவரின் ஜடையை நீட்டியும், விபூதியைப் பூசியும், பூணூலைக் குறுக்கே மாட்டியும் படத்தில் போட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் ஒரு திட்டவாட்டமான உருவத்தை பிரசுரிக்க முன்வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அரசாங்கத்தாரால் தயாரிக்கப்பட்ட திருவள்ளுவர் திருவுருவம் ஒன்றும் கிடையாது. மக்கள் அவரவர்களின் கருத்திற்கு தகுந்தாற்போல் உருவத்தை அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[7th February 1959]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : திருவள்ளூர் தமிழ் நாட்டின் பண்பைப்பற்றியும் ஜாதி மத பாகுபாடு கூடாது என்று திருக்குறளில் கூறி பெருமையைத் தந்த அவரின் திருவுருவத்தை இவ்வாறு இருக்கும் என்று இன்னும் ஏன் தீர்மானிக்காமல் இருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : திருவள்ளூர் உருவம் எவ்வாறு இருக்கும் என்று சர்க்கார் தெரிவிக்கவில்லை. எப்படி இருக்கும் என்பது சர்ச்சையில் இருக்கிறது. ஆனால் பாட புத்தகத்திற்கு வேண்டி கற்பனையில் ஒரு உருவத்தை அமைத்திருக்கிறார்கள்.

Technological Diploma Board Examination

* 104 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that students who have appeared and passed Technological Diploma Board Examination in 1955-56 and 1957-58 have not received their certificates and diplomas till October 1958; and

(b) if so, the reason therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) Candidates who applied with proper certificates after passing the examination and undergoing one year's practical training have been awarded their diplomas. The eligible candidates who have not got the diplomas so far have either not submitted their applications for diplomas or have sent their applications with defective certificates necessitating further correspondence with them.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : 1955-56-ம் ஆண்டிலே பாஸ் செய்த மாணவர்களுக்கு இன்னும் டிப்ளோமா சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கப்படவில்லை. சர்ட்டிபிகேட் பாரம் இல்லாத காரணத்தால் காலா காலத்தில் அவைகள் கொடுக்கப்படவில்லையா? இல்லையென்றால் வேறு எந்தக் காரணத்திற்காக இந்தக் காலதாமதம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்காதது, சர்ட்டிபிகேட் பாரம் இல்லாத காரணத்தினால் அல்ல. இந்த பரீட்சையில் பாஸ் செய்த பிறகு ஒரு வருஷம் பிராக்டிகல் கோர்ஸ் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதற்குப் பிறகுதான் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கும்படி ஒரு விண்ணப்பம் போடவேண்டும். சில பேர்கள் பிராக்டிகல், சிலபேர்கள் டிப்ளோமா கோர்ஸ், பிராக்டிகல் கோர்ஸ் பாஸ் செய்தும் கூட சர்ட்டிபிகேட் கேட்காமல் இருந்து விட்டார்கள், அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட வில்லை.

Corruption

* 105 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** (on behalf of Sri N. R. Thiagarajan) : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா?

(அ) தற்போதைய சென்னை ராஜ்யம் அமைத்த பின் இன்றுவரை லஞ்ச ஊழல்களுக்காக ஜில்லாவாரியாக வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர்? அவர்கள் பார்த்த வேலைகள் என்ன?

(ஆ) சஸ்பெண்ட் செய்து வைக்கப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர்?

(இ) அவர்கள் மீதுள்ள வழக்குகள் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) to (c) The time and labour involved in collecting and furnishing the statistical data will not be commensurate with the purpose served.

[7th February 1959]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த லஞ்ச ஊழல் வழக்கு விசாரணையில் ஏதாவது ஐ. வி. எஸ். அல்லது ஐ. எ. எஸ். ஆபீஸர்களின் மீது விசாரணை நடந்து வருகிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சில அதிகாரிகளின் பேரில் விசாரணை நடந்து வருகிறது.

Anthrax

* 106 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that two persons have died of Anthrax in the North Arcot district recently; and

(b) if so, the precautions taken to prevent its infection to others?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) The preventive measures taken were :

(i) Dead sheep were buried deep in the earth with lime.

(ii) Flaying of dead animals and consumption of the flesh of dead animals were prohibited.

(iii) Preventive inoculations were done among sheep and cattle.

(iv) Affected houses and other places were disinfected.

(v) Human cases of Anthrax were treated with penicillin.

(vi) Wide propaganda about the methods to be adopted to wards off infection by the people was carried out.

* 107 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு மாவட்டத்தில், மேல் ஆரணியில் அம்மையால் பாதிக்கப்பட்ட ஆட்டு இறைச்சி தின்ற காரணத்தினால் பலர் நோயினால் இறந்து விட்டதாக செப்டம்பர், அக்டோபர் மாதங்களில் புகார் வந்ததா?

(ஆ) அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

(இ) எத்தனை பேர்கள் இறந்தனர்? எத்தனை பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டனர்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir. Report of the death of two persons was received.

(b) The attention of the member is invited to the answer to Legislative Assembly Question No. 106.

(c) From 23rd October to 12th November 1958, 48 cases of human anthrax were recorded, out of which two proved fatal.

SRI A. A. RASHEED : Sir, May I know the source of the infection of Anthrax and when the cattle were affected, were they burnt or buried?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The infection came by handling dead sheep either by skinning or handling the meat. The dead animals were buried deep in the earth, about 8 or 9 feet below.

[7th February 1959]

SRI S. M. ANNAMALAI : சில கிராமங்களில் ஆடுகளை அறுப்பதற்கு முன்னால் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கவேண்டும் என்ற உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இம்மாதிரியான ஒரு விதி இருக்கிறது. ஆனால் அந்த விதி சில இடங்களில்தான் உவனிக்கப்படுகிறது.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : இம்மாதிரி வியாதிகள் எந்தெந்த காலங்களில் பரவுகிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : எங்கெங்கு நோய்கள் உண்டாகிறதோ அங்குதான் தடுப்பு நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்கள். மற்ற இடங்களில் தடுப்பு நடவடிக்கை வேண்டியதில்லை.

Raw film factory

* 108 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state with reference to Question No. 81 answered on 10th September 1958—

(a) whether any decision has been reached regarding the starting of a raw film factory at Ootacamund, Nilgiris district; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) The question is under the consideration of the Government of India.

SRI N. K. PALANISAMI : இதை ஒரு எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டி பரிசீலனை செய்து வந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதன் கருத்தென்ன ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த கமிட்டி பல இடங்களை பரிசீலனை செய்து விட்டு பிறகு ஊட்டிதான் சிறந்தது என்ற முடிவிற்கு வந்தது.

SRI J. MATHA GOWDER : அதற்கான ஆரம்ப வேலைகள் நடத்துவதற்கு எத்தனை ஆண்டுகள் பிடிக்கும் ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்தக் கேள்வியை பார்லிமெண்டில் கேட்டால் பதில் சொல்வார்கள்.

Tenkasi Panchayat

* 109 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் ஸ்தல-ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தென்காசி பஞ்சாயத்தை முனிசிபாலிட்டியாக மாற்ற வேண்டுமென்ற திட்டம் உண்டா ?

(ஆ) முனிசிபாலிட்டியாக மாற்றக்கூடாது என்று 1958-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மீ 25 உ மக்களால் ஆட்சேபணை செய்யப்பட்ட மகஜர் கிடைத்ததா ?

(இ) அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) There is no proposal to constitute a municipality for the Tenkasi Panchayat area at present.

(b) Yes, Sir.

[7th February 1959]

(c) The Government have dropped the proposal for the present.

* 110 Q.—

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member Sri Veluchamy is not in his seat. The question and answer will be printed in the official proceedings.

SRI T. VELUCHAMI : கனம் ஸ்தல-ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தென்காசி முனிசிபாலிட்டி எதிர்ப்பு கமிட்டியார் தென்காசியை முனிசிபாலிட்டியாக ஆக்கக்கூடாது என்று மனுப்போட்டார்களா ?

(ஆ) அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) Yes, Sir.

(b) The Government have dropped the proposal for the present.

Sirkali Panchayat

* 111 Q.—**SRI C. MUTHIAH :** கனம் ஸ்தல-ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

சட்டப்படி தேவையுள்ள ஜனத்தொகையும், நிதி வசதியும் இருந்தும் சீர்காழி பஞ்சாயத்தை நகர சபையாக மாற்றுவதற்கு அனுமதிக்காத காரணம் என்ன ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : As the Sirkali Panchayat is not in favour of the conversion of the area into a Municipality, the proposal has been dropped by the Government.

SRI C. MUTHIAH : பஞ்சாயத் வருமானம் ஒரு லட்சத்தி பதினாயிர ரூபாயாக இருந்தும், ஜனத்தொகை 22 ஆயிரத்திற்கு மேல் இருந்தும் சீர்காழி பஞ்சாயத்துக்கு ஏன் இன்னும் இந்த பாக்கியம் கிட்டவில்லை ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : சீர்காழி பஞ்சாயத்தின் விருப்பமின்மையே இதற்குக் காரணம்.

Community Development Scheme

* 112 Q.—**SRI C. MUTHIAH :** கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சமுதாய நலத் திட்டக் கால வரம்பை அதிகமாக்க உத்தரவு போடப்பட்டதா ?

(ஆ) அப்படியானால் எவ்வளவு காலம் ?

(இ) அதிகப்படியாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை எவ்வளவு ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) The Community Development Programme was previously implemented in three stages of three years duration each, namely, pre-intensive, intensive and post-intensive. These three stages have now been abolished and have been replaced by two stages, namely, Stage I and Stage II of five years duration each. The date for the coverage of the whole State by National Extension Service has been extended up to the third year of the Third Plan.

[7th February 1959]

(c) Each Stage I Block is eligible for a financial allotment of Rs. 12 lakhs and each Stage II Block for a financial allotment of Rs. 5 lakhs. Previously, the aggregate financial content of a block during the pre-intensive and intensive stage was Rs. 12 lakhs whilst during the post intensive stage, an annual provision of Rs. 30,000 for works and schemes and Rs. 33,000 for staff was made.

SRI C. MUTHIAH : சமுதாய நலத் திட்டப் பள்ளக்குகள், C.D. பள்ளக்ஸ், N.E.S. பள்ளக்ஸ், ரிவெர்டெட் N.E.S. பள்ளக்ஸ் என்று மூன்று பிரிவுகள் இருக்கின்றன. இவைகளில் இரண்டு பிரிவுகளுக்கு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பிரிவிற்கு பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. அந்தப் பிரிவிற்கு எப்போது பணம் ஒதுக்கப்படும்? அந்தப் பிரிவில் எப்போது வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்படும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : முடிவடைந்த பிரிவுகளுக்கு களைப்பற்றி தற்போது புனராலோசனை செய்ய முடியாது. பாக்கி இருக்கும் பள்ளக்குகளைப் பொறுத்தவரையில், அவைகளுக்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அவைகளுக்கெல்லாம் இனி வரும் பட்ஜெட்டுகளில் பணம் ஒதுக்கலாம்.

DEPUTY SPEAKER : With the permission of the House, I will take five minutes more and finish the rest of the questions.

* 113 Q.—**SRI C. MUTHIAH** கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

சமுதாய நலத் திட்டப்பகுதியில் மேஜர் (II Grade) பஞ்சாயத்துக் களைச் சேர்க்க உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That question does not arise as all the Panchayats within a Block are eligible for the benefit of the Community Development Programme.

SRI A. GOVINDASAMY : சில மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கள் கம்யூனிடி டெவலப்மென்ட் பள்ளக்குகளாக எடுத்துக் கொள்ளப்படும், சில மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கள் அத்தகைய பள்ளக்குகளாக எடுத்துக் கொள்ளப்படாமலும் இருக்கின்றன. உதாரணமாக வளவனூர் பஞ்சாயத்து இத்திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அதை இத்திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போதுள்ள உத்தரவுப் பிரகாரம், எல்லாப் பஞ்சாயத்துக்களையும் இத்திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள முடியும்.

Epidemic diseases

* 114 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) நகரங்களிலும், கிராமங்களிலும் ரோடுகளின் ஓரங்களிலே திறந்த வெளியிலே பலகாரங்கள், மிட்டாய்கள், பாணங்கள் போன்ற சாப்பிடக்கூடிய பொருள்களை விற்பதன் மூலம் காலரா, சித்பேதி போன்ற பெருவாரியான வியாதிகள் உண்டாகின்றனவென்று சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டதா?

(ஆ) அவ்வாறு சர்க்காரின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருப்பின், எடுக்கப்பட்டிருக்கும் நடவடிக்கைகளின் விவரங்கள் யாவை?

[7th February 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) The Government are aware that the sale of exposed foodstuffs contribute to the spread of intestinal infections.

(b) The provisions of the Madras Public Health Act and the Prevention of Food Adulteration Act are enforced wherever necessary by the public health staff to prevent the sale of exposed foodstuffs.

SRI P. G. MANICKAM : தின் பண்டங்களை விற்பதையும் உணவுப் பொருள்களைக் கலப்படம் செய்து விற்பதையும் தடுக்க சர்க்கார் சட்டமியற்றி யிருந்தாலும், கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் பண்டங்கள் சர்வ சாதாரணமாக அவ்வாறு விற்பனை செய்யப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே இதை அறவே தடுப்பதில் ஆங்காங்குள்ள அதிகாரிகளை கவனம் செலுத்தச் செய்யும்பொருட்டு, ஒரு ஸ்பெஷல் உத்தரவை அந்த அதிகாரிகளுக்கு அனுப்ப சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சில மாதங்களுக்கு முன்பு தான் இதற்காக ஒரு தனி உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் 15-6-1958-ம் தேதியன்று ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. அது இது தான். அந்த உத்தரவில், பழங்கள், நித்திப்புத் தின்பண்டங்கள், இட்டிலிகள், தோசைகள், வடைகள், கோவாக்கள், ரசகுல்லாக்கள் முதலியவைகளை ஈ மொய்க் காமல் மூடி வைத்து விற்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை நகரத்தில்தான் எளிதில் அமல் நடத்த முடியும். கிராமங்களில் இதைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தான் அமல் நடத்த முடியும். அங்கே சுகாதாரக் கேடான வியாபாரப் பழக்க வழக்கங்களை திடீரென்று மாற்ற முடியாது. ஆனால் அங்கும் கூடிய வரையில் சுகாதார இலாகா சிப்பந்திகள் இது சம்பந்தமாக எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சுகாதாரக் கேடான வியாபார குறைகளைப் போக்க வேண்டுமானால் மக்களிடத்தில் அதற்குப் பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். அதைச் செய்தால்தான், இத்தகைய பண்டங்களை வாங்கக்கூடாது, இவைகள் உடல் நலனுக்குக் கெடுதி விளைவிக்கக்கூடியவை என்பதை மக்கள் உணர்வார்கள். அப்போதுதான் இந்தச் சட்டங்களும் உத்தரவுகளும் வெற்றி அடையும்.

* 115 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-ம் வருஷத்திலே கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலே எந்தெந்தத் தாலுக்காக்களிலே காலரா நோய் பரவியது?

(ஆ) எத்தனை பேர்கள் காலராவினால் பீடிக்கப்பட்டார்கள்?

(இ) இவர்களுள், எத்தனை பேர்கள் இறந்தார்கள்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Cholera occurred in a mild epidemic form in the taluks of Bhavani, Coimbatore, Dharapuram, Erode, Gobichettipalayam and Udumalpet. Palladam and Pollachi taluks reported sporadic cases.

(b) 730.

(c) 342.

SRI P. G. MANICKAM : கனம் மந்திரி அவர்கள் இப்போது குறிப்பிட்ட தாலுகாக்களில் சில இடங்களில் ஒவ்வொரு வருஷமும் காலரா தோன்றிப் பரவுகிறது. ஆகையால், காலரா தோன்றிப் பரவியதும் இப்படிப்பட்ட இடங்களை காலரா பரவும் இடங்கள் எனப் பிரகடனப்படுத்த

[7th February 1959]

வதுடன், அங்கெல்லாம் அவ்வப்போது முன் எச்சரிக்கை நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுவதற்கு வகை செய்யும் உத்தரவு ஒன்றை சர்க்கார் பிறப்பிக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: காலரா பரவுவதற்கு முக்கிய காரணம் நல்ல குடிதண்ணீர் இல்லாததுதான். இப்போது ஆங்காங்கே பாதுகாக்கப்பட்ட நல்ல குடிதண்ணீருக்கு வசதி செய்யப்பட்டு வருகிறது. இருந்தாலும் நல்ல குடிதண்ணீர் இல்லாத சில இடங்களில் இந்த நோய்கள் தோன்றுகின்றன. இவைகள் தோன்றிப் பரவுவது தெரிந்ததும் சுகாதார இலாகாவின் மக்களுக்கு தடுப்பு ஊசி போடுகிறார்கள். இன்னும், மற்ற நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டுத் தான் வருகின்றன.

Gramasevaks

* 116 Q.—**SRI C. MUTHIAH:** கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1957-58-ல் கிராம சேவக் பயிற்சியில் தேராததனால் எத்தனை பேர் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை?

(ஆ) அவர்கள் நிலை என்ன?

(இ) அவர்கள் உபகாரச் சம்பளம் திரும்ப வசூலிக்கப்படுகிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) 15.

(b) They will not be employed as Gramasevaks and they will have to seek someother employment.

(c) No, Sir.

SRI C. MUTHIAH: இவர்களில் 1½ வருட காலத்திற்கு மாதம் 45 ரூபாய் ஸ்டைபென்ட் சர்க்காரிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டு பயிற்சி பெற்ற பிறகு பயிற்சியில் தேராதவர்களை, அவர்கள் சொந்தப் பணத்திலேயே படிப்பதாயிருந்தால் மீண்டும் ஒரு முறை படிப்பதற்கு அனுமதிக்கலாம். அவ்வாறு படிப்பவர்களில் பரீட்சையில் தேறுபவர்களுக்கு கிராம சேவக் உத்தியோகம் கொடுக்கலாம், தேராதவர்களுக்கு “ஸ்பின்னிங் ஆர்கனைஸேஷன்” போன்ற ஸ்தாபனங்களில் உத்தியோகங்கள் கொடுக்கலாம். அரசாங்கம் அவ்வாறு செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அது ஆலோசனை செய்யப் பட வேண்டிய விஷயம். இது சம்பந்தமாக இப்போது ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை.

Money order forms, post cards and postal orders

* 117 Q.—**SRI A. A. RASHEED:** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state with reference to Question No. 439 answered on 28th March 1958—

(a) whether the Government are aware that the money order Forms, Post-cards and Postal Orders are still printed only in Hindi and English; and

(b) if so, whether the Government propose to make further representation to the Union Government in the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) It has been ascertained from the Postal department that Money Order forms and postal order forms now in use are only in English, but that post cards printed in Hindi have been supplied to Post offices in this State.

(b) No, Sir.

[7th February 1959]

SRI A. A. RASHEED: What is the reply that Government have received to our previous representation to the Union Government? Will regional language be included in the money order forms and post cards?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The matter is under the consideration of the Government on the basis of the report submitted by the Language Committee appointed by Parliament. No final decision has yet been taken and so no communication has been received.

SRI A. GOVINDASAMY: சில தபால் நிலையங்களில் ஹிந்தியில் அச்சடிக்கப்பட்ட மணி ஆர்டர் பாரங்கள் தான் இன்னும் வழங்கப்படுகின்றன என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? இவைகளை ஹிந்தி தெரியாதவர்கள் உபயோகிக்கும்போது இவைகளை பூர்த்தி செய்யத் தால் பணம் அனுப்புகிறவர்களுக்கே அது திரும்பி வருகிறது. எனவே இந்த ராஜ்யத்தில் எல்லா இடங்களிலும் மணி ஆர்டர் பாரங்களை தமிழிலேயே கொடுக்கும்படி மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் இந்த அரசாங்கம் கேட்டுக் கொள்ளுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நாம் மொழி சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பியுள்ள மெமொராண்டத்தில் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். இது சம்பந்தமாக இதுவரையில் ஒரு முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை. இப்போதைக்கு, இந்த பாரங்கள் ஆங்கிலத்தில் கொடுக்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவைகள் தமிழிலும் கொடுக்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, since a large amount of sentimental objection is prevalent due to the presence of Hindi and English languages and not the regional language, will the Government take repeated steps and represent the matter to the Central Government so as to make them realize that people in the South are insistent on having cards and money order forms in the regional language?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: As a matter of fact, the Official Language Commission itself has pointed out that this was wrong. On this basis we also submitted our representations in a memorandum which we sent to the Government of India. The whole matter is under the consideration of the Government of India.

Dhrangadhra Chemical Works, Limited

* 118 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR** (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the terms under which the Government have taken shares in Dhrangadhra Chemical Works, Limited; and

(b) whether the factory has commenced production?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) The Dhrangadhra Chemical Works, Limited, is an existing company owning a soda ash plant in Saurashtra. The company has been licensed to set up a new caustic soda and soda ash factory in the Tiruchendur taluk of Tirunelveli district. To meet the cost of establishing the new

[7th February 1959]

factory, the company issued additional share capital to the extent of rupees one crore and three lakhs. In this additional issue this Government took shares to the extent of Rs. 10 lakhs subject to the condition that a Government representative should be taken as a non-rotational Director on the Board of Directors of the company and that its Articles of Association are amended for this purpose. This has been done.

(b) The factory in the Tiruchendur taluk has not yet commenced production.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இவர்கள், உப்பளம் எடுப்பதற்கு நிலங்கள் கோரியிருக்கிறார்களா? அப்படியானால், இவர்களுக்கு சர்க்காரால் நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், எத்தனை ஏக்கர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மூலக் கேள்வி பங்குகள் (ஷேர்ஸ்) சம்பந்தமானது. இருந்தாலும், இவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று மாத்திரம் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : வேறொரு இம்மாதிரியான தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த மூல ரோச்சி விக்டோரியா அவர்கள் லேஸென்ஸ் கோர, அதற்கு நமது ராஜ்ய அரசாங்கம் சபாநிதி செய்ததா? அவருக்கு லேஸென்ஸ் கொடுக்க மத்திய அரசாங்கம் ஏன் மறுத்தது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : லேஸென்ஸ் கொடுக்க மத்திய அரசாங்கம் மறுக்கவில்லை. காஸ்டிக் சோடா பாக்டரி நிறுவ ஏராளமான மூலதனம் வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களால் அந்த மூலதனத்தை நம் ராஜ்யத்தில் சேகரிக்க முடியவில்லை.

Local Development Works

* 119 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** (on behalf of Sri T. Veluchami) : கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-59-ல் Local Development Works Scheme-ன் கீழ் மத்திய சர்க்கார் முதலில் கொடுப்பதாகச் சொன்னத் தொகை எவ்வளவு?

(ஆ) இந்த அக்டோபரில் மேற்படித் தொகையை குறைத்துவிட்டார்களா? அப்படியானால் எவ்வளவு குறைத்தார்கள்?

(இ) முதலில் எதிர்பார்த்தத் தொகையைக் குறைக்காமல் கொடுக்கும்படி சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்த உத்தேசம் எதேனும் உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The total grant allotted by the Central Government to this State for Local Development Works for 1958-59 is Rs. 39.62 lakhs.

(b) No, Sir.

(c) Does not arise.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Is there any proposal before the Government to extend the scheme by one more year? If the answer is likely to be in the negative, will the

[7th February 1959]

Government consider the desirability of extending it by one more year in view of the fact that these works serve a very useful purpose in the non-block areas?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Government's intention is not only to extend this by one more year but for some more time. This matter has been taken up with the Planning Commission and I expect favourable orders will be passed.

* 120 Q.—**SRI D. S. AUTHIMOOLAM** (on behalf of Sri T. Veluchami) : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் அடுத்த ஆண்டு முதல் தொகை கொடுக்கமாட்டோம் என்று மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து தகவல் எதேனும் வந்ததா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : அப்படியானால், இனி லோக்கல் டெவலப்மென்ட் வொர்க்குகள் செய்ய முடியாதென்று சொன்னால் நான் பளாக் ஏரியாக்களில் உள்ள கிராமங்களுக்கு என்ன விதமான வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கு, எப்படி வேலைகள் நடப்பதற்கு உதவியளிக்க சர்க்கார் உத்தேசம்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதைப்பற்றி கேள்வி கேட்டார்கள். நான் சொன்னது, இந்த வேலை தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டுமென்றுதான் இந்த சர்க்கார் நினைக்கிறது. அதைப் பற்றி ப்ளானிங் கமிஷனுக்கும் எழுதியிருக்கிறோம். அதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : What will be the fate of the works that have already been carried out? It was stated that the grants to these works have been stopped. Pending the approval of the Planning Commission, may I know whether the Government will take any action to grant some interim relief in respect of works which have already been taken up?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There are sufficient funds available for the works that have already been taken up during this year and the works which have been carried out. The question relates to the programme for the next year.

DEPUTY SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member]

II.—DISCUSSION ON THE GOVERNORS ADDRESS—cont.

DEPUTY SPEAKER : Hon. Members who have given notice of amendments to the Motion of Thanks, may now move the same.

SRI S. M. ANNAMALAI : Sir, I move—

“Add at the end the following :

‘but regret to note that the Address does not refer to the steps taken in regard to fixing the wages for agricultural labourers’.”

[7th February 1959]

SRI A. GOVINDASAMY: I second the amendment, Sir.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Sir, I move—

“Add at the end the following:

‘but regret that adequate mention has not been made about the soaring prices of foodgrains and essential articles required for daily use and about the steps taken by the Government to bring down the same.’”

The amendment was duly seconded.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: Sir, I move—

“Add at the end the following:

‘but regret to note that the address does not refer to the failure of the Government:

- (i) to introduce free and compulsory universal education;
- (ii) to take steps for the speedy nationalization of industries; and
- (iii) to revise the taxation structure consistent with the ideal of Socialism.’”

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: I second the amendment, Sir.

SRI A. GOVINDASAMY: Sir, I move—

“Add at the end the following:

‘but regret to note that the Address does not refer to:

- (i) the unemployment and beggar problems;
- (ii) control of food prices;
- (iii) Minor Irrigation facilities in the State;
- (iv) adequate compensation to the poor agriculturists in Neiveli Lignite area;
- (v) failure to start sugar and vanaspathy factories in the South Arcot district;
- (vi) failure to extend supply of electricity in South Arcot district; and
- (vii) failure to start heavy industries in the State.’”

SRI S. M. ANNAMALAI: I second the amendment, Sir.

* SRI R. KRISHNASAMI NAIDU: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆமோதிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இத்தகைய உரைகள் மீது நன்றி தெரிவிக்கும் சம்பிரதாயத்தை அனுஷ்டிக்கும் வகையில் கூட நம் சபையிலே மாறுபட்ட கருத்துக்கள் காணப்படுவது வருந்தற் குரியதாகும்.

[7th February 1959]

DEPUTY SPEAKER: There are many hon. Members who wish to take part in the discussion. So, in consultation with the Hon. Leader of the House, it has been agreed that the House may sit in the afternoon also from 2-30 p.m. The House will rise for lunch at 1 o'clock and meet again at 2-30 p.m. I allot 10 minutes for each hon. Member and request the hon. Members to adjust their speeches within the time allotted and not to exceed the time-limit. Now, Sri Krishnasami Naidu may continue his speech.

* SRI R. KRISHNASAMI NAIDU: அப்படி நன்றி தெரிவிப்பது அந்தந்த நாட்டின் பண்பாட்டைக் குறிப்பதாகும். ஆகவே அச்சந்தர்ப்பங்களில்கூட உசிதமற்ற கருத்துக்களை இந்த சபையில் பிரஸ்தாபிப்பது என்பது எல்லோராலும் வரவேற்கத்தக்கதாக இராது என்பதை எல்லோரும் உணர வேண்டுமென்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நன்றி பாராட்டுவதும், பணிவிற்குரிய மரியாதை செலுத்துவதும் பண்டைக் காலத்திலிருந்தே நம் நாட்டில் தொன்றுதொட்டு அனுஷ்டித்து வரும் ஒரு சிறந்த பண்பாடாகும். நம் நாட்டில் முற்காலத்தில் வாழ்ந்த பெரியவர்கள் எல்லோரும் கூட, அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்களைப் பற்றி எப்படி எவ்வாறு கருதிக் கொண்டிருந்தார்கள், எப்படி அவர்கள் தங்கள் பணிவை தெரிவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதற்கான சான்றுகள் பல நம் தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. இதையெல்லாம் தமிழ் நாட்டவராகிய நாம் மறந்து விட்டால் நம் தமிழ் பண்பாடு எல்லாம் எவ்வாறாகுமோ என்று கவலைப்பட வேண்டியிருக்கிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். சமயப் புலவர்களில் ஒருவர் தன்னைப் பற்றி சொல்வது தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படுகிறது. அப்பர் சொல்கிறார்,

“குலம் பொல்லேன் குணம் பொல்லேன் குறியும் பொல்லேன்
குற்றமே பெரிதுடையேன் கோலமாய
நலம் பொல்லேன் நான் பொல்லேன் குருனியல்லேன்
நல்லாரோடிணங்கிலேன் நடுவே நின்ற
விலங்கல்லேன் விலங்கல்லாதொழிந்தேனல்லேன்
வெறுப்பனவும் மிகப் பெரிதும் பேசவல்லேன்
இலம் பொல்லேன் ஏற்பதன்றி ஈயமாட்டேன்
என் செய்வேன் ஏழையேன் தோன்றினேனே”

என்று.

தாயுமானவர் சொல்கிறார்.

“பண்ணேனுனக்கான பூசையொரு வடிவிலே பாவித்திறைஞ்சுவாங்கே
பார்க்கின்ற மலருடு நீயேயிருத்தியப் பனிமலரெடுக்க மனமு
நண்ணேனலாமலிருக்கதான் குவிக்கவெனினுமென்னுட
நிற்றி நீ, மெல்லாம்
நான் கும்பிடும்போத ரைக்கும்பிடாதலர் நான் பூசை செய்யின்
முறையோ”

என்று.

இதெல்லாம் தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படுபவனவாகும். தமிழின் சிறப்பு தமிழ் இலக்கியங்களாலாகும் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. ஆகவே, நன்றி தெரிவிப்பது என்பதும், மரியாதை செலுத்துவது என்பதும் சிறந்த பண்பாடுகளாகும். முற்காலத்தில், நம் நாட்டில் பெரியவர்கள் எல்லோரும் எப்படி நன்றியையும், பணிவான குணங்களையும் போற்றி பாதுகாத்து வளர்த்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இவைகளை எல்லாம் சான்றுகள் பகர்கின்றன. தமிழைப்பற்றி, தமிழ் பண்பாட்டைப் பற்றியும், தமிழ் வளர்ச்சியைப் பற்றியும் பலவிதமான கருத்துக்கள் எல்லாம் கூறப்படுகின்றன. அவைகளில் நாம் எவ்வளவோ சிரத்தையும், அக்கரையும் எடுத்துக்கொள்வதாக நாம் காண்பித்துக் கொள்கிறோம். ஆனால் கவர்னர் பெருமான் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் வகையில் இங்கு பரிமாறப்படும் வார்த்தைகள் அவைகளுக்கு சான்றாக அமைந்திருக்கிறதா என்று நாம் சற்று கவனித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கவர்னர் அவர்களின் உரையின்மீது விவாதம் நடத்தும்போது அவரவர்களின் கட்சிக்கு

[Sri R. Krishnasami Naidu] [7th February 1959]

ஆதரவாக அமையும் விதத்தில் பொதுமக்களின் எண்ணங்களையும் கவனத்தையும் திருப்புவதற்காக, அவர்களுடைய உரையில் மக்களின் விருப்பங்கள் பிரதிபலிக்கவில்லை என்ற வகையில் அதை எடுத்துச் சொல்வதற்காக வேண்டிய காரணங்கள் கண்டு பிடிப்பதற்கான இந்த “தேடு படலத்தை” அவர்கள் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு காரணம் கண்டு பிடிக்க, சரியான காரணங்கள் அகப்படாத காரணத்தினால் ஏதாவது கவைக்குதவாத காரணங்களைக்கூறி, ஏதாவது காரணங்களை கற்பித்து கவர்னர் அவர்களது உரையில் மக்கள் என்னென்ன எதிர்பார்த்தார்கள் அவைகள் காணப்படாது பொதுமக்கள் ஏமாற்றம் அடைந்து விட்டார்கள் என்றெல்லாம் பேசப்படுகிறது. இந்தமாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் எது தேவையோ, எதைச் சொல்லவேண்டுமோ, அதைப்பற்றி சுருக்கமாக சொல்லி விளங்க வைத்திருக்கிறார்கள் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள், அவர்களது உரையிலே. அவைகளை வைத்துக்கொண்டு, அதன் மூலம் நம் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கான காரியங்களை காரண காரியத்தோடு விளக்கி சர்க்காருக்கு ஆலோசனை சொல்வது போதுமானது. அதை விட்டுவிட்டு அது சொல்லப்படவில்லை இது சொல்லப்படவில்லை என்று சொன்னால் பல்லாயிரக்கணக்கான பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன, அவைகள் ஒவ்வொன்றும் பற்றிக் கூறப்படாததற்கு காரணமென்ன என்று சொல்லி கூறப்படாத விஷயங்கள் என்னவென்று தேடிக்கண்டுபிடிப்பது லகுவான காரியந்தான். கவர்னர் உரைமீது நன்றி தெரிவிக்கும்போது கூட அவரவர் அவரவர்களின் கட்சிநலனைத்தான் முக்கியமாக கருதுகிறார்கள். கவர்னர் உரையில் என்னென்ன சொல்லப்படவில்லை என்று பொது மேடையில் சொல்வதற்கு அவர்களுக்கு இது சௌகரியமாக இருக்கும். இப்பொழுது ஒருவர் உண்ணுவிரதம் இருக்கிறார், “ஆகாஷ்வாணி” என்ற பெயரை உபயோகிக்க கூடாதென்று. அதைப்பற்றி கவர்னர் அவர்களது உரையில் ஒன்றுமே குறிப்பிடப்படவில்லையே, அதற்கு யாதொரு பதிலும் சொல்லப் படவில்லையே என்று பொது மேடையில் நானியே அவர்கள் பேச முன்வருவார்கள். “ஆகாஷ்வாணி” என்ற வார்த்தையை உபயோகிப்பது பற்றி ஆட்சேபம் தெரிவிப்பவர்கள் சற்று நான் சொல்வதை கவனிக்க வேண்டுகிறேன். அவரவர்கள் அவரவர்களது பகுதியிலுள்ள கிராமங்களுக்குச் சென்று படிப்பு வாசனையற்ற மக்களிடம் ஏதாவது ஒரு நிபந்தனையைச் சொல்லி சத்தியம் செய்யுங்கள் என்று சொல்லிக் கேட்டால் அவர்கள் உடனே “ஆகாஷ்வாணி, பூமாதேவி சத்தியமா” என்று ஆணும், பெண்ணும் சொல்வதைக் கேட்கலாம். சமீபத்தில் ஒரு சில தினங்களுக்கு முன்னர் ஓர் ஆண்டு விழாவிற்காக ஓரிடத்திற்கு சென்றிருந்தபோது இந்த வார்த்தையைச் சொல்லாமலேயே ஒரு கேள்வியை எழுப்பினேன் அதற்கு, “ஆகாஷ்வாணி, பூமாதேவி சத்தியமா” என்று பல குரல்கள் கிளம்பின. ஆகவே, இந்த ஆகாஷ்வாணி என்ற வார்த்தை எப்படி, புதிதானது என்று கண்டுபிடித்தார்களோ தெரியவில்லை. அந்த வார்த்தையை உபயோகிப்பதனால் என்ன இழுக்கு வந்துவிடப்போகிற தென்று எனக்குப் புரியவில்லை. அல்லது அந்த வார்த்தையை உபயோகிப்பதனால் என்ன கஷ்ட நஷ்டங்கள் வந்துவிடுமென்று தெரியவில்லை. அல்லது அதனால் நமக்கு ஆதீகமாக ஏற்படும் கெடுதல்கள் அல்லது சஞ்சலங்கள் என்னவென்று பார்த்தால் எனக்கு ஒன்றுமே தோன்றவில்லை. இதை பொது மக்கள் ‘முன் வைத்து அதை பிரமாதப் படுத்தப் பார்ப்பதை ஒரு கேலிக்கூத்தாகத்தான் கருத வேண்டியது யிருக்கிறது. இது போன்ற காரியங்களை பொது மக்கள் முன்னர் வைத்து தங்கள் கட்சிக்கு பலம் சேர்க்கவேண்டுமென்று விரும்புவவர்கள், கவர்னர் அவர்கள் உரையில் காணப்படுவதுபோல் நம் நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கான பல ஆக்கவேலைகள் இருக்கின்றன, அதில் நாம் கவனம் செலுத்தினால் எவ்வளவோ காரியங்களை நாம் சாதிக்க முடியும். இப்பொழுது நாம் எதிர்பார்க்கும் அளவுக்கு உணவு அபிவிருத்தி ஏற்படவில்லை, நாம் எதிர்பார்க்கும் அளவுக்கு விளைச்சல் அதிகரிக்கவில்லை, இந்தத் திட்டங்களின் மூலமாக அபிவிருத்தி எதிர்பார்த்தபடி அமையவில்லை என்பதைக் கூட குறையாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலே அங்கத்தினர்கள் அவரவர்களுடைய பகுதியிலே கவனம் செலுத்தினால் எவ்வளவோ காரியங்களை நாம் செய்ய இயலும். ஒவ்வொரு பகுதியிலும்

[Sri R. Krishnasami Naidu] [7th February 1959]

நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின்கீழ் புதியதாக அனை கட்டுவதன் மூலம் மட்டும் உணவு உற்பத்தி பெருகிவிடும் என்பது சாத்தியமல்ல. இயற்கை வசதி இல்லாத பகுதிகளில் இப்பொழுது இருக்கும் நிலங்களில் அதிகமாக விளைச்சலை ஏற்படுத்துவதற்கு சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கின்றன. சர்க்காரிடம் திட்டங்களும் இருக்கின்றன. அப்படியிருக்கும்பொழுது ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும், ஒவ்வொரு அங்கத்தினர் தொகுதியிலும்கூட புதிய முறையில் நல்ல வகையிலே விவசாயம் செய்து உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கான வழிவகைகள் இருப்பதை ஆராய்ந்து அறிந்து அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும். அந்த நிலங்களில் அபிவிருத்தி செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் என்னென்ன இருக்கின்றன என்பதை ஆராய்ந்து, அவைகளுக்கான திட்டங்களை திட்டி அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால், அதிகமான உற்பத்தி ஏற்படுவதற்கு வழிவகைகள் செய்யலாம். ஓரளவுக்கு அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் இந்தப்பணியைச் செய்துவருகிறார்கள். இருந்தாலும், அவரவர்கள் வாக்கூடிய பகுதியிலே, அவரவர்கள் கவனத்திற்கு வரக்கூடிய திட்டங்களை, விஷயங்களை நோடியாக தெரிந்துகொண்டிருப்பவர்கள் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். ஒவ்வொரு சிறிய பகுதியிலும் என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன, அபிவிருத்திக்கான சாத்தியக்கூறுகள் என்னென்ன இருக்கின்றன என்பதை அந்தந்த பகுதியிலுள்ளவர்கள் ஆராய்ந்து பார்த்து, திட்டமிட வேண்டும். அரசாங்க அதிகாரிகள் இம்மாதிரி திட்டங்களை தீட்ட முடியும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆகவே, அந்தந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்கள், உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கான திட்டங்களை ஆராய்ந்து பார்த்து, அதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும்.

சமீபத்திலே, விவசாய உற்பத்தியை பெருக்குவது சம்மந்தமாக ஆலோசனை கூறுவதற்கு ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டி ஜில்லாவாரியாகச் சென்று பொது மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தை கேட்டறிந்து வருகிறது. என்னுடைய பகுதிக்கு வந்தபோதுகூட, எங்கள் பகுதிக்கான திட்டங்களைப்பற்றி நாங்கள் யோசனை சொன்னோம். எங்களுடைய தாலுகாவிலுள்ள காங்கிரஸ் ஊழியர்களுடைய கருத்தரங்கில் மூன்று நாட்கள் விவாதித்தபொழுது இதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தோம். அதன் பேரில் எங்கள் பகுதிக்கான சாத்தியமான திட்டங்களை தயாரித்து சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதற்காக வேண்டிய நடவடிக்கைகள் இப்பொழுது தொடர்ந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் கமிட்டி வந்தபொழுதுகூட இதுபற்றி எங்களுடைய ஆலோசனைகளை கூறினோம். நாங்கள் இதற்கான திட்டவட்டமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதற்காக நாங்கள் ஒரு பாரம் தயாரித்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரக்கூடிய நிலங்களின் சர்வே நம்பர், நிலங்களிலுள்ள பழைய கிணறுகள், புதியதாக வெட்டப் படவேண்டிய கிணறுகள், அதற்காக ஆக்கக்கூடிய செலவு, பம்புசெட்டுகள் வைப்பதற்கான செலவு, இன்னும் நிலங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு எந்த வகையான ஏற்பாடுகள் தேவை என்ற விவரம் ஆகியவைகளை சேகரித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். எல்லா ஊழியர்களுக்கும் அனுப்புவதற்கு 15 பத்திகள் கொண்ட பாரத்தை அச்சடித்திருக்கிறோம். ரெவின்யூ கிராமம் வாரியாக இந்த விவரங்கள் சேகரிக்கப்படுகின்றன. இந்த மாதம் 15-ம் தேதிக்குள் எங்கள் தாலுகாவில் இந்த விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டு விடும் என்று நான் நம்புகிறேன். 5,000, 10,000 ஏக்கர்களுக்கு இந்தத் திட்டம் தயாரிக்கப்படும். இதற்காக ரூபாய் 25 முதல் 50 லட்சம் வரையில் தேவைப்படலாம். இரண்டு வருஷங்களில் 8,000 ஏக்கருக்குக் குறையாமல் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர முடியும். முதல் வருஷம் 10 மூட்டை, இரண்டாவது வருஷம் 20 மூட்டை விளையக்கூடிய நிலங்கள் சரியாக சாகுபடி செய்யாத நிலைமையில் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை வகுத்து, அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதன் மூலம், அதிகமான ஏக்கர் நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரமுடியும். அதிகமான உற்பத்தியையும் எதிர்பார்க்க முடியும். இம்மாதிரி வேலைகளில் அரசாங்கம் அதிகமாக கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

[Sri R. Krishnasami Naidu] [7th February 1959]

இம்மாதிரி ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் திட்டவட்டமான திட்டங்கள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டால், அந்தத் திட்டங்களை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு, அவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய நீண்ட கால கடன் வசதி போன்ற வசதிகளை அளித்தால் அனுசூலமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*** DEPUTY SPEAKER :** நேரம் ஆகிவிட்டது. அடுத்து கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ லாலர் பேசுவார்.

*** Sri S. LAZAR :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல முற்படுகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் உரையைக் கேட்க சிலர் வராமல் இருந்ததும், அவர்கள் அப்படி வராமல் இருந்ததற்கு இங்கே காட்டப்பட்ட காரணமும் உள்ளபடியே ஆச்சரியத்திற்குரிய ஒரு அம்சமாக இருக்கிறது. இந்தப் பரம்பரை வழக்கம் எப்படி வந்தது என்பதுபற்றி சற்று ஆலோசித்து பார்ப்போமானால், இதுபோன்று வராமல் இருப்பது எவ்வளவு அர்த்தமற்ற அம்சம் என்பதை நன்றாக புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆங்கிலேயர் நாட்டிலே இருந்த இந்த சம்பிரதாயத்தை நமது அரசியல் சட்டத்திலே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தச் சம்பிரதாயம் முதல் முதலிலே ஆங்கிலேய நாட்டிலே ஏற்பட்ட பொழுது, இந்தச் சபையை கூட்டுவதற்கு ஒரு ஆதாரமாக இருந்தது. பிறகு கூட்டப்பட்ட சபையை ஆரம்பித்துவைக்கும் ஒரு சம்பிரதாயமாக இருந்து, நாளடைவிலே கூட்டத்தைக்கூட்டி ஆரம்பித்து வைக்கும் வேலைகளைச் செய்யும்பொழுது அரசாங்கத்தின் கொள்கையை வகுத்து கூறக் கூடிய ஒரு நிகழ்ச்சியாக அமைந்தது. அந்த முறையிலே அந்த சம்பிரதாயம் இருந்துகொண்டு வருகிறது. அதே சம்பிரதாயத்தை இன்றைக்கு சட்டபூர்வமாக நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த சட்டத்தின் அடிப்படையிலே இந்த சட்டசபையில் சத்தியப் பிரமாணம் செய்து கொண்டதினால், அன்றையதினமே இந்த சம்பிரதாயத்தை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம், அப்படியிருக்கும்பொழுது அந்த சம்பிரதாயம் எங்களுக்கு பிடிக்கவில்லை. ஆகவே, நாங்கள் வரவில்லை என்று சொல்லுவது உள்ளபடியே ஆச்சரியத்திற்குரிய ஒரு அம்சமாகும். அதை விட குறிப்பாக கவனிக்கவேண்டியது அரசியல் சட்டத்தின் 174 (1) பிரிவின் படி கவர்னர் அவர்கள் போட்ட உத்தரவின் பேரில் இந்த சபையிலே நாம் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறோம். கவர்னர் அவர்களின் உரையைக் கேட்க விரும்பாதவர்கள், 174 (1) பிரிவின்படி அவர் போட்ட சம்மனின் பேரில் சபைக்கு வராமல் வெளியே இருப்பார்களானால், உள்ளபடியே அவர்கள் செய்யக்கூடிய காரியம் அர்த்தம் உள்ளதாக இருக்கும். அப்படிச் செய்யாது, சட்டத்தை ஏற்று சத்தியப் பிரமாணம் செய்துகொண்ட பிறகு, அதற்கு முரணாக நடந்துகொள்ளுவது பொருத்தமற்ற ஒரு காரியமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நிலைமையை பரிசீலனை செய்துபார்த்து இனி மேலாவது இப்படிப்பட்ட ஒரு காரியத்தை அவர்கள் செய்யாமல் இருப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் தனது உரையிலே நமது நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய பல பகுதிகளில் பருவகால நிலைமை இருந்ததுபற்றியும், அதன் வாயிலாக உணவு உற்பத்தி எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதைப்பற்றியும், ஓரளவுக்கு நெருக்கடி இருக்குமானால் அதை எப்படி தீர்த்துவைப்பது என்பதுபற்றியும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு சில பகுதிகளில் குறிப்பாக திருச்சி ஜில்லாவைச் சேர்ந்த பழைய புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த ஆலங்குடி, திருமயம், குளத்தூர் தாலுக்காக்களில் இதேபோன்று மழை பெய்யாத காரணத்தினாலே ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. உடையார்பாளையம் தாலுகாவிலும் இதே நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வால்குடி, வாலாடி பிரிக்காக்களில் சுமார் 25,000 ஏக்கர் பூச்சி அடித்ததின் காரணமாக வரக்கூடிய வெள்ளாண்மை பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பெரம்பலூர் பகுதியிலும் மழை தவறியதின் காரணமாக, குளங்களில் நீர் நிறையவில்லை. ஆகவே, அங்கேயும் ஒரு நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தப்

[Sri S. Lazar] 7th February 1959]

பகுதிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, இந்த நெருக்கடியை தவிர்ப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது இருக்கக்கூடிய உணவு நிலைமையை சமாளிக்கக்கூடிய 10 30 எண்ணத்தோடு அரசாங்கம் ஒரு புது முறையை கையாண்டு இருக்கிறது என்பதையும் கவர்னர் அவர்கள் - தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். இந்த திட்டத்தை நடைமுறையில் கொண்டுவருகின்ற நேரத்தில் தவிர்க்க முடியாத சில கஷ்டங்கள் ஏற்படும் என்பதை சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஒரு முறையை மேற்கொள்ளுகின்ற நேரத்தில், அதாவது அரசாங்கம் தான்யங்களை கொள்முதல் செய்கின்றபோது அரசாங்கம் குறிப்பிட்ட ஒரு விலைக்கு கொள்முதல் செய்யும். அவ்விதம் கொள்முதல் செய்யும் தான்யங்களுக்கு மாத்திரம் ஒரு குறிப்பிட்ட விலையை நிர்ணயிக்க முடியுமே தவிர மிகுதியுள்ள தான்யத்திற்கு விலையை கட்டுப்படுத்த முடியாது. இதன் காரணமாக கண்டிப்பாக விலை உயரத்தான் செய்யும். அகில இந்திய ரீதியில் கொண்டு வரப்படுகின்ற முறையாக இருந்தாலும்கூட இதனால் நமது நாட்டில் இருக்கின்ற விவசாயிகள் பாதிக்கப்படாத முறையில் ஒரு குறைந்தபட்ச விலையையும் நாம் நிர்ணயிக்க வேண்டும். இப்போது உயர்ந்தபட்ச விலை தான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது அகில இந்திய ரீதியில் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானம். இதனால் நமது விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் குறைகின்ற ஒரு அம்சமும் இருக்கின்றது என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். ஆகவேதான் விவசாயிகளின் நலனை பாதுகாக்கும் முறையில் ஒரு குறைந்தபட்ச விலையை நிர்ணயிக்கும்படி அரசாங்கத்தை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் இந்த திட்டத்தை அமல் நடத்துகின்ற நேரத்தில் தான்ய கடைகளில் ஓரளவுக்கு விலை உயர்வும், கள்ள மார்க்கெட்டும்கூட ஏற்படலாம் என்று அச்சம் ஏற்படுகின்றது. இந்த திட்டத்தின் மூலம் விவசாயிகளுக்கு பல தொந்தரவுகளும் ஏற்படுமோ என்று அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. இந்த பயங்கலையெல்லாம் போக்கி இந்த திட்டத்தை செம்மையான முறையில் நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அடுத்தபடியாக நிலச்சீர்திருத்தத்தைப்பற்றியும் நல்ல கருத்துக்களை கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது லட்சக் கணக்கான ஏக்கர்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் விவசாயம் செய்வதற்கு இயலாமல் பக்குவப்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகையினால் புது நிலச் சட்டங்களை செய்வதற்கு முன்னால் இந்த லட்சக் கணக்கான ஏக்கர்களை பயன்படுத்தி அவைகளை எல்லாம் சாகுபடிக்கு கொண்டுவந்தோமானால் நன்மையாக இருக்கும். ஆகவே இம்மாதிரிப் பட்ட இடங்களை எல்லாம் சாகுபடிக்கு கொண்டுவருவதில் நாம் முதல் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. அடுத்தபடியாக இந்த நிலச்சீர்திருத்தம் எந்த முறையில் கொண்டுவர வேண்டும் என்று நாம் நினைக்கின்றோமோ அதை நாடு பூராவிலும் கொண்டு வருவதற்கு முன்னால், ஒரு ஜில்லாவில் மாத்திரம் இதை நடைமுறையில் கொண்டுவந்து செயல்படுத்தி பார்த்துவிட்டு அதன் பிறகு எல்லா இடங்களுக்கும் கொண்டுவந்தால் உள்ளபடியே நமது சென்னை மாகாணத்திற்கு மற்ற காரியங்களில் எல்லாம் நாம் எந்த முறையில் முன்னேடியாக இருக்கிறோம் என்று மற்ற மாகாணத்தவர் சொல்லுகிறார்களோ அந்த முறையில் இதற்கு நாம் முன்னேடியாக இருக்கிறோம் என்று புகழ் ஏற்படக்கூடிய அளவில் இருக்கும் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதுதவிர இந்த மாகாணத்தில் பல பிற்போக்கான பகுதிகள் இருக்கின்றன. இப்போது பிற்பட்ட பகுதிகள் என்று கருதி சமுதாய நலதிட்ட வசதி, ஸ்தல-ஸ்தாபன வசதி, மற்றுமுள்ள வசதிகள் எல்லாம் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு செய்துகொடுக்கிறோமோ அதே விதத்தில் செய்து கொடுக்கவேண்டிய பல பிற்பட்ட பகுதிகள் மாகாணத்தில் இருக்கின்றன. பாதி பணம் கொடுக்க முடியாத நிலையில் பல காரியங்களை ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலுள்ள பல பகுதிகளுக்கு தனிப்பட்ட முறையில் பல சலுகைகளை எப்படி செய்துகொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோமோ அதே போன்று பாதி பணம் கொடுக்க முடியாத நிலையில் பல பிற்பட்ட பகுதிகள்

[Sri S. Lazar]

[7th February 1959]

இருக்கின்றன. அந்த பகுதிகளைப்பற்றி எல்லாம் குறிப்பு எடுத்து அந்த பகுதிகளுக்கும் சலுகை காட்டக்கூடிய அளவில் ஒரு திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும். இதற்கென்று ஒரு தனித்திட்டத்தை தயாரித்தாலும் நல்லது என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். இதைவிட ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை, நாட்டில் பல திட்டங்களை போட்டுக்கொண்டிருக்கிற நாம், நம்முடைய அன்றாட தேவைக்கு அவசியப்படுகின்ற குடிதண்ணீர் பிரச்சனை இன்று முக்கியமான பிரச்சனையாக இருந்து வருகிறது. சில இடங்களில் நல்ல விதமாக குடிதண்ணீர் வசதியில்லாத காரணத்தால் நரம்பு சிலந்தி போன்ற வியாதிகள் வருகின்றன. ஆகவே அடுத்த ஐந்தாண்டு திட்டத்திலோ அல்லது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் பிற்பகுதியிலோ குடி தண்ணீர் வசதி நாட்டிலுள்ள எல்லா கிராமங்களுக்கும் செய்துகொடுக்க கூடிய அளவில் ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தினால் உள்ளபடியே அது மக்களுடைய தேவையைப் பூர்த்திசெய்யக்கூடிய ஒரு திட்டமாக அமையும் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

*SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : சட்டமன்ற உதவி தலைவர் அவர்களே, நமது மாநில கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரைமீது ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவருடைய உரையின் ஆரம்பத்தில் எல்லா கட்சிகளும் ஒற்றுமைப்பட்டு இருந்து செயலாற்றி வருவதற்காக பெருமைப்படுவதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது மொழிப் பிரச்சனை, மாணவர்கள் அரசியலில் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளுகின்ற பிரச்சனை முதலியனவற்றில் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து நல்ல முடிவுகளை எடுத்தது போன்று இன்னும் சில விஷயங்களில் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து முடிவு எடுப்போமானால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். தேர்தல் சம்பந்தமாக எடுக்கவேண்டிய முடிவு இது. சமீபத்தில் எல்லா இடங்களிலும் முனிசிபல் தேர்தல்கள் நடைபெற போகின்றன. இம்மாதிரிப்பட்ட தேர்தல்களில் எந்தவித காரணங்களினாலும் வோட்டு வாங்குவதற்காக லஞ்சம் கொடுப்பதில்லை என்கிற ஒரு முடிவுக்கு எல்லாக் கட்சிகளும் வருவோமானால் உண்மையிலேயே ஜனநாயகத்திற்கு நாம் நல்ல சேவை செய்ததாக இருக்கும் என்பதை எடுத்துச்சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பெரும்பகுதிகளிலும் வோட்டு வாங்குவதற்கு வேண்டி லஞ்சம் கொடுக்கப்பட்ட விஷயம் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இது பலராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட விஷயம். இருந்தாலும் இந்த முறை வரவர ஜாஸ்தியாக போய் கொண்டேயிருக்கிறது. ஆகவே தயவுசெய்து இதில் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் பஞ்ச நிலைமையைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சமேற்பட்டிருக்கும் பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்தவன் நான். அங்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பஞ்சத்தால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பொதுவாக பஞ்சப் பிராந்தியங்களுக்கு எல்லாம் உதவி செய்ய வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே தவிர அங்கேயெல்லாம் உதவி செய்ததாக குறிப்பிடவில்லை. ஆகவே இதை அவசரமான காரியமாக செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி சமீபத்தில் கூட முதல் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் தெரிவித்தபோது, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சர்வ சாதாரணமாக கீழ் ராமனாதபுரத்திலுள்ளவர்கள் எல்லாம் தை மாதத்தில், அதாவது அறுவடை காலங்களில் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவுக்கு போய்விடுவது வழக்கம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் கூறியிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். பொறுப்புள்ள ஒரு முதலமைச்சர் அவர்கள் இம்மாதிரி விஷயங்களை தட்டிக்கழிப்பது நல்லது அல்ல. இரண்டாவது சில இடங்களுக்கு வேண்டுமென்றே கஷ்டங்களை உண்டு பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது வைகை திட்டத்திலிருந்து சில இடங்களுக்கு தண்ணீர் விடலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. அதன் பின்னால் ஒரு சில காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் அரசாங்கத்தின் பலத்தை வைத்துக் கொண்டு சில இடங்களுக்கு தண்ணீர் விடுவதை நிறுத்திவிட்டார்கள். இவ்விதம் சில காரியங்களை காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்து வருகிறார்கள். இம்மாதிரி பாகுபாடு காண்பித்து வருவதை சிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் ராமசந்திரன் அவர்கள் பேசுகின்ற

[7th February 1959] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

போதும் குறிப்பிட்டார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். மாணுமதுரை பக்கம் வரை தண்ணீர் பாய்ந்தது. ஆனால் பக்கத்தில் ஒரு மைல் தூரத்தில் இருக்கின்ற இடத்திற்கு தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கு இயலாமல் போய்விட்டது. இதைப்பற்றி ஜில்லா அதிகாரிகளிடம் போய் சொல்லுவதற்குள் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்குள்ள காலமும் போய்விடுகிறது. இதனால் தண்ணீர் பாய்ச்ச முடிவதில்லை. இந்தமாதிரி பாகுபாடு இருக்கக்கூடாது என்று நான் ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நியாயவிலைக் கடைகள் சம்பந்தமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது நியாயவிலைக் கடைகள் 10-40 என்று சர்க்காரே பெயர் கொடுத்துவிட்டதால் மற்றதெல்லாம் அநியாய விலைக்கடைகள் என்று ஆகிவிட்டது. இந்த நியாயவிலைக் கடைகளை எத்தனை இடங்களில் திறக்கிறார்கள்? ஒரு தாலுகாவில் 4 இடங்களில் வைக்கிறார்கள். அதுவும் மாலை 4 மணிக்குத் திறந்து 8 மணிக்கு மூடி விடுகிறார்கள். இதற்குப் பிரசாரம் என்னவென்றால், “நியாயவிலைக் கடைகள்”. இதில் ஏதாவது அர்த்தம் இருக்கிறதா? கிராமந்தோறும் வைத்து, எல்லா மக்களுக்கும் அரிசி கிடைக்க வழி செய்தால் அர்த்தம் இருக்கும். ஆனால் பிரசாரம் மட்டும் இருந்தால் ஒன்றும் செய்து விட முடியாது. என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், 4 ஊர்களில் இந்த நியாயவிலைக் கடைகள் இருக்கின்றன. கலெக்டரே நேரே போய்த் திறந்து வைத்தார். அந்தக் கடைகளுக்கு 6 மூட்டை அல்லது 7 மூட்டைகள் வருகின்றன. ஆனால் பத்திரிகைகளில் மட்டும் பிரசாரம் பலமாக வந்திருக்கிறது. இந்தமாதிரி செய்யக்கூடாது. எல்லாத் தொகுதிகளிலும், மாநிலம் பூராவிலும் எங்கும் வைக்க வேண்டுமே தவிர ஒரு சில இடங்களில் மட்டும் திறந்து வைத்தால் போதாது. நியாயவிலைக் கடைகளில் இப்போது கொடுக்கப்படும் அரிசி போதாது. ஒரு நண்பர் சொன்னார்—நியாய விலைக் கடையில் 13 அணுவிற்கு ஒரு படி அரிசி வாங்கி அதைப் பதமாக்குவதற்கு 8 அணு விற்கு தேவைப் படுகிறதாம்—அவ்வளவு மோசமான அரிசி கொடுக்கப்படுகிறதாம். எந்தக் காலத்தில் எந்த இடத்தில் வைத்திருந்ததோ தெரியவில்லை. என்னதான் எரித்தாலும் பதமாகவில்லையாம். இந்த அரிசியை வாங்குவதற்கு பதிலாக ரூ. 1-3-0 கொடுத்து வெளியில் வாங்கி அதைச் சமைக்கலாம் என்று தெரிவித்தார் அந்த நண்பர். அரசாங்கம் எங்கு பார்த்தாலும் நியாயவிலைக் கடைகளை வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அரிசி மட்டுமல்ல, மற்ற எல்லாப் பொருள்களும் விலை ஏறிப் போயிருக்கின்றன. விலைவாசி உயர்வைத் தடுக்க முயற்சி செய்யாவிட்டால் நாட்டில் மக்கள் வாழ முடியாது. இப்போது ஒரு சிறிய குடும்பம் வாழ்க்கை நடத்துவதற்குக் குறைந்தது ரூ. 150 இல்லாவிட்டால் முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஒரு புருஷன், மனைவி, இரண்டு குழந்தைகள் கொண்ட ஒரு குடும்பத்திற்கே ரூ. 150 போதவில்லையென்றால், மற்ற குடும்பங்களின் கதி என்னவாகும்?

அடுத்தபடியாக நிலப் பிரச்சனை. இப்போது கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்று நாடெங்கும் பேசப்பட்டு வருகின்றது. அதனால்தான் விவசாயம் நல்ல முறையில் நடக்கும், நல்ல விளைச்சல் கிடைக்கும் என்றெல்லாம் பேசப்பட்டு வருகிறது. விவசாயப் பொருள்களை அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று அதிகப்படியான பணத்தைச் செலவு செய்துகொண்டு வருகிறோம். எல்லோருக்கும் இனிமேல் கஷ்டமிருக்காது, விளைச்சல் அதிகமாகி விட்டது என்று சொல்லி வந்தார்கள். மத்திய சர்க்கார் மந்திரி ஒருவர் இனி அந்நிய நாட்டுக்கே ஏற்றுமதி செய்ய முடியும் என்று கூடப் பேசினார். ஆனால், கடைசியில் விஷயம் கோளாராகி விட்டது. திட்டம் போடுகிறோம், பணம் செலவழிக்கிறோம், ஆனால் காரியம் ஆவதில்லை காரணம் என்ன? இதிலே உள்ள குறை என்ன என்று பார்க்க வேண்டும். ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார் கள், விவசாயத்தை பெறுக்குவதைப் பற்றி ஆலோசனை கூறுவதற்காக ஒரு குழுப் போடுகிறார்கள் என்று. சர்க்கார் குழுப் போடுகிறார்கள். ஒரு சமயம் சர்க்கார் தரப்பில் ஒரு உத்தியோகஸ்தர் வந்தார்கள், அவரை

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] [7th February 1959]

அழைத்துச் சென்று நஞ்சை, புஞ்சை என்று பாகுபாடு செய்யப்பட்டுள்ளதைக் காட்டினார்கள். பார்த்துவிட்டு அவர் புஞ்சை நிலத்தைக் காட்டி அங்கெல்லாம் நெல் போடுவதற்கென்ன என்று கேட்டாராம். அங்குள்ள ஜனங்கள் புஞ்சையில் நெல் போட முடியாது, நஞ்சையில் தான் போட வேண்டும்மென்று சொன்னார்கள். அந்த மாதிரியான ஆட்கள் ஆலோசனை சொல்ல வருகிறார்கள். அதனால்தான் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. விவசாயத்தைப் பற்றி ஆலோசனை சொல்வதற்கு வருகின்றவர்களுக்கு விவசாயத்தைப் பற்றியே தெரியாது. சக்திக்கு அப்பால் காரியம் செய்யக் கூடாது. இப்போது கூட்டுறவு முறையில் வெற்றி கிடைக்குமா என்று சிந்தித்துப் பார்த்து செய்யவேண்டிய காரியம் இது. வாளந்தூர் என்ற இடத்திலே ஒரு கூட்டுறவு பண்ணையை வைத்துப் பார்த்தோம். அங்குள்ள ஜனங்களெல்லோரையும் எல்லா நிலங்களையும் இதற்காகக் கொடுக்க வேண்டுமென்றார்கள். அப்போது குஞ்சிதபாதம் அவர்கள் கலெக்டராக இருந்தார். நானும் இதைப்பற்றி மூன்று நாட்கள் சொல்லிப் பார்த்தேன். ஒருவரும் ஒத்துக்கொள்ள வில்லை கூட்டுறவுப் பண்ணைக்கு. இதற்குக் காரணம் ஒன்றுமில்லை. இந்தக் கூட்டுறவுப் பண்ணையினால் நிறையச் செலவாகிறது. இதற்காக ஒரு தாசில்தார் இருக்கிறார். அவருக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 250 சம்பளம். அவருக்கு ஒரு ஜீப் கார். அதற்கு பெட்ரோல் செலவு. போய் வரக் கூடிய செலவு வேறு. கூட்டுறவு முறையில் எக்கச்சக்கமான செலவு ஏற்பட்டு, வரக்கூடிய வருமானம் குறைந்து விடுகிறது. இந்த முறையை ஏற்படுத்தி, இதன் மூலமாக நாட்டில் உணவு உற்பத்தி பெருக்க முடியாமல் போனால், நியாயவிலைக் கடையல்ல, ஒரு அநியாயவிலைக்கடை கூடத் திறக்க முடியாமல் போய் விடும். எல்லாவற்றையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, ராஜ்யத்தில் ஒரு ஜில்லாவைப் பொருக்கியெடுத்தோ அல்லது ஜில்லாவிற்கு ஒரு தாலுக்காவைப் பொருக்கியெடுத்தோ அந்த இடங்களில் பரீட்சார்த்தமாகக் கூட்டுறவுப் பண்ணை நடத்திப் பார்த்து பலன் ஏற்பட்டால்தான் இதைச் செய்ய வேண்டுமே தவிர, அவசரக் கோலம் அள்ளித் தெளித்ததாகச் செய்தால் நாட்டுக்கே கஷ்டம் ஏற்படும்.

நில உச்ச வரம்பு சம்பந்தமான பிரச்சனையைப் பற்றி பின்னால் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியுள்ள துறைகளில் உள்ள அதிகாரிகளிடத்தில் கட்சி அங்கத்தினர்கள் தலையிடுகிறார்கள். கட்சி அங்கத்தினர்களைக் கண்டால் அந்த அதிகாரிகள் பயப்படுகிறார்கள். நான் சொல்லுகிறேனே என்று வருத்தப்பட வேண்டாம்—எல்லோரும் அந்தக் குற்றத்தைச் செய்கிறார்கள். காங்கிரஸ் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் செய்கிறார்கள். ஒரு ஜில்லா அதிகாரி சொன்னார், பொது நல ஊழியர்களிடத்தில் இவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் போலக் கூட நடந்து கொள்வதில்லை, “மாமா” “மச்சான்” மாதிரிப் பழகுகிறார்கள் என்று. இந்தக் காரியங்களைத்தான் செய்ய வேண்டுமென்றுத் தூண்டுதலாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதிகாரிகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், அவர்களிடத்தில் பயம் இருக்கிறது. அதிகாரிகள் எல்லோரும் கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்டு இருக்க வேண்டும். நியாயத் தன்மையோடு அவர்கள் வேலை செய்ய வேண்டும். அந்தமாதிரி இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. வெளியிலே பிரமாதமாகப் பேசுகிறார்கள். பிரதமர் நேரு சொல்கிறார்கள், அதிகாரிகளுக்கும் கட்சிகளுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கக்கூடாது என்று. சுயேச்சையாகச் செயல்பட வேண்டும் அதிகாரிகள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் அந்தமாதிரி இல்லை. முடிந்தவரையில் கட்சிச் சார்பாக இருக்கும் தொந்தரவு இல்லாமல் இருந்தால் நன்மை ஏற்படும் என்று சொல்லி நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முகத்தான் ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரை சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. மக்கள் மன்றம், உணவு, கல்வி, மழை, பொருளாதார முன்னேற்றம் முதலியவைகளைப் பற்றி கவர்னர் பெருமான் அழகாகக் கூறியிருக்கிறார். இவ்வளவு மிக முக்கியமான பிரச்சனைகள்

[7th February 1959]

[Srimathi T. N. Anandanayaki]

லெல்லாம் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் கவனத்தைச் செலுத்திக் கூறியிருந்தபோதிலும், இதை இன்னும் சீர்திருத்தவேண்டுமென்று சிலர் இட மாற்றத்தையும், பெயர் மாற்றத்தையும் வைத்துத் தங்களின் தடு மாற்றத்தைக் காட்டினார்கள். (சிரிப்பு.) முக்கியமான பிரச்சனைகளில் அவர்களும் இன்னும் நல்ல ஆலோசனைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி அந்த உரைக்கு இன்னும் உயிர் கொடுப்பது மாத்திரமல்லாமல், நாட்டுக்கு ஒரு சேவை செய்தோம் என்ற தன்மைக்கு ஆளாகாமல், “உரை ஆற்ற வந்தவர் வட நாட்டு ஏஜெண்ட்” என்று அதனால் ஒரு நாள் வரவில்லையென்று, இப்போது 4 நாள் விவாதம் நடக்கும்போது நாள் தவறாமல் வருவதிலிருந்து, 1 நாளைக்குப் போகாமல் இருந்தால் 12½ ரூபாய் தான் போகும், ஆனால் 4 நாட்களுக்குப் போகாமல் இருந்தால் 50 ரூபாய் போய் விடும், ஆகையால் 4 நாட்களுக்குப் போவோம், ஒரு நாளைக்குப் போகவேண்டாம் என்ற நோக்கம்தான் என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களும் மக்கள் நலனில் அக்கரை காட்டினால் நல்ல ஆலோசனைகளைக் கூறினால், நமது அரசியல் சிறந்த பாதையில் போகும் என்று சொல்லலாம்.

கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையில் விளைச்சல் அதிகமாகி யிருக்கிறது, அதே நேரத்தில் விலை ஏறுகிறது என்று கூறியிருக்கிறார். இப்படி விலை ஏறிக்கொண்டு போய்க் கொண்டிருந்தால் இப்போது என்.ஜி. ஒ.க்களுக்கு 5 ரூபாய் கொடுக்கப்போகிறார்களே, அது 5 ரூபாயல்ல 50 ரூபாயாகக் கொடுத்தாலும் போதாது, அந்த நிலையில் அன்றாட வாழ்க்கை போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இதற்கிடையிலே, இதற்கு ஒரு மாற்று மருந்து தேட வேண்டுமென்று இப்போது நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கின்றார்கள். அதனை நிர்வகிக்கின்ற அதிகாரிகளில் ஏதோ சிலர் ஒரு சில அநியாயங்களைச் செய்து விட்டால் அது அவ்வளவும் சர்க்காரின் தலையில் வந்து நிற்கிறது. அரசாங்கம் இந்தப் பிரச்சனையை நல்ல முறையில் தீர்க்க வேண்டும். இது எதை காட்டுகிறதென்றால், இன்னும் உற்பத்தி போதாது என்பதைத்தான். நிலச் சீர்திருத்தமாக இருந்தாலும், அல்லது பிற சட்டங்களாக இருந்தாலும், உணவு ஏற்பத்தியை பாதிக்காத அளவிலே அன்றாட வாழ்க்கையைச் சமாளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறதோ அந்த மாதிரிச் சட்டங்களைத்தான் கொண்டு வர வேண்டும். அப்படியில்லையானால் நாம் தாங்க முடியாத பிரச்சனைகளுக்கு ஆளாவோம். இதைப் பார்க்கும்போது, இன்றைக்கும் நம்முடைய மாகாணத்திலே எவ்வளவோ ரசாயன உரங்கள் முதலியவைகளைக் கொடுத்தும், புதிய முறைகளை விவசாயிகளுக்குச் சொல்லி கொடுத்தும் கூட, உலகத்திலேயே “லோயஸ்ட் பிரொடக்ஷன் பர் ஏக்கர்” எங்கே இருக்கிறதென்று பார்த்தால், இந்தியாவிலேதான் இருக்கிறதென்று சொல்லலாம். ஒரு ஏக்கராவில் விளைகிற சராசரி விளைச்சலின் அளவைப் பொறுத்த வரையில், உலக நாடுகளோடு நம் நாட்டை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தல், நாம் மற்ற நாடுகளைவிட கீழேதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். “இன்டென்ஸிவ் கல்டிவேஷன்” அதாவது இருக்கிற நிலத்தை இன்னும் நன்றாக, ஆழ உழுது, இன்னும் அதிகப் பயனை ஏற்படி அடையலாம் என்று யோசித்துச் செய்யக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

இராமநாதபுரம் போன்ற ஜில்லாக்களில் பருவ மழை தவறிவிட்டதால் அங்கெல்லாம் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவிலும், திருச்சி ஜில்லாவிலும் பூச்சி தொல்லை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏக்கருக்கு 20 கலம், 30 கலம் அறுத்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் இன்று நான்கு கலத்தைத் தான் அறுவடை செய்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பு நிர்ணயிக்கும்போது வருஷ வருமானம் 18 ஆயிரம் ரூபாய் இருக்கலாமா, 20 ஆயிரம் ரூபாய் இருக்கலாமா என்று யோசிக்கும் இந்த நேரத்தில், பயிர்களுக்குப் பூச்சி தொல்லைகள், எலித் தொல்லைகள் ஏற்பட்டு விணையும், பருவ மழை தவறிவிட்டு கருகிப் போய்விட்டாலும், அதற்கெல்லாம் என்ன உத்தரவாதம் செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றியும் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு தான்வரவேண்டும். அதை யாரும் தடுக்க வில்லை. நான் முன்னே குறிப்பிட்ட மாதிரி, கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் ஸ்கீம் என்ற முறையில், நிலத்தில் விளைவு இருக்கிறதோ இல்லையோ பருவ மழைக் கோளாறு,

10-50
உ.ந.

[Srimathi T. N. Anandanayaki]

[7th February 1959]

பூச்சித் தொல்லை முதலிய எந்தக் காரணத்தினால் விளைச்சல் கெட்டு விட்டாலும், அந்த நிலத்தின் சராசரி விளைச்சலுக்கேற்ற நஷ்ட ஈட்டைக் கொடுக்க அரசாங்கம் பாதுகாப்பு அளித்துவிட்டு, நிலவுடமைக்கு உச்ச வரம்பு, விவசாய வருஷ வருமானத்திற்கு உச்ச வரம்பு என்று வைத்தால் அர்த்தம் இருக்கும். அப்படிச் செய்யாமல், உச்ச வரம்பு என்றும் வருஷ வருமானம் என்றெல்லாம் வைத்துவிட்டால், வருமானம் இல்லாத ஆண்டில் அவன் என்ன திருவோட்டையா கையில் ஏந்திக் கொண்டு செல்வது? வருமானம் வராத ஆண்டில் அவன் என்ன செய்வது என்பதற்கு நாம் பதில் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆகவே, முதலிலே கிராப் இன் ஷ்யூரன்ஸ் ஸ்கீம் கொண்டு வந்துவிட்டு, வருஷத்திலே இவ்வளவு வருமானத்திற்கு உத்தரவாதம் தருகிறோம் என்ற நிலையைக் கொண்டு வந்துவிட்டால், நம் மாகாணத்தில் இருக்கும் விவசாயிகள் முதலில் தங்களுடைய நிலத்தைக் கொடுக்கத் தயாராயிருப்பார்கள். ஏதோ எட்டு சத விசிதம், 9 சத விசிதம் என்று இருப்பவர்களைத்தானே இது பாதிக்கும், இதை ஒரு பெரிய காரியமாகச் சொல்கிறீர்களே என்று கேட்கலாம். ஆனால், அது பெரிய பிரச்சினைதான். அந்தப் பிரச்சினையை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டியது அவசியம். அப்படி ஆராய்ந்து பார்த்து, நிலச் சீர்த்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கவர்னர் உரை மீது பேசுகிற இந்தச் சமயத்தில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் கூற விரும்புகிறேன்.

கல்வியைப் பற்றி அனேக அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். மாணேஜ் மென்ட் முறையிலே திடீரென்று மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்ததனால், தனியார் நடத்தும் பள்ளிகளில் வேலை செய்துவந்த உபாத்தியாயர்கள் பலருக்கு வீட்டுக்குப் போகும்படி நோட்டீஸ் கொடுத்து விட்டார்கள். அவர்கள் பள்ளிகளை நடத்துவோம் என்றுதான் சொல்கிறார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு இருக்கும் உபாத்தியாயர்களைக் காட்டிலும் எண்ணிக்கைக் குறைவாக வைத்து நடத்துவோம் என்று கூறுகிறார்கள். இருக்கும் உபாத்தியாயர்களைத் திடீரென்று வீட்டுக்குப்போ என்று சொல்லிவிட்டால் அவர்கள் எப்படிப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களுடைய சர்வீஸ் பாதிக்கப்படுகிறது. ப்ராவிடென்ட் பண்டு பாதிக்கப்படுகிறது, இன்ஷ்யூரன்ஸ் பாதிக்கப்படுகிறது. எத்தனையோ ஆண்டுகள் உழைத்தவர்களை திடீரென்று வேலையில்லிருந்து போகக் சொல்லிவிட்டால் அவர்கள் எங்கே போகமுடியும், எந்த வேலைக்குப் போக முடியும், யார் அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பார்கள்? சாதாரண விவசாயிகளுக்கு “பிக்லிடி ஆப் டென்பூர்” என்று சொல்லி சட்டம் இயற்றியிருக்கிறோம். மற்றும் உழைப்பவர்களுக்கும் சட்டம் இயற்றியிருக்கிறோம். ஆனால், உபாத்தியாயர் வேலையிலே இருக்கும், வருங்கால மக்களை வளமான பாதையில் அழைத்துச் செல்ல வேண்டியவர்களுக்கு நிரந்தரமான தன்மையில், செக்யூரிடி ஆப் சர்வீஸ் இல்லாமலிருக்கிறது. அவர்கள் செய்யும் உழைப்புக்கு நிரந்தரம் உண்டு என்ற எண்ணம் இல்லாத சூழ்நிலையை நாட்டிலே வைத்தால், அது எந்த ஆபத்தான நிலைக்குக் கொண்டு போய் விடும் என்பதை கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல. மாணேஜ்மென்டாரால் நடத்தப்படும் பள்ளிகளில் வேலை பார்க்கும் உபாத்தியாயர்களுக்கு உண்மையான சம்பளம் தருவது இல்லை. மாணேஜ்மென்டார் அதிகமான லாபத்தை எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் பார்க்கும்போது, இரண்டொரு காரியங்கள் உபாத்தியாயர்களைப் பொறுத்த மட்டில் அரசாங்கம் செய்ய முன் வர வேண்டும் (1) உபாத்தியாயர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கும் விஷயத்தில் அரசாங்கமே நேரடியாக அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய ஏற்பாடு இருக்க வேண்டும். மாணேஜ்மென்டார் மூலமாகத்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கக்கூடாது. அரசாங்கமே நேரடியாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யாத நிலையில், மாணேஜ்மென்டார்கள், உபாத்தியாயர்களுடைய சம்பளத்தில் பத்து, இருபது ரூபாய் பிடித்தம் செய்துகொண்டு, பாக்கியைத்தான் கொடுக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்த நிலை மாறவேண்டும். நேரடியாக அரசாங்கத்திடமிருந்து அந்த உபாத்தியாயர்கள் சம்பளம் வாங்கும் சூழ்நிலையைக் கொண்டு வர வேண்டும். (2) உபாத்தியாயர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளும்போது, எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு

[Srimathi T. N. Anandanayaki]

7th February 1959] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

மூலமாகத்தான் இருக்கவேண்டும். எந்த மாணேஜ்மென்ட் பள்ளிக்கு உபாத்தியாயர்கள் தேவை என்றாலும், அந்தத் தேவையை அவர்கள் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு ஸ்தாபனம் தகுதியுள்ள சிலரைப் சிபார்சு செய்து அனுப்ப வேண்டும். அந்தப் பட்டியலிலிருந்து, தங்களுக்குத் தேவையானவர்களை மாணேஜ்மென்டார்கள் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படிப் பட்ட ஒழுங்கு முறை இருந்தால்தான் நல்லது. அப்படி இல்லாத நிலையில் மாணேஜ்மென்டார் போடும் நிபந்தனைக்கு உட்பட்டு யார் வருகிறார்களோ, அப்படிப்பட்டவர்களைத்தான் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இந்த நிலை லஞ்சத்திற்கும் மற்ற தீய பழக்கங்களுக்கும் இடம் தருகிறது. ஆகவே, உபாத்தியாயர்களை நியமிக்கும் போது, எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு மூலமாகவோ சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாகவோ எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய முறையில் ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்வதுதான் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் நிலைமையைச் சிந்தித்துப் பார்த்துச் செய்தால் நிலைமை ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டு விடும். மின்சார விஸ்தரிப்பு நம்முடைய மாகாணத்தில் மின்சார வேகத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சியினர் கூட தடுக்க முடியாத நிலைமையில் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம். மிகத் தீவிரமான அளவிலே மின்சாரம் பாய்ச்சப்பட்டு வருகிறது. தனியார் துறையிலே விடப்பட்டிருக்கும் இடங்களில் அவர்கள் மின்சாரம் கொடுப்பதை அதிகப்படுத்த மாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். மின்சார விநியோகம் சம்பந்தமாக எந்த நேரத்திலே தேசிய மயமாக்கப்பட்டுவிடுமோ, அதனால் நஷ்டம் வருமே, ஏன் நாம் அதிகமாக மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்து கொண்டு போகவேண்டும் என்று தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் அக்கறை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். சேஷசாயி கம்பெனி போன்ற தனியார் கம்பெனிகள் சில இடங்களில் மின்சார விநியோகத்திற்கான லைசென்ஸ் வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களில், அவர்களோடு அரசாங்கமும் மின்சாரம் தேவையான இடங்களுக்குப் பாய்ச்ச முன்வரலாம் என்று சட்டத்திலே இடம் உண்டு என்று நான் நினைக்கின்றேன். அப்படி இருக்குமானால், மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக அதைப் பரிசீலனை செய்து, தனியார் லைசன்ஸ் வைத்திருக்கும் இடங்களிலும் அதிகப்படியான கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் தேவைப்படும்போது, அதைச் சமாளிக்க முடியாமலோ, தடையாகவோ தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் இருந்தால், அந்த இடத்திலே அரசாங்கமே உடனடியாக வேலையை எடுத்து அவர்கள் செய்யாவிட்டால் பரவாயில்லை இஷ்டப்படி நிறுத்திக் கொள்ளட்டும், நாம் செய்யலாம், என்று மின்சார சக்தியைப் பாய்ச்சுவதற்கு முன்வந்தால் கிராம மக்கள் மிகச் சிறந்த மலர்ச்சியை அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலே காணமுடியும் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

தொழிற் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், நெய்வேலி பழுப்புக்கரித் திட்டம் விறு விறுப்போடு முன்னேறி வருகிறது. அதை நல்ல நிலையில் கொண்டுவந்து விட்டோம். இன்னும் சில ஆண்டுகளில் தொழிற்சாலைகள் அதைத் சுற்றி ஆரம்பிக்கப்பட்டுவிடும் என்று சொல்கிறார்கள். சேலத்தில் தேன் இரும்பை உருக்குவதற்கு வழி காட்டிவிட்டோம். பெரிய இரும்புக் கனி எடுப்பதற்கு முயற்சிக்கிறோம்.

பரம்பிக்குளம் தண்ணீர் விஷயம் வெற்றிகரமாக முடித்துவிட்டார்கள் நம்முடைய அமைச்சர்கள். அதற்காக கேரள அரசாங்கத்திற்கும் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். காங்கிரஸ் சர்க்கார் இருந்த காலத்தில் நமக்கு ஒத்துழைப்பு கிடைக்காவிட்டாலும், கம்யூனிஸ்டு ஆட்சி நடத்துகின்றவர்களோடு நாம் ஒத்துழைத்து பரம்பிக்குளம் தண்ணீரை நாம் வாங்கிக்கொண்டோம் என்பது பெருமையைக் கொடுக்கிறது.

இனி காவிரி வட்ட எண்ணெய் பாக்கி இருக்கிறது. அதை என் கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடவில்லை என்று தெரியவில்லை. பரம்பிக்குளம் தண்ணீரைத் தந்த கேரள சர்க்காருக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் வகையிலும் கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும்.

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [7th February 1959]

கவர்னருடைய உரையில் இன்னும் இரண்டு விஷயங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தால் இதை இன்னும் வரவேற்றிருக்கலாம். இலங்கைக்கு கைத்தறித் துணி அனுப்பிக்கொண்டிருந்த கைத்தறி நெசவாளர்களின் கதிகளின் விலை இலங்கையில் அதிகமாக இருந்தாலும், இந்தியாவிலிருந்து லுங்கித் துணிகளை இறக்குமதி செய்துகொள்வதில்லை என்று இலங்கை சர்க்கார் தீர்மானித்துவிட்டது நெருக்கடியான நிலைமையை ஏற்படுத்தி விட்டது. அந்தப் பிரச்சினையைக் குறிப்பிட்டு, அதற்கான பரிகாரம் காணுவது பற்றியும் கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருந்தால் அழகாக இருந்திருக்கும்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெரிய வேதனையாக இருக்கிறது. எத்தனை பேருக்கு எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேன்ஜிலே பதிவு செய்து கொண்டார்கள், எத்தனை பேருக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டது, எத்தனை பேர் நல்ல வேலையில் அமர்ந்தார்கள் என்பது பற்றிய குறிப்பும் இந்த உரையில் கொடுத்திருந்தால் மிகச் சிறந்த உரையாக இருந்திருக்கும். அந்த உரையிலே சில முக்கியமான பிரச்சனைகளைக் குறிப்பிட்டிருந்தது ஆறுதல் கொடுத்தது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, அதிக நேரம் எடுத்துக்கொண்டால் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் அனுமதிக்க மாட்டார் என்ற காரணத்தால் இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*SRI S. RAMASAMI NAIDU: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, “தமிழிலே ஆங்கிலத்திற்குச் சரியான பதம் இல்லை என்று சொல்கிறவர்கள் தமிழ் அறிவுக் குறைவானவர்கள்” என்று ஒரு பெரியவர் சொன்னதை வைத்து நான் நேற்றெல்லாம், நம்முடைய சட்டசபைகளைத் தொடங்கிவைத்த பெரியவரை ‘கவர்னர்’ என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லாமல் தமிழிலேயே அழைப்பதற்கு ஒரு பதத்தைத் தேடிப் பார்த்தும் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தால் நான் தமிழ் அறிவு இல்லாதவன் என்று சபையார் எடுத்துக் கொள்ளாமல், தமிழ்ப் பதம் கிடைக்காத ஒரு காரணத்தாலேயே, ‘புதியன புகுதலும் வழுவல் கால வகையினுனே,’ என்று பெரியோர்கள் சொல்லி யிருப்பதாலே, அவரை ‘கவர்னர்’ என்ற புதிய வார்த்தையிலேயே அழைக்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையைப்பற்றி விவாதம் நடத்தும் காலத்து, சர்க்கார் இதுவரை சாதித்தவைகளையும், இனி செய்ய இருப்பவைகளையும் பற்றி சொன்னதை நாம் இன்று விவாதித்து வருகிறோம். எண்ணுதற்கும் ஆக்குதற்கும் அரிதான பல பெரிய திட்டங்களை இரண்டு மூன்று ஆண்டுக் காலத்திலே ஆக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் எண்ணி, இன்றைக்கு “எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியார் திண்ணிய ராகப் பெறின்” என்று சொன்னது போல இரண்டு ஆண்டுக் காலத்திலே பல பெரிய திட்டங்களை ஆக்கிவிட்டார்கள். கட்டிய நல்லதொரு வீட்டைப் பார்த்து, கட்டுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாதவனோ அல்லது கட்டுவதற்கு இயலாதவனாக இருந்தாலுங்கூட, இந்த வீட்டை, எண்ணிடம் போதுமான பொருள் கொடுத்து, நல்ல ஆட்களையும் கொடுத்து கட்டச் சொல்லியிருந்தால் இதைவிட நன்றாகக் கட்டுவேன் என்று சொல்வது வழக்கம். அது போலவே, சர்க்கார் ஆற்றிய பல பணிகளை, இதைவிட எங்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் இருந்தால், இன்னும் நல்ல முறையிலே ஆற்றியிருப்போம் என்று சொல்வது எதிர்கட்சியாருக்கு மரபாக இருக்கிறதனால் அதைப்பற்றி நாம் பேச வேண்டியதில்லை.

கவர்னர் பெருமான் நம்முடைய ஆட்சியில், காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே, காங்கிரஸின் கொள்கைகளை மேற்கொண்டு, நாட்டுக்கு நல்லது செய்வது என்ற பணியிலே ஈடுபட்டு செய்திருக்கும் சாதனைகளைப்பற்றிச் சொன்னது மிகவும் பொருத்தமாகும். இனி செய்ய இருப்பதைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே இரண்டாவது திட்டக் காலத்திலே நடந்த பல்வேறு காரியங்களினாலே நம் மக்களுடைய நிலை எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறதென்பதை நாம் நன்றாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறோம்.

[Sri S. Ramasami Naidu] [7th February 1959]

இன்று வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்து விட்டது பல பேருக்கு புலன் ஆகா விட்டாலும் கூட, இன்றைக்கு அதைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்ப்பவர்கள் நன்றாக உணர்ந்து கொள்ள முடியும். நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் 50 ரூபாய், 100 ரூபாய் என்று விற்பனையாகிவருந்த நிலங்கள், இன்று 500 ரூபாய், ஆயிரம் ரூபாய் என்று விற்பனை ஆகிக் கொண்டிருக்கின்றன. நாட்டில் கல்விக் கூடங்கள் பெருத்த அளவில் அதிகப்படுத்திக்கொண்டன. நாட்டில் இல்லாத ஊரே இல்லை என்று சொல்லும்படியாக அறிவுத் பள்ளிக்கூடம் இல்லாத ஊரே இல்லை என்று சொல்லும்படியாக அறிவுத் துறையில் நாம் மேலும் ஆரம்பப் பள்ளிகளையும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும் வேண்டிய அளவுக்கு நிறுவிவிருக்கிறோம். நாம் ஏழைகளின் கல்விக்காகப் போதுமான அளவு வசதி செய்து தந்திருக்கிறோம்.

நாட்டின் நிலை உயர் விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வேண்டியது அவசியமாகும். அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வதற்கு மிகவும் முக்கியமானது தண்ணீராகும். அவர்களுக்கு வேண்டிய தண்ணீர் கிடைக்கும்படிச் செய்தால்தான் விளைச்சல் அதிகமாகும். அந்தத் தண்ணீருக்காக மிகவும் பிரயத்தனம் செய்து இயலாத காரியத்தை இயன்றதாக ஆக்கி இருக்கிறோம். அதாவது பரம்பிக்குளம் தண்ணீரை கோளத்திலிருந்து பெற்றுதுதான். ஆனால் இன்னும் பல பிரதேசங்கள் மழையை நம்பித் தான் இருக்கின்றன. இந்தப் பிரதேசங்களில் எல்லாம் மழை இல்லாத காரணத்தினால் பஞ்சம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. கவர்னர் அவர்களே கூறி இருக்கிறார்கள். அந்தப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கும் பிரதேசங்களுக்கெல்லாம் நிவாரணம் அளிக்கச் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மேல் பகுதியில் இருக்கும் தாலுக்காக்களுக்கு மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகள் வழியாகப் பெரியாறு ஆகிய நதிகளில் ஓடும் நீரைத் தேக்கி, மலையைக் குடைந்து அந்தத் தண்ணீரைக் கொண்டு வந்தால் சங்கரன்கோவில், கோவில்பட்டி, சாத்தூர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஆகிய பிரதேசங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்க வசதியாக இருக்கும். பரம்பிக்குளம் தண்ணீரைக் கிழக்கே கொண்டு வந்த சர்க்காரே இந்தத் தண்ணீரையும் கிழக்கே கொண்டு வர ஆற்றலுள்ளவர்கள் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். அந்தத் தண்ணீரானது இப்பொழுது வீணாக மேற்கே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதனால் மலையாளத்திற்கு மின்சாரம் கிடைக்கிறது என்கிற ஒன்றைத் தவிர அது வேறு ஒன்றுக்கும் பயன்படுவதில்லை. ஆகவே அந்தத் தண்ணீரைக் கிழக்கே திருப்பி நம்முடைய பாசன வசதிக்குப் பயன் படுத்திக் கொள்ளலாம். அதில் உற்பத்தியாகும் மின்சாரத்தை அவர்களுக்கே கொடுத்து விடலாம். வேண்டுமானால் உணவு தானியத்தில் ஒரு பகுதியைக்கூட அவர்களுக்குக் கொடுப்பதாகக் கூறலாம். இந்தத் திட்டம் நிறைவேறினால், சங்கரன்கோவில், கோவில்பட்டி, சாத்தூர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஆகிய பகுதிகளில் இனிமேல் பஞ்சம் ஏற்படாத நிலைமை உண்டாகும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வித் துறையில் பல திட்டங்களைச் நிறைவேற்றி வருகிறோம். ஆசிரியர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளையும் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். மதிப்பிற்குரிய தங்கையவர்கள் பேசும்போது இன்னும் பல சலுகைகளை ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறியதை நானும் வலியுறுத்துகிறேன். வருங்காலச் சிற்பிகளை உருவாக்குபவர்கள் ஆசிரியர்கள் என்பதால் அவர்களுடைய வாழ்வு வளமுறுவதற்கான நல்ல பல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்குமாறு இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு அந்த ரஸ்தாவானது “ஒரே வழி” “one way traffic” மாதிரி இருக்கிறது. ஆசிரியர்களை நியமித்தாகி விட்டால் அவர்களை வெளியேற்ற போதுமான காரணம் இல்லை. அவர்கள் மாணவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தாலும் சரி, சொல்லிக் கொடுக்காவிட்டாலும் சரி; அல்லது அரை குறையாகச் சொல்லிக் கொடுத்தாலும் சரி; அவர்களைப் பள்ளியிலிருந்து நீக்கி விடுவதற்கு இன்றைக்கு அதிகாரம் கிடையாது. ஆகவே, அவ்வளவு பந்தோபஸ்து ஏற்பாடு ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கும்போது அவர்கள் தங்கள் கடமையைச் சரிவரச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-00 a.m.

[Sri S. Ramasami Naidu]

[7th February 1959]

அடுத்தபடியாக நமக்குச் சேவை செய்து வரும் என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு, அதாவது கெஜட் பதிவு இல்லாத உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அதிக ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும் என்று பேசப்பட்டு வருகிறது. நம்முடைய சர்க்காரும் இப்பொழுது 5 ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டியது நியாயமே. நமக்காக உழைக்கிற அவர்கள், நாட்டின் நிர்வாகத்திற்காக உழைக்கிற அவர்கள், பட்டினியாக இல்லாமல் மன நிம்மதியுடன் இருப்பதற்கு அவர்களுக்கு நல்ல ஊதியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே தரத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கும் அந்த அளவு ஊதியம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக வழி வகைகளைக் காணவேண்டும். ஐந்து பேர் அடங்கிய விவசாயக் குடும்பத்தில் 5 பேரும் சம்பாதித்தால் கூட, ஒரு சர்க்கார் ஊழியருக்குக் கிடைக்கும் வருவாய் கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். ஏதோ சர்க்காரிலிருந்து கொடுக்கக் கூடிய காரணத்தினால் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு அதிகப்படியான ஊதியம் கிடைக்கிறது. ஆலையில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளிக்கு ஊதிய உயர்வு கிடைக்கிறது. ஆனால் இந்த விவசாயிகளுக்குத்தான் ஒருவகை வழியும் இல்லை என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் குடும்பம் முழுவதும் உழைத்தால் கூட ஒரு ஆலைத் தொழிலாளியின் குடும்பத்தின் தரத்தைக் கூட விவசாயிகளின் குடும்பம் எட்ட முடிவதில்லை.

நான் சொன்னது போல் இன்று நம்முடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்து விட்டது. பண்பாடு உயர்ந்துவிட்டது. கல்வி அதிகரித்து வருகிற காரணத்தினால் இந்த இரண்டும் வளர்ந்து வருகிறது. இவையிரண்டும் இருந்தால் நம் நாட்டில் முன்னேற்றம் காணலாம் என்பது நம்முடைய துணிவு. இன்றைய நமது சர்க்கார் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றிக் கொடுத்தார்களானால் இந்த நாட்டில் சுபிட்சம் நாண்டவமாதும்; மகிழ்ச்சி பூத்துக் குலுங்கும்; மக்கள் தொலைகள் நீங்கி வாழ்வில் வளம் பல பெற்று இன்பமுடன் வாழ வசதிகள் ஏற்படும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பயிர் செய்யக்கூடிய நிலங்கள் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தால் எல்லோருக்கும் நிலம் கொடுப்பது என்பது முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. இங்கு மனித உற்பத்தியானது என்ன வேகத்தில் ஆகிறதோ, அந்த வேகத்தில் தானியத்தை உற்பத்தி செய்வதில்லை. விளைநிலத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்றால் காடுகளை வெட்டித்தான் விளைநிலமாக்க வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயம் செய்ய அதிக நிலங்கள் இல்லாத நிலையில் எவ்வாறு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தி பிரஜைகளுக்கு தேவையான உணவைக் கொடுப்பது? இருக்கின்ற நிலத்திலேயே அதிகமான உற்பத்தியைச் செய்வதற்கு வழி கண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தென் இந்தியாவில் முன்பெல்லாம் புரட்டாசி, ஐப்பசி மாதத்தில் இருந்து தை மாதம் வரை பர்மாவிலிருந்து மற்றும் வெளிநாடுகளிலிருந்தும் வரும் பச்சரிசியைத்தான் சாப்பிட்டு வந்தோம். இன்று நாம் வெளி நாட்டிலிருந்து அரிசி வாங்காமல் நம்முடைய தேவை போக மற்றவைகளை விற்பதற்கும் வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இந்த விவசாயத்துக்கு இன்று உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தேசித்திருப்பதாக கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டுமென்று நாம் எல்லோரும் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். ஒரு குடும்பத்துக்கு போதுமான அளவு நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு மீதியைக் கொடுத்து விடுவதில் யாருக்கும் ஐட்சேபமே இல்லை. ஒரு குடும்பத்தில் எல்லோருக்கும் அதிகமான நிலம் சேர்ந்து விடாமல் பலருக்கும் பகிர்ந்து கொடுப்பது அவசியந்தான். அதே சமயத்தில் ஒரு குடும்பத்திற்கு வேண்டிய நிலத்தின் விஸ்தீரணம் என்ன வரம்பு என்பதை நன்றாக ஆராய்ந்து கொடுக்க வேண்டும். இரண்டாவதாக நிலம் அதிகமாக உடைய ஒருவருடைய குடும்பத்தில் பிறந்தவர்களுக்கும், மக்களுக்கும் அதில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டுமென்பதை மனதில் வைத்து இந்த உச்ச வரம்பை நிர்ணயித்தால் உபயோகமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி பல அம்சங்களைப் பற்றி

[7th February 1959] [Sri S. Ramasami Naidu]

போதுமான அவகாசம் இல்லாமையினால் சில வார்த்தைகள் தான் சொன்னேன். இன்னும் மக்களது சுபிட்ச வாழ்வை கருத்தில் கொண்டு பல திட்டங்களை இந்தச் சர்க்கார் நிறைவேற்றுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் கூட இந்தத் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்குரிய நல்ல சூழ்நிலையை எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் அமைத்துத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு சபையின் சார்பாக கவர்னர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை நான் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கின்றேன்.

11-10
a.m.

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கவர்னர் பெருமான் நிகழ்த்திய உரையின் மீது நடைபெறுகிற விவாதத்தில் நான் இரண்டொரு விஷயங்களை மாத்திரம் சொல்ல அவாவுகிறேன். கழிந்த ஆண்டில் கவர்னர் பெருமான் பிப்ரவரி 8-ந்தேதி உரை நிகழ்த்தினார்கள். அந்த உரையில் தொனித்த தொனிப்பு இந்த உரையில் இல்லையென்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதோடு நம் நாட்டிலுள்ள அத்தியாவசியமான தேவைப் பொருள்களான உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசி உயர்வை கவனிக்கும் போது உற்பத்தி எந்த அளவு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிற தென்பதை நாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

கழிந்த ஆண்டு கவர்னர் பெருமான் தம் உரையில் விலைவாசி உயர்வை மந்தப்படுத்த வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார். அதற்கு உற்பத்தியை பெருக்கவேண்டுமென்றார். விலைவாசி உயர்வு 57-ல் 52 புள்ளி மொத்த குறியீட்டு எண்ணாக இருந்தது. கழிந்த ஆண்டு துவக்கத்தில் 480 ஆகக் குறைந்தது. சர்க்கார் தரப்பிலிருந்தே இந்தப் புள்ளிவிவரம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது, இப்போது இந்த விலைவாசி புள்ளி 550-க்கும் மேலாகப் போயிருக்குமோ என்று சந்தேகிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி உள்ள நிலைமையைச் சரிக்கட்பதற்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவது மாத்திரந்தான் வழி என்று கழிந்த ஆண்டு கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டார்கள். கழிந்த ஆண்டில் “ Relentless efforts are being made to achieve the target of 12.79 lakhs tons additional food production fixed for the plan period ” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 12.79 லட்சம் டன் அதிக உற்பத்தி இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தில் செய்வதாகத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. ஆனால் இந்த திட்டத்தின் முதல் ஆண்டில் சுமார் 2.01 லட்சம் டன் .02 அதாவது 1 லட்சம் டன் தான் உற்பத்தி அதிகமாகியிருக்கிறது. முதலில் திட்டமிட்டது அதன் பிறகு குறிப்பிட்ட தகுந்த உற்பத்தி பெருக்கு இல்லை 16 சத விதிகம் உணவு உற்பத்தி பெருக்கம் அதாவது 7.21 லட்சம் டன் அதிகரிக்கலாம் என திட்டமிட்டதுள்ளதாகக் கணக்கிடப்பட்டது. விவசாய மந்திரிகளின் மகாநாடு 56-ல் முசௌரியில் கூடிய போது 29 சத விதிகத்தை உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடிவு எடுத்தார்கள். அதாவது சுமார் 12½ லட்சத்திற்கு அதிகமாகப் பெருக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லி யிருந்தார்கள். முதல் ஓர் ஆண்டில் மாதிரம் 2 லட்சம் டன் அதிகரிக்கப்பட்டது. 1957-58-ல் நிதி ஆண்டிலே 3 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் கழிந்த ஆண்டில் .32 லட்சம் டன் தான் அதிகப்பட்டுள்ளது. சர்க்கார் திட்டமிட்டதிலிருந்து 10-ல் ஒரு பங்குதான் அதிகப்பட்டுள்ளது. இதற்கான காரணங்கள் யாவை? பருவ நிலை ஓரளவு சரியாகவே இருந்திருக்கிறது என்று கூறப்பட்டுள்ளது. நமது மாகாணத்தில் உணவு உற்பத்தி அதிகப்படவில்லை. ஜனத்தொகை இன்று அதிகமாகக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தால் அதற்குத் தேவையான அளவுக்குத் தான் உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதற்காக விவசாயத் துறையில்—சமுதாய அபிவிருத்தி உட்பட 6 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்திருந்தும் இந்த உணவு உற்பத்தி கணிசமான அளவு பெருகாததற்குக் காரணம் என்ன? ஒன்று பணம் வீண் விரயமாகியிருக்கவேண்டும். அல்லது திட்டமிட்ட திட்டம் தவறாக இருக்க வேண்டும். மூன்றாவது ஆண்டில் உணவு உற்பத்தி கழிந்த ஆண்டிலிருந்த நிலைமையின் தான் இருக்கிறது. அதற்கு ரிவைஸ்ட் டார்ஜட் பிரகாரம் 12½ சத விதிகம்

[Sri K. Sattanathakarayalar]

[7th February 1959]

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். இதற்கு முன்பும் பேசப்பட்ட போது கூட இந்தப் 12½ சத விதிகளுக்கும் அப்பால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று கூறினார்கள். திட்டப்படி ஒன்றுமே நடக்கவில்லை. அதில் நாலில் ஒரு பங்குகூட நடக்கவில்லை.

விவசாய இலாகா எடுத்துக் கொண்டதில் முக்கிய அம்சம் விதைப் பண்ணை. விதைப் பண்ணைகளைப் பற்றி அதிகம் பேசாமல் இருப்பது நல்லது. மொத்தம் சுமார் 320 பண்ணைகள் நிறுவுவதாக இருந்தது. நூற்றிருபது பண்ணைகள் தான் நிறுவப்பட்டுள்ளது. அதோடு விதை உற்பத்தி செய்வதற்காக நியமிக்கப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள்—மிகவும் திறமைசாலிகள் என்று கருதப்படக் கூடியவர்கள் கூட—ஒரளவு நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ளவில்லை. அதன்காரணமாக எல்லா விதைப் பண்ணைகளும் நஷ்டத்தில் தான் வேலை செய்கின்றன. பாப்பாரப்பட்டியில் உள்ள விதைப் பண்ணையும் நெல்லையில் உள்ள விதைப்பண்ணையும் மாத்திரந்தான் நல்ல முறையில் பலன் தரக்கூடிய முறையில் லாபகரமாக இருக்கிறது. எல்லாவிதைப் பண்ணைகளும் லாபகரமாக இருக்கவேண்டுமென்று மாத்திரம் தான் சொல்லவில்லை. நல்ல விதையாக உற்பத்தி செய்து மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய முறையில் விநியோகிப்பதின் மூலம் சுமார் 4 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்கிற டார்ஜுட்டை எட்டிப் பிடிக்கும் வகையில் நடைபெறவில்லை. இதற்காக நாம் செலவு செய்யக் கூடிய பணமோ அதிகம். ஆனால் இந்த விதைப் பண்ணைகளுக்காக இவர்கள் எடுத்திருக்கக் கூடிய நிலத்தைப் பார்த்தால் யார் யாருடைய சிபார்சின் பேரிலேயோ அந்த அந்த இடத்தைக் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ தவிர—அந்த இடத்தில் விதைப் பண்ணை அமைப்பதற்கு ஏற்ற வசதி இருக்கிறதா என்று பார்த்து எடுக்கவில்லை. வேண்டியவர்களுக்காக இஷ்டப்படி இடத்தை எடுத்துக் கொண்டு—பஞ்சையை நஞ்சையாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக அந்த அந்த ஊரில் உள்ள கழிசடையான நிலங்கள் தான் விதைப் பண்ணைகளுக்காக எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த முறையில் விவசாயத்தினுறையில் அபிவிருத்தி கண்டு விடுகிறோம் என்றால் அது ஒரு நாளும் முடியாத காரியம். பேசாமல் இந்தத் திட்டத்தையே கைவிடுவது கூட சர்க்காருக்கு ஏராளமான பணம் மிச்சம் ஆகக் கூடிய வகையில் பயன் அளிக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதர அபிவிருத்தித் துறையிலாவது இந்தப் பணத்தைச் செலவிட வாய்ப்பு உண்டு.

அடுத்தபடியாக இன்று நாட்டை எதிர்நோக்கியிருக்கக் கூடிய பிரச்சனை வேலையில்லாத திண்டாட்டம். அதுவும் கைத்தறித் தொழில் துறையில் இது மிகவும் கடினம். முன்புகழிந்த ஆண்டு கைத்தறியில் எந்த அளவு தேக்கம் இருந்ததோ அந்த அளவுத் தேக்கம் மறு முறையும் தலை தூக்கிவிட்டது. அதே போல சிலோன் சர்க்கார் போட்டு விட்ட தடை உத்தரவினால் பீடி சுற்றும் தொழிலாளர்களும் மிகவும் பரிதாபத்திற்குரிய நிலைமையை அடைந்திருக்கிறார்கள். சிறு தொழில்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவற்றைப் பலமுறையில் ஊக்குவிக்க திட்டம் இட்டும் பலன் தராத நிலைமையிலேயே இருக்கிறது. சோஷலிஸ முறையில் வழிவகை செய்வதற்கு முன்வர வில்லை.

என்.ஜி. ஓ. க்களைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு கமிஷன் நியமிக்க சர்க்கார் முன்வந்திருப்பதாகப் கூறப்பட்டுள்ளது. அது வரவேற்கத் தக்க அம்சம்; இடைக்கால நிவாரணமாக 5 ரூபாய் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இதை திருவிதாங்கூர் கொச்சி ராஜ்யத்திலிருந்து நம் ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்த பகுதியில் உள்ள என்.ஜி.ஓக்களுக்கும் விஸ்தரித்துக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். (கனம் வரி. சுப்பிரமணியம் இந்த ஜந்து ரூபாய் கணயாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் உண்டு.) உண்டு என்றால் அதை வரவேற்கிறேன். இதற்கு முன்பு கொடுத்த, 5, 7 ஆக 12 ரூபாய் உயர்வு அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. அதையும் இதோடு சேர்த்துக்கொடுத்தால் நல்ல முறையில் இருக்கும்.

[Sri K. Sattanatha Karayalar]

அடுத்தபடியாக சர்வீஸ் இண்டிக்ரேஷன்—இணைப்பு சரியான முறையில் ஏற்படவில்லை. அதை துரிதமாக அவசரமாகச் செய்ய வேண்டும். இங்கிருந்து சென்றவர்களுடைய வேலை இணைப்பு அந்தச் சர்க்காரில் கேரள சர்க்காரில் நல்ல முறையில் முடிந்து இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு மேலாகிவிட்டது. நாம் காலதாமதம் செய்வது சரியல்ல. இனிக் காலதாமதம் இல்லாமல் உடனடியாகச் செய்வது மிகமிக அவசியம்.

அடுத்தபடியாக இன்றையதினம் தொழில் துறையில் தொழிலாளிகள் மத்தியில் பல அதிருப்திகள் வளர்ந்து வருகின்றன. இதற்குக் காரணம் நம் சட்டத்தில் உள்ள பல இடையூறுகள் தான். தொழிலாளர்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்து—சோஷலிஸ சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டுமென்ற கொள்கை அடிப்படையில் இயங்குகிற சர்க்கார் இந்த இடையூறுகளை நீக்குவது எப்படி என்று யோசிக்க வேண்டுமே தவிர முதலாளித்துவ அடிப்படை நோக்கத்தோடு எப்படிச் சட்டத்தை அமைத்துத் துவ அடிப்படை நோக்கத்தோடு எப்படிச் சட்டத்தை அமைத்து அமுலாக்குவது என்று நினைக்கிற நினைப்பே தவறானதாகும். இதை முதலாளித்துவ மனப்பான்மை படைத்த கோர்ட்டுகள் அமுல் நடத்துவதால் மேலும் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால் சில திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு எந்த 11-20 விதமான முடிவும் இல்லாமல் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக a.m. தென்காசியில் குடி தண்ணீர் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் சுமார் 30 லட்ச ரூபாய் திட்டமிது. இதில் 9 லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்து பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நிறைவேற்றப்படாமல் திடீரென்று நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. அப்படி நிறுத்தப்பட்ட முறையும் சாதாரண முறையாக இருக்கிறது. இது மிகவும் தவறான முறை. ஒரு திட்டத்தை நன்றாக பரிசீலனை செய்த பிறகு தான் திட்டத்தை ஆரம்பிக்க முற்பட வேண்டும். ஆரம்பித்த திட்டத்தை நிறுத்துவது சரியாகாது.

அடுத்தபடியாக ராமனாதபுரம் மாவட்டத்தில் மழை பொய்த்தமையால் விளைபொருள்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல தாலுகாக்களில் கிஸ்தி வஜா செய்தால் மட்டும் போதாது. அவர்களுக்குத் தகுந்த நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும். ஆங்காங்கு சிறு சிறு நீர்பாசன திட்டங்களை ஏற்படுத்தவேண்டியிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக டிஸ்ட்ரிக்ட் பிளானிங் போர்ட் சிபார்சு செய்தும் ஒன்றும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஆகையால் இந்த வருஷம் இதனை உடனடியாக பரிசீலனை செய்யவேண்டும். ஆங்காங்கு தேவைப்படும். நீர்ப்பாசன திட்டங்களை எடுத்து நடத்தவேண்டும். இன்னும் விதைப் பண்ணைகளை அமைப்பதாகக் கூறி யார் யாருடைய சிபார்சுகளையெல்லாம் கேட்டு உதவாத நிலங்களை எடுக்கும் கொள்கையை கைவிடவேண்டும். இம்மாதிரியான ஒரு எக்ஸ்பரிமெண்டை நடத்துவது சரியல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். விதைப்பண்ணைக்கென்று நல்ல நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*Sri S. RAMAKRISHNA THEVAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களின் உரை மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ராமனாதபுரம் திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் மழையில்லாததின் காரணமாக பஞ்சம் வந்துவிட்டது. இதைப் பற்றி கவர்னர் அவர்களின் உரையிலே காண பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ராமனாதபுரம் மாவட்டத்தில், திருவாடானை தாலுகா மிகவும் வரண்ட பிரதேசம். எந்தக் காலத்திலும் இரண்டு வருஷம் சேர்த்தார்ப் போல் விளைந்தது கிடையாது. இங்கே குடித்தண்ணீர் இன்றி மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதனால் கிராமத்து ஜனங்கள் வெளியே ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் இந்த நிலைமையைப் பற்றி சம்பந்தப்பட்ட மேல் அதிகாரிகளுக்கு விண்ணப்பம் செய்து கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது அதற்குப் பதில் ஒன்றும் வரவில்லை. அங்கே ஜனங்கள் வயிறு வளர்ப்பதற்கு ஏதோ வேலை கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். இதற்கிடையில் காட்டார்களில் வரும் தண்ணீர் வரக்கூடிய பகுதியிலே, தண்ணீர் வந்து

[Sri S. Ramakrishna Thevar] [7th February 1959]

சேராமல் வீணை சமுத்திரம் போய்விடுகிறது. இதனால் அந்தப் பகுதி களில் காட்டார்களில் வரும் தண்ணீர் இருந்தும் பிரயோஜனம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. சிறு சிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் ஆங்காங்கே நிறைவேற்றப்படவேண்டும். ஆண்டிப்பட்டியில் 20 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்கு ஒரு அணை கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு மிகவும் நன்மை ஏற்படும். அவ்வாறே திருவாடானை தாலுகாவில் ராஜசிங்கமங்கலம் ஏரி ஒன்று மட்டிலும் 12 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அங்கு ஏரிகளுக்கு தண்ணீர் வருவது கிடையாது. அதை எல்லாம் மராமத்து செய்தால் அங்கிருக்கும் நிலங்களுக்கு பாசன வசதி ஏற்படும். அங்கு மணிமுத்தாறு கால்வாயும் இருக்கிறது. அது சமுத்திரம் போகிறது. இவைகளையெல்லாம் ஜில்லா கலெக்டருக்கும், பி. டப்ளியூ. டி. என்ஜினியருக்கும் நான் எடுத்துரைத்து அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு காண்பித்திருக்கிறோம். அதைப் பற்றி ஒரு ரிபோர்ட் சென்னைக்கு அனுப்பப்பட்டது. ஆனால் அதற்கு பதில் இன்னும் வரவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை.

அத்துடன் இங்கே சிறு சிறு காட்டாறுகள் இருக்கின்றன; அவைகளை சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தலாம். பிளானிங் கமிட்டி இதை எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து சிபார்சும் செய்திருக்கிறது. இருந்தும் காரியங்கள் நடந்தேரவில்லை காரணம் அதிகாரிகளிடையே சுணக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கனம் மந்திரி அவர்கள் இங்கு அடிக்கடி வந்திருக்கிறார்கள். ரெவினியூ போர்ட் மெம்பரிடமும், மற்ற அதிகாரிகளிடமும் இதைப் பற்றித் தெரிவித்திருக்கிறோம். குறிப்பாக இந்த இடத்தில் கீழ்ப்பகுதியில் உடனே வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

ஒரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால் நமது கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் கூட என் தொகுதியில் வர இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து நான் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். திருவாடானை தாலுகா என்னுடைய தொகுதி. தேவகோட்டையில் வரவேற்பு வழங்கப்படும். சிவகங்கை வழியாக மானாமதுரை ரெயில்வே ஸ்டேஷன் போகிறார்களாம் தார் ரோட்டு வழியாக செல்ல வேண்டும் என்பதற்காக. போக்கு வரத்து இல்லாத பகுதிகள் காண்பிக்கப்படவில்லை. கவர்னர் பெருமான் அங்கு வரும்போது ரோட்டு வசதியுள்ள இடங்களை மட்டும் காண்பித்து அதிகாரிகள் நல்ல பேர் வாங்கிக்கொள்வார்கள். போக்குவரத்து இல்லாத வசதியற்ற இடத்தையும் அவர்களுக்கு காண்பிக்கவேண்டும். உதாரணமாக சமுத்திரக் கரையோரங்களிலுள்ள இடங்கள் முக்கியமாக கிழக்கு பகுதியில், மிகவும் கேவலமான நிலைமையில் இருக்கிறது. இங்கே பஞ்சம் ஏற்பட்ட போது ரோட்டுகள் போட்டு அரைகுரையாக இருக்கிறது. அங்கு கஷ்டப்படுகிற மக்களுக்கு இப் பஞ்சத்திலும் அதே மாதிரியாக பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் நிவாரணவேலை ஆரம்பிப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படி மக்கள் கஷ்டப்பட்டிருக்கும் போது அரசாங்கம் அபிவிருத்தி திட்டங்களுக்கு அவர்களிடமிருந்து பாதி பண உதவி எவ்விதம் எதிர்ப்பார்க்க முடியும். அவர்களிடமிருந்து பாதி பங்கு வாங்குகிறார்கள். இது மிகவும் அதிகம். இதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். திட்டத்தை ஜனங்கள் நிறைவேற்றுவதற்கு ஆவலாக இருக்கிறார்கள். உணவுக்கு வழியில்லாதபோது எப்படி நிறைவேற்றமுடியும். ஆகவே அதிகாரிகள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மராமத்து வேலை ஆரம்பித்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். கனம் மந்திரி அவர்கள் இவைகளையெல்லாம் கவனித்து மழையில்லாது பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளை நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு பல திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கவேண்டும். ரோட்டுகள் ஏராளமாக போடுவதற்கு இருக்கின்றன. சீக்கிரமே இவைகளையெல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அங்கே கவர்னர் பெருமான் வரும்போது கிழக்கு ராமநாத புரத்தை பார்ப்பதற்கு கண்டிப்பாக வாய்ப்பு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[7th February 1959]

* SRI T. KARIA GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் 11-30 a.m.
அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையில் கண்ணீர் விஷயங்களை வரவேற்று பல கனம் அங்கத்தினர்களும், எதிர்த்து பல கனம் அங்கத்தினர்களும் பேசினார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் வடக்கத்திய ஏகாதிபத்தியத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதாலும், வடக்கத்திய ஏகாதிபத்தியத்தால் இங்கே அனுப்பப் பட்டவர் என்பதாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அவருடைய பிரசங்கத்தை பிஷ்கரித்ததாக ஸ்ரீ ஆசைத்தம்பி சொன்னார். அவருடைய பிரசங்கத்தை பிஷ்கரித்ததற்குக் காரணம் சொல்லும்போது, இந்த நாட்டில் செய்யப்படும் செலவுகள் எல்லாம் வடக்கேதான் செய்யப்படுகின்றன என்றும், தெற்கு ஒதுக்கிவைக்கப்படுகிறது என்றும், அதனாலேயே வடக்கேயிருந்து வந்திருக்கும் கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தை பிஷ்கரித்ததாகவும் அவர் சொன்னார். தெற்கு புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்று அவர் எவ்வாறு சொன்னார் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அவர் குறிப்பிடும் திராவிட நாட்டில்தான் இப்போது பெரும்பாலான செலவுகள் செய்யப்படுகின்றன. விந்திய மலைக்கு இப்பக்கமுள்ள பகுதியை எடுத்துக்கொண்டு பார்ப்போம். இங்கே நாகார்ஜுனாகர் அணைக்கட்டு பல கோடி ரூபாய் செலவில் கட்டப்படுகிறது. பெங்களூரில் இந்த நாட்டைப் பாதுகாக்கக்கூடிய ஆகாய விமானங்கள் செய்யும் தொழிற்சாலை யும், டூஸ் பாக்கடியும், இதர பெரிய தொழிற்சாலைகளும் இருக்கின்றன. சென்னையில் ஒரு பெரிய ரயில் வண்டி உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலை இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் சென்னை ராஜ்யத்தில் பல கோடி ரூபாய் செலவழித்து பல பெரிய தொழில்களை நடத்துவது கண்டு உலகத்திலுள்ள பெரிய தொழிலதிபர்களும் மேதாவிகளும் சந்தோஷப்படுகின்றனர். “சென்னையில் இத்தகைய தொழிற்சாலைகளை நடத்துவது கண்டு நாங்க எல்லாம் சந்தோஷப்படுகிறோம்” என்று சமீபத்தில் இங்கே வந்து சென்ற கோமகனார் சொன்னது கூட நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். பாசனத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும், தமிழ்நாட்டில் பெரிய பெரிய பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதை ஒருவரும் மறுக்கமுடியாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நண்பர் ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி அவர்கள் ஒரு அவசரத் தீர்மானத்தை சில காலத்திற்கு முன்பு இந்த சபையில் கொண்டுவந்ததை இப்போது சபைக்கு ரூபகமூட்ட விரும்புகிறேன். பெண்ணை ஆற்றில் இரண்டு அணைகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்றும், அவைகளில் கீழே உள்ள அணைக்கட்டில் தண்ணீரே இல்லாது போய்விட்டது என்றும், அதனால் அங்கே பாசன வசதி இல்லாமல் போய்விட்டது என்றும், அதன் காரணமாக சபைக் கூட்டத்தை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்றும் அவர் அப்போது சொன்னார். தண்ணீர் இல்லாத ஆறுகளிலும் அணைகளைக் கட்ட இந்த அரசாங்கத்தார் முனைந் திருக்கிறார்கள். இதற்காக இந்த அரசாங்கத்திற்கு நாம் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இயற்கை நமக்கு விரோதமாக இருக்கிறது என்பதை ஒருவரும் மறுக்க முடியாது. விந்தியத்திற்கு இப்பால் உள்ள, கனம் நண்பர் ஸ்ரீ ஆசைத்தம்பி குறிப்பிடும் திராவிட நாட்டில் பல பெரிய திட்டங்களை மத்திய சர்க்கார் பல கோடி ரூபாய் செலவில் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் அவர் மறந்துவிட்டார் என்று நினைக்கிறேன். அதற்குக் காரணம், அவர் சென்னை நகரிலுள்ள தொகுதி யிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவராக இருக்கிறார். கோதாவரியிலிருந்து நம் ராஜ்யத்திற்குத் தண்ணீர் வந்தால் சென்னைக்கு நிறையக் குடி தண்ணீர் கிடைக்கும் என்பதை மறந்து விட்டார் போலும். இது சம்பந்தமாக கனம் அமைச்சருக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கோதாவரியையும் கிருஷ்ணாவையும் இணைத்து அந்தத் தண்ணீரை வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு ஜில்லாக்களுக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டால், தமிழ் நாட்டில் பஞ்சமே ஏற்படாது. இந்த மந்திரிசபை அதைச் செய்தால் இம் மந்திரிசபைக்கு தமிழ் நாடு உலகம் உள்ளளவும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டது ஆகும். இந்த அரசாங்கத்தார் “முத லாளித்துவம் ஒழிக” என்று சொல்லிவரும் அரசாங்கத்துடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு பரம்பிக்குளம் திட்டத்தை ஆரம்பிக்க இருக்கிறார்கள் என்றால், இந்த அரசாங்கத்திற்கு நாம் மிகவும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

[Sri T. Karia Gounder] [7th February 1959]

எங்கள் ஜில்லாவில் பஞ்சம் நிலவுவதாக கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் அறுவடையானவுடனேயே அந்த நெல்லை மலையாளிகள் வாங்கிக்கொண்டு போனதால் தான் அங்கே உணவுத்தட்டு ஏற்பட்டு விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கின்றன.

சட்ட சபையின் மலையாசத்தை (உதகைக்குச் செல்வதை) பற்றிக்கூட கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். உலகமே போற்றும் நெருஜீ அவர்கள் சென்னைக்கு வந்தபோது சிலர் இளம் வாலிபர்களின் மனதில் விஷத்தை ஏற்றி பெட்ரோலைப் போட்டு சர்க்கார் பஸ்களைக் கொளுத்தினார்கள். அந்த பஸ்கள் நாசமானதால் சர்க்காருக்கு 2 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சட்ட சபைக் கூட்டம் உதகையில் நடப்பதால் சர்க்காருக்கு 50,000 ரூபாய் செலவு ஏற்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியானால் சட்ட சபைக் கூட்டம் உதகையில் 4 வருஷங்கள் நடப்பதற்கு 2 லட்சம் ரூபாய் செலவு ஆகும். அந்த பஸ்களைக் கொளுத்தாமல் இருந்திருந்தால் சட்ட சபைக் கூட்டத்தை உதகையில் 4 வருஷங்கள் நடத்தியிருக்கலாம்.

SRI K. ANBAZHAGAN : On a point of order Sir. எதிர்க்கட்சியினர் இளைஞர்களின் உள்ளத்திற்கு விஷம் ஊட்டி பஸ்களைக் கொளுத்திவிட்டார்கள் என்ற கருத்துப்பட ஒரு கனம் உறுப்பினர் இங்கே பேசுவது முறையா? எதிர்க்கட்சியின் மீது அந்தப் பொறுப்பைச் சுமத்த இந்த மன்றம் இடம் தருகிறதா?

DEPUTY SPEAKER : I have not followed the speech of the hon. Member. (ஸ்ரீ கரிய கவுண்டர் அவர்களைப் பார்த்து) நீங்கள் என்ன சொன்னீர்கள் என்று தயவு செய்து திரும்பவும் சொல்லுங்கள்.

* **SRI T. KARIA GOUNDER :** நெருஜீ சென்னைக்கு வந்தபோது அவருக்கு கருப்புக்கொடி காட்ட வேண்டும் என்று சிலர் வேலை செய்தார்கள். இளம் வாலிபர்களின் மனதில் அவர்கள் விஷத்தை ஊற்றினார்கள். அவர்கள் மனதில் விஷம் ஏறவே அவர்கள் சர்க்கார் பஸ்களைக் கொளுத்தினார்கள்.

SRI K. ANBAZHAGAN : Sir, I want to press my point of order. எதிர்க்கட்சியினர் இளம் வாலிபர்களின் மனதில் விஷத்தைத் தூவியதாலோ நஞ்சைக் கரைத்ததாலோ அவர்கள் பஸ்களைக் கொளுத்தி விட்டார்கள் என்று நீதிமன்றத்தில் கூட எதிர்க்கட்சியின் மீது குற்றம் சாட்டப்படாமல் இருக்கும் போது, அந்தக் கருத்துப்பட இங்கே பேசுவது முறையா?

DEPUTY SPEAKER : All that he has said is that the minds of young people have been poisoned by some people.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The point for consideration is this. If the hon. Member has stated that any Member here or party has incited the people to violence, then it is objectionable. According to him it may be poisoning of the mind and according to another, it may be enlightenment. It is a matter of opinion, and I do not think we can take objection to it.

SRI A. GOVINDASAMY : கருப்புக் கொடி பிடித்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான். கோர்ட் நடவடிக்கைகளில் எதிர்க்கட்சியின் மீது இந்தக் குற்றம் சுமத்தப்படவில்லை. அப்படி இருக்க, இந்தக் குற்றத்தை எதிர்க்கட்சியின் மீது சுமத்துவது தவறு.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்று இவர்கள்தான் இளம் வாலிபர்களைத் தூண்டிவிட்டார்கள் என்று சொல்லியிருந்தால் அது கோர்ட் நடவடிக்கைகளை பாதிக்கும் முறையில் பேசியது ஆகும். "பலாத்காரத்தையோ வேறு

[Sri C. Subramaniam] [7th February 1959]

எந்தக் கெட்ட காரியத்தையோ இவர்கள் தூண்டிவிட்டார்கள்" என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்லவில்லை. வாலிபர்களுடைய மனதை சிலர் கெடுத்ததால் அவர்கள் பஸ்களைக் கொளுத்தினார்கள் என்று தான் கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார். அந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு அவர்களை நீங்கள் தூண்டிவிட்டதாக அவர் சொல்லவில்லை. அப்படி இருக்க, வேண்டாத சமசாரத்தை நீங்கள் எடுத்து உங்கள் மேலே போட்டுக்கொண்டு பிரச்சனையை கிளப்புவது நிலைமையை இன்னும் மோசமாக்குகிறது. அவர் பொதுப்படையாகப் பேசும்போது "இந்தக் குல்லாய் எனக்குத் தான் பொருந்துகிறது" என்று சொல்வது போல் நீங்கள் பேசுவது பிரச்சனையை இன்னும் மோசமாக்குகிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : I am glad to hear from the Hon. Minister that they had not incited but poisoned the mind of the people. But the hon. Member had stated that they were responsible for the loss of about Rs. 1½ lakhs to the Government on account of the burning of the buses. கனம் அங்கத்தினர் தம்முடைய பேச்சில், பஸ்கள் கொளுத்தப்பட்டதால் சர்க்காருக்கு 1½ லட்ச ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கும்போது, உதகைக்கு சட்ட சபை போவதால் ஏற்படும் பண நஷ்டத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார் என்பதை என்னுடைய ஒழுங்குப் பிரச்சனையுடன் தொடர்புபடுத்திவிட விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : I am following the speech of the hon. Member and he never mentioned that.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கரிய கௌண்டர் பேசியதை சட்ட சபை ரிப்போர்ட்டர்கள் சுருக்கெழுத்தில் எழுதியிருப்பார்கள். பஸ்கள் கொளுத்தப்பட்டதால் சர்க்காருக்கு 1½ லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார் என்று தாங்கள் தயவு செய்து பார்க்க வேண்டும் என்று தங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : அதனால் 1½ லட்ச ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் அது எதிர்க்கட்சியின் தவறு என்று அவர் சொல்லவில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நீங்கள் இரண்டு, மூன்று விஷயங்களை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். வாலிபர்களின் மனது கெடுக்கப்பட்டது என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கரிய கௌண்டர் சொன்னார். பஸ்களை எரிக்கும்படி வாலிபர்கள் தூண்டிவிடப்பட்டார்கள் என்று அவர் சொல்லவில்லை. சிலருடைய பேச்சுக்களால் வாலிபர்களுக்கு மனத் தெளிவு, மன விளக்கம், ஏற்பட்டது என்று நீங்கள் (திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்) நினைக்கலாம். அந்தப் பேச்சுக்கள் விஷம் என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கரிய கௌண்டர் நினைக்கலாம். பஸ்களுக்குத் தீ வைக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் தூண்டிவிட்டீர்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கரிய கௌண்டர் குற்றம் சாட்டவில்லை. இளைஞர்கள் பஸ்களுக்குத் தீ வைத்தார்கள். பஸ்களுக்கு அவர்கள் தீ வைத்ததால் சர்க்காருக்கு 1½ லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

SRI A. GOVINDASAMY : Let the Chair please verify it.

DEPUTY SPEAKER : During the lunch interval I will go through the official report of the speech of the hon. Member and if there is anything to be done, I will do it after going through it. Now let the hon. Member continue his speech.

[7th February 1959]

11-40
a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எதிர்க் கட்சிகள் தூண்டி விட்டதால் இளைஞர்கள் பஸ்களுக்கு நெருப்பு வைத்தார்கள் என்று ஸ்ரீ கரிய கௌண்டர் சொல்லியிருந்தால் அது ஆட்சேபகரமானது. அப்படி அவர் சொல்லியிருந்தால் அந்த வார்த்தைகளை எடுத்துவிடலாம்.

*** SRI T. KARIA GOUNDER :** நான் பேசுவதை கேட்டு அங்கத் தினர்கள் வருத்தப்பட்டாக் கூடாது. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் சொன்னார்கள், “நாங்கள்தான் இங்கு ஆளப்போகிறோம்”, என்று. அப்படி ஆளும் எண்ணம் இருந்தால் அது நிறைவேறாது, “திராவிடநாடு” என்றோ அல்லது “வெங்காய நாடு” என்றோ எதுவேண்டுமென்று சொன்னாலும் அவர்களை ஆள விடாமல் செய்ய ஆள்கள் இருக்கிறார்கள் என்று நான் அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்த படியாக, நிலச்சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கத்தக்கதே. அதிகமாக இருக்கும் நிலங்களை கொடுக்க நாங்கள் தயாராயிருக்கிறோம். உச்ச வரம்பு கட்டப் போகிறார்கள், நிலத்திற்கு. நிலங்களை கூட்டுறவு சங்கங்களிடமோ அல்லது பஞ்சாயத் தாரிடமோ ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று நினைக்கும்போது ஒரு ஜில்லாவிலோ அல்லது ஒரு தாலுகாவிலோ அப்படி ஒப்புவித்து அது நல்லமுறையில் சரிவர நடக்கிறதா என்று பரிசீலனை செய்து பார்த்து விட்டு பின்னர் இந்தத் திட்டத்தை, அமுலுக்கு கொண்டுவர வேண்டுமென்று குறிப்பாக அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாங்கள் எல்லோரும் நிலத்தை கொடுத்து விட்டுப் போகும்போது மற்றவர்களை உயரே வைக்கலாம் என்று நீங்கள் நினைக்கக் கூடாது. எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு மாதம் 100 ரூபாய் என்று கிடைக்கும்போது மற்றவர்களை, 10,000 ரூபாய் மாதம் சம்பாதிப்பவர்களை நாங்கள் அப்படியே உயரே போக விடமாட்டோம், என்று உறுதியாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஸோனல் கௌன் விலில் பரம்பிக்குளத் திட்டம் பற்றி நிதியமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி தமிழ்நாட்டுச் சரித்திரத்திலேயே போற்றக்கூடியதொன்றாகும். அதேபோல் கோதாவரித் திட்டத்தையும் அவர்கள் அவர்களது ஆட்சிக் காலத்திலேயே, குறைந்தது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது சேர்த்து, ராமஸ்வாமி நாயுடு அவர்கள் சொல்லிய திட்டத்தையும் சேர்த்து தமிழ்நாடு பூராவிற்கும் பயன் அளிக்கும் விதத்திலுள்ள திட்டங்களை கொண்டு வந்து நிறைவேற்றிக் கொடுக்குமாறு அவர்களை நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, மின்சாரம் பற்றியும் கூறப்பட்டது. விளக்குப் போட்டுக் காண்பிக்கிறார்கள் மின்சார மந்திரி என்று சொன்னார்கள். அது தப்பு. மின்சாரம் வேகமாக பரவி வருவதால்தான் நாம் மனிதர்களாக வாழ முடிகிறது. எங்கள் இடங்களில் மழை குறைவாக இருந்தபோதிலும் மின்சாரத்தின் உதவியால்தான் விளைச்சல் விளைவிக்க முடிந்தது. அக்காரியத்தில் மின்சார இலாகவும், மின்சார அமைச்சர் அவர்களும் கண்ணுங்கருத்துமாக இருப்பதற்கு நான் அவர்களுக்கும், இந்த இலாகாவிற்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுபற்றி கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதால் அவர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மூன்றரை லட்சம் ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு தினந்தோறும் பகல் உணவு அளிக்க திட்டமிட்டு அதை செயலாற்றியும் வருகிறார்கள், அரசாங்கத்தார். அதைப்பற்றி குற்றம் குறை கூறுகிறவர்களிடம் நாம் என்ன சொல்வது? கிராமங்களில் பெரிய பெரிய காரியங்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்று மோட்டார் மன்னர் சேலம் மஹாலிங்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள். ரோடுகள் விரைப்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக பல “விபத்துகள்” ஏற்படுகின்றன. ஆகவே மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து அதிக மான்யம் பெற்று ரஸ்தாக்களை இரண்டு மடங்கு பெரிதாக்க வேண்டுமென்று நான் அமைச்சரவையை தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, என்.ஜி.ஓ.-க்களைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது. நிதியமைச்சர் அவர்கள் தைரியமாக கூடுதல் வரி போட்டும், அப்படி போட்டாலும் மூன்று வருடங்களில் அதை மக்கள் மறந்து விடுவார்கள் அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு மத்ய அரசாங்கத்தார் அவர்களது என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு

7th February 1959] [Sri T. Karia Gounder]

என்ன சம்பளம் கொடுக்கிறார்களோ அதேபோல் நமது என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மார்ச் 31-ம் தேதிக்குள் அக்கமிஷனை கூட்டுவித்து எல்லாவற்றையும் முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கூடுதல் வரி போட்டும், மக்களிடம் சொல்லிக் கொள்ளலாம். என்.ஜி.ஓ.-க்களை வைத்துக் கொண்டு சர்க்காரைத் திட்டுகிறார்கள். அவர்கள் காரியம் பெரிய ஆபத்தாயிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ளலாம். ஆகவே கூடுதல் வரி போட்டு என்.ஜி.ஓ.-க்களின் என்றும் தீராதிருக்கிற இந்த பெரிய வினையைத் தீர்த்துக் கொடுத்து வேண்டியளவிற்கு அவர்களுக்கு பணம் தர நிதியமைச்சர் அவர்கள் முன்வரவேண்டுமென்று இச்சபையின் சார்பாக கேட்டுக் கொண்டு ராஜாத்தி அம்மையார் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் தீர்மானத்தை முழுமனதோடு வரவேற்கிறேன். உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு எனது நன்றி கலந்த வணக்கம்.

*** SRI T. IRUSAPPAN :** சட்ட மன்ற உதவி தலைவர் அவர்களே, இரண்டு மூன்று நாட்களாக ஆளும்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் கவர்னர் அவர்களது உரையை பாராட்டிப் பேசினார்கள். அப்படி பாராட்டிப் பேசிய போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சியினர் சட்டமன்றத்திற்கு வந்தது பற்றி பாராட்டியும், வராதது பற்றி வருத்தப்பட்டும் பேசினார்கள். நாங்கள் சட்டமன்றத்திற்கு வராததற்குக் காரணம் குறித்து எனக்கு முன் பேசிய எங்கள் கழகத் தோழர் ஆசைத்தம்பி அவர்களும், சத்திய வாணிமுத்து அவர்களும் விளக்கமாக பேசினார்கள். அன்று நாங்கள் கவர்னர் உரையில் ஏன் கலந்துகொள்ள வில்லை என்றால், இந்நாட்டிலிருக்கக்கூடிய ஏழை மக்கள், உழைப்பாளி மக்கள், பாட்டாளி மக்கள் அன்றாட வாழ்க்கை நடத்தவே கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, குடியிருக்க வீடோ, உண்ண உணவோ இல்லாது மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது தனிப்பட்ட ஒருவருக்கு இவ்வளவு பெரிய சம்பளம் கொடுத்து வைத்திருக்கும் அந்தப் பதவியே வேண்டாமென்ற காரணத்தினால்தான் நாங்கள் வந்திருக்கிறோம். ஆயிரக்கணக்கான வாக்குகள் பெற்று நாம் இங்கு வந்திருக்கிறோம். அமைச்சரவை ஒன்றால், திறமையாக நடத்தக்கூடிய அமைச்சர்களும் இங்கு இருக்கிறார்கள். கவர்னர் உரையின் பேரில் உள்ள விவாதமாயிருந்தாலும் சரி அல்லது பட்ஜெட் உரையின் மீதுள்ள விவாதமாயிருந்தாலும் சரி, இங்கு நாங்கள் மக்களின் குறைகளை எடுத்துச் சொல்கிறோம். இந்நாட்டில் நிறைவேற்றப்படும் தீர்மானங்கள் அல்லது காரியங்கள் நமக்கு பயன்படுகிறதா என்று பார்த்தால் அவைகள் தென்னாட்டு மக்களுக்கு பயன்படுவதாக கானமுடிய வில்லை. ஏனெனில் இந்த நாடு வட நாட்டின் பிடியில் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. மக்களுக்கு சரிவர வேண்டிய பொருள்கள் கிடைக்காத காரணத்தினால் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகளிலிருந்து நாம் தவறி விடுகிறோம். கவர்னர் பதவி தேவையேயில்லை. நம் நாடு வடநாட்டின் பிடியில் இல்லாமல் சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டும். அதுதான் ஜனநாயக முறை. ஜனநாயகமுறை என்று சொல்லிக் கொண்டு மக்களின் பணத்தை வீணைக்கக் கூடாது என்றுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கூறுகிறது. இரண்டு மூன்று மாவட்டங்களில் மட்டும் மழையில்லாது பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று இந்த உரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எனது மாவட்டமான சேலம் ஜில்லாவில் ஆத்தூர் பகுதி விவசாயத்திற்கு பெயர் போனதென்று நான் பெறுமையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். அங்கு மூன்று பிரக்காக்களில் மக்கள் மழையில்லாது கஷ்டப்பட்டு வேறு யிடங்களுக்கு மூட்டை முடிச்சகளுடன் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் அவர்கள் சொன்னதுபோல் அவர்கள் பட்டினத்திற்கு வருவது அரிசிச் சோறு சாப்பிடுவதற்கல்ல. அம்மக்கள் கேழ்வரகு, கம்பு சாப்பிட்டு பழக்கப்பட்டவர்கள்தான். ஊரில் மழையில்லாத காரணத்தினால், பயிரிடுவதற்கு வழியில்லாத காரணத்தினால் இங்கு வந்து வீடின்றி பிளாட்பாரம், திண்ணைகள் போன்றயிடங்களில் தங்கி கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[Sri T. Irusappan] [7th February 1959]

11-50
a.m.

இதையெல்லாம் அனுசரித்து அங்குள்ள ஏரி, குளங்களை பழுது பார்த்து என்னுடைய மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய மேட்டூர் அணை தண்ணீரை சேலத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், அந்த மாவட்டம் சுபிட்சம் அடையும். ஆயிரம் ஏக்கர் தரிசாக ஆத்தூர் வட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலங்கள் சாகுபடிக்கு வரும். அதனால் இந்த வட்டாரத்தில் இருக்கக்கூடிய பஞ்சம் ஒழியும். இரண்டு, மூன்று மாதங்களாக உணவுப் பொருள்களின் விலை வாசி அதிகமாக ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. அரிசி பட்டணம் படி ரூ. 1-6-0-க்கு விற்கப்பட்டது. கலெக்டர் அவர்கள் எல்லோரையும் கூப்பிட்டு விலையை குறைப்பதற்காக யோசனை கேட்டார்கள். அந்தக் கூட்டத் திற்கு மில் முதலாளிகளும், வியாபாரிகளும் அழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். வியாபாரிகளைக் கூப்பிட்டுக் கேட்டால், அவர்கள் லாபத்தை அணுகுவார்களா, மக்களுடைய பிரச்சனையை அணுகுவார்களா? அவர்களையே கேட்காமல் இன்ன விலைக்குத் தான் அரிசி விற்கப்படவேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பித்துவிட்டால், மக்களுக்கு அந்த விலைக்கு சுலபமாக அரிசி கிடைக்கும் என்று யோசனை சொன்னோம். ஆனால் அதை மாவட்ட அதிகாரி ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. வியாபாரிகள் என்ன முடிவு சொல்லுகிறார்களோ, அந்த விலைக்குத் தான் விற்கவேண்டும், அவர்களுக்கு நஷ்டம் இல்லாமல் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். சேலத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் எல்லோருக்கும் சேர்ந்து ஒரே இடத்தில் நியாய விலைக் கடையில் வாரத் திற்கு இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்குத்தான் விற்கவேண்டும். அப்படி விற்கப்படுகிற காலத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு ரூபாய்க்குத்தான் அரிசி விற்கப்படவேண்டும் என்று நிர்ணயித்திருந்தார்கள். இம்மாதிரி எத்தனை பேர்கள் வாங்கி ஜீவனம் செய்ய முடியும்? எனக்கு முன் பேசிய சசிவர்ணத் தேவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், இது நிவாரணக் கடையா, நியாய விலைக் கடையா, மற்றதெல்லாம் அநியாய விலைக் கடையா? மற்றவர்களும் இந்த விலைக்குத் தான் விற்கவேண்டுமென்று குறிப்பிடவேண்டும். நெல் விலை, தானிய விலை ஏறிக்கொண்டு போகப் போக இது பொருள்களின் விலையும் ஏறிக்கொண்டே போகிறது. ஏழை விவசாயிகள் உபயோகிக்கக்கூடிய பரித்தோல், வண்டிக்கட்டு, ரசாயன உரங்கள் இவைகளை எடுத்துக்கொண்டால், இவைகளின் விலையும் ஏறிக் கொண்டே போகிறது. இதனால் விவசாயிகளும் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எல்லாப் பொருள்களும் நியாயமான விலைக்கு விற்கப்பட வேண்டும். எல்லாப் பொருள்களின் விலையையும் சர்க்கார் நிர்ணயித்து விலைவாசிகள் ஏறத்தாழ ஒரே நிலைமையில் நிலைத்து இருக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே, எம். பி. பெரிய சுவாமி அவர்கள் கூறியபடி நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சர்க்கட்ட சமுதாயம், எடுப்பார் கைப்பிள்ளையாக இருக்கக்கூடிய ஒரு சமுதாயம் பற்றி யாதும் குறிப்பிடப்படவில்லை. இந்தச் சமுதாயம் இந்த நிலையிலேயே இந்த நாட்டிற்கு ஒரு அவமானச் சின்னமாக விளங்கவேண்டுமா? இந்தச் சமுதாயம் மனிதனாக வாழவேண்டாமா? மனிதன் மனிதனாக வாழவேண்டாமா? மிருகங்கள்கூட மனிதனோடு ஒற்றுமையாக இருக்கின்றன. இந்த நிலைமையிலேயே இந்தச் சமுதாயத்தின் நிலை என்ன? அவர்களுடைய நிலை உயர்ந்து அவர்களும் சம உரிமையோடு இருக்கவேண்டும் என்ற ஒரு அடிப்படையில் ஜாதியை ஒழிப்பதற்கான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு அடுத்தபடியாக நாட்டிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் கைத் தறியாளர்கள். அவர்களுடைய குறை இன்னும் தீரவில்லை. அவர்களுடைய குறை எப்படித் தீருவது? அவர்கள் இந்த நாட்டிலே நல்லபடியாக வாழ்வதற்கு கவர்னர் பெருமான் உரையிலே வழிவகை இல்லை. இந்த நாட்டு மக்கள் வடநாட்டு ஏகாதிபத்தியத்திலிருந்து விடுதலை அடைந்தால் தான் சுபிட்சமாக வாழ முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* SRIMATHI A. SUARES: Mr. Deputy Speaker, Sir, in the Address delivered by His Excellency the Governor, he has referred to the reorganized scheme of education. The Legislature is pleased

[7th February 1959] [Srimathi A. Soares]

that Government have accepted and are implementing all the recommendations of its Committee on Education. The re-organized scheme has already been introduced in the elementary schools. The Anglo-Indian schools have fallen in line with the new scheme. The revised syllabuses have already been introduced in standards I to VI with effect from January of this year and will be continued up to standard XI gradually. It is hoped that the present re-organized scheme will be an improvement on the previous scheme and will equip not only those who go in for higher education, but also those who complete their education in the high school stage. Multi-purpose schools and post-basic schools are increasing in number each year and are preparing students to enter various professions and walks of life.

The Governor has also mentioned the pioneer scheme of self-help in the field of education. It was started just a year ago. This scheme is known as the School Improvement Scheme and was initiated by the Director of Public Instruction. It has the full support of the Ministry. The Madras State is often referred to as one of the most progressive States in the Indian Union and this School Improvement Scheme will add one more feather to its cap. The success achieved in this short space of one year was so outstanding that the Government of India on hearing of the scheme has commended it to the other States. Perhaps some of the hon. Members have not heard about this scheme. It is a novel experiment. It aims at getting the community of each village to take an interest in the up-keep of the schools in that locality.

Supposing there is some urgent work to be done, for example, repairs to the roof of the school building, repairs to the compound wall or the fence or replenishing the school equipment like charts or maps, reference books, library books, the usual course of procedure is to approach the Local Boards for action. It often happens that for lack of funds or for other reasons, there is great delay in getting sanction or the required allotment and sometimes the delay extends to years. If a roof is leaky, it should be attended to at once, not long after the rainy season is over. If the blackboards are white due to neglect, they should be blackened at once and the school cannot afford to wait for a long time. In this scheme, the well-to-do people or prominent citizens of the place are invited to a meeting, the requirements of the school are discussed at this meeting and the people are invited to contribute their mite to the expenditure. The response to this scheme has been amazing and it reveals the innate generosity of our people. It also shows the interest that is now being taken in the education of the children of the present age.

The scheme was tried out in Kadambattur National Extension Scheme area in Chingleput district and the people came forward with donations of timepieces, charkas, books, etc. At Valiyur in the Tirunelveli district, the response was even better. A conference was held and a sum of Rs. 1,25,000 was promised by those present at the conference. A sum of Rs. 28,000 was handed over in cash at the meeting.

[Srimathi A. Suares] [7th February 1959]

As the Governor has stated in his Address, the popular support enlisted for the school improvement scheme has been heartening. But care should be taken to see that the zeal of the promoters of this scheme is not shown by enforcing compulsion on the donors. Donation should be purely voluntary.

Closely connected with the school improvement scheme is the provision for midday meals. The Madras Government had sanctioned grants for midday meals several years ago, but at that time it applied mostly to Harijan Welfare schools. The Anglo-Indian schools in the City of Madras have been receiving a grant towards midday meals for several years. Now the scheme has been published and extended to reach almost every village in the State. It has been an incentive to regular attendance in the schools, and it also has alleviated the pangs of hunger of thousands of children. In course of time, midday meals will extend to every village in the Madras State. At present the Government give a subsidy to certain places where it is found necessary to do so.

One of the most welcome announcements of the Governor is the decision of the Madras Government to set up a Commission to scrutinize the structure of scales of pay and allowances of the public servants. This has been long awaited, and it will now enkindle hope in the hearts of the non-gazetted Government servants for a brighter future.

The grant of an interim relief of Rs. 5 per mensem for non-gazetted employees as well as the employees of the local boards and aided school teachers, will be welcomed by all. We are grateful to the Government for this kind gesture. With increased State resources and greater aid from the Central Government funds, it may be possible to bridge the gap that now exists between the emoluments of the Central Government and the State Government servants doing identical work.

SRI A. S. SAHAJANANDA: கனம் தலைவர் அவர்களே, மாண்பு மிக்க தேசாதிபதி அவர்கள் நிகழ்த்திய உரை மிகவும் பொருத்தமானது. நம்முடைய அரசாங்கம் பல விதமான நன்மைகளைச் செய்திருக்கின்றது. நான் 30 வருடங்களாக சட்டசபை அங்கத்தினராக இருந்து வந்திருக்கிறேன். எந்த அரசாங்கமும் இந்த அரசாங்கம் செய்திருப்பதைப் போன்று செய்ததில்லை. அந்த முறையில் இந்த அரசாங்கத்தை நான் பாராட்டுகின்றேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தனது உரையில் பல காரியங்களைப்பற்றி கூறவில்லை என்று பலர் சொன்னார்கள். அவர்கள் இந்த அரசாங்கம் என்ன காரியங்கள் எல்லாம் செய்யப்போகின்றது என்பதை சுருக்கமாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் நான் கவர்னர்பெருமான் அவர்களது உரையை பாராட்டுகின்றேன். ஆனால் நிறைய சாப்பிட்டவர்களிடையே கொஞ்சம் சாப்பிட்டவன் தனது பசியை எடுத்துச் சொல்லத்தான் வேண்டும். அந்த முறையில் அரிஜனங்கள் விஷயமாக ஒரு சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரிஜனங்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் ஏராளமான உதவிகள் செய்திருக்கின்றது. இந்த உதவிகள் சுருக்கமாக இருக்கின்றன. சமீபத்தில் கழிந்த 10 ஆண்டுகளாக அரிஜனங்களுக்கு கல்விச் சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் இன்று அரிஜனங்கள் கொஞ்சம் உணர்ச்சி பெற்று வருகிறார்கள். ஒரு நல்ல மாம்பழத்திலிருந்து ஒரு துண்டை மாத்திரம்

[7th February 1959] [Sri A. S. Sahajananda]

கொடுத்தால் அதிலுள்ள ருசியை எந்த அளவுக்கு பார்த்திருக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குத்தான் இன்றைக்கு அரிஜனங்கள் கல்வியினால் உணர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் அவர்களுக்கு இப்போது கொடுக்கப்பட்டு வரும் கல்விச் சலுகையை நிறுத்துவதாக இருந்தால் அரிஜனங்கள் அடியோடு கெட்டுவிடுவார்கள். ஆகவே இன்னும் அதிகமாக 10 ஆண்டுகளுக்கு கல்விச் சலுகையை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தனது உரையில் ராமநாதபுரம், தென்னாற்காடு, வட ஆற்காடு முதலிய ஜில்லாக்களில் பருவ மழை சரியாக பெய்யாததின் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைமையைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் சிதம்பரத்தை அடுத்த ஸ்ரீமுஷணம் என்கிற இடத்தைச் சேர்ந்தவன். அங்கு அரிஜனங்களுக்கு நந்தனார் கிராமம் என்கிற இடத்தில் 52 ஏக்கர் நஞ்சை பூமி சர்க்காரிலிருந்து கொடுத்தார்கள். ஆனால் அந்த பூமிக்கு அதன் பக்கத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கிற வெள்ளாற்றிலிருந்துதான் தண்ணீர் கிடைக்க வேண்டும். அதற்கு அந்த ஆற்றில் தண்ணீர் வரவில்லை. மேலும் அந்த பக்கத்திலுள்ள ஏரிகளில் தண்ணீர் தேங்கி நிற்கும்படியான நிலையில் அங்குள்ள இன்னினியர்கள் வைத்திருக்கவில்லை. மழைத்தண்ணீர் வந்தால் வாய்க்கால் வழியாக போய் வயலுக்குப்போக வேண்டியிருக்கிறதே தவிர தண்ணீர் தேங்கி நிற்பதற்கு வசதியில்லாமல் போய்விடுகிறது. இதைப்பற்றி நீர்பாசன மகாநாட்டிலும் எடுத்துச்சொன்னேன். ஆகவே அந்த ஏரியில் குறைந்தது ஒரு மாதமாவது தண்ணீர் தேங்கிநிற்கும்படியான நிலையில் அந்த ஏரியை சீர்திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்ட வேண்டும் என்று சர்க்கார் தீர்மானித்திருப்பது நல்ல காரியமாகும். அவசியத்திற்கு வேண்டிய நிலத்தை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு மீதியுள்ள நிலத்தை எல்லாம் மற்றவர்களுக்கு கொடுத்துவிட வேண்டும். இன்றைக்கு இம்மாதிரி ஒரு சட்டம் வரப்போவதின் காரணமாக அதிகமாக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் நிலங்களை எல்லாம் பணமாக மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே பணத்தை அதிகமாக வைத்திருப்பவர்களுக்கு ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். மாதம் 500 ரூபாய் வட்டி மூலமாக வருமானம் வரக்கூடிய விதத்தில் அவசியப்படுகிற பணத்தை வைத்துக்கொள்ளலாம், அதற்கு மேலுள்ள பணத்தை எல்லாம் அரசாங்கத்தினிடத்தில் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். எங்கு பார்த்தாலும் ஜவுளிக்கடை, பொன் கடை, வெள்ளிக்கடை இவைகள் காணப்படுகின்றன. சைனாபஜாரில் போய் பார்த்தால் பணங்கள் எல்லாம் அதிகமாக கடைகளில் போடப்பட்டிருப்பதை நாம் பார்க்கலாம். ஆகவே ஒருவர் ஒரு லட்சம் அல்லது இரண்டு லட்சம் தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். மேலும் சர்க்கார் செய்துள்ள பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம், நியாய வாரச் சட்டம் முதலியவை சில இடங்களில் சரியான விதத்தில் அனுஷ்டிக்கப்படுவதில்லை. சிதம்பரத்தில் பல கொடுமைகள் நடக்கின்றன. உரத்தூர் என்ற இடத்தில் சீமைக்குப் போய் வந்த ஒருவர் சரியானபடி கூலி கொடுப்பது கிடையாது. சிறிய படிக்கு 10 படி நெல் கொடுப்பதற்கு கஷ்டப்படுகிறார்கள். மேலும் அவர்கள் இதில் வேலை செய்யும் அரிஜனங்கள் மேல் ரிசர்வ் போலீஸாரை அனுப்பி தொந்தரவு படுத்துகிறார்கள். உடையூர் என்கிற இடத்திலும் இதே போன்று பல தொந்தரவும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் மிராசுதாரர்களுக்கு ஆதரவாக ரிசர்வ் போலீஸை கொடுக்கக்கூடாது. அவர்கள் ரிசர்வ் போலீஸ் வேண்டுமென்று கேட்டால் அதைப்பற்றி தீர் விசாரித்து அதற்கு மேல் போலீஸை அனுப்ப வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல அறுவடை சமயங்களில் அன்னிய ஊர்களிலிருந்து தொழிலாளர்களை வேலைக்கு கொண்டுவருகிறார்கள். இந்த சமயத்தில் உன்னூரில் இருக்கின்ற தொழிலாளிகள் கஷ்டப்படவேண்டியிருக்கிறது. நடவு சமயத்தில் இருக்கின்ற தொழிலாளிகளை வைத்துக்கொண்டு நடடு விடுகிறார்கள். அதன் பின்னால் அறுப்பு காலத்தில் உன்னூர் தொழிலாளிகளுக்கு எதிராக பல விதமான வேலைகளையும் செய்து வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி சர்க்கார் விசாரித்து இதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் கூடுதலாக பேசுவிரும்பு வில்லை. இதோடு என் பேச்சை நிறுத்திக் கொள்கிறேன்..

[7th February 1959]

SRI D. SUBRAMANIA RAJAKUMAR : கனம் உதவி தலைவர் அவர்களே, மாட்சிமை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் உரை மீது என்னுடைய சில தாழ்மையான கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையில் தற்பொழுது பருவ மழை தவறியதின் காரணமாக ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பஞ்ச நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதால் அந்த பகுதிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறியிருப்பது குறித்து நாம் எல்லோரும் சந்தோஷப்பட வேண்டிய விஷயமாக இருந்து போதிலும் அதே நேரத்தில் அங்கு மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகள் பரம துயரை அப்போதே கவனிக்காமல் இருந்த விட்டு, தாமதித்து இவ்வளவு காலத்திற்கு பின்னால் இனிமேல் நிவாரண அளிக்கப்படும் என்று கூறியிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். ஏனென்றால் ராமநாதபுரம் மாவட்டம் இந்த பஞ்சத்தினால் மட்டுமல்ல, தொடர்ந்து அடிக்கடி, ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற பஞ்சத்தின் காரணமாகவும், சரியான விதத்தில் அங்கு நீர்பாசன வசதியில்லாத காரணத்தினாலும் அங்குள்ள விவசாயிகள் பருவ மழையை நம்பி சாகுபடி செய்கிறார்கள். அங்கு விவசாயம் என்பது ஒரு சூதாட்டம்போல்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பல முறைகள் சர்க்காருக்கு அங்கு வசூலிக்கப்படும் வரி பாக்கிகளை தக்காவிக் கடன், புயல் கடன் போன்ற கடன்களை இப்போது வசூலிக்காமல் ஒத்திப்போடவேண்டும் என்று முறையிட்டபோதிலும், அதற்கு தக்க நிவாரணம் அளிக்கப்படாமல், அங்குள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் இப்போது வந்துள்ள பஞ்சத்தால் அவதிப்பட்டு அடுத்த மாவட்டங்களுக்கு வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக ஓட வேண்டியநிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த மாவட்டங்களுக்குச் சென்ற போதிலும் அங்கு அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிற காரணத்தினால், அங்கு சென்ற விவசாயத் தாய்மார்களும், மற்றும் சிறு குழந்தைகளும் அவதிக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் அந்த சமயத்திலே உடனடியாக நிவாரணம் அளித்திருந்தால் இந்த ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்காது.

பல்லாண்டு காலமாக இந்த ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே விவசாயம் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் இருந்து வருகிறது. சரியான ஒரு நீர்ப்பாசனத்திட்டமோ அல்லது கணமாய்கள், கலங்குகள், 'மடைகள், சப்ளை சானல்கள் மராமத்து செய்யாமல் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருந்து வருகிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் சர்க்கார் 10 ஆண்டு காலமாக எந்த வித முன்னேற்றத்தையும் செய்யவில்லை. நான் இதை சர்க்காரைக் குறைகூற வேண்டுமென்பதற்காகக் கூறவில்லை. இதிலே கரெஸ்பாண்டென்ஸிலே கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. இந்த மாவட்டம் பிற்பட்ட மாவட்டமாக இருப்பதால், உடனடியாக நீர்ப்பாசன முன்னேற்றத்திற்கு வேண்டியவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்றால், அந்த அதிகாரிகளுக்கு தக்க அதிகாரம் இல்லை. அது மட்டுமல்லாமல் உடனடியாகச் செய்வதற்கு நிதி சரியான முறையில் கொடுக்கப்படவில்லை. அதனால் தான் அந்த மாவட்டம் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் இருந்து வருகிறது. இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பாக நமது கனம் அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் அங்கு ஒரு விவசாய மகாநாட்டில் கலந்து கொள்வதற்காக வந்தபோது நாங்கள் எடுத்துக் கூறினோம். அதற்கு அவர் ஆவன செய்வதாகக் கூறியும் இது வரையில் எந்த விதக் காரியங்களும் செய்யப்படவில்லை. பல்லாண்டு காலமாக அங்குள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இனியாவது சர்க்கார் உணர்ந்து அங்கு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், மற்றும் கணமாய், கலங்கு, சப்ளை சானல்கள் முதலியவைகளை மராமத்து செய்தல் பொன்றவைகளை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும்.

அது மட்டுமல்லாமல், இப்படிப்பட்ட நிலையில் அந்த மாவட்டம் இருக்கிற காரணத்தினால் வரி பாக்கிகளை—தக்காவிக் கடன், புயல் கடன் போன்ற கடன் பாக்கிகளை—கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள் அங்குள்ள மக்கள், இப்போது வரி பாக்கிகளை சர்சார்ஜ் போட்டு கெடுபிடியாக வசூலித்து வருகிறார்கள் அங்குள்ள அதிகாரிகள். இந்தமாதிரியான நிலை இருக்கும் போது கெடுபிடியாக வசூலித்து வருகிறார்கள். அந்த கடன்களை வசூலிப்பதை ஒத்திப்போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[7th February 1959] [Sri D. Subramania Rajakumar]

சிலகங்கை தாலுகா, திருவாடானை தாலுகா முதலிய தாலுகாக்களில் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்கவில்லை. பஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால் மக்கள் அதிகமாக அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகையால் உடனடியாக நியாய விலைக் கடைகள் எவ்வளவு அதிகமாகத் திறக்க வேண்டுமோ, அவ்வளவு அதிகமாகத் திறக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மக்களுக்கு சரியான கூலி கிடைக்க வில்லெஜ் ரோடுகள், கணமாய், கலங்கு மராமத்து முதலிய வேலைகளை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். இல்லையென்றால் மக்கள் அடுத்த மாவட்டங்களுக்குச் சென்று அவதிப்படும் நிலையே இருந்துகொண்டிருக்கும். ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே வட கிழக்குப் பருவக் காற்று அடிக்கடி தவறுவது வழக்கமாயிருக்கிறது, மற்ற மாவட்டங்களைப் போலல்லாமல் ராமநாதபுரம் மாவட்டம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் 1951-ம் வருஷத்திலே ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீஸரைப் போட்டு பல ஸஜெஷன்களைக் கொடுக்கச் சொல்லியிருந்தார்கள். அவர் கொடுத்த ஸஜெஷன்களில் ஒன்று கல்லார் ஸ்கீம். இந்த கல்லார் ஸ்கீம் போன்றவைகளை, காவேரி மேட்டூர் ஸ்கீம் போன்றவைகளைக் கொண்டு திருப்பத்தூர், திருவாடானை முதலிய தாலுகாக்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்க திட்டங்களைப் போட்டு ஆவன செய்யவேண்டும்.

தனிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு கிணறு வெட்டுவதற்காக கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தப் பகுதிகளில் சென்று பார்த்தால் கிணறுகள் சரியான முறையில் வெட்டப்படவில்லை. பாதி வெட்டி முடியாமல் இருக்கின்றன. இப்படிக் கட்டி முடிக்காத காரணம், மாவட்டத்திலே உள்ள ஏழ்மை நிலைதான். அதோடு கொடுக்கும் கடன் போதவில்லை. அதுவும் அந்தப் பகுதிகளில் சில இடங்களிலே ஆழமாக வெட்டவேண்டிய நிலையிலிருக்கிறது. கொடுக்கக்கூடிய கடன் பற்றாமல் தான் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கிணறுகள் வெட்ட முடியாது இருந்து வருகிறார்கள். சர்க்கார் இனியாவது தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு கடன் கொடுக்காமல் சர்க்காரே ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கிணறு வெட்டி, விவசாயிகளிடமிருந்து வாட்டர் டாக்ஸ் மூலமாக வசூலித்துக்கொள்ளலாம். இதனால் சர்க்காருக்குச் சலபமாகப் பணம் கிடைத்து விடும். விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கும் எந்த விதமான கஷ்டமும் ஏற்படாது.

மற்றும் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கும் கடன் வாங்குவதற்கும் ஏற்ற வசதி கிடையாது. ஆதலால் இப்படிப்பட்ட மாவட்டங்களில் ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் நில அடமான பாங்குகளைத் திறக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் திறக்க முடியாமலிட்டாலும், பழைய ஜமீன் பகுதி தாலுகாக்களிலாவது உடனடியாகத் திறக்கவேண்டும். திறந்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு அதிக வட்டியில்லாமல் பணம் வாங்குவது சலபமாக இருக்கும். முன்பு எப்படி சர்க்கார் ராயலசீமையை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் மென்று காரியங்களைச் செய்தார்களோ அதைப் போல இந்த ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்குச் செய்யவேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ள ஆணைப்படுகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, கவர்னர் உரையிலே, பள்ளிகளிலே ஏழை மாணவர்களுக்கு பகல் உணவு நல்ல முறையில் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்று கூறியிருக்கிறார். எங்கும் நல்ல முறையில்தான் நடந்து வருகிறது. ஆனால் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் மானியம் குறைவாக இருக்கிற காரணத்தினால், ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் பணம் சேகரிப்பதற்கே நேரம் போகிறதே தவிர பாடம் கற்கும் நேரம் பாதகம் அடைகிறது. ஆகையால் இந்த மானியங்களை அதிகப்படுத்தி, இது நல்ல முறையிலே நடப்பதற்கு சர்க்கார் உதவ வேண்டும்.

அடுத்து, முக்கியமாகக் கல்லூரிகளிலே பாக்கேவர்ட் கம்ப்யூனிட்டிகளுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் தாமதித்து வருகிறது. பல கல்லூரிகளில் படிக்கிற பாக்கேவர்ட் மாணவர்கள் ஹாஸ்டல்களில் இருந்து விலக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு வருஷமும் இப்படியே நடந்து வருகிறது. ரென்யுவல் கேஸெஸ் மறுத்தோ அல்லது தாமதித்தோ வருகிறது. அதனால் இன்று பல கல்லூரிகளில் ஹாஸ்டலிலிருந்து மாணவர்கள் விலக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். இப்போது

[Sri D. Subramania Rajakumar] [7th February 1959]

பரீட்சை வரக் கூடிய நேரத்தில் பாக்கேவர்ட் கம்யூனிட்டிகளுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்பை தாமதித்து அனுப்பினால் கல்வி பாதிக்கப்படுகின்ற காரணத்தினால், அதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-20 கடைசியாக இன்று இந்த சட்டமன்றத்திலே, ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே ஏற்பட்ட பஞ்சத்தை எல்லா கனம் அங்கத்தினர்களும் வெகுவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த மாவட்டத்திற்கு ஒரு முக்கியத்துவம் அளித்து, நீர்ப்பாசனம், கல்வி, போக்குவரத்து வசதி முதலியவைகளிலே சர்க்கார் நல்ல முறையிலே கவனித்து உடனடியாக ஆவன செய்யும் என்ற நம்பிக்கையுடன் என்னுடைய சிறுநிறையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. WILLIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, while supporting the Motion of Thanks for the Governor's Address, I endorse the various views expressed by the Members on the Treasury Benches. I do not like to recount in detail the various activities and development schemes that have been put into operation and also the achievements made by the Government in the various fields such as Education, Industries, Agriculture, Irrigation, etc. Mention was made by my learned friends about the schemes which would benefit the Chingleput district, the Ramanathapuram district, Tirunelveli district. They are all various schemes which are worthy of consideration and they must be investigated and implemented.

So far as the Kanyakumari district is concerned, already a lift irrigation scheme had been inaugurated even before the merger of that district with the State of Madras and the work is now proceeding. But, the speed at which it proceeds is that of a snail. If only the Government had bestowed some more attention to that scheme, it could have been completed by now. I therefore request the Government to devote greater attention to that scheme and see that it is implemented at least in the course of this year. There is another scheme which was conceived about 50 years ago, and that is the Chittar-Pattam Kal Scheme. That scheme would benefit about 15,000 acres or so and the erstwhile Travancore-Cochin State had completed the necessary investigation and had even published the blue-print. But, after the merger of the district with the Madras State, further investigation has been ordered and that investigation is going on. Here also, if only the Government paid greater attention, the investigation could be completed earlier and the work could be taken up at an early date. I would also like to refer to the taking up of some Minor Irrigation Schemes also. The Government should devote some attention to the implementation of these schemes. So far as the Kanyakumari district is concerned, it is covered by a network of tanks. If only these tanks are repaired and kept in good condition, that will also go a long way in helping the agriculturists. I am sure that none of the other ameliorative measures that are taken by the Government will be able to arrest the rising prices of foodgrains. It is only the implementation of such irrigation schemes—major and minor—that will solve the problem. So, I request the Government to bestow more attention to these schemes and see that they are fulfilled at an early date.

7th February 1959] [Sri M. William]

In regard to the Kanyakumari district, there are some special problems that have to be taken note of. Take for instance, the Palm Gur industry, a very important major village industry, that has been taken up by the All-India Khadi Board. A few lakhs have been provided under the Second Five-year Plan for the development of this industry. Though the schemes for the development of this industry have been split up for purposes of easy and early implementation and submitted by the department, still those schemes remain idle in the Secretariat. I request the Government to speed up the matter so that the poor tappers may be enabled to derive the benefit. Their condition is miserable, more miserable than those of the people living on the pavements and platforms in the roadside. The condition of these people should be improved and for this purpose the Palm Gur Industry should be developed on proper lines and the tappers must be duly encouraged.

There is another serious problem and that is with regard to the fuel collection from the forest areas. We have got the Forest Act, promulgated by the erstwhile Travancore-Cochin State. There also, entry into the forest area without due permission is an offence. But, that provision is more honoured in its breach than observance. That provision has become a dead letter. From time immemorial, people have been going into the forest area, collecting dry fuel and selling them. About 6,000 to 10,000 families are engaged in this work and depend upon the income that they get from selling this dried fuel, for their living. These people, collect the wood, carry it to distant places and sell the same for 8 to 12 annas and with this meagre income, they just carry on. Recently, the Government have passed an order prohibiting this. So far, this has not created any problem. This has been going on from time immemorial. Simply because, such a practice is not allowed in other districts of this State, probably, the Government thought that it should not be allowed in the Kanyakumari district also. That should have been the view of the Government. But, my humble view on this matter is this. Any prohibition of this activity of the people in our parts, would throw out of employment a large number of people; about 6,000 to 10,000 people will be affected. After all, the Government exists for the people and not the people for the Government. If only they took that view and if they also took into consideration the fact that they were trying to create a Welfare State and a socialistic pattern of society, they must seriously take into consideration the condition of these people who will be thrown out of employment and take a rather humane view in the matter and see that those people are not thrown out of employment as a result of the recent order passed by the Government preventing them from entering the forest area and carrying dry wood. If, however, the Government think that the order must be given effect to, they must come forward to provide some suitable alternative employment to these people who will be thrown out of employment. If they gave effect to the order, without at the same time providing an alternative employment to those people, I am afraid that will lead to the danger of those people experiencing very great difficulty. Already, they are

[Sri M. William] [7th February 1959]

living half-starved lives and efforts should be made to provide suitable employment to them in case they are prohibited from entering the forest areas.

We must have a contented civil service. We are glad that the Government have come forward to appoint a Pay Commission. It is no doubt a welcome gesture on the part of the Government. It is necessary that inequalities in the pay and allowances of the Government servants should be removed. There should be no difference in the emoluments drawn by the Government servants in the Kanyakumari district and the other districts. When they do the same kind of work, the emoluments should also be the same. Otherwise, there will be discontent among the people. I am sure the Pay Commission that will be appointed by the Government will look into all these aspects and see that all these inequalities are removed. In this connection, I wish to state that the Central Government had ordered the grant of an allowance of Rs. 7 or so to the non-gazetted officers, but that provision was not implemented so far as the Kanyakumari district personnel was concerned. This has led to some sort of discontent and heart-burning. I hope the Government will consider this aspect also and suitable steps will be taken to remedy the situation. Now, the Government must think in terms of the people, in terms of the needs of the people, their condition, their welfare and so on. These things must be considered by the Government. If the schemes are planned and implemented in this spirit, I am sure Madras State will prosper very well and it will become one of the most prosperous States in the Indian Union. With these few words, I resume my seat.

SRI S. SAMIKKANNU PADAYACHI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரையில் அரசாங்கம் செய்திருக்கும் பல திட்டங்களைப்பற்றியும், செய்யப் போகிற பல திட்டங்களைப் பற்றியும் மிகவும் சுருக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் அது ரொம்ப சந்தோஷப்படக்கூடியதே. அதிலே இரண்டொரு வார்த்தைகள் தெரிந்த மட்டிலும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

பருவ நிலை எல்லா இடங்களிலும் பரவாயில்லை என்று கவர்னர் தம் முடைய உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அது வாஸ்தவமானது. தென்னாற்காடு ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், சிதம்பரம் தாலுகா தவிர, மற்ற ஏழு தாலுகாக்களிலும் பருவ நிலை சரியாயில்லை என்று நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். ஜில்லாக் கலெக்டரைக் கேட்டு அந்தப் பகுதிகளின் நிலையைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். இந்த வருஷத்திலும் அந்தப் பகுதிகளில் வரி வஜா செய்ய நேரிடும் என்று நான் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

உணவுத் தானியங்கள் சம்பந்தமாக அரசாங்கம் செய்திருக்கும் முடிவு நல்லது என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அது முக்கியமானது. உணவு தானியத்தை வாங்கும்போது, அதன் விலையை நிர்ணயிக்கும் போது, நாலேந்து வருஷங்களுக்கு முந்தியும் அதற்குப் பிறகு இன்று வரையிலும் இருக்கும் நிலவரத்தையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு சற்றேறக்குறைய நிர்ணயித்தால் தேவலாம் என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

12-30 p.m. விவசாயிக்கு வேண்டிய ஊக்கமும் ஆக்கமும் குறைவு இல்லாமல் இருக்கும்படி இந்த வேலையைச் செய்யலாம் என்று சர்க்காருக்குச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதோடு சர்க்கார் நீர் வசதிக்கும் பாசன வசதிக்கும் எவ்வளவோ பெரிய திட்டங்களையும் சிறிய திட்டங்களையும் நிறைவேற்றி

[7th February 1959] [Sri S. Samikkannu Padayachi]

விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுத்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இப்பொழுது சில ஜில்லாக்களில்தான் பற்றாக்குறை இருந்துவருகிறது. அதாவது தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் உடையார்பாளையம் தாலுகா போன்ற சில தாலுகாக்களிலும், சேலம் ஜில்லாவிலும் பற்றாக்குறை இருந்து வருகிறது. காவேரி, மேட்டூர் திட்டத்தை அமுலுக்கு கொண்டுவந்தால் திருச்சி, சேலம், தென்னாற்காடு முதலிய ஜில்லாக்களில் விவசாயத்துக்குச் சௌகரியமாக இருக்கும் என்பதைச் சர்க்காருக்கு ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இதை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது எடுத்துக் கொள்ளும்படிச் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது நிலச் சீர்திருத்தத்தை கொண்டுவந்திருப்பதுபற்றி மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். இந்தச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவர வேண்டியது மிகவும் அவசியமானதாகும். எல்லாவற்றிலும் பெரிய திட்டம் இந்த உச்ச வரம்பு கட்டும் திட்டமாகும். இதில் பல சிக்கல்கள் உள்ளன. இதை அமுலுக்குக்கொண்டுவரும்போது நன்கு ஆய்ந்து யோசனை செய்து நிலம் உள்ளவர்களுக்கும் பின்னால் கஷ்டம் ஏற்படாத வகையில் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூடுமானவரை இதை அமுலுக்குக் கொண்டுவரும்போது விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லாமல் கொண்டுவரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோதாவரி, கிருஷ்ணா நதிகளில் இருந்து தண்ணீர் கொண்டுவருவதற்கு எல்லாம் பல திட்டங்கள் போடப்பட்டன. அவைகள் எல்லாம் இன்னும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் நிறைவேற்றுவதன் மூலம் இரண்டு மூன்று ஜில்லாக்களுக்குச் சௌகரியம் ஏற்படும் என்று சர்க்காருக்கு ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய அரசாங்கம் இன்று மின்சாரத்தைப் பரந்த அளவில் விஸ்தரித்திருக்கிறது. அதிலும் கோயம்புத்தூர் போன்ற இடங்களில், மின்சாரம் நீர்ப்பாசன வசதிக்குக்கூட பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால், என்னுடைய ஜில்லாவில் மின்சாரம் ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறது என்பதைச் சர்க்காருக்கு ரூபகப்படுத்துகிறேன். கோயம்புத்தூர் போன்ற இடங்களில் விஸ்தரிக்கும் அளவுக்கு எங்கள் ஜில்லாவான தென்னாற்காடு, வட ஆற்காடு ஜில்லாக்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் ஜில்லா பின் தங்கிய நிலையில் இருக்கிறது. அங்கு தண்ணீர் கிடைப்பது கஷ்டம். ஆகவே மின்சாரத்தை விஸ்தரித்தாலாவது அங்கு நீர்ப்பாசன வசதிக்குச்சௌகரியமாக இருக்கும். ஆகவே எங்கள் ஜில்லாவைக் கொஞ்சம் கவனிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வி வசதியில் நம்முடைய மாகாணம் பெரும் அளவில் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது பாராட்டத்தக்கது. முன்பு இருந்ததைவிட இப்பொழுது எத்தனையோ மடங்கு ஆரம்பப் பள்ளிகளும், உயர் நிலைப் பள்ளிகளும் பெருகியுள்ளன. மாணவர்களிடம் இருந்து சிறு தொகையைச் சம்பளமாக வாங்கும் பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் சர்க்கார் அளித்துவரும் உதவித் தொகையை நிறுத்திவிட்டால் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த உதவித் தொகையை நிறுத்திவிட்டால் பள்ளிகளை நடத்துவதில் சங்கடங்கள் பல ஏற்படும். நானும் ஒரு ஜில்லா போர்டு தலைவன். ஆகவே ஜில்லா போர்டு பள்ளிகளை நடத்துவதில் உள்ள சிரமம் கொஞ்சம் எனக்குத் தெரியும். அந்த உதவித் தொகையை நிறுத்துவதன் காரணமாக தனிப்பட்டவர்கள் பள்ளிகளை மூடிவிட்டால் ஆசிரியர்களுக்கு வேலை இல்லாத திண்டாட்டப் பிரச்சனை தோன்றிவிடும். ஆகவே இவைகளெல்லாம் ஏற்படாததிருக்க சர்க்கார் இந்த உதவித் தொகையை தொடர்ந்து கொடுத்து வரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் நம்முடைய நாட்டில் நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. லோகல் டெவலப்மெண்ட் மூலமாக நடக்கும் திட்டங்களுக்கு நாலில் ஒரு பாகம் மக்கள் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. சர்க்கார் எட்டு லட்சம் ரூபாய் கடன் வாங்கினால் 32 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கிறது. இப்பொழுது சில இடங்

[Sri S. Samikkannu Padayachi] [7th February 1959]

களில் இது சரிவர நடைபெறுவதில்லை. இது எவ்வாறு நடக்கிறது என்பதை அறிந்துகொள்ள அந்தந்த ஜில்லா கலெக்டர்களிடமிருந்து, செய்துகொண்டிருக்கும் வேலை, செய்து முடிந்துவிட்ட வேலை, செய்யப்போகும் வேலை ஆகியவை பற்றிய விவரங்களை வரவழைக்க வேண்டும். இதோடு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

12-40 a.m. *SRI D. S. AUTHIMOOLAM: கவர்னர் பெருமானுடைய உரையில் நான் அனேக விஷயங்களை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். அவைகளில் அநேக விஷயங்களைப்பற்றிச் சொல்லும்போது முக்கியமாக கிராமவாசிகளுக்கும், ஏழை விவசாயிகளுக்கும் சாதகமான விஷயங்கள் அதில் அடங்கி இருக்கவில்லை என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில் விவசாயம்தான் முக்கியமான தொழில். அதற்கடுத்த படியாகக் கைத்தொழில். இந்த இரண்டு விஷயங்களும் இந்த ரிப்போர்ட்டில் வியத்தமாக—அவற்றை ஊக்குவிக்கும் முறையில் ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. விவசாயிகளுக்கு—முக்கியமாக நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலைத்தால் எவ்வளவோ உதவி செய்ய முடியும். சோஷலிஸ்ட் பாணியில் நடக்கிற சர்க்கார் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற இந்தச் சர்க்கார் அதை நல்ல முறையில் அணுகவில்லை. முக்கியமாக இந்த ராஜ்யத்திலே கிட்டத்தட்ட 32 லட்சம் சொச்சம் ஏக்கர் தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து உணவு உற்பத்தியை எப்படிப் பெருக்கலாம் என்று யோசனை செய்ய வேண்டியது அவசியம். அதை கவனிக்கவில்லை. நம் நாட்டிலுள்ள பெரும்பாலான விவசாயிகள் மழை எதிர்பார்த்து விவசாயம் செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். மழை இல்லாத காரணத்தினால் வருஷந்தோறும் பஞ்சம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. பஞ்சம் பஞ்சம் என்ற பஞ்சப் பாட்டு எல்லா அசெம்பளிக்குப் பட்டத்திலும் நாங்கள் பாடுகிறோமே என்று மற்றவர்கள் நினைக்கலாம். ஆனால் நாட்டில் அப்படிப்பட்ட பஞ்ச நிலைமை நீடிப்பதன் காரணமாக நாங்கள் எல்லோரும் அதைப்பற்றி பேசவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஆனால் அதை நாங்கள் மிகை படுத்திக் கூறுவதாக ஜில்லாக் கலெக்டரிலிருந்து, அமைச்சர்கள் வரையில் நினைப்பது உண்டு. அப்படி நினைக்கக் கூடாது. வாஸ்தவத்திலேயே இந்த வருஷம் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலிருந்தும் மக்கள் இதர ஜில்லாக்களுக்கு வேலை கிடைக்குமா? வயிற்றைக் கழுவ அறுவடை கிடைக்குமா? அரைச் சாப்பாடுக்காவது வழி உண்டா என்று போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட மிகக் கஷ்டமான நிலைமையைப் போக்குவதற்குச் சர்க்கார் உடனடியாகத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வாண்டு விளைவு பொய்த்துவிட்டதன் காரணமாக தென்னாற்காடு, சாமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஆகிய ஜில்லாக்களுக்கு சர்க்கார் உதவி செய்ய உத்தேசித்திருப்பதாக கவர்னர் பெருமானுடைய உரையில் சொல்லப்பட்டிருப்பது ஓரளவு ஆறுதல் அளிக்கிறது. ஆனால் என்ன விதமான உதவி என்பது வியத்தமாகச் சொல்லாது விடப்பட்டிருக்கிறது. உதவி என்று சொன்னால் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். நாங்கள் வந்து தீர்வை வஜா செய்துவிடுவோம். மற்றும் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கும் கடனை ஒத்திப் போடுவோம் என்று சொல்கிற இந்த இரண்டு முறை மாத்திரம் போதாது. விவசாயிகளுக்கு அந்த இரண்டு உதவியைச் செய்வதோடு கூட தற்சமயம் உடனடியாக அவர்களுக்கு அரைவயிற்றுக்கு ஆகாரம் கிடைக்கக்கூடிய முறையில் உடனடியாக நியாய விலைக் கடைகளை எங்கே பார்த்தாலும் திறந்தாக வேண்டும். அதுவும் ஒரு வாரத்திற்குள் திறந்தாக வேண்டும். மந்திரி சபையில் உள்ளவர்களில் பெயரளவுக் காவது ஒரு மந்திரி இங்கு இருக்கிறார். அவராவது நான் சொல்வதைக் கேட்டு, உடனே மந்திரி சபையில் உள்ளவர்களுக்கும் சொல்லி, உடனடியாக மந்திரி சபையைக் கூட்டி, ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர்களையும் கலந்து கொண்டு இன்று இரவே ஜில்லாக் கலெக்டர்களுக்கு உத்தரவு அனுப்பியாக வேண்டும். என் நோக்கம் அதுதான். ஏதோ நாங்கள் பேசுகிறோம், நீங்கள் கேட்கிறீர்கள் என்று வானா இருந்துவிடக்கூடிய விஷயம் அல்ல இது. மக்கள் இன்று பட்டினி பசியால் ஊரைவிட்டு, வீட்டைவிட்டு வெளியேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏழைகளுடைய நன்மையை உடனடியாகச்

[7th February 1959] [Sri D. S. Authimoolam]

செய்கிற சர்க்கார்தான் மக்கள் சர்க்கார். ஜனநாயக சர்க்கார். மக்கள் பசியாலும், பஞ்சத்தாலும் அவதியுறுகிற இடங்களில் இன்னும் இரண்டு தினங்களில் பேர் பரைஸ் (Fair Price) ஷாப் திறந்தாக வேண்டும். மேற்கொண்டு அந்த அந்த ஜில்லாக்களுக்குப் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கி உடனடியாக மராமத்து வேலைகளைத் தொடங்க வேண்டும். நான் திருநெல்வேலி ஜில்லா வாசி. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் தாம்பிரவணி பிரதேசம் தவிர மற்ற இடங்களில் எல்லாம்—அந்த ஜில்லாவில் எட்டுத் தாலுக்காக்கள் என்றால் கிட்டத்தட்ட 6 தாலுக்காக்களில் இன்று கொடுமையான பஞ்சம் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் மக்கள் படுகிற கஷ்டம் சொல்ல முடியாது. கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இதுபற்றி தகவல் கிடைத்திருக்கலாம். பல கிராமங்களில் இருந்து மகஜர்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்கு எல்லாம் சர்க்கார் உடனடியாகக் கண் திறந்தாக வேண்டும்.

மேலும் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற மக்களுக்கு பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் (crop insurance) திட்டத்தைப் புகுத்தியிருக்க வேண்டும் இந்த கேட்க நல சர்க்கார். இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைப் புகுத்தி இருந்தால் இதேமாதிரியாக மழை இல்லாமல், விளைவு பொய்த்து கஷ்டப்படும்போது அந்த ஜனங்கள் இன்ஷூரன்ஸ் உதவியைப் பெற்றுவது சற்று ஆறுதல் அடைந்திருக்க முடியும். இந்தத் திட்டத்தை அடுத்த வருஷமாவது நம் மாகாணத்தில் புகுத்துவதற்கு இந்தத் திட்டத்தில் பயிர் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று மிகவுந்தர்ப்புமையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மற்றும் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கடன் தொகையைக் கவாப்பரேடிவ் மூலமாகக் கொடுக்க தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று பொழுது கொடுக்கப் படுகிற தொகை போதாது. இன்னும் ஏராளமாகத் தகவல் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றப்படி ஜில்லா போர்டுமேலும் டெவலப்மென்ட்டு ஸ்கீம் அதிகம் போடப்பட வேண்டும். பின்புது நின்று போய்விட்டது. பளாக் ஏரியாவில் மாத்திரம் ரோடு போட்டுருக்கள். 1961-ம் ஆண்டும் ஆகிவிடும் இவை யெல்லாம் அபிவிருத்தி ஆண்டுகளுக்கு, ஜில்லா போர்டுகளை எடுத்துக் கொண்டால், அவை எல்லாம் (Bridges) கவிட்டது. பணம் இல்லை. அந்த வேலைகளை எல்லாம் பளாக் போர்டு அதிகத் தொகை ஒதுக்கிச் சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னும் மூன்று வருஷ களுக்கு இந்த வேலை மிகவும் தீவிரமாகச் செய்யப்பட வேண்டும்.

இன்னும் முக்கியமானதொரு விஷயம் என்னவென்றால் கேரள, சர்க்காரிடம் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி நல்லபடியாகத் தண்ணீர் வாங்கி யிருக்கிறோம். இதில் அவர்கள் தண்ணீர், நம் தண்ணீர் என்ற பிரச்சனை இல்லை. அது பெரிய டெக்னிகல் இஷ்யூ (Technical issue). அவ்விஷயத்தில் எப்படியோ வெற்றிகரமாகப் பேச்சுவார்த்தையை நம் சர்க்கார் முடித்திருக்கிறது. அதற்காக நமது சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இந்த கவர்னர் ரிப்போர்ட்டில் ஒரு சிறு விஷயம் விடப்பட்டிருக்கிறது. கேரள ராஜ்யத்தில் இப்போது நடப்பது கம்ப்யூனிஸ்டு சர்க்கார். இன்றைக்குக் கம்ப்யூனிஸ்டு சர்க்கார்தான் தயவு கூர்ந்து நம்பால் கருணை கொண்டு இந்தத் தண்ணீரைக் கொடுக்க முன் வந்தார்கள். அதுவும் அப்படி அவர்கள் கொடுப்பதற்கு அங்குள்ள காங்கிரஸ்காரர்களே அதிகம் எதிர்த்திருக்கிறார்கள். அந்த சர்க்காரோ ஒன்றிரண்டு மெஜாரிட்டி போட்டு பதைதில் நீர்கிறது. இங்கும் நடப்பது காங்கிரஸ் சர்க்கார். இப்படி ஏகப்பட்ட சிக்கல் இருந்தாலும்கூட நம்புதிரிபாட் அவர்கள் நம்மோடு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்துவது நம் கடமை இல்லையா? அவர்கள் மனிதாபிமானத்துடன்—தம் மக்களுக்கு ஏதாவது சமாதானம் கூறிக்கொள்ளலாம் என்கிற வகையில்—நமக்கு உதவி செய்ய முன் வந்திருக்கும்போது—நம்முடைய சார்பாக கவர்னர் அவர்கள் அந்தச் சர்க்காருக்குத் தம் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இன்னும் அநேக ஆறுகள் அங்கே இருக்கின்றன. அவர்களோடு மேலும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி அந்தத் தண்ணீரை இந்தப் பக்கம் கொண்டுவர வேண்டிய பெற்றுப்பு இருக்கிறது. ஸ்கீம் ஜிஸ்டாவப் பொறுத்த

[Sri D. S. Authimoolam] [7th February 1959]

வரையில் காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ய வரும்போது திருப்திகரமாக நடந்து வருவது இல்லை. ஜில்லா காங்கிரஸ் பிரசிடென்டை அழைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களோடேயே சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கிறார்கள். அதிகாரிகள் வேலை செய்வதில்லை. காங்கிரஸ் பிரசிடென்ட் என்ன சொல்கிறாரோ அதுவே சர்க்கார் உத்தரவாக அங்கே அமுல் செய்யப்படுகிறது. ஜில்லா பூராவும் அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். நிர்வாகம் அங்கே செவ்வையாக நடைபெறவேண்டுமானால் அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் வரும்போது ஜில்லா அதிகாரிகளை அழைத்துக்கொண்டு போக வேண்டுமே தவிர காங்கிரஸ் கமிட்டி பிரசிடென்ட்டை அழைத்துக்கொண்டு போகக்கூடாது என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

12-50 p.m. * SRI A. A. RASHEED: Mr. Deputy Speaker, when the leaders and followers of the 'We Tamil' movement speak and sometimes put interpellations in English, I think I could also venture to speak in English. The first impression about the Governor's Address to this Legislature it is very short and very brief. Shakespeare has said 'brevity is the soul of wit'. Though the Address was brief, it did not omit to mention some of the important pieces of legislation that are to be brought before this House during this session. I am sure Members on the other side will agree with me when I say that legislation should not be hurried. For, I think, legislation hurried is legislation buried.

Mr. Deputy Speaker, in no country in the world so much licence and so much liberty are enjoyed by journals and newspapers as are enjoyed in our country. It is easier in India to pick one's honour and dignity and reputation than to pick one's pocket. I refer to yellow journals in the country. These vermins of yellow journals should not only be wiped out, but wiped out once and for all. I think the Government are doing something but that is not enough. In spite of the action the Government have taken, I find—I do not want to name them—so many journals in our State which practise this yellow journalism. The sooner they go, the better for society.

Sir, another legislation to which I will gladly lend my support is this. I refer to abolition of the dowry system. I am indeed grateful to Mr. Palanisami, who has ventured to bring in one such legislation.

SRI K. VINAYAKAM: I believe, you are married. (Laughter.)

* SRI A. A. RASHEED: I am, but I have daughters to marry. (Laughter.) The demon of dowry must go. Some of these poor girls remain spinsters even up to the age 30. They must heave a sigh of relief that they will after all get married not on account of dowry but because of the intrinsic qualities of the head and heart. I am in favour of the abolition of dowry. But at the same time, I want that the Government should intensify their Family Planning programme. It is no good if only rich and aristocratic families resort to birth control. The Government should make it popular among the labouring and the middle class families. On the one hand we are trying to increase production of food. On the other hand, every year we get more and more mouths to feed.

[7th February 1959] [Sri A. A. Rasheed]

How are you going to raise the standard of living of the people if you do not keep down the birth rate? I think the Government should pay a little more attention to this problem also.

We are all pleased and proud to see that Rourkela and Bhilai have been put into commission. Although a Congressman, yet as a South Indian, I would like to urge upon the Government that they should also emphasise the need for starting another Rourkela or Bhilai in Salem district where we have got iron ore and can get power from the Neiveli Lignite project. There is no use of saying we have harnessed all the available water resources. We must also increase the production of fertilisers, chemical fertilisers. I am happy to find it stated in the Governor's Address that tenders have been received for starting a fertiliser factory. I would request the Government to see that they expedite the establishment of the fertiliser factory in South India.

As regards Education, I would welcome the move from the Government to restrict admission to University courses of study. We should not create more educated unemployed persons in our State. Let us concentrate our attention on opening more technical and professional colleges than colleges of arts and humanities. I think, we have not got enough number of skilled workmen in our State. Although Mr. Annamalai, during the Question Hour, suggested that we should have more Arts colleges, I would, on the other hand, suggest that we must have less number of colleges to teach humanities and more for technical and professional studies.

Then, Sir, tanning industry, which is the backbone of South India's economy, is going to dogs. The Government have not come forward to help the industry. I am openly saying this. I requested the Government to give more loans to the tanners. But I regret to say that the request has fallen on deaf ears. I do not know why the Government should show such apathy to tanners. After all, this industry is earning 25 crores of rupees by way of foreign exchange every year. Now because of the export of raw goat skin to the U.S.S.R. the U.S.A. and Australia, this industry is losing its importance and I am afraid if nothing is done, it will go not only to dogs but it will also perish.

Sir, due to the vagaries of sales tax, most of the tanners are in arrears. It is not the mistake of the tanners. Every time, every year, some law is made which is again amended so that even the very officer who wants to enforce the law is unable to say whether the tanner owes any money to the Government or not. As a result, the arrears of sales tax have increased. I would urge the Government to waive sales tax arrears in the case of tanners up to at least 1955, so that the industry may be put on a firm footing.

North Arcot district is one of the vast and big districts in the State. So much so, the district officials are not able to reach every nook and corner of the district to attend to the needs of the people. In some of the villages, there are still people who do not believe

[Sri A. A. Rasheed] [7th February 1959]

that we have achieved independence. Hence, I would request the Government to bifurcate the district soon so that—the district officials may be able to reach every nook and corner of the district to attend to the people's needs.

Another point, I would like to discuss is this. Thefts and robberies have increased in number in Ambur, Pernambattu and Vaniyambadi. People are afraid to come out of their houses after 8-30 p.m. (Hon. Members: Oh!) You do not know. It is a fact. I would like to know why such insecurity should prevail in such big towns as Ambur, Vaniyambadi and Pernambattu. Is it because the officials have become inefficient or the thieves and robbers have increased in number?

(The Deputy Speaker sounded the gong.)

SRI A. A. RASHEED: I would request the Hon. Deputy Speaker to give me two more minutes.

DEPUTY SPEAKER: We have already decided to rise at 1 o'clock.

1-00
p.m.

* SRI A. A. RASHEED: I will finish in a minute, Sir. Sir, when the members of the Opposition demanded Dravida Nad, I am reminded of a story, rather an incident which happened during my college days. When I was in the college, one of my class-mates was in love with a girl who was also studying in the same college. Whenever I used to meet him, I used to ask him whether he saw successful in his love affairs. He used to say: 'Not yet'. After some time I had to leave the college. So also, the lovers had to leave the college. But happily one day, I met my friend in the Marina at Madras and asked him whether he had married the same girl with whom he was in love while at college. He replied that he could succeed only up to 50 per cent. I therefore immediately congratulated him but he did not like it very much. I did not know why he did not like and therefore asked him: "Why should you feel so sorry when you had achieved 50 per cent success". He said: "What of that to me. The 50 per cent success is, I love the girl but the girl does not love me".

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member should resume his seat. The House will now adjourn for lunch and reassemble at 2-30 p.m.

The House then adjourned for lunch.

(After lunch 2-35 p.m.)

* SRI V. SANKARAN: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களது உரைக்கு நன்றி செலுத்தும் வகையிலே ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் உரைப்பது பேசியவர்கள், அவர்களுடைய உரையிலே இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லா பிரச்சனைகளுக்கு பரிகாரங்கள் காணப்படவில்லை என்று குறை கூறினார்கள். கவர்னர் அவர்களுடைய உரையை ஒரு முன்னுரையாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தவிர நாட்டிலுள்ள முக்கிய பிரச்சனைகளைப் பற்றிதான் இதிலே காணப்படும் தவிர, எல்லா பிரச்சனைகளும் இதிலே அடங்கி அவைகளுக்கான பரிகாரங்கள் இதிலே காணப்படவேண்டுமென்றால் அது ஒரு பட்ஜெட் ஸ்பீச் ஆக

[7th February 1959] [Sri V. Sankaran]

இருக்குமே தவிர கவர்னருடைய முன்னுரையாக இருக்க முடியாது. கவர்னர் உரையிலே நாட்டிலே காணப்படும் முக்கிய பிரச்சனைகளைப்பற்றியும் பரிகாரங்களைப் பற்றியும் விவரங்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம்.

எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு சில நண்பர்கள், ஏன் அவர்கள் கவர்னர் உரை நிகழ்த்தியபோது பங்கெடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதற்கான காரணங்களை அம்மையார் சத்தியவாணிமுத்து அவர்கள் சொன்னார்கள். வடநாட்டு ஆதிக்கத்தின் பிரதிநிதியாகவும், தூதுவர் என்ற முறையிலே அவர்கள் வந்திருப்பதாகவும், அதனால் தாங்கள் பங்கெடுத்துக்கொள்ள வில்லை என்று சொன்னார்கள். அதே சமயத்தில் 1957-ம் ஆண்டு ஸ்ரீ ஏ. ஜெ. ஜான் அவர்கள் கவர்னராக இருந்து உரை நிகழ்த்தியபோது அவர்கள் வந்திருந்தது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அதனால் அவர்களுடைய உள் நோக்கம் வடநாட்டு ஆதிக்கத்தின் பிரதிநிதியாகவோ, தூதுவர் என்ற முறையிலே வந்ததினால் அல்ல வட நாட்டிலே இருந்து அண்டை நாட்டிலிருந்து வந்தவருக்கு இடம் கிடையாது என்று பகிஷ் கரித்தார்கள் என்று தெரிகிறது.

இதை பகிஷ்கரிக்கிறவர்கள் அதே மூச்சில் நமது பக்கத்தில் நூற்றுக் கணக்கான மைலுக்கு அப்பால் இருக்கும்படியான இலங்கையில் இருக்கும் தமிழர்களை எல்லாம் ஏன் அவர்கள் வெளியேற்றுகிறார்கள் என்பதுபற்றி கண்ணீர் சிந்துகிறார்கள். அதுபோல் ஆயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கப்பால் இருக்கும் பர்மா நாட்டவர்கள் ஏன் தமிழர்களை வெளியேற்றுகிறார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அதற்கு அந்த நாட்டவர்கள் பர்மிய நாடானாலும் சரி, இலங்கை நாடானாலும் சரி, இந்த நியாயத்தை அடிப்படையாக வைத்து இருப்பவர்கள் எங்களைக் கேட்க என்ன வாய் இருக்கிறது என்று கேட்டால் இவர்கள் எந்த முறையிலே பதில் சொல்லுவார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஊருக்கு இவர்கள் போதிக்கும் உபதேசம் இவர்களுக்கு மட்டும் இல்லையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

உணவுப் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொள்வோம். பர்மா தேசத்திலிருந்து நாம் அரிசி இறக்குமதி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இவர்கள் சொல்லுகிற மனப்பான்மையில் வெளிநாட்டவர்களுக்கு நாம் ஏன் அரிசி கொடுக்க வேண்டும் என்று பர்மா நாட்டினர் நம்மிடம் சொன்னால் இவர்கள் என்ன பதில் சொல்லுவார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பிலாய், ரூர்கேலா முதலிய இடங்களில் சீக்கிரமாக வேலை முடித்து விட்டார்கள். ஆனால் நெய்வேலியில் சோதனைகள் இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. ஏன் இவ்வளவு காலதாமதம் இருக்கிறதென்று கேட்கிறார்கள். நம் தமிழ் நாட்டிலே வைகை திட்டம், பெரியாறு திட்டம் போன்ற திட்டங்கள் எல்லாம் குறிப்பிட்ட காலத்திலேமட்டும் அல்லாமல் குறிப்பிட்ட செலவிற்கும் உள்ளாகவே முடிந்திருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே நம் ராஜ்யத்தில் திட்டங்கள் சீக்கிரம் முடியவில்லை என்று சொல்வது சரியானவை அல்ல. நெய்வேலி நிலக்கரித் திட்டத்திற்கு ஆகும் செலவில் 25 சத விதத்தைத் தான் மத்திய அரசாங்கத்தினர் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் பிலாய், ரூர்கேலா போன்ற இடங்களிலுள்ள இத்தகைய பெரும் தொழில் திட்டங்கள் அந்த அந்த ராஜ்ய சர்க்காரைச் சேர்ந்தவையாக இருக்கின்றன என்றும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். வட நாட்டிலுள்ள எண்ணெய் சுத்தி கரிப்பு ஆலைத் திட்டங்கள் அந்த அந்த ராஜ்யங்களைச் சேர்ந்தவையாக இருக்கின்றன என்றும் சொன்னார்கள். எண்ணெய் சுத்திகரிப்புத் தொழில் போன்ற பெரும் தொழில்களை, தேசியத் தொழில்கள் என்ற முறையில் பப்ளிக் ஸெக்டாரில் வைக்க வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காரே நிர்வகித்து வருகிறார்கள். அந்த மாநில சர்க்காருக்கு அதில் பங்கு கிடையாது. இங்கே, நெய்வேலித் திட்டத்தின் மொத்த வருவாயில் 25 சத விதத்தை மத்திய சர்க்கார் நமக்குக் கொடுப்பதை அவர்கள் நமக்குப் பெரும் சலுகை அளித்ததாகவே கருத வேண்டும்.

2-40
p.m.

[Sri V. Sankaran] [7th February 1959]

உணவுப் பிரச்சினையை எடுத்துக்கொண்டால், அரிசியைக் கொள்முதல் செய்ய அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது. “நடு மனிதர்களை” நீக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை சர்க்கார் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்தக் கொள்கையை “ரிஜிட்”-ஆகக் கொள்வது உசிதமல்ல என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. மதுரை போன்ற பெரிய நகரங்களில், மண்டி ஏஜெண்டுகள்—கமிஷன் ஏஜெண்டுகள்—எனப்படும் நடு மனிதர்கள் மக்களுக்கு விவசாயிகளின் நெல்லை விநியோகம் செய்கிறார்கள். இந்த நடு மனிதர்களால் உபயோகிப்பவர்களுக்கும் உற்பத்தியாளர்களுக்கும் சௌகரியம் தான். இவர்கள் இல்லாவிட்டால், நகரங்களிலுள்ள உபயோகிப்பவர்கள் கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளிடம் சென்று நேரிடையாக அவர்களிடமிருந்து நெல்லை வாங்கிக்கொள்ள முடியாது. விவசாயிகளும், நேரிடையாக, உபயோகிப்பவர்களிடம் விற்க இயலாது. பல உணவு தானியங்கள் கமிஷன் ஏஜெண்டுகள் மூலமாக நல்ல முறையில் வியாபாரம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. கமிஷன் ஏஜெண்டுகள் இருப்பதால் தான் உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசிகள் அதிகமாகின்றன என்று சொல்வது ஒத்துக் கொள்ளக்கூடியது அல்ல. அவர்கள் பெறுவது எல்லாம் மூட்டைக்கு 4 முதல் 6 அணு கமிஷன் தான். எனவே நடு மனிதர்களை நீக்கிவிட வேண்டும் என்ற கொள்கையை வைத்து கமிஷன் ஏஜெண்டுகளை நீக்குவது உசிதமல்ல. இந்த விஷயத்தில் ஓரளவு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும். ஜில்லாக்களில் நெல் ஒன்று தான் விளைபொருளாக இருக்கிறது. மற்ற ஜில்லாக்களில் எத்தனையோ “கமர்ஷியல் க்ராப்ஸ்” விளைகின்றன. இந்த நிலையில் நெல்லுக்கு மாத்திரம் விலைக் கட்டுப்பாடு வைத்தால் நெல் மட்டும் விளையும் ஜில்லாக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படும். இதையும் மனதில் கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக நெல்லில் பதர் அதிகமாகக் கலந்திருக்கும். வியாபாரிகள் நெல்லை வாங்கும்போது பதருக்கு மூட்டைக்கு சுமார் 2 படிசுள் தள்ளுபடி பெறுகிறார்கள். சர்க்காரும் அவ்வாறு செய்யலாம். பச்சரிசியை வாங்கும் போது அதை அதிகமாக வாங்கினால் அது சீக்கிரம் புழுத்துப் போய்விடும். எனவே பச்சரிசியை அதிகமாக ஸ்டோர் பண்ணிவைக்க முடியாது. அதே மாதிரி புழுங்கலரிசியை வாங்கி ஸ்டோர் செய்யும்போது, பதமாக இருந்தால் அது சீக்கிரம் நாற்றமடிக்க ஆரம்பித்துவிடும். உணவு தானியங்களைக் கொள்முதல் செய்யும்போது இவைகளையெல்லாம் சர்க்கார் மனதில் கொள்ளவேண்டும். இரண்டு லக்ஷம் டன் கொள்முதல் செய்யப்படும்போது கொள்முதல் செய்யப்படாத நெல்லை அதிக விலைக்கு விவசாயிகளும் வியாபாரிகளும் பதுக்கி வைக்கக்கூடும். இவைகளையெல்லாம் கொள்முதல் செய்யும் முன் சர்க்கார் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு பண்ணைப் பிரச்சினையை எடுத்துக்கொண்டால், ஸ்ரீ சசிவர்ணத் தேவர் சொன்னதுபோல், வயோந்தூர் என்ற ஊரில் ஏற்படுத்தப்பட்ட கூட்டுறவுப்பண்ணை பூரண வெற்றியடையவில்லை. அதேமாதிரி சும்ப கோணத்திற்குப் பக்கத்தில் பந்தநல்லூர் என்ற ஒரு ஊரில் அமைக்கப்பட்ட கூட்டுறவுப் பண்ணையும் வெற்றியுறவில்லை. எனவே கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை ராஜ்யத்தில் ஒரு சில இடங்களில் பரீட்சார்த்தமாக நடத்திப்பார்த்து அவை வெற்றியுற்ற பிறகு அவைகளை மற்றெல்லா இடங்களிலும் அமைத்து நடத்த வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்விச் சலுகைகளை, எல்லா மாணவர்கள் விஷயத்திலும், ஏழைகள் என்ற அடிப்படையில் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை சீக்கிரம் அமுல் நடத்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், ஹரிஜனங்களுக்கு அளிக்கப்படுவரும் சலுகையை, 1961-ம் வருஷத்துடனேயே நிறுத்திவிடாமல் அதற்குமேல் 10 வருஷங்கள் வரையில் நீடித்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிலப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், சிறு நிலக்காரர்களுக்குச் சலுகை அளிப்பதற்கான சட்ட நிர்மாணத்தை சீக்கிரமே செய்ய வேண்டும். மொத்தம் ஒரு வேலி அல்லது 5 ஏக்கருக்கு உட்பட்ட நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலக்காரர்களுக்கு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களிலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும்.

[Sri V. Sankaran] [7th February 1959]

மேலும், “கமர்ஷியல் க்ராப்ஸ் இன்ஷூயூரன்ஸ் ஸ்கீமையும்” கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத்திடமிருந்து மானியம் பெறும் பள்ளிகள் மாணவர்களிடமிருந்து சம்பளம் வாங்கினால் அவைகளுக்கு உள்ள (Teachers Grant) மானியம் இனிமேல் நிறுத்தப்படும் என்று தெரியவருகிறது. அவ்வாறு செய்தால் பல பள்ளிகள் நடத்தப்பட முடியாது போய்விடும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரச்சினையும் உடனடியாக கவனிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று தென்னிந்திய ஆசிரியர் சங்கத்தினர் சொல்கிறார்கள். பலதரப்பட்ட உபாத்தியாயர்களின் பென்ஷன் விதிகள் வெவ்வேறு விதமாக இருக்கின்றன. அவைகளை யெல்லாம் எல்லோருக்கும் ஒரே விதமாக மாற்றியமைக்க வேண்டுகிறேன். எய்டெட் பள்ளி ஆசிரியர்கள் வீட்டு வாடகைப் படி கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இப்போதைய விதிகளின்படி, ஓர் உபாத்தியாயர் உத்தியோகத்தை ராஜிநாமா செய்து விட்டால் அவருக்கு பென்ஷன் கொடுக்க கணக்கிடப்படமாட்டாது என்று சொல்லப்படுகிறது. எல்லா Case-களில் முன் காலத்தையும் பென்ஷன் கொடுக்க கணக்கில் சேர்த்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

SRIMATHI SAVITHRI SHANMUGAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையின்பேரில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன் வருகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையை பல கனம் அங்கத்தினர்கள் பாராட்டினார்கள். அவருடைய உரையிலுள்ள விஷயங்கள் சம்பந்தமாக பல கனம் அங்கத்தினர்கள் குற்றம் குறைகள் கூறினார்கள். அவருடைய உரையை பாராட்டும் தீர்மானத்தின் பேரில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரை மிகவும் சுருக்கமாக இருந்தாலும், நம் அரசாங்கம் மக்களுக்குச் செய்திருக்கும் நல்ல சேவைகளை அதில் அவர் மிகச் சிறந்த முறையில் சுருக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்.

பருவமழை சில ஜில்லாக்களில் நன்றாகப் பெய்திருந்தாலும், ஓரிரண்டு ஜில்லாக்களில் அது பெயர்த்து விட்டதால் சில ஜில்லாக்களில் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கவர்னர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பஞ்சத்தை சமாளிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசாங்கத்தார் உடனடியாக எடுத்துப்பஞ்சப் பிரதேச மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு இருக்கிறது. நம் அரசாங்கம் எப்போதுமே, கஷ்டப்படும் மக்களின் தேவைகளை உடனடியாகப் பூர்த்தி செய்வதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. சில காலமாக உணவு தானியங்களின் விலைவாசிகள் மிக அதிகமாக உயர்ந்திருப்பதால் பல மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினையை சமாளிப்பதற்காக, உணவு தானியங்களைக் கொள்முதல் செய்து ஆங்காங்கு நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்தி மக்களுக்கு நியாய விலையில் அவைகளைக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை இந்த அரசாங்கம் செய்து வருகிறது. அரசாங்கத்தின் இந்த முயற்சியால் மக்களுக்கு இருக்கும் விலைவாசி உயர்வுக் கஷ்டங்கள் தீர்க்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு இருக்கிறது.

கவர்னர் அவர்கள் முக்கியமாக நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் திட்டத்தை பல கனம் அங்கத்தினர்கள் ஆதரித்துத்தான் பேசியிருக்கிறார்கள். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களை அமுல் நடத்தும்போது ஏற்படும் கஷ்டங்களை உடனடியாகத் தவிர்க்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். நிலக்காரர்களுக்கு எந்த விதமான மனக் கஷ்டமும் ஏற்படாத முறையிலும் அதே சமயத்தில் குடியானவர்களுக்கும் அனுகூலம் ஏற்படும் முறையிலும் கூட்டுறவு விவசாயத்தின் மூலம் உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு நிலச் சீர்திருத்தத் திட்டங்கள் அடிகொல்கின்றன.

[Srimathi Savithri Shanmugam] [7th February 1959]

2-50
p.m.

கல்வி, தொழில், மின்சாரம், நீர்பாசனம், விவசாயம், சுகாதாரம், கிராம முன்னேற்றம் இவைகளையெல்லாம் பற்றி கவர்னர் பெருமான் அவர்களது பேருரையில் சுருக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இத்துறைகளிலெல்லாம் நம் அரசாங்கம் முழு கவனம் செலுத்தி நாட்டு முன்னேற்றத்திற்காக நமது அமைச்சர்கள் நல்ல முறையில் அவரவர் களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் பங்கை நன்கு செய்து வந்திருக்கிறார்கள். கல்வித்துறையை எடுத்துக் கொண்டால் முக்கியமாக, குழந்தைகளுக்கு பகல் உணவு அளிக்கும் விஷயத்தில் நம் ராஜ்யத்தில் பொது மக்கள் ஆதரவைக் கொண்டு நாம் இன்று பல லட்சக்கணக்கான குழந்தைகளுக்கு பகல் உணவு அளித்து வருகிறோம். அப்படிப் பகல் உணவு அளித்து வருவதின் காரணமாக பள்ளிக்கு வராமல் இருந்த அநேக குழந்தைகள் இன்று பள்ளிக்கு வந்து கல்வி கற்பதற்கு வசதியாக இருக்கிறது. இரண்டாவதாக, இன்று நமது பள்ளி சீரமைப்புத் திட்டத்தைப் பார்க்கும்போது நமது ராஜ்யத்திலே இன்று பல ஜில்லாக்களிலும் இந்த பள்ளி சீரமைப்புத் திட்டம் மூலமாக பொது மக்களின் ஆதரவைக் கொண்டு, ஆங்காங்கு மக்களுக்கு எது தேவையோ அவைகளை மக்களே முன்வந்து தீர்ப்பதற்குத் தயாராக முன் வந்திருப்பது பாராட்டுறவியதே யாகும். இந்த முறையில் நம் ராஜ்யம் நடத்தி வருவதைப் பார்த்து மத்திய அரசாங்கமும் இன்னும் பல ராஜ்யங்களுக்கும் இதைப் போலவே திட்டங்கள் அமைத்து நடத்த வேண்டுமென்று முழு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருப்பது நம் ராஜ்யத்திற்கே ஒரு பெரிய பாராட்டுதலாக இருக்கிறது. இதற்காக நாம் நமது நிதியமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அவர்களை மட்டுமல்ல, கல்வித்துறையில் இருக்கக் கூடிய பல அதிகாரிகளும் முழு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் பல ஜில்லாக்களிலும் இந்தத் திட்டம் வந்து நல்ல முறையில் பள்ளிகளுக்கு வேண்டிய தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கு இது மிகவும் அவசியமாக இருந்து கொண்டு வருகிறது. கல்வித்துறையை எடுத்துக் கொண்டால் இன்று பெண்கள் முக்கியமாக எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பாஸ் செய்து விட்டவுடன் பெரும்பான்மையான பெண்கள் உபத்தியாயினி ண்டாக வரவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன்தான் பயிற்சி பெறுவதற்கு முன் வருகிறார்கள். ஆனால் எல்லோருக்கும் அதே மாதிரியான பயிற்சி அளிப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருப்பதால் அரசாங்கம் நல்ல முறையில் ஆலோசனை செய்து அப்படிப்பட்ட பெண்களுக்கு வேறு துறைகளில் கல்வி கற்றுக் கொடுத்து அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் வேலை தேடிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்று மின்சாரத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அது மிகவும் நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. ஆங்காங்கு பல கிராமங்களில் விவசாய யத்திற்கு மின்சாரம் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு, விவசாயத்தை நல்ல முறையில் பெருக்குவதற்கு மின்சாரம் மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கிறது என்பதை நாம் பாராட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. கவர்னர் பெருமானது உரையிலே, என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு ஐந்து ரூபாய் சம்பளம் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது பற்றி அறிவித்திருப்பது உண்மையிலே சந்தோஷப் பட வேண்டியதொன்றுதான். இன்று விலைவாசிகள் ஏறிக் கொண்டு போகும்போது இம்மாதிரி அவர்களுக்கு ஒரு ஆதரவு கொடுப்பது நமது கடமையாகும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்த படியாக சிறு கைத்தொழில்களைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமப் பகுதிகளில் சிறு கைத்தொழில்கள் ஆரம்பித்து இருப்பது, ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய பெண்களுக்கு மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கிறது. அதேபோல் நகரப் பகுதிகளில் இருக்கக்கூடிய நடுத்தர குடும்பப் பெண்களுக்காக, சிறு கைத்தொழில்களை நகரப்புறங்களிலும் ஆரம்பித்து அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு குறைந்தபட்ச ஊதியம் சம்பாதிக்க நல்ல தொரு திட்டத்தை வகுத்து அதை உடனடியாக ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் பல நல்ல திட்டங்களை நமது அமைச்சரவை வகுத்து, அதிலும் முக்கியமாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பல நல்ல காரியங்களை இன்று சாதித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக சொல்லவேண்டுமானால், நீர்பாசன

[7th February 1959] [Srimathi Savithri Shanmugam]

வசதியை எடுத்துக்கொண்டால் பரம்பிக்குளம் திட்டமானது இன்று ஆரம்பிக் கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் முக்கியமாக கோவை வாசியாகிய நான் அது கண்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அந்தத் திட்டம் முடிந்தவுடன் கோவை ஜில்லாவில் அநேக ஆயிரக்கணக்கான நிலங்கள் நல்லமுறையில் சாகுபடி செய்வதற்காக வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கின்றன என்று கண்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அடுத்தபடியாக வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஆசிரியர்களும் வீடு வசதியின்றி மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்று கிடைக்கும் சம்பளத்தில் அதற் கேற்ப வீடு கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாகயிருப்பதால் அரசாங்கம் பள்ளி சீரமைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் பலர் முன் வந்து நிலங்களாகவும் மற்றும் கொடுத்து வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கமுன் வந்திருக்கிறார்கள். அதை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொண்டு ஆசிரியர்களுக்கும் இன்னும் மற்ற சிறிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் வீடு வசதியை அவசியம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்:

SRI P. S. SANTHANAM ; தலைவர் அவர்களே, கவர்னரு டைய பேருரையின் மீது நான் எனது கருத்தினைச் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன். சட்டசபையிலுள்ள ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் கவர்னருடைய உரையை வரவேற்றுப் பேசுகையில் தங்களுக்குள்ள குறைபாடுகளை அவ்வப்போது கூறிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இது எப்படியிருக்கிறது என்று கேட்டால், ஆசையுள்ள மனைவியைப் பார்த்து, தகப்பனருக்காக, நான் உன்னை அடிக் கிறேன் போல் அடிக்கிறேன் நீ அழுகிறபோல் அழு என்று சொல்வது போலிருக்கிறது. ஆளும் கட்சியினரின் வாதங்களைப் பார்க்கும்போது திரா விட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சியினர், கவர்னர் உரை நிகழ்த்தியபோது வரவில்லையே, இன்று வந்திருக்கிறார்களே என்று கூறப்பட்டது. ஏனோ பணத்திற்காக வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். உண்மையாகவே சொல்கிறேன். பணத்திற்காக பல்லவி பாடக்கூடியவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக கட்சியினர் அல்ல என்பதை எல்லோரும் உரை வேண்டும். ஏன் நான் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் பணத்திற்காக வந்தவர்கள் அல்ல திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர். இந்நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு நல்ல காரியங்களைத் தேடி, செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன்தான் எங்கள் கட்சி தேர்தலில் இறங்கியது. சிலர் வெற்றி பெற்றும் வந்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் சொல்வது, கவர்னர் பதவி என்பது நம் நாட்டிற்கு லாயக்கான பதவியல்ல என்பதுதான். அக் காரணத்தினால் தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் கவர்னர் உரை நிகழ்த்தியபோது அதில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆகவே, அதை ஒருபுறமாக வைத்து விட்டு கவர்னர் உரைமீது சில கருத்துகளைச் சொல்ல முற்படுகிறேன். கவர்னரது உரையில் சென்ற ஆண்டு ஹரிஜன மக்களின் நலனைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். இவ்வாண்டு ஹரிஜன மக்கள் முன்னேறி விட்டார்களே என்றே அல்லது அவர்களுடைய நிலை கவர்னருக்குப் புரியவில்லை என்றே நாம் நினைக்கவேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம். ஹரிஜனங்கள் மிகவும் கேவலமான நிலையில் இருந்தார்கள் என்றும் இப்போதைய ஆளும் கட்சியான காங்கிரஸ் பதவிக்கு வந்த பின்னர்தான் அவர்கள் முற்போக்கான நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்றும் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் ஆங்காங்கு பறை சாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். காங் கிரஸ் சர்க்கார் வந்த பின்னர் அவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்காக எந்தெந்த வகைகளில் செலவு செய்திருக்கிறார்கள் என்று நாம் சிந்தித்து ஒரு முடி விற்கு வருவோமேயானால், இந்த ஏழை எளியவர்களின் உழைப்பைக் கொண்டதான் நம் நாட்டிலுள்ள பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களும், பணக் காரர்களும், மோட்டார் மன்னர்களும் இப்பொழுது பகட்டாக இந்த அவையின் கண்ணே பேசுகிறார்களே தவிர, சுவாமி சகஜாநந்தா அவர்கள் சொன்னார்கள், சிதம்பரம் தொகுதியில் தான்யம் கொடுக்க மறுத்ததற் காக ஹரிஜனங்களைக் கட்டி அடித்தார்கள் என்று. அப்படிப்பட்ட அவல நிலையைத்தான் நாம் இன்று இந்நாட்டில் காண்கிறோம். அதைவிட படுமோசமான நிலைதான் இன்று ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ரஷீத் அவர் கள் சொன்னார்கள், வாணியம்பாடியில் பகல் நேரத்திலேயே கொலைகளும்

[Sri P. S. Santhanam] [7th February 1959]

கொள்ளுகளும் அதிகமாக நடக்கின்றன என்று. ஆக, பண ஆதிக்கம் உடையவர்கள் செய்யும் இந்த அக்கிரமங்களும், அநியாயங்களும் கட்சிப் பூசலில் மறைந்துபோய் விடுகிறது. கவர்னர் உரையில் எடுத்து விடப்பட்டிருக்கின்றன, எடுத்து மக்களுக்கு இன்றியமையாத தேவைகள் என்று சொல்லி அவைகள் செய்யப்படவேண்டுமென்பதாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சொல்கிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை, வள்ளுவர் பெருமான் கூறியிருக்கிறார்.

“எப்பொருள் யார் யார் வாய் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு” என்று

3-20
p.m.

யார் யார் எதை எதைச் சொல்கிறார்களோ அவைகளையெல்லாம் கேட்டு அவைகளைப்பற்றி ஆலோசித்து அதன்படி நடக்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள் பொதுமக்கள். “எப்பொருள் யார் யார் வாய் கேட்பினும்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்தக் கட்சி நாட்டு மக்களின் நலனைக் கருத் திற்கொண்டு திட்டங்கள் வகுக்கின்றன, எந்தக் கட்சி நாட்டு மக்களின் நலனைப் பேணுகிறது, எந்தக் கட்சி மக்களுக்கு நன்மை செய்யும் என்பது குறித்து முடிவு காண்பதற்கு மக்கள் இருக்கிறார்கள். அதை விட்டுவிட்டு கவர்னர் உரையிலே எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைத் தாக்கிப் பேசுவதுதான் அவர் களுடைய கொள்கை போல் தோன்றுகிறது. நம்முடைய குறைகள் எங்கே இருக்கின்றன என்று சிந்திக்க வேண்டும். வடாற்காடு, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களிலே பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கவர்னர் உரையிலே குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கவர்னர் அவர்கள் வடாற்காடு ஜில்லா விலே சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து, அங்குள்ள நிலைமையை நேரில் தெரிந்து கொண்டிருந்ததால்தான் வடாற்காடு ஜில்லாவின் பஞ்ச நிலைமையை உணர்ந்து அவருடைய உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்று நான் நினைக்கிறேன். அத்துடன் பஞ்சப் பிரதேசத்திலுள்ள ஏழை விவசாயி களுக்கு வரி வஜா செய்து கொடுத்தால், அவர்களுடைய கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்ததாகும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருப்பதற்கு மாறாக அவர்களுக்குக் கூட்டுறவுச்சங்கங்களின் மூலமாகவோ, சர்க்காரிடமிருந்தோ கொடுக்கப்பட்ட கடன்களை டிமாண்டு நோட்டீஸ் கொடுத்து வருலிப்பதற்கு அதிகாரிகள் நிர்ப்பந்தம் செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் அம்மாதிரியான இடங்களில் உடனடியாக வரி வஜா செய்வ தோடு, விவசாயிகள் வாங்கியிருந்த கடன்களைச் சில காலம் ஒத்திவைத்துக் கொடுக்கும்படியாக இந்தச் சபையிலே அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் வடாற்காடு ஜில்லாவில் பெரும்பாலும் இல்லை. அத்துடன், அங்கே ஏரிகளைச் சரியான முறையிலே மராமத்து செய்யா மலும் இருக்கிறார்கள். சென்ற பட்ஜெட்டின்போதும், கவர்னர் உரையின் மீது பேசும்போதும் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். திருவண்ணாமலைச் சுற்றி, எழு, எட்டு ஏரிகள் இருக்கின்றன; 100 வருஷ காலமாக—எனக்குக் கருத்து தெரிந்த காலத்திலிருந்து—அவற்றை மராமத்து பார்க்காமல் இருக்கிறார்கள். அது மராமத்து செய்யப்படவேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்குப் பல தடவை ரிப்போர்ட் செய்திருக்கிறார்கள், அங்குள்ளவர்கள். ஆனால், நாளதுவரை அது கவனிக்கப்படவில்லை. இதை என் சொல்கிறேன் என்றால், வயிற்றுப் பிள்ளையை நம்பி மாட்டு வாரப் பிள்ளையைக் காலை வாறுவதுபோல் இருக்கிறது என்பதற்காகத்தான். பெரிய பெரிய திட்டங்களை மட்டும் பார்த்துக்கொண்டே போனால், ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கும் நன்மை பயக்கக்கூடிய சிறு சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப்பற்றி கவர்னர் உரையில் குறிக்கப்படவில்லை.

திருவண்ணாமலை செங்கம் தாலுகாக்களுக்கு சாத்தனூர் அணைக்கட்டுத் திட்டம் பயனளிக்கும் என்று முதலிலே அங்குள்ள மக்கள் நம்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். கைக்கு எட்டியது வாய்க்கு எட்டவில்லை என்ற பழமொழிப்படி, இன்று திருவண்ணாமலை தாலுகா மக்கள் அத்தனை பேரும் மிகுந்த ஏமாற்றத்துடன், சாத்தனூர் திட்டத்தினால் ஒரு பயனும்

[7th February 1959] [Sri P. S. Santhanam]

காணாமல், தேங்கி நிற்கிறார்கள். ஆகவே, சாத்தனூர் நீர்த் தேக்கத் திலிருந்து திருவண்ணாமலைக்கு ஒரு கால்வாய் வெட்டினால், அதன் பயனை ஐந்தாறு இரண்டாயிரம் ஏக்கர் பாசன வசதி பெறும்; அத்துடன் திருவண்ணாமலையிலுள்ள ஐம்பதாயிரம் மக்கள் வாழ்வதற்குக் குடி தண்ணீர் பஞ்சம் நீங்கும் என்பதை சர்க்காருக்கு எடுத்துக்கூறி, அதை அவர்கள் செய்வார்கள் என்றும் நம்புகிறேன். சாத்தனூர் திட்டத்திற்கான செலவு போக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் நாற்பது லட்சம் ரூபாய் மீதம் இருக்கிறது. அந்த நாற்பது லட்சத்துடன் மேலும் இருபது லட்சம் சேர்த்து, 60 லட்சமாக ஆக்கி, ராதாபுரம் வழியாக சாத்தனூர் நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து திருவண்ணாமலைக்கு ஒரு கால்வாய் கொண்டு வரலாம் என்று முதல் என்ஜினீர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதைப் பற்றி நாங்கள் சென்ற வருஷமே நமது சபையின் முன்னாலே தெரிவித்திருக்கிறோம். ஆனால், அந்த நிலைமையை உடனடியாகச் சர்க்கார் செய்வார்களானால் திருவண்ணாமலைத் தாலுகா மக்களுக்குப் பெரும் பலன் கிடைக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

3-00
p.m.

இப்பொழுது திடீரென்று, முன் அறிவிப்பு இன்றி, நமது தமிழ் நாட்டிலே சீமைய எண்ணெய் கிடைப்பது அதிக கஷ்டமாக இருக்கிறது. மூன்றையாறு விலைக்கு ஒரு பாட்டில் விற்பதுகொண்டிருந்தது. இப்பொழுது 6 அணுவுக்கு விற்கிறது. ஆறு அணுவுக்கு விற்பதும்கூட, அது மக்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. நகர மக்கள் ஏதோ மின்சார ஒளியிலே வாழ்கிறார்கள். ஆனால், கிராமத்திலேயுள்ள மக்கள், குறிப்பாக ஏழை எளியவர்கள், இந்த மண்ணெண்ணெய் கிடைக்காமல் படும் அவஸ்தையை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நிலப் பிரபுக்களுக்கும், பணக்காரர்களுக்கும் இன்னுடைய அருமை தெரியாது. ஆனால், ஏழை எளிய கிராம மக்களைப் பார்த்தால் அவர்களுடைய அவல நிலை தெரிய வரும். ஆகவே இப்பொழுது திடீரென்று ஏற்பட்ட மண்ணெண்ணெய்க் கட்டுப்பாட்டை நீக்கி, மக்களுக்குக் சுலபமாக முன்போல் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய வழியை நமது சர்க்கார் செய்வார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். ஆகவே, கவர்னர் உரையிலே ஏழை மக்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி அதிகமாகக் குறிப்பிடாதது கண்டு நான் வருத்தத்தைத் தெரிவித்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI B. K. LINGA GOWDER: Mr. Deputy Speaker, Sir, while welcoming the Address of the Governor containing many redeeming features, I wish to make a few observations. First of all I thank the House for its decision to hold a short session of the Assembly in Ootacamund in April this year. It is very sad to hear that the D.M.K. members absented themselves from the joint sittings of the Legislature on this issue. Their argument seems to be that the holding of a session at Ootacamund is a luxury and waste of public money. If this is accepted to hold a session in a luxuriously furnished House like this, to sit under fans, to get a daily allowance of Rs. 12-8-0 and in addition a salary of Rs. 150 a month is also a waste. When a poor labourer gets only Re. 1-8-0 for his eight hours work in the scorching sun, we should also be satisfied with a rupee or two per day. Let these members who speak about waste come forward and set an example to others. The holding of a session of the Assembly at Ootacamund no doubt will entail extra expenditure but that would go to the benefit of the public. The public of the Nilgiris, especially the domestic servants, are suffering a lot ever since the exodus was stopped and Ootacamund is fast losing its importance. Therefore even this short visit will be of great benefit to them. Day before yesterday my hon. Friend Sri Asaithambi paid a compliment to us to me and

[Sri B. K. Linga Gowder] [7th February 1959]

my colleague calling us 'Kavadis'. No doubt we begged the members of this House. We honourably begged the Members of this House not for us but for the benefit of the public. But my hon. Friend Sri Asaithambi is an 'Annakavadi' and he has nothing to give us. Now I am sure the Members of the D.M.K. will attend the session at Ootacamund. I invite them to be my guests during their stay at Ootacamund. I take this opportunity to express the gratitude of the public, for this decision of the House. They are waiting to give the members of the House a warm reception. I request this House to make this an annual affair for a longer duration.

8-10
p.m.

The main potato crop of the last season was almost a failure partly due to want of timely rains and partly due to disease which still remains undiagnosed and unremedied. The result is that the people are not able to buy their seeds and fertilizers for the next crop. I appeal to the Government to give an extension of time to the ryots for the repayment of their loans. I welcome the proposal of the Government to procure 2-lakh tons of rice through co-operative societies for distribution to the public through fair price shops. As hon. Members know, the Nilgiris is a non-rice growing area and therefore sufficient stock must be made available especially during monsoon seasons when the prices soar. Sir, it is gratifying to note that the Government have decided to introduce ceiling on land holdings. My humble opinion is that mere legislative enactment will not help. Improved seeds, more fertilizers and marketing and storage facilities must be made available through co-operative institutions to increase food production. My humble suggestion is that plantations like coffee, tea and rubber should be exempted from the proposed legislation. About ninety per cent of the estates are run by public and private limited companies and only ten per cent are owned by individual. These estates are run efficiently and the production has reached its peak. Now, any change in the present structure will affect production.

Sir, I am happy to hear that the Government have been able to spend ninety crores of rupees out of the 150 crores allotted for the Second Plan period, and that they will exceed the target. I appeal to the Government to include in the third Plan schemes like laying more roads in beauty spots in the Nilgiris district, construction of more rest houses and also construction of a State-sponsored hotel to attract foreign tourists.

I am grateful to the Government for having brought the whole of my district under the Community Development Scheme.

Regarding power, the Kundah scheme is progressing fast, thanks to the efforts of the engineers who work day and night to complete the work well ahead of schedule. I am proud to say that Kundah, my birth-place, will soon give light and power to millions of people

[7th February 1959] [Sri B. K. Linga Gowder]

elsewhere, though local people have to make some sacrifices. I congratulate the Hon. Minister for Electricity on the progress so far made regarding rural electrification.

Regarding Education, the midday meal scheme has wide support and I am sure the poor children of the Nilgiris district will get mid-day meals in a very short time. The school improvement scheme also is receiving good response and encouragement. Recently we held a meeting in Ootacamund at which I presided. As Chairman, I am proud to say that in a small district like ours about five lakhs of rupees—both in cash and in kind—have been promised and that we will be able to collect this sum before the 31st March 1959. Again, as Chairman, I will have the pleasure to invite the Members to see the institutions when they visit Ootacamund.

I thank the Government for their generosity in giving some interim relief to the N.G.Os. I am sure the proposed Commission will suggest ways and means to reduce the disparities in the emoluments of the officers of the Centre and the State and make recommendations with a view to improving the service conditions of the State employees.

Regarding industries, I am sorry to say that we do not have any industries in the Nilgiris. I request the Government to urge the Central Government to start the proposed raw film factory in Ootacamund soon. I understand that there is a proposal with the Central Government to start a Children's Food Manufacturing industry in the State. In this connexion, I am glad to say that about 17 thousand acres of pasture land are available for the purpose in the Nilgiris district. I appeal to them at least to have this factory in the Nilgiris.

*SRI R. SUBRAMANIAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் நிகழ்த்திய பேருரையின் மீது கனம் ஸ்ரீமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் பல முக்கியமான சம்பவங்களைப் பற்றிக் கூறி இருக்கிறார்கள். அவற்றில் சிலவற்றை நான் எடுத்துக்கொண்டு பேச ஆசைப்படுகிறேன்.

முக்கியமாக கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் எல்லாம் நடந்து வருகிறது என்று தெரிவித்துள்ளார்கள். இது வெகு நீண்ட நாட்களாகப் பேசப்பட்ட சமாச்சாரம். அதிலும் இந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றி எழுதாத பத்திரிகைகளும் இல்லை. பேசாத அரசியல் வாதிகளும் இல்லை. ஆகவே நீண்ட நாட்களாக இது பற்றிப் பேசப்பட்டு இப்பொழுது முடிவாக நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அதற்கான வேலைகள் நடந்து கொண்டு வருகின்றன. ஆகவே இது எல்லோராலும் வாழ்வேற்பட்ட வேண்டிய விஷயமாகும். இதற்கு எப்பொழுதும்போல் பெரிய மிராசுதார்களிடமிருந்து எதிர்ப்பு இல்லாமல் இருக்க முடியாது. இருந்தபோதிலும் அவர்கள் இதைக் கொண்டு வருவதன் அவசியத்தை, இதனால் நன்மையா தீமையா என்பதை, நாட்கள் செல்லச் செல்ல புரிந்து கொள்ளுவார்கள். நான் இதைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் பேசுவதற்கு முன், இதற்கு முன்னால் கொண்டு வந்த நிலச் சீர்திருத்தச்

[Sri R. Subramaniam] [7th February 1959]

சட்டங்கள் எல்லாம் நல்லபடியாக நடக்கின்றனவா என்று பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிலத்தைப் பொறுத்தவரை சட்டம் செய்யும் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் குடியானவர், மிராசுதார் உறவு பாதிக்கப்படுகிறது. அவ்வாறு அவர்களுடைய உறவு பாதிக்கப்பட்டாலும்கூட, பண்ணையாட்கள், குடியானவர்கள் நன்மை அடைய வேண்டுமென்னும் நோக்கத்துடன் அந்தச் சட்டங்களையெல்லாம் கொண்டு வருகிறோம். சர்க்கார் சட்டம் கொண்டு வரும்போது எவ்வளவு உற்சாகத்துடன் கொண்டு வருகிறார்களோ அதே உற்சாகத்தை பிறகு அந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்குவதில் காட்டுவதில்லை என்று தாழ்மையுடன் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பண்ணையாட்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அதன் பலனாகப் பண்ணை முறை பாதிக்கப்பட்டது. 75 சதவிகிதத்திற்கு மேல் பண்ணையாட்கள் பெரிய மிராசுதார்களை எதிர்த்து நிற்க முடியாமல் போய்விட்டது. அதற்கு அடுத்தபடியாக நியாய வாரிசு சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அதுவும் அதே நிலையைத்தான் அடைந்தது. 75 சதவிகிதம் பேர் எந்த விதமான குத்தகைச் சட்டமும் இல்லாமலே மிராசுதார்கள் நிலத்தில் உழுது பயிரிட்டு வந்தார்கள். இதன் பலனாக ஆயிரக்கணக்கான குடியானவர்கள் விலக்கப்படுகிறார்கள். இப்பொழுது சாதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டால் ரெவின்யூ கோர்ட்டுக்குப் பிறகு அப்பீல் ஹைகோர்ட்டு என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு இருக்கிறபடியால் சாதாரண குடியானவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுகிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் நல்ல முறையில் திருத்தி சட்டமாக அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது நில உச்ச வரம்பு கொண்டுவர சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறது என்றால் நிலம் இல்லாத ஏழை மக்கள் நன்மை அடைய வேண்டும், அதோடு உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்கிற ஒரே ஒரு காரணத்தைக் கொண்டுதான் இந்த மாதிரி செய்யப்படுகிறது. நம்முடைய நோக்கம் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டி எல்லோருக்கும் சாகுபடிக்கு நிலம் கிடைக்கும்படி செய்தால் உணவு உற்பத்தி பெருகும் என்பதுதான். ஆனால் நாம் எந்தக் காரணத்திற்காக நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டுமென்று சொல்கிறோமோ அதே காரணத்தையே—இந்த நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டக் கூடாது என்று சொல்கிறவர்களும்—சொல்லி, உச்ச வரம்பு கட்டுவதனால் உணவு உற்பத்தி வெகுவாகப் பாதிக்கப்படும் என்று பயமுறுத்துகிறார்கள். ஆனால் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டினால், உண்மையிலேயே அதிகச்சாகுபடி ஆகும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இது குடியானவர்களுக்குத்தான் தெரியும். ஏதோ பட்டினங்களில் இருந்து கொண்டு—தங்கள் தங்கள் மூளைக்கு என்ன யோசனைபடுகிறதோ அதை நிலச்சுவாந்தார்கள் எழுதுவதனால் உணவு உற்பத்தி பெருகிவிடாது. நேரடியாக நிலத்தில் உழைப்பவர்களுக்குத் தெரியும். சாகுபடியை எந்த நிலைமையில் பெருக்க வேண்டும் என்பது கண்டுமுதல் செய்து விடுவது அவ்வளவு எளிதான காரியம் அல்ல. நினைத்தபடி கண்டுமுதல் பட்டினங்களில் வேறு உத்தியோகத்தில் இருக்கிறவர்கள் சொல்கிறபடி பெருக்கிவிட முடியாது. நிலத்தில் பாடுபடுகிறவர்களுக்கு நிச்சயமாக தம் உழைப்புக்கு ஏற்பக் கூலி நிலத்திலிருந்து கிடைக்கும் என்கிற நம்பிக்கை—உத்தரவாதம் இருந்தால்தான் உற்சாகத்தோடு பாடுபடுவார்கள். அப்போதுதான் உற்பத்தியும் பெருகும். ஆகையால்தான் உழைப்பவனுக்கு நிலம் சொந்தமாக இருக்க வேண்டுமென்று நாம் சொல்கிறோம்.

இந்தமாதிரி உச்ச வரம்பு கொண்டுவரும்போது மண் வளத்தைப் பார்த்து நிலத்தின் அடிப்படையில் உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டுமென்று மந்திரிகளும் பேசி வருவதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். நானும் இவ்விஷயத்தில் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது அக்ரிகல்சரல் இன்கம் டாக்ஸ் போடும்போது ஏக்கருக்கு எட்டு ரூபாய் என்று இருந்தால் அதை சாதாரண கந்தாயம் என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையே ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று கொள்ளலாம். ஏக்கருக்கு எட்டு ரூபாய்க்குக் குறைவாக 4 ரூபாய், 5 ரூபாய் என்று செலுத்திக் கொண்டு வருகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். கீழே இருப்பவனுக்கு எந்த விதமான கஷ்டமும் அதனால் இருக்காது. ஆகவே 12 ரூபாய் அல்லது

[7th February 1959] [Sri R. Subramaniam]

15 ரூபாய் கந்தாயம் கட்டுவதை ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்ற முறையில் இவ்வளவு தான் ஒருவன் நிலம் வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதாக வரம்பு கட்ட வேண்டும்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக விளைந்து விளைந்து, தன் செல்வம் எல்லாவற்றையும் வாறி வாறி வழங்கிவிட்ட நிலைமையில் நிலங்கள் சலித்துவிட்டன. அங்கே இப்போது நல்லபடியாக உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை. நிலம் அதிகமாக விளைகிறது இல்லை. நிலம் அதிகமாக விளையாத காரணத்தினால் தஞ்சாவூர் காரர்கள் சோம்பேறிகள், நன்றாக உழைப்பது இல்லை, கோயம்பத்தூரில் எவ்வளவு கடுமையாக உழைத்து விளைவை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் பாருங்கள் என்பதாகப் பேசப்படுகிறது. இப்படிப் பேசுவது எல்லாம் உண்மை தெரியாத காரணத்தான். இங்கே தண்ணீர் நிறைய இருக்கிறது. காலவாயை வெட்டிவிட்டுச் சுலபமாகத் தண்ணீர் பாய்ச்சிவிட முடிகிறது. கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் தண்ணீர் கிடையாது. அதிக ஆழமாகக் கிணறு தோண்டி மிகவும் கஷ்டப்பட்டுத் தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டியிருக்கிறது. தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்குத்தான் இதர ஜில்லாக்களில் உள்ள விவசாயிகள் தஞ்சாவூர் விவசாயிகளைவிட அதிகமாக உழைக்கிறார்கள். வேறு எதற்கும் கஷ்டப்படவில்லை. ஆகவே என்ன காரணத்தினால் அவர்களைச் சோம்பேறிகள் என்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. உண்மையிலே தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகள் இன்றைய தினம் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு, உரமிட்டு சாகுபடி செய்தாலும் கூட நிலத்தின் பூ சத்துக் குறைந்துவிட்டதன் காரணமாக வெள்ளாமை குறைவாகவே இருக்கிறது.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் சர்க்காரே விதைப் பண்ணைக்கு நிலம் எடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி திருநெல்வேலியிலும் எடுத்திருக்கிறார்கள். தஞ்சாவூரில் ஒரு ஏக்கருக்கு அவர்கள் செலவிடுவது 325 ரூபாய். ஆனால் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் அதிகப்படியாகக் கொடுக்கக் கூடிய தொகை 600 ரூபாய். ஆனால் தஞ்சாவூரில் உள்ள விதைப் பண்ணை நஷ்டத்தில் வேலை செய்கிறது. திருநெல்வேலியில் உள்ள விதைப் பண்ணை லாபத்தில் வேலை செய்கிறது. இதிலிருந்தே தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் உள்ள நிலத்தில் பர்ட்டிடி போய்விட்டது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். ஆகவே நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் காலத்தில் நிலத்தின் தரத்தையும் மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏதோ சட்டத்தின் கீழ் 8 ரூபாய் என்று போட்டுவிட்டால் அதனால் தஞ்சாவூரில் உள்ளவர்கள் அதிகம் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்றும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நெல் விலை நாளுக்கு நாள் அதிகமாகப் போய்க் கொண்டே இருக்கிறது. விலையைக் குறைப்பதற்கு சர்க்காரிலே தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று அநேகம் பேர் பேசியிருக்கிறார்கள். இப்போது சர்க்காரே கொள்முதல் செய்ய முன் வந்திருக்கிறார்கள். இதை நான் வரவேற்கிறேன். இப்போது மூட்டை 14½ ரூபாயாக இருக்கிறது. இன்னும் குறையவில்லையே என்பவர்கள் எந்தக் கணக்கை வைத்துக் கொண்டு பேசுகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. அதோடு இப்போது 14½ ரூபாயாகத்தானே இருக்கிறது என்று நாம் பெருமை கொள்வதற்கில்லை. எந்த ஆண்டில் பார்த்தாலும் இக் காலத்தில் விலை கொஞ்சம் குறைவாகவேதான் இருக்கும். ஆகவே இன்று இருக்கக்கூடிய விலை 14½ ரூபாய் இனிமேல் ஏறாமல் பார்த்துக் கொள்வது தான் மிகவும் முக்கியமானது. அதுதான் நான் கேட்டுக் கொள்வது. சர்க்கார் கொள்முதல் செய்யப் போவது இரண்டு லட்சம் டன் தான். இதன் நிலைமை என்ன ஆகும்? அதற்குப் பிறகு நிலைமை என்ன என்பதான குழப்பம் கல்வரம் எல்லாம் விவசாயிகளின் மனதில் மட்டும் அல்ல, வியாபாரிகளின் மனதிலும் உண்டாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

[Sri R. Subramaniam]

[7th February 1959]

இன்றைக்கு மத்யானம் தான் எனக்கு ஒரு காகிதம் வந்தது. சர்க்கார் 14½ ரூபாய் என்று நிர்ணயித்திருப்பது முதல் ரக நெல்லா, இரண்டாம் ரக நெல்லா? வியாபாரிகள் நினைத்தபடி விலை வைக்கிறார்களே. இது மிகவும் கஷ்டம் உண்டாகிறது என்பதாக குரங்குச் சம்பா, ஒட்டைச் சம்பா சிறுமணியன், கட்டைச் சம்பா போன்ற பல ரக நெல்களுக்கு இன்றைக்குள்ள விலை பற்றி எழுதியிருக்கிறார்கள். இப்படி தெளிவற்ற நிலை குழப்பத்தை உண்டாக்குகிறது. அதோடு 10 மணங்களுக்குக் கீழே வியாபாரம் செய்ய விதிவிலக்கு அளிக்கப்போவதாக, கட்டுப்பாடு இல்லாத வாறு செய்யப் போவதாகத் தெரிகிறது. எல்லாவற்றையும் நன்கு பரிசீலனை செய்து இந்த விலை இறக்கம் என்றென்றும் இருக்குபடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சாதாரணமாக இப்போது இறங்கும் விலை ஆனி ஆடி மாதங்களில் ஏறிவிடும். அவ்வாறு இனி மேல் ஏற்படாதவாறு கண்காணிப்புடன் நடந்துகொள்ளவேண்டும்.

* Sri V. ARUNACHALA THEVAR :

தலைவர் அவர்களே, மாட் கிமை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் நிகழ்த்திய பிரசங்கத்தின் பேரில் நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன் அவரது உரையை வரவேற்று நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன். கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையில் திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம், வடமங்காடு ஜில்லாக்களில் பஞ்சம் உண்டாகியிருப்பதைக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் திருச்சிராப்பள்ளியைச் சேர்ந்த புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த திருமையம், குளத்தூர், ஆலங்குடி போன்ற பகுதிகள் இன்றைய தினம் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டன என்கிற விஷயத்தை நமது ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கடிதம் மூலமாகவும் தெரிவித்திருக்கிறோம். அவரும் நேரில் வந்து பார்த்து அப்போதே வருந்தினார்கள். இவ் விஷயத்தைக் கவனித்து ஆவன செய்வதாகச் சொல்லி வந்தார்கள். ஆனால் அதைக் குறித்து நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், ஜில்லாக் கலெக்டர் அவர்களுக்கும் எழுதி இருந்தேன். ஆனால் வடமங்காடு, ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஜில்லாவுக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பு புதுக்கோட்டை மட்டும் 6½ லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள்—இன்னமும் கிடைக்கவில்லை. வரிவசூல் நிர்ப்பந்தமோ அதிகமாக இருக்கிறது. கடன் பளுவோ மிகவும் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. இதனால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். மணியகாரர்கள் மிகவும் கடுமையான முறையில் வசூலுக்கு ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இந்த மூன்று தாலுகாக்கள் மட்டுமன்றி, கனம் நண்பர் ஸ்ரீ. விஸ்வநாதன் சொன்னது போல் உடையார்பாளையம் போன்ற இன்னும் பல தாலுகாக்களும் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புதுக்கோட்டைப் பகுதியில், இந்த முறை ஏற்பட்டதைப் போன்ற கடுமையான பஞ்சம் இதற்கு முன் சமீபத்தில் ஒரு வருஷமும் ஏற்பட்டதில்லை. புதுக்கோட்டை விவசாயிகள் மானம் பார்த்து வேளாண்மை செய்பவர்கள். எனவே அவர்கள் கடுமையான உழைப்பாளிகள். சூதாடுபவர்கள் வீடு-வாசல், நகை எல்லாவற்றையும் பணயம் வைத்து சூதாடுவது போல, அந்த விவசாயிகள் எல்லாவற்றையும் பணயம் வைத்து சூதாடுவதைப்போல் விவசாயத் தொழில் செய்துவருகிறார்கள். கடந்த அனேக வருஷங்களாக அவர்கள் இந்த சூதாட்டத்தில் வெற்றியடையவில்லை. கடந்த சில வருஷங்களில் புயல் அங்கே ஏற்பட்டு, அதனால் அனேக மக்கள் பாதிக்கப்பட்டனர்; ஆடுமாடுகளைத் தோற்றனர். இருந்தாலும், அதே புயல் கொண்டுவந்த மழையின் காரணமாக சில குளங்கள் நிரம் நடத்திய சில விவசாயிகள், பெற்றார்கள். இந்த வருஷம், புயல் வரும் என்று ரேடியோவில் அறிவித்தார்கள். மக்கள் புயலை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். சில நாட்களே புயல் அடித்தது. அதனால் 10-20 நாட்களுக்குத் தான் குளங்களுக்குத் தண்ணீர் வந்தது. உடனே விவசாயிகள் தங்களிடம் இருந்ததை விற்று அந்தத் தண்ணீரைக் கொண்டு விலை வசாய வேலைகளை ஆரம்பித்தார்கள். இந்த வருஷம் நாற்றுகள் கிடைக்கவில்லை. அவர்கள், தஞ்சை திருச்சிராப்பள்ளி போன்ற ஊர்களுக்குச் சென்று நாற்று வாங்கி வந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் நட நட நாற்றுகள்

[7th February 1959] [Sri V. Arunachala Thevar]

வேர் பிடிக்காமல் காய்ந்து வைக்கோலாகப் போய்விட்டன. இப்படிப்பட்ட அறுபாய் புதுக்கோட்டை விவசாயிகளுக்கு இதற்கு முன் ஏற்பட்டதில்லை. அங்கே ஒருசில வருஷங்களாக அனேக வீடுகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன காரணம், பல விவசாயிகள் தஞ்சை போன்ற ஊர்களுக்கு அறுவடை வேலைக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை தொடர்ந்து வருஷா வருஷம் தோன்றிவருகிறது. இந்த விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் எப்படியாவது சலுகைகள் அளிக்கவேண்டும். இவ்வருஷம் உடனடியாக கிஸ்தவஜா செய்யவேண்டும், தக்காவி கடன்களும் இன்னும் மற்ற கடன்களும் வசூலிப்பதை உடனே நிறுத்திவைக்க வேண்டும். நம் அரசாங்கத்தினர் கீழ் பவானித் திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள், பரம்பிக்குளம் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முன்வந்திருக்கிறார்கள். புதுக்கோட்டை இந்திய யூனியனில் இணைந்த பிறகு இத்தகைய கஷ்டங்கள் இதுவரை ஏற்பட்டதில்லை. இப்போது புதுக்கோட்டைக்குப் பக்கத்தில் கட்டளைக் கால்வாய் சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவில் வெட்டப்பட்டு வருகிறது. அந்தத் திட்டம் மிக துரிதமாக நிறைவேற்றப் பட்டுவருகிறது. மின்சார இலாகா மந்திரி அங்கே வந்தபோது, 5-வருஷத்தில் முடியக் கூடிய திட்டத்தை இரண்டு வருஷங்களில் முடித்துத் தண்ணீர் கொடுப்பதாக சூப்ரிண்டெண்டிங் எஞ்சினியர் வாக்குறுதி அளித்தார். அங்கே உள்ள சூப்ரிண்டிங், எக்ஸ் கூட்டிவ் இன்னும் மற்றுமுள்ள எஞ்சினியர்களும் மற்றெல்லோரும் வெகு துரிதமாக வேலை செய்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அந்தக் கால்வாய் புதுக்கோட்டை எல்லை ஓரமாகப் போனாலும்கூட புதுக்கோட்டைக்கு அதனால் ஒரு பொட்டுத் தண்ணீர் கூட கிடைக்கமுடியாதபடி அந்தத் திட்டம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தால்தான் புதுக்கோட்டைக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு வகைசெய்யவேண்டும். ஜேட்பாளையம் என்ற இடம் புதுக்கோட்டையைக் காட்டிலும் 50 அடி உயரத்தில் இருப்பதாக எஞ்சினியர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்த இடத்திலிருந்து ஒரு கால்வாய் வெட்டி புதுக்கோட்டைக்கு கொண்டு வந்தால் புதுக்கோட்டை தாலுகாவும் தண்ணீர் பாய்வதோடு அரந்தாங்கி வரையிலும் தண்ணீர் பாயும். அவ்வாறு செய்வதற்கு சுமார் 2 கோடி ரூபாய் தான் கட்டளைக் கால்வாயைவிட அதிகமாகச் செலவாகும். இந்த யோசனைப்படி அத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்ட இலுப்பூர் Firka உள்பட இத் திட்டத்தால் பயன்படும். இதைச் செய்யாவிட்டால் புதுக்கோட்டை பகுதி மக்கள் பஞ்சம் காரணமாக ஊரை விட்டே ஓட வேண்டி வரும். கனம் அமைச்சர்கள் அங்கு சென்று பார்த்தால் அநேக வீடுகள் மூடப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். கனம் மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் குளத்தூர் தாலுகாவிற்குச் சமீபத்தில் வந்த போது, குளத்தூர் தாலுகா பகுதியில் வெகு நாட்களாக திருட்டுகள் நடந்து வருகின்றன என்று அவரிடம் சொன்னேன். அங்கோர் கிராமத்தில் பள்ளிக்கூட திறப்பு விழா கொண்டாடப்பட்டது. அப்போது எங்கள் முன்பு ஏராளமான பெண்கள் கூட்டமாக வந்து இருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவராவது ஒரு பொட்டுத் தங்க நகை கூட இல்லாமலிருந்ததையும் கிழிந்த துணி அணிந்திருந்ததையும் கனம் அமைச்சருக்குத் தெரிவித்தேன். அங்கே குடிதண்ணீர் கூட குளத்திலோ கிணற்றிலோ இல்லாமல் காய்ந்திருந்தது. சாப்பாட்டிற்கு அவர்கள் பாடு வெகு கஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் அவர்கள் களவாடாமல் வேறு என்ன செய்வார்கள் என்று நான் கேட்டேன். அவர்களுடைய பசிப் பிணியைப் போக்க வேண்டுமானாலும், அந்தப் பகுதியில் ஜேட்பாளையத்திலிருந்து எந்த விதத்திலாவது ஒரு கால்வாய் வெட்டி தண்ணீரைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரியாறு, மணிமுத் தாறு, பவானி, பரம்பிக்குளம் போன்ற பெரிய பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றிவரும் நம் அரசாங்கம் 6½ லட்சம் ஜனத்தொகையுள்ள இந்தப் புதுக்கோட்டைப் பகுதிக்கு சுமார் 4 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து ஜேட்பாளையத்திலிருந்து ஒரு கால்வாய் வெட்டிக் கொடுப்பதில் பின் வாங்க கூடாது. நமது நிதி அமைச்சர் செலவைக் கருதாமல் இக்கால்வாய் வெட்டிக்கொடுக்கமுன் வரவேண்டும். அடுத்தபடியாக, நியாய விலைக் கடைகளை இன்னும் புதுக்கோட்டையில் ஏற்படுத்தவில்லை. அங்கே அவைகளை அவசியம் ஏற்படுத்த வேண்டும். மக்களின் கஷ்டத்தை நிவர்த்திக்கவேண்டும்.

[Sri V. Arunachala Thevar] [7th February 1959]

நம் ராஜ்ய என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு 5 ரூபாய் ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப் படும் என்று கவர்னர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது அவசியம் தான். என்.ஜி.ஓ.-க்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நம் ராஜ்ய என்.ஜி.ஓ.-க்களும் மத்திய சர்க்கார் என்.ஜி.ஓ.-க்களும் ஒரே ஊரில் ஒரே வீட்டில் பங்களிகளைப் போல் அடுத்தடுத்து இருக்கிறார்கள். ஒருவர் கலெக்டர் ஆபீசில் வேலை பார்க்கிறார், இன்னொருவர் தபால் ரெயிலவே ஆபீசில் வேலை செய்கிறார். இவர்கள் இருவருடைய சம்பளங்களுக்கு இடையிலும் பெருத்த வித்தியாசம் இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையைப் பரிசீலித்து நம் ராஜ்ய என்.ஜி.ஓ.-க்களின் சம்பளங்களை நல்ல அளவில் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கமிஷன் பரிசீலனை செய்து வெகு துரிதமாக முடிவுக்கு வரவேண்டும்.

அரசாங்கத்தார் ஜில்லாபோர்டு ரோடுகள் போடும் விஷயத்தில் காண்டிராக்டர்களுக்கு காலாகாலத்தில் பணம் கொடுப்பதில்லை. அதன் காரணமாக மாக இந்த வேலைகளை காண்டிராக்ட் எடுத்துக் கொள்ள காண்டிராக்டர்கள் எளிதில் முன்வருவதில்லை. பல ஜில்லா போர்டு காண்டிராக்டர்களுக்கு கடந்த 4—5 வருஷ பாக்கிகள் இன்னும் பட்டுவாடா செய்யப்படவில்லை. அவர்களுடைய பாக்கிகளை உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பள்ளிக்கூடங்களைப் பொறுத்தவரையில், ஏராளமான பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டபோதிலும், மேற்பார்வை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்கள் அதிகரிக்கப்படவில்லை. இப்போது உள்ள டிப்டி இன்ஸ்பெக்டர்கள்தான் வேலை பார்த்து வருகிறார்கள் ஆதலால் இன்னும் இரண்டொரு இன்ஸ்பெக்டர்களையாவது நியமிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI P. U. SHANMUGAM: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது இரண்டு நாட்களாக இந்த மாமன்றத்தில் நடந்துவரும் விவாதத்தில் நாணம் கலந்துக் கொள்கிறேன். இரண்டு நாட்களாக நடந்த விவாதத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் சேர்ந்தவர்களைக் கடுமையான பதங்கள் கொண்டு பல கனம் அங்கத்தினர்கள் தாக்கீதார்கள். கவர்னர் அவர்களுடைய உரை மீது விவாதம் நடத்திய அந்த கனம் நண்பர்கள் எல்லோரும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மீது அவ்வளவு கடுமையான பதங்களைப் பிரயோகித்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. கவர்னர் அவர்களுடைய உரையை அந்த கனம் அங்கத்தினர்கள் கொஞ்சம் ஊன்றிப் படித்திருந்தால், அவர் சொல்லியுள்ள கருத்துக்களை அவர்களால் தெளிவாக உணர்ந்திருக்க முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். கவர்னர் அவர்கள், தமது உரையை ஒரு நல்ல புத்திமதியுடன் முடித்திருக்கிறார்கள் என்பது என் கருத்து. “இச் சட்ட மன்றத்தின் புகழுக்கிணங்க, பொறுமையோடும், பண்போடும், தெளிவோடும் உங்கள் நடவடிக்கைகளை நீங்கள் நிறைவேற்றினீர்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என் உரையை முடிக்கிறேன்” என்று அவர் தமது உரையில் முடிவில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இச்சட்ட மன்றத்தின் புகழுக்கிணங்க கனம் அங்கத்தினர்கள் பொருமையோடு இருந்திருக்கலாம்; பொருமையை இழந்திருந்தாலும் பண்போடு இருந்திருக்கலாம்; பண்பையும் இழந்திருந்தாலும், தெளிவுடனாவது பேசியிருக்கலாம். விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட பல கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லாவற்றையுமே மறந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைக் கடுமையான பதங்களால் தாக்கி இருக்கிறார்கள். அவ்வாறு பேசிய கனம் நண்பர்களில் ஒருவர், திராவிட நாடு என்று நாங்கள் அடிக்கடி “சொல்வது சர்வரோக நிவாரணி”யைப் போன்றது என்று கேலியாகப் குறிப்பிட்டார். நான் தங்கள் மூலம் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்களிடம் சொல்லிக் கொள்வேன்; உண்மையில், “திராவிட நாடு” சர்வ ரோக நிவாரணி என்பதைத் தெளிவாக நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன்.

[7th February 1959] [Sri P. U. Shanmugam]

நான் மறக்கவில்லை, மறுக்கவில்லை, மறைக்கவுமில்லை. திராவிட முன் 3-40
நேற்றக் கழகம் அந்த நிவாரணி மருந்தினால்தான், அது ஒன்றினால்தான் p.m.
இன்று நம் நாட்டைப் பற்றியிருக்கிற அத்தனை தொத்து நோய்களையும் தீர்க்கமுடியுமென்று நம்புகிறது. அந்த நம்பிக்கையோடுதான் நாட்டிலே யும், சட்டமன்றத்திலேயும் நாங்கள் எங்களது கருத்துக்களை தெளிவு படுத்தி வருகிறோம். திராவிட நாடு என்பது சகலரோக நிவாரணியைத் போன்றதாகும் என்று கேலியாகச் சொல்லி, அந்த மருந்து தகாது, வுதீர னது என்றும் குறிப்பிட்டார்கள் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள். தங்கள் மூலம் நான் ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்வேன். கொஞ்சம் வேடிக்கை யாக சொல்லவேண்டுமென்றால் திராத வியாதி சிலருக்கு இருக்கிறது என்று சொன்னால் மருந்தின் மீது குறை கூறி பயனில்லை. வியாதி பிடித்தவர்களைத்தான் குறை கூறவேண்டும். சகலரோக நிவாரணி கொடுத்தும் ஒருவரது வியாதி தீரவில்லை என்று சொன்னால் அந்த தொத்து வியாதி பிடித்தவர்களைப் பார்த்து நான் இரங்குகிறேன், வருத் தம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் என்று தங்கள் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கவர்னர் உரையைக் கேட்க நாங்கள் வராதது குறித்து வருத்தம் தெரிவித்தவர்கள் மேற்கொண்டு சொன்னார்கள், கவர்னர் உரையின் போது வராதவர்கள் அதன் விவாதத்தில் கலந்துகொள்ள வராமல் இருந்திருக்கலாமே என்று. அப்படி சொல்லும் பண்பாடு நமக்கு இருக்கக்கூடாது. கவர்னர் அவர்களது உரையில், “விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மை, சகிப்புத்தன்மை முதலிய இனிய பண்புகள்தான் குடி ஆட்சியின் வெற்றிக்கு மிகவும் இன்றியமையாதவை”, என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நூதன அழகிய கருத்தை எழுதிய கரத்தை நான் மனமாற வாழ்த்துகிறேன், நெஞ்சார புகழ்கிறேன். விட்டுக் கொடுக்கும் மனப் பான்மை ஆளும் கட்சியினருக்கு இருக்கவேண்டுமென்று, தங்கள் மூலம் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன் (ஆஹா ஆஹா, என்ற குரல்கள் கேட்கப் பட்டன). ஆஹா, ஆஹா என்ற குரல்கள் என் காதில் விழுகின்றன. தங்கள் மூலம் நான் சொல்லிக்கொள்வேன், விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மை என்பது ஆளும் கட்சியினரிடையே இதுவரையில் இருந்தது கிடையாது. இதுவரையில் ஆளும் கட்சியினர் எந்தக் காரியத்திலாவது விட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்று தங்கள் மூலம் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டின் பெயரை சென்னை மாநிலம் என்பதற்குப் பதிலாக தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைப்பார்கள் என்று கேட்டோம், அப்படி கேட்டவர்களும் தமிழர்கள்தான். சட்டமன்றத்தில் சட்டப்படி உட்கார்ந்து கொண்டு தான் நாங்கள் அப்படி கேட்கிறோம். இந்த நாட்டிற்கு முன்பு அப்படி பெயர் இருந்திருக்கிறதே, நாம் எல்லோரும் தமிழர்கள்தானே, நாம் தமிழ்தானே பேசுகிறோம் என்று சொன்னோம். அதேபோன்று பஞ்சாயத்து போர்ட் தலைவர்கள் பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவையென்ற மென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எவ்வளவோ வெலியுறுத்தியுங் கூட அதற்கு விட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை. அதே போன்று, சென்ற வரவு செலவுத் திட்டத்தின்போது மலல் எண்ணியின் மீதுள்ள வரி உயர்த்தப்பட்டிருப்பதிலிருந்து விவசாயிகளுக்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தெளிவுபட எடுத்துக் கூறியதே அதிலாவது விட்டுக்கொடுத்தார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. அதேபோல், விவசாய வருமான வரி மசோதா வந்தபோது பண்டார சந்திகளுக்குள்ள நிலங்களுக்கு வரி விதிக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் மட்டுமல்ல ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள்கூட குறிப்பிட்டார்கள், அதையாவது ஏற்றுக் கொண்டார்களா அல்லது அதையாவது விட்டுக் கொடுத்தார்களா என்றால் அதுவும் கிடையாது. அப்படி வரி விதிக்க முடியாது, “போ, போ” என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இவ்வளவிற்கும் பிறகு, “குடி ஆட்சியின் வெற்றிக்கு மிகவும் இன்றியமையாததை, விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மை சகிப்புத்தன்மை முதலிய இனிய பண்புகளாகும்” என்று கவர்னர் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே தங்கள் மூலம் நான் ஆளும் கட்சியினருக்கு சொல்லிக் கொள்வேன். குடியாட்சி வெற்றி பெற விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மையும், சகிப்புத்தன்மை மிகவும் இன்றியமையாததாகும் என்று ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர்கள் உணர்ந்து இனியாவது அவர்கள் விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மையை அடைந்து சகிப்புத்தன்மையையும் தேடிக்கொள்வார்கள் என்று நான்

[Sri P. U. Shanmugam] [7th February 1959]

நம்புகிறேன். அதை அவர்களுக்குத் தங்கள் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டு கவர்னர் அவர்களது உரையில் ஒருவிதமான நிலச் சட்டம் வரப் போவதாகச் சொல்லப்பட்டது. அதைப் படித்த பிறகு கூட அப்படி ஒரு சட்டம் வருமா என்று எல்லோரும் கருத்து தெரிவித்தார்கள். நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டப் போகிறோம், அதற்காக ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அப்படி ஒரு சட்டம் உருவாகியதா என்று கேட்டால் இதுவரையில் இல்லை. ஆனால் இந்த ஆண்டு கவர்னரது உரையிலும் உச்சவரம்பு கட்டப்போகிறோம் என்றும் அதற்கு ஒரு சட்டம் வரப்போகிறது என்றும் சொல்லியுள்ளார்கள். அந்தச் சட்டத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் மனதார வாழ்த்தி, வரவேற்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள். சென்ற கூட்டத்தின்போது கூட நில உச்ச வரம்பு பற்றி விவாதம் எழுந்தபோது கூட, அந்தச் சட்டம் விரைவில் அமுலாக்கப்படவேண்டுமென்றுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் சொன்னார்களே தவிர உச்சவரம்பு சட்டத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்ப்பதாகச் சொல்வதில் பொருளே கிடையாது. ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த வேதரத்தனம் அவர்கள் சொன்னார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைப் பற்றி ஒன்றுமே சொல்லவில்லையே என்று வருத்தம் தெரிவித்தார்கள். இதற்கு முன்பும் சொல்லியிருக்கிறோம். இப்பொழுதும் சொல்கிறோம், உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுமானால், அந்த அவையில் உள்ள ஒரு நண்பர் சொன்னார், 20,000 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உள்ள அளவிற்கு உச்சவரம்பு இருக்கவேண்டுமென்று, அத்தகைய உச்சவரம்புச் சட்டத்தை யல்ல நாங்கள் ஆதரிப்பது. நாட்டு மக்களுக்கு மிகமிக நன்மை பயக்கக் கூடிய உச்சவரம்புச் சட்டத்தைதான் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நான் ஆட்சியாளரை கேட்டுக் கொள்கிறேன், தங்கள் மூலமாக. அடுத்து இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி நான் சில கருத்துக்கள் கூற விழைகிறேன். நிதியமைச்சர் அவர்களின் திறமையை சந்தேகிப்பதற்கில்லை, பாராட்டவேண்டியதுதான் என்றிருந்தாலும் அவர்கள் கையில் ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கிற நிதி போதுமானதாக இல்லை என்பதை அவரே பல சந்தர்ப்பங்களில் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள், நாங்களும் அதை ஒப்புக் கொள்கிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்கள் சொல்கிறார்களே என்பதற்காக இல்லாவிட்டாலும்கூட, சர்க்கார் தொடுத்திருக்கக் கூடிய புத்தகத்திலிருந்தே சில புள்ளி விவரங்களை எடுத்துக் காண்பிக்க விரும்புகிறேன். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இங்கு வீற்றிருக்கும் அங்கத்தினர்களுக்குத் தங்கள் மூலமாக இதை எல்லோரும் படித்திருப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அதை மீண்டும் அவர்களுடைய நினைவிற்கு கொண்டுவரத்தான் நான் இதை குறிப்பிடுகிறேனே தவிர அவர்கள் இதை படிக்கவில்லை என்று நான் கருதுவதாக யாரும் நினைக்க வேண்டாம். நம் மாநில சர்க்காரை மத்திய சர்க்கார் எப்படி நடத்துகிறது என்று பாருங்கள். கல்விக்காக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கன்னியாகுமரி முதல் காஷ்மீர் வரை செலவு செய்ய ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை 307 கோடி ரூபாய் என்று புத்தகத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை மாநில இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் அந்நிதியிலிருந்து சென்னை மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை 1 கோடி 11 லட்சமாகும். அகில இந்தியாவிற்கு 307 கோடி ரூபாய் கல்விக்காக செலவு செய்யப்படுமபோது சென்னை மாநிலத்திற்கு 1 கோடி 11 லட்சம்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் எல்லோரும் கட்சி வேறுபாட்டை மறந்துவிட்டு நாம் தென்னாட்டவர் என்பதை கொஞ்சம் மனதில் உணர்ந்து நினைத்துப் பார்த்தால் உள்ள நிலையை நன்கு புரிந்துகொள்ள முடியும் என்று நினைக்கிறேன். அதேபோல் நேற்றைய தினம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்த ஒரு கோடி 11 லட்சம் என்பது எங்கிருந்து கிடைத்தது?

SRI P. U. SHANMUGAM: இந்த புத்தகத்தில் இருக்கிறது இரண்டாவது திட்டம், சென்னை மாநிலம், பக்கம் 52

[Sri P. U. Shanmugam] [7th February 1959]

அடுத்தபடியாக, கல்லூரி கட்டுவதற்காக இரண்டாவது திட்டத்தில் ஸ்ரீராம கோடி ரூபாய் மத்திய அரசாங்கம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு நமது சன்னை சர்க்காருக்கு ஒன்றுமேயில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு காலனாவது கொடுத்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. தேபோல் மீன் வள திட்டத்திற்காக அகில இந்தியாவிற்கும் 12 கோடி ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு தமிழகத்திற்கு 84 லட்சம் தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதேபோல்தான் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டமும். அகில இந்தியாவிற்கு 200 கோடி ஒதுக்கியிருப்பதில் தமிழ் நாட்டிற்கு 13 கோடிதான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆக தென்னாடு புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்பதற்கு இதைவிட சான்றுகள் என்ன வேண்டும் என்றுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கேட்கிறது. ஆளும் கட்சியைத் சேர்ந்த ஸ்பீக்கர் ஒருவர் சொன்னார் சகல ரோக நிவாரணி என்று. திராவிட நாடு சகலரோக நிவாரணிதான். நம் நாட்டில் இன்று நிலவி வரும் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க திராவிட நாடு அமைந்தால்தான் முடியும். அது சகல ரோக நிவாரணிதான்.

எனவே, வர இருக்கிற நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை வரவேற்று, 3-50
வார்னர் ஆற்றியிருக்கும் உரையில் நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை தரக்கூடிய p.m.
வறு திட்டமும் இல்லாத காரணத்தால் அந்த உரையை நாங்கள் திரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR:** கனம் உதவி பாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானுடைய உரையை பார்த்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். எங்களுடைய இல்லாவாகிய திருநெல்வேலி ஜில்லா, மற்றும் இராமநாதபுரம் ஜில்லா, டிபார்காடு ஜில்லா ஆகிய மூன்றிலும் பருவ மழை சில இடங்களில் தவறி, அதனால் பஞ்சப் பிரதேசமாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், அதற்கு வண்டிய உதவி செய்வதற்கு சர்க்கார் திட்டமிட்டிருப்பதாகவும் தெரிய வருகிறது. ஆனால், அது எந்த வழியில் செய்யப் போகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை.

முககியமாக, பஞ்சம் என்பது ஒரு அளவுக்குப் பேச்சு அளவில் இருந்து காண்டு, நடைமுறையில், நிவாரணம் செய்வதற்குப் பல தடங்கல்கள், உடரீதியாக வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதாவது, ஒரு வருஷத்தில் ரூபூ விளைந்தால் போதும், இரண்டாண்டு மேனி இருந்தால் போதும், அதை விளைவு என்று கணக்கில் சர்க்கார் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி கவனிக்கும்போது எங்களுடைய பகுதி, முக்கியமாக சங்கரன் காவில், நாங்குனேரி பகுதிகளெல்லாம் இரண்டாண்டு மேனிக்கு ஒரு தாவது வந்து இருக்கும். சட்ட ரீதியாகப் பார்க்கும்போது, எங்களுடைய பகுதிக்குப் பஞ்சத்திற்கு வேண்டிய திட்டங்கள் அதிகப்படுத்தக் கஷ்டப்படும். அதனால் ரெவினியூ இலாகா பொறுப்பிலே அந்த வேலையைப் புவிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால் அதனால் முட்டுக்கட்டை ஏற்படும். யுகையால், கடன்களின் வசூலை ஒத்திவைக்கலாமே தவிர, பஞ்சப் பிரதேசம் என்று தீர்மானம் செய்ய முடியாது என்ற காரணத்தால் சில பஞ்ச நிவாரண வேலைகளைச் செய்வதற்குத் தடை ஏற்படும். ஆதலால், ஜில்லா அவர்கள் மூலமாக மந்திரிசபையைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்வதற்குப் பாகல்மேடு போல தீர்மானங்கள் செய்யக்கூடிய நிலைமையில் மந்திரி சபையிலிருந்தோ, மந்திரி பையின் பிரதிநிதியாகவோ போய் அந்த இடத்திலுள்ள கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்தால் உடனடியாக ஆங்காங்கு நன்மை ஏற்படுவதற்கு வழி ஏற்படும். அது இல்லாமல், சர்க்கார் பொறுப்பிலோ அல்லது ரெவினியூ இலாகா பொறுப்பிலோ அந்த வேலையை ஒப்புவிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால் ரொம்பவும் தாமதப்படும், உடனடியாக ஒருவிதமான நிவாரணம் அந்த பகுதிகளுக்குக் கிடைக்காது.

உணவு தானியக் கொள்முதல் விஷயத்தில், ஹோல்ஸேல் ப்ரைஸ் டட்டும் அவர்கள் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். ரீடெய்ல் ப்ரைஸ் நிர்ணயம் செய்யவில்லை. அத்துடன், அதைச் சாதாரணமாக கிராமப் பகுதிகளில் சில குறிப்பிட்ட வியாபாரிகள் மூலமாகவும் கூட்டுறவு சங்கங்கள்

[Sri A. R. Subbiah Mudaliar] [7th February 1959]

மூலமாகவும் கொள்முதல் செய்வதிலே பலவிதமான சிக்கல்கள் ஏற்படும் என்பது சர்க்காருக்கே தெரியவரும். ஆகவே, ரீடெயில் ப்ரைஸை நிர்ணயித்து, அந்தந்த கிராமத்தில் இருக்கும் பஞ்சாயத்துக்கு விற்கக்கூடிய அதிகாரத்தைக் கொடுத்துவிடவேண்டும். ஜனங்களுடைய பிரதிநிதியாக இருக்கும் பஞ்சாயத்துச் சபைக்கு அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால் கொள்முதலிலோ, விற்கும்போதோ தவறான நடவடிக்கை ஏற்படுவதற்கு இடமில்லாமல் குறைந்துவிடும். தனிப்பட்டவர்களுக்கு இந்த பொறுப்பைக் கொடுப்பதைவிட, கூட்டுறவு சங்கங்களுடன் நேரடியாக ஜனங்களிடம் தொடர்புள்ள பஞ்சாயத்துக்கு அம்மாதிரி அதிகாரத்தைக் கொடுத்து விற்குமாறு வழி செய்தால் பிரயோஜனப்படும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வகுக்கும்போது நம்முடைய பகுதிக்கு, பொதுவாக நம்முடைய மாகாணத்திற்கு முக்கியமான சில திட்டங்கள் உருவாக்கப்படவில்லை என்று தான் நானும் கொஞ்சம் வருத்தத்துடன் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். ஹார்லிக்ஸ் போன்ற சிசு உணவை உற்பத்தி செய்வதற்கு நமக்கு வழி இருக்கிறது. பம்பாய் மாகாணத்தில் இம்மாதிரி அன்னிய நாட்டு உதவியை வைத்துக்கொண்டு ஹார்லிக்ஸ் போன்ற சிசு உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். கொடைக்கானல், நீலகிரி இவ்விரண்டு இடங்களும் இம்மாதிரி சிசு உணவுப் பொருள் உற்பத்தி செய்வதற்குப் பொருத்தமான இடங்கள். மாடு வளர்ப்பதற்கு வசதியான இடங்கள் அவைகள். அந்த இடங்களிலே அம்மாதிரி உணவு உற்பத்தி செய்வதற்குத் திட்டம் வகுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சாரத் துறையில் நம்முடைய மாநிலம் நல்ல வளம் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால், கட்டுப்பாடு என்பது இன்னும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. முதலெனிற்காலத்தில் கட்டுப்பாடு பெரும்பாலும் இருக்காது என்று கவர்னருடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஆனால், விவசாயிகளுக்கு “கட்” “கரூப் லிஸ்டம்” இவைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று தெருவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 6 மணி நேரத்தை 7 மணியாக கூட்டப்பட்டு இருக்கிறது. இண்டஸ்ட்ரியல் லோடுக்கு மட்டும் ரெஸ்ட்ரிக்ட்ஷன் இல்லாமல் வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், விவசாயிகளுக்கு அதேவிதமாகச் செய்வதற்கு கூச்சப்படுகிறார்கள். அதற்குப் பலவிதமான சிக்கல்கள் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். எக்ஸ் பெரிமெண்டல்லாக சில பகுதிகளில் மட்டும் ரெஸ்ட்ரிக்ட்ஷன் எடுக்கலாம் என்று மின்சார வரவு செலவுத்திட்டத்தில் பேசும்போது மின்சார அமைச்சர் சொன்னார்கள். ஆனால், இன்று வரை அது நடைமுறையில் வரவில்லை. இண்டஸ்ட்ரியல் லோடுக்கு மட்டும் ரெஸ்ட்ரிக்ட்ஷன் இல்லாமல் ரிலாக்ஸ் பண்ணியிருப்பதுபோல் விவசாயிகளுக்கும் அப்படி ரிலாக்ஸ் பண்ணவேண்டும், எக்ஸ்பெரிமெண்டலாகவாவது, என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால்தான் அவர்களுடைய கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்ய முடியும். முதலில் பஞ்சம் உள்ள பிரதேசத்திலாவது அம்மாதிரி மின்சார வெட்டு இல்லாதபடி பார்த்து நன்மை அடையக்கூடியபடி செய்து, பிறகு மற்ற இடங்களுக்கும் விரிவு படுத்தலாம்.

கவர்னருடைய உரையில் சில விஷயங்கள் சேர்க்கப்படவில்லை. பட்ஜெட் டிலாவது அதுபற்றி கவனிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். முக்கியமாக, மேஜர் பஞ்சாயத்து இருக்கும் இடங்கள் எல்லாம் இப்பொழுது ஸ்காவஞ்சர்களுக்கு டியர்னஸ் அலவன்ஸ் கொடுக்கும் காரணத்தால், காபிடல் ஓர்க் பஞ்சாயத்திலே நடக்கவில்லை என்று நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 70 ஆயிரம், 80 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் வருகிற மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களில், 40 ஆயிரம் வரை ஜனத்தொகை உள்ள மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களில் 5 ஆயிரம் ரூபாய்கூட காபிடல் ஓர்க்ஸ்க்குச் செலவிட முடியவில்லை. 70 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய பஞ்சாயத்தில் 16 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் ஸ்காவஞ்சர்களுடைய டியர்னஸ் அலவன்ஸ்க்காகச் செலவிடப்படுகிறது. ஸ்காவஞ்சர்களுக்கு டியர்னர்ஸ் அலவன்ஸ் கொடுப்பதைத்தான் அவர்கள் வருஷா வருஷம் காபிடல் ஓர்க் காகச் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது அதை டியர்னஸ் அலவன்ஸாகக் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை வந்தவுடன் காபிடல் ஓர்க்ஸ் அவர்கள்

[7th February 1959] [Sri A. R. Subbiah Mudaliar]

கூடச் செய்ய முடியவில்லை. அதற்காக சர்க்காரிடம் நேரில் அவர்கள் முறையிட்டார்கள். டெபிஷிட் பட்ஜெட்டாக இருந்தால்தான், மாட்சிங் கிரான்ட் கொடுக்கமுடியும், ஸ்காவஞ்சருடைய டியர்னஸ் அலவன்ஸ்க்காக கொடுக்கமுடியாது என்று மறுத்துவிட்டார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவரையில், சங்கரன்கோவில், புளியாங்குடி, கடையநல்லூர் பஞ்சாயத்துக்கள் ஒவ்வொன்றிலும் சுமார் 20 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் ஸ்காவஞ்சர்களுடைய டியர்னஸ் அலவன்ஸ்க்காகச் செலவிடப்படுகிறது. அதை மாட்சிங் கிரான்டாகக் கொடுத்தால், பஞ்சாயத்து முன்னேற்றம் அடைய முடியும். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தும் காபிடல் ஓர்க் செய்யாமல் மெயின்டெனென்ஸ் மட்டும் செய்துகொண்டிருந்தால், நகரங்கள் சுபீட்சப் பாதையை நோக்கிச் செல்வது கஷ்டப்படும்.

ரூரல் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீம், நாஷனல் வாட்டர் ஸப்ளை ஸ்கீம் என்று இரண்டு திட்டங்கள் இருக்கின்றன. நாஷனல் வாட்டர் ஸப்ளை ஸ்கீமின் கீழ் சில நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டதான தொகை கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுடைய திட்டப்படி நடத்த முடியாமல் ரூபாய்கள் எல்லாம் ஸரண்டர் பண்ணக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. நம்முடைய மாகாணத்தில் நாஷனல் வாட்டர் ஸப்ளை ஸ்கீமுக்காக அனேக லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது நடைமுறையில் செலவழிக்க முடியாமல் சரண்டர் செய்யப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களில் அனேக குடிதண்ணீர்த் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு நாஷனல் வாட்டர் ஸப்ளை திட்டத்தின்கீழ் ஒதுக்கப்படும் தொகையைச் செலவு செய்ய வழி செய்து கொள்ளலாம் என்று தெரிவிக்கிறேன். முக்கியமாக சுகாதாரத்திற்கு குடிதண்ணீர் வசதி அவசியமாகையால், நாஷனல் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீமின்கீழ் ஒதுக்கப்படும் தொகை மிச்சப்படுமானால், அதை ரூரல் வாட்டர் ஸப்ளை ஸ்கீமுக்கு ஒதுக்கி, மேஜர் பஞ்சாயத்திடம் அந்தத் தொகையைக் கொடுக்க வழி செய்யலாம்.

சமீபத்தில் சர்க்காருக்கே முறையிலுள்ள வந்திருக்கிற வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றி சில வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கெல்லாவில், மேலப்பாளையத்தில் பத்தாயிரம் ஜனங்களுக்குக் குறையாமல் பீடித் தொழில் நடத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். சமீபத்தில் சிலோனில் தடை உத்தரவு போட்டதால், பீடி ஏற்றுமதி நிறுத்தப்பட்டிருந்தது. ஆகையால், அந்த இடத்திலிருக்கும் பத்தாயிரம் ஜனங்கள் வாழ்க்கைக்கு கஷ்டப்படும் நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள். உடனடியாக, அதற்கு ஒரு வழி காணவேண்டும். மத்திய சர்க்காருக்கு முறையிட்டாவது அந்தக் கஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய ஜில்லா சுகோதரி அங்கத்தினர் கொண்டுவந்த, கவர்னருக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : I reduce the time-limit to five minutes because there are a dozen more Members wishing to speak. Srimathi Hemalatha Devi will now speak.

* SRIMATHI HEMALATHA DEVI : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 4 ம.ம. மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் இந்தச் சபையில் இருக்கும் பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளில் இருக்கும் அங்கத்தினர்களும் நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு தேவையான நல்ல காரியங்களைச் செய்யும் சட்டங்களை இயற்றும் போது உடனும் உயிரும் என்பது போல சட்டங்களான உடனுக்கு உயிரைப் போன்ற ஒத்துழைப்புக்கு அடிப்படையான உணர்ச்சி இருப்பதையும் அது மேலும் நீடித்து நிலவ வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறி இருப்பதுமானதும், தற்போது நடைபெற்று வரும், நடைபெற இருக்கும் காரியங்களைச் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்திருப்பதானதுமான அவருடைய உரையை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன்.

குறிப்பாக இந்த ஆண்டு பருவ நிலை பரவாயில்லை என்று சொல்லும் படியாக இருப்பினும் கூட சில ஜில்லாக்களில் பஞ்ச நிலைமை அதிகரித்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணங்களாக ஒரு சில கூறலாம். முதலாவதாக விவசாயிகளின் வருமையின் காரணமாக விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்தில்

[Srimathi Hemalatha Devi] [7th February 1959]

அக்கறை குறைந்து விட்டது. அதோடு கூட பட்டி தொட்டியில் இருக்கும் பாமர மக்கள் படித்து, பட்டம் பெற்று பட்டணங்களிலுள்ள காரியாலயங்களுக்கு வேலை செய்யச் சென்று விடுவதும் ஒரு காரணமாகும். மேலும் ஜனத்தொகை அதிகரித்திருப்பதும் ஒரு காரணமாகும். ஜனத்தொகை அதிகரிப்பதன் காரணமாக பட்டணங்களின் அருகில் உள்ள இடங்களில் இருக்கும் விளை நிலங்களிலும் காலி நிலங்களிலும் கூட வீடுகள், பள்ளிக் கூடங்கள் கட்டிவிடுகிறார்கள். இதனாலும் விளைச்சல் நிலங்கள் பாதிக்கப் படுகின்றன. மேலும் நாட்டிலே இருப்பவர்கள் செல்வத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற பேராசை அதிகரிப்பதன் காரணமாக எல்லா விதங்களிலும் விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கின்றன. கவர்னர் உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் முறையால் இந்தப் பஞ்சத்தை ஓரளவு குறைக்க முடியும் என்று கூற விரும்புகிறேன். இதனால் உற்பத்தியும் அதிகரிக்கும். இந்த நிலச் சீர்திருத்தத்தை முழுமனதுடன் வர வேற்கிறேன். இன்று நாம் கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்ப்போமேயானால் பெரும் நிலத்துக்குச் சொந்தமானவர்களைப் பற்றிச் சில அதிகசமான தகவல்கள் கிடைக்கும். கிராமத்தில் இருக்கும் ஒரு பெரிய மனிதரிடம் சென்று உங்களுக்குச் சொந்தமான நிலம் எவ்வளவு என்று கேட்டால் 'அந்த மலை அடிவாரத்தில் இருந்து இந்தக் கோயில் மதில் சுவர் வரை எங்களுடைய நிலம்' என்று என்னுடைய பாட்டனார் கூறி இருக்கிறார் என்று கூறி ஒரு பெரும் நிலப் பரப்பைக் காணிக்கிறார்கள். அது பற்றி விவரமான தகவல் தரும்படி கேட்டால் "கிராம முன்சீபைக் கேளுங்கள். எனக்குத் தெரியாது" என்று பதில் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய தேவைக்குத் தகுந்த அளவு நிலத்தில் பயிர் செய்து கொண்டு மீதி நிலத்தைக் கரம்பாக விட்டு விடுகிறார்கள். நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் முறையினால் இந்த மாதிரி நிலங்கள் எல்லாம் தவிர்க்கப்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதை அமுலுக்குக் கொண்டு வரும்போது நிலத்தின் தன்மை, அதன் மதிப்பு இவற்றையெல்லாம் நன்றாகப் பரிசீலித்துப் பார்த்து அந்தந்த இடங்களுக்குத் தகுந்தபடி நில வரம்பு கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI A. S. PONNAMMAL: கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரையைப் பாராட்டி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவருடைய உரையில் எடுத்த எடுப்பிலேயே "மற்ற மாகாணங்கள் வியக்கத்தக்க அளவில் நல்ல முறையில் இங்கே ஒவ்வொரு பிரச்சினைக்கும் தீர்வு காணும் போது, முடிவு எடுக்கப்படுகிறது" என்று கூறி இருக்கிறார்கள். நாங்கள் உள்ளும் புறமும் ஒன்றாக இருக்கிறோம் என்று சுகோதரி கூறினார்கள். நாங்கள் எப்பொழுதும் ஒரே மாதிரிதான் இருக்கிறோம். எதை நினைக்கிறோமோ அதைத் தான் செய்கிறோம். எதைச் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கிறோமோ அதைத் தான் சொல்லுகிறோம் என்று கூறினார்கள். ஆனால், ஆகாஷ்வாணி என்று இருப்பதை மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லுகிற அவர்கள், இந்தி கூடாது என்று சொல்லுகிற அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த எம்.பி. ஒருவருடைய குழந்தையை டில்லியில் உள்ள தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்க்காமல் ஹிந்திப் பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய உள்ளும் புறமும் எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதைக் காட்டத்தான் இதைக் கூறினேன்.

அடுத்தபடியாக கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் இந்த விலை ஏற்றத்தைப் பற்றிக் கூறி இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது விலை வாசிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் உற்பத்தி அதிகப்படாதது தான் என்று சிலர் கூறினார்கள். நம்முடைய சுப்பிரமணியம் அவர்கள் "தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு மூட்டை நெல் 14 ரூபாயாக விற்கிறது" என்று கூறினார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணம் விளையும் தானியங்களையெல்லாம் பெரும் வியாபாரிகள் மொத்தமாக வாங்கி பதுக்கி விடுவதுதான். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை 42 படி கொண்ட கலம் 22 ரூபாயாக விற்கிறது. இந்த நிலையைத் தவிர்க்க அரசாங்கம் உடனடியாக கிராமப் புறங்களிலும், நகரப் பகுதிகளிலும் நியங்க விலைக் கடைகளைத் திறக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[7th February 1959] [SRIMATHI A. S. PONNAMMAL]

சமுதாய நலத் திட்டத்தைப் பற்றி பேசும்போது சில அங்கத்தினர்கள் "கிராம மக்களிடம் இருந்து 25 சத விசதம் கேட்பதால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்" என்று கூறினார்கள். மக்களின் ஒத்துழைப்பு திட்டத்திற்கு இருக்கிறதா என்று அறியத்தான் இந்த 25 சதவிசதம் மக்களிடம் இருந்து வசூலிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் அதைப் பணமாகத்தான் தர வேண்டும் என்பதில்லை. அவர்கள் உழைப்பைக் கொடுத்தால் போதும். அவர்கள் உழைப்பைக் கொடுக்க முன்வந்தால்தான் அவர்களுக்கு நாட்டு முன்னேற்றத்தில் அக்கறை இருக்கிறது என்பது புலப்படும். இந்த விஷயத்தில் கிராம மக்கள் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் தங்கள் ஒத்துழைப்பைத் தருகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கருப்பம் சிகப்பும் போட்ட கொடியின் கீழ் இருக்கும் சுகோதரியார் அவர்கள் "இன்று ஏற்பட்டிருக்கும் மண்ணெண்ணை விலை ஏற்றத்தின் காரணமாக இருண்ட வாழ்வு வாழ்கிறார்கள் மக்கள்; அவர்களுக்கு ஒளி கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் வழி வகை செய்யவில்லை" என்று கூறினார்கள். கவர்னர் உரையில் "இந்த ஆண்டில் மேலும் 1,200 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படும். இத்துடன் மொத்தம் வசதி பெற்ற கிராமங்களின் எண்ணிக்கை 8,000 ஆகும்" என்று கூறி இருக்கிறார்கள். கூடிய விரைவில் மின்சாரமானது நாடு பூராவிலும் விஸ்தரிக்கப்பட்டு பட்டொளி வீசும் என்று கூறிக்கொள்வதோடு சுகோதரியார் இருண்ட வாழ்வை விட்டு பட்டொளி வீசும் வாழ்வில் வந்துவிட்டால் நல்ல விஷயங்கள் நன்கு புலப்படும். என்றும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொழிலைப் பற்றிப் பேசும்போது "என் நெய்வேலி மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருக்க வேண்டும்? நம்முடைய அரசாங்கமே ஏன் அதை நடத்தக்கூடாது?" என்று கேட்டார்கள். மற்ற மாகாணங்கள் எல்லாம் நம்மைப் பார்த்துப் பொருமைப் படும்படியாக, நெய்வேலித் திட்டத்தில், முழு முதலையும் மத்திய சர்க்காரே போட்டு, மேற்பார்த்து அதிலிருந்து கிடைக்கும் தொகையில் நமக்குக் கால் பங்கும் கொடுப்பதாக ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்காக நாம் மத்திய சர்க்காருக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த முறையாவது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் உருவான திட்டங்களை எடுத்துக் கூறுவார்கள் என்று எதிர் பார்த்தேன். ஆனால் அவர்கள் வழக்கம்போல் வடக்கு தெற்கு பல்லவியைத்தான் பாடியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய இந்தப் பேச்சுக்களை யெல்லாம் வருகிற 1962-ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலிலே வைத்துக் கொள்ளட்டும். எனக்கு ஐந்து நிமிஷ நேரமே கொடுத்ததாலும், அதிக நேரமின்மையாலும் என்னுடைய பேச்சை இதோடு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI K. B. S. MANI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 4-10 அங்கே பிரிவினை, இங்கே பிரிவினை என்பதாகச் செய்கிற பிரிவினை மனப் பான்மையைத்தான் நாம் கண்டிக்கிறோம். அதே சமயத்தில் சுட்ட மன்றத்தில் பேசுவதிலும் ஒருவருக்குப் 15 நிமிஷம், இன்னொருவருக்குப் 10 நிமிஷம், என் போன்றவர்கள் பேச வரும்போது 5 நிமிஷம் என்பதாக பேசக்கூடிய நேரத்திலும்கூடப் பல பிரிவினை உண்டாக்குவது கண்டு நான் வருத்தத்துடன்தான் கவர்னர் பெருமகனின் உரையைப் பாராட்டிச் சில கருத்துக்கள் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன். இந்தச் சர்க்கார் என்ன என்ன காரியங்களைச் செய்யப் போகின்றதோ அவற்றையெல்லாம் எடுத்து கவர்னர் பெருமகனார் குறிப்பாகச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். அவர் அதில் கூறியுள்ளனவற்றுக்கு எல்லாம் வந்தனை தெரிவித்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம்தான். அப்படி அளிப்பதை வேண்டாம் என்று திருப்பிவிட முடியாது.

ஒரு குடும்பத்தில் பல குழந்தைகள் இருக்கின்றன என்றாலும் நோய் வாய்ப்பட்டிருக்கும் குழந்தைக்குத் தாய் கொஞ்சம் அதிகச் சலுகைதான் காட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அந்தக் குழந்தையின் உடம்பைத் தேற்று வதற்காகச் சில தனியான மருந்துகளையும், ஆகாரங்களையும் கொடுக்கத்தான் செய்கிறாள். இது பாரபட்சமாகாது. அதுபோல்தான் சமுதாயத்தில் நோய் வாய்ப்பட்டிருக்கிற குழந்தையைப் போல இருக்கிற ஹரிஜன சமுதாயத்தைச்

[Sri K. B. S. Mani] [7th February 1959]

சேர்ந்தவர்களுக்கு சர்க்கார் சில தனியான வசதிகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். குழந்தையின் நோய் சிக்ரத்தில் தெளிவாகும் வண்ணம் இன்னும் பல பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். ஆனால் மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்கள் இந்த மக்களது விஷயத்தில் சர்க்கார் எத்தனை அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி இவ் வாண்டிலாவது ஒரு வார்த்தை சொல்லமாட்டாரா? நிச்சயம் சொல்வார் என்றெல்லாம் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். நோய் வாய்ப்பட்ட நிலையிலே “மகனே சாப்பிட்டாயா?” என்று தந்தை கேட்சிற சொல் ஒன்றே குழந்தைக்கு அமுதமாக இருக்கும். இந்தச் சொல்லுக்குக்கூடப் பஞ்சமா? நமது கவர்னர் ஹரிஜன மக்களைப்பற்றி ஒரு அநுதாப வார்த்தையாவது சொல்லியிருக்கமாட்டாரா என்று பக்கம் பக்கமாக, வரி வரியாக அவர் பிரசங்கத்தைத் துருவித் துருவிப் பார்த்து எமாந்தேன். பலமுறை பார்த்தேன். ஒரு சொல்கூட இல்லை. இது, மிகவும் வருந்தத் தக்க விஷயமாக இருந்தபோதிலும் அதற்காக மற்றவர் களைப்போல் தூற்றவோ தூற்றின பிறகு கெஞ்சவோ நான் தயாராய் இல்லை. ஆனால் மனிதாபிமானத்துடன் சமுதாயத்திலே நோய்வாய்ப்பட்டவர்களைப் போல இருக்கின்ற அவர்களது நோயைத் துடையுங்கள் என்று மாத்திரம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வடநாட்டைவிட தென்னாடு பலதிறங்களில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பது உண்மை. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக பல சலுகைகளை அளித்து வருகிறோம். பத்தாண்டு அவர்களுக்கு எல்லாவகையிலும் சலுகை அளிக்க வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் பூரணமாக அரசாங்கம் தன் கடமையைச் செய்யவில்லை. கடந்த பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த நிலைமையையும், இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையையும் வைத்து ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நாம் அதிகமான முன்னேற்றம் பல துறைகளிலும் அடைந்திருக்கிறோம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதை எல்லோராலும் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

ஆனால் சபையில் பேசுகின்ற சில அங்கத்தினர்கள் நாடு அடைந்திருக்கிற முன்னேற்றத்தை உணர்ந்தோ, உணர்ந்து கொள்ளாமலோ—தெளிவாக உணர்ந்துகொள்வதற்கு நேரமும் இல்லை—பண்பையும், ஒழுங்கையும்கூடச் சிந்தித்துப் பார்க்காமல் கண்டபடி பேசுகின்றார்கள். பகுத்தறிவு புறக்கணிக்கப்படுகிறது. சபையின் பண்பாட்டுக்கு ஏற்ப நடந்துகொள்ள வேண்டாமா என்பதைக்கூடப் பார்ப்பதில்லை. அதுவும் நாகரீகம் தெரியாத கிராம மக்கள் என்று சொல்கிறோமே—அவர்கள்கூடச் சொல்வதற்கு அச்சப்படுகிற வார்த்தைகளை இங்கே உபயோகிக்கிறார்கள். சொல்கிற வார்த்தைகளுக்கு எல்லாம் சிலேடை வைக்கிறார்கள். அதையும் சந்தர்ப்பத்திற்குத் தகுந்தவாறு உபயோகிக்கிறார்கள். மதி என்றால் சந்திரன், அறிவு, பெண் என்று பல பொருள்கள் உண்டு. இப்படி பல பொருள் களுடைய சொல்லை உபயோகிக்கிறார்கள். அதுவும் ஒழுங்கையும், பண்பையும் நிலை நாட்ட வேண்டிய இடத்தில் ஒரு அம்மையார் கவர்னர் வரும்போது “பாராக்குக் கூறி, பாவாடை விரித்து” என்று பேசினால் மிகுந்த மன வருத்தம்தான் உண்டாகிறது. உறுப்பினராக வந்து இத்தனை காலம் ஆகியும்கூட இன்னமும் சபையின் ஒழுங்கைக், கட்டுப்பாட்டை காப்பாற்றும் நம்முடைய பொறுப்பை உணர்ந்துகொள்ளாமல் இருக்கிறோமே என்று வருந்தவேண்டியிருக்கிறது. இதை நான் சொல்வது பலருக்கு வருத்தத்தை அளிக்காலை. நானும் மிக்க வேதனையுடன்தான் பலநாள் பொறுத்திருந்து இன்றைக்குத் தலைவர் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படிப் பேசுவது நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து போகிறதே தவிர இம்மாதிரி பேசுவதுகூடாது என்கிற உணர்ச்சியைப் பெருக்கிக் கொள்ளக் காணோம்.

மேலும் இந்தச் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டிய ஒரே ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். வடநாட்டில் பேதம் அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த டி, முஸ்லீம் டி என்ற பேதம் காட்டப்படுகிறது. நம் நாட்டில் இன்றும் பேதம் காட்டப்படுகிறது. ஆக மத்தியிலுக்கு ஒழிப்புக்குள்ளுபோல் மொபைல் வான் மூலமாகவாவது

[7th February 1959] [Sri K. B. S. Mani]

போலீஸ் அதிகாரிகள் ஆங்காங்கே சென்று இப்படி இருக்கும் பேதத்தை ஒழிக்கப் பாடுபட வேண்டும். பஞ்சாயத்து ஏரியாக்களிலோ, முனிசிபாலிட்டி ஏரியாக்களிலோ இப்படிப்பட்ட பேதம் இருந்தால் அது கூடாது என்பதாக உடனடியாக அறிவிக்க வேண்டும். உண்மையில் தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக நாம் எத்தனை காரியங்களை செய்தாலும் கூட ஜனங்களிடத்தில் மனமாற்றம் உண்டாக வேண்டும் என்பதுதான் அறிஞன் கருத்து. ஆனால் எல்லா வற்றுக்கும் மன மாறுதலை பார்த்துக்கொண்டே இருந்தால் நம் தலை முறையிலும், நம் மக்கள் தலைமுறையிலும்கூட இந்தத் தீண்டாமையை ஒழிக்க முடியாது. மன மாறுதலை உண்டாக்குவதோடுகூட சற்றுக் கட்டாயப்படுத்தியும்கூட இதை உண்டாக்கவேண்டும் என்பதுதான் அருபவம். மனமாறுதலினாலேயே எல்லாவற்றையும் செய்துவிட முடியும் என்றால் அப்போது அரசாங்கமே அவசியம் இல்லை. ஆகவே மனமாறுதல் மூலமாகத் தீண்டாமையை ஒழிக்க தக்க நடவடிக்கை எடுப்பது ஒருபுறம் இருக்க, போலீஸ் இலாகாவினருக்குத் தெரிவித்து மொபைல்வான் பிரசாரம் மூலமாக—குற்றம் செய்பவர்களைத் தண்டிக்கவும் உத்தரவு கொடுத்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்த என்வி சபாநாயகருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, கவர்னர், 4-20 பெருமான் நிகழ்த்திய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை முழு P.M. மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன்.

*SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரையைப் பாராட்டி நுமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் உரையில் பெரும் பகுதி இந்த மாகாண சர்க்கார் செய்த நன்மைகளை விளக்கி, வரப்போகும் காலத்தில் செய்ய வேண்டியவைகள் இன்ன இன்ன என்பதைச் சுருக்கமாகச் சொல்லியிருப்பதைப்பற்றி பற்பல அங்கத்தினர்கள் அவரவர்கள் கோணத்தில்பாராட்டியும், எதிர்த்தும் பேசினார்கள். பல அங்கத்தினர்கள் திட்டத்தை விரிவாக விளக்கவில்லை யென்றார். மேட்டூர் தண்ணீர் அளவை சொன்னால்—அது போதுமா என்பதையும் பயன் படுத்தும் முறையும் பகிர்ந்து செய்வதும், சர்க்கார் வேலை. அதுபோல் பெரும் திட்டங்களை சொல்லி செய்ய வேண்டியவைகளைச் சுருக்கமாகச் சொல்கிற பாணியில் பல யோசனைகளை கவர்னர் சொன்னார்களே தவிர பூரா அல்ல. அதை விளக்கிப்பார்த்தால்—அதில் எவ்வளவோ அடங்கியிருக்கிறது. அந்த முறையில் மதிப்பிற்குரிய தி. மு. க. ஸ்ரீ ஷண்முகம் அவர்களும்கூட வடநாட்டில் கல்விக்காக அதிகத் தொகை செலவிடுவதாகவும், அவ்வளவு தொகை தமிழகத்திற்குச் செலவிடவில்லை என்றும் சொல்லியதிலிருந்து வடநாட்டை விட தென்னாடு கல்வியில் அதிகம் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்பதையும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். வடநாடு வளர்ச்சி அடையாத காரணத்தினால் தான் அதிகத் தொகை செலவிடப்படுகிறது என்பதும் அவர் சொல்வதில் இருந்து புரிகிறது—தென்னாடு வடநாட்டைவிட முன்னேறிவிட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. மேலும் நம் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு திட்டங்களையும் பரிசீலனை செய்த பிறகு நாம் பெருமை கொள்ளவேண்டுமா, சோர்ந்து இருக்க வேண்டுமா என்று பார்க்க வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் பேச்சில் இருந்தும் நம் நாடு முன்னேறியிருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது. ஆகவே நான் கேட்டுக் கொள்வது நாட்டுக்கு ஒற்றுமை மிகவும் அவசியம். நம்மிடையே ஒற்றுமை இல்லாத காரணத்தால் நம் நாடு பிரிந்து கிடந்த நிலையில் நாம் அடிமை களாக ஆனோம் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இமயத்திலிருந்து வியாபித்துள்ள இந்தியாவை நாம் ஆள்கிறோம் என்று நாம் எண்ண வேண்டும். ஒரு மனிதனுக்கு இதயம் எவ்வளவு அவசியமோ அதே போல் இமயத்தைக் கொண்ட இந்த நம் நாட்டிற்கு இமயமலை அவசியம். இந்த நாட்டின் ஜனாதிபதியாக, தமிழ் நாட்டான், வட நாட்டான், ஆந்திர நாட்டான் என்ற வித்தியாசம் இல்லாமல், யார் வேண்டுமானாலும் வரலாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் கூட குறுகிய பிரி வினை எண்ணத்தை மாற்றிக் கொண்டால் இந்த நாட்டின் ஜனாதிபதியாக வரலாம். அப்படி ஜனாதிபதியாக வந்தாலும் இந்தியாவின் கீழ் உள்ள,

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [7th February 1959]

பாரதத்தை கொண்ட, நாட்டையே ஆளவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொள்ள வேண்டுமென்று அவரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த எண்ணத்துடன், இந்த அரசாங்கத்தின் திட்டங்கள் நிறைவேறுவதற்கு எங்களுடன் நாம் தமிழர் இயக்கத்தவரும் திராவிட முன்னேற்றகட்சியும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கல்வி—விவசாயம், உணவு பெருக்கு, நீர்பாசனம், சமுதாய நல திட்டம், சுகாதாரம், உழவர்கள் பொருளாதாரம் இவைகளில் சர்க்கார் செய்திருக்கும் சாதனைகளை பாராட்டுகிறேன். அடுத்தபடியாக, பந்தநல்லூர் சரகத்தில் கூட்டுறவு இயக்கம் சரிவரச் செயல்படவில்லை என்று ஸ்ரீ சங்கரன் சொன்னார். எந்தப் புள்ளி விவரத்தின் அடிப்படையில், யார் கொடுத்த ரிப்போர்டின் அடிப்படையில், அவர் அவ்வாறு சொன்னார் என்று எனக்குப் புரிய வில்லை. அங்கே கூட்டுறவு இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதற்கு முன்பு எவ்வளவு கண்டுமுதல் ஆனதோ அதைவிட 42 சத விதிக் அதிகமாகக் கண்டுமுதல் ஆகியிருக்கிறது. மதுரை செல்லும்போது தயவுசெய்து அந்த இடத்தைப் பார்த்துவிட்டுச் செல்லவேண்டுமென்று அவரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் என் தொகுதியில் பல கூட்டுறவு சாகுபடியாளர் சங்கம் அமைப்பதில் இருக்கும் சிக்கல்களை தீர்த்து எல்லா இடங்களிலும் கூட்டுறவு சங்கம் அமைக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தத்தை எடுத்துக்கொண்டால், நாட்டில் சமீபத்தை உண்டாக்க வேண்டுமானால் விளைவை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்றும், சென்ற கால நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களால் நல்ல பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும், அதனால் உழவர்கள் உணர்ச்சி அதிகப்பட்டிருக்கிறதென்றும் இனிமேல் நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டத்தை இயற்ற வேண்டும் என்றும் கவர்னர் அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம், நியாய வாரிசுச் சட்டம் போன்ற பல சட்டங்களால் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. 1952-ம் வருஷம் பாதுகாப்புச் சட்டப்படி ஒரு நிலச்சுவான்தாருக்கு 40 கலம் குத்தகை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று தீர்ப்பாகியிருக்கிறது என்றால், 1957-58-ம் வருஷம் அதே நிலச்சுவான்தாருக்கு நியாயவாரிசுச் சட்டப்படி 40 கலம் குத்தகை கொடுக்கும் முறையில் தீர்ப்பாகியிருக்கிறது. கோர்ட் தீர்ப்புகள் இவ்வாறு ஏற்படக்கூடிய முறையில் நம் சட்டங்கள் இருக்கின்றன. மேலும் முன்னால் புஞ்சைப் பகுதி மாதம் 1-க்கு 5 ரூபாய் என்றால் இப்பொழுது 15 ரூபாய் முதல் 30 ரூபாய் வரை தீர்ப்புகள். இனிமேல் இயற்றப் படும் உச்ச வரம்பு சட்டத்தை முன்னால் உள்ள சிக்கல்களை போல இல்லாமல் தர்மஸ்தாபனம், மடங்கள், தேவஸ்தானம் இனம் என்ற போரால் உள்ள நிலங்களை சமயத்தில் விலக்கவிக்காமல் நடத்தப்பட வேண்டும் என்றும் அதையும் சமயத்தில் சேர்க்க வேண்டும் அல்லது கூட்டுறவு முறையில் உழவர்கள் எல்லோருக்கும் நிலம் கிடைக்குமளவில் உழவர்களுக்கு எவ்வித சிக்கலாலும் கோர்ட்டுகள் தொல்லையாலும் சாகுபடியாளரையோ பாதிக்காதபடி, அதிருப்தி ஏற்படாத முறையில் சட்டத்தை இயற்ற வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்குக் கூட்டுறவு முறையே சிறந்த முறையென்பதையும் சொல்லி முடிக்கின்றேன்.

* SRI K. P. PALANISAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மூன்று நாட்களாக கவர்னர் அவர்களுடைய உரையைப் பாராட்டிச் சிலரும், குறைக்கூறிச் சிலரும் பேசியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் இனிமேல் 5 நிமிஷத்தில் தங்கள் பேச்சை முடித்துவிட வேண்டுமென்ற கட்டுப்பாட்டைத் தங்களிடமிருந்து வந்திருக்கிறது. ஆகவே நான் சுருக்கமாகப் பேசுகிறேன். சதந்திரம் வந்து 12 வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. இதுவரையில் இந்த அரசாங்கத்தார் திட்டவட்டமாக என்னதான் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சிலர் குறை கூறுகிறார்கள். ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் வகுக்கப் பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடைந்துவிட்டது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நடந்து வருகிறது. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட விட ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இதைத் திட்டங்களால் மக்களுக்கு உணர்வு உண்டாகும், உரிக்க உடையும் உடைத்திருக்கின்றன. 12 வருஷங்களுக்கு முன்பு மக்களுக்கு எத்தனையோ

[7th February 1959] [Sri K. P. Palanisami]

கஷ்டங்கள் இருந்தன. முன்பெல்லாம் எல்லோரும் கல்வி பெற முடியாமல் இருந்தது. சிறிய ஊர்களில் உள்ள பிள்ளைகள் ஹைஸ்கூல்களுக்குச் சென்று படிக்க வேண்டுமானால், அவர்கள் சுமார் 5 மைல் களுக்கு அப்பாலுள்ள பள்ளிகளுக்கு சென்றுவரவேண்டியிருந்தது. இப்போது சிறு ஊர்களிலெல்லாம் உயர்தரப் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. இப்போது எங்கள் ஜில்லாவில் மாத்திரம் மொத்தம் 10 ஹைஸ்கூல்கள் இருக்கின்றன. அரசாங்கத்தைக் குறைக்கிற பொது மேடைகளிலும், சட்டசபையிலும் பேசப்படுகிறது. காரியங்களைச் செய்வது கஷ்டம் ஆனால் குறை கூறுவதும், குற்றம் காண்பதும் எளிது. காரியங்களைச் செய்வது நடைமுறையில் மிகவும் கஷ்டம் என்பது தெரிந்திருந்தாலும் கூட சில கட்சியினர், தாங்கள் ஆட்சியாளர்களாக வந்தால் எல்லோரும் சுகமாக உட்கார்ந்துகொண்டு, சாப்பிடலாம் என்ற கருத்துடைய பேசுகிறார்கள். உண்மையிலேயே அனேக மேடைகளில் இவ்வாறு பேசப்படுவதைக் காண்கிறேன்.

தீண்டாமையைப் போக்க வேண்டுமென்றால், ஒவ்வொருவரும் அந்த நோக்கத்தைச் செயலில் காட்ட வேண்டும். சட்டம் வெறுமனே புத்தகத்தில் இருக்கும். ஒட்டல்களில் தீண்டாமை அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. சில ஒட்டல்களில் மிருகங்கள் சென்று தண்ணீர் குடிக்கின்றன. ஆனால் அதே ஹோட்டல்களில் மனிதர்கள் சென்று தண்ணீர் குடிக்க முடிவதில்லை. தீண்டாமையைப் போக்குவதற்கு மக்கள்தான் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும். அதற்குச் சட்டம் போட்டுப் பயனில்லை. சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டுமென்றால், தீண்டாமையை ஒழிக்க எல்லாக் கட்சிகளும் பாடுபடவேண்டும்.

இப்போது நம் நாட்டில் சாதாரணமாக தினத்திற்கு 2 அணு வருமானம் சம்பாதிப்பவர்களிலிருந்து தினத்திற்கு 5-10 ரூபாய் சம்பாதிப்பவர்கள் வரையில் இருக்கிறார்கள். அத்தனை பேரும் தங்கள் வருமானம் அதிகரிக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். என்.ஜி.ஓக்கள் தங்கள் சம்பளத்தை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று கோரி மகாநாடுகள் நடத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு 5 ரூபாய் ஊதிய உயர்வு அளிக்க முன்வந்திருக்கும் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். அவர்களுக்கு ஒரேயடியாக அதிகப் பணம் கொடுப்பதற்குச் சர்க்காரிடம் பணம் இல்லை. படிப்பிலும், வேலை நேரத்திலும், தகுதியிலும் நம் ராஜ்ய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் வித்தியாசம் இல்லை. ஆனால் சம்பளத்தில் மாத்திரம் இவர்களுக்கிடையே வித்தியாசம் இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தார் ஒரு சம்பளக் கமிஷனை நியமித்திருக்கிறார்கள். நம் மாநில அரசாங்கத்தாரும் ஒரு சம்பளக் கமிஷனை நியமிக்கவிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ ராமுன்னி மேனனை அக்கமிஷனின் தலைவராகப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர் இந்தப் பிரச்சினையை நன்றாகப் பரிசீலிப்பார். நம் ராஜ்ய அரசாங்க ஊழியர்களின் சம்பளத்திற்கும் மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களின் சம்பளத்திற்கும் உண்மையிலேயே அதிக வித்தியாசம் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரில் ஒருவன் பியூன் வேலைக்குப் போனால் நூறு ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறான். ஆனால் ராஜ்ய சர்க்காரில், எம். ஏ., பி. ஏ. படித்துவிட்டு குமாஸ்தா வேலைக்குப் போகிறவனுக்கும் சுமார் நூறு ரூபாய்தான் சம்பளம் கிடைக்கிறது. இது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. சட்டியில் இருந்தால் தானே அகப்பையில் வரும் என்று சொல்லக்கூடும். என்.ஜி.ஓக்கள் சம்பந்தமாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சில இலாகாக்களில் சில ஊழியர்கள் இரவு நேரங்களில் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இரவு நேரங்களில் வேலை செய்யும் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு “நைட் அலவன்ஸ்” கொடுக்கலாம். ஏனென்றால் இரவில் வேலை செய்வதால் அவர்களுடைய உடல் நலம் கெட்டு அவர்கள் பல வியாதிகளுக்கு ஆளாகிறார்கள்.

அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்ற முக்கிய நோக்கத்துடன் நாம் ஐந்தாண்டு திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறோம்.

வேளாண்காரர் நம்மை ஆண்டு வந்த போதிலும் இத்திட்டங்கள் இருந்த 4-30 தன். ஆனால் ஏன் அவர்கள் அவைகளை நிறைவேற்றி வைக்கவில்லை P.M. என்று கேட்டால் அவர்கள் இத்திட்டம் விட்டு விடப்பட்டு விடுவார்களே

[Sri K. P. Palanisami] [7th February 1959]

என்ற பயமே காரணம். இப்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சொல்கிறார்கள் வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று. வடக்கே பெரிய பெரிய ஆறுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே பெரிய பெரிய திட்டங்கள் அங்கு கொண்டு வரப்படுகிறது. தெற்கே சின்ன சின்ன ஆறுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே அதற்கேற்றபடி பவானிசாகர், அமராவதி போன்ற திட்டங்கள் இங்கு உள்ளன. தண்ணீருக்கு ஏற்றபடி திட்டங்கள் போடுவதா அல்லது திட்டங்களுக்கு வேண்டி திட்டங்கள் போடுவதா? என்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. C. SADAYAPPA MUDALIAR : கவர்னர் பெருமான் அவர்களே உரையின் மீது நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் கவர்னர் அவர்களது உரையின் போது வராமல் இருந்தது, இம் மாகாணத்திலுள்ள ஏழை மக்களின் பசியையும், பட்டினியையும் போக்குவதற்கு நாம் நல்ல முறையில் திட்டமிட்டு வேலை செய்து வரும்போது அதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஒத்துழைப்பு இல்லை என்பதைத்தான் நாம் காண்கிறோம். கவர்னர் அவர்களது உரையில் நல்ல அம்சங்கள் பல காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக, வடாற்காடு ஜில்லாவில் பருவ மழை தவறியதின் காரணமாக வெள்ளாமை குறைந்திருப்பதால் அங்குள்ள மக்களுக்கு சர்க்கார் வேண்டிய நன்மைகளை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்பதைப் பற்றி கவர்னர் அவர்கள் அவர்களது உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது அங்குள்ள மக்களுக்கு இந்தச் சர்க்கார் எந்தளவு உதவுகிறது, உதவத் தயாராகயிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டும் கவர்னர் உரையின் போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் வராமலிருக்கும் மனப்பான்மையை சரியானதென்று என்னால் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே, உச்ச வரம்பு சட்டம் போன்ற நல்ல திட்டங்களை ஆதரித்து, சர்க்கார், செய்யும் முன்னேற்ற வேலைகளுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அவர்களது ஆதரவைக் கொடுத்து நம் நாட்டிலுள்ள விவசாய மக்கள், நெசவாள மக்கள் இவர்களின் குறைவைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, கவர்னர் அவர்கள் அவர்களது உரையில் மின்சார வசதி பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் தாலுகா வாகிய, அரக்கோணம் தாலுகாவை எடுத்து கொண்டால் இன்றைய தினம் அங்கு விவசாயம் ஓரளவு சுபிட்சமாக இருப்பதற்கு மின்சாரம்தான் காரணம். மின்சார வசதியில்லையென்றால் அங்கு விவசாயமே செய்திருக்க முடியாது. மின்சாரம் இல்லையென்றால் அங்குள்ள மக்கள் ஓரளவு நல் வாழ்வு வாழ இடமே இருந்திருக்காது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு இன்னும் அதிகப்படியாக மின்சாரம் அளித்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே கொண்டு வரப் பட்டுள்ள நில சம்பந்தமான சட்டங்கள் அங்குள்ள மக்களுக்கு ஒரு உணர்ச்சியையே ஏற்படுத்தவில்லை. பல ஆண்டுகளாகவே, சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் வார முறையை அங்குள்ள விவசாயிகளும் பண்ணையார்களும் ஏற்கனவே அனுஷ்டித்து வருவதால் இந்த நியாய வாரச் சட்டம் அவர்களுக்கு ஒருவித உணர்ச்சியையும் உணர்பண்ணவில்லை. வரப்போகிற உச்ச வரம்புச் சட்டம் எங்கள் ஜில்லாவில் பெரியதொரு மாறுதலை ஏற்படுத்தி விடுமென்று நான் நினைக்கவில்லை. காரணம், எங்கள் பகுதி மிக வறண்ட பகுதியாகும். விவசாயத்திற்கு மிகவும் முக்கியமானது தண்ணீர். ஆனால் எங்கள் ஜில்லாவில் தண்ணீர் இல்லை. அதற்கு வேண்டிய திட்டங்களை இதுவரை யிலும் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளவும் இல்லை. இந்த சபையில், ராஜா முத்தையா அவர்கள் சொன்ன மாதிரி கோதாவரி, கிருஷ்ணா திட்டங்களை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது சேர்த்து எங்கள் பகுதிகளுக்கு வேண்டிய தண்ணீர் கிடைக்கும்படிச் செய்தால் அங்குள்ள விவசாய அபிவிருத்தி பெருகுவதோடு கூட அங்குள்ள விவசாய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரமும் முன்னேற வழி ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உச்சவரம்பு சட்டம் வந்தாலும் கூட எங்கள் தாலுகா மக்களுக்கு அதனால் உற்சாகம் ஏற்படப் போவதில்லை. அதற்குக் காரணம்

7th February 1959]

[Sri S. C. Sadayappa Mudaliar]

அங்கு தண்ணீர் வசதி இல்லாதது தான். ஆகவே, கோதாவரி, கிருஷ்ணா திட்டங்களைக் கொண்டு வந்து எங்கள் பகுதியிலுள்ள விவசாய மக்கள் பயன் அடையும்படிச் செய்யவேண்டுமென்று நான் மீண்டும் ஒரு முறை அரசாங்கத்தை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI A. R. MARIMUTHU : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களது உரையில் அநேக குறைபாடுகள் இருப்பதாக மெம்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நாட்டிலே பல திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறபோது அதனால் ஏற்படும் விளைவுகளை நாம் அன்றாடம் கவனித்துக் கொண்டு வருகிறோம். உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்காத காரணத்தினால் விலைவாசிகள் ஏறிக் கொண்டே போக நம்முடைய திட்டங்களை குறைப்பதற்கு வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நாட்டிலே உள்ள எல்லா அறிஞர்கள் யாவரும் சொல்கிறார்கள். காலே நிதியமைச்சர் அவர்கள் கேள்வி நேரத்தின்போது ஒரு கேள்விக்கு பதில் கூறும்போது நம் திட்டங்களின் இலக்கை அடைந்து விட்டோமென்று கூறினார்கள். அது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்பதை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. நம் நாட்டில் நாளுக்குநாள் விலை வசிகள் ஏறிக் கொண்டே போகின்றன. விலைவாசிகள் அப்படி ஏறிக்கொண்டு போவதற்கு காரணமென்னவென்றால், அடிப்படைத் தேவையான உணவுப் பொருள்களின் விலை ஏறுவதைப் பொறுத்துதான் மீதியுள்ள சாமான்களின் விலைகளும் ஏறுகின்றன. மிக முக்கியமான உணவு தானியங்களின் விலையைக் கொண்டு மற்ற சாமான்களின் விலைகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. அப்படியிருக்க நாம் உணவு உற்பத்தியில் போதிய கவனம் செலுத்தாத காரணத்தினால்தான் இன்று மற்ற பொருள்களின் விலைகளும் ஏறிக்கொண்டு போகின்றன என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். ஆகவே விலைவாசியைக் குறைப்பதற்காக அரசாங்கம் இன்று விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். இருந்த போதிலும் பொருள்களின் விலைகள் ஏறிக் கொண்டு போவதற்குள்ள இரக காரணங்கள் யாவை என்பதைப் பற்றி நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பெரிய தொழிற்சாலைகளை அபிவிருத்தி செய்துகொண்டு போகும்போது அதற்கேற்றபடி பிற பொருள்களையும் வேண்டியபடி உற்பத்தி செய்யாத காரணத்தினால், தேசத்தில் பண வீக்கம் அதிகரித்துக் கொண்டு போகும்போது உணவு தானியங்களின் விலையை மட்டும் கட்டுப்படுத்தினால் அதனால் மற்ற பொருள்களின் விலைவாசி குறைந்து விட முடியாது. ஆகவே, தேசத்திலே உள்ள எல்லாப் பொருள்களுக்கும் விலை குறைவதற்கான காரியத்தை நாம் செய்யவேண்டுமானால், அரசாங்கம் செய்யக்கூடிய எல்லாத் திட்டங்களிலும், திண்மையான முறையிலே, சிக்கனமான முறையிலே, நாம் செலவு செய்யக் கூடிய ஒவ்வொரு பைசாவுக்கும் பலன் கிடைக்கும் முறையிலே, அரசாங்கத்தினுடைய தொகை செலவழிக்கப் படவில்லையென்றால், நாட்டிலே பண வீக்கம் நிச்சயமாக இருக்கும்; விலை வாசி ஏறும், நாம் எத்தனை திட்டம் போட்டாலும், திட்டத்தின் இலக்கை அடைய முடியாது என்பதில் கொஞ்சங்கூட சந்தேகம் இல்லை. நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு அடிப்படையானது விவசாயம். அந்த விவசாயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தாத காரணத்தால், எவ்வளவு பொருள் உற்பத்தி செய்யவேண்டுமோ அந்த இலக்கை அடையவில்லை. அதற்கு என்ன வசதி செய்ய வேண்டுமென்பதையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

இன்றைக்கு விவசாயத்திற்குப் போதிய உர வசதி இல்லை. உரத்தின் விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருந்தாலும், உரம் கிடைக்கவில்லை. அதிக விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. காலா காலத்தில் சாகுபடி செய்யக் கடன் வசதி கிடைக்கவில்லை. இம்மாதிரி மோசமான நிலை, விவசாயிகளுக்கு நாட்டில் இருந்தால் நாம் உற்பத்திப் பெருக்கத்தை நிச்சயமாக அடைய முடியாது. விவசாயிகளுடைய நிலையை மோசமாக விட்டுக் கொண்டிருந்தால், உற்பத்தி பெருகாது. விலைவாசி உயர்ந்து நாட்டின் நிலை கூீணிக் கும் என்பதைக் கருத்திற்கொண்டு, விவசாயிகளுக்கு உலக்கம் அளிப்பதற்கு, அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவு வசதியைச்

[Sri A. R. Marimuthu] [7th February 1959]

செய்து, அவர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய காரியங்களை அரசாங்கம் செய்கிறதோ, அந்த அளவு தேசத்திலேயுள்ள பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு, 70 சதவிகிதமுள்ள மக்களுக்கு, அவர்களுடைய வறுமையைப் போக்குவதற்கான திட்டங்களைத் தீட்டினால், நாட்டின் பொருளாதாரம் சீர்படும். சாதாரண விவசாயிகளைப் பற்றி கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடவில்லை. விவசாயிகளைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது, அவர்களுக்கு குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யப் போகிறோம் என்று தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சமயம் குறிப்பிட்டார்கள். அத்தகைய சட்டம் இப்பொழுது கொண்டு வரப்படும் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால், அதில் குறிப்பிடவில்லை. விவசாயிகளுக்குக் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கான முயற்சியை அரசாங்கம் சீக்கிரமாக எடுத்துக்கொள்ளும் என்று நான் நம்புகிறேன். அவர்களுக்குக் கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டியது மிக மிக அவசியம்.

விவசாயிகள் குடியிருப்பதற்கு மனைக்கட்டு இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இந்திய நாட்டின் பிரஜை என்ற முறையில் தலை நிமிர்ந்து வாழ்வதற்கான சூழ்நிலையில் வாழ்கிறார்களா என்று பார்த்தால், இரவில் மனையில் அடிமையாக அடைப்பட்டுக் கிடக்கிறார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்கள் உற்சாகத்தோடு தொழிலிலே ஈடுபட வேண்டிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தாவிட்டால் உற்பத்தி பெருகவே முடியாது. ஆகவே, நாட்டிலே விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மனைக்கட்டு வசதியையாவது குறைந்த பட்சம் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன், சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களிலும் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். பெரிய திட்டங்களிலே பணம் செலவழிக்கும்போது, அந்தத் திட்டங்களுக்கு வேண்டிய மிஷின்கள் முதலிய உதவிகள் வெளி தேசத்திலிருந்து கிடைப்பதற்கு இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் ஆகின்றன. ஆகையால், பற்றாக்குறை பட்டுத் தயாரிக்கவேண்டி ஏற்படுகிறது. அகில இந்தியாவுக்குமாக 1,200 கோடி ரூபாய் வரையில் பற்றாக்குறை பட்டுத் திறைவேற்றியிருக்கிறோம். அந்தந்த வருஷமே செலவழிக்கவேண்டிய தொகைக்குப் பலன் கிடைக்க வில்லையென்றால், நிச்சயமாக பண வீக்கம் ஏற்படும். ஆகவே, சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து, அவைகளுக்கும் பணம் ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவில் பட்டுக்கோட்டை, அரந்தாங்கி பகுதிகளில் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு நிறைய வசதி இருக்கிறது. நீர்ப்பாசன மகாநாட்டின் போது தெளிவாக இதைக் குறிப்பிட்டோம். இதற்குத் தனி டிவிஷன் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up. Sri N. Marudachalam will now speak.

SRI N. MARUDACHALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னருடைய பிரசங்கத்தின் மீது என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அவருடைய உரையில், பல இடங்களில் பருவ நிலை பரவாயில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதேசமயத்தில், தஞ்சை இராமநாதபுரம், போன்ற ஜில்லாக்களிலே விளைச்சல் கம்மியாய் இருக்கிற படியால், நமது தானிய உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது, தானிய விலை இறங்கவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. தானிய விலை இறங்கவில்லையென்றால், அதற்காக நியாய விலைக்கு விற்கக்கூடிய கடைகளை ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளைச் செய்யவேண்டும். அந்த முறையில், அரசாங்கத்தாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு வியாபாரியிடமிருந்தும் தானியத்தை வாங்க வேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. ஆனால், வியாபாரி ஒருவன் தானியத்தை வாங்கிக்கொண்டு வந்தால், அவன் தன்னுடைய லாபத்தைக் கருதித் தான் வேறு ஒருவருக்கு விற்பார். அப்படியில்லாமல், அரசாங்கம் விவசாயிகளிடத்திலே நேரடியாகச் சென்று நியாய விலை கொடுத்து, அவர்களுடைய தானியத்தை விலைக்கு வாங்கினால் சரசமான விலைக்கு ஜனங்களுக்குக் கொடுக்க முடியும். ஆகையால், வியாபாரிகளை நம்புவதைவிட்டு, விவசாயிகளிடத்திலே வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்கவேண்டும்.

[7th February 1959] [Sri N. Marudachalam]

இரண்டாவதாக, பள்ளிச் சீரமைப்புத் திட்டத்தின் கீழ், மாகாணக் கல்வி அதிகாரி கோவையிலுள்ள உபாத்தியாயர்களைக் கூப்பிட்டு, நீங்க எல்லோரும் பள்ளிக் குழந்தைகளுக்குச் சாப்பாடு போடுவதற்கான வசதி செய்வதற்கு பலரிடத்திலே யாசகம் எடுத்துப் போடவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அப்படிச் கேட்கும் போது, அந்தப் பள்ளிச் சீரமைப்பின்கீழ் இன்றைக்கு நகரப் பகுதிகளிலே ஏழைக் குழந்தைகளுக்குச் சாப்பாடு போடப்படுகிறது. ஆனால், மத்தியதர, நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்த குழந்தைகள் ஏழைக் குழந்தைகளை விடக்ஷணித்த நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் சாப்பாடு வசதி வேண்டுமானால், அந்தக் கிராமத்திலே பெற்றோர் சங்கத்தார் மற்ற பலரிடத்திலே சென்று இரந்து, சாப்பாடு போடவேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. அந்தப் பிரச்சினையையும் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கும் சாப்பாடு போட்டால் அது மிக நன்மையாக இருக்கும். அதிலே கல்வி வசதியும் அதிகம் பெறுவதற்கும் சந்தர்ப்பம் இருக்கும். மற்ற பிள்ளைகளும் அதிகமாக வந்து பள்ளிக்கூடங்களிலே படிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க முடியும்.

மூன்றாவதாக, பரம்பிக்குளம் திட்டம் பற்றி கூறப்படுகிறது. அதுபற்றி பல நாட்களாக கேரள அரசாங்கத்தோடு பேச்சு வார்த்தை நடந்துகொண்டிருந்தது. இப்பொழுது ஒருவாறு முடிவு அடைந்திருக்கிறது. முடிவு அடையும் தருவாயில் கோவை ஜில்லாவில் பல லட்சக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதியும், மின்சார விநியோகம் விரிவடைவதற்கான சந்தர்ப்பமும் ஏற்பட இருக்கிறது. பரம்பிக்குளம் திட்டத்திலே உடன்பாடு காணும் விஷயத்தில் கேரள அரசாங்கத்தில் முன்பு காங்கிரஸ் மந்திரிசபை இருந்தபோது நம்முடன் ஒத்துழைக்கமாட்டேன் என்று கூறினார்கள். ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அங்கு தற்போது இருக்கும் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களுடைய பேச்சுக்கும் மீறி கம்யூனிஸ்டு மந்திரிசபை அந்தத் திட்டத்தை ஒப்புக் கொண்டு பரம்பிக்குளத் திட்டத்தை தமிழ்நாட்டுக்குக் கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கேரள சர்க்காருக்கு நம்முடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கும் வகையில் கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். நாம் அவர்களுக்கு ஒரு நன்றியையும் செய்யாமலேயே அவர்கள் நமக்கு நன்றி செய்திருக்கிறார்கள். அப்படிப் பட்ட நன்றி செய்த கேரள சர்க்காருக்கு நாம் எவ்வித நன்றியும் செய்யாமல், கவர்னர் உரையில் அமைந்திருக்கிறபடியால் நாம் நன்றி கெட்டவர்கள் என்று தான் நம்மைக் கூறிக்கொள்ளவேண்டும்.

ஹரிஜனங்கள் பற்றி கவர்னர் உரையில் ஒரு வார்த்தை கூட குறிப்பிடவில்லை. ஹரிஜன தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பெரும்பாலும் கிராமப் பகுதிகளிலே வாசம் செய்கிறார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினாலே அவதிப்பட்டு பல விவசாயிகள் கிராமப் பகுதிகளில் இருக்கிறார்கள். மின்சார வசதி ஏற்படுவதற்கு முன்னால் ஒரு தோட்டத்திற்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கு மூன்று நான்கு பேர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருந்ததனால் அவர்களுக்கு ஒருவாறு வேலை கிடைத்துக்கொண்டிருந்தது. ஆனால், இப்பொழுது மின்சார ஸ்விட்சை அமுக்கியவுடனே, மோட்டார் பம்பிலிருந்து தண்ணீர் புறப்பட்டு தோட்டம் முழுவதற்கும் பாய்ச்சிவிடுகிறது. அதனால், நான்கு பேர்களுக்கு வேலையில்லாமல் திண்டாடும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயம் செய்யத் தகுதி வாய்ந்தவர்கள், தங்களுக்கென்று நிலம் சொந்தமாக இல்லாத காரணத்தால், பிறருடைய நிலத்தில் வேலை செய்துதான் வயிறு வளர்க்கவேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிற காரணத்தால், மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு சர்க்கார் தர்க்காஸ்து நிலங்களை விவசாயத்திற்குத் தகுதி வாய்ந்த ஏழை ஹரிஜனங்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தால், அவர்கள் விவசாயம் செய்து, அதன்மூலம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைக் குறைத்துக்கொள்ள முடியும், உணவு உற்பத்தி பெருகுவதற்குச் சந்தர்ப்பமும் ஏற்படும். ஆகையால், அரசாங்கம் உடனடியாக அந்த ஹரிஜனங்களுக்கு இந்த நிலங்களைப் பங்கிட்டுக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[7th February 1959]

* **Sri K. ANBAZHAGAN :** சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் அடிப்படைக் கருத்தை ஒட்டியும் வெட்டியும் இங்கே பல்வேறு கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் தங்கள் கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றார்கள். அந்த முறையிலேயே, கவர்னர் அவர்களுடைய பேச்சு, இன்றையதினம் சட்ட மன்றத்துக்கு நிகழ்த்தப்பட்ட கருத்துரை, நாட்டுக்குச் சிறந்ததொரு நல்வழியைக் காட்டக் கூடியதாக இல்லையென்பதை நான் வருத்தத்தோடு முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

நாட்டிலேயுள்ள சீர்கெட்ட நிலைமையைக் குறித்தும், மக்களுடைய உள்ளத்திலே உள்ள வேதனையையும் குமுறலையும் குறித்தும், ஆட்சியாளர்களுடைய அரசாங்க அலுவல்களிலே ஈடுபட்டவர்கள் உட்பட அடைந்து வருகிற துன்பத்தையும் துயரத்தையும் குறித்தும், கவர்னர் அவர்கள் பெருநோக்கத்தோடு, மிகவும் விளக்கமான முறையிலே குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், மாறாக, நாட்டிலே ஏதோ ஓரளவு சுபீட்சம் இருப்பதைப் போலவும், அந்த சுபீட்சத்தைப் பங்கிடுவதிலே மட்டும் ஏதோ சிறு சிறு மாறுபாடு உள்ளதைப் போலவும், அந்தப் பங்கீட்டைச் சிறந்தமுறையிலே இந்த ஆட்சி நிறைவேற்றிவருவதைப் போலவும், கவர்னர் அவர்கள் பேசியிருப்பது நாட்டு மக்களை ஏமாற்றுவதற்குப் பயன்படுகிறது என்று நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கவர்னருடைய உரை நிலைமையைத் தெளிந்த பின் கொண்ட கருத்தை எடுத்துக் காட்டுவதாக இருக்க வேண்டுமானால், உண்மைகளையெல்லாம் அப்பட்டமாக விளக்கிக் காட்ட வேண்டும். நாட்டிலே வறுமை தாண்டவ மாடுகிறது; வேலையில்லாத திண்டாட்டம் செங்கோலோச்சுகிறது; அறியாமை ஆட்சி அரங்கத்திலேசுட சில நேரத்தில் இடம் பெறுகிறது. அந்த அளவுக்கு நாட்டில் வேதனை இருக்கும் நேரத்தில், அதனை வெளியிட்டு அதைத் தீர்ப்பதற்கு வழி காணுங்கள் என்று சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களைப் பார்த்து கவர்னர் கேட்டிருந்தால், நான் உண்மையிலேயே ஜனநாயகத்தின் பயன் பொலிவோடு விளங்குகிறது என்று கருதியிருக்க முடியும். ஆனால், அரசாங்கத்திலே அமர்ந்திருக்கும் அமைச்சர்கள் ஆற்றியிருக்கிற சில பல பணிகளைப் போற்றிப் போற்றி கவர்னர் புகழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஒருவேளை அமைச்சர்களே தரும் ஆய்வுரையே கவர்னரின் கருத்துரையாகலின் தங்களைப் பாராட்டுவதற்கான வகையிலேயே, கவர்னர் உரையாற்றுவதற்கு அவர்கள் தூண்டுகோலாக இருந்திருக்கக் கூடும்.

உண்மையாகவே, முதற்கண், கவர்னர் அவர்கள் சட்டமன்றத்திலே அமைதியும் ஒழுங்கும் நிலவுகிறது என்று குறிப்பிடுவது உண்மை என்றாலும், பல பிரச்சினைகளில் அரசியல் கட்சிகள் உடன்பாடு கண்டிருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தை அடுத்து தெரிவிக்கின்றார்கள். அந்தக் கருத்திலே அரசியல் அலைமோதுகிறது. இந்திய ஆட்சி மொழி குறித்து பல கட்சியினரும் உடன்பாடு கண்டிருக்கிறார்கள் என்று அவர் கூறுகிறார். இந்திய ஆட்சி மொழி குறித்து உடன்பாடு காணவில்லை, ஒருமித்த கருத்து ஏற்படவில்லை. ஆனால் இந்திய ஆட்சி மொழியாக இந்தி மட்டும் ஏற்படக் கூடாது, ஆங்கிலமும் நீடித்து இருக்கவேண்டும் என்ற வேண்டுகோள் விடுவது குறித்து மட்டுமே உடன்பாடு காணப்பட்டிருக்கிறது. அதை எவரும் மறுப்பதற்கு இடம் இல்லை.

அதுபோல்தான் கல்விக் கொள்கையில் உடன்பாடு காணப்பட்டது என்று கவர்னர் தெரிவித்திருப்பதுமாகும். எந்த அளவு அதிக உடன்பாடு காண முடியுமோ, அந்த அளவு அதிக உடன்பாடு காணப்பட்ட கொள்கை கல்விக் கொள்கை என்றாலும், அதிலே இருக்கும் மாறுபாட்டை இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே திரும்பத் திரும்ப எடுத்துரைத்து வந்திருக்கிறோம். கல்வித் திட்டத்தில், பள்ளிப் படிப்பில் முதல் மொழியாகத் தாய் மொழி இரண்டாவதாக, அறிவு வழங்குகின்ற ஆங்கிலம் அல்லது பிற அன்னிய மொழிகளில் ஏதாவது ஒரு மொழி; மூன்றாவது மொழியாக இந்தி அல்லது இந்திய மொழிகளுள் ஏதாவது ஒரு மொழி, என்னும் அடிப்படையில் மூன்று மொழிகள் பயிற்றுவிக்க வேண்டும் என்ற கல்விக் கொள்கையைப் பலர் கண்டித்து எடுத்துரைத்து இருக்கிறார்கள். இந்தியோ

[7th February 1959] [Sri K. Anbazhagan]

அல்லது வேறொரு இந்திய மொழியோ படிக்க வேண்டும் என்னும்போது அந்த இந்திய மொழிகளுள் ஒன்றான தாய் மொழியும் இடம்பெற வேண்டும் என்று தமிழ் அறிஞர்களும், புலவர்களும் எடுத்துக் கூறியுள்ளனர். தமிழ் மாணவர்கள் மிகச் சிறந்த, உயர்ந்த மொழியாகிய தமிழைப் படிக்கின்ற மாணவர்கள் மிகத் தாழ்ந்த இந்தியைப் படிக்க வேண்டிய அவசியம் கல்வி முறையில் இருக்கக்கூடாது என்ற கருத்தை இந்தச் சட்ட மன்றத்திலேயே பல முறை எடுத்துச் சொல்லியும் அதை ஏற்காத நிலையில், கல்விக் கொள்கையிலே உடன்பாடு கண்டோம் என்று சொல்வது பெருமைக்குரியதல்ல.

பஞ்சாயத்துச் சட்டத்திலே இருக்கும் மாறுபாட்டை மற்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே எடுத்துக் கூறினார்கள். இதே சட்ட மன்றத்திலே, அரசியலில் மாணவர்கள் ஈடுபடக் கூடாது என்பதுபற்றியும் உடன்பாடு காணப்பட்டது என்ற கருத்தையும் கவர்னர் அவர்கள் தெரிவிக்கின்றார்கள். அது சட்ட மன்றத்திலே காணப்பட்டதல்ல. சட்டமன்றத்திலே உள்ள கட்சித் தலைவர்கள் கண்ட ஒரு உடன்பாடு உண்டு. அந்த உடன்பாடு—அரசியலிலே மாணவர்களை இழுக்கக் கூடாது என்பது. ஆனால், இன்று வரை ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் மாணவர்களை அரசியலில் இழுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உடன்பாடு கண்டோம் என்றால், அந்த உடன்பாட்டை ஆளும் கட்சியினர் உள்ளபடியே நிறைவேற்றியிருக்க வேண்டும். அப்படி அவர்கள் நிறைவேற்றாமலிருக்கும் போது உடன்பாடு கண்டோம் என்று கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பது உள்ளபடியே வெட்கப்படக் கூடியது, வருந்தத் தக்கது; அது அவர்களுக்குப் பெருமை தரக் கூடியது அல்ல.

அதேபோலத்தான்—நான் வலியுறுத்தி குறிப்பிடுவேன்—இந்த நாட்டில் இப்பொழுது பருவ மழை கொஞ்சம் தவறிய காரணத்தால், சிற்சில இடங்களில் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கவர்னர் தம் உரையிலே தெரிவித்திருக்கின்றார். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால், நாட்டிலே சில பகுதிகளில் பஞ்ச நிலைமை தோன்றிய காரணத்தால், எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த நாங்கள் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மான மொன்றைக் கொண்டுவந்து; இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் அதைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டோம். அமைச்சர்கள்—வருகிற பஞ்சத்தை அலட்சியப்படுத்தி, பரந்த மனப்பான்மையைக் காட்டாது தங்களுக்கே உள்ள பஞ்ச மனப்பான்மையினாலே—அந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தை ஒதுக்கித் தள்ளினார்கள்—தள்ளச் செய்தார்கள். கவர்னர் உரையில் இப்பொழுது குறிப்பிட்டிருப்பதை அன்றையதினமே விவாதித்திருந்தால், உணவுப் பிரச்சினை காரணமாக பல்வேறு வேதனையான காட்சிகள் இந்த நாட்டிலே தோன்றியிருக்காது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் பஞ்சத்தில் அடிப்பட்டவர்களைப் பற்றியும், பட்டினி கிடப்பவர்களைப்பற்றியும், பஞ்சை, பராரிகளைப்பற்றியும், அனாதைகளைப்பற்றியும், அபலைகளைப்பற்றியுமே பேசுகிறார்களே என்று ஆளும் கட்சியினர் எண்ணுகிறார்கள். ஆனால், இதே சட்ட மன்றத்தில் கவர்னருக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் உரை நிகழ்த்திய பல கட்சியினர், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த பெரியவர்களேசுட, இந்தப் பஞ்சத்தைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லும் நெருக்கடி ஏற்பட்டு, அங்கங்கே உள்ள பஞ்சநிலைமையைப்பற்றி வருத்தத்துடன் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியினரான திரு. அருணாசலத் தேவர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்; திரு. ராமகிருஷ்ண தேவர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்; காங்கிரஸ் சீர்திருத்தக் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். தனிப்பட்டவராக இருக்கும் திரு. ஆதிமூலம் அவர்களும், திரு. இராமசாமி அவர்களும், மற்றும் பலரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நாட்டிலே பஞ்சம் தாண்டவம் ஆடுகிறது; பஞ்சத்தினுடைய விளைவை நாட்டு மக்கள் விலக்கிக் கொள்வதற்கு முடியாமல் வேதனைப்படுகிறார்கள். இராமானுஜபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் உள்ளவர்கள் பிற மாவட்டங்களுக்குச் சென்று பிழைப்புத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இங்கோ சுபீட்சத்தைப் பற்றியும், நாட்டு ஆட்சியை நல்ல முறையிலே நடத்தி வரும் சிறப்புப் பற்றியும் தம்மைத்

[Sri K. Anbazhagan] [7th February 1959]

தாமே பாராட்டிக் கொள்ளும் வகையில் கவர்னரை உரையாற்றச் செய்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில்தான் அந்த நிலைமைகளை மாற்றுவதற்கு ஆங்காங்கு சில நிவாரண வேலைகளைச் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்வோம், நிவாரணம் அளிக்கப்படும் என்று கவர்னர் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிவாரணம், எப்பொழுது போய்ச் சேரும், எப்படிப் பஞ்சம் துடைக்கப்படும் என்பது பற்றி விளக்கும்படி அனேக உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். இந்த நிவாரணத்தை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்றும் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

இன்றையதினம் மக்கள் வேலை இல்லாமையால் பெரும் துன்பத்திற்கு ஆளாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேலை கிடைத்தாலும், போதுமான கூலியைப் பெற முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். கூலிபெற்றாலும் அதைக்கொண்டு உணவுப் பொருளை வாங்க முடியாத காரணத்தாலும், உணவுப் பொருளை நியாய விலையில் விற்க வியாபாரிகள் தவறியதாலோ, அவர்களுக்கு உணவுத் தானியங்களைத் விற்க விவசாயிகள் தவறியதாலோ, எப்படியோ மக்கள் இன்றையதினம் அவதிப்படுகிறார்கள். அதை மாற்றுவதற்கு இந்த சுயராஜ்ய சர்க்காருக்கு, ஆட்சி நடத்துகிற காங்கிரஸ் சர்க்காருக்கு, ஏழைகளுடைய வோட்டை வாங்கித்தான் வந்திருக்கிறோம் என்று கூறும் சர்க்காருக்கு இன்றையதினம் முடியவில்லை யென்றாலும், சட்ட மன்றத்திலே எதிர்க் கட்சிகள் வாயடைத்துப் போகும் முடியாகப் பேச முடியும் என்று மட்டும் காட்டிக் கொள்கிறார்கள் என்றால், நிச்சயமாகப் பொதுமக்கள் இதைக் கண்டும் நீண்ட காலத்திற்கு மகிழ்ச்சியோடு இந்த நிலைமையை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றியே தீருவர். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தான் ஆளும் கட்சியாக வரும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த ஓர் உறுப்பினர் கூறிய காரணத்தால் ஆளும் கட்சியினர் சிலர் வருத்தப்பட்டிருக்கக்கூடும். கண்டித்தும் கூடப் பேசினார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் ஆளும் கட்சியாக வந்தாலும் வராமற் போனாலும், இன்றைய காங்கிரஸ் ஆட்சி நீடிக்க முடியாது என்பதை நான் அழுத்தத் திருத்தமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

மக்களை மறந்த ஆட்சி, மக்களுடைய கஷ்ட நஷ்டங்களைப் போக்குவதற்கு தகுதி அற்ற ஆட்சி, மக்களுடைய துயரத்தைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்க முடியாத ஆட்சி, இன்றைய ஆட்சி, ஆனால் தாங்கள் செய்கின்ற சில காரியங்கள் பற்றி திரும்பத் திரும்பப் பேசி வருகிறார்கள். அமராவதி அணையைக் கட்டினோம்; பவானி நீர்த்தேக்கத்தை ஏற்படுத்தினோம்; மணிமுத்தாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றினோம் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இவைகளைக் கூட கட்டவில்லையானால் இவர்களுடைய ஆட்சி இத்தனை ஆண்டு காலம் எப்படி நடந்திருக்க முடியும்?

தமிழ் நாட்டில் சிறு சிறு வாய்க்காலைப் போன்ற ஆறுகள்தானே இருக்கின்றன என்று பேசுகிறார்கள். இந்த ஆறுகளுக்குக் கூட அணை கட்டாமல் இவர்கள் இந்த நாட்டிலே ஆட்சி நடத்தமுடியும் என்று யார் தான் கருத முடியும்? இந்த அணைகளைக் கட்டியது பாராட்டதற்கு உரியது அல்ல. அதிலுள்ள கஷ்டத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடவில்லை. ஆனால் வடக்கே எவ்வளவு பெரிய அணைகள் கட்டப்பட்டுள்ளன என்பதை ஒப்புநோக்க மறந்து விடுகிறார்களே என்றுதான் வருந்துகிறேன். அதேநேரத்தில் வட நாட்டில் பெரிய பெரிய அணைகள் கட்டுகிறார்களே என்றாலோ, அங்கே பெரிய ஆறுகள் ஒடுகின்றன, அதனால் கட்டுகிறார்கள் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அது மட்டுந்தான் மிகப் பெரிய இரும்புத் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிப்பதும் வடக்கேதான். மிகப் பெரிய சிமெண்டுத் தொழிற்சாலையும் வடக்கேதான். வேறு பலப்பல தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதென்றாலும், புதிய புதிய தொழிற்சாலைகளெல்லாம் அங்கேதான். மருந்து உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பெரிய தொழிற்சாலை தொடங்குவதும் அங்கேதான். வெடி மருந்து செய்யும் தொழிற்சாலையும் அங்கேதான் விரிவாக்கப்படுகிறது. நூற்றுக்கணக்கான மைல் ரயில் பாதை போடுவது என்றாலும் அங்கேதான். இவை ஏன் என்றாலோ, அங்கேதான் நிலப் பரப்பும் பெரிதாக இருக்கிறது என்று பதில் சொல்வார்கள் போலும். அது மட்டுமா, அங்கேதான் வயிறு பெரியதாக இருக்கிறது; வாய் பெரியதாக

7th February 1959] [Sri K. Anbazhagan]

யிருக்கிறது; வல்லமை பெரியதாயிருக்கிறது; அங்கே உள்ளவர்களுக்கு ஆற்றல் இருக்கிறது, என்று ஒப்பும் அளவு இங்கே உள்ளவர்கள் ஆற்றலை இழந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்குப் பொறுப்பிலுள்ளவர்கள் தங்களுக்குள்ள கடமையை மறந்துவிட்டு, மக்களுடைய கஷ்ட நஷ்டத்தை மதிக்காத காரணத்தால், மத்திய அரசிடமிருந்து நமக்குக் கிடைக்கக் வேண்டிய பங்கு கிடைக்கவில்லை. கல்விக்காக பதினாறு கோடி ரூபாய் தானே செலவழிக்கிறார்கள் என்று கேட்டால், இங்கே கல்வித் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது, அங்கே கல்வியினுடைய தரம் உயரவில்லை, எனவே அங்கே அதிகம் செலவழிக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விளக்கம் தந்தார்கள். ஒருவேளை இங்கே கல்வியிலே தரம் உயர்ந்திருக்கலாம். அதே நேரத்தில் சராசரி வருமானம் தமிழ் நாட்டிலேதான் தாழ்ந்திருக்கிறது என்று நிதி அமைச்சர் அவர்களே சென்ற ஆண்டில், இங்கே தெரிவித்தார்கள்; (Per Capita Income) இந்தியாவிலேவுள்ள எந்த மாநிலத்தையும் விட தமிழ் நாட்டிலே தான் சராசரி வருமானம் தாழ்ந்து இருக்கிறது என்று தெரிவித்தார்கள். தமிழ் நாட்டிலே ஒருவனுடைய சராசரி வருமானம் தாழ்ந்திருக்குமானால், அந்தச் சராசரி வருமானம் எந்த அளவு குறைந்திருக்கிறதோ, அந்த அளவு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே ஒதுக்கப்படுகிற நிதியின் அளவை உயர்த்தித் தருவதற்கு மத்திய சர்க்கார் முன்வந்திருக்கவேண்டும். ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்குப் பணம் ஒதுக்கும்போது மக்கள் தொகையையும், வாழ்க்கை நிலையையும் பார்த்து ஒதுக்கவேண்டும். ஆனால் கல்வித் துறைக்குப் பணம் ஒதுக்கும் போது, கல்வித் துறையிலே தமிழ்நாடு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து, குறைத்து ஒதுக்குகிறார்கள், தொழில் துறையிலே பணம் ஒதுக்கும்போதோ வட நாட்டிலே வளம் சிறந்திருக்கிறது, ஆகவே, மேலும் மேலும் தொழில்கள் வடநாட்டிலே ஏற்பட வேண்டும் என்ற முறையிலேயே வடக்கிற்கு அதிகமாக ஒதுக்கிறார்கள். இதிலே நீதி எங்கே இருக்கிறது? நேர்மை எங்கே இருக்கிறது? மத்திய சர்க்காரிலே காங்கிரஸ் அல்லாதவர்கள் நடத்தும் சர்க்கார் இருந்து, இங்கே காங்கிரஸ் கட்சியினர் ஆட்சியிலே இருப்பார்களானால், ஒருவேளை சொல்லலாம், அங்கே யாரோ இருக்கிறார்கள் என் செய்வது என்று. இங்கே உள்ளவர்களும் காங்கிரஸ்காரர்கள்; அங்கே உள்ளவர்களும் காங்கிரஸ்காரர்கள். இரண்டு இடங்களிலும் காங்கிரசே ஆட்சி நடத்தும்போது, சென்னை மாநில சர்க்காருக்கு நியாயமாக வரவேண்டிய பங்குத் தொகையைத் தராமல் மறுப்பது வருந்தத்தக்கது. வேறு என்ன செய்ய முடியும்? மாற்றுக் கட்சிகள் வருத்தம் தெரிவிக்கலாம். குறைகளைக் கூறிக் கண்டிக்க முடியும். குற்றத்தை எடுத்துச் சொல்ல முடியும். ஆனால் ஆளும் கட்சி அல்லவா எண்ணிச் செயல்பட வேண்டும்? மக்கள் பரிதவிக்கிற நேரத்தில் உதக மண்டலத்திலே உல்லாசத்திற்குப் போய்விடும் என்று மந்திரிகள் சொல்லுகிறார்கள். காரணத்துடன் அதை நாங்கள் மறுத்துச் சொன்னால், சட்ட மன்றத்திலே 150 பேர்கள் இருக்கிறோம், நாங்கள் பெரும்பான்மைக் கட்சி என்று வல்லமை பேசுகிறார்கள். இங்கே வல்லமை காட்டுவோர் பொது மக்களை சந்தித்து அவர்களிடம் சொல்லத்தான் போகிறார்கள். நாங்களும் பொதுமக்களிடத்திலே விளக்கத்தான் போகிறோம். உதக மண்டலத் திற்குச் செல்வது தேவைதானா, அங்கு செல்வதினால் வீண் செலவு ஏற்படும் அல்லவா என்று நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லியும் அதை இங்கே உள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள், ஆளும் கட்சியினர் கேட்காததால், எங்கள் கட்சி கண்டனத்தைத் தெரிவிக்கிறது. அதையேதான் நாட்டு மக்களிடமும் எடுத்துச் சொல்வோம். அதேபோலத்தான் நாட்டிலே உள்ள பல்வேறு நிலைமைகளைப் பற்றி மக்களிடத்தில் எடுத்துச் சொல்வதற்கு முன்னால், நாங்கள் இங்கே சட்ட மன்றத்திலே சொல்கிறோம் ஆளும் கட்சியினர் சிந்திக்கட்டும், தங்களுடைய கருத்தை மாற்றிக்கொள்ளட்டும், நல்ல முறையில் செயற்பட்டும், ஜனநாயகத்தைத் தவறவிட வேண்டாம் என்று விரும்பிக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. on Monday, the 9th February 1959.

The House then adjourned.

[7th February 1959]

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—STATUTORY ORDERS, RULES AND NOTIFICATIONS.

77. Notification issued with G.O. No. 4104, Revenue, dated 8th November 1958, fixing the rate of tax for races at Guindy and Ootacamund under sections 4 and 5 of the Madras Betting Tax Act, 1935 (Madras Act XX of 1935).

78. Notification issued with G.O. Ms. No. 3902, Revenue, dated 15th October 1958, declaring Mahadevimangalam village as inam estate under section 1 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

79. Notification issued with G.O. Ms. No. 3915, Revenue, dated 16th October 1958, regarding the withdrawal of compensation deposited in respect of certain villages transferred to Andhra State under third proviso to rule 3 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

7th February 1959]

APPENDIX

[Vide answer to starred question No. 86 asked by Sri K. Sattanatha Karayalar at the meeting of the Legislative Assembly held on 7th February 1959, page 239 supra.]

The edible fresh water fish and new varieties introduced in this State and results hereon.

(a) The following is a list of the important edible fresh water fishes of Madras State.

Zoological name.	Tamil equivalent or local name.	—
(1)	(2)	(3)
Cirrhhina cirrhosa ..	White carp ..	வெண்கெண்டை.
Cirrhhina roba ..	Roba ..	அரஞ்சான்.
Cirrhhina mnigala ..	..	..
Cattla Catla ..	Katla ..	தொப்பரின் தொனா மீன்.
Laboo fimbriatus ..	Fringe lipped carp ..	சேல் கெண்டை.
Laboo Kontius ..	Cauvery carp ..	கருமுழிக் கெண்டை.
Laboo Calbasu ..	..	..
Laboo Renita ..	Robu ..	ரோஹு.
Barbus dubius ..	Cockfish ..	கோழிமீன், கோழிஞ்சான் கெண்டை.
Balbus Carnaticus ..	Canatic carp ..	பவிரி மீன்.
Barbus Sarana ..	Sarana ..	பஞ்சால சாணிக் கெண்டை.
Barbus Tox ..	..	..
Barbus Hoxagonalepis ..	Chocolate masheer. ..	காமம்பை மீன்.
Barbus Chrysnoptoma ..	Olive carp ..	பஞ்சலை மீன்.
Ophiocepholus Striatus. ..	..	..
Ophiocepholus punctatus. ..	..	..
Ophiocepholus Gachau ..	..	..
Etioplus maculatus ..	..	..
Etioplus Sunatensis ..	Pearl Spot ..	செத்த கெண்டை.
Class garbus ..	..	..
Metopetrus notopterus ..	..	..
Chela ..	Silver fish ..	வெள்ளிச்சி மீன்.
Nallagonia attu ..	..	..
Mystum Seengnala ..	..	..
Myesus acr ..	..	..
Mystus vistalus ..	..	..
Mystus cavasius ..	..	..
Anguilla sp ..	..	..
Anabas sp ..	..	..
Nandus nandus ..	..	..
Rhyncoabella sp ..	..	..
Mastacembelus sp ..	..	..
Pangasius ..	..	..
Gourami ..	..	..
Silundia ..	..	..
Chanos ..	Milk fish ..	பால் மீன்.
Hilsa ..	..	..
Seccobranchus ..	..	..
Golden carp ..	..	..
Mirror carp ..	..	..
Scale carp ..	..	..
Reather carp ..	..	..
The tench ..	..	..
Trout ..	..	..
Tilapia ..	..	..

[7th February 1959]

(b) The following varieties were introduced into this State :—

Catla.—This fish which is native of the Krishna and Godavari Rivers was introduced into the Cauvery River.

Cirrhina Mrigala.—This quick growing carp is being annually imported into this State from Calcutta, since 1943 in large numbers and stocked in the important river systems and major reservoirs.

Labeo Rohita.—Large numbers of this fish are also got from Bengal annually since 1943 and stocked in the important rivers and major reservoirs.

The Trout.—This fish of the Nilgiri waters was introduced during the years 1906 and 1907 from Ceylon and New Zealand.

Mirror Carp, Scale Carp and Leather Carp.—These fish which are natives of Germany and suitable for higher Elevations were introduced into the waters of Nilgiris district in the year 1939.

Golden Carp and Tench.—Both the varieties were imported from England early during the century and stocked in the waters of Nilgiris district.

Gourami.—Gourami was introduced into this State from Mauritius and Java during 1926.

Tilapia.—A native of South Africa, this fish is extensively used for culture in the Far East. Owing to its great cultural value the fish was first introduced into Madras from Ceylon in September 1952.

(c) *Cutla*.—The repeated attempts on the Department at transplanting the fish has resulted in permanently establishing it in the Cauvery River system and it is now available in large number in the river system.

Cirrhina Mrigala and Labeo Rohita.—The fish stocked grew to good sizes and there are now evidences of their having bred in the Cauvery river system.

Trout.—This favourite of the angler has established in the hill streams and continued efforts are made to propagate them.

Golden Carp, Mirror Carp, Scale Carp and Leather Carp—have permanently established in the hill waters on the Nilgiris, Kodaikanal and Yercaud.

Tench is available in large numbers in the Nilgiris waters.

Gourami has established well in many of the tanks and ponds in our State. They are also recorded in the catches of Mettur Reservoir. Fingerlings of Gourami are periodically stocked into new waters.

Tilapia.—Tilapia is now available in many tanks of all districts in the State. Its prolific breeding habit has resulted in a considerable increase in the catches of many tanks in the State. Efforts are being made to establish the same in the backwaters and estuarine waters.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Monday, the 9th February 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAO) in the Chair.

I.—WELCOME TO HON. SPEAKER ON HIS RETURN FROM OVERSEAS TOUR.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வெளிநாடு சென்று திரும்பிவந்திருக்கும் கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு இந்த சபையின் சார்பில் நல்வரவு கூற விரும்புகிறேன். அவர் வெளிநாட்டில் பெற்றுள்ள அனுபவமும் அங்கே அவர் பார்த்துள்ளவைகளும் இந்த சபையின் நடவடிக்கைகளுக்கு மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். அவர் வெளிநாட்டிற்குச் சென்று இன்னும் நல்ல திடகாத்திரமான தேகத்துடன் திரும்பி வந்திருப்பது நம் எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சியை அளிக்கக்கூடிய விஷயம்.

MR. SPEAKER : கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கும் மற்ற கனம் அங்கத்தினர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கம். வெளிநாடுகளில், அங்குள்ளவர்கள் என்னை அன்போடும் மரியாதையோடும் வரவேற்றார்கள். நான் வெளிநாடுகளுக்கு இந்த சபையின் பிரதிநிதியாகத்தான் சென்றேன். ஆகையால் வெளிநாடுகளில் எனக்குச் செய்யப்பட்ட மரியாதைகள் இந்த சபைக்குத் தான் சேரும் என்று நான் திடமாகச் சொல்லலாம். நான் சென்றிருந்த நாடுகளில் என்ன என்ன பார்த்தேன், என்ன அனுபவங்கள் எல்லாம் பெற்றேன் என்பதை ஒரு நாள் இந்த சபையின் கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் சொல்ல வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். இந்த சபை சம்பந்தமாக எத்தனையோ விசேஷமான சமாசாரங்கள் உங்கள் எல்லோருக்கும் சொல்லப்பட வேண்டியிருக்கின்றன என்று நான் நினைக்கிறேன். அவைகளை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்வீர்களா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். என் அனுபவங்களையும் அபிப்பிராயங்களையும் உங்களிடம் சொல்லி உங்கள் ஆதரவைப் பெற வேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன். நீங்கள் எல்லோரும் இப்போது என்னை அன்புடன் வரவேற்றதற்கு உங்கள் எல்லோருக்கும் இன்னொரு முறை நன்றி செலுத்துகிறேன்.

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Wild life and birds

* 121 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to make a survey of the wild life and birds that are available in the State; and

(b) what the wild species are that are found in the Kanyakumari district and Shencottah taluk?

[9th February 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No such survey has so far been made in this State. However, the District Forest Officer, Gudalur, has been recently instructed to carry out the enumeration of the wild life in the Game reserves in the Mudumalai Range annually in the months of February-March and submit a report to the Government in April.

(b) Wild animals such as tiger, panther, deer, elephants, etc., which are commonly found in other parts of the State are found in the forest areas of Kanyakumari district and Shencottah taluk.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : முதலில் வட்டாரத்தில் காணப்பட்டிருப்பதைப் போன்று, இதர பாகங்களிலும் மிருகங்கள் காணப்படுகின்றனவே, அவைகளையும் “என்யூமெரேட்” பண்ணுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எல்லா மிருகங்களையும் கணக்கெடுக்கும் உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. ஆனால், ஆனைமலையிலும், கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலும்கூட “பர்ட் ஸாங்சவரி” களை அமைக்கலாம் என்ற உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது.

SRI A. A. RASHEED : Sir, have the Government any information as to the number of man-eaters in these forests?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Perhaps the Government have that information, but I do not have it with me now.

SRI V. SUBBIAH : வன விலங்குகளிலும், பறவைகளிலும், விவசாயப் பொருள்களை அழிக்கும் இனங்கள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட பறவைகள் பயிர்களை அழித்துவிடாமல் காப்பாற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படிப்பட்ட பறவைகளை அழிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : விவசாயத்திற்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் விலங்குகள் யாதாயினும் அவைகளைத் தவிர்க்க அரசாங்கம் அவ்வப்போது நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டு தான் இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் விவசாயிகளுக்கும் ஆதரவு அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI T. T. DANIEL : May I know whether any survey has been made, whether steps are being taken to preserve rare species and may I know when the Government would open the game sanctuary in Kanyakumari district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have just now answered that there is a proposal with the Government to have a game sanctuary in the Kanyakumari district.

Bird Sanctuary, Vedanthangal

* 122 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the steps taken to improve the Bird Sanctuary at Vedanthangal;

(b) whether there is any intention to ring the young ones in Vedanthangal; and

(c) if so, what steps are taken to do the same?

[9th February 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The Government have sanctioned the provision of the following facilities and improvements to the Vedanthangal Bird Sanctuary :

1. Increased water-supply to the lake at Vedanthangal.
2. Extension of the lake bund.
3. Insulating the ditch.
4. Restocking of Baringtonia trees.
5. Planting of fruit trees.
6. Construction of observation posts.
7. Provision of dust bin.
8. Provision of canteen.
9. Provision of bus service.
10. Declaration of the area as reserved land.
11. Prohibition of shooting of birds.
12. Prohibition of fishing.
13. Ban on photography.

(b) & (c) The answer is in the negative.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இப்போது வேடந்தாங்கலுக்குப் போய்வருவது மிகவும் கஷ்டமாக இருப்பதால், அந்த இடத்திற்குச் செல்ல பஸ் போக்குவரத்திற்கும், அங்கே ஒரு காண்டின் அமைப்பதற்கும் அரசாங்கம் முதலிடம் கொடுத்து ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இவைகள் கவனிக்கப்பட்டிருந்தான் வருகின்றன.

SRI A. A. RASHEED : Sir, is it a fact that some of the species of birds in this sanctuary migrate from Australia and Russia?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no doubt that some of the birds have migrated from very long distances, but I cannot say whether any birds have come from Australia or other countries.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : What is the Central aid we are receiving for the improvement of this bird sanctuary?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : We expect Central help for the construction of a Travellers' Bungalow in that place.

Permission to open IV Form in schools

* 123 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of applications received seeking permission to start IV Form during the year 1958-59;

(b) the number (i) permitted; and (ii) rejected; and

(c) whether particular reasons have been assigned in every case of rejection;

[9th February 1959]

(d) whether these applications were disposed of before the commencement of in academic year 1958-59; and

(e) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) 120, Sir.

(b) (i) 50 and (ii) 70.

(c) Yes, Sir, in all the cases in which the Government issued orders.

(d) All applications seeking permission to start Form IV during 1958-59 received well in advance of the beginning of the academic year were disposed of without delay. Orders of rejection or grant of permission might have been received by some managements after the commencement of the academic year.

(e) Some applications were received late and it was not therefore possible to dispose of them before the commencement of the academic year.

SRI S. LAZAR : 70 மனுக்கள் நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகள் நிராகரிக்கப்பட்டதற்கு பொதுவான காரணங்கள் என்னென்ன என்று கனம் அமைச்சர் தெரிவிப்பாரா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சாதாரணமாக, போதுமான கட்டிட வசதிகள் இல்லாதது, மனுச் செய்துகொண்டுள்ள பள்ளிக் கூடத்திற்குப் பக்கத்தில் வேறு பள்ளிக்கூடங்கள் இருப்பது, பள்ளிக் கூடத்திற்கு விளையாட்டு மைதான வசதி இல்லாதது முதலிய காரணங்களால் இவைகள் நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

SRI S. LAZAR : சம்பந்தப்பட்ட விதிகளின்படி, பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்கள் மிகப் பெரியவாக அமைக்கப்பட வேண்டியிருக்கின்றன. அவைகளை (விதிகளை) மாற்றியமைக்கும்போது, “சீப்-கன்ஸ்ட்ரக்ஷன்”-ல் கட்டினாலும் அனுமதி கொடுக்கலாம் என்னும் முறையில் அவைகளை மாற்றியமைக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த மாதிரியான கட்டிடம் தான் ஆரம்பத்தில் இருக்க வேண்டும் என்று இல்லை. கட்டிட வசதி முதலில் போதுமானதாக இருந்தால் அனுமதி கொடுத்து விடுகிறோம். பின்னர் ஸ்திரமாகக் கூடும்போது தகுந்த முறையில் கட்டிடங்கள் கட்டலாம். இருந்தாலும், ஆரம்பத்தில் ஓரளவு கட்டிட வசதி அவசியம்தான். இந்த அடிப்படையில்தான் அனுமதிகள் அளிக்கவோ மறுக்கவோ படுகின்றன.

SRI M. D. THIAGARAJA PILLAI : அநேக மனுக்கள் கட்டிட வசதி இல்லை என்ற காரணத்தைக்கொண்டு ஜில்லா போர்டாலும் அரசாங்கத்தாலும் மறுக்கப்படுகின்றன. எனவே, தனிப்பட்டவர்கள் ஜில்லா போர்டு பாடசாலைகளை ஏற்று நடத்த முன்வந்தால் அவர்களுக்கு அனுமதி அளிக்க அரசாங்கத்தார் முன்வருவார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது தனியாகக் கேட்கப்பட வேண்டிய கேள்வி. இது மூலக் கேள்வியுடன் சம்பந்தப்பட்டதில்லை.

SRI C. MUTHIAH : இதுவரையில் இந்த மனுக்களைப் பரிசீலித்து உத்தரவு போடுவதை டி.பி.ஐ. ஆபீஸே செய்துவந்தது. இந்த ஆண்டு இந்த அலுவல் கவர்ன்மெண்டுக்கு வந்ததற்குக் காரணம் என்ன? இன்னும் தாமதம் ஏற்படவில்லையா? இனிமேல் இந்தப் பொறுப்பு மீண்டும் டி.பி.ஐ.-யிடமே ஒப்படைக்கப்படுமா?

[9th February 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இவைகளை கவனித்து உத்தரவு போடுவதை டி.பி.ஐ.-யே செய்யலாம். மனுக்கள் நிராகரிக்கப்பட்டால் சர்க்காருக்கு அப்பீல்கள் வருகின்றன. அந்த சந்தர்ப்பங்களில்தான் சர்க்கார் உத்தரவு போட வேண்டியிருக்கிறது. சர்க்காருக்கு அப்பீல் அனுப்புவது வேண்டாம் என்றால், இந்தப் பொறுப்பை விட்டுவிடுவதற்கு நாங்கள் தயார்.

SRI S. LAZAR : மாணவர்களை மற்றப் பள்ளிகளுக்குச் செல்ல விடாமல் தன்னிடமே நிறுத்தி வைத்துக்கொள்ளும் பள்ளிகளுக்காவது அரசாங்கம் அதிகமான நிபந்தனைகளைப் போடாமல் அனுமதியளிக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த யோசனைப்படி அனுமதி அளிக்க ஆரம்பித்தால், ஒவ்வொரு பள்ளி நிர்வாகத்தினரும் தங்கள் பள்ளியிலேயே பிள்ளைகளை நிறுத்தி வைத்துக்கொண்டு அனுமதி கோர ஆரம்பிப்பார்கள். எனவே, எங்கெங்கே வசதிகள் இருக்கின்றனவோ, எங்கெங்கே பள்ளிக்கூடங்கள் அவசியமோ அங்கெல்லாம்தான் அனுமதி வழங்கப்படும்.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : “சீப்-டை-டிஸைன்” ஏதாவது கர்க்காரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? இல்லாவிட்டால் அது ஒன்றைக் கண்டுபிடிக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மக்களே “சீப் டிஸைன்” கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : இப்போது 10,000 ரூபாய்க்கு ஏற்கெனவே கர்க்கார் கிராண்டு வாங்கிய கிராமங்களுக்குக் கிராண்டு கிடையாது என்று விதிகள் இருக்கும்போது, பல பள்ளிகள் கிராண்டுகள் வாங்க முடியாமலிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட பள்ளிக் கூடங்களில் போதிய வசதிகள் செய்துகொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது “லோகல் டெவலப் மெண்ட்” சம்பந்தப்பட்ட விதிகளைப் பொறுத்தது. இதற்கும் மூலக் கேள்விக்கும் சம்பந்தமில்லை.

Economic condition of the Harijans

* 125 Q.—SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஹரிஜன சமூகத்தினர் பொருளாதாரத் துறையில் முற்போக்கு அடைய என்னென்ன நடவடிக்கை 1957-58-ல் அரசாங்கத்தாரால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன?

(ஆ) இதற்கென ஒதுக்கியுள்ள தொகை எவ்வளவு?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Though the activities of the Harijan Welfare Department as a whole are generally calculated to improve the economic conditions of the Scheduled Castes, the Government sanctioned in 1957-58 special schemes for the grant of financial assistance to 4,627 Scheduled Caste families at Rs. 285 each for agricultural purposes like the purchase of plough bulls, agricultural implements and seeds and to 242 Scheduled Caste families at Rs. 1,500 each for sinking irrigation wells. In addition to the continuance of 22 Cottage Industrial Co-operative Societies started in the previous year, eleven new cottage industrial

[9th February 1959]

co-operatives were started in 1957-58 to benefit 981 Harijans. Subsidies in the shape of tools and materials were given to 680 technically trained persons to settle down in trade or business.

(b) A sum of Rs. 23.82 lakhs was allotted for these special schemes in 1957-58.

SRI P. G. MANICKAM : ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலுமுள்ள ஹரிஜனங்களுடைய பொருளாதார நிலை உயர வேண்டுமென்றால் ஆங்காங்கு கைத்தொழில் பயிற்சி நிலையங்கள் ஏற்படுத்துவது அவசியமென்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ள கூடிய விஷயமாகையால் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒவ்வொரு கைத்தொழில் பயிற்சி நிலையம் ஏற்படுத்த சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கூட்டுறவு முறையில் எங்கெல்லாம் கைத்தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் வேண்டிய உதவி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அவைகளில் பயிற்சி பெறுகிறவர்களுக்கு மான்யமும் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI M. D. THIAGARAJA PILLAI : ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக அநேக லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் ஒவ்வொரு சேரியிலிருந்தும் மிக அவசியமான குடி தண்ணீர் வசதி, ரஸ்தா வசதி போதாது என்று வருகிற அநேக மக்கள்களைப் பரிசீலனை செய்து திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு, போதிய இன்ஸ்பெக்டர்கள் இல்லாததால் மிகத் தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அதிகப் படி இன்ஸ்பெக்டர்களை நியமிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இக்கேள்வி, ஹரிஜனங்களின் பொருளாதார முன்னேற்றத்தைக் கொண்டுவருவதற்கான கேள்வியாகும். ஹரிஜனங்கள் வாழ்கிற இடங்களில் பாதைகள் இல்லாவிட்டால் நிலத்தை அகவயர் செய்து பாதைகள் அமைக்க துரிதமாக ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும்.

SRI S. LAZAR : அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச்சொல்லிய சலுகைகளும், வசதிகளும் ஹரிஜன கிருஸ்துவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறதா ? அப்படி கொடுக்கப்படாததற்கு காரணங்கள் என்ன ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இவை, ஹரிஜன கிருஸ்துவர்களுக்கு கிடையாது. மத்திய அரசாங்கம் எந்த அடிப்படையில் இந்த நிதியை கொடுக்கிறதோ அந்த அடிப்படையில்தான் செலவழிக்கப்படுகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Pablo boats

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri M. Jagannathan is not in his seat. The question and answer will be printed in the official proceedings.

(Sri A. A. Rasheed rose.)

MR. SPEAKER : If the hon. Member wants to put the question, he must get up quickly.

* 126 Q.—**SRI A. A. RASHEED** (on behalf of Sri M. Jagannathan) : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the number of Pablo type fishing boats distributed so far to the South Arcot district;

[9th February 1959]

(b) the number of boats distributed to each of the places in the district; and

(c) the number of boats distributed to Cuddalore areas?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) Five.

(b) Sonakuppam—Two.

Kilalai—One.

Porto Novo—One.

Cuddalore—One.

(c) Three.

Nathaswaram

* 127 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) நாதஸ்வரம் செய்யும் தொழிலை வளர்க்கத் திட்டம் ஏதேனுமுண்டா ?

(ஆ) அப்படியானால், அதன் விவரம் என்ன ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்தத் தொழில் தெரிந்தவர்கள் மிகச்சிலரேயிருப்பதால் இந்த நாதஸ்வரம் செய்கிற தொழிலுக்கு நாம் புத்தியூர் கொடுக்கவில்லையானால் அடுத்த தலைமுறையில் இந்த வேலை செய்கிற ஆட்களை இல்லாமல் போய்விடுவார்கள். அதற்கு அரசாங்கம் என்ன ஏற்பாடு செய்ய யோசித்திருக்கிறது ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எனக்குத் தெரிந்த வரையில் இந்த தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள நரசிங்கம்பேட்டை என்ற கிராமத்தில்தான் செய்கிறார்கள். இதைச் செய்வதில் கஷ்டமொன்றுமில்லை. வீணை செய்வது போல் அல்ல. மேலும் அகிலயிந்தியா ஹான்ட்டிகிராப்ட்ஸ் போர்ட் அரசாங்க உதவிபெற்று சங்கீதவாத்யாலயம் ஒன்றை சென்னையில் அமைத்திருக்கிறது. அதிலுள்ள மாணவர்களுக்கு சங்கீத கருவிகள் செய்ய சொல்லிக்கொடுக்கப்படுகிறது. அதில் நாதஸ்வரமும் செய்யலாம்.

SRI M.R. KANDASWAMI MUDALIYAR : இது, கலைகளில் மிகச் சிறந்த கலையாக இருப்பதால் இது வளர்ச்சி பெறுவது அவசியம். ஆகவே இந்தக் கலையில் பயிற்சி பெறக் கூடியவர்களுக்கு அரசாங்கம் ஏதாவது ஒத்தாசை புரிகிறதா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது, நாதஸ்வரம் செய்வதைப் பற்றிய கேள்வி. கலையைப் பற்றியதல்ல. கலைப் பயிற்சிக்கு ஆதரவு கொடுக்க தேவஸ்தானங்கள் சார்பாக ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

[9th February 1959]

SRI V. K. KRISHNAMURTHY : இசைக் கருவிகளில் ஒன்றாகிய யாழ் உற்பத்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் தனி முயற்சி எடுத்து உதவி செய்யமுடியுமா என்று கேட்டுக்கொள்வதுடன் இது மிகவும் கடுமையானது என்று அமைச்சர் அவர்களே கூறியிருப்பதால் தனியாக இதற்கு சலுகைகள் கொடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஆம், அதற்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டு வேண்டிய ஆதரவு அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

Ambar charkas

* 128 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்த மாநிலத்திற்கு ஆண்டுதோறும் எத்தனை அம்பர் ராட்டை தேவையாயிருக்கிறது ?

(ஆ) இவை எங்கே செய்யப்படுகின்றன ?

(இ) இதற்குத் தேவையான இரும்பு உறுப்புகள் இங்கே தாயாராஜிதா ? இல்லையெனில் எங்கிருந்து வருகிறது ?

(ஈ) அவற்றை இங்கே தயாரிக்க என்ன முயற்சி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ?

(உ) எப்போது அவ்வேலை பூர்த்தியாகும் ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Nine thousand Ambar charka sets will be required by this State during 1958-59 and 21,000 Ambar charka sets will be required during 1959-60.

(b) At present, complete Ambar charkha sets are manufactured at the Saranjam Karyalayas at Guindy in Madras and Pettai in Tirunelveli district. The remaining four Saranjam Karyalayas at S.V. Nagaram in North Arcot district, Vadalur in South Arcot district, Tirupur in Coimbatore district and Tiruchirappalli in Tiruchirappalli district will start production of complete Ambar charka sets early this year.

(c) The metallic parts required for the manufacture of Ambar charkha sets are not manufactured in this State at present. The metallic parts required by the Saranjam Karyalayas for the manufacture of Ambar Charkha sets are now being purchased from the Khadi and Village Industries Commission.

(d) This Government have set up a Central Workshop at Madras for the manufacture of the metallic parts required for assembling of Ambar charka sets.

(e) Even though the construction of the building for the Central Workshop at Madras has been completed, the workshop could not start functioning for want of certain machinery required for the manufacture of the metallic parts for the Ambar charka sets. These items of machinery are not available in India at present and they have to be imported from foreign countries such as United Kingdom, Germany, etc. As sanction of foreign exchange is necessary, this Government have taken up the matter with the Union Government. Orders of the Government of India for the sanction

[9th February 1959]

of foreign exchange applied for are still awaited. The Central Workshop will go into production only after receipt of all items of machinery required for the manufacture of metallic parts for Ambar charka sets.

SRI A. VEDARATHNAM : ஏராளமான அம்பர் சர்க்கா இந்த மாநிலத்தில் தேவையாயிருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் அதற்கான இரும்புக் கருவிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய இயந்திரங்கள் எப்பொழுது நம் மாநிலத்திற்கு கிடைக்குமென்று அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கிறது ? அது வரையில் வெளியில் இருந்துதான் வாங்கவேண்டுமா ? இங்கு செய்யக் கூடியவற்றையாவது செய்ய முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதுபற்றி எல்லாவித முயற்சிகளும் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுவருகின்றன. ஆனால் எப்பொழுது எல்லா இயந்திரங்களும் கிடைக்குமென்று நான் சொல்வதற்கில்லை.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : அம்பர் ராட்டைக் கொண்டு நூற்பவர்களுக்கு அதிகக் கூலி கிடைப்பதால், இரும்பு கிடைக்க வில்லை என்ற காரணத்தை வைத்து நிதானமாக இல்லாமல் வெளியிலிருந்து இரும்பு தருவித்து சீக்கிரம் இந்த அம்பர் ராட்டை எல்லாவிடங்களிலும் பரவலான முறையில் கிடைக்கும்படிச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் துரிதமாக வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க முயற்சி எடுக்குமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அங்கத்தினர் கூறியது போல் அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பது என் பதிலிருந்து விளங்கும்.

SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM : அம்பர் சர்க்கா செய்வது ஒரு இலாகாவும் அதை விநியோகிப்பது இன்னொரு இலாகாவும் என்று இருப்பதால் விநியோகம் செய்வதில் தடை ஏற்படுகிறது. அம்பர் சர்க்கா டயரக்டர் அவர்களிடத்தில் அம்பர் சர்க்கா செய்கிற பொறுப்பையும் கொடுத்தால் அவைகளை விநியோகிப்பதிலும் புது பரிசிரமாலயங்கள் திறப்பதிலும் தாமதம் ஏற்படாது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்து அதற்கு ஒரு விளக்கம் தருவார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அம்பர் சர்க்கா செய்வது ஒரு தொழில். ஆகவே அது தொழில் இலாகாவிடம் இருக்கிறது. அதையும் காதி டயரக்டர் அவர்களிடம் கொடுத்தால் அவர் வேலை அதிகப் படும். இப்பொழுதுள்ள முறையில் எவ்வித கஷ்டமும் இல்லை.

House-rent allowance

* 129 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal to give House-rent allowance to Government servants, who draw less than Rs. 150 per mensem, serving in villages?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is no such proposal under consideration.

SRI A. A. RASHEED : Sir, do the Government servants working in the City and towns get any house-rent allowance? If so, how much?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : They get house-rent allowance. But I do not have the figures with me now.

[9th February 1959]

Prizes to Harijan students

* 130 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1956, 1957, 1958-ல் பரீட்சையில் தேர்ச்சி பெற்ற ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும், மாணவிகளுக்கும் பரிசுகளை வழங்குவதற்காக ஒதுக்கப் பட்ட தொகை எவ்வளவு?

(ஆ) ஒவ்வொரு வருஷமும், எத்தனை பேர்களுக்கு எத்தனை ரூபாய் கள் மதிப்புள்ள என்னென்ன பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) No amount was allotted for the year 1956-57 and 1957-58. During the current year a sum of Rs. 1,560 has been sanctioned towards the award of medals to the Harijan students who came out successful in the 1957 S.S.L.C. Examination in each district.

(b) No prizes have been given so far.

SRI P. G. MANICKAM: எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வகுப்பைத் தவிர மேல் வகுப்பு பரீட்சையிலும் தேர்ச்சி பெறுகிற மாணவர்களுக்குப் பரிசு கொடுப்பார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: அப்படி இல்லை.

Veterinary Colleges

9-20 a.m. * 131 Q.—SRI A. VEDARATHNAM: கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) நம் மாநிலத்தில் எத்தனை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன?

(ஆ) இவற்றில் ஆண்டுதோறும் படிக்கும் மாணவர்கள் எத்தனை பேர்?

(இ) இவர்கள் எந்தெந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்? எத்தனை பேர்?

(ஈ) ஆண்டுதோறும் நம் மாநிலத்தில் கால்நடை மருத்துவரின் தேவை என்ன? அதில் பற்றுக்குறை ஏதேனும் உண்டா?

(உ) அப்படியானால், அதை நிவர்த்திக்க அரசாங்கம் என்ன முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) One college in Madras City.

(b) The number of students admitted to the B.V.Sc. Course every year is 120.

(c) Madras	...	...	...	77
Andhra Pradesh	...	...	...	28
Mysore	...	...	...	5
Kerala	...	...	...	2
Jammu and Kashmir	...	...	...	4
Foreign students nominated by the Govern- ment of India	...	...	...	6
Demobilised personnel, etc.	...	...	...	3

Total ... 120

[9th February 1959]

(d) Average annual requirements about ... 110
Estimated deficit per year ... 30

(e) Total admissions to the B.V.Sc. Course were increased from 80—100 during the academic year 1955-56 and again from 100 to 120 from 1956-57 onwards. The Government of India have also been addressed to dereserve the 23 seats allotted to Andhra Pradesh as they have since got increased facilities in their State itself and their final reply is awaited.

SRI A. VEDARATHNAM: நம்முடைய மாநிலத்தில் கால்நடை மருத்துவர்களுடைய பற்றுக்குறை மிகமிக அதிகமாக இருப்பதால் பல ஆஸ்பத்திரிகளைத் திறந்தும் அங்கே இன்னும் டாக்டர்களை நியமிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அதிகமான பேர்களுக்கு கால்நடை வைத்தியப் பயிற்சியை அளிக்க அக் காலேஜில் ஷிப்டு முறையை அனுசரிக்க இந்த அரசாங்கத்தார் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இந்தப்பற்றுக் குறையை நீக்க வேண்டுமென்று தான் வெடர்னரி காலேஜில் சேர்ந்து படிக்கக் கூடிய மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். ஷிப்டு முறையை ஏற்படுத்துவது என்பது முடியாத காரியம். அதற்கு லாபரடரி வசதி வேண்டும்.

SRI V. SUBBIAH: போஸ்ட் கிராஜுவேட் மாணவர்களுக்கு நம் ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு ஸ்டைபண்ட் கொடுக்கப்படுகிறது?

MR. SPEAKER: அடுத்த கேள்வி போஸ்ட் கிராஜுவேட்டைப் பற்றியது. இந்த உபகேள்வியை அதில் போடுங்கள்.

SRI M. R. KANDASWAMY MUDALIYAR: போதுமான கால்நடை வைத்தியர்கள் இல்லாத காரணத்தினால் அங்கே உள்ள ஆடு மாடுகள் நஷ்டம் அடைகின்றன. ஆகையால் ஷிப்டு முறையை வெடர்னரி காலேஜில் அனுசரிப்பதானது கொஞ்சம் அனுசூனமாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினால் அமைச்சர் அவர்கள் அதை ஏற்படுத்த முன் வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: முன்பே கனம் வேத ரத்தினம் அவர்களுடைய கேள்விக்கு நான் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். அதாவது ஷிப்டு முறையை ஏற்படுத்துவது அசெளகரியமானது, சாத்தியமில்லை என்று சொன்னேன்.

SRI V. R. RAMASWAMY MUDALIYAR: I understand that both in the Kerala and Mysore States, they have started Colleges. If it is a fact, will the Hon. Minister kindly address the Government of India and see that no seats are allotted to those States?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: After all, we allot very few seats for those States. I shall, however, look into the question.

Veterinary Colleges

* 132 Q.—SRI A. VEDARATHNAM: கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) கால்நடை கல்லூரியில் உயர்தரக் கல்லூரி வகுப்பு (Post-Graduate) எப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டது?

(ஆ) இந்த வகுப்பில் எந்தெந்த மாநிலத்தவர் எத்தனை பேர் படிக்கிறார்கள்?

(இ) கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியை விஸ்தரிக்கும் உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்குண்டா? அப்படியாயின் அதன் விபரம் என்ன?

[9th February 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) On 1st September 1958.

(b) Eighteen students belonging to different States as stated below are undergoing the course :—

	Students.
Madras	9
Andhra Pradesh	5
Mysore	1
Kerala	1
Bihar	1
Orissa	1

(c) Yes.

Three more groups in the M.V.Sc. Degree course with nine students for each group are proposed to be introduced from 1959-60 onwards as follows :—

Group III—

Physiology,
Pharmacology, and
Therapeutics.

Group IV—

Anatomy,
Surgery, and
Gynaecology.

Group V—

Medicine,
Hygiene, and
Meat Inspection.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்த மாநிலத்திலேயே கால்நடை மருத்துவர்கள் பற்றுக்குறையாக இருக்கும்போது வெளி மாகாணத்து மாணவர்களை இங்கே சேர்க்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? அந்த அந்த மாநிலங்களிலேயே அவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கும்படியாகச் செய்ய முடியாதா? அல்லது வேறு மாநிலங்களிலே உள்ள கால்நடைக் கல்லூரிகளில் படிக்க வசதி செய்யக்கூடாதா? அதுவும் நம்முடைய பற்றுக் குறை நீங்கும் வரைக்கும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது போஸ்ட்-கிராஜ் வேட் பற்றியது. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் உள்ள கல்லூரியில் அமைக்க முடியாது. ஆகவே மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதியைப் பெற்று இங்கே ரீஜனல் போஸ்ட்-கிராஜ்வேட் கோர்ஸ் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆகவே இதர மாகாணத்தவர்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

SRI V. SUBBIAH : போஸ்ட்-கிராஜ்வேட் மாணவர்களுக்கு ஸ்டைபண்ட் கொடுக்கப்படுகிறதா? கொடுக்கப்படவில்லையென்றால் கொடுக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஸ்டைபெண்டு ஓரளவு கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதைப்பற்றிய தகவல் என்னிடம் இல்லை.

[9th February 1959]

Institute of Veterinary Preventive Medicine, Ranipet

* 133 Q.—SRI S. B. ADITYAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the employees working in the Institute of Veterinary Preventive Medicine, Ranipet, have been made permanent; and

(b) whether they are given weekly off-day?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The employees 'mazdoors' working in the Institute of Veterinary Preventive Medicine, Ranipet, are paid from contingencies and are not governed by any statutory rules. The question of making them permanent does not arise. However, they are retained permanently according to the number of posts sanctioned.

(b) Yes. The mazdoors are permitted to avail themselves of the afternoon on Sundays and other authorised public holidays by turns (half the staff working and the other half availing the holidays) without dislocation to the normal work of the institute.

SRI S. B. ADITYAN : ஒரு வருஷம் அல்லது இரண்டு வருஷம் காலவரை ஏற்படுத்தி அதற்கு மேலும் தொடர்ந்து வேலை செய்து வருகிற தொழிலாளர்களை பர்மனென்ட் செய்ய ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றித் தனி யாகக் கேள்வி போட்டால் நான் பார்த்து பதில் சொல்கிறேன்.

Irrigation facilities

* 134 Q.—SRI M. JAGANNATHAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the reply given to starred question No. 635 on 30th September 1958, the nature of further action taken for providing irrigation facilities to the villages of Kanthadu and Kottikuppam in Tindivanam taluk, South Arcot district?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The proposals for the provision of irrigation facilities to the villages of Kanthadu and Kottikuppam in Tindivanam taluk of South Arcot district by forming irrigation tanks in these villages have been dropped after careful examination by the Chief Engineer (Irrigation) and the Collector of South Arcot.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : May I know the reasons to why this proposal was dropped?

THE HON. SRI P. KAKKAN : காந்தடு கிராமத்தில் புதியதாக ஒரு குளத்தைச் செப்பனிட வேண்டுமானால் அதனால் பிரயோஜனமில்லை. முப்பது, முப்பத்திரண்டு ஏக்கராவுக்குத்தான் பயன்படும். 15 டன் தான் லாபகரமாக இருக்கிறது. செலவு அதிகமாகிறது. தவிர ஹரிஜனங்களை பாதிக்கிறது என்பதனால் அது கைவிடப்பட்டிருக்கிறது.

[9th February 1959]

Temple Executive Officers

* 135 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether Executive Officers of the Hindu Religious and Charitable Endowments Board are entitled for pension or Provident Fund; and

(b) whether it is a fact that the service conditions of the Non-Gazetted Government Officers are applicable to the Executive Officers of the Temples?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) No, Sir.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: இவர்களுடைய சர்வீசும், நிபந்தனையும் கிட்டத்தட்ட என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு இருப்பது போலவே இருக்கிறதா இல்லையா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இவர்கள் குறிப்பிட்ட தேவஸ்தானத்தில் சிப்பந்திகளாக இருக்கிறார்கள். அறநிலைய பாதுகாப்பு இலாகா சிப்பந்திகளும் அல்ல.

SRI C. MUTHIAH: அவர்களுடைய விண்ணப்பத்தின் பேரில் இந்த ஆண்டாவது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும்படியாக தேவஸ்தான இலாகா அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு போட முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அதைப்பற்றி அறநிலைய பாதுகாப்புக் கமிஷனர் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

Pest attack on paddy crops in Tirunelveli district

* 136 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the taluk and the area under paddy crops in each taluk affected by pest in Tirunelveli district recently; and

(b) the loss in the production of paddy due to the pest attack?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Taluks and area affected—

	acres.
Srivaikuntam	300
Tenkasi (including Shencottai)	700
Kovilpatti	250
Sankarankoil	200
Ambasamudram	1,000
Tirunelveli	800
Tiruchendur	200
Total	3,450

(b) The loss will be about 10 to 15 per cent.

[9th February 1959]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: விளைவு பாதிக்கப்பட்ட இந்த வட்டாரத்திலுள்ள நிலங்களுக்கு கிஸ்தி ரெமிஷன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கிஸ்தி ரெமிஷனுக்கு இடம் இருந்தால் அதை ரெவின்யூ இலாகா கவனிக்கும்.

Charcoal bags

* 137 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) விறகு வண்டிகளுக்கு அனுமதிச்சீட்டு இருப்பதுபோல் கரி மூட்டைகளை ஏற்றிச் செல்ல அனுமதி உண்டா?

(ஆ) இல்லை என்றால் ஏன்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) Under the existing rules, no permit is necessary for the transport of charcoal under the Timber Transit Rules worked by the Forest Department. A proposal to bring charcoal within the scope of the rules is separately under consideration.

9-30 a.m.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: ஸார், இப்பொழுது காடுகளை வைக்க வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் விறகு வண்டிகள் போனால் மட்டும் அனுமதி வாங்கிக் கொண்டு போகவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் கரியாக ஆக்கி எந்த விதமான அனுமதியும் இல்லாமல் நூற்றுக்கணக்கான டன்கள் கொண்டு போகும் நிலைமை இருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இது பற்றிக் கவனிக் கப்பட்டு வருகிறது என்று முன்பே சொன்னேன்.

Pottery articles to the Industrial Exhibition

* 138 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

வட ஆற்காடு ஜில்லா, குடியாத்தம் தாலூகா, கரிகேரியில் செய்யும் மண் பாண்டங்களை சர்வதேசக் கண்காட்சிக்கு அனுப்பப்பட்டது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No pottery articles produced at Karigiri were sent to any International Exhibition

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: ஸார், வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய Assistant Director of Fisheries அவர்களால் இந்த மண் பாண்டங்களை சர்வதேசக் கண்காட்சிக்கு அனுப்பப்பட்டதா? நேருஜி அவர்கள் கூட அதைப் பார்த்து பாராட்டியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பெருமை தரக்கூடிய இந்த மண் பாண்டங்களை மேலும் செய்ய அரசாங்கம் தனியாகப் பணம் ஒதுக்கி இதைத் தீவிரப் படுத்த முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: தமிழ்நாட்டில் இந்தியாவுக்கு இத்தகைய மண் பாண்டங்களை நடைபெற்றதாகத் தெரியவில்லை. இந்தத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்ய கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

[9th February 1959]

Untouchability (Offences) Act

* 139 Q.—SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI (on behalf of Sri M. Jagannathan): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answers given to unstarred question No. 5 placed on the table of the House on 24th March 1958, the reasons for the non-disposal of 54 cases of offences committed under the Untouchability (Offences) Act of 1955, in 1955-56?

THE HON. SRI P. KAKKAN: All cases pending disposal at the end of the year 1955-56 have already been disposed of.

Suppression of Immoral Traffic Act

* 140 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there is any proposal to make suitable changes in the Suppression of Immoral Traffic Act in view of the Court's order that only Deputy Superintendent of Police should prosecute under the above Act?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the answer is in the negative.

SRI N. K. PALANISAMI: கோர்ட் முடிவுப் பிரகாரம் ஒரு டிபுடி சூப்பிரண்டுதான் இந்தக் குற்றத்துக்காக ஒருவரைப்பற்றி பிராது செய்ய முடியும் என்று தீர்ப்பு இருப்பதன் காரணமாக இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: முன்பே அரசாங்கம் உத்தரவு இட்டிருப்பதாகச் சொன்னேன். நகரில் Assistant Police Commissioner என்றும், அதற்குக் கீழ் இருக்கக்கூடாது என்றும், ஜில்லாக்களில் Deputy Superintendent of Police என்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI A. A. RASHEED: Sir, what is the number of cases charge sheeted in 1958 under this Act?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to have notice, Sir.

Delinquent children

* 141 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(i) the steps taken by the Government to treat delinquent children in a scientific manner; and

(b) Whether any Degree-holders are employed for treating such children?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The training afforded to delinquent children in the Certified Schools is reformatory rather than punitive in character. Vocational and educational training is imparted to these children by experienced officers some of whom have undergone technical training. Many of the officers

[9th February 1959]

and subordinates in the Certified Schools have undergone training under the Honorary Adviser in Psychology in the Department of Certified Schools and Vigilance Service. The problem cases among the Children are sent to the Juvenile Guidance Bureau, Madras, for clinical study and advice.

A committee has been appointed by Government for the purpose of preparing a scheme for the re-organization of the educational and vocational training of children in the Certified Schools.

Dr. G. D. Boaz, Professor of Psychology, University of Madras, has been appointed by Government as an Honorary Adviser in Psychology in the Department of Certified Schools and Vigilance Service.

(b) All the Gazetted Officers in the Certified Schools are degree holders. Under the rules direct recruits to the post of Assistant Superintendents have to be degree-holders.

SRI N. K. PALANISAMI: இனம் குற்றவாளிகளையும், அனாதைச் சிறுவர்களையும் ஒரே இடத்தில் வைத்து அவர்களுக்கு “ட்ரெயினிங்” கொடுக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவர்களுக்கு தனித்தனியாக “ட்ரெயினிங்” கொடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இது பற்றிச் சமீபத்தில் இந்த மன்றம் ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றி இருக்கிறது. அந்தச் சட்டப் படி சில ஏற்பாடுகள் புதிதாக எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

Shifting of Magistrate's Court at Nannilam

MR. SPEAKER: அங்கத்தினர் இல்லாததால் கேள்வி பதில் சட்டசபை நடவடிக்கைகளில் போடப்படும்.

* 142 Q.—SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY: கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—தஞ்சை ஜில்லா, நன்னிலம் தாலுகாவில் தலைநகரத்திலிருந்த மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டைத் திருவாரூருக்கு மாற்றியதன் காரணங்கள் யாவை?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Nannilam is not easily accessible to the majority of the villages lying in the territorial jurisdiction of the Sub-Magistrate. There is no residential Bar as such at Nannilam. Litigant public from the villages in Kodavasal and Koradacheri Police station limits have to pass through Tiruvarur to reach the Court House at Nannilam. Tiruvarur is a religious and commercial centre and a junction of railway lines and roads. At Tiruvarur there is a District Munsiff's Court with a permanent Bar for legal aid. It is easily approachable from all the villages in the jurisdiction of the Sub-Magistrate. For the reasons mentioned above the Sub-Magistrate's Court at Nannilam was shifted to Tiruvarur.

Madras Commercial Crops Markets Act, 1933

* 143 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the steps taken by the Government to implement the Expert Committee's recommendations made in its report on the review of the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933?

[9th February 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government have, in consultation with the Heads of Departments concerned, examined carefully the various recommendations of the Expert Committee on Marketing Legislation and have arrived at decisions on them. To implement these decisions, a comprehensive Marketing Bill is being drafted and will be introduced in the Legislature shortly.

SRI A. GOVINDASAMY: இந்தக் கமிட்டியார் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள மணிலா பயிரிடுகிற விவசாயிகளுக்கு நல்ல பொறுக்கு விலை வாங்கித் தருமாறு சிபாரிசு செய்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: என்னிடம் இப்பொழுது தகவல் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லுகிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI: கமிஷன் முறை ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்ற முக்கியமான சிபாரிசு சர்க்கார் கொண்டு வரப்போகும் மசோதாவில் இடம் பெறுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இந்தச் சட்டத்தி லட்சியமே அதுதான்.

MR. SPEAKER: The hon. Member must not anticipate what is coming before the Legislature.

SRI A. GOVINDASAMY: ஏற்கனவே தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் மணிலா மார்க்கெட் கமிட்டி விவசாயிகளுக்கு நல்ல பொறுக்கு விலைகளை வழங்கி வந்தது என்பது அரசாங்கத்துக்குத் தெரியுமா? மீண்டும் அந்தப் பொறுக்கு விலைகளைக் கொடுக்க அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதைப் பற்றித் தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லுகிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI: இந்த மாதிரி மார்க்கெட்டை எல்லா ஜில்லாக்களிலும் விஸ்தரிப்பதற்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: புதிதாக சட்டம் ஏற்படுத்திய பிறகு எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் இந்த மார்க்கெட் வசதி ஏற்படுத்துவது என்பது சர்க்காரின் நோக்கம்.

Special Police Forces

* 144 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI:** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the present strength of—

(i) the Special Armed Police in the State; and

(ii) the Malabar Special Police retained in this State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (i) The strength of the Special Armed Police is one Headquarter company and 14 active companies (including companies formed of Tamilian Personnel repatriated from Andhra Pradesh).

(ii) Half Headquarter company and 6 active companies.

SRI N. K. PALANISAMI: இந்த மலபார் ஸ்பெஷல் போலீஸ் என்று இன்னும் தனியாக வைத்துக் கொண்டிருப்பதின் காரணம் என்ன? ஏன் ஸ்பெஷல் ஆர்ட்டு போலீஸ் என்று பொதுவாக வைக்கக்கூடாது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அவ்வாறு இரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்ப்பதிலும் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது மலபார் ஸ்பெஷல் போலீஸ் என்று முனைதாக ஏற்படுத்தப்பட்டதில் சில பேர் இன்னும் இருக்கிறார்கள்.

[9th February 1959]

SRI A. A. RASHEED: Sir, when do the Government propose to have a joint Armed Police Force for South India?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I cannot tell the hon. Member when such a common Force will come into existence.

SRI S. LAZAR: Is there a proposal to do away with the Malabar Special Police, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There is at present no such proposal.

Ex-Criminal Tribes in Tirunelveli district

* 145 Q.—**SRI T. VELUCHAMI:** Will the Hon. Minister for Public Works be pleased to state—

(a) what are the schemes sponsored by the Central Government and the State Government with regard to starting of Industries for the uplift of ex-Criminal Tribes in Tirunelveli district; and

(b) the amounts available under the various schemes?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) & (b) A lump sum provision of Rs. 2 lakhs has been made for the starting of small scale industries like the manufacture of bricks, tiles, hume pipes, etc., for the welfare of ex-Criminal Tribes in the State during the current year. The detailed schemes for the Tirunelveli district are still under the investigation of the Director of Industries and Commerce.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: செங்கல் தொழிலை சங்கரன் கோயில் பகுதியில் ஆரம்பிக்க சர்க்கார் திட்டமிட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: எந்த இடத்தில் ஆரம்பிப்பது என்பது பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: இன்னும் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்றால் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் இந்த ஆண்டில் செலவு செய்யப்படுமா? அப்படியானால் எப்பொழுது?

MR. SPEAKER: அதை எப்படிக்கேட்க முடியும்?

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: மாஜி குற்றப் பரம்பரை யினருக்காக அதிக அளவில் சிறு கைத்தொழில்களை ஆரம்பிக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: எந்த இடத்தில்?

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: சங்கரன்கோயில், நாங்குனேரி, கோயில்பட்டி தாலுகாக்களில்.

THE HON. SRI P. KAKKAN: திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் எந்த இடத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்பதும் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று முன்பே பதில் சொன்னேன்.

[9th February 1959]

Sugar factory

* 146 Q.—SRI A. GOVINDASAMY : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வளவனூரில் தனியார் ஒருவருக்கு சர்க்கரை ஆலை கட்டுவதற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கலாமென்று மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபாரிசு செய்யப்பட்டதா?

(ஆ) அப்படியானால், அதன் முடிவு என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The application was rejected by the Government of India as there is no spare capacity available for production of Sugar.

SRI A. GOVINDASAMY : வளவனூரில் கூட்டுறவு முறையிலாவது ஒரு சர்க்கரை ஆலையை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன் வருமா? இப்பொழுது 5 ஏ.மல் விஸ்தீரணத்திற்குள்ள்தான் கரும்புகளை வாங்கலாம் என்ற இடையூறு நெல்லிக்குப்பம் ஆலையில் காரணமாக இருப்பதால் வளவனூரில் ஆலை அமைக்க முன் வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது பற்றி அரசாங்கம் கவனித்துக் கொண்டுதான் வருகிறது. ஆனால் இதற்கு வேண்டிய இயந்திரங்கள் கிடைப்பதில் மத்திய அரசாங்கத்துடன் Foreign Exchange பிரச்சனை இருப்பதால் அதை உடனடியாக நிறைவேற்ற முடியவில்லை.

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : சர்க்கரை ஆலைகளை அதிகப்படியாக ஏற்படுத்தி வருவதன் காரணமாக உணவு உற்பத்தி குறைகிறது என்று சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? ஆகையால் போதிய உணவு சிடைக்கும்வரை இந்தச் சர்க்கரை ஆலைகளுக்குப் பரமிட் கொடுப்பதை அரசாங்கம் நிறுத்தி வைக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதைப் பற்றி எத்தனையோ முறை விளக்கம் அளித்திருக்கிறேன். இந்த மாதிரி சில ஆலைகள் ஏற்படுத்துவதன் காரணமாக உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படுவதில்லை.

SRI A. GOVINDASAMY : வளவனூருக்கும், புதுவைக்கும் இடையில் New Hanson Sugar Factory ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது 5 ஏ.மல் விஸ்தீரணம் வரைதான் கரும்பு வாங்கலாம் என்று ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். விழுப்புரம் தாலுகா வரையில் எடுத்துக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிற காரணத்தால், விழுப்புரம் தாலுகாவில் கரும்பு நன்றாகப் பயிராகக்கூடிய வகையில், அதற்காவது உத்தரவு போடுவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதைப் பற்றித் தனியாக எழுதி அனுப்பினால் நான் இயன்றதைச் செய்கிறேன்.

SRI K. R. VISWANATHAN : தலைவர் அவர்களே, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் பெண்ணாத்தில் கூட்டுறவு முறையில் ஒரு சர்க்கரை ஆலை அமைக்க உதவி கேட்டுள்ளார்களா? அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தனிக் கேள்வி போடவும்.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : பரவலாக சர்க்கரை ஆலைகளை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்றால் அந்த வட்டாரத்தில் எத்தனை ஏக்கர் கரும்பு சாகுபடியிருக்கவேண்டுமென்றும், ஒரு சர்க்கரை ஆலைக்கு குறைந்த பட்சம் எவ்வளவு தொகை முதலீடு செய்யவேண்டுமென்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சுமாராக ஐயாயிரம் முதல் பத்தாயிரம் ஏக்கர் நிலம் வேண்டும். மூலதனம் 80 லட்சம் முதல் ஒரு கோடி ரூபாய் வரை வேண்டியிருக்கும்.

[9th February 1959]

Devanathaswami Devasthanam lands

* 147 Q.—SRI A. GOVINDASAMY : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) கடலூர் தாலுகா, திருவேந்திபுரம் தேவனாஸ்வாமி தேவஸ்தானத்துக்கு எத்தனை ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன?

(ஆ) ஸ்வாமிக்குச் சொந்தமான நகைகள் மதிப்பீடு என்ன?

(இ) இந்த நகைகள் யார் பொறுப்பிலிருக்கின்றன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) 31.10 acres wet lands.

38.69 acres dry lands.

Lands endowed specifically for the performance of certain kattalais :—

32.97 acres wet.

151.86 acres dry.

(b) Rs. 2,04,375.

(c) They are in the custody of Sri Krishnamurthi Bhattacharya, Archaka of the temple.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்தக் கோவில் நிலங்களும், கோயிலுக்குச் சொந்தமான நகைகளும் அந்தக் கோவிலைச் சேர்ந்த தர்மகர்த்தாக்களிடமே ஒப்படைக்கப்படவில்லை? தர்மகர்த்தாக்களிடம் இல்லாமல் பட்டாச் சாரியரிடம்-அர்ச்சகரிடம் ஏன் ஒப்படைக்க வேண்டும்? 9-40 a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த ஆலயம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் கீழ்க் கோர்ட்டின் தீர்ப்புப்படிதான் அறநிலைய பாதுகாப்பு இலாகாவில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜில்லாக் கோர்ட்டின் தீர்ப்பை எதிர்த்து இப்பொழுது ஹைகோர்ட்டிலும் அப்பீல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI A. GOVINDASAMY : இது விஷயமாக அரசாங்கத்தார்.....

MR. SPEAKER : கோர்ட்டில் வழக்கு இருக்கிறது என்கிறபோது கேள்வி கேட்பது உசிதம் இல்லை.

SRI A. GOVINDASAMY : தீர்ப்பு ஆகிவிட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஜில்லா கோர்ட்டில் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தீர்ப்பை எதிர்த்து ஹைகோர்ட்டில் அப்பீல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னேன்.

Andipatti Central Jail

* 148 Q.—SRI M. JAGANNATHAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Central Jail at Andipatti has since been closed; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The Jail was closed down because convict labour was not required on the Vaigai Reservoir Project Works beyond 31st May 1958.

[9th February 1959]

Irrigation wells

* 149 Q.—SRI V. ARUNACHALA THEVAR : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether it was represented to the Government by the public of Pudukkottai Division to sink irrigation wells in the irrigation tanks, where there are good springs; and

(b) the action taken by the Government in the matter so far?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The proposal was dropped after examination for the following reasons :—

(1) The technical opinion was that wells should not be sunk in tank beds as it will result in undue increase in loss of water in tanks by percolation and will affect the ayacut under the tanks adversely.

(2) The cost was not economical and commensurate with the results expected to be achieved.

Virudhunagar Railway Line

* 150 Q.—SRI P. URKAVALAN : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

விருதுநகரிலிருந்து சென்னை வரையில் பாதைக்கு இரண்டு லைன்கள் அமைப்பதற்கு நம் சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு ஏதேனும் செய்துள்ளார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

SRI M. S. SELVARAJAN : இரண்டாவது திட்ட கால முடிவுக்குள் இந்த ராஜ்யத்தில் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய ரயில்வே இணைப்புத் திட்டங்களைப் பற்றிச் சொல்ல முடியுமா?

MR. SPEAKER : If the Hon. Minister is prepared to answer the question, I have no objection.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தனிக் கேள்விதான் போடவேண்டும் என்றாலும் இந்த கேள்விக்குப் பதில் 'இல்லை' யென்று சொல்லி விடலாம்.

Rural Development Board

* 151 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the purpose for which the Rural Development Board was constituted;

(b) the date on which it was constituted;

(c) the names of the Chairman and members of the Board;

(d) the dates on which it has met so far; and

(e) whether the Government propose to publish its activities from time to time in the " Madras Information " and " Grama Nalam " for the information of the general public?

[9th February 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The Rural Development Board was constituted in G.O. Ms. No. 1630, Public (Rural Development Project) Department, dated 11th September 1954. Its function is to review the progress made and discuss the difficulties arising in the execution of the Community Development Programmes and other items of Rural Development at the official level.

(c) & (d) A statement ^a is placed on the table of the House.

(e) Even now, a brief report of the activities of the Rural Development Board which are of general interest to the public, are being published in the " Madras Information " and " Grama Nalam ".

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த போர்டின் ஆயுள் காலம் எவ்வளவு? இதில் உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களை நியமிக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இல்லை. இந்த போர்டு உத்தியோகஸ்தர்களைக் கொண்டது. உத்தியோகஸ்தர் இல்லாத கமிட்டி ஒன்று இருக்கிறது.

Educational concessions

* 152 Q.—SRI M. S. SELVARAJAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there are any schools in the State where educational concessions are not granted to the pupils of the Most Backward Classes; and

(b) if so, the steps taken to enforce the grant of such concessions in these schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) None.

(b) Does not arise.

SRI M. S. SELVARAJAN : சமீப காலத்தில் இந்த ராஜ்ய அரசாங்கத்தில் அமூல் நடத்தக்கூடிய கொள்கையின்படி மிகவும் பிற்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கல்விச் சலுகை காரணமாக அட்வான்ஸ் கிராண்டு வழங்காத காரணத்தினால் பாடசாலைகள் நடத்த முடியாமல் கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டிருப்பது சுட்டிக்காட்டப்பட்டு அட்வான்ஸ் கிராண்டு கோரியிருப்பது வாஸ்தவமா? அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்தத் தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை.

Drinking water wells

* 153 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the number of villages in Gudiyatham taluk, North Arcot district, not provided with drinking water wells?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Nil, Sir.

[9th February 1959]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : குடியாத்தம் தாலுக்காவில் பல கிராமங்களில் குடிதண்ணீர் கிணறு இல்லையென்று தாசில்தாரிடத்தில் நானே நேரில் பார்த்து எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறேன். அப்படி இருக்கும் போது 'நில்' என்று சொன்னால் அது கொஞ்சங்கூட பொருத்தம் இல்லை. தயவுசெய்து உடனடியாக.....

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்தத் தாலுக்காவில் எட்டு கிராமங்களில்தான் கவர்ன்மெண்டால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட கிணறு இல்லை. மற்றப்படி தண்ணீர்க்கு வேறு வகையில் வசதி இருக்கிறது. குடி தண்ணீர் இல்லாத கிராமங்களே இல்லையென்றுதான் சொன்னேன்.

Import of fish

MR. SPEAKER : கேள்வி எண் 154—அங்கத்தினர் ஸ்ரீ M. C. முத்துகுமாரசாமி அவர்கள் தன் இடத்தில் இல்லாததால் கேள்வியும் பதிலும் நடவடிக்கையில் அச்சடிக்கப்படும்.

* 154 Q.—**SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY :** கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) அந்நிய நாடுகளிலிருந்தும், நமது நாட்டின் வெளி ராஜ்யங்களிலிருந்தும் நமது ராஜ்ய எல்லைக்கு 1956-57, 1957-58 எத்தனை டன் மீன் இறக்குமதி செய்யப்பட்டுள்ளன ;

(ஆ) அவைகளின் மதிப்பீடு என்ன ?

THE HON. SRIMATHI LOUDHAMMAL SIMON : (a) & (b) A quantity of 53 tons of fish valued at Rs. 78,926 and 15.4 tons valued at Rs. 39,925 during the years 1956-57 and 1957-58 respectively were imported into this State from foreign countries. A quantity of 2,620 tons of fish valued at Rs. 14.6 lakhs and 2,510 tons valued at Rs. 14.0 lakhs were imported into this State from other States in India during the years 1956-57 and 1957-58 respectively. Fish imported from foreign countries is usually canned and smoked fish, fish pastes, crustacea and Molluscs.

Ilandaiyadi road-cum-bridge

* 155 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா :—

(அ) தஞ்சை ஜில்லா, திருத்துறைப்பூண்டி தாலுகா புஷ்பவனம் கிராமம், இலந்தையடி ரஸ்தா பாலம் தடைப்பட்டிருப்பதன் காரணம் என்ன ?

(ஆ) எப்போது வேலை துவக்கி, எப்போது முடியும் ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) 'The soil met with in the foundation under piers was of poor quality and as such further investigation has become necessary so as to have a strong foundation. Hence the work was stopped.

(b) The soil samples have since been got tested. Arrangements are also being made to conduct a load test in order to decide whether a revised design for the bridge will be necessary. The results of the test will be studied so as to decide the changes in the design of the bridge. The changes in the design, if found necessary will be finalised and the work resumed thereafter,

[9th February 1959]

SRI A. VEDARATHNAM : இந்தப் பாலத்திற்கு முதலில் எஸ்டி. மேட் தயார்செய்தபோது அந்த மண் சோதனை செய்யப்படவில்லையா? மண் சோதனை என்று சொல்லி இப்போது இடையில் வேலையை நிறுத்தி வைப்பதற்கு என்ன காரணம்? எப்போது இந்தப் பாலத்தின் வேலை மறுபடியும் துவங்கி பூர்த்தியாகும் ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : முதலில் மேலே இருக்கக்கூடிய மண்ணை சோதனை செய்து அதன்பேரில் பால வேலை துவக்கப்பட்டது. ஆனால் கீழே அந்த மண்ணின் ரகம் மாறிவிட்டதன் காரணமாக அதை மீண்டும் பரிசோதனை செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுவிட்டது. அந்த பரிட்சை முடிந்தவுடன் வேலை துவக்கப்படும்.

Strike notice by Teachers

* 156 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா :—

(அ) டெடாற்காடு ஜில்லா, திருப்பத்தூர் இராமகிருஷ்ண உயர்நிலைப் பள்ளியின் ஆசிரியர்களிடமிருந்து 1958-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 27-ல் தேதி வேலை நிறுத்த நோட்டீஸ் வந்ததா ?

(ஆ) அது விஷயமாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) A notice of strike, dated 27th October 1958 was given by the teachers of the Ramakrishna High School, Tiruppattur that if their salaries due were not paid before 30th November 1958 they would go on strike from 1st December 1958. Instructions were issued by the Director of Public Instruction while releasing the grant for 1957-58 to the management of the institution, that the amount should be first utilized to discharge the liability to teachers. There has been no further complaint from the teachers.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இது போன்று ராமகிருஷ்ண உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களிடமிருந்து எத்தனை முறை வேலை நிறுத்த நோட்டீஸ் வந்திருக்கிறது? இப்பிரச்சனை இது போல் எத்தனை முறை தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறது? ஒவ்வொரு முறையும் ஐந்து மாதம், 6 மாதம் என்று ஆசிரியர்களுக்கு வழக்கம்போல் சம்பளம் கொடுக்கப்படாமல் இருந்தால் அவர்கள் எப்படி வாழ்க்கை நடத்த முடியும்? இதனால் கல்வித் தரம் வெகுவாக பாதிக்கப்படாதா? ஆகையால் இதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து இந்தப் பாடசாலையை சர்க்காரே எடுத்து நடத்த முயற்சி செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதற்கு முன்னால் ஒரு தடவை இதைப்பற்றி புகார் வந்தது என்று ஞாபகம். இப்போது நிர்வாகத்திலேயே மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்கிற விஷயம். கனம் அங்கத்தினருக்கும் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன்.

Cancer Institute, Adyar

* 157 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any proposal to develop the Cancer Institute, Adyar, into a modern Radium Therapy Centre?

A 159-4

[9th February 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The Cancer Institute, Adyar, Madras, is not a mere radium therapy centre but is an integrated Cancer Centre with provision for super-voltage cobalt beam therapy, and radio active isotope therapy, etc. The Institution has schemes for expansion.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : தற்சமயம் இந்த செண்டரிலே எவ்வளவு பேர் சிகிச்சை பெறுகிறார்கள்? மேலும் சிகிச்சை பெறுவதற்கு எத்தனை பேர் வெயிட்டிங் லிஸ்டில் உள்ளார்கள்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்போது இருக்கிற பெட் ஸ்ட்ரெங்த் எனக்குத் தெரிந்த வரையில் சொல்கிறேன். 120. வெயிட்டிங் லிஸ்டில் பற்றித் தெரியாது.

SRI A. A. RASHEED : Do the Government pay any subsidy or grant to his Institute and if so how much?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நான்-ரெக்கரிங் இரண்டு லட்சத்து அறுபத்தெட்டாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மெய்ன்ட்டினென்ஸ் கிராண்டு 1957-58-ல், 46 ஆயிரம், 1958-59-ல் அட்வான்ஸாகக் கொடுத்தது 31 ஆயிரம். இனி 57 ஆயிரம் கொடுக்கலாம் என்று உத்தேசம்.

9-50 SRI K. B. S. MANI : புற்று நோய்க்கு சிகிச்சை செய்வது மட்டும் இந்த ஆஸ்பத்திரியில் நடக்கிறதா அல்லது இந்த நோய் எவ்வாறெல்லாம் உண்டாகிறது என்ற ஆராய்ச்சியும் அங்கே நடக்கிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஆராய்ச்சிகள் நடத்துவதற்காகவும் மத்திய சர்க்காரிடம் உதவி கோரியிருக்கிறோம். இப்போதும் அங்கே ஒரு சிறிய அளவில் ஆராய்ச்சி நடக்கிறது.

MR. SPEAKER : 158-வது கேள்வியை இன்னொரு நாள் எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஏனென்றால் சம்பந்தப்பட்ட மந்திரி அவர்கள் இன்று சபைக்கு வரவில்லை.

National Extension Block in Tiruchirappalli district

* 159 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state :

(a) the names of the National Extension Block areas in Tiruchirappalli district;

(b) the names of the Blocks where the National Extension Service has been extended; and

(c) the number of Block areas situated in under-developed and backward pockets in the district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A statement^a is placed on the table of the House.

SRI K. R. VISWANATHAN : திருச்சி மாவட்டத்தில் 39 ப்ளாக் எல்லைகளில் 16 ப்ளாக் எல்லைகளுக்குத் தான் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளில் பொருளாதாரத்தில் பிற மட்ட, முன்னேற்ற பிரதேசங்களில், 3 எல்லைகளுக்குத் தான் இத் திட்டம்

^a Printed as Appendix II on page 420 infra.

[9th February 1959]

விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிற்பட்ட பிரதேசங்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்பது சர்க்காரின் கொள்கையாக இருந்தாலும் இம்மாதிரி யான பிற்பட்ட பிரதேசங்களை தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களில் சேர்க்கக் காலதாமதம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் என்ன? பிற்பட்ட இடங்களுக்கு இனிமேலாவது முதலிடம் கொடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : முதலில், எங்கெங்கு இத்திட்டங்களின் மூலம் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியுமோ அந்த இடங்களில் இந்தத் திட்டங்களைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இவைகள் கொண்டுவரப்பட்டன. இப்போது, பிற்பட்ட இடங்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. உண்மையில், எல்லாப் பகுதிகளுமே பிற்பட்ட பகுதிகளாகத் தான் இருக்குமே தவிர, எந்த ஒரு பகுதியும் முற்றிலும் முன்னேறிய பகுதியாக இருக்காது. எந்த ஒரு பகுதியும் முழுதும் முன்னேறிய பகுதி என்று சொல்ல முடியாது. இப்போது, எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் இத்திட்டத்தை விஸ்தரிக்கத் தீர்மானிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இது கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலும் கண்டிருப்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் கவனித்திருப்பார்கள்.

SRI S. LAZAR : மிகவும் பிற்பட்ட பகுதிகளில் ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டமோ தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டமோ சரிவரச் செயல்படவில்லை. காரணம், அவைகள் தங்கள் செலவுப் பொறுப்பான 50 சதவிகிதச் செலவுத் தொகையைக் கொடுக்கமுடியாதது தான். எனவே இத்தகைய பகுதிகள் விஷயத்தில் ஏதாவது தனிப்பட்ட ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் கொண்டுவருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இத்திட்டத்தின் செலவில் மக்களின் பங்கும் இருக்கவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் தான் இந்தத் திட்டமே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில பகுதிகள் பிற்பட்ட பகுதிகளாக இருந்தால், அவைகள் தங்கள் உழைப்பின் மூலம் அவைகளுடைய பங்குகளைச் செலுத்தலாம். பிற்பட்ட பகுதியில் இருக்கும் மக்களுக்கு வருடம் முழுவதும் வேலை இல்லாமலும் இருக்கும். அப்பேர்ப்பட்ட பகுதிகளிலுள்ளவர்கள் உழைப்பின் மூலம் தங்கள் செலவுப் பங்கைக் கொடுப்பது எளிது என்று நினைக்கிறேன்.

SRI S. RAMALINGA PADAYACHI : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உடையார்பாளையம் தாலுகாவிலும் பெரம்பலூர் தாலுகாவிலும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தபோது, உடையார்பாளையம் தாலுகா தான் இந்த மாநிலத்திலேயே மிகவும் பிற்பட்ட பகுதி என்றும், மண் வளம் அற்ற பகுதி என்றும் கூறியிருக்கிறார். இந்த ஆண்டு, சங்கத் துறை ஐயங்கொண்டம் ஆகிய இடங்களை இத் திட்டத்தில் சேர்க்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எல்லாப் பகுதிகளையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது தான் சர்க்காரின் திட்டம். அந்த அந்தப் பகுதிகளை எவ்வெப்போது எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அந்த அந்த ப்ளானிங் போர்டுகளைக் கேட்டறிந்து, ப்ளானிங் போர்டுகளின் சிபாரிசுகளைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அவைகளைத் திட்டத்தில் சேர்க்கிறோம்.

SRI A. GOVINDASAMY : முன்பு இத்திட்டத்தில் மூன்று கட்டங்கள் இருந்தன. இப்போது அவை இரண்டு கட்டங்களாக மாற்றியமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிலையில், ப்ளாக்குகள் கொடுக்க வேண்டிய தொகைகள் அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா, இல்லையா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போதுதான் தொகை அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[9th February 1959]

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : ஜனத் தொகை அடிப்படையில் பள்ளாக்குகள் பிரிக்கப்படுகின்றன. என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் ஜனத்தொகை அதிகமாக உள்ள சில பள்ளாக்குகளின் விஸ்தீரணம் குறைவாகவும், ஜனத்தொகை குறைவாக உள்ள சில பள்ளாக்குகளின் விஸ்தீரணம் அதிகமாகவும் இருக்கின்றன. குறைவான ஜனத்தொகையைக் கொண்ட ஹோசூர், ஹரூர் தாலுகாக்களின் விஸ்தீரணம் அதிகமாக இருக்கிறது. விஸ்தீரணம் அதிகமாக உள்ள இடங்களுக்கு அதிகமான பணம் தேவைப்படுகிறதானதால் விஸ்தீரணமும் கணக்கில் வைக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பள்ளாக்குகள் ஏதோ ஒரு அடிப்படையில் பிரிக்கப்படுகின்றன. இதனால் அதிகத் தாரதமயம் ஏற்பட்டு விட்டதாகச் சொல்லமுடியாது.

SRI S. LAZAR : அபிவிருத்தி வேலைகள் பல பிளாக்குகளில் மிக மிகக் குறைவாகவே நடக்கின்றன. பள்ளிக்கூடம், ஆஸ்பத்திரி முதலியவைகளை அமைக்க வேண்டுமானால் பணம் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. ரோடுகள் போடுவது போன்ற வேலைகளைத் தான் உடல் உழைப்பால் செய்ய முடியும். எனவே, மிக பிற்பட்ட பகுதிகளுக்கு இத்தகைய வேலைகள் விஷயத்தில் ஏதாவது தனிச் சலுகை அளிக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தத் திட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் இப்போது ஆலோசிக்கவில்லை. ஆனாலும், அரசாங்கம் ஆங்காங்குள்ள இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களை கவனித்து, அதற்கு வேண்டிய நிவாரணத்தை அளித்து வருகிறது. உதாரணமாக, ராமநாத புரத்திலுள்ள பகுதிகளில் மக்களிடமிருந்து 50 சத விதம் பணம் வாங்க வேண்டியதில்லை. அங்கே குறைவாக வாங்கலாம் என்று அரசாங்கம் தீர்மானித்திருக்கிறது.

SRI S. M. ANNAMALAI : பள்ளாங் போர்டின் சிபாரிசுகளின்படி பள்ளாக்குகள் எடுக்கப்படுகின்றன என்று கனம் அமைச்சர் சொன்னார். உண்மையில் பள்ளாங் போர்ட் சிபாரிசின்படி அவைகள் எடுக்கப்படவில்லை என்பது கனம் அமைச்சருக்குத் தெரியுமா? உதாரணமாக, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சென்ற ஆண்டில் பள்ளாங் போர்டின் சிபாரிசுபடி அவைகள் எடுக்கப்படவில்லை என்பது கனம் அமைச்சருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பள்ளாக்குகள், பள்ளாங் போர்டின் சிபாரிசுகளை அனுசரித்து எடுக்கப்படுவதாகச் சொன்னேன். பள்ளாங் போர்டுகள் சிபாரிசு செய்த இடங்களையே, அப்படியே, பள்ளாக்குகளாக எடுப்பதாகச் சொல்லவில்லை.

SRI T. M. NALLASWAMI : இன்னின்ன இடங்களை இத்திட்டத்திற்கு முதலில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், இன்னின்ன இடங்களை பிற்பாடு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று முடிவு செய்யும் விஷயத்தில், ஜில்லா பிளானிங் போர்டு கூட்டத்தில் ஏகோபித்து முடிவு செய்யப்படுவதில்லை என்பதும், ஏகோபித்து முடிவுசெய்யப்பட முடியாத சூழ்நிலை அங்கே நிலவுகிறது என்பதும் கனம் அமைச்சருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சில சமயங்களில் சில பேர்கள் சத்தம் போட்டுப் பேசினால் அதற்கு மற்றவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமை அங்கே ஏற்படுகிறது. ஆகையால்தான், பள்ளாங் போர்டின் சிபாரிசுகளை அனுசரித்து பள்ளாக்குகள் எடுக்கப்படுகின்றன என்று நான் சொன்னேன். அதன் சிபாரிசுகளை மட்டுமன்றி மற்ற விஷயங்களையும் உத்தேசித்து சர்க்கார் முடிவு செய்கிறது.

SRI V. K. KRISHNAMURTHY : வட ஆற்காடு ஜில்லா பள்ளாங் போர்டு கூட்டத்தில் இந்த விஷயத்தில் பெரிய போட்டி ஏற்பட்டதால் லாட்டரி சீட்டு, போட்டு முடிவு எடுக்கப்பட்டது என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? (சிரிப்பு.)

[9th February 1959]

MR. SPEAKER : I request hon. Members to ask reasonable questions.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பள்ளாங் போர்டு அங்கே எவ்வாறு நடக்கிறது என்று எனக்குத் தகவல் கொடுத்ததற்காக கனம் அங்கத்தினருக்கு எனது நன்றி.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III. DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. SPEAKER : இன்றையதினம், கவர்னர் உரைமீது நடக்கும் விவாதத்தின் கடைசி நாள் ஆகும். இன்று கட்சிகளின் தலைவர்கள் பேசப் போகிறார்கள். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள், தாம் பேசுவதற்கு 1½ மணி நேரம் வேண்டும் என்று கூறினார்கள். கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள், தாம் பேச ½ மணி நேரம் கேட்டார்கள். கனம் மந்திரிகளுக்கு மொத்தம் 2 மணி நேரம் கொடுத்துவிட்டால் பாக்கி 1½ மணி நேரம் தான் இருக்கிறது. எனவே இந்த 1½ மணி நேரத்திற்குள் பேசி முடிக்க வேண்டும் என்று கட்சிகளின் தலைவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது கனம் உள்விவகார அமைச்சர் பேசலாம்.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட கனம் அங்கத்தினர்களில் ஒருசிலர் குறிப்பிட்ட ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைப்பற்றி மாத்திரம் சில வார்த்தைகள் சொல்வதற்காகத்தான், நான் பேசுவதற்கு உங்கள் அனுமதியைக் கோர்னேன். எனக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள அரை மணி நேரம் ஆவதற்குள்ளேயே முடித்துவிடுகிறேன். அதிக நேரம் எடுத்துக்கொள்ள நான் விரும்பவில்லை.

உணவு தானியங்களின் விலைவாசிகள் உயர்ந்திருப்பதுபற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் கவலை தெரிவித்தார்கள். அது எல்லோருக்கும் கவலை அளிக்கக்கூடியதுதான். அது அரசாங்கத்திற்கும் கவலை கொடுத்துக் கொண்டதான் இருக்கிறது. விலைவாசிகள் குறைய வேண்டும் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். விலைவாசிகளைக் குறையச் செய்வதற்குரிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டதான் இருக்கிறது. விலைவாசிகள் உயர்வுப் பிரச்சினைபற்றி முன்பு குறிப்பிடப்பட்டபோது நான் சொன்னேன் : “விலைவாசிகள் உயர்வைத் தடுக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கில்லை. அறுவடை காலத்தில் விலைவாசிகள் குறையலாம். அப்படி குறையாவிட்டால், நாம் வெளியிலிருந்து தானியங்களை எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை, போதிய உணவு தானியங்கள் இந்த ராஜ்யத்திலேயே உற்பத்தியாகின்றன—அவசியமானால், தானியங்களை வாங்கி நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் ஜனங்களுக்கு விற்க ஏற்பாடு செய்யலாம்”. அப்போது நான் அவ்வாறு சொன்னேன்.

மேலும், உணவு தானியங்களுக்கு அதிகபட்ச விலை நிர்ணயம் செய்வது அவசியம் என்றும் அரசாங்கம் முடிவு செய்திருப்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிவார்கள். பற்றாக்குறையினால் தானியங்களின் விலை அதிகப்படலாம். பற்றாக்குறை இல்லாதபோதும் வேறு காரணங்களால் அதிகப்பட்டு வருகிறது என்றால், இந்த விஷயத்தில் தாங்கள் தலையிட வேண்டியது அவசியம், தவிர்க்கக்கூடாது, என்பதை உணர்ந்து அரசாங்கத்தார் அதிகபட்ச விலையை நிர்ணயம் செய்தார்கள். பெப்ரவரி 2-ம் தேதியிலிருந்துதான் அதிகபட்ச விலை நிர்ணயம் அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது. அதிகபட்ச விலை நிர்ணயம் இந்த ராஜ்யத்தில் இருந்தால் மட்டும் போதாது என்று மத்திய சர்க்காரிடம் இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் வற்புறுத்தியது. எனவே, தென் மண்டலத்திலுள்ள ஆந்திராவிலும் மைசூரி

[Sri M. Bhaktavatsalam] [9th February 1959]

லும் கூட நமது ராஜ்ய அதிக பட்ச விலைக்கேற்றவாறு உணவு தானியங்களுக்கு அதிகபட்ச விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகபட்ச விலையை கேரள ராஜ்யத்திலும் நிர்ணயிக்காவிட்டால், இங்கிருந்து அதிகமான தானியங்கள் அங்கே போகும் என்று இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்தியது. இது மத்திய அரசாங்கத்தால் பரிசீலிக்கப்பட்டு ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. கேரள சர்க்காரும் இதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் சில நாட்களில் கேரள ராஜ்யத்திலும் அதிக பட்ச விலை நிர்ணயம் அமலுக்கு வரும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம்.

10-00
a.m.

அதிகபட்ச விலையை நிர்ணயித்துவிட்டால் போதாது. அதை பிரயோகம் செய்வதில் ஒரு முக்கிய சாதனம், அரசாங்கமே தான்யங்களை விலைக்கு வாங்க வேண்டுமென்பது. அப்படி வாங்குவது, பின்னால் அவசியமானால் பயன்படும். நியாயவிலைக் கடைகளின் அவசியம் இருந்தாலோ அல்லது விலை குறையாமல் இருந்தால் அதற்கும் பயன்படும் என்ற வகையில் இரண்டு லட்சம் டன் உணவு தான்யம், அரிசியோ அல்லது அதற்கேற்றபடி நெல்லோ பாதி அரிசியும் பாதி நெல்லும் வாங்குவது என்று அரசாங்கம் முடிவு செய்து அதுபற்றி வேண்டிய நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இப்படி வாங்குவதில், அரசாங்கத்தின் சார்பாக கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் அதை கையாள வேண்டும் என்பதும் இப்பொழுது முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் வாங்குவதற்குமட்டும் இந்த விலை நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. மற்ற வியாபாரிகளும், மற்ற விற்பனைகளிலும், எல்லாவற்றிற்கும், எல்லா வியாபாரங்களுக்கும், எல்லா விற்பனைகளுக்கும் இந்த விலை நிர்ணயம் உண்டு. இதை மீறுவது தவறு என்றும் இப்பொழுது வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விலை நியாயமான விலையாகும். விவசாயிகளுக்கும், அதை வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கும், நியாயமான முறையில் நன்கு ஆராய்ந்து தென் மண்டலத்திலுள்ள எல்லா யிடங்களுக்கும் ஏறக்குறைய ஒரேவிதமான விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இவ்வாறு வாங்குவது சிலருக்கு பிடிக்கவில்லை. கேரள அரசாங்கம் கூட அஞ்சுகிறது, நீங்கலே இரண்டு லட்சம் வாங்கி விட்டால் எங்களுக்கு குறைந்து போய்விடுமே என்று. அப்படி அச்சப்படுவதற்கு இடமில்லை. அப்படி இந்த அரசாங்கம் வாங்குவதை தவிர்க்க முடியாது என்று தெரிவித்திருக்கிறோம். விவசாயிகளுக்கு ஒரு கவலை இருக்கிறது. வியாபாரிகள் அப்படி நாம் வாங்குவதை எதிர்க்கிறார்கள். ஏன் இப்படி வாங்க வேண்டுமென்று நமக்கு உபதேசமும் செய்ய முற்படுகிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் மக்களின் நன்மையையும், நாட்டு நன்மையையும் கருதித்தான் விலைக் கூடுதலை தவிர்ப்பதற்கு நன்கு யோசித்து நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறது. ஆனால் முதலில் அது அமுலுக்கு வரும்போது கொஞ்சம் சங்கடங்கள் ஏற்படலாம். சில வியாபாரிகள் தங்க ஈட்டமுள்ள ஸ்டாக்கை வெளிப்படுத்தாது ஒருக்கால் விலை அதிகரிக்கலாம், வேறு ஏதாவது வசதி கிடைக்கலாம் என்று நிறுத்தி வைத்திருக்கலாம். முதலில் சில சங்கடங்கள் ஏற்படலாம். ஆனால் அப்போதைக்கப்போது சில சட்டங்கள் இலாகாவின் பல ஜில்லாக்களுக்கும் சென்று விவசாயிகள், வியாபாரிகள் எல்லோரையும் கண்டு பேசி வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். விவசாயிகளைப் பற்றி ஒரு புகாரும் சொல்லப்படுகிறது. விவசாயிகள் நேரடியாக அதிக விலைக்கு விற்கிறார்கள் என்று அப்படி அவர்கள் செய்வார்களேயானால் அவர்கள் மீது வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று எச்சரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒருக்கால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலைக்கு வியாபாரிகள் தான்யம் வாங்கமாட்டேன் என்கிறார்கள் என்ற சங்கடம் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுமேயானால் விவசாயிகளிடம் இருந்து நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற விலைக்கு வாங்கிக் கொள்ளப்படுமென்றும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது தான் இப்பொழுது அரசாங்கம் எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கைகள். ஆனால் சில இடங்களில் விலை திடீரென்று ஒரேயடியாக குறையவில்லை என்று சொன்னால், அப்படி ஓரே இடங்களில் அதிகப்படி இருக்கலாம், எல்லா யிடங்களிலும் அப்படியில்லை, பொதுவாக நான் விசாரித்த வரையில் விலை குறைந்து கொண்டதான் வருகிறது. பிப்ரவரி 1-ம் தேதியில் இருந்து விலை அதிகமானதாக தெரியவில்லை. ஆனால் எப்படியும் விலை குறைந்து தான் ஆகவேண்டும். குறையலாம் ஆனால் கிடைக்காமல் போய்விடுமே.

[9th February 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

என்று அனுவசியமான அச்சங்களை வெளிப்படுத்திறார்கள். அப்படி அச்சப்படுவதற்கு இடமில்லை. என்னென கஷ்டத்து ஏற்பட்டாலும் அவைகளை சமாளித்துக் கொள்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் தக்க சமயத்தில் எடுத்துக்கொள்ளும். இப்பொழுது விலை குறைந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. ஆனால் சிலயிடங்களில் வேண்டுமென்றே இந் நடவடிக்கைகளைப் பிடிக்காதவர்கள், இதில் அக்கரை கொண்டவர்கள் தாங்களே தங்கள் இஷ்டம்போல் வியாபாரம் செய்ய வேண்டுமென்று அக்கரை கொண்டவர்கள் இருக்கிற குறைகளை மிகைப்படுத்தி சொல்பவர்கள் என்பதுதான் என் எண்ணம். ஆனால் அரசாங்கம் ஒன்றிலும் அனுவசியமாக தலையிடவில்லை. வியாபாரிகளுக்கோ அல்லது மற்றவர்களுக்கோ பாதகம் விளைவிக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் ஒன்றும் செய்ய வில்லை. பொதுமக்களின் நன்மையை உத்தேசித்தே அரசாங்கம் மேற்கூறிய நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறது. இரண்டு மூன்று நாட்கள் நான் டெல்லியில் இருந்தேன். இப்பொழுது அரிசி சாப்பிடுகிறவர்களைவிட கோதுமை சாப்பிடுகிறவர்களுக்குத்தான் இப்பொழுது கஷ்டம் அதிகம். அரிசியைவிட கோதுமைக்குத்தான் இப்பொழுது பற்றாக்குறை அதிகமாகியிருக்கிறது. கோதுமை சாப்பிடுகிறவர்கள்கூட அரிசி கிடைக்கும் என்று என்னும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தமட்டில் நமக்கு அரிசி பற்றாக்குறை என்ற கவலை யில்லை. இப்பொழுது நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் விலைக்கு கிடைக்கவில்லை யென்றே அல்லது கூடுதல் விலைக்குத்தான் கிடைக்கிறது என்றால் நாம் வாங்குகிற அரிசியை ஆங்காங்கு நியாயவிலைக் கடைகள் வைத்து விநியோகிப்பது என்பதுதான் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள உத்தேசிக்கும் நடவடிக்கைகள். அதிகபட்ச விலை நிர்ணய உத்தரவு ராஜ்யம் பூராவும் இருக்கிறது. யாரும் இதிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது, என்று நான் இந்த சமயத்தில் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். மற்ற ஒரு விஷயம், கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லியது பற்றியதாகும். நான் வெளிப்படுத்திய ஒரு அபிப்பிராயம் பற்றியதாகும். ஹாலொலி என்ற பெயரைப் பற்றி உண்ணாவிரதம் இருப்பது பற்றி நான் குறிப்பிட்ட அபிப்பிராயம். அதைப் பற்றி சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டதாக நான் தெரிந்து கொண்டேன். நான் ஒன்றும் தவறுதலாக சொல்லவில்லை. நான் யாரையும் குறைவாகப் பேசவும் இல்லை. அன்று நான் கூறியதை மீண்டும் இந்த மன்றத்தில் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். ஹாலொலி என்ற பெயர் வேண்டுமென்று விரும்புவார்கள் அல்லது அபிப்பிராயப் படுகிறவர்கள் எவ்வளவு பலமாக அபிப்பிராயப் பட்டாலும் சரி அதற்காக உண்ணாவிரதம் இருப்பது தவறு என்பது எதை அபிப்பிராயம். அங்கத்தினர்கள் பலர் அதை ஒப்புக் கொள்வார்கள். ஆனால் உணர்ச்சி மிகுதியால் ஒருவர் வேறு வகை நிபியாமல் உண்ணாவிரதம் மேற் கொள்வார் என்றால் அவரைப் பார்த்து வெளியே இருப்பவர்கள் “சபாஷ்” கூறுவது மிகத் தவறு என்பது என் அபிப்பிராயம். அதைத்தான் நான் அன்று கூறினேன் : அகில இந்திய ரேடியோ அல்லது “ஆல் இந்தியா ரேடியோ” என்ற பெயர் ஒரு டிரேட் மார்க் போலாகும். ரேடியோக்கள் அகில உலக ஸ்தாபனமாக இருக்கிறது. ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புள்ளது. எந்த நாட்டின் ரேடியோ எது என்று தெரிய வேண்டும். பி.பி.ஸி. என்று இருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ப்ரைவட் செக்டரிலும் ரேடியோக்கள் இருக்கின்றன. ஆல் இந்தியா ரேடியோ என்பது ஒரு டிரேட் மார்க்காகும். அகில இந்திய ரேடியோ என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்தார்கள். இந்தியாவிற்கு ஒரு டிரேட் மார்க் இருக்கவேண்டுமென்று ‘ஆகாஷ்வாணி’ என்ற பெயரை அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பெயர் கூடாது என்று ஒரு சிலர் கூறுகிறார்கள். ஒரு சில கனம் அங்கத்தினர்கள் தவிர தமிழ் நாடு, சென்னை ராஜ்யம் பாரத நாட்டின் ஒரு பகுதியாகும் என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் தனி தமிழ் நாடு, அல்லது திராவிட நாடு வேண்டுமென்று சொல்பவர்கள் ஆகாஷ்வாணி என்ற பெயர் கூடாதென்று சொன்னால் அவர்கள் அப்படிச் சொல்லிக் கொள்ளலாம். ஆனால் நாம் யாரும் அதை ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. தமிழில் பிராட்காஸ்ட் செய்யும்போது ஆகாஷ்வாணி என்று சொல்லக் கூடாது என்பதுதான் இப்போதைய கிளர்ச்சி, அது அர்த்தமற்றது. அதை நான் ஆதரிக்க முடியாது.

[Sri S. Pakkirisami Pillai]

[9th February 1959]

ஏற்றெத்தும் பார்க்கவில்லை. இனிமேலாவது அந்த இடத்தை உடனடியாக சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது மாதிரி இருந்தால் மற்றவர்கள் எப்படி அரசாங்கம் நல்ல முறையில் நடக்கிறது என்று சொல்ல முடியும். அதோடு கூட, இப்போது அரிசிப் பற்றாக்குறை நிலவர்த்திக்க நியாய விலைக் கடைகள் என்று ஆங்காங்கு இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லி அதற்காக நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். ஆனால் நியாய விலைக் கடைகள் எவ்வளவு இருக்கின்றன, எத்தனை பேர்களுக்கு உபயோகப்படுகின்றன, எத்தனை தூரம் உபயோகமாக இருக்கிறது என்று கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால், அதன் உபயோகம் யாருக்கும் தெரியவில்லை. அது எங்கேயோ சிலரின் நன்மைக்காகத்தான் இருக்கிறது. மற்றவர்கள் யாருக்கும் நன்மை விளைவிப்பதாகத் தெரியவில்லை. நியாய விலைக் கடைகளின் நுணுக்கத்தைத் தெரிந்து சமீபத்திலே எண்ணை கம்பெனிக்காரர்கள் நியாய விலைக் கடைகள் திறந்து வைக்கப் போகிறோம், அதிலே மண்ணெண்ணை விற்கப் போகிறோம் என்று சொல்லி நெருக்கடியை உண்டாக்கி வந்தார்கள் சென்னை நகரத்திலும் கிராமப் புரங்களிலும். இப்படி ஒரு நெருக்கடியை உண்டாக்கியதன் விளைவாக சில்லரைக் கடைக்காரர்களுக்கு எண்ணை கிடைக்கவில்லை, அதனால் மக்களுக்கு எண்ணை கிடைக்கவில்லை. தனி நபர்கள் ஆங்காங்கு எண்ணையை எடுத்துக் கொண்டு போய், 3 1/4 அணு, 3 3/4 அணு என்று இருந்ததை, நியாய விலைக் கடையில் 4 அணு விற்கலாம் என்று இருந்தும் கூட, புட்டி 6 அணு, 8 அணு என்று விற்க ஆரம்பித்தார்கள். போன வாரம் முழுவதும் இந்த நெருக்கடி அதிகமாக இருந்து கொண்டிருந்தது சென்னையிலே. அநேக குடும்ப மக்கள், மண்ணெண்ணை கிடைக்காமல் இரவிலே இருட்டில் இருக்கும் நிலையில் இருந்தார்கள். கொழுத்த லாபத்தைச் சம்பாதிக்கும் எண்ணை கம்பெனிகள், இந்த மாதிரியான ஒரு நெருக்கடியை உண்டாக்கி லாபம் சம்பாதிப்பதற்கு இந்த மாதிரியான சேவலமான நிலைக்குப் போக இடம் கொடுக்கிறதே, இதைப் பயன்படுத்தி 13 ஏஜெண்டுகள் பணம் சர்ப்பாதிக்க—மக்கள் மத்தியிலிருந்து சரண்டிச் சம்பாதிக்க—இடம் இருக்கிறதே என்பதை நாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இந்த மாதிரி நெருக்கடியை உண்டாக்கி வெவ்வேறு பகுதிகளில் மக்கள் பணத்தை அநியாயமாகச் சரண்டிக்கொள்வதற்கு உண்டான வழியை ஏற்படுத்தக் கூடாது. நாணயம் வியாபாரிகள் மத்தியில்—கம்பெனிக்காரர்கள் மத்தியில்—இருக்கவேண்டும் என்பதையும் அரசாங்கத்தார் இனிமேல் அவர்களுக்குச் சொல்லி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதோடு கூட இந்த மாதிரி கம்பெனிகளை—கொழுத்த லாபம் கொடுக்கும் கம்பெனிகளை—ஏன் நாஷனலைஸ் செய்யக் கூடாது? அதையெல்லாம் நாஷனலைஸ் செய்து, அவைகளை நாட்டு நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டு வந்து, அதில் வரக்கூடிய லாபத்தை மக்களின் பொதுச் சொத்தாகச் செய்து விடுவதற்கு மத்திய சர்க்காருக்குச் சிபாரிசு செய்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உண்டான வழிகளை நம் அரசாங்கம் செய்ய முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு இப்போது நம் நகரத்தில் ஒரு நெருக்கடி கூட—வீடு இல்லாத நெருக்கடி—இருந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதற்காகச் சில டிபார்ட்மெண்டுகள் வேலை செய்து கொண்டு வருகின்றன. ஒன்று சென்னை நகர கார்ப்பொரேஷன், மற்றொன்று வலிடி இம்ப்ரூவ்மெண்ட் டிபார்ட்மெண்ட். இந்த வலிடி இம்ப்ரூவ்மெண்ட் டிபார்ட்மெண்ட் சென்னை நகரத்தில் இருக்கும்படியான வெளிப்புறங்களை அல்லது கிடைக்கும்படியான காலி மைதானங்களை அதிக விலைக்குவாங்கி அந்த இடங்களில் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்படிக் கட்டிக் கொடுக்கும்படியான வீடுகள் அதிகத் தொகையைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. வேறு வழியில்லாத மக்கள், 20 வருஷத்தில் நானே இந்தப் பணத்தைத் தீர்த்தாக வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு கூட எவ்வளவு அதிகமாக இருந்தாலும் வாங்கிக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொகையைக் கொடுத்த பிறகு, வாங்கியது அநியாயம், 3 மடங்கு அல்லது 2 மடங்கு இருக்கிறது என்று அவர்கள் எண்ணும்படியான நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதுவும் இந்த மாதிரி சென்னை நகரத்திலேயே ஆர்ஜிதம் செய்து இந்த மாதிரியான வீடுகளைக் கட்டுவதற்குப் பதிலாக நகரத்திற்கு வெளியில், நகரச் சுற்றுப்புறங்களில் ஒரு சிறு நகரங்களை ஆங்காங்கு ஏற்பாடு செய்தால்

9th February 1959]

[Sri S. Pakkirisami Pillai]

சென்னை நகரில் அதிக நெருக்கடி இல்லாமல் இருக்கும். அந்த யோசனையை வலிடி இம்ப்ரூவ்மெண்ட் டிபார்ட்மெண்ட் ஏற்றுக் கொண்டு சிறு சிறு நகரங்களை நம் சென்னை நகரத்திற்கு வெளியிலும், மற்ற பெரிய நகரங்களுக்கு வெளியிலும் உண்டாக்கும் திட்டங்களை ஆங்காங்கு ஏற்படுத்தினால், இங்கு இருக்கும் மைதானங்கள் பெரிய தொழிற்சாலைகளாகவோ, அல்லது பெரிய வியாபார ஸ்தலங்களாகவோ மாறி, மக்கள் வெளியிலிருந்து இங்கே வந்து வேலை செய்து கொள்ள வசதியேற்பட்டு, மக்கள் செளகரியமாக இருப்பதற்கு குடியிருப்புகளை நகரங்களுக்கு வெளியே ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்யும்போது, நாம் பார்க்கிறோம் சென்னையைப் பொறுத்த வரையில் தென் பகுதிதான் அழகாக விஸ்தரிக்கப்படுகிறது. வட பகுதி மிகவும் கேவலமான நிலையில் இருக்கிறது. அந்தப் பக்கம் சாக்கடையைத் திருப்பி தூர் நாற்றத்தை உண்டாக்க ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். சென்னை வட பகுதி, தென் பகுதி என்று சொல்வதிலே தவறு கிடையாது. அதுவும் நம் நாட்டின் பாகம் தான், இதுவும் நம் நாட்டின் பாகம் தான். வித்தியாசம்—ஒன்றுக் கொன்று ஏற்றத் தாழ்வு—இருக்கக் கூடாது—இல்லாத நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றுதான் நான் எடுத்துச் சொல்கிறேன். வட பகுதியில் சாக்கடையைத் திருப்பத் திட்டம் போட்டுத் திருப்பிவிட்டிருக்கிறார்களே தவிர, அந்தப் பகுதியை அழகுபடுத்தும் திட்டம் எதுவும் கிடையாது. சமீபத்திலே நமது உள் நாட்டு இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், எலெக்ட்ரிக் டிரெயின்—இந்தப் பக்கம் திருவள்ளூர் வரையிலும், அந்தப் பக்கம் கும்மிடிப்பூண்டி, பொன்னேரி வரையில்—போடப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதைப் பற்றி இது வரையில் ஒன்றும் கிடையாது. அப்படி எலெக்ட்ரிக் டிரெயின் போட்டால் அந்தப் பக்கம் மக்கள் நிறையக் குடியேற—இந்தச் சென்னை நகரத்தில் இருக்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கு வருவதற்கான நல்ல வசதிகளைச் செய்து வைத்தவர்களாக ஆவார்கள். அதைச் செய்ய இன்னும் ஒன்றும் செய்யவில்லை. அதற்காகத்தான் இப்போது சென்னை நகரத்தில் முக்கியமாக இந்தக் குடியிருப்பு வசதியிலே நெருக்கடியைத் தீர்க்க வழி செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்குண்டான வழிகளில் கோவாப்ரேடிவ் டிபார்ட்மெண்ட் ஒன்று. கோவாப்ரேடிவ் டிபார்ட்மெண்ட் இப்போது எப்படி வேலை செய்கிறார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆபீஸில் உட்கார்ந்து கொண்டு அதிகாரிகள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, திட்டங்களைப் போட்டு, மக்களைத் தட்டி எழுப்பி அந்த மாதிரி வசதிகளைச் செய்து கொள்வதற்கு அவர்களுடைய ஆர்வத்தைத் தூண்ட முன் வருவது கிடையாது. யாராவது கேட்டால், இருக்கும் சட்டத்தைக் காண்பித்துச் செய்து கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லும் நிலையில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் பார்க்கிறோம், இந்த கோவாப்ரேடிவ் டிபார்ட்மெண்ட் இப்போது கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கென்று ஒரு ஹாண்டிலும் போர்டை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு, இந்திய சர்க்கார் கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்காக ஒரு மான்யத்தை வருஷவாரியாகக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பணம் எப்படி விநியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது என்று கூர்ந்து பார்த்தால் சில விஷயங்கள் தெரிகிறது. இந்த மதராஸ் ஸ்டேட் ஹாண்டிலும் ஷீவர்ஸ் கோவாப்ரேடிவ் சொஸைடி என்ற நிர்வாகம் ஹாண்டிலும் போர்டின் கீழ் நடந்து வருகிறது. இந்த சொஸைடி சில இடங்களில் பாக்கடிகளைத் திறந்து வைத்து தொழிலாளர்களை நியமித்து வேலை செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்.

இந்தக் கைத்தறி பாக்கடிகளுக்கு மான்யப் பணம் மத்திய அரசாங்கம் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். சில பாக்கடிகளுக்கு சமீபத்தில் அந்த 10-20 மான்யப் பணம் கொடுக்கவில்லை என்ற காரணத்தினாலே, அந்த பாக்கடிகளை மூடி விட்டார்கள். அந்த பாக்கடிகளில் இருந்த தொழிலாளர்கள் அனேகம் பேர்கள் இப்பொழுது வெளியே போய் வேலையில்லாத திண்டாட்டப் பட்டாளத்தில் சேர்ந்துகொண்டு வெளியிலே திர்க்கதியாக நிற்கும் படியான நிலைமையை ஏற்படுத்தி விட்டார்கள். அவர்களுக்கு உண்டான கம்பென்ஸேஷனோ மற்றவைகளோ கொடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. கைத்தறி போர்டு ஒரு தடவை கூட்டம் போட்டுக் கூடிப் பேசுவார்களா? அவர்களுக்கு மாதிரம் நாலாயிரம், ஐயாயிரம் ரூபாய் செலவாகிறது. மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கும்படியான மான்யம் இப்படிப் போகுமானால்,

[Sri S. Pakkirisami Pillai]

[9th February 1959]

தொழிலாளர்களுக்கு எந்த வழியிலே இவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள்? கைத்தறி நெசவாளிகளுக்கு எந்த வழியிலே இது உபயோகமாக இருக்கிறது என்பதை நாம் கூர்ந்து பார்க்க வேண்டும். ஆபீஸ் நடத்துவதற்கும், கைத்தறி போர்டு கூட்டத்தை நடத்துவதற்கும் அந்த மான்யத் தொகை போகிறது என்று நான் சொன்னால் மிகையாகாது என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே, இம்மாதிரியான நிலைமையைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வந்து, அதற்கு உண்டான வழிகளைக் கையாண்டு மக்களுக்கு உண்மையான பணியைச் செய்யவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட, விலைவாசி நாராசம் போல் ஏறிவிட்டது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி விரிவாகப் பேசினார்கள். அரிசி விலையும், மற்ற சாமான்களின் விலையும் அதிகமாக ஏறிக்கொண்டு வருகிறது. ஆனால், புள்ளி விவரத்தையெல்லாம் கணக்கும்படியான டிபார்ட்மென்ட் உண்மையான விலையைக் கணிப்பது கிடையாது என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. அதனால், எல்லாத் தொழிற்சாலைகளிலேயும் ஆபீசுகளிலேயும் வேலை செய்பவர்கள் தங்களுக்கு நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டிய பஞ்சப்படியை வாங்குவதற்கு இயலாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. விலைவாசியைக் கணக்கும்படியான டிபார்ட்மென்டார், யாருக்காவோ சாதகமான முறையில் தங்களுடைய வேலையைச் செய்கிறார்களோ என்று சந்தேகிக்கும்படியான வழியிலே அவர்களுடைய செய்கை இருக்கிறது என்று நான் சொல்வதற்கு முற்படுகிறேன். சமீபத்தில் ஒரு கமிட்டியிலே நான் பேசும் போது கூட, அதைப்பற்றி அங்கே கேள்வி எழுப்பப்பட்டது. “அரிசி விலை என்ன என்று கணித்திருக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டதற்கு, “அரிசியின் விலை ஒரு படி என்பது நயை பைசே” என்று சொன்னார்கள். ஒரு படி அரிசி 80 நயா பைசேவுக்குக் கிடைக்கிறதா என்று நாம் பார்க்கும்போது, உண்மையிலேயே கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, தவறாக, எங்கோ ஒரு இடத்தில் இருக்கும்படியான விலை வாசியைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, பொதுவாக, சராசரி விலை என்ன என்பதைக் கணக்கும்படியான நிலையிலே தான் இந்த டிபார்ட்மென்ட் இருந்திருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும். உண்மை நிலைவரத்தைக் கணக்காமல், தவறான வழியில், குறைத்துக் கணக்கிடுவது அநியாயமானது, அக்கிரமமானது. அதை மாற்றியமைக்கும்படியான நிலையை இந்த டிபார்ட்மென்ட் அதிகாரிகள் செய்தாகவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரு நிமிஷத்திலே என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். நம் நகரத்தில் கொசு உபத்திரவம் எங்கு பார்த்தாலும் இருக்கிறது. இதைப் போக்குவதற்காக நகரசபை அதிகாரிகள் அதற்கென தனி ஆட்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். கும்பகோணம் தான் கொசுவுக்குப் பெயர் போனது என்று சொல்வார்கள். அதையும் மிஞ்சிவிடும்படியாக சென்னை நகரம் மாறியிருக்கிறது. ஆட்களை அமர்த்தியிருக்கிறதே தவிர, அவர்கள் செய்யும்படியான வேலையின் பயனாக அங்கே என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதை பார்க்க முடியவில்லை. கொசு உபத்திரவம் எங்கு பார்த்தாலும் இருக்கிறதென்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இதை நிவர்த்திப்பதற்கு அரசாங்கம் தகுந்த கட்டளையிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னருடைய உரையின் பேரில், பல்வேறு கட்சிகளும் உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய கருத்துரைகளைத் தெரிவிக்கின்ற முறையில், நான் என்னுடைய கருத்தை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில், இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நான் இதை ஏன் இன்றையதினம் வலியுறுத்த வேண்டியிருக்கிறதென்றால், கவர்னர் உரையாற்றிய விழாவின்போது வராமலிருந்தவர்கள், அவருடைய உரையைப்பற்றி தங்களுடைய கருத்துரைகளை வழங்கலாமா என்ற கேள்வி பல்வேறு உறுப்பினர்களாலே இந்த மன்றத்தில் எழுப்பப்பட்ட காரணத்தினாலே, விழாவிலே கலந்துகொள்ளாமலிருப்பது என்பது ஒன்று; கவர்னருடைய உரையைப்பற்றி அந்தந்தக் கட்சிகள்

[9th February 1959]

[Sri C. N. Annadurai]

தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பது என்பது முற்றிலும் வேறானது என்பதை நான் நினைவுபடுத்தவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதே என்று நான் மிக வருந்துகிறேன்.

விழாவிலே கலந்து கொள்ளாதவர்கள் விழாக் காலங்களிலே சொல்லப் படுகிற கருத்துக்களுக்கு மறுப்புரைகளோ விளக்கவுரைகளோ அளிப்பது, காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்பதற்கு முன்னாலேயே, வெள்ளையர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலே, கையாண்ட முறை தான் என்பதைப் பலர் எடுத்துக்காட்டினார்கள்.

ராஜா சர் முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் சொன்ன சில கருத்தை மறுத்துப் பேச, அல்லது விளக்கம் அளிக்க வந்த, சர்தார் வேதரத்னம் அவர்கள், “அதெல்லாம் ஒரு சமயம் ராஜா சர் அவர்களுடைய பழைய கால அரசியல் நினைவாக இருக்கலாம்” என்று சொன்னார்கள். நான் அதிலே ஆச்சரியப்படவில்லை. ஆனால், எனக்கு இருக்கும் ஆச்சரியம் எல்லாம்—திரு. வேதரத்னம் அவர்களும் தங்களுடைய பழைய கால நினைவுகளை மறந்துவிட்டார்களே என்பது தான் எனக்கு மிகுந்த ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கிறது.

கவர்னர் ஆற்றிய உரையில் உப்பு சப்பு இல்லை என்று பலரால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அதற்கு மிக முக்கியமான காரணம் எதுவாக இருக்குமென்று நான் கருதியதில், கவர்னர் தம்முடைய உரையின் கடைதியில், “அமைச்சர் அவையின் பொருளாதாரக் கொள்கையைப்பற்றி வரவு செலவுத் திட்டத்தின் போது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தருவார்கள்” என்று குறிப்பிட்டிருப்பதால், இதிலே எந்தக் கொள்கையைப்பற்றியும் பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லாத காரணத்தால், நடைபெற்ற செய்திகளையும், நடைபெறலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிற செய்திகளையும் இதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிற காரணத்தால், இதிலே வெகுவாக, அதிகமாக சுவை ஏற்படாமல் இருந்திருக்கிறது. சுவை ஏற்படாமல் இருந்திருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல, இந்த மன்றத்திலே உள்ளவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று இதைத் தொடர்பாக நான் சொல்லிக் கொள்வேன்—இப்படி ஒரு விழா தேவை தானா என்று யோசிக்கவேண்டிய அளவுக்கு, இந்த விழாக் காலத்திலே தரப்படுகிற கருத்துக்கள் கொள்கை விளக்கக் கருத்துக்கள் அல்ல என்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டுவிட்டால், கொள்கை விளக்கக் கருத்துக்கள் வரவு செலவுத் திட்டத்திலே இருக்கப் போகின்றன என்று எடுத்துச் சொல்லப் பட்டுவிட்டால், ராஜா பார்ட் வேஷத்திற்கு முன்னால் முதலிலே சாதாரண வேஷம் வந்து போவதைப் போல், ஒரு கவர்னர் உரை என்பது விழாக் காலங்களில் தேவை தானா என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க இந்த உரை நம்மைத் தூண்டுகிறது.

நான் விரும்புவது—கவர்னர் உரையின் போது கொள்கையைப் பற்றிய பிரச்சினைகளும், நிதி அமைச்சருடைய வரவு செலவுத் திட்டத்தின்போது அந்தத் கொள்கைகளுக்கேற்ப அவர்கள் தங்களுடைய வரவு செலவுத் திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறார்களா என்ற பரிசீலனையும் அமைந்திருக்குமானால், கவர்னர் உரை ஆற்றுவதிலேயும், அதிலே இந்த மன்றத்தில் உள்ளவர்கள் கலந்துகொள்வதிலேயும் மிகுந்த பொருத்தம் இருக்க முடியும். ஆனால், கவர்னர் தங்களுடைய உரையின் இறுதிக் கட்டத்தில், “கொள்கை விளக்கத்தை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தருவார்கள், நான் என்னுடைய உரையை அளித்திருக்கிறேன்” என்ற முறையில் சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் தங்களுடைய உரையில் என்ன தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், முதலிலே வழக்கப்படி, பருவ நிலைமையைப்பற்றி ஆரம்பித்து, உணவுப் பிரச்சினைக்குச் சென்று, உணவுப் பிரச்சினையிலேயிருந்து நிலப் பிரச்சினைக்குச் சென்று, நிலப்பிரச்சினையிலே சம்பந்தப்பட்டிருக்கிற வளர்ச்சித் திட்டத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிட்டு, அதற்குப் பிறகு பாசனத் திட்டங்களுக்கு வந்து, அதற்கும் பிறகு நெய்வேலியிலே தாங்கள் தொழில் வளர்க்கிறோம் என்று கூறி, இப்படி நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிற காரியங்களைப்பற்றி இதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறதே தவிர, நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற காரியம் நடைபெற வேண்டிய காரியத்திலே எவ்வளவு சிறு பகுதி என்பது பற்றி கொள்கையை விளக்கினால் நிச்சயமாகத் தெரியும்.

[Sri C. N. Annadurai]

[9th February 1959]

ஆனால், கவர்னர் பெருமானுடைய உரையிலே அதிகமான அளவுக்கு விவாதத்திற்கு இடமில்லாமல் இருப்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் சுவையும் சூழும் ஏற்றி பல்வேறு பிரச்சனைகளை இங்கே கிளப்பியிருப்பதால் கொஞ்சம் பேசுவதற்கு நல்ல மகிழ்ச்சிகூட இருக்கிறது.

உதகமண்டலத்திற்கு இவர்கள் ஏன் வரவில்லை என்று இவ்வளவு கனியோடு அழைக்கிறார்களே என்று எண்ணிப் பார்க்கப்போது, அவர்களுக்கெல்லாம் எங்கள் கழகத்தாரிடத்திலே இருக்கும் பற்றுதல் மிகவும் தெரிகிறது. உதகமண்டலத்திற்கு நாங்கள் ஏன் வரவில்லை என்று கேட்கின்றவர்கள்—சர்தார் வேதரத்னம் அவர்கள் பேசியதாக நான் கேள்விப்பட்டேன்.—“சென்னைக்கு தமிழ் நாடு என்ற பெயர் வைத்துவிட்டால் வருவதாக அண்ணாதுரை சொன்னாரே; உண்மையிலேயே உதகமண்டலத்திற்குப் போவது கொள்கை அளவில் தவறு என்று சொல்லவில்லை; தமிழ் நாடு என்று பெயர் வையுங்கள்; வந்து விடுகிறேன் என்று சொல்கிறாரே வந்துவிடுவாரா?” என்று கேட்டிருப்பது—நான் அனுபவக் குறைவினாலே தவறுகள் செய்யலாம், ஆனால், மிகுந்த அனுபவம் படைத்த சர்தார் வேதரத்னம் அவர்கள் எப்படி இந்தத் தவறுரை கொள்கைக்குழப்பத்திற்கு வந்தார் என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. நான் இந்த மன்றத்தில் சொன்னால் சரியா, இல்லையா என்று நிரூபித்துப் பார்த்துக்கொள்வதற்கு அமைச்சரவைக்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. நான் இந்த மன்றத்திலே சொன்னது, கனம் மாதா கௌடர் அவர்களுக்குப் பதில் அளிக்கும் முறையில் சொன்னேன்: “வேண்டுமானால் சென்னைக்கு ‘தமிழ்நாடு’ என்று பெயர் வையுங்கள்; இதை பேரம் பேசுவதாக நீங்கள் கருதவேண்டாம்.”

10-40 a.m. **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** அண்ணாதுரை பேசியதாகச் சொல்லவில்லை. அவருடைய தோழர்கள் பலர் இந்தக், கருத்தை எடுத்துப் பேசினார்கள். அவர்களுடைய பத்திரிகையில் “சென்னைக்குத் தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைத்தால் நாங்கள் உதகைக்கு வருகிறோம்” என்று எழுதி இருப்பதை நான் படித்திருக்கிறேன். அண்ணாதுரை அவர்கள் பேசினார் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. அவர்கள் இப்பொழுதுதான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் பேசிய கருத்தை வைத்துத்தான் திரு வேதரத்தினம் அவர்கள் பேசினார்கள்.

SRI C. N. ANNADURAI : நாங்கள் சொன்னால் நீங்கள் செய்ய மாட்டீர்கள்; அல்லது நாங்கள் சொல்லி விட்டோம் என்பதற்காக நீங்கள், அது நியாயமானதாக இருந்தாலும்கூட எடுத்துக்கொள்ள மாட்டீர்கள். இது வரை எடுத்துக்கொண்டதில்லை என்ற காரணத்தினால் எங்கள் கட்சித் தோழர்கள் அதைப்பற்றி ஒரு அறைகூவல் (challenge) விடுவதுபோல் “தமிழ் நாடு” என்று பெயர் வைத்தால் நாங்கள் உதகமண்டலத்திற்கு வருகிறோம்” என்று பேசி இருக்கிறார்கள். நீங்கள் இதைச் செய்ய மாட்டீர்கள் என்ற காரணத்தினால் “இதைச் செய்யுங்கள் பார்க்கலாம்” என்று சொன்னதே தவிர, சென்னைக்குத் தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைப்பதற்கும், உதகமண்டலத்தில் கூட்டம் நடத்துவதற்கும் தொடர்பு படுத்தவில்லை. இவ்வளவு முறைபற்றிப் பேசுகின்ற நிதியமைச்சர் அவர்களை நான்—கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தங்கள் மூலம் கேட்க விரும்புகிறேன்.—“எல்லாக் கட்சிகளும் இணங்கினால்தான் உதகமண்டலத்தில் சட்டசபைக் கூட்டத்தை நடத்துவதுபற்றி யோசிக்கப்படும். எந்த ஒரு கட்சி எதிர்த்தாலும் அந்தப் பிரச்சனை கவனிக்கப்படமாட்டாது” என்று இதே மன்றத்தில் நீங்கள் கூறிய வார்த்தை என்ன ஆயிற்று என்று. முதலிலே கைவிடப்பட்ட இந்தப் பிரச்சனை மறுபடியும் கனம் மாதாகௌடர் அவர்களால் வலியுறுத்தப்பட்ட போது கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்—நான் அருகில் இருந்து பார்த்திருந்தால்கூட அவர் கையை வீசி வீசிப் பேசியது அவ்வளவு நன்றாகத் தெரிந்திருக்காது. அன்றைய தினம் தொலைவில் இருந்து பார்த்தேன். ரொம்ப அழகாக இருந்தது. “இந்தப் பிரச்சனையில் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒருமுகமான அபிப்பிராயம் தெரிவித்தால்தான் சர்க்கார் இதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று அவர்

[9th February 1959] [Sri C. N. Annadurai]

கையை ஆட்டி ஆட்டிப் பேசிய இந்தப் பேச்சு எங்களைப் போல் நாடகத்தில் அதிகப் பழக்கம் இல்லாத நிதியமைச்சர்கூட இவ்வளவு நன்றாக நாடகம் ஆடுகிறாரே” என்று நினைக்கும்படி இருந்தது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சகவாச தோஷம் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகின்றார் சகவாச தோஷம் என்று. அது சகவாச பலனாக மாறி நன்மை தர வேண்டும்.

உதகமண்டலம் போகக் கூடாது என்று நாங்கள் சொல்லுவதற்கு “பணச் செலவு ஆகும்” என்பது மட்டும் காரணம் அல்ல. “அப்படி என்ன செலவு ஆகிவிடப் போகிறது 50 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் ஆகாது. 50 ஆயிரம் ரூபாய் பெரிதா?” என்று கேட்டார்கள். பல அங்கத்தினர்கள் நாங்கள் எப்படி எப்படி பணம் சம்பாதிக்கிறோம் என்றெல்லாம் ஆராய்ந்தார்கள். ஒரு அங்கத்தினர் “நீங்கள் பிருந்தாவனத்தில் போய் உட்கார்ந்துகொண்டு சம்பாதிக்கிறீர்கள்” என்று கூறினார்கள். “பிருந்தாவனத்தில் போய்ச் சம்பாதிக்கிற இவர்கள் உதகைக்கு வரக்கூடாதா?” என்று கேட்டார்கள். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் மகிழ்ச்சி அடைவார்கள் என்று கருதுகிறேன்; நாங்கள் பிருந்தாவனத்தில் போய் வேறு பல காரியங்களில் ஈடுபடுகின்றவர்களைப் போல் அல்லாது, எழுதி விட்டு வருகிறோம் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உதகைக்கு செல்ல 50 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகும் என்று சொல்லப்பட்டது. 50 ஆயிரம் ரூபாய் என்பது முடிந்த முடிவு அல்ல. உதகையில் சட்டசபைக் கூட்டத்தை நடத்துவது என்ற எண்ணம் தோன்றிய நேரத்திலேயே சில லட்ச ரூபாய் போட்டு ஆரண்மூர் அரண்மனையை வாங்கினார்கள். வாங்கப்பட்ட அரண்மனையில் கூட்டம், நடத்துவதற்கேற்ற நல்ல சூழ்நிலையை உண்டாக்குவதற்காகச் சில லட்சம் ரூபாய்களைச் செலவழிக்க இருக்கிறீர்கள். அங்கத்தினர்கள் போக்கு வரத்து ஆகியவைகளுக்கு மட்டும் 50 ஆயிரம் ரூபாய் ஆகுமென்று சொல்லுகிறார்கள். தவிர, படிப்படியாக அந்தச் செலவு எப்படி எப்படி வளரும் என்பது நமக்குத் தெரியும். நாம் போடுகின்ற திட்டங்களை முதலில் போடும் போது இவ்வளவு செலவாகும் என்று நிர்ணயிக்கிறோம், கடைசியில் அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிற நேரத்தில் எவ்வளவு செலவாகியது என்பதைப் பார்த்தால் நாம் போட்டதைப் போல் பல மடங்கு செலவு ஆகி இருப்பதைக் காண முடியும். உதகமண்டலம் போகின்ற செலவு 50 ஆயிரம் என்று சொல்லப்பட்டாலும், அது பல லட்சம் ரூபாய் வரை செல்லும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இதில் பணம் மட்டும் செலவாகிறது என்ற பிரச்சனை மட்டும் அல்ல என்று சொன்னேன். மக்கள் உள்ளத்திலே உதகமண்டலம் செல்வதைப் பற்றி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் அருவருப்பு உணர்ச்சியை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த அருவருப்பு உணர்ச்சியை மக்கள் மனதில் யார் எப்பொழுது ஏற்படுத்தினார்கள் என்பதை எல்லாம் நான் கிளற விரும்ப வில்லை. அந்தப் பழைய அரசியல் விஷயங்களை எல்லாம் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய பிரத்தியேக இலாகாவுக்கே விட்டு விடுகிறேன் அந்தக் காரணத்தைக் கொண்டுதான் உதகைக்கு போகவேண்டாமென்று கூறினேன். ஆட்சியாளர்களாகிய நீங்கள் கோடையிலே உதகைக்கு செல்லுகிறீர்கள் என்றால், சாதாரண மக்கள் “இவர்கள் வெள்ளைக்காரர்களைப் பின்பற்றி, வெள்ளை ஏகாதிபத்தியத்தைப் பின்பற்றி மலைக்குச் செல்லுகிறார்களே” என்று வாட்டம் அடைந்திருக்கிறார்கள்; வருத்தம் அடைந்திருக்கிறார்கள். பொதுமக்களை நான் நித்தம் நித்தம் சந்திக்கிற காரணத்தினால் நான் இதை நன்கு உணர்ந்திருக்கிறேன். இதுபற்றிப் பணப் பிரச்சனை வந்தபோதுகூட, நான் இதிலே மக்களுடைய உள்ளத் திறை ஏற்பட்டிருக்கிற மன நெகிழ்ச்சிக்கு (sentiments) நீங்கள் மதிப்புக் கொடுங்கள் என்றுதான் கூறினேன். எண்ணிக்கை பலம் இருக்கிறது என்ற ஒரே காரணத்தினால் நீங்கள் உதகைக்குச் சென்று கூட்டம் நடத்துவதைப்பற்றி எங்களுக்கு ஒன்றும் கவலை இல்லை. நீங்கள் “பென்கிம்” போல் எந்த மலையும் வேண்டுமானாலும் ஏறுங்கள்

[Sri C. N. Annadurai]

[9th February 1959]

எங்களை மட்டும் அழைக்காதீர்கள். நாம் சட்டசபைக் கூட்டத்தை அங்கு நடத்துவதன் காரணமாக அங்கு மக்கள் அதிகமாகக் கூடுவர். அதன் காரணமாக பல லட்சக் கணக்கான வருவாய் வரும் என்று சொன்னார்கள். இந்த அளவுக்கு அவர் தன்னுடைய மனத்தை வளர்த்திருப்பதைக் காண வருத்தப்படுகிறேன். சட்ட சபையை உதகமண்டலத்தில் 10 நாட்கள் நடத்துவதனால் நாட்டிலுள்ள பல்வேறு மக்களும் சட்டசபை நடவடிக்கைகளைக் காரண அங்கு ஏராளமாகக் கூடுவார்கள்; அதிலும் பல லட்சம் ரூபாய் வருவாய் கிடைக்கும் என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லுவார்களானால்—நான் சொல்வேன்—10 நாட்களுக்கு சட்ட சபையை அங்கு நடத்துவதால், அல்லல் படுகின்ற ஆசிரியர்கள், தொல்லைக்கு ஆளான என்.ஜி.ஓக்கள், ஓராசிரியர் பள்ளிகளிலே இடம் கிடைக்கப் பெறாதவர் ஆகியோர்தான் அங்கு வருவாரே தவிர, பல லட்சம் ரூபாய் வருவாய் வரக்கூடிய அளவுக்கு வளமுள்ள மக்கள் யார் வருவார்கள் என்பது தெரியவில்லை. ஆண்டு தோறும் நடைபெறக்கூடிய காங்கிரஸ் பொருட்காட்சியை உதகமண்டலத்தில் நடத்தினால் பல லட்சம் மக்கள் கூடுவார்கள்; சில பல கோடி ரூபாய்கூட வசூல் ஆகக் கூடும். ஆகவே நீங்கள் உதகமண்டலம் செல்வதானது “நாங்கள் வெள்ளைக்காரர்களின் பிரதிநிதிகளாக இருக்கிறோம்; அவர்களுடைய வாரிசாகவிட்டோம்” என்று உலகத்திற்கு அறிவிப்பதாகத்தான் இருக்குமே தவிர வேறு ஒரு பலனும் கிட்டாது. ஆகவேதான் நாங்கள் உதக மண்டலத்திற்குப்போக வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறோமே தவிர வேறொன்றுமில்லை. எங்களைப் பார்த்து “நீங்கள் ஏன் உதகமண்டலத்திற்கு வர மறுக்கிறீர்கள்” என்று கேட்பதிலே பொருள் இல்லை. நாங்கள் உல்லாசத்திற்காகப் பிரந்தாவனத்திற்குப் போகும்போது, உதக மண்டலத்திற்கு வருவதற்கு எங்களுக்குக் கசப்பாகவா இருக்கும்? மக்களுடைய உள்ளத்திலே தோன்றக்கூடிய அருவருப்பு உணர்ச்சிக்கு நீங்கள் ஆளாகக் கூடாது என்ற காரணத்தினால்தான் அங்கு செல்ல வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறோம். நீங்கள் உதகமண்டலத்திற்குப் போனால் பொதுமக்களிடம் “பார் பார், மலைக்குப் போய்விட்டார்கள்” என்று நாங்கள் பேசக்கூடும். அப்படி எல்லாம் பேச வேண்டிய அளவுக்கு இடம் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இதைப்பற்றி அலுவல் கமிட்டியிலேயே விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னேன். நீங்கள் சொல்லுவதைப்போல் உதகமண்டலம் மட்டுந்தான் பின் தங்கி இருக்கிறது? தமிழ் நாட்டின் பல பகுதிகள் அந்த நிலையில் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் சட்டசபைக் கூட்டத்தை நடத்தவேண்டுமென்று கூறுகிறீர்கள்? தமிழ் நாட்டுச் சட்டசபை நடவடிக்கைகளை தமிழ் நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் வசிக்கும் மக்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக சட்டசபைக் கூட்டம் வேறு பகுதியில் கூட வேண்டுமென்று யாருக்காவது தோன்றுமானால், உதகமண்டலம் மட்டும் என்ன? மதுரையிலே திருமலை நாயக்கன் கட்டியுள்ள “திருமலை நாயக்கன் மகாலிலே” ஒரு திங்கள் கூடுவோம்; தஞ்சை அரண்மனையிலே ஒரு திங்கள் கூடலாம். குற்றால நீர்வீழ்ச்சி இருக்கிறது; அதற்குப் பக்கத்தில் ஒரு திங்கள் கூடலாம். இப்படி ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் சட்ட மன்றத்தைக் கூட்டினால் ஆங்காங்கு உள்ள மக்கள் நாம் எவ்வளவு திறமையாக, தெளிவாக செயலாற்றி வருகிறோம் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும். அதுமட்டுமல்ல. குளிர்ப்பான காலத்தில் உதகைக்கு செல்வதனால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்காது. கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். இருந்தாலும் அதைச் சொல்லாமல் உங்களை எல்லாம் யாருங்கள் யாருங்கள் என்று அழைக்கிறார். கோடைகாலம் என்கிற காலத்திலேயே மத்தியானம் 2 மணிக்கு மேல் யார் வருகிறார்கள், யார் போகிறார்கள் என்பதே தெரியாது. ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாது பனிமூடி இருக்கும். அப்படியப்பட்ட இடத்திற்கு ஏன் பத்து நாளைக்காகச் செல்ல வேண்டுமென்று தான் தெரியவில்லை. இதற்காகப் பொதுமக்களுடைய பணத்தைச் செலவழிப்பானேன் என்று கேட்கிறேன். உதக மண்டலத்தில் கூட்டம் நடத்தினால் நன்றாக இருக்கும் என்றே ஆசையை கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உங்களுக்கு உண்டாக்கினால் அவர்

[9th February 1959] [Sri C. N. Annadurai]

குற்றம் தான் செய்கிறார் என்று சொல்வேன். உதகைக்குச் சென்று உதடு வெடித்து இங்கே வந்து பள்ளாஸ்திரி போட்டுக்கொண்டவர்களைக் கேட்பால் உண்மை தெரியும். போய் வந்த பிறகு நன்றாக இருக்கும் என்று சொன்னவர்களைச் சபிப்பீர்கள். போகவேண்டாம் என்று தடுத்துச் சொன்ன எங்களை வாழ்த்துவீர்கள். நிதி அமைச்சரைப் பின்னால் சபிக்க வேண்டாம் என்பதற்காகவேதான் நான் உண்மை நிலையை எடுத்துச் சொல்லி உதகைக்கு போகும் யோசனையைக் கைவிடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: On a point of order, Sir. The hon. Member when he wants to refer to another Member can say, 'Such and such a Member representing such and such a constituency' and should not refer to the name or the profession of another Member.

MR. SPEAKER: அதில் தவறு இல்லை. எந்த இடத்திலிருந்து வருகிறார் என்று சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். பெயர் சொல்வதில் தவறு இல்லை.

SRI K. VINAYAKAM: On a point of order, Sir. When one Member wants to refer to another Member, he should refer to the other Member by his or her name or by the constituency by which he or she was returned, and not refer to the profession which the Member is practising. The Member referred to is an Advocate, and so Sri Annadurai is not perfectly right in referring to that Member as a practising lawyer. I want a ruling from the Chair.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: We all know that. The hon. Member need not reveal that.

MR. SPEAKER: I think the gentleman to give the answer is the Chair but Sri Vinayakam himself has given the answer. I do not agree with him however.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: On a point of information, Sir.

MR. SPEAKER: The hon. Member can rise only on a point of order and not on a point of information. He can rise on a point of information at the end.

SRI C. N. ANNADURAI: கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, பேச்சை நிறுத்தி வறண்ட தொண்டைக்கு நீர் ஊற்றிக்கொள்ள இடமில்லாதவாறு அவர்களே இடையில் எனக்குச் சிறிது நேரம் அளித்ததற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உறுப்பினர் களுடைய தொகுதியின் பெயரைக் குறிப்பிட்டு அழைக்க முடியாமல் இருக்கக் காரணம்—அந்த அந்தத் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்களை தங்கள் தங்கள் தொகுதியைக் குறிப்பிட்டு பேசுவது இல்லை. ஆதலால் அவர்கள் தொகுதி எது என்கிறதே தெரிவதில்லை.

அரசியல் சட்டத்தின் கீழ் கவர்னருடைய அழைப்புக்கிணங்க சபைக்கு வராத நாங்கள் விவாதம் நடக்கிறபோது மட்டும் எதற்காக வந்தார்கள் என்கிற முறையில் திருச்சிராப்பள்ளி லால்குடி தொகுதியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் சொன்னார். இதற்குக் காரணம் நாங்களும் சட்டசபை விதி முறைக்கு உட்பட்டே காரியங்களைச் செய்கிறோம் என்பதுதான். விதி முறைக்குட்பட்டு உள்ளே காரியங்கள் செய்வதற்காக சட்டமன்றத்திற்கு வருகிறோமே தவிர சட்ட உறுப்பினர்கள் நாங்கள் சட்ட உடையுச் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பினால் அது வெளியில் இருந்து நாங்கள் செய்ய வேண்டிய காரியம். அதை நாங்கள் செய்ய, அவர்கள் கண்குளிரப்

[Sri C. N. Annadurai] [9th February 1959]

பார்க்க வேண்டுமானால் அவர்களைச் சில ஆண்டுகள் பொருத்திருக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் அன்றைக்கு என்ன காரியங்களைச் செய்தார்களோ அதை நாங்கள் வெளியில் இருந்து செய்த போது “இவர்கள் வெளியில் இருந்துதான் பேசுவார்கள். உள்ளே வந்து செய்யட்டுமே” என்றார்கள். இன்றைக்கு உள்ளே வந்து விதிமுறைக்கு உட்பட்டு நாங்கள் ஆற்றுகிற செயல் உங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை யானால்—அல்லது சங்கடத்தை உண்டாக்கினால் சொல்லிவிடுங்கள். வாருங்கள் வாருங்கள் என்று ஐந்தாண்டு காலமாக அழைத்தீர்கள். உள்ளே வந்து என்ன பிரமாதமாகச் செய்துவிட்டார்கள் என்றீர்கள். இரண்டு ஆண்டுக்குள்ளே நாங்கள் வெளியே போனால் போதும் என்றாகி விட்டதா?

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : கனம் அங்கத்தினர் பேசுகின்ற அத்தகைய கருத்துக்கள் கவர்னர் அவர்களுடைய உரைக்கு அவ்வளவு பொருத்தம் உடையதாக நான் கருதவில்லை.

SRI C. N. ANNADURAI : கவர்னர் அவர்களுடைய உரை பலவகையில் முற்றும் ஏமாற்றம் அளிக்கக் கூடியது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டவே வருகிறேன். கவர்னர் தம்முடைய உரையில்—“இவ்வாண்டில் நல்ல அறுவடைக்கான அறிகுறிகள் இருந்தபோதிலும் உணவுப் பொருள்களின் விலை இன்னும் ஏற்றமாகவே இருந்து வருகிறது” என்பதைக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். சென்ற ஆண்டு அவர் ஆற்றிய உரையில் அறுவடை நன்றாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினால் விலைகள் இறங்கும் முகமாக இருக்கிறதென்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். சென்ற ஆண்டில் விலை இறங்கும் முகமாக இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டிருவிட்டு, இவ்வாண்டு விலை ஏறுமுகமாக இருப்பதாகக் கூறியிருக்கின்ற கவர்னர் அவர்கள் விலை ஏற்றத்திற்குக் காரணம் என்ன என்பதைத் தம் உரையில் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் அதற்குப் பரிகாரம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒன்று நியாயவிலைக் கடைகளைத் திறக்கப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நல்ல யோசனை—திறவுங்கள். ஆனால் நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டு கோள் விடுக்க விரும்புகிறேன், “அதற்கு நியாயவிலைக் கடைகள் என்று மட்டும் பெயர் போடாதீர்கள்” என்று. இதற்கு Fair Price Shop (நியாய விலைக் கடைகள்) என்று பெயர் போடுவதன் மூலமாக—சட்டம் ஒழுங்கான முறையில் அமல் செய்யப்படுகிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிற உங்கள் நாட்டில் அநியாய விலைக் கடைகள் இருக்கின்றன என்கிற பொருள் படக் கூடாது. ஆகவே மக்களுக்கு நிரந்தரமான குறைந்த விலையில் உணவு தானியத்தை விநியோகம் செய்யக்கூடிய கடைகளைத் திறவுங்கள். இது கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற ஒரு யோசனை. (Deputy Speaker in the chair) உற்பத்தியைப் பெருக்குவது மற்றொரு பரிகாரம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். இந்த உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக எடுத்துக் கொள்கிற நடவடிக்கைகள் எல்லாம் வேறு ஒருபுறம் இருக்கட்டும். நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது—உற்பத்தி பெருகி கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் விலைவாசிகள் கீழே விழாமல் ஒரே ஏற்றத்தில் இருக்கக் காரணம் என்ன? எந்த இடத்தில் சர்க்காருடைய பொருளாதாரத் தந்திரம் கீழே சரிந்தது, நிர்வாக இயந்திரம் பழுதுபட்டது என்பதை நாட்டு மக்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டும். என் சிற்றறிவுக்கு எட்டிய வரையில் இந்த மாநிலம் அடைய முடியாத அளவுக்கு, பெருமைபட்டதக்க அளவுக்கு எல்லாவகையிலும் முன்னேற்றம் அடைந்து உணவு பெருகி இருக்கிற நேரத்தில் விலை கீழே விழாமல் இருப்பதற்குக் காரணம்—இந்த மாநில துறைத்தனத்தாரே ஒப்புக்கொண்டுள்ளார்கள்—நாட்டில் பதுக்கல் வியாபாரம் நடைபெறுகிறது. கள்ள மார்க்கெட் பெருகிவிட்டது. அதைக் கண்டிக்கும் துணியை இந்தச் சர்க்கார் இன்னமும் பெருமல் இருப்பது தான் விலையேற்றத்திற்குக் காரணம் என்பேன். அவர்கள் எந்தப் பக்கத்தில் இருந்தால் என்ன? அந்தப் பக்கத்திலேயே உட்கார்ந்திருந்தாலும் தயவு தாட்சண்யம் காட்டாதீர்கள். அவர்கள் சமூகத்திற்கு விரோதிகள் என்ற முறையில் ஒரு 10 பதுக்கல் வியாபாரிகளை 4 கள்ள மார்க்கெட்காரர்களை, 10 கொள்ளை லாபக்காரர்களை இந்தச் சர்க்கார் நெஞ்சத் துணிவோடு கூண்டில் ஏற்றி நிறுத்தினால் மாப்பு நிமிர்ந்து நான் முன்னுக்கு நடிப்பேன். நல்ல துறைத்தனம் நாட்டில் இருக்கிறது என்று களிப்படைவேன்.

[9th February 1959] [Sri C. N. Annadurai]

இனி பதுக்கல் வியாபாரம் இந்த நாட்டில் செல்லாது என்கிற உண்மை எல்லோருக்கும் புலப்படும். நடந்தால் நாட்டில் விட்டு வைக்க மாட்டார்கள் உள்ளே பிடித்து அடைத்து விடுவார்கள் என்கிற உணர்ச்சி உள்ளத்தில் உண்டாகும். அதை இந்தச் சர்க்கார் செய்தார்களா? ஏன் செய்ய வில்லை? இங்கே சென்ற ஆண்டும் சொன்னார்கள். முன் ஆண்டும் சொன்னார்கள். கள்ளமார்க்கெட் நடக்கிறது. உணவு தானியம் பதுக்கப் படும், என்பதை அவர்களே ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். அவ்வளவு தெரிந்திருந்தும் பதுக்கல்காரர்களின் மீது, கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறவர்களின் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? முயன்றும் முடியாமல் போய்விட்டதா? முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லையா என்பதை நீங்கள் சட்ட மன்றத்தில் எடுத்து விளக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றும் ஒன்று. இந்த நிலைமைக்கு விளக்கம் கொடுக்காமல் பரி காரத்தைப் பற்றி மட்டும் பேசுகின்ற கவர்னர் அவர்கள் நிலச் சீர்திருத்தத் திற்கு—நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் வகையிலே—ஒரு சட்டம் கொண்டு வர இருக்கிறார்கள். அதைக் கூடி பண்ணை முறையில் அமைக்க இருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். இந்த நேரத்தில்—ஆட்சியாளர்களுக்குப் பிடிக்காததாக இருந்தபோதிலும்—ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏராளமான பணத்தைத் தாராளமாகச் செலவு செய்கின்றீர்கள். அதில் குற்றம் குறை எடுத்துச் சொல்வார் யாரும் இல்லை அதிகப் பணம் செலவழிக்கிறோம் என்று மக்களிடத்தில் சொல்லவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் செலவழிக்கிறீர்கள். ஆனால் ஒன்று சொல்வேன். நான் சொல்வதை மறுக்கவேண்டும் என்பதற்காக மறுத்தால் நான் கவலைப் படப் போவதில்லை. நீங்கள் எந்தப் பலன் மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்று செய்கிறீர்களோ அந்தப் பலன் மக்கள் உள்ளத்தில் கிடைக்கவில்லை. மக்கள் மனதில் அத்தகைய எழுச்சி ஏற்படவில்லை. சமுதாய நலத் திட்டத்தைப் போடுகிறீர்கள். பிரக்கா அபிவிருத்தி என்று எத்தனையோ கட்டிடங்களைக் கட்டுகிறீர்கள். ஆனால் அதிலிருந்து கண்டி ராக்டர் எத்தனை லாபம் அடைந்திருப்பான் என்று மக்கள் பார்க்கிறார்கள். பொறுக்கு விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்துகிறீர்கள். அங்கிருந்து விதை வாங்கினால் எத்தனை ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்குப் பயிர் செய்யலாம் என்று அவர்கள் பார்க்கவில்லை. இந்த நிலம் யாரிடத்திலிருந்து குத்தகைக்கு வாங்கப்பட்டது—இதனால் யார் எத்தனை லாபம் அடைந்தார்கள் என்று தான் பார்க்கிறார்கள். ரசாயன உரம் டன்டன்னாகத் தருகிறீர்கள். உற்பத்திக்கு இது எவ்வாறு பயன்படுகிறது என்று அவன் கவனிப்பதில்லை. இது எந்த கள்ளமார்க்கெட்டிலே யாரால் விற்கப்பட்டு, எவ்வளவு கொள்ளை லாபம் அடிக்கப்படுகிறது என்று பார்க்கிறான். மக்கள் உள்ளத்தில் அத் தகைய சலிப்பு உணர்ச்சி அதிகப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் நாங்கள் என்று கருதாதீர்கள். இதுவரையில் சமுதாய நலத்திட்டத்தில் சேர்ந்து ஒத்துழைக்காதீர்கள் என்று நாங்கள் மக்களிடத்தில் சொன்னது இல்லை. நாட்டு மக்களுக்கேற்ற திட்டம் இல்லை என்று சொன்னதில்லை. நாட்டு மக்களுடைய உள்ளத்தில் என்ன உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது, அவர்கள் எந்த முறையில் நடக்கிறார்கள்—என்பதை நாங்கள் மட்டும் அல்ல—நீங்களே கூட நெருங்கிப் பழகிப் பார்த்தால் தான் நான் சொல்வதன் உண்மை தெரியும். இந்தக் குறையைப் போக்குவதற்கு நீங்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர இந்தப் பழியை யார் பேரில் போடலாம்—போட்டு சமாதானம் கூறலாம் என்று சிந்திப்பதில் பயன் இல்லை. கோயமுத்தூர் மாவட்டத்தில் இருக்கிற பட்டியில் கட்டப்பட்ட வீடுகள் எப் படிச் சரிந்து விழுந்திருக்கின்றன என்பதைச் சொன்னேன். இப்போதும் நான் அங்கே செல்வதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இப்போதும் அதே நிலையில் தான் கீழே தள்ளப்பட்டு கிடக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி சமுதாய நலத் திட்டத்தினால் போடப்படுகிற திட்டங்கள் வியமாவ விதைக் கண்டே மக்களுக்கு அத்தகைய உணர்ச்சி பெருகி வருகிறது. சமுதாய நலத்திட்டங்களை எல்லாம் பரிசீலனை செய்வதற்கு ஓர் ஆய்வுக் குழு இன்றைக்கு இல்லை. ஒவ்வொரு ஊரிலும் கம்யூனிடி ஹால் கட்டுகிறோம். பொதுக் காரியங்களைப் பற்றிக் கூடிப் பேசி விவாதிப்பதற்கு மணி மண்டபம் கட்டுகிறீர்கள். ஆனால் அந்த மணி மண்டபம் இன்றையதினம் எந்த வகையில் பயன்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி ஆய்வு

[Sri C. N. Annadurai] [9th February 1959]

தற்குக் குழு இல்லை. அதைப்பற்றி இந்த மன்றத்தில் தெளிவுப்பட வேண்டியதற்குக் கொஞ்சம் அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்களும் நான் சொல்வதைச் சகித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11-00
a.m.

எங்கள் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலே, மாமல்லபுரத்திலே வெளியா ரெல்லாம் வந்து பார்க்கும் அரிய கட்டிட வேலைப்பாடுகள் இருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அதற்கும் பக்கத்திலே, இருக்கிற குடிசைகளை, சென்னையிலிருந்து மாணவர்கள் வந்து, சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழ், குடிசைகளை துப்புறவு படுத்தி, சுவர்களை வெள்ளையடித்து, வீட்டிலே முகப் பிலே ஒரு தாமரைப்பூ, இன்னொரு புறத்திலே மல்லிகைப்பூ, மற்றொரு புறம் ரோஜாப்பூ போன்ற வேலைப்பாடுகளுடன் அமைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே “New look given by Madras Medicos” என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். நான் அந்த இடத்திற்கு ஏதோ வேலையாகப் போக நேர்ந்தது அங்குள்ள காட்சிகளை நான் கண்டேன். மந்திரிகள் பார்வையிடுகிறார்கள் என்பதற்கும், நான் கண்டேன் என்பதற்கும். பொருளிலே வித்தியாசம் இருக்கிறது. பார்வையிடுபவர்கள் அவர்களுக்குக் காட்டுவதைப் பார்க்கிறார்கள். அதற்கும், நான் சுண்ணைக்குத்தும் காட்சிகளைப் பார்ப்பதற்கும் அரசியலில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. பார்வையிடும் நோத்தில், எத்தனை சரிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்று பாராட்டவும் செய்கிறார்கள், அப்படித் தன்னைத் தானே பாராட்டிக் கொள்பவர்கள், அப்பொழுது, நம்மைப் பாராட்ட அண்ணாதுரைக்கு மனம் வரவில்லையே என்று கோபமும் எழக் கூடும்.

நான் அங்கு குடிசையிலே இருந்தவனை அழைத்து “இப்படிச் செய்திருக்கிறார்களே, சர்க்கார் செய்தார்களா” என்று கேட்டேன். கிராமத்திலே இருந்த குடியானவன், “சர்க்கார் பள்ளிக்கூடத்து மாணவர்களை அனுப்பினார்கள், இதைச் செய்வதற்கு” என்று சொன்னான். நான் சொன்னேன். “இதற்குச் செலவழிக்கப்பட்ட பணத்தை எட்டு அணு, ஒரு ரூபாய் என்று கொடுத்திருந்தால் நீயே சுண்ணைப் பூ அடிக்க மாட்டாயா”. அதற்கு அந்த குடியானவன் தந்த பதில் எனக்கு வெட்கமாக இருந்தது. அதைக் கேட்பதற்கு அமைச்சர்களுக்குக் கோபமாக இருக்கலாம். இருந்தாலும், பொறுமையாகக் கேட்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவன் சொன்னான். “இங்கே யார் யார் வெள்ளையடித்தார்களோ அவர்கள் வீடுகளுக்கு வெள்ளை யடிப்பது என் வேலையல்லவா” “அது என் தொழில். எட்டணு, ஒரு ரூபாய்க்கு நிம்மதியாக நான் செய்திருப்பேன். வெள்ளையடித்த மாணவர்கள் கூரையிலிருந்து கீழே விழாமல், பார்த்துக் கொள்ளவும், சுண்ணைப்பில் கையை விட்டு கை வெந்து போகாமல் பார்த்துக் கொள்ளவும், அதிகமாக ஒரு இடத்தில் சுண்ணைப் பூ அடித்ததைச் சரிசெய்யவும் எனக்குத் தெரியும்” என்று சொன்னான். நம் அமைச்சர் ஸ்ரீ ராமைய்யா மாறுவேடம் புண்டு செல்வத்தில் வல்லவர் என்று பத்திரிகையில் வருவதைப் பார்த்திருக்கிறேன். அவரை வேண்டுமானாலும் அனுப்பிப் பாருங்கள், (சிரிப்பு), மக்கள் எப்படியெல்லாம், என்னவெல்லாம் பேசுகிறார்கள் என்று, தெரிந்துகொள்ள. (குறுக்கீடு) தினத்தந்தியில் பார்த்தேன். (கனம் ஸ்ரீ வி. சுப்பிரமணியம் தினத்தந்திக்கு அவ்வளவு மதிப்பு).

நம் ஆட்சியாளர்கள் கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் செலவழிக்கிறார்கள். இவ்வளவு பணம் எந்த சர்க்காரும் சேமித்து செலவழிக்க முடியாது. ஆனால் மக்கள் உள்ளத்திலே ஆர்வம் எழாவிட்டால், அதற்குக் காரணம் என்ன? எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கெடுக்கிறார்கள் என்ற சலபமான வாதத்தினால், என் வாயை அடைக்கப் பார்க்காதீர்கள். எதிர்க் கட்சியினர் சமுதாய நல திட்டத்தை, அதில் மக்களுக்கு ஆர்வம் எழுவதைக் கெடுக்கவில்லை. நாங்கள் முனைந்து வேலை செய்யாமல் இருக்கலாம். ஆனால் கெடுக்கும் முறையில் ஏதும் செய்யவில்லை. மக்களுக்கு சலிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆர்வம் எழவில்லை. அப்படியென்றால், செலவழிக்கும் பணத்தின் அளவிற்கு, நல்ல பயன் கிராமங்களிலோ அல்லது நகரப் புறங்களிலோ நிச்சயம் கிடைக்காது. ஆகவே மக்கள் என் ஆர்வம் கொள்ளவில்லை என்று கண்டு பிடிக்க வேண்டும்.

[Sri C. N. Annadurai] [9th February 1959]

உரையில் கவர்னர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். “ஒருமித்த உடன்பாடு கண்டார்கள்” என்று. உடன்பாடு கண்டார்கள் என்று சொல்லி யிருப்பது, வரப் போவதை, நடைபெற வேண்டியதை நடைபெற்றதாகக் கூறுவதாகும். அதைப்பற்றி கூறும் போது, இப்பொழுது அரசாங்கத்தில் எடுக்கும் முடிவுகள் என்ன? நாட்டில் கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் செலவழித்து, ஒரு நல்ல சமுதாயத்தை உண்டாக்குவதில் ஒருமித்த உடன்பாடு காணவேண்டும். ஆனால் நாம் காண்பதென்ன? அண்மையில், வடமேற்காடு மாவட்டம், திருவண்ணாமலையிலே என்ன நடந்தது? அதைச் சுற்றிப் பார்க்கப் போனேன். அப்பொழுது கனம் அமைச்சர், அவர்கள் அங்கே ஒரு கால் நடைக் கண் காட்சியை துவக்கி வைப்பார் என்ற விளம்பரம் இருந்தது. திருவண்ணாமலையைச் சேர்ந்த கனம் மெம்பர் ஷண்முகத்தைப் பார்த்து “நீங்கள் செல்கிறீர்களா” என்று நான் கேட்டதற்கு, அவர்கள் சொன்ன பதில் என்னை ஏமாறச் செய்தது. “எனக்கு அழைப்பு இல்லை” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். திருவண்ணாமலையிலே நடக்கும் கால்நடைக் கண் காட்சிக்கு அந்தத் தொகுதி எம்.எல்.ஏ.வின் ஒத்துழைப்பு பெறவேண்டுமென்ற பண்பு கூட உங்கள் உள்ளத்தில் இல்லை. கோடிக்கணக்கான மக்கள் உள்ளத்திலே உள்ளத்திலே என்று எழுச்சி ஏற்படும்? சொல்லலாம், “நீங்கள் 15 பேர்கள் தான், நாங்கள் 150 பேர்கள்” என்று. என்றாலும், அளவு அறிந்து இடம் அளிக்கும், Proportional representation முறையைக் காங்கிரஸ் மேற்கொண்டால், காங்கிரசுக்கு 50 லட்சம் வாக்கு என்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்கு மூன்றில் ஒரு பங்கு அல்லது 17 லட்சம் வாக்குகளைப் பெற்றிருக்கிறோம். அளவு அறிந்து இடம் அளிக்கும் முறை இருந்தால், நாங்கள் 50 பேர் இருக்கவேண்டும். ஆனால் நீங்கள் அமைத்திருக்கும் தேர்தல் இலக்கணம் உங்களுக்கு சாதகமாக இருப்பதால், நீங்கள் 150 பேர்களும், நாங்கள் 15 பேர்களும் இருக்கிறோம். ஆனால் 17 லட்சம் மக்கள் கிள்ளக்கிரைகள் இல்லை. எனவே, எங்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெற வேண்டும் என்றிருந்தால், மக்கள் உள்ளத்திலே ஆர்வம் எழவேண்டுமென்றால், உங்கள் லட்சியத்தை அவர்கள் முன்னே வைக்க வேண்டும். இவர்கள் என்ன லட்சியம் வைத்திருக்கிறார்கள்?

எகிப்து நாட்டிலே, நாசர் வெள்ளைக்கானுக்கு சூயஸ் வாய்க்காலில் ஆதிக்கத்தை ஒழிக்க எழுந்தான். அதுதான் அவன் லட்சியம். அவன் அழைக்க மக்கள் அவன் பின்னால் செல்கிறார்கள். பிரான்சு நாட்டிலே கூட, ஜனநாயகத்தின் சந்து வழியே உள்ளே சென்று டிகால் இந்த நாட்டின் எலும்புருக்கி நோயை இந்த நாட்டிலிருந்து விட்டுவேன் என்கிறான், பிரான்சு நாட்டு மக்கள் அவன் பின்னால் வருகிறார்கள். காணா நாட்டு பிரதமர் தன் லட்சியம் ஆப்பிரிக்க கருப்பர்களை விடுவிப்பது என்கிறான், மக்கள் அவன் பின் வருகிறார்கள். ஆனால், நீங்கள் என்ன லட்சியம் வைத்திருக்கிறீர்கள்? பெருங்காயம் வைத்த பாண்டம் போல் இருக்கிறீர்கள். பெருங்காயம் போய் விட்டது, பாண்டம் இருக்கிறது. பெருங்காய வாசனை இருக்கிறது. தக்க சாக்கிதை இல்லாவிட்டால், பாண்டத்தை ஊரார் அபகரிக்க வரலாம். பாண்டம் பறிபோகும். நாட்டு மக்கள் உங்கள் லட்சியம் என்னவென்று அறியவேண்டும். மக்கள் உள்ளத்தை அறிந்து செய்ய வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும்போது, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பாப்பி வரும் கருத்துக்கள் அவ்வளவும் மக்கள் உள்ளத்திலே, அலைமோதுகின்றன. அப்படி அவர்கள் உள்ளப் போக்கைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமானால், எதிர்க்கட்சியை மதிக்கும் தன்மை ஆளும் கட்சிக்கு வரவேண்டும். எதிர்க்கட்சிகளை மதிக்கும் தன்மை ஆளும் கட்சிக்கு வருமானால், அப்போது, எதிர்க்கட்சிகள் நாட்டு மக்கள் உள்ளத்தில் என்னென்ன கருத்துக்களைப் புகுத்தி யிருக்கிறார்கள், அதனால் நாட்டு மக்களுக்கு என்னென்ன லட்சியங்களில் பற்று ஏற்பட்டிருக்கிறது, அந்த லட்சியங்களில் எந்த லட்சியங்கள் எல்லாம் நம் நடைமுறைக்கு ஏற்றவை என்று ஆளும் கட்சி பார்க்க வேண்டும். உதாரணமாக நான் ஒன்று சொல்வேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சென்னை மாநிலம் 152 கோடி ரூபாய் பெற்றிருக்கிறது. இந்த 152 கோடி ரூபாய் நம் மாநிலத்திற்கு மிகக் குறைவு குறைவு என்று நாங்கள் சொன்னால், அப்போது காங்கிரஸ் கட்சியினுள்ளவர்கள், அதை நாங்கள் சொல்கிறோம் என்பதால்

11 10
a.m.

[Sri C. N. Annadurai] [9th February 1959]

“இல்லை, இல்லை ஜனத்தொகை அடிப்படையில் பார்த்தால், உத்திரப் பிரதேசத்திற்குக் கிடைத்தது அதிகம். விஸ்தீரண அடிப்படையில் பார்த்தால், உத்திரப் பிரதேசத்திற்குக் கிடைத்தது குறைவு. அந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கும் போது, நமக்கு அதிகத் தொகை தான் கிடைத்திருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும்” என்று கூறி எங்கள் கூற்றை மறுத்துப் பேசுகிறார்கள். அவர்கள், அவ்வாறு பேசுவதால், மத்திய சர்க்காருக்குத் தான் வக்காலத்து வாங்குகிறார்கள். மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து நாம் இன்னும் பணம் வாங்குவதற்கு உள்ள வழியை அடைக்கிறார்கள். ஆனால் 300 கோடி ரூபாய் வேண்டும் என்று கனம் நிதி அமைச்சர் வாதாடியதில் நமக்கு 152 கோடி ரூபாய் தான் கிடைத்திருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த அந்தத் தொகையை, ஒரு பொறுப்புள்ள அமைச்சர் என்ற முறையில், அவர் ஏற்றுக் கொண்டது நியாயம். ஆனால் அந்தத்தொகை குறைவு என்பதை நாங்கள் அடிக்கடி சுட்டிக்காட்டினால் தான், அவர், டெல்லிக்குப் போகும்போது “152 கோடி ரூபாய் எங்கள் மாநிலத் தவர்களுக்குத் திருப்தியளிக்கவில்லை, இன்னும் அதிகப் பணம் தர வேண்டும்” என்று மத்திய சர்க்காரிடம் எதிர்த்துப் பேசுவதற்கு வழி இருக்கும். நாங்கள் கூறுவதால், கொடுத்துள்ள தொகையே போதும் என்று ஆளும் கட்சியினர் பேசினால் அதில் பயனில்லை என்று கூறுவேன். இந்த மன்றத்தில் இருக்கும் ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் எங்களுக்குப் பதில் பேச்சு பேசுவதைத் தான் முக்கியமாகக் கருதுகிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசாங்கத்தை எப்படி நடத்துகிறது என்பதுபற்றிப் பேச வேண்டியது தான் இன்று முக்கியம். ஏனென்றால், அந்தப் பிரச்சினை அரசியல் கட்சிகளைவிட மீறி மீறி வளர்ந்து வருகிறது. ஒரு மாநிலத்திற்குத் துணை கவர்னராக இருந்த, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. சந்தானம் அவர்கள் இதை அடிக்கடி சுட்டிக் காட்டி வருகிறார். மாநில அரசாங்கங்கள் வா வர நகராட்சி மன்றங்களுக்குச் சமானமாக ஒடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. மத்திய அரசாங்கத்திடம் தான் அதிக அளவிற்கு அதிகாரங்கள் குவிந்து வருகின்றன என்பதை திரு. சந்தானம் சுட்டிக் காட்டி வருகிறார். இதே விஷயத்தை மைசூர் ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த திரு. அனுமந்தையாவும் சட்டசபையிலும் வெளியிலும் அடிக்கடி சுட்டிக்காட்டி வருகிறார். மாநில அரசாங்கங்கள் மத்திய அரசாங்கத்தைப் பார்த்து பிச்சை கேட்கும் நிலையில் இருக்கும் வரையில் மாநில அரசாங்கப் பிரதிநிதிகள், டெல்லிக்குச் சென்றால் அங்கே, கடன் கொடுத்தவனிடம் கை கட்டி வாய் புதைத்து நிற்கும் கடன் வாங்கியவனைப் போல் இருக்க வேண்டும் என்பதை திரு. அனுமந்தையா சுட்டிக்காட்டி வருகிறார். “எழைசொல் அம்பலம் ஏறுது” என்ற பழமொழியை நினைத்துக் கொண்டு என்னுடைய இந்தச் சொற்கள் அம்பலம் ஏறவில்லை என்று தப்புக் கணக்குப் போடா தீர்கள். என்னுடைய சொற்களால் ஏற்பட்டுள்ள விளைவு, நாடு பிரிவினை என்ற அளவிற்கு வராமல் இருந்திருக்கலாம். நமது மாநிலத்தின் இதே கவர்னர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு தமது பேருரையில், அவர்கள் அஸ்ஸாம் மாநிலத்தில் முதல் அமைச்சராக இருந்தபோது அந்த மாநில மக்களின் உரிமைக்காக அவர்கள் போராட வேண்டி யிருந்தது என்ற கருத்துப்படி பேசியிருக்கிறார்கள். அவர் அவ்வாறு பேசியதுடன், எப்படி இருந்தாலும் இந்திய ஒருமைப்பாடு அவசியம் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். வேண்டுமானால், நீங்கள் இந்திய ஒருமைப்பாட்டைப் பற்றிப் பேசுங்கள். அதைப் பற்றிப் பன்னிப் பன்னிப் பேசுங்கள். இந்திய ஒருமைப் பாட்டைப் பற்றி பேசி என்னைத் திருத்தலாம் என்று நீங்கள் கருதினால் அதைப்பற்றித் திரும்பத் திரும்பப் பேசுங்கள். ஆனால் நமது மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்துடன் வாதாடுவதற்கு இருக்கும் வழியை அடைத்துவிடாதீர்கள் என்று இந்த மன்றத்தில் உங்களிடம் பணிவன் போடு சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் தமது பேருரையில், இந்த மாநிலத்தில் எல்லா வகையான நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களும் முடிந்துவிட்டன என்று கூறியிருக்கிறார்கள். வைகை ஆற்றுத் திட்டம் முடிந்துவிட்டது. கோள சர்க்காருடன் பேசி, பாம்பிக்குளம் தண்ணீரைத் தமிழகத்திற்குக் கொண்டுவர வழிகாணப்பட்டு விட்டது. அத்திட்டத்தால் நமக்குக் கிடைக்கும் தண்ணீர் உடுமலைப்பேட்டைக்குப் பக்கத்திலேயே இருக்குமா, அல்லது தாராபுரம்

[Sri C. N. Annadurai] [9th February 1959]

பக்கமாகவும் வருமா என்பது போன்ற சந்தேகங்கள் தான் தீர்க்கப்பட வேண்டியவையாக இருக்கும். நீர்ப்பாசனத்திற்குத் தேவையான அணைகள் கட்டப்பட்டு விட்டன.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member has got only two minutes more.

SRI C. N. ANNADURAI : இனிமேல், அணைகட்ட வேறு ஆறுகள் இல்லை என்று சம்மா இராமல் சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்குள்ள வேறு வழிவகைகளைக் காணவேண்டும். அதற்கான பணத்திற்கு மத்திய அரசாங்கத்துடன் போராடவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது பற்றி கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு முறையில் கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் நடத்தலாம் என்ற கருத்து இங்கே வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கருத்து உறுதிப்படுவதற்கு முன்பு கூட்டுறவுத் துறையைப்பற்றி நாட்டு மக்கள் என்ன கருதுகிறார்கள் என்பதை ஒரு பாரபட்சமற்ற ஆய்வுக் குழுவின் மூலம் அறிந்துகொள்ளவேண்டும். அதற்கான ஆய்வுக் குழுவை நியமிக்கவேண்டும். அது கண்டுபிடித்துத் தெரிவிக்கும் குற்றம் குறைகளைக் களைவதற்கு ஏற்ற முறையில் கூட்டுறவுச் சட்டத்தைத் திருத்திவிட்டு அதற்குப் பிறகு கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை அமைத்து நடத்தினால் நல்ல பலன் கிடைக்கும். அப்படி இன்றி இன்று இருக்கும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களைப்போன்ற கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை நடத்தினால் பலன் ஏற்படாது. இன்று போன்று குடும்பத்தார் தேடிவைத்த சொத்தைப் போன்றோ, ஊர்ப் பெரியதனக்காரரின் சொத்தைப் போன்றோ, தண்டல் காரரின் தண்டத்தைப் போன்றோ கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் இருந்தால், கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் இருந்தால், மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படாது. கூட்டுறவு முறைக்கு நான் ஆதரவு காட்டாமல் இருக்கிறேன் என்று யாரும் தப்பாக எண்ண வேண்டாம். கூட்டுறவு முறை சிறந்த திட்டம். ஆனால் அந்தச் சிறந்த திட்டம் வெற்றியுற வேண்டுமானால் எல்லாக் கட்சிகளின் நிபுணர்களும் பொருளாதார நிபுணர்களும் ஒன்றாகக் கூடி கூட்டுறவு முறையைப் பற்றிப் பொது மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள், அதில் என்னென்ன குற்றம் குறைகள் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள், கூட்டுறவு முறையில் ஏன் லாபம் வருவதில்லை என்பதை யெல்லாம் அறிந்துகொண்டு, அதற்குப் பிறகு அவசியமான தகுந்த சட்டத் திருத்தங்களைச் செய்துவிட்டு கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை அமைத்து நடத்தினால் மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படும். மாட்டை வண்டியில் பூட்டுவதற்கு முன்பு பல விஷயங்களை கவனிக்கவேண்டும். வண்டிச் சக்கரத்திற்குப் பட்டா போடப்பட்டிருந்தால், இரும்பு வளைங்கள் சரியாக இருக்கின்றனவா, சட்டையாணிகள் பொருத்தமானவையாக இருக்கின்றனவா என்றெல்லாம் பார்த்த பிறகு வண்டியில் மாட்டை பூட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் கவனிக்காமல் அச்ச முறிந்த வண்டியில் மாட்டைப் பூட்டினால் காளையும் கெட்டுப் போகும், வண்டியும் நாசம் அடையும். அதே மாதிரி கூட்டுறவு முறைகள் சம்பந்தமாக நான் கூறிய காரியங்களை யெல்லாம் செய்த பிறகு நாகபுரியில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும் அழகான காளையை கூட்டுறவு என்ற வண்டியில் கட்டினால் அச்ச முறியாமல் இருக்கும். கூட்டுறவு முறையைப் பற்றி கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதால், நாட்டு மக்கள் உள்ளத்தில் அந்த முறை சம்பந்தமாக இருக்கும் அதிருப்தியைத் தெரிவித்தேன்.

நான் குற்றம் குறைகள் கூறியதற்காக என் மீது அருள்சூர்ந்து அருவருப்பு அடையாதீர்கள் என்றும், கோபப்படாதீர்கள் என்றும் காங்கிரஸ் அமைச்சர்களையும் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உங்களைக் கண்டிக்க எனக்கு இருக்கும் நேரம், இந்தப் பகல் வேளைதான். மாலை வேளைகளில் நான் வெளியே உங்களைக் கண்டித்துப் பேசலாம். என்னுடைய அந்தக் கண்டனப் பேச்சுக்களின் தொடர்ச்சி இது என்று தவறாகக் கொள்ளாதீர்கள். இங்கே நான் பேசும்போது, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய கரங்களை, மத்திய அரசாங்கத்துடன் இன்னும் பலமாகப் போராடுவதற்குரிய முறையில் வலுப்படுத்தும் வகையில் பேச வேண்டும் என்பது தான் என் நோக்கம். நீங்களும் நானும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து அவருடைய கரங்களை வலுப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்.

[Sri C. N. Annadurai] [9th February 1959]

நான் டெல்லிக்குச் சென்றிருந்த போது “உங்கள் நிதி அமைச்சர் மிகவும் சாமர்த்தியசாலி. அவர் மிகுந்த பலமுள்ளவராக இருக்கிறார். அவர் இங்கிருந்து அதிகமான பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்” என்று பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள். அதைக் கேட்டு நான் பூரித்துப் போனேன். “அவர் அவ்வளவு பணம் வாங்கிக் கொண்டு வரவிட்டால் அவரை நாங்கள் சும்மா விடுவதாக இல்லை. அவருக்குப் பக்கத்தில் நாங்கள் இருக்கிறோம்” என்று நான் அவர் களிடம் சொன்னேன். எனவே நாம் இரண்டு சக்திகளாகப் பிரிந்து இந்த மாநிலத்தை வலுப்படுத்த வேண்டும். கவர்னர் உரையின் பேரில் பேசும்போது நான் குற்றம் குறைகள் கூறியதற்காக என் மீது கோபம் கொள்ளவேண்டாம் என்று உங்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : on a point of information, Sir கனம் அங்கத்தினர் திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லிக்குச் சென்று மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து சமர்த்திய மாக அதிகமான பணத்தைப் பெற்றுவருகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டு, தம் பாராட்டுதலையும் பூரிப்பையும் தெரிவித்தார்கள். (கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணியம் : பாராட்டுதலை நம்பவேண்டாம்) அவ்வாறு அவருக்கு திருப்தி ஏற்படுமானால், அவர் நாடு பிரிய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை விடுவாரா?

*** SRI A. VEDARATHNAM :** on a point of personal explanation, Sir. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பேசும்போது என் சம்பந்தமாக தவறாக ஒரு விஷயம் சொல்லிவிட்டார். “தமிழ் நாடு” என்று இந்த ராஜ்யத்திற்குப் பெயர் வைத்துவிட்டால் உதகைக்கு தாம் வருவதாக அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதாக நான் இங்கே சொன்னேன் என்று அவர்கள் கூறினார்கள். அது தவறு. நான் அவ்வாறு சொல்லவில்லை. பத்திரிகைச் செய்தியை வைத்துக்கொண்டு நான் இங்கே பேசவில்லை. நான் இந்த சபையில் பேசியபோது அறிஞர் அவர்கள் இங்கே இல்லை. எனவே யாரோ தவறாகச் சொன்ன செய்தியைக் கேட்டு அவர் அவ்வாறு இங்கே பேசியிருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். ஸ்ரீ ஆசைத்தம்பி அவர்கள், தம்மிடம் யாரோ ஒரு நண்பர் வந்து, உதகைக் கூட்டத்திற்கு அவர்கள் செல்வார்களா என்று கேட்டதாகவும், அதற்கு அவர், சென்னை, ராஜ்யத்திற்கு “தமிழ் நாடு” என்று பெயர் வைத்தால் தாங்கள் உதகை கூட்டத்திற்குச் செல்லப் போவதாக தான் பதிலளித்ததாகவும் பேசினார்கள். அவர்களுடைய அந்தப் பேச்சுக்குத் தான் நான் பதிலளித்தேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : நான் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வேத சதனம் அவர்களைப்பற்றிக் கொண்டிருந்த எண்ணம் உறுதிப்பட்டதற்காக மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நான் முன்பு இங்கே குறிப்பிட்டது போல் அவர் சொல்லியிருக்கமாட்டார் என்றே நினைத்தேன். அது சரியாகி விட்டது. அவருடைய பெருந்தன்மையான விளக்கத்தைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

11-20 SRI J. MATHA GOWDER : On a point of information, Sir. கனம் அ.ம. அண்ணாதுரை அவர்கள் பேசும்போது நீலகிரிக்குப் போனால் அங்கே ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாதென்று குறிப்பிட்டார்கள். ஒருக்கால் அண்ணாதுரை அவர்கள் நீலகிரிக்குப் போயிருந்தபோது அவரது கண்ணில் ஏதாவது கோளாறு இருந்ததோ? அப்படியில்லையென்றால் அவர் இருக்கும் காஞ்சிபுரத்தில் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் வித்தியாசம் தெரிகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : It is not a point of information.

Sri G. G. Gurumurthy rose. . .

DEPUTY SPEAKER : I cannot allow any such discussion. The hon. Leader of the Opposition may now speak.

[9th February 1959]

*** SRI V. K. RAMASWAMY :** MUDALIYAR : Mr. Deputy Speaker, the Governor's address has caused considerable disappointment in the State. I am very sorry to state that no mention has been made in the Governor's address about bringing down the cost of living, especially about bringing down the prices of articles of consumption.

Another important factor is that the address has not mentioned anything about the unemployment problem which has become a menace so to say in our State. Sir, with regard to the articles of consumption, the Government have not raised their little finger to bring down the prices effectively except perhaps in the case of paddy. But, what about the other articles? The prices of other articles are going up steadily every day. Take for instance, the price of kerosene oil. Now, it has been mentioned that the cut imposed by the Government of India has been restored. My own impression is that the Oil Companies have created an artificial scarcity and have put up the prices unnecessarily, with the result that the poor men in the villages are not able to get even an ounce of kerosene. The same is the case with the other articles which are in daily use and so the people are put to lot of inconvenience and nuisance. I would therefore request the Government to introduce effective control over all these articles of consumption and other daily necessities of life which are required by the poor people in the villages.

Even the cost of medicines is going up everyday and there is no likelihood of its being brought down. The Company people, that is those engaged in the trade, say that because of the foreign exchange difficulty, they are not able to get the medicines in sufficient quantities at competitive prices. After all, medicines are indispensable even to the poorest of the poor. So, the Government must see that sufficient foreign exchange is made available for this purpose. I want the Government of Madras to address the Government of India in the matter and see that the much-needed relief is afforded to the poor.

With regard to the control of the prices of paddy, much is talked about giving relief to the agriculturists, without taking into consideration whether the production costs have gone up or not. We find that the poor ryots in the villages are not able to get iron ploughshares, iron tyres, ammonium sulphate and other things. These things are not easily available. Granting that they are available in certain areas, the ryots have to get them at black-market rates. The position is very difficult. Even though they are supplied by the Co-operative Department through what are called Wholesale Stores, still scarcity conditions do prevail and the ryots are put to lot of difficulties with the result that the cost of production of paddy is going up like anything. I do not stand in the way of Government controlling the prices of paddy effectively. I find that the Government are contemplating the introduction of 'State-trading' in foodgrains. We have seen that in previous years, I mean, during the days when rationing was in force and when State-trading was resorted to and when there was wholesale buying through the Government, the Government have lost very

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [9th February 1959]

considerably, to the tune of nearly Rs. 14 crores or so and this amount is going to be written off shortly as the departmental people have now put up a strong note about it. So, there has been much of bungling with regard to State-trading in the past with the result that it was not at all possible for the then Government to do the work effectively at any time. Now, I would like to have a categorical statement from the Hon. Minister as to how he proposes to deal with the State-trading in foodgrains now and whether he will do it effectively instead of allowing the middlemen and merchants to put up the prices as they pleased.

With regard to the fixation of prices, I would like to say one thing. The Government are now having Seed Farms in every district and they know exactly what the cost of production will be. So, I would request the Government to fix a fair price acceptable both to the consumer and the producer. The Hon. Home Minister was just now telling that according to a decision taken at a recent Ministers' Conference, fair price shops will be opened in all places and there will be effective control in all the rural areas and so on. Well, it all remains to be seen how effectively the Government are going to control these prices.

Even in the matter of transport facilities for foodgrains there are lot of difficulties experienced by the people. A merchant from Tindivanam cannot be expected to dispose of his paddy at Saidapet for the same price. There will be some variation in prices even at the District level and there will be variation from district to district, and even from taluk to taluk. Further, there are not adequate godown facilities in the rural areas. Every place or at least every taluk headquarters must be provided with adequate storage facilities and adequate quantities of foodgrains should be stored. In all important centres fair price shops should be opened immediately to bring down the prices. Unless minimum prices are guaranteed to the producer, there will be a tendency on the part of the ryots to switch over to some commercial crops and the position will become precarious. So, I earnestly request the Government to seriously consider all these points.

In view of the pest attacks on a large-scale so to say, in some of the districts, the position has become very difficult. Even the Hon. Minister has replied while answering a question on the floor of the House that there has been a loss to the extent of 15 to 20 per cent because of these pest attacks in so many parts of the State. This should be put an end to, and that too as quickly as possible.

There is the question of Agriculture Income-tax. Sir, a couple of days back, I had an opportunity of perusing the Forms introduced by the Commissioner for Agriculture Income-tax and I found that there were about 5 to 6 pages and in some cases 10 to 12 pages of columns which has to be filled up by the assesses. God only knows how many of the ryots who are put up in the remote villages will be able to fill up these Forms. These Forms are perhaps based on the model of the Central Income-tax Forms. It was recently published in the Papers that the ryots should submit their Income Returns before the end of February. How

9th February 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

many ryots know these publications? How many of them can go through the Papers and how many of them really know how to submit these Returns within such and such time. Why cannot the Government send these Forms to each and every village and arrange to distribute them through the respective village officers and see that the Returns are submitted in time so that the poor ryots may not be harassed afterwards for non-submission of these returns?

There should be a simple method for calculating the income and expenditure of the ryots instead of suggesting so many heads ^{11-30 a.m.} which the ryots cannot understand. That is also my submission and the Government, I am sure, will look into this also.

Then there is the question of ceiling on land. There is no point in fixing a ceiling arbitrarily. Ceiling must be fixed. But on what basis? I find from the newspapers that there is a proposal to introduce a limit of 300 rupees as the monthly income of agriculturists for the purpose of ceiling. I want to know what the Ministers are getting per month. What is their travelling allowance? All these should be taken into consideration for fixing the ceiling. I should like the ceiling to be fixed on the basis of the pay and T.A. drawn by the Ministers. My another submission is, there is no point in distributing lands to A and from A to B and B to C and so on. You must explore the possibilities of bringing all waste lands under cultivation. According to the information we have gathered, there are twenty to thirty lakh acres of arable land in Tamil Nad which can be brought under cultivation and distributed to the landless poor people. So many Members have been reiterating this demand on the floor of this House and nothing has been done so far. I am sure, the Government will soon call for figures from the Board of Revenue about the extent of such lands and take early steps to distribute these lands to the landless people. They must also give them some aid, and only in that way production of food could be stepped up.

Even with regard to minor irrigation works, I find that the work has been very slow. In many places, there has been no desilting and many tanks are still in a state of disrepair. Nothing has been done so far. The Government must see that they take up this work and complete it at least before the end of next year so that food production may be stepped up.

Sir, there is then the electricity minimum charge. Even with regard to that there has been so much of harassment. Something must be done to reduce the minimum charges, so that the ryots may get some relief in the same way as those in the industrial sector. This is a very serious problem and the Government should influence the Electricity Board to see that the minimum charges are brought down considerably.

I find that there has been a lot of harassment with regard to small savings in the villages. Recently, I had been to some of the rural parts and I found in many places an army of officers

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [9th February 1959]

sitting and harassing the people. I do not mean to say that the Plan should not be proceeded with. It should go ahead but there should not be any kind of harassment. Issue an appeal to the people and get whatever money they are able to give. The officer is not the person who should say how much each should save and how much should be spent. We also find the departmental officers going in different directions and asking for money. If the money asked for is not given, the people are subjected to all sorts of trouble. This must go. And I must also ask earnestly how much the Ministers, the Secretaries to Government and the heads of departments including Collectors save for the Small Savings Scheme. I would like the Hon. Minister to give the House a statement showing their savings after the Small Savings Drive is completed. I received a representation a couple of days back that the village officers' pay for one month has been taken by the Collector at the point of the bayonet. That is a great hardship to which the village officers have been put. At this time to take away a month's pay is really reprehensible and this kind of practice should be put an end to. Immediately after this Drive, you are going to start collection of kist and recovery of loans. It is really deplorable and my only request is that you should issue instructions to the officers that only if anybody comes forward to give, the money must be received and that no coercion should be there.

With regard to the non-gazetted officers, I have referred to their plight on many occasions in this House. I am glad to find that this small relief has been announced. But it comes on the eve of the municipal elections. You were able to give some relief during the last general elections. And now on the eve of the municipal elections you announce some relief. The next instalment of relief, I am sure, will come on the eve of the general elections in 1962. As I have pointed out already, the cost of living is going up and the poor non-gazetted officers are not in a position to make both ends meet. Some substantial relief should be given to them. I find from the Governor's speech that a retired official is to be appointed as Chairman of the proposed Pay Commission. It is wholly unnecessary to have a retired official as Chairman. A non-official or a Minister as in the case of Andhra would be much better. Even now, it is not too late for the Government to revise their decision and I would suggest that a Minister might preside over the Commission. Representatives of the N.G.O.'s Association also should be taken into the Commission and it should be in a position to complete its deliberations and submit its report within a few months with a view to giving to the N.G.O.'s adequate relief in time.

With regard to Block areas, my submission is these Blocks are not selected properly. There are very bad areas, very backward in every respect, and these should be given top priority. Selection should be based on the genuine reports of Collectors and not made with a partisan spirit. There are many backward areas and I find all these would be covered by the end of the Plan. The District Planning Board could select these Blocks and the Government could accept its recommendations. Regarding the third

9th February 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

Plan, the Government must chalk out a district-war plan in consultation with the District Planning Committee. There should be a non-official committee to go into the whole question of selection of Blocks and assigning of priorities. Even now, even the second Plan is in progress, I would request the Government to appoint a non-official committee to tour the whole State and submit a report on the progress of the work achieved so far and the needs of particular areas. I shall be glad if the Hon. Minister makes an announcement now regarding the appointment of such a non-official committee.

Sir, my revered and respected friend, Mr. Annadurai, referred to the exodus to the hill station—Ootacamund. I am sure the Hon. Minister for Finance will in his reply, meet his point.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: You want me?

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Well, so far as I am concerned, I am not enamoured of the visit. My colleagues also are not enamoured. My anxiety is this. Neither Andhra nor Kerala has hill stations. Many States in India do not have hill stations. Ootacamund is called the Queen of hill stations. I honestly feel that Members would be put to great inconvenience on account of their visit. Still, we felt there had been so much representation before the House by Members representing the Nilgiris and that we could meet there for a week or ten days. That will not matter much. We also thought of the desirability of having such meetings in Cape Comorin or Courtallam or Madurai or in some other places. After all, going to a hill station is not going to result in any material loss to the Government when we take into consideration so much wasteful expenditure we see in different directions. After all there may be some waste. But it should be possible for all Members to see the different places and judge how Tamil Nad is developing.

You know, Sir, from Ootacamund we are getting a lot of 11-44 foreign exchange. Moreover, the idea is that the Members of the Legislative Assembly should tour the whole of Tamil Nad and see all the projects and developmental works that have been executed in recent years so that they may be well informed about the work we have done and the progress we have made in those years. After all, the Heads of Departments are going to Ooty. Ministers are going there in connection with the meeting of some committees. So many committees are meeting there. The Collectors' Conference is being held there. Some All-India conferences are being held there because the Government of India do not find a more suitable place than Ooty for holding such conferences. When so many things are being done there, I do not see any reason why there should be such a strong opposition to the holding of the meeting of the Assembly in Ooty. That is my submission.

With regard to the Exhibition, I have already pointed out that we are wasting so much money. I would request the Government to put up a permanent Show Room of the Public Works Department instead of the department taking part in the exhibition and

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [9th February 1959]

spending thousands of rupees. Then only those people from other States who tour this State periodically will know what we are doing in the different departments, in different directions. So my advice is that they should put up the Show Room in a very conspicuous place in the City.

Lastly, we find so many irregularities not only in the matter of accounting but also in the matter of delaying the disposal of cases. Ryots and the poorest of the poor do not get orders early, with the result they are put to a lot of inconvenience. So, the Government must see that they tone up the administration and give a proper drive to the district officials to dispose of their papers in time, so that the poorest of the poor may get some relief. I am sure, the Government will do so and thus give sufficient relief to the poor. This is all my submission.

***THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களது உரைக்கு விளக்கம் தரக் கூடிய முறையிலே எதிர்க்கட்சியினர் மட்டுமல்லாது காங்கிரஸ் கட்சியினரும் குறைகூற வாய்ப்பளித்து இந்த நான்கு நாட்களாக விவாதித்திருக்கிறோம். குறை கூறியவர்களில் பலர் கவர்னர் உரையில் பல முக்கியமான விஷயங்கள் காணப்படவில்லையென்று கூறினார்கள். அவர் கூறிய இன்னொரு குறை, இது காரணமாக இல்லாத, உப்புசப்பு இல்லாத உரை என்பதாகும். இதில் முக்கியமாக நாம் கவனிக்கவேண்டியது, புதுப் புதுத் திட்டங்கள் ஒவ்வொரு மாதத்திலும், ஒவ்வொரு காலத்திலும், ஏன் ஒவ்வொரு வருடத்திலும் கூட உதயமாகிக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலையில் நாம் இல்லை என்பதாகும். அப்படி நினைத்த பிரகாரம் செய்துகொண்டிருந்த காலம் வேறு. இன்று நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற எல்லா வேலைகளும் திட்ட அடிப்படையில்தான். அடுத்த ஐந்து வருடங்களுக்கு என்ன காரியங்கள் செய்யப் போகிறோம் என்பதை நிர்ணயம் செய்து அந்தத் திட்ட அடிப்படையில்தான் நாம் நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறோம். அப்படி அந்தத் திட்டங்களில் குறைகள் இருக்கலாம். அது வேறு விஷயம். ஆனால் திட்டம் என்று குறைகள் ஏற்பாடு செய்ததற்குப் பிற்பாடு அந்தத் திட்ட அடிப்படையில்தான் காரியங்களை எடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. திடீரென்று சினிமாவில் தோன்றுவது போல் புதுக் கதைகள் அல்லது புது முகங்கள், அல்லது புது மெட்டுகள் எல்லாவற்றையும் கொண்டு வந்து கவர்னர் உரையில் புகுத்தி விட முடியாது. ஆகவே, கவர்னர் அவர்களது உரையைக் கேட்க வராவிட்டாலும் பேச வருகிறவர்கள் இது போன்று சில நிகழ்ச்சிகள் அல்லது மனதை உருக்கக்கூடிய பல கட்டங்கள் இதில் இருக்கும் என்று எதிர் பார்ப்பது தவறு, என்பதை நான் முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, கவர்னர் உரையில் பல முக்கியமான விஷயங்கள் காணப்படவில்லையே என்று குறை கூறப்பட்டது. கவர்னர் உரை என்பது ஒரு “அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரிப்போர்ட்” அல்ல. அதாவது, நிர்வாக அறிக்கையல்ல. சமீப காலத்தில் வரக் கூடிய சில முக்கியமான நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் தான் கவர்னர் உரையில் அமைந்திருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக வேறு ஒரு கஷ்டத்தை ஸ்ரீ அண்ணாதுரை அவர்கள் எடுத்து விளக்கினார்கள். மூன்று வாரங்களுக்குள்ளாக பட்ஜெட் உரை வரவேண்டியிருக்கிறது. இப்படி குறுகிய காலத்திற்குள்ளாக இரண்டு பெரிய கொள்கை உரைகள் நிகழ்ந்துவது கஷ்டமாசப் போய்விடுகிறது. ஆகவேதான் சென்ற ஆண்டு இதைத் தவிர்க்க முடியுமாவென்று டிஸம்பர் மாதத்தில் இந்த சட்டசபையைக் கூட்டுவித்து அப்பொழுது கவர்னர் உரையை ஆரம்பித்து அதையும் தொடர்ந்து பட்ஜெட் கூட்டமாக அமைத்துக்கொண்டிருந்தோம். இவ்வேளையில் அப்படி அமைத்துக்கொள்ள முடியாத காரணத்தினால் பெப்ரவரியில் ஆரம்பித்து கவர்னர் உரை அப்பொழுது நிகழ்த்த வேண்டிய நிர்வாகப் பந்தம் ஏற்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து பட்ஜெட் உரை வரவேண்டியிருக்கிறது. அதனால் சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று திரு அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள். இதில் முக்கியமாக கொடுத்திருக்கக்

[9th February 1959] [Sri C. Subramaniam]

கூடிய ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப் பற்றி மறுபடியும் வலியுறுத்த வேண்டியது அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். இங்கிருக்கக் கூடிய எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும் ஒன்று பட்டு பல காரியங்களை முடிவு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி பெருமையுடன் கவர்னர் அவர்கள் எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நானும் பெருமைப் படுகிறேன். ஆனால் இதிலிருந்து எல்லா விஷயங்களையும் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களை அல்லது தலைவர்களை கலந்ததான் செய்திருக்கிறோம் என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. இது ஒரு ஆரம்பம். இதை ஒரு ஆரம்பமாக வைத்துக் கொண்டு அந்தத் திசையிலேயே நாம் மேலும் மேலும் செல்லவேண்டுமென்பது எனது முயற்சி.

(Mr. Speaker in the Chair.)

அதற்கு என்னால் இயன்ற அளவு முயற்சி செய்து வருகிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள முடியுமே தவிர எல்லா விஷயங்களிலும் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் அல்லது தலைவர்களை ஆலோசித்துத்தான் செய்கிறோம் என்று சொல்ல வரவில்லை. எந்தக் காலத்திலும் அப்படிசெய்ய முடியாது. கொள்கைகளை வரையறுக்கக் கூடிய விஷயங்களைப் பொறுத்த மட்டில் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களை, தலைவர்களை கலந்தாலோசித்து ஒன்று பட்டு நிர்ணயிப்பதில் பலவித நன்மைகள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் மேலும் மேலும் உணர்ந்து வருகிறோம். அதுவும் நம் ஜனநாயகம் சமீபத்தில் ஆரம்பித்த ஜனநாயகமாகும். பத்து வருட காலந்தான் ஆகிறது. தொடர்ந்து நமது அனுபவம் மூலமாக நம் நாட்டிலுள்ள சூழ்நிலையைப் பொறுத்து ஜனநாயகம் நல்ல முறையில் எப்படி வளர முடியும் என்று நமக்கு ஏற்படும் அனுபவங்களை வைத்துக் கொண்டு ஆலோசித்து அவ்வப்போது வேண்டிய முயற்சிகள் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. என்வகைய சிற்றறிவுக்குத் தோன்றிய வரையில் இங்குள்ள சூழ்நிலையை இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரித்து, இரண்டு சக்திகளாகப் பிரித்து ஒன்று எதிர்க் கட்சி இன்னொன்று சர்க்கார் கட்சி என்ற முறையில் பணிகளை ஆற்றிச் சென்றால் அதனால் நமது சூழ்நிலையில் ஜனநாயகம் நல்லமுறையில் வளர வாய்ப்பு ஏற்படாதென்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே எதிர்க்கட்சிகளின் கருத்துக்களைத் தெரிந்து கொண்டு எந்த அளவு அந்தக் கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ளமுடியும், எந்த அளவு ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்று ஆலோசித்து அவர்களும் கொள்கைகளை வகுப்பதில் பங்கு கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற உணர்ச்சி அவர்கள் மனதில் ஏற்படும் முறையில் கொள்கைகளை வகுப்பது நல்லதென்று கருதுகிறேன். நான் அதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். அத்துடன் இன்னொரு காரியத்தை ஞாபகப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. திட்டப்படி செயலாற்றவேண்டுமென்று சொல்லும்போது பிடிவாத குணம் யாருக்கு இருந்தாலும் சரி திட்டப்படி இங்கு முடியாமல் போய் விடுகிறது. அதற்கு உதாரணமாக உதகைக்கு செல்ல வேண்டிய பிரச்சனை இன்று நம் முன்னர் இருக்கிறது. இதில் சர்க்கார் எவ்விதம் நடக்க வேண்டுமென்ற முறையில், அவர்கள் கொள்கை அடிப்படையில் எந்தவிதமான முடிவும் செய்யவில்லை. இது, சட்டசபை நடக்கக்கூடிய விஷயத்தைப் பொறுத்தது. சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள், எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து முடிவு செய்ய வேண்டிய விஷயம் என்று நானும் சொல்லியிருந்தேன். அப்படி முடிவு செய்ய நினைக்கும்போது வேறுபட்ட கருத்துக்கள், இரண்டு மூன்று கட்சிகள் வேறு விதமாக நினைத்து இன்னும் சில கட்சிகள் வேறு ஒரு விதமாக நினைத்து இருந்தால் இதுபற்றி புனர் பரிசீலனை செய்வதற்கு இடமில்லாமல் ஒன்றுபட்ட கருத்துக்கு வருவோம் என்று காத்திருக்க வேண்டிய அவசியமிருக்கலாம். இதிலே துரதிருஷ்டவசமாக என்ன ஆகிவிட்டது என்றால், எல்லா கட்சியினரும் ஒரு விதமாக நினைக்கும்போது, ஒரு கட்சி மட்டும் இது கூடாது என்று சொல்லுகிறது. ஜனநாயகம் வளர்வதற்குப் பிடிவாதம் கூடாது. விட்டுக் கொடுக்கக்கூடிய தன்மை வேண்டும். சர்க்கார் கட்சிக்காக விட்டுக் கொடுக்காவிட்டாலும், எதிர்க்கட்சிகள் எல்லோரும் ஒருமித்துவர வேண்டும் என்று சொல்லும்பொழுது, ஒரு கட்சி மட்டும் தனித்து நிற்பதனால் சர்க்கார் இதுபற்றி யோசிக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. மற்ற கட்சிகள் எல்லோரும் விரும்பும்போது, இந்த ஒரு கட்சி மட்டும் தான் மக்களுடைய

11-56
a.m.

[Sri C. Subramaniam] [9th February 1959]

பிரதிநிதியா, ஒரு கட்சிக்கு மட்டும் தான் மக்கள் நன்றாக வாழவேண்டும், பணம் விரயமாகக்கூடாது என்கின்ற உணர்ச்சி இருக்கிறதா, மற்றவர்களுக்கு அந்த உணர்ச்சி இல்லையா என்பது பற்றி யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. எல்லோரும் சேர்ந்து வேலை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லும்போழுது, இப்படி மற்ற எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுகின்ற காலத்தில் ஒருவர் மட்டும் தனியாக நின்று தடையாக நிற்க முடியும் என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டால், இந்த முடிவுக்கு வருவதில் கூட ஒரு நல்ல வளர்ச்சி ஏற்படாது. இக் காரணத்தினால், இம்மாதிரி ஒரு தடை இருந்தால் அதை ஒதுக்கிவிட்டு ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. இது வருந்தத்தக்கது தான். அவர்களும் நிலைமையை உணர்ந்து கொண்டு மலை உச்சியில் இருப்பவர்கள் என்று நினைத்துக்கொள்ளாமல், மற்ற எல்லோருடைய ஒன்றுபட்ட கருத்தை மதித்து, இதை ஒப்புக்கொண்டிருப்பார்களேயானால் அதுபற்றி நான் அவர்களை பாராட்டியிருப்பேன். இதே இறங்குவதற்கு விட்டார்கள் என்று நான் சொல்லி விடமாட்டேன். அண்ணாதுரை அவர்கள் எச்சரித்தார்கள், மலைக்குப் போகும்போழுது வெள்ளையர் வாரிசாக ஆகிவிடக்கூடாது என்று. அதை நான் வரவேற்கிறேன். அம்மாதிரி எச்சரிக்கக்கூடிய தகுதி அவருக்கு இருக்கிறது. அவர்கள் கூட ஒத்து வாழ்ந்தவர்கள். ஆகையினாலே அவர்கள் வாரிசாக போகக்கூடாது என்பது பற்றி இவ்வளவு அக்கறையோடு சொல்லுவதற்கு அவர்களுக்குத் தகுதி இருக்கிறது. அதை நான் ரொம்பவும் வரவேற்கிறேன். அவர்கள் வாரிசாக ஆகக்கூடாது என்பது தான் எங்களுடைய கருத்தும். மலைக்குப் போவதினால் நாம் வெள்ளையர் வாரிசாகி விடுவோமா என்பது பற்றி எல்லோரும் கொஞ்சம் ஆலோசனை செய்து பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏதற்காக மலையிலே சட்ட சபைக் கூட்டம் கூட்ட வேண்டும் என்பது பற்றி கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். நான் கோவைக்குப் பக்கத்தில் இருப்பதால் மலை வாசம் எனக்கு புதியதல்ல என்பது பற்றி அண்ணாதுரை அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது உண்மைதான். அரசியலில் மாட்டிக் கொள்ளாத காலத்திலே ஒவ்வொரு கோடை காலத்திலும் கொடைக்கானல், உதகமண்டலம் போயிருப்பது தான் வழக்கம். அரசியலிலே சிக்கிய பிற்பாடுதான் அந்த வாழ்க்கை அமைவதில்லை. அது வேறு விஷயம். வேண்டுமானால் அங்கு போய் இருப்பதை யாரும் தடை செய்யப்போவதில்லை. ஏதோ மந்திரிகள் உதகைக்குப் போகவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள் என்று பலர் பிரசாரம் செய்யலாம். அதற்காக சட்ட சபை மெம்பர்களையும் கூட கூட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள் என்று சொல்லலாம். மந்திரிகள் தனியாகப் போய் அங்கே ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், அவ்வாறு போகலாம். அதற்காக சட்டசபை மெம்பர்களை கூடவே கூட்டிக்கொண்டு போக அவசியமில்லை. இப்பொழுது உதகை இருக்கிற நிலைமை என்ன என்று பார்க்கும்போழுது, அன்று இருந்த பொலிவோ, அன்று இருந்த வாழ்க்கைத்தரமோ இன்று இல்லாமல் இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும். அந்த நாட்களில் அரசாங்கம் ஒரு சில காலம் அங்கே இயங்கி வந்திருக்கிறது. அதுதான் உதகைக்கு ஒரு உயிர் கொடுத்தது. அதன் காரணமாகத் தான் உதகை நல்ல முறையில் வளர்ச்சியுற்றது. அந்தப் பொலிவு இப்பொழுது கொஞ்சம் தேய்ந்து போய் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, அதற்கு இப்பொழுது புதிய வாழ்வு கொடுக்க வேண்டும், புதிய வாழ்வு கொடுப்பதன் மூலம், நம்முடைய நாட்டின் பொது வாழ்வும் முன்னேற்றம் அடையும். அன்னியர் பலரும் அங்கு வந்து தங்கள் காலத்தைக் கழிப்பார்கள். காலத்தைக் கழிப்பது மட்டுமல்ல. அவர்கள் அங்கு செல்வழித்து அதன் மூலம் நம்முடைய நாட்டிற்கு இன்னும் பெரிய வளம் ஏற்பட வேண்டும் என்கின்ற முறையில் மற்றவர்களையும் அங்கே வரவழைக்கிறோம். கூப்பிடுகிறோம். யாரும் பாழைடைந்த வீட்டிற்கு வரமாட்டார்கள். எங்கு பொலிவு இருக்கிறதோ, எங்கு வாழ்வு இருக்கிறதோ, அங்கு தான் வெளி நாட்டு மக்கள் வந்து குவிவார்கள். அதனால் நாம் பயனடைகிறோம். இதை நன்றாக யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அண்ணாதுரை அவர்கள் என்னுடைய நிலையில் இருந்தால், உதகையில் புது வாழ்வு ஏற்படுத்த வேண்டும், பொலிவு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், கற்பனை செய்து என்ன சொல்லுவார்கள் என்று யோசித்துப் பார்த்தேன். அதை அவர் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்களோ, இல்லையோ, அவர்

[9th February 1959] [Sri C. Subramaniam]

கள் சொல்லக்கூடிய கற்பனைக் கதை எனக்குத் தோன்றியதைச் சொல்லுகிறேன். ஒரு பெண்மணி இருக்கிறாள். அவள் கணவன் விட்டுப் பிரிந்து வாழ்கிறாள். அப்பொழுது அந்தப் பெண்மணிக்கு புது வாழ்வு ஏற்பட வேண்டுமென்றால், கணவன் மனைவியோடு போய் வாழ்ந்தால்தான் புது வாழ்வு ஏற்படும். (சிரிப்பு). அதைவிட்டு விட்டு கணவன் மனைவியோடு போய் வாழ்ந்தால் எத்தனை செலவாகும், விருந்து வைப்பதற்கு எவ்வளவு பணம் ஆகும் என்று கணக்குப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதா? அல்லது கணவன் மனைவிக்கு வேண்டிய பணத்தை அனுப்பி விட்டால் போதும், போனால் வீண் செலவாகும் என்று சொன்னால், அந்தப் பெண்மணியின் வாழ்க்கை மலருமா என்பது பற்றி கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்த முறையில் பார்க்கும்போழுது 50,000 ரூபாய் செலவானாலும் சரி, 5 லட்சம் ரூபாய் செலவானாலும் சரி

SRI C. N. ANNADURAI : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மனைவியை விட்டு கணவன் பிரிந்த காரணம் ஏதாவது குறிப்பிடமுடியுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

***THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** இந்தக் காரணத்தை ஆராய்ந்து மனைவி பேரில் குற்றமா, கணவன் பேரில் குற்றமா என்று பார்த்துக்கொண்டிருப்பதைவிட, அதை மறந்து விட்டு இரண்டு பேர் களையும் கூட்டி வைப்பதுதான் நல்லது. இந்த ஆராய்ச்சியிலே எந்த லட்சியத்தை அடையவேண்டுமோ, அதை மறந்துவிட்டு, கூட்டி வைப்பதற்குப் பதிலாக அவர்கள் இன்னும் பிரிந்து போகும் நிலைமையில் சிலர் மத்தியஸ்தம் செய்வார்கள். அவ்வாறு நடந்துகொள்ள வேண்டாம் என்று அண்ணாதுரை அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அங்கே புது வாழ்வு ஏற்படுத்த வேண்டும், சட்டசபை அங்கே போய் உட்கார்ந்து அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்களுடைய வாழ்வுக்கு ஒரு புதிய ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும் என்கின்ற முறையிலேதான் இந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டது. இது சர்க்கார் எடுத்த முடிவல்ல. எல்லாக் கட்சியினர்களும் ஒன்று சேர்ந்து—எல்லாக் கட்சியினரும் என்றால் அவர்கள் மறுப்புச் சொல்லுவார்கள்—திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நீங்கலாக எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து செய்த முடிவு இது. இதிலே இன்னொன்று முக்கியமான விஷயம். இது ஜனநாயக முடிவு. ஒரு காரியம் நமக்குப் பிடிக்க வில்லையென்றால், அதை எதிர்த்துப் பேசக்கூடிய சுதந்திரம், உரிமை எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. அந்த உரிமையை நாம் விட்டுக்கொடுக்கக்கூடாது தான். எவ்வளவு பேர்கள் இருந்தாலும், சிலர் இருந்தாலும், ஒரு முடிவு எடுத்தால், முடிவு தவறு என்று கருதினால் அதைத் தவறு என்பதை எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய உரிமை, சுதந்திரம் இருக்கிறது. ஜனநாயகத்தை ஒப்புக்கொள்ளுவது என்றால், கொள்கை அளவிலே அப்படி ஒரு தவறான முடிவு ஏற்பட்டாலும், ஜனநாயக முடிவு என்கின்ற முறையிலே அதை ஏற்றுக்கொண்டு நடந்தால் தான் ஜனநாயகம் வளர்ச்சியுறும். நான் பிடித்த முயலுக்கு முன்றே கால் என்கின்ற முறையிலே, மற்றவர்கள் என்ன நினைத்தாலும், நான் நினைத்த பிரகாரம் தான் நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்கிற முறையில் ஒதுங்கி இருப்பார்களேயானால், அது ஜனநாயக வளர்ச்சிக்கு நல்லது அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : 'எல்லாம்' என்பதற்கு "ஒன்று விடுபட்டு" என்பது பொருளா? எல்லாக் கட்சிகளும் இசைந்தாலொழிய ஊட்டிக்குப் போவதில்லை என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்?

***THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** நான் சொன்னதையே சொல்லுகிறேன். எல்லா கட்சிகளும் இசைந்தால் ஒழிய ஊட்டிக்குப் போவதில்லை என்று சொன்னேன். எல்லோரும் ஒத்துவர வேண்டுமென்பதற்காக அந்த சமயத்தில் அப்படிச் சொன்னேன். ஒருவர் மட்டும் ஒத்துவரமாட்டார், தனித்து நிற்பார் என்ற நிலைமை இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை. அப்படியிருந்தால் அப்பொழுதே உதறித் தள்ளி இருக்கலாம். ஆனாலும், அவர்களும் மற்றவர்களோடு சேர்ந்து வருவார்கள் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு, அந்த நம்பிக்கையிலே

[Sri C. Subramaniam] [9th February 1959]

எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு வரவேண்டும் என்று அவர்களுக்கு மரியாதை கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக அப்படிச் சொன்னேன். அந்த மரியாதையை அவர்கள் காப்பாற்றிக்கொள்ளவில்லை என்றால், அதற்கு என்னக் குற்றம் சொல்லி பயனில்லை.

(Sri C. N. Annadurai rose.)

Mr. SPEAKER : அடிக்கடி குறுக்கே பேசுவது நல்லது அல்ல, அப்படி பேசவேண்டாம் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அவர்களைக்கூட நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Interruptions are permitted. But the hon. Member cannot have constant and frequent interruptions. He must allow the Hon. Minister to reply. I think it is not correct to interrupt frequently.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR : But it is left to the discretion of the Chair.

Mr. SPEAKER : Therefore it is I allowed three or four interruptions. Then I butted in.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR : When it (the interruption) is interesting, Sir?

12
noon

*THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சில சமயங்களில் ஒரு முடிவுக்கு எல்லோரும் வரவேண்டியிருக்கும். இது சகஜமாக நாட்டில் எல்லா இடங்களிலும் நடந்து கொண்டிருக்கும் பழக்கம். அதை உணர்ந்து மற்றவர்களும் அந்த முடிவோடு இசைந்து வருவது தான் சாதாரணமானவர்களின் பண்பு, அதிலும் ஜனநாயகப் பண்பும் அது வாகத்தான் இருக்க முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அவர்களுடைய நினைப்பு என்னவாக இருந்தாலும், இம்மாதிரி விஷயத்தில் பெரும்பான்மையானவர்களின் முடிவோடு இசைந்து கொள்வது தான் ஜனநாயகப் பண்பாக இருக்கும் என்பதையும் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்கு மேல் அவர்கள் என்ன முடிவு வேண்டுமென்றாலும் எடுத்துக்கொள்ளட்டும், அதற்கு அவர்களுக்கு உரிமையிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, முக்கியமாக குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடிய பிரச்சனை பருவ நிலையை பொறுத்தது. இன்றைய நாட்டினுடைய பொருளாதாரம் முழுவதும் பருவ நிலையைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது. மழை சரியாகப் பெய்தால் தான் நாடு நல்ல நிலைமையில் இருக்க முடியும். பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேறியிருக்கும் நாடுகளில்கூட இதே நிலைமை தான். வான் பொய்த்தால் வாழ்க்கைப் பொய்த்துவிடக்கூடிய நிலைமையில் தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் நம் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் பல இடங்களில் பருவ நிலை சரியாக இல்லாததின் காரணமாக மிகவும் கஷ்டமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றித்தான் கவர்னர் அவர்களது உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. இதற்கு பின்னால் சில பகுதிகளில் மழை பெய்திருக்கின்றது சில இடங்களில் பருவ நிலை மோசமாகியிருக்கிறது. ஆகவே எல்லா பகுதிகளும் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. இந்த உரையை அமைத்ததற்கு பின்னால் பல இடங்களிலும் பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் எங்கெங்கு மழையில்லாததின் காரணமாக மக்கள் கஷ்டப் படக்கூடிய நிலைமை இருக்கின்றதோ அந்த இடங்களுக்கு எல்லாம் நிவாரணம் செய்து கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில், என்ன நிவாரணம், எந்த மாதிரியாக கொடுக்கப்படும் என்கின்ற விவரங்களை எல்லாம் அறிக்கையைப் போன்று இப்போது சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன். பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற பகுதியிலுள்ள கனம் அங்கத்தினர்கள் என்னிடம் பல குறைகளை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மேலும் தெரிவிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதோடு ஒரு அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒரு யோசனையும் தெரிவித்தார்கள். அந்த யோசனையும் கவனிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

[Sri C. Subramaniam] 9th February 1959]

திருக்கிறேன். அதாவது அதிகாரிகள் சொல்லக்கூடிய அறிக்கையை மாத்திரம் கணக்கிலெடுத்துக்கொள்ளாமல் சில இடங்களில் மந்திரிகளும் சென்று உண்மையான நிலைமையை நேரில் பார்க்க வேண்டும் என்பது. அது வரவேற்கத்தகுந்த விஷயம் தான். இம்மாதிரி சந்தேகம் ஏற்படுகிற இடத்தில், போய்ப் பார்க்கவேண்டியது அவசியம் என்று தோன்றுகிற இடத்தில் மந்திரிகள் போய் நேரில் நிலைமைகளை அறிந்து அதற்குத் தகுந்தபடி நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்றும் தீர்மானித்திருக்கிறோம்.

அடுத்ததாக, நாட்டில் இன்றைக்கு மிகச் சிக்கலாக இருக்கின்ற பிரச்சனை நிலச்சீர்திருத்தப் பிரச்சனையாகும். இந்த நிலச்சீர்திருத்தம் என்று சொன்னவுடனேயே சாதாரணமாக எல்லோரும் நினைப்பது நிலங்களை எல்லாம் பங்கு போட்டுக் கொடுப்பது என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலாவதாக நிலச்சீர்திருத்தம் அவசியமா இல்லையா என்பதைப் பார்க்கும்போது இன்று நாட்டில் இருக்கின்ற உழவர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்த வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்காது என்று நம்புகிறேன். இன்றைக்கு நாடு பூராவும் வறுமையில் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு நம் நாட்டிலிருக்கின்ற உழவர்களுடைய நிலைமையை எடுத்துப்பார்த்தால் ஏறக்குறைய 100-க்கு 70 பேர்கள் உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள். 70 பேர்கள் என்று சொன்னால் கொஞ்சம் கூடுதல் குறைவு இருக்கலாம். இருந்தாலும் சற்றேறக்குறைய 100-க்கு 70 பேர்கள் உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பாக்கி 30 பேர்கள் வேறு தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நாட்டிலுள்ள சராசரி வருமானத்தைப் பார்த்தால் ஒவ்வொரு நபருக்கும் வருஷம் ஒன்றுக்கு 280 ரூபாயிலிருந்து 300 ரூபாய் வரைக்கும் இருக்கிறது. இதில் உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களின் வருமானத்தை மாத்திரம் தனியாக கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் வருஷம் ஒன்றுக்கு நபர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 120 முதல் 130 வரை தான் இருக்கிறது. ஆகவே விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுடைய எண்ணிக்கையை நாம் குறைத்தாக வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு எதாவது ஒரு விதத்தில் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் 70 பேர்கள் என்கின்ற எண்ணிக்கையை குறைக்க வேண்டுமானால் வேறு விதமான தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டியது அவசியம். 100-க்கு 50 பேர்கள் தான் விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்கின்ற நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். இதற்காக மற்ற தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவ்விதம் நூற்றுக்கு ஐம்பது பேர்களை வேறு தொழிலில் ஈடுபடுத்தியிருக்கின்றோம் என்றுள்ள நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டால் அப்போது உழவர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்தியிருக்கிறோம் என்று சொல்ல முடியும். அந்த முறையில் நம்முடைய தமிழ் நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றிய புள்ளிவிவரங்கள் இதற்கு முன்னால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று நம்புகிறேன். அங்கு நூற்றுக்கு ஐம்பது பேர்கள் தான் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள், பாக்கி ஐம்பது பேர்கள் வேறு தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இம்மாதிரிப்பட்ட ஒரு நிலைமையை தமிழ் நாடு பூராவும் ஏற்படுத்தி விட்டாலே நாம் பெரிய ஒரு சீர்திருத்தத்தை செய்திருக்கிறோம் என்று கூற முடியும். அதோடு இப்போது இருக்கும் விளைச்சலையும் நாம் அதிகப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. விளைச்சலை அதிகப்படுத்துவதின் மூலமாகவும் ஓரளவு நமது வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த முடியும். ஆகவே, இன்றைக்கு அதற்கான முயற்சிகள் எல்லாம் நடைபெற்றுவருகின்றன என்றிருந்தாலும்கூட விவசாயத்துறையில் இன்னும் அதிகமாக உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு இன்னும் முடிவு எடுக்கலாம் என்பதைப்பற்றி ஆலோசித்து அதற்கு ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு நாட்டில் 100-க்கு 90 பேர்கள் சிறு சிறு நிலங்களை வைத்திருப்பவர்கள்தான். ஒரு சிலர் தான் அதிகப்படியான, பெருவாரியான நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் சிறு சிறு நிலங்களை வைத்திருப்பவர்கள் மூலம் அதிகமான அளவில் உற்பத்தியை பெருக்க முடியுமா அல்லது பெரிய அளவில் நிலங்களை வைத்திருப்பவர்கள்

[Sri C. Subramaniam] [9th February 1959]

கள் மூலமாக உற்பத்தியை பெருக்க முடியுமா என்பதைப் பற்றி நாம் ஆலோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த அளவில் பார்க்கின்ற போது இன்றைக்கு இருக்கின்ற பெரும் பண்ணைகள் அவசியமா என்றும் யோசித்துப்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. இதைப் பற்றி தான் நான் ஹைதராபாத்தில் வைத்து பேசினேன். நான் பேசியதைப் பற்றி சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாமல் கனம் அங்கத்தினர் கோதண்டராமன் அவர்கள் (அவர்கள் இப்போது இங்கிலாந்து என்று தோன்றுகிறது) என்னுடைய பேச்சையும் புரிந்து கொள்ளாமல், அந்த பேச்சைப் பற்றி கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் விளக்கம் கேட்டதற்கு நான் கூறின விளக்கத்தையும் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாமல் வேறு விதமாக இங்கு குறிப்பிட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதாவது இன்றைய தினம் நாட்டில் விஞ்ஞான அடிப்படையில் விவசாயம் செய்வதின் மூலமாகத் தான் நமது விவசாயத்தை பெருக்க முடியும் என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்க முடியாது. அந்த முறையில் விஞ்ஞான முறைகளை பின்பற்றித்தான் நாம் விவசாயத்தை பெருக்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னால் இன்றைக்கு நாட்டில் இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர், பத்து ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பவர்களினால் செய்ய முடியுமா என்று பார்த்தால் அவர்களினால் செய்ய முடியாது என்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய விஷயம். சிறு சிறு நிலங்களை வைத்திருப்பவர்களினால் முன்னேற்றம் காண முடியும் என்பது இந்தக் காலத்திற்கு ஆகக் கூடிய காரியமல்ல. சிறு நிலச் சொந்தக் காரர்களுக்கு எல்லா விதமான வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தாலும் கூட, அவர்களுக்கு எல்லா விதமான கடன் வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருந்தாலும் கூட இன்றைக்கு விவசாயத்துறையில் ஏற்பட்டிருக்கும் விஞ்ஞான ரீதியான மாறுதலை ஏற்படுத்த முடியுமா என்பதைப் பார்க்கும் போது அதில் சந்தேகம் தான் வருகிறது. அதிலும் விஞ்ஞான ரீதியான முறைகளை கைக்கொள்வதற்கு சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் பயப்படுகிறார்கள். இதன் மூலம் ஒரு வேளை விவசாயம் பொய்த்து விட்டால் என்ன செய்வது என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். இந்தப் புதிய முறைகளை எல்லாம் கொண்டு வந்து விவசாயம் செய்தால் என்னவாகும் என்று பீதியடைகிறார்கள். அந்தப் பீதியின் காரணமாக பலர், இந்த முறைகளை வேறு யாராவது முதலாவது செய்யட்டும் பின்னால் நாம் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று ஒதுங்கி நின்று விடுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் பெரிய பண்ணைகளை வைத்துக்கொண்டு இருப்பவர்கள், தங்களது நிலத்தில் கொஞ்சம் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் பரவாயில்லை, மற்றப் பகுதிகளில் ஏற்படும் அதிக விளைச்சலைக்கொண்டு சரிகட்டிக் கொள்ளலாம் என்ற நினைப்புடன் அதிகமான அளவில் இம்மாதிரியான விஞ்ஞான ரீதியான முறைகளை கைக்கொள்கிறார்கள். அதன் மூலம் விவசாயத்தில் முன்னேற்றத்தையும் அடைந்து வருகிறார்கள். அதன் காரணமாக உற்பத்தி பெருகி வருகிறது. ஆகவே இன்றைக்கு பெரும் பண்ணைகள் இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்று முடிவு எடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஆட்களின் எண்ணிக்கையும் குறைய வேண்டும் என்று நாம் நினைக்கிறோம். இவ்விதமான ஒரு நிலைமை வருகின்றபோது மற்ற தொழிலையும் அதிகமாக கொண்டு வருவதற்கும் பெரும் பண்ணைகள் இப்போது அவசியமாக இருக்க வேண்டியிருக்கிறது என்கிற முடிவுக்கு வந்தாக வேண்டியிருக்கிறது. இதிலும் கருத்து கூறுகிறார்கள், இவ்விதம் பெரும் பண்ணைகள் இருக்க வேண்டும் என்ற வேறுபாடு இருக்கத்தான் செய்கிறது. அதாவது ஒரு சிலர் கூறுகிறார்கள், இவ்விதம் பெரும் பண்ணைகள் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லும் போது இருக்கின்ற நிலங்களுக்கு உச்சவரம்பு கட்ட வேண்டும் என்கின்ற பிரச்சினையே எடுத்துக்கொள்வானேன் என்று கேட்கின்ற ஒரு கேள்வி எழுத்தான் செய்யும். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பெரும் பண்ணைகளை, எடுத்துப்பார்த்தால், பண்ணையார் பல பண்ணையாட்களை தன் கீழ் அமர்த்தி வேலை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது பண்ணையார் பண்ணையாட்கள் இவர்களிடையே இருக்கின்ற தொடர்பு நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். அதே நேரத்தில் இதற்கு முன்னால் பண்ணையார் பண்ணையாட்களை எந்த விதத்தில் வைத்திருந்தார்கள் என்பதையும் நாம் அறிந்திருக்கிறோம். ஒரு சிறு தப்பு செய்துவிட்டால் கூட கட்டிவைத்து அடிக்கிற பழக்கம் இருந்து வந்தது. அதே போன்று தான் பண்ணை

[9th February 1959] [Sri C. Subramaniam]

யாட்கள் ஏதாவது ஒரு சிறிய திருடு செய்துவிட்டால் அவர்களுடைய கையை கட்டி அதில் துணியைச் சுற்றி தீ வைத்திருக்கின்ற பழக்கம் இருந்திருப்பதை எல்லாம் என்னுடைய வக்கீல்வாழ்க்கையின் போது கேட்டிருக்கிறேன், பார்த்திருக்கிறேன். அம்மாதிரிப்பட்ட வழக்குகள் எத்தனையோ கோர்ட்டு களுக்கு வந்திருக்கின்றன. அது யார் பக்கம் ஆஜரானேன் என்று கேட்டால், 12-10 p.m. எந்தப் பக்கம் வேண்டுமானாலும் ஆஜராகியிருக்கலாம். வக்கீல்கள் எந்தப் பக்கம் வேண்டுமானாலும் ஆஜராகலாம். அது ஒரு புறம் இருக்க, காலையில் 5 மணிக்கு வயலுக்குப் போக வேண்டுமானால் போகவேண்டும் உரிமையைப் பற்றிச் சொல்ல முடியாது. இன்னொன்று, நம்பிக்கை பரஸ்பரம் நம்பிக்கை இருந்து வந்தது. பண்ணையார் குடும்பத்தின் மீது பண்ணையாட்களுக்கு அக்கறை இருந்து வந்தது, நம்பிக்கை இருந்து வந்தது. அதே போல பண்ணையாட்களின் குடும்பத்தினர் மீதும் பண்ணையாருக்கு அக்கறை இருந்து வந்தது, பண்ணையாட்களின் குடும்பங்களும் நம் குடும்பங்கள் தான் என்ற முறையில் அன்பு அடிப்படையில் பரஸ்பரம் நம்பிக்கை அடிப்படையில் அக்கறை இருந்து வந்தது. இப்போது இருக்கக் கூடிய நிலைமையில் இந்தத் தொடர்பு தொடர்ந்து இருக்க முடியுமா? இப்போது இருக்கிறதா? என்று பார்த்தால் கிடையவே கிடையாது. இந்தத் தொழில், விவசாயத் தொழில், மற்ற தொழில்களைப்போல அல்ல. யந்திரத்தை ஒட்டுவதென்றால் காலையில் ஓட்ட வேண்டுமென்பதில்லை, 10 மணிக்கு ஆரம்பித்து 8 மணி நேரம் ஓட்டிவிட்டு, வெளியே போய்விடலாம். ஆனால், விவசாயம் அப்படி அல்ல. சில காரியங்களை அதிகாலையில் செய்ய வேண்டும், சில காரியங்களை மாலைமையில் செய்ய வேண்டும். காலம் தவறி விடக்கூடாது, நாள் தவறி விடக் கூடாது, பருவ காலத்தைச் சொல்லவில்லை. நாற்றுவிட வேண்டிய காலத்தில் விட வேண்டும், அதில் இரண்டு, மூன்று நாட்கள் கால தாமதம் ஏற்பட்டு விடக் கூடாது. சரியான காலத்தில் நாற்றுப் பிடுங்க வேண்டும், சரியான காலத்தில் நாற்று நட வேண்டும். சரியான காலத்தில் அறுவடை செய்ய வேண்டும், எதையும் இரண்டு, மூன்று நாட்கள் கூட கால தாமதத்தோடு செய்யக் கூடாது. தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டிய காலத்தில் பாய்ச்ச வேண்டும், இல்லையென்றால் பயி ரெல்லாம் கருகி விடும். இதெல்லாம் பரஸ்பரம் நம்பிக்கை இருக்கக் கூடிய முறையில் நடந்தால் தான் நடக்க முடியுமே தவிர, கிளர்ச்சி, அவநம்பிக்கை, முரண்பாடு என்ற முறையில் நடக்க முடியாது. அந்த முறைகளில் பண்ணைகளை நடத்த முடியாது, இப்போது இருக்கக் கூடிய அமைப்பிலே, பெரும் பண்ணைகள் இப்போது இருப்பதைப் போலவே நடைபெறுமா என்றால் முடியாது. இன்றைக்குப் பல்வேறு கிளர்ச்சிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு குழப்ப நிலையில் இருந்து வருகிறோம், முன்பு இருந்த தொடர்புகள் அறுந்து விட்டன. “முன்பு பெரும் பண்ணைகள் இருந்து வந்தனவே, இப்போது கூட நல்ல உற்பத்தி இருக்கிறதே, ஆகையால் அவர்களை நடத்தட்டுமே” என்றால், அது காலப் போக்கிற்கு ஒத்ததாக இருக்க முடியாது, முரண்பாடு உள்ளதாக இருக்கும். இப்போது எதிர்வாதம் செய்கிறார்கள், சந்தேகப்படுகிறார்கள், மக்களுக்கு மக்கள் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு செய்வதில் தலையிட்டால் அது எங்கு கொண்டு போய் விடுமோ என்று. இந்தத் திக்கை நோக்கி ரயிலை நிறுத்தியாயிற்று, இனி அதைத் திருப்பிக் கொண்டு வருவது முடியாத காரியம், இனி யாராலும் முடியாத காரியம். அப்படிப்பட்ட ஒரு முதல் படி தஞ்சை ஜில்லா பண்ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டம். முதலில் சட்டம் செய்தோமே 60-40 என்று, பண்ணையாட்களுக்கு உரிமை கொடுத்தோமே, அப்போதே முதல் அடி எடுத்து வைத்தாகி விட்டது. இப்போது ராஜாஜி கூட குறை சொல்லுவதாகப் பார்த்தேன். அவர் அப்போதே யோசித்திருக்க வேண்டும், ஆரம்பத்திலிருந்தே இது எங்கு போய் நிற்கும் என்று யோசித்திருக்க வேண்டும், அப்படி யோசித்திருந்தால் அதைக் கூடச் செய்திருப்பாரோ என்பதோ என்னுடைய கருத்துத் தெரியாது. நாம் ஒரு திசையை நோக்கிப் போகிறோம், போய்க் கொண்டிருக்கிறோம், பின்னுக்குப் போக முடியுமா என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு திக்கை நோக்கிப் போக ஆரம்பித்தாகி விட்டது, அதற்காக ஒவ்வொரு படியாகச் செல்லவேண்டுமென்று முதலில் தஞ்சைக்குப் பொருந்தும்படியாக ஒரு சட்டத்தைச் செய்தோம். தஞ்சைக்கு மட்டும் செய்தால் மற்ற பகுதிகளுக்கு அது போக வேண்டாமா? முதலில் 60-40 என்று செய்தோம், அதோடு நிற்க

[Sri C. Subramaniam] [9th February 1959]

வேண்டுமா அல்லது 75—25 என்று இருக்க வேண்டுமா, அல்லது 80—20 என்று இருக்க வேண்டுமா, அவர்கள் என்றும் வேலை செய்து கொண்டதான் இருக்க வேண்டுமா, அவர்கள் சொந்தக்காரர்களாக ஆக வேண்டாமா என்று இப்படியே போய்த்தான் ஆகுமே தவிர, விட்ட அம்பு, எந்த இடத்தை நோக்கிக் குறி பார்த்து எய்தோமோ அந்த இடத்தில் போய்த் தைத்தவுடன் தான் ஓயுமே தவிர, பாதி சென்றதும் அதைத் திரும்பப் பெற முடியாது. ஆகையால் இது எய்த அம்பு, என்பதை எல்லோரும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஆகையால் தான் இன்றைக்கு, நிலச் சீர்திருத்தம் என்று சொல்லும்போது பெரிய பண்ணைகள் என்றால் தனிப்பட்டவர்கள் பெரிய பண்ணைகளை நடத்துவதன் மூலமாகத் தான் உற்பத்தியைப் பெருக்கி விட முடியும் என்று நினைப்பது தவறு. பெரிய பண்ணைகள் இருக்க வேண்டும். தனிப்பட்டவர்களுக்கு உரிமை இருக்கக் கூடாது என்றால், எந்த முறையில் ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியும் என்று பார்க்கும்போது, பெரிய பண்ணைகளாக நடப்பது மட்டுமல்லாமல் இன்றைக்குச் சிறு பண்ணைகளாக இருந்தால், நாளா வட்டத்தில் பெரிய பண்ணைகளாக எந்த முறையில் நடத்த வேண்டுமென்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அந்த முறையில் தான் இதில் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்குப் பெரும் பங்கு இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. எல்லோரும் சேர்ந்து கூட்டாக, ஒன்றாகச் சேர்ந்து, பண்ணையாகச் செய்வது என்று இப்போது நினைக்கப்படுகிறது. இப்போது இதைப் பற்றிப் பலர் குறை கூறி வருகிறார்கள். இப்போது நாம் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடிய திட்டம் எல்லோரையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து கூட்டுப் பண்ணை வைக்க வேண்டும் என்பது அல்ல. கூட்டுறவு முறையில் இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க உரிய முறையை உடனடியாகக் கையாண்டாக வேண்டியிருக்கிறது, சிறு உழவர்களைப் பொருத்த வரையிலே. அவர்களுக்கு உடனடியாக இதற்குக் கடன் வசதி கிடைக்க வழிகளைச் செய்ய வேண்டும்; நல்ல விதைகள் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும்; நல்ல உரம் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும்; நல்ல விவசாயக் கருவிகள் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும்; நல்ல நீர்ப்பாசன வசதிகளெல்லாம் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். இவைகளையெல்லாம் அவர்களுக்கு இப்போது சர்க்கார் இலாகாக்கள் மூலமாக எல்லாவற்றையும் செய்து வருகிறோம். இதில் என்ன குறையென்றால், எந்தக் காலத்தில் கடன் வேண்டுமோ அந்தக் காலத்தில் கிடைப்பதில்லை விதைக்க வேண்டிய காலத்தில் விதை கிடைப்பதில்லை, அறுவடை காலத்தில் விதை கிடைக்கிறது; உரம் போட வேண்டிய காலத்தில் கிடைக்காமல், அறுவடை தீர்ந்த பிறகு, வேளாண்மை இல்லாத போது, வருகிறது என்ற குறைகள், புகார்கள் வருகின்றன. அவ்வப்போது வேண்டியதை உடனடியாக உணர்ந்து, வேண்டியவைகளை உடனடியாக விநியோகம் செய்யக் கூடிய அமைப்பை நாம் ஏற்படுத்தவில்லை. இங்கேயிருந்து, சென்னையில் இருப்பவர்கள் முடிவு செய்து, அல்லது ஜில்லாத் தலை நகரத்தில் இருப்பவர்கள் முடிவு செய்து, அவைகளெல்லாம் போக வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் காலம் ஆகி விடுகிறது. ஆகையால் தான் இன்றைக்கு கிராம அடிப்படையில் கிராம மக்களின் அடிப்படையில், எந்தெந்த நேரத்தில் என்னென்ன வேண்டுமோ, அவைகள் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. கிராம மக்கள் எல்லோரும் சேர்ந்திருப்பதானது கூட்டுறவு அமைப்பு. ஆகையால், கூட்டுறவு என்று சொல்லும் போது கூட்டுப் பண்ணை என்ற அடிப்படையில் இல்லை. எல்லா வசதிகளையும், எல்லாச் சலுகைகளையும், இதில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் இந்தக் கூட்டுறவின் மூலமாகத் தான் செய்ய முடியும். கூட்டுறவில் பல குறைகள் இருக்கின்றன என்று கனம் அண்ணாதுரை சொன்னார்கள். அவர் சொல்வது மட்டுமல்ல, நமது பிரதமர் நேரு கூட ஒரு இடத்தில் சொல்லியிருக்கிறார், இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய அமைப்பிலே, இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய சட்ட அமைப்பிலே, இது முடியாத காரியம், இதை மாற்றியாக வேண்டும் என்று. இதை மாற்றுவதற்காகப் பரிசீலனை செய்து வருகிறோம். எந்த முறையில் மாற்றியாக வேண்டும், சீர்திருத்தம் எப்படிச் செய்ய வேண்டும், சட்ட அமைப்பானது எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் இப்போது பரிசீலனை செய்து வருகிறோம். கூட்டுறவு மூலமாகத் தான்

[9th February 1959] [Sri C. Subramaniam]

உடனடியாகச் செய்து கொடுக்க முடியும். இந்த வசதிகளையெல்லாம் சரியான முறையில் இதன் மூலமாகத் தான் கொடுக்க முடியுமா என்று குறைகள் சொல்லப் பட்டதே தவிர, வேறு எந்த அமைப்பு இருக்க வேண்டும்? எவ்வளவு தான் யோசித்தாலும் வேறு அமைப்பு இருக்க முடியாது. குறைகள் இருந்தாலும் அவைகளையெல்லாம் நீக்கி விட்டு, நமது அனுபவங்கள் மூலமாகக் குறைகளையெல்லாம் போக்கி மேலும் மேலும் கூட்டுறவு பலப்படுத்துவதன் மூலமாகத் தான் அந்த வசதிகளையெல்லாம் செய்து தர முடியும். ஒரு காலத்திலாவது, 10 வருஷத்திலோ அல்லது 15 வருஷத்திலோ, 20 வருஷங்கள் ஆனாலும் பரவாயில்லை, உழகின்றவர்களாக ஒன்று சேர்ந்து விவசாயம் செய்யக் கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தியாக வேண்டுமென்ற முறையில் இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கம் அமைய வேண்டியிருக்கிறது. கூட்டுறவில் வசதிகள் என்று சொல்லும் போது பொதுவாகச் சில வேலைகளைச் செய்து கொடுக்க முடியும். இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் மாடுகளை வைத்துக் கொள்ள முடியாது. வத்தலும், தொத்துலுமாக வைத்திருந்தால் உழுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. நல்ல தரமுள்ள மாடுகளாகக் கிடைக்க, டிராக்டர் வைத்துக் கொள்ளக் கூடிய இடத்தில் டிராக்டர் வைத்துக் கொள்ள வேண்டிய வசதிகளெல்லாம் எல்லோருக்கும் செய்து கொடுக்க முடியும்.

அதே மாதிரி, நல்ல விதைகளைத் தயார் செய்து கொடுப்பதற்குப் பொதுவான பணியை ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். நல்ல நீர்ப்பாசன வசதியைச் செய்து கொடுப்பதற்குக் கூட பொதுவான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொள்ள முடியும். ஒரு கிணறு நல்ல கிணறு இருக்கும்; அதில் பத்து ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சக்கூடிய அளவுக்குத் தண்ணீர் இருக்கலாம்; ஆனால், அது இரண்டு ஏக்கரா பட்டா நிலத்திற்குள்ளே இருக்கும்; அந்த இரண்டு ஏக்கராவைத் தாண்டித் தண்ணீர் கொண்டுவர முடியாது. ஆகவே தான், பொதுவாக இருக்கும் நீர்ப்பாசன வசதிகளை நல்ல முறையிலே இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக எல்லோரும் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். பொது வசதிகள் பல செய்து கொடுப்பதன் மூலமாக, பொதுவாக அவைகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்வது மூலமாக, உண்மையிலேயே நமக்கு நல்ல பலன் ஏற்படும் என்ற உணர்ச்சி மக்களிடத்திலே ஏற்படும்போது, அந்த அனுபவம் ஏற்படும்போது, சிறிது சிறிதாக ஒன்றாக இணைக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு இருக்கிறது. ஏனென்றால், மனித சக்தி வளருகிறது, மனித அறிவு வளருகிறது, மனிதன் அனுபவத்தின் மூலமாக உயர்கிறான் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிற வரையிலே, இது உண்மையான நல்ல அனுபவமாக இருக்குமானால், எல்லோரும் இந்த அனுபவத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, மேலும் மேலும் ஒன்றாகக்கூடிய நிலைமைக்கு வருவார்கள் என்ற அடிப்படையிலே, கூட்டுறவு வசதிகள் செய்ய ஆரம்பித்து, பொது வசதிகளாக மாறி, கடைசியில் பொதுப் பண்ணைகளாக மாற வேண்டும் என்ற லட்சியத்திலே அமைந்து, சிறு பண்ணைகளாக இருப்பவை பெரும் பண்ணைகளாக அமைந்து, அதன் மூலமாக உற்பத்தியைப் பலவிதமாகப் பெருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தான் இன்று யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இதுதான் நிலச் சீர்திருத்தமே தவிர, பங்கு போடுவது மட்டும் நிலச் சீர்திருத்தம் அல்ல என்று நான் வலியுறுத்துகிறேன். இதிலே பல தடைகள் ஏற்படும் என்ற சந்தேகத்தையும், குறைகளையும் எடுத்துச் சொல்லி வருகிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து, நல்லதொரு திட்டத்தை வகுத்துக்கொண்டு, அந்த அடிப்படையிலே நாம் முன்னேறிச் செல்வதற்கு எல்லா விதமான முயற்சிகளையும் செய்ய வேண்டும். இதைப்பற்றித் தான் பரிசீலனை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கேற்ப கூட்டுறவு இயக்கத்தை வலுப்படுத்துவதற்காக, கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பரவலாக்குவதற்காக எல்லா விதமான முயற்சிகளும் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன என்ற கருத்தையும் இங்கே தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

SRI N. K. PALANISAMI : பெரிய பண்ணைகளைப்பற்றி.....

*THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பெரிய பண்ணைகளைப்பற்றி நான் முன்பே சொன்னேன். தனிப்பட்டவர்கள் பெரிய பண்ணையாக வைத்திருந்து, பண்ணையாட்களை வைத்து, இன்றைக்கிருக்கும் முறைகளிலே தொடர்ந்து நடத்திக்கொண்டு போக முடியாது. ஆகையால், அவைகளை

[Sri C. Subramaniam] [9th February 1959]

எடுத்ததற்குப் பிற்பாடு அங்கேயும் உடனடியாக கூட்டுப் பண்ணையை வைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. “டென்னிஸ் பார்மிங்” என்ற முறையிலே கூட்டுறவாக வைத்து நடத்த முடியும் என்பதை நாம் ஓரளவு உணருகிறோம். அந்த முறையிலே செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லும் போது அதிலேயும் கூட ஒரு சிலருக்குச் சந்தேகம் வந்திருக்கிறது. “நிலத் திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டிய பிற்பாடு, பாக்கியிருக்கும் நிலத்தை எடுத்து என் பஞ்சாயத்திலே கொண்டுபோய் கொடுக்க வேண்டும்?” என்று சிலர் சந்தேகப்பட்டார்கள். பஞ்சாயத்தினிடம் கொடுக்க வேண்டியது எதற்காக என்றால், பாக்கியிருக்கும் இந்த நிலங்களை மறுபடியும் தனிப்பட்டவர்களுக்கு சிறு சிறு நிலமாகப் பிரித்துக் கொடுத்தால், எந்தத் திசையை நோக்கிப் போக வேண்டுமென்று நாம் விரும்புகிறோமோ, அதற்கு எதிர்த் திசையில் தான் போக முடியும்.

இப்பொழுது கொடுத்திருக்கும் நிலத்தை கம்யூனிட்டிக்கே, அதாவது சமூதாயத்திற்கே சேர்ந்ததாகச் செய்ய வேண்டும் என்ற முறையிலே யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். கம்யூனிடி என்று சொல்லும்போது, இன்றைக்கு கிராமத்திலே இருக்கும் சமூதாயத்திற்குச் சட்ட பூர்வமான பிரதி நிதியாக இருப்பது பஞ்சாயத்து. அதனிடத்திலே ஒப்புவிக்கிறோம். அவர்கள் பண்ணை நடத்துவது இல்லை. அதற்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஏற்படுத்தி, அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே, விவசாயம் செய்யக் கூடியவர்கள் எல்லோரையும் சேர்த்து, அவர்கள் மூலமாக கூட்டுறவுப் பண்ணையை அங்கே நடத்த வேண்டும் என்பது. கூட்டுறவுப் பண்ணை நடத்த வேண்டும் என்று சொன்னவுடனேயே, எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கூட்டுப் பண்ணையை வைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

பொதுத் தேவைகளை எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பூர்த்தி செய்து கொள்ள வேண்டும்; உள்ள வசதிகளை எல்லோரும் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அதற்காகப் பொதுவான நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுப்பது, விதை வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பது, பயிர்களுக்கு ஏற்படும் நோய்களைத் தடுப்பதற்கான மருந்துகளை வழங்குவது போன்றவைகள் பொதுவான ஏற்பாடாக இருக்கும். பூச்சி மருந்து அடிக்கும்போது ஒரு கிராமத்தில் பூராவும் ஏற்படும் நோயைத் தடுக்கக் கூடிய முறையில் நடவடிக்கை எடுத்தால் தான் பூச்சித்தொல்லை நீங்கும். அப்படியில்லாமல், ஒருவன் தன் வயலுக்கு மருந்து அடிக்கிறான் என்றால், அந்தப் பூச்சிகள் அடுத்த வயலுக்கு மருந்து அடிக்கிறான் என்றால், ஆகவே, பரவலாக, எங்கெங்கே நோய் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் தடுப்பு நடவடிக்கை எடுத்தால் தான், உண்மையான பலன் கிடைக்க முடியும். இவைகளைப் பரவலான முறையில், பொதுவான முறையில், கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் மூலமாகச் செய்யும் போது இந்தப் பொது வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து விட்டு, கூட்டு உணர்ச்சி ஏற்படுகிற வரையிலும், சிறு சிறு நிலமாக அவர்கள் பயிர் செய்வதற்குத் தனித் தனியாகப் பிரித்துக் கொடுத்தும் கூட ஏற்பாடு செய்ய முடியும் என்ற முறையிலே, கடைசியாக கூட்டுப் பண்ணையாகச் செய்ய வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே தான் இன்றைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டியதற்குப் பிற்பாடு கிடைக்கக்கூடிய நிலங்களைப் பஞ்சாயத்திடம் சட்ட பூர்வமாக ஒப்பு வித்து, ஆனால், அதிலே விவசாயம் செய்வது கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகத் தான் இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே விரிவாக ஆலோசனை செய்து, இருக்கும் பல்வேறு நுணுக்கங்களை ஆராய்ந்து, இந்தத் திட்டம் வகுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

கூட்டுறவு முறையில் பயிர் வைக்க வேண்டுமென்றால், எவ்வளவு ஏக்கர் நிலம் இருந்தால் செலகரியமாக வைக்க முடியும் என்ற கேள்வி எழு கிறது. ஏதோ பத்து ஏக்கரை வைத்து கூட்டுறவுப் பண்ணை வைக்க முடி யாது. குறைந்தபட்சம் ஐம்பது ஏக்கருக்கு மேலேயிருக்கும் நிலங்களை கூட்டுறவுப் பண்ணையாக வைக்கலாம் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஆனால், இதை நிர்ணயிக்கும்போது நிலத்தின் தரம், அதிலிருந்து கிடைக்கிற வருமானம் முதலிய பல அம்சங்களைக் கணக்கிலெடுத்துத்தான் முடிவு செய்யவேண்டும். தாராபுரம் தாலுகாவைப் பார்த்தால் ஒரே பொட்டல் காடாக இருக்கும். அதேபோல், இராமநாதபுரம் ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால், 50 ஏக்கராவிற்கு 100 ரூபாய் வரும்படி கூட

[9th February 1959] [Sri C. Subramaniam]

வராது. ஆகவே, நிலத்தின் தரத்தைப் பொறுத்தும், ஆடதலைப் பொறுத் தும், அங்குள்ள வசதியைப் பொறுத்தும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவசாயத்துக்கு அடுத்தபடியாய், தொழிற் துறையை எடுத்துக்கொள் வோம். இன்றைக்குத் தொழிற் துறையிலே பல்வேறு முயற்சிகளை எடுத்து வருகிறோம். அந்த முயற்சிகள் மூலமாக பல நல்ல பலன்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. நல்ல வேளையாக திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் வட நாடு சென்று பார்த்து வந்திருக்கிறார் கள். எந்த எந்த இடங்களுக்கு அவர்கள் போனார்கள் என்று தெரியாது. அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும் கொஞ்சமாவது உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். தொழில் முன்னேற்றத்திலே நாம் அவ் வளவு மோசமாக இல்லை; ஓரளவு நாம் முன்னணியில் இருக்கிறோம் என்பதை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும், மனதிலாவது கொஞ்சம் உணர்ந்திருப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அது ஒரு புறமிருக்க, இன்றைக்குப் பல தொழில்கள் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டு, நடைபெற்றுப் வருகின்றன. ஆனால், பெரும் தொழில்களை நாம் ஏற்பாடு செய்ய முடியாமலிருப்பதற்கு முக்கிய காரணம் நமக்கு நிலக்கரி இல்லாதது. ஆகையால், நெய்வேலித் திட்டம்தான் இவைகளுக்கெல் லாம் அடிப்படையாக இருக்க வேண்டும் என்று கவர்னர் உரையிலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள். நெய்வேலித் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லும் போது, இதை யாரோ மத்திய அரசாங்கத்துக்கு ஒப்புவித்து விட்டார்கள், அது நமக்கு இல்லாமல் போய்விட்டதே என்று சில பேர்கள் சொன்னார்கள். அல்லாம் மாகாணத்திற்கு எண்ணெய் சுத்திகரிப்புத் தொழிற்சாலை சொந்தமாக இருக்கிறதென்றும், இன்னொரு இடத்தில் இன்னொருத் தொழிற்சாலை சொந்தமாக இருக்கிறதென்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. இன்னொருவர் என்ன செய்கிறாரோ அதையே நாமும் செய்ய வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. அவர்கள் சொன்னவை தவறான உதாரணங்கள். என்னென்றால், அம்மாதிரி நடக்கவில்லை. நெய்வேலித் திட்டத்தை தாமே எடுத்து நடத்த முடியுமா, அப்படி எடுத்து நடத்தினால், அதனால் நமக்குப்பலன் வந்திருக்குமா என்பதை சற்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். எழுபது கோடி ரூபாய் செலவழித்துத்தான் முதல் படி திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். முதலிலே இரண்டரை லட்சம் கிலோவாட் மின்சார சக்தியும், ஒரு லட்சம் டன் உரமும், அதற்கு மேல் கார்ப்பனைலிங் அண்டு ப்ரிக்கெட்டிங் செய்யவேண்டும். இந்த மூன்று பொருள்களைத் தயாரிக்கக்கூடிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு எழுபது கோடி ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டும். அந்தத் திட்டத்தை நம்முடைய ராஜ்ய அரசாங்கமே எடுத்து நடத்துவதாகச் சொல்லியிருந் தால் ரொம்ப சந்தோஷமாக அவர்கள் நம்மிடம் அதை விட்டிருப்பார்கள். அப்படிச் செய்திருந்தால் அந்த எழுபது கோடி ரூபாய் செலவு நம் கணக்கில் சேர்ந்திருக்கும். அவ்வளவு தொகையை நம்முடைய ராஜ்ய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்க முடியுமா என்று யோசித்துப் பாராக வேண்டும். நாகார்ஜுனசாகர் திட்டத்தை ஆந்திர அரசாங்கமே எடுத்து நடத்துவதாகச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசாங்கமும் அதற்கு சம்மதத்தைத் தெரிவித்துவிட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு ஆந்திர அரசாங்கத்தின் தொகை குறைந்தது. அந்தத் திட்டத்தை எப்படி நடத்துவது என்று இப்பொழுது அவர்கள் யோசிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். நான் ஏதோ ஆந்திர அரசாங்கத்தைக் குறை சொல்வதற்காகச் சொல்ல வில்லை. நான் ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், ஒரு ராஜ்யத் திலுள்ள தண்ணீரோ, நிலக்கரியோ அந்தந்த ராஜ்யத்திலேதான் உபயோகப்படும். அந்தத் திட்டத்தை ஆந்திர ராஜ்ய அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டதால், மற்ற பல திட்டங்களை அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள முடியாமல் போய்விட்டது.

இன்றைக்கு வெளிநாட்டிலேயிருந்து இயந்திரங்கள் வரவேண்டுமென்று சொல்லும்போது, அவைகளை வரவழைக்கவேண்டிய பொறுப்பு மத்திய கேந்திரத்திலே இருப்பதால், நெய்வேலி போன்ற பெரிய திட்டம் மத்திய அரசாங்கத்தாருடைய பொறுப்பில் நிறைவேறுவதுதான் சரியான காலத்தில் திட்டம் முடிவடைவதற்கு உதவியாயிருக்கும். அப்படியில்லாமல், ராஜ்ய

[Sri C. Subramaniam] [9th February 1959]

அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் இருக்குமானால், இயந்திரங்களை வெளிநாடுகளிலிருந்து வரவழைப்பது சம்பந்தமான முதல் இடத்தைப் பெறுவதற்காக மற்ற சலுகைகளைப் பெறுவதற்கோ மற்ற ராஜ்யங்களோடு சேர்ந்து நாமும் 'க்யூ' வரிசையில் நிற்கவேண்டி ஏற்படும். நெய்வேலித் திட்டத்திலிருந்து இப்பொழுது லாபம் வர ஆரம்பிக்கவில்லை. எந்தத் திட்டத்திலிருந்தும் உடனடியாக லாபம் வந்துவிடாது. நெய்வேலித் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் பத்து வருஷம் ஆனபிறகுதான் லாபம் வருகிற நிலைமை ஏற்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். திட்டம் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டே போகப்போகத்தான் இன்னும் பல பலன்கள், பல நன்மைகள் ஏற்பட இருக்கின்றன. 70 கோடி ரூபாயைச் செலவழித்ததற்குப் பிற்பாடு அதிலே கொஞ்சம் வரும்படி வர ஆரம்பிக்கும். ஆரம்ப காலத்திலே வட்டி கூட கட்டாமல் இருக்கும். பின்னால்தான் லாபம் வரும். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் ஒரு பெரிய திட்டத்தை இன்னொருவர் கையிலே கொடுத்து நடத்தும்படிச் சொல்வது நல்லது. நாமே எடுத்துக்கொண்டு, ரூபாய் இல்லை, இயந்திரங்கள் கிடைக்கவில்லை, அன்னியச் செலாவணி போதவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு கஷ்டப்படுவதினால் நன்மை ஏற்பட முடியாது. இன்றைக்குக் குறை சொல்லலாம். காங்கிரஸ்காரர்கள் காட்டிக்கொடுத்துவிட்டார்கள், மற்றவர்களுக்கு விட்டுவிட்டார்கள் என்று. அப்படிக் குறை சொல்லுகிறவர்கள் குறை சொல்லட்டும். ஆனால், நெய்வேலித் திட்டம் உருப்படியானதற்குப் பிற்பாடு, பிற்கால வாரிசுகள் நம்மை வாழ்த்துவார்கள், சற்று புத்திசாலித் தனமான காரியம் செய்தார்கள் என்று சொல்வார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இப்பொழுது வேண்டுமானால், ஒருவரையொருவர் குறை சொல்லவேண்டும் என்பதற்காக, நெய்வேலித் திட்டம் நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், யாரோ வெளியிலேயிருந்து வந்து செய்கிறார்கள் என்று பேத உணர்ச்சியை ஒருசிலர் ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கலாம். இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்போதே இதுபற்றி பேச்சு வார்த்தை நடந்தது. அதுபற்றி "ரிகார்டு" செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்திற்காகச் செலவழித்திருக்கும் பணத்தை நாம் எந்தச் சமயத்தில் கொடுப்பதற்குத் தயாராயிருந்தாலும், அப்பொழுதே அதை நம்மிடத்தில் ஒப்புவிப்பதற்கு அவர்களுக்கு எந்த விதமான ஆட்சேபனையும் இருக்காது என்று நான் நம்புகிறேன். அந்தத் திட்டத்தை நாம் எடுத்துக்கொள்வதில் இல்லையா என்பது ஒருபுறம் இருக்க, அங்கே நிலக்கரி எடுக்கப்படுகிறதென்றால், அது வடக்கேயோ எங்கேயோ போவது இல்லை. ஏனென்றால், வடக்கே இதைவிட நல்ல நிலக்கரி கிடைக்கிறது. நாம் உற்பத்தி செய்யப் போகிற மின்சாரத்தை வேறு எங்கோ கொண்டு போவதில்லை. பரிசுபடுத்தியோ, உரத்தையோ கூட இங்கேதான் வழங்கப்போகிறார்கள். ஆகையால், இங்கு எல்லாவிதமான காரியங்களையும் நாமேதான் செய்துகொள்ளவேண்டும். மற்றவர்கள் வந்து செய்யக் கூடாது என்று கருதினால், அது நம்முடைய அரசியலமைப்புக்கும் இந்தச் சர்க்காருக்கும் புறம்பாக இருக்கும். மத்திய சர்க்கார் செய்து வைத்தாலுங்கூட, நன்மைகள் நமக்குத்தான் அமைகின்றன என்பதை உணர்ந்து கொண்டு, யாரோ வெளியிலே உள்ளவர்கள் இங்கே வந்து திட்டத்தைச் செய்கிறார்கள் என்ற கிளர்ச்சியைக் கைவிடும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றவரைப்பற்றி கிளர்ச்சிகள் இருந்தாலும், தொழிலைப் பற்றிய கிளர்ச்சிக்கு இடமே இல்லை. அங்கு நம்முடைய மக்கள்தான் உழைக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இன்னும் எல்லாவிதமான அதிகாரிகளையும் நாம்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள்.

2-30

2. ம. போதுமான என்ஜினீயர்களையும், நிபுணர்களையும் நம் சர்க்காரில் இருந்து கொடுக்கக்கூடிய நேரத்தில் மத்திய சர்க்கார் மற்ற இனங்களை ஏற்று நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த முறையில் இந்த நெய்வேலித் திட்டமானது மத்திய சர்க்காரால் கார்ப்பரேஷனாக நடத்தப்பட்டு வருவதால் நன்மையே தவிர, எந்த விதமான பாதகமும் ஏற்படுவிடாது. அதைப் பற்றிச் சரிவர உணர்ந்து கொள்ளாதவர்கள்தான் அவ்வாறு குறை கூறுவார்கள் என்பதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். நெய்வேலித் திட்டமானது மற்றத் திட்டங்களைப்போல் விரைவில், கால வரையறைக்குள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டாமா என்று கேட்கப்பட்டது. பிளாய்ட்

[Sri C. Subramaniam] [9th February 1959]

திட்டம் என்று சொன்னால், அங்கு யந்திரங்கள் பூட்டுவது மட்டும்தான் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் நாம் நெய்வேலியில் நிலக்கரியை வெளியே எடுக்கவேண்டுமானால் முதலில் 200 அடி ஆழத்திற்கு மண்ணைத் தோண்ட வேண்டும். பிறகு அதற்குக் கீழே இருக்கும் தண்ணீரை வெளியே கொண்டு வரவேண்டும். அந்தத் தண்ணீருக்கும் கீழே இருக்கும் நிலக்கரியை அதற்குப் பின்புதான் வெளியே கொண்டுவர முடியும். மற்றத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதை விட இந்தத் திட்டத்தில் கஷ்டம் நிறைய இருக்கிறது. வெளி நாட்டிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட நிபுணர்களைக் கொண்டும், நம்முடைய எஞ்சினீயர்கள், அதிகாரிகள், தொழிலாளர்கள் ஆகியவர்களுடைய ஒத்துழைப்பைக் கொண்டும் அந்தத் திட்டம் வெற்றி கரமாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது. கால வரையறைக்குள் இத்திட்டம் முடியுமா என்று கேட்டால், முடியும் என்றுதான் சொல்வேன். காலவரையறைக்கு முன்பே இந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதற்காக நான் அங்கு திறமையுடன் உழைக்கும் அனைவரையும் பாராட்டுகிறேன். இந்தப் பாராட்டுதல் அங்கு பணியாற்றும் தொழிலாளர்கள், அதிகாரிகள், வெளி நாட்டு நிபுணர்கள் ஆகிய எல்லோரையும் சாரும் என்பதையும் இந்தத் சபையின் முன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இருப்பது "கம்யூனிடி ப்ராஜக்ட்" "இரிகேஷன் பவர் ப்ராஜக்ட் ப்ரோக்ராம்" ஆகியவை. இவை பற்றி எல்லாம் பட்ஜெட் நேரத்திலும் பேசப்போகிறோம் என்றாலும் நான் முக்கியமாக கல்விப் பிரச்சனை பற்றிச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். அதிலும் ஆரம்பப் பள்ளிகள் விஷயமாக சில பிரச்சனைகள் ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் அது பற்றிச் சில சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். எனக்கு எப்பொழுதும் திராவிட முன்னேற்றத் தலைவர்களில் எல்லோரையும் விட திரு. ஷண்முகத்திடம் தனி மரியாதை உண்டு. அதனால் மற்றவர்களிடம் எனக்கு மரியாதை இல்லை என்று அர்த்தம் இல்லை. திரு. ஷண்முகம் அவர்கள் நன்றாகப் படித்து விஷயம் தெரிந்து பேசுகின்றவர்கள். அவர் திடீரென்று ஒரு புள்ளி விவாதத்தை எடுத்துக் கூறினார். 'அகில இந்தியாவிற்கும் 300 கோடி ரூபாய் கல்விக்காக ஒதுக்கி இருக்கும்போது, சென்னை ராஜ்யத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது' என்று அரசாங்கப் புஸ்தகத்தில் இருந்த புள்ளி விவரத்தைச் சுட்டிக் காட்டிப் பேசினார். அந்தப் புள்ளி விவரம் தவறாக அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கப் புஸ்தகத்தான் ஆயினும் தவறு ஏற்பட்டுவிட்டது. அது தவறுதான் என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஒரு மனிதனுடைய சராசரி உயரம் ஒரு அடி என்று ஒரு புத்தகத்தில் போட்டிருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அதைப் படிப்பவர்கள் உடனே அது அச்சப் பிழை என்று கூறிவிடுவார்கள். ஏனெனில் ஒரு மனிதனுடைய சராசரி உயரம் 5 அல்லது 5½ அடி என்பது தெரிந்திருக்கிற காரணத்தினால் அது தவறு என்று தெரிந்து விடுகிறது. அதைப்போல் திட்டத்தைப்பற்றி நன்றாகத் தெரிந்திருப்பவர்கள், திட்டத்தைப் பற்றி உண்மையாக புள்ளி விவரங்களோடு தெரிந்திருப்பவர்கள் "ஒரு கோடி" என்று போட்டிருப்பது தவறு அச்சப் பிழை என்று பார்த்தவுடன் சொல்லி விடுவார்கள். போன பட்ஜெட்டை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அதில் கல்விக்காக இரண்டு கோடி அளவில் ஒதுக்கி இருக்கிறோம். ஒரு ஆண்டுக்கே இரண்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கும்போது ஐந்து ஆண்டுகளுக்கும் ஒரு கோடி என்று இருக்குமா என்பது கடந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டிலே கொடுக்கப்பட்ட புள்ளிவிவரத்தை நன்றாகத் தெரிந்தவர்களால் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். அது தவறு என்று தெரிந்திருக்கும். திரு. ஷண்முகம் அவர்கள் எப்படியாவது குறை சொல்லிவிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். துடன் இதைப் பிடித்துக்கொண்டு விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். திட்டத்தைப் பற்றியும் புள்ளி விவரங்களைப் பற்றியும் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளாமல் வெறும் அச்சப் பிழைகளை மட்டும் காட்டி பேசிக் கொண்டிருக்கவேண்டாம் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அச்சில் இருப்பதை எல்லாம் நம்பி விட வேண்டாம், தப்பான புள்ளி பேசுகிற பேச்சை எல்லாம் நம்பி விட வேண்டாம். அதற்கு விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு பேசிக் கொண்டிருக்க வேண்டாம். அதற்கு உதாரணமாக கேள்வி நேரத்தில் திரு. அண்ணாமலை "காலேஜில் இட

[Sri C. Subramaniam] [9th February 1959]

நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது, போதுமான இடம் இல்லை” என்று ஒரு கேள்வி கேட்கும்போது குறிப்பிட்டார். அவர் கேட்பதற்கு முன்புதான் காலேஜில் மாணவர்கள் இல்லாமல் ஒரு பெரும் பகுதி காலியாக இருப்பதைப் பற்றிய புள்ளி விவரங்களைச் சொன்னேன். உடனே நான் அவரைத் திருத்த வேண்டி இருக்கிறது. புள்ளி விவரங்களை நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டு பேசினால், அதில் தவறுகள், எழுத்துப் பிழைகள் இருந்தால் கூட அவை அச்சப் பிழைகள் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள முடியும். “ஸ்பெல்லிங் மிஸ்டேக்” இருக்கிறது. அதைப் பார்த்தவுடன் அது தவறு என்று தெரிந்து விடுகிறது. ஆகவே ஷண்முகம் அவர்கள் குறை சொல்ல வேண்டுமென்ற ஒரே ஆத்திரத்தில் “ஒரு கோடி ரூபாய்” என்ற அச்சப்பிழையை உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI P. U. SHANMUGAM : இந்த மாநிலத்தைப் பற்றிய முதலாவது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் பற்றிச் சர்க்காரால் வழங்கப்பட்ட புத்தகத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருந்த புள்ளி விவரங்களைத் தான் நான் எடுத்துக் கூருகிறேன். அது சர்க்காரால் வழங்கப்பட்டதால் அதில் குறை இருக்கும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அந்தத் தவறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு கோடி ரூபாய் என்பதைப் 10 கோடி ரூபாய் என்று சொன்னாலும் நான் எடுத்துக் கூறிய பிரச்சனை அதில் இன்னும் இருக்கத்தான் செய்கிறது. கல்விக்காக 300 கோடி ரூபாய் அகில இந்தியாவிற்கும் ஒதுக்கி இருக்கும் போது நமக்கு 10 கோடி தான் என்று இங்கு மீண்டும் கேட்க விரும்புகிறேன். இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

***THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** கவர்னர் உரையிலே கூட ஒரு எழுத்துப் பிழை இருக்கிறது. தமிழ் பதிப்பிலே இருக்கிற எழுத்துப் பிழையை திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் எடுத்துக் காண்பிக்கிறார்கள்.

ஆரம்பக் கல்வியில் எல்லோருக்கும் இலவசமாகப் படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது கல்வித் துறையில் ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய முக்கியமான பிரச்சனை. இது நம்முடைய அரசியல் சட்டத்திலே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கக்கூடிய கொள்கை. அதைப் பற்றிச் சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்தார்கள். முக்கியமாக சென்னை நகரில் ஒரு பெரும் பிரச்சனை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி யோசனை செய்யவேண்டியது அவசியம். இன்றைக்குத் திடீரென்று எடுத்துக்கொண்ட முடிவு அல்ல. இதைப்பற்றி அறிவதற்காக திரு. அழகப்பச் செட்டியார் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தினோம். அவர்கள் இதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து சில முடிவுகளைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதிலே ஒரு பகுதியை மட்டும் வாசித்துக் காண்பிப்பது அவசியம் என்று நான் நினைக்கிறேன் அவர்கள் செய்து இருக்கக்கூடிய முக்கியமான சிபாரிசு இதுதான்.

“We recommend that fees should not be levied in any elementary school, whether it be under the municipality, or the regional board or the aided management. We should like to make it perfectly clear that even when aided institutions are managed by committees Government should never allow them to charge fees. We find that fees are levied in some elementary schools. Government may make suitable regulations to the above effect and give the management a year's notice after which time levy of fees if any in those schools should cease. As such there should be no further need for compensation by Government for loss of fee income.”

(Sri S. Lazar rose.)

SRI K. VINAYAKAM : Sir, it seems Sri Lazar wants to say something.

[9th February 1959]

*** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** அதற்குப் பிற்பாடு இதை அனுசரித்து நாம் தயாரித்த வெள்ளை அறிக்கையிலே இதைப் பற்றி ஆராய்ந்து இரண்டு மூன்று பாராக்களில் இதைப் பற்றிக் கூறி இருக்கிறோம். இதை அறிவதற்காக இந்தச் சட்டசபை ஏற்படுத்திய குழுவும் தீர்மானம் செய்திருக்கிறது. இதில் இரண்டு விதமான அபிப்பிராயம் இருந்தது. ஒன்று இவர்கள் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு ஆரம்பப் பள்ளிகளை நடத்தி வந்தால் சர்க்கார் உதவி கொடுக்கக்கூடாது. அல்லது இவர்களுக்குச் சர்க்கார் உதவி கொடுத்தால் மாணவர்களிடம் இருந்து சம்பளம் வாங்கக் கூடாது. இந்த இரண்டும் இருக்கக்கூடாது என்பது பெரும்பாலோர் கருத்தாக இருந்தது. ஆனால் ஒரு சிலர் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் அல்ல அங்கு இருக்கும் அதிகாரிகள் இந்த இரண்டுக்கும் மேல் இருக்கக்கூடாது என்று நினைக்க வேண்டியது அவசியம் இல்லை. மூன்றாவது பிரிவும் கூட இருக்கலாம் என்றார்கள். மூன்றாவது பிரிவு என்னவென்றால், ஆரம்பப்பள்ளிகளில் சம்பளம் வாங்குவதற்குக் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளச் சொல்லவேண்டும். சம்பளம் மூலமாக வரும் தொகையைக் கணக் கெடுத்துக் கொண்டு அவர்களுக்குத் கொடுக்கிற உதவித் தொகையைக் கொடுத்து விட்டால் அவர்கள் பள்ளிக்கூடத்தை நடத்தச் செளகரியமாக இருக்கும் என்ற கருத்து ஒரு சிலரால் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால், மேலும் பரிசீலனை செய்து பார்த்தபிறகு, உண்மையான செலவு என்ன என்பதைக் கண்டுபிடிப்பது கணக்குப் போடுவது என்றால், மிகக் கஷ்டம். ஒவ்வொரு வரும், அதிகமான சம்பளத்தையே வாங்கி, அதிகமான உதவித் தொகையைக் கோரும் நிலைமைதான் வளர்ந்துவிடும். ஆகவே, கடைசியாக, இரண்டு முறைகள்போதும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஒன்று மற்றொன்று, முழு உதவி பெற்று இயங்கும் இலவசப் பள்ளிகள். மற்றொன்று, சம்பளம் வாங்கி தாங்களே நடத்துவது. இந்த முறையிலே, 1959-60 லிருந்து அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று முடிவு செய்யப் பட்டது. அந்த முறையிலே பள்ளிகளுக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சில பள்ளிக்கூட நிர்வாகிகள், இதை எதிர்க்கிறார்கள். பள்ளிக்கூடங்களை நடத்தவே முடியாது என்று பலர் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். அதே ரீதியில் சர்க்காருக்கும் எழுதியிருக்கிறார்கள். பத்திரிகைகளிலும் எழுதுகிறார்கள். மேடைகளில் பேசுகிறார்கள். ஆகையினால், பள்ளிக்கூடங்கள் சம்பளம் வாங்க வேண்டுமானால், சர்க்கார் உதவி கிடைக்காது. இதைப்பற்றி நம் சட்டசபைக் கமிட்டி ஒன்றும் முடிவு செய்யவில்லை. இப்பொழுது இதற்கென்று நாம் நிறுவியிருக்கும் சட்ட சபைக் குழுவைக் குழுவைக் குழு இதை வைத்து பரிசீலனை செய்யச் சொல்லுகிறோம். அவர்கள் என்ன முடிவு செய்கிறார்களோ, அதற்குப் பிறகு, நாம் முடிவு செய்யலாம் என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறேன்.

இதன் நடுவே, ஆசிரியர்களுக்கு தங்கள் வாழ்க்கை பாதிக்கப்படுமோ என்ற பீதி ஒன்று ஏற்பட்டு இருக்கிறது. பலருக்கு குழந்தைகளுக்கு பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லாமல் சில இடங்களில் போய் விடுமோ என்ற கவலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறோம். பலர் சம்பளம் இல்லாமல் நடத்துகிறோம் என்று ஒப்புக் கொள்ளலாம். ஆசிரியர்கள் இன்றைக்கு பள்ளிக்கூடங்களிலே அதிகச் சம்பளம் வாங்கலாம். அவர்கள் ஏதாவது மாற்றத்தினால் பாதிக்கப்பட்டால், சம்பளக் குறைவு ஏற்பட்டால், அதற்கு ஏற்ற ஒரு முடிவு செய்யலாம். எனக்கு உடனடியாக எந்த முடிவும் இல்லை. ஆனால், அவர்களுக்கு, ஆறுதலாக ஒன்று சொல்ல முடியும். அவர்கள் வாங்கி வந்த சம்பளத்திற்கு குறை யின்றி சர்க்கார் விகிதப்படி கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றுதான் சர்க்கார் முடிவு செய்யும். தனியார் பள்ளிக்கூடங்களில் பணியாற்றுவரும் உபாத் தியாயர்களுக்கு இதைக் கூறமுடியும். இரண்டாவதாக, பல பள்ளிக் கூடங்களிலே ஆசிரியர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து, வெளியேற்றப் படுவார்கள் என்ற பீதி இருக்கிறது. அந்த ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு உறுதி கொடுக்கிறேன். அப்படி வெளியேற்றப்பட்டால், வேலையில்லாமல் திண்டாடும் நிலை ஏற்படாது. மற்ற இடங்களிலே அவர்களுக்கு வேலை கொடுத்து அமர்த்தப்படுவார்கள் என்ற உறுதியைக் கொடுக்கிறேன். அதிகச் சம்பளம் வாங்கியிருந்தால், சர்க்கார் விகிதப்படி, அந்தச் சம்பளம் கொடுக்கப் படும். (குறுக்கீடு) சர்வீஸ் கண்டிஷன் எல்லாம் சரி செய்து விடலாம்.

[Sri C. Subramaniam] [9th February 1959]

யாராவது பள்ளிக்கூடத்தைச் சம்பளம் வாங்காமல் நடத்துவதை எதிர்த்து மூடிவிட்டால், அந்த இடத்திலே, பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும். சென்னை நகரமாக இருந்தால், சென்னைக் கார்ப்பரேஷனும், மற்ற நகரங்களிலே அந்தந்த முனிசிபாலிட்டிகளும், மற்றக் கிராமாந்தரங்களிலே, ஜில்லா போர்டு அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியனும், பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்பாடு செய்ய முயற்சிகள் எடுக்கும். அந்த முறையில் தாற்காலிகமான பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படும். நமது சட்ட சபைக்கு முன் மார்ச் மாதத்திற்கு முன்பாக அதன் முடிவுகளை வெளியிடும். அதன் பிரகாரம் செய்யலாம். அப்படியும் ஏதாவது கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டால், அம்மாதிரிப் பள்ளிக்கூடங்களை இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு பழைய முறையிலேயே நடத்த ஏற்பாடு செய்து, முடிவுகள் தீர்மானமாக எடுத்த பிறகு, 1960-61 விருந்து புது முறையைக் கையாளலாம். ஆகவே இந்த ஆசிரியர்களைப் பொருத்த வரையிலும், பள்ளிக்கூடங்களைப் பொருத்த வரையிலும், சர்க்கார் எல்லாவித நடவடிக்கைகளும் எடுக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆனால், பழைய முறையில் நிர்வாகிகள் பள்ளிக்கூடங்களை நடத்திக் கொண்டு போவது என்பது முடியாது. எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் இலவசக் கல்வி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. சம்பளம் வாங்கும் பள்ளிக்கூடம் என்றிருந்தால், அங்கு ஏழைக் குழந்தைகள் செல்ல முடியாது. அப்படிப்பட்ட குழந்தைகளின் பக்கத்திலே இம்மாதிரி பள்ளிக் கூடம் இருப்பதால், சர்க்கார் உதவி கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரு நிலைமை ஏற்படும். கிராமப்புறங்களிலே இம்மாதிரிப் பள்ளிக்கூடங்கள் அதிகமாக ஏற்படாது. ஆனால், நகரப்புறத்தில் வேறு விஷயம், ஆகவே நகரத்திற்கு ஒன்று, கிராமத்திற்கு ஒன்று என்றெல்லாம் அமைக்க முடியாது. அது தகுதியான என்பதையெல்லாம் நம் கல்விக் குழு நன்கு ஆராயும். ஆகவே இப்பொழுது, கல்வித் துறையே போய்விடும், கல்வித் தரம் குறைந்துவிடும் என்றெல்லாம் பூச்சாண்டிகள் காட்டவேண்டாம், பயமுறுத்த வேண்டாம். ஆசிரியர்களின் உரிமைகளும் பாதிக்கப்படாமல், குழந்தைகளின் சொளகரியங்களும் பாதிக்கப்படாமல், சர்க்கார் எல்லாவிதமான ஏற்பாடுகளும், நடவடிக்கைகளும் எடுப்பதற்குச் சாதகமாக, ஆரம்பக் கல்வி பொருத்த வரையில் நம் கல்விக் குழு நல்ல முடிவுக்கு வரும் என்று நம்புகிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : தனியார் பள்ளிக்கூடங்களில் ஐந்து டிவிஷன்கள் இருந்தால் மூன்று டிவிஷன்களாகக் குறைத்து விடுகிறார்கள். ஆகவே, அப்படி டிவிஷன் குறைப்பதையும் தடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

***THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** மாணவர்கள் குறைந்தால் டிவிஷன்கள் குறையலாம். அது பற்றி நாம் எப்படி உத்தரவு போட முடியும். ஆனால், ஆசிரியர்கள் நீக்கப்பட்டால், அவர்களுக்கு பதில் உத்தியோகம் கொடுக்கப்படும் என்ற உறுதியைத்தான் நான் சொன்னேன்.

இப்பொழுது, ஆரம்பக் கல்வி, உயர்தரக் கல்வி என்றும், தொழில் கல்வி என்றும் இருக்கிறது. இதில் தொழில் கல்வி மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. தொழில் கல்வியுடன்தான் தொழில் அமைப்பு இணைந்திருக்கிறது. ஆகவே, இன்றைக்கு தொழில் கல்வி அவ்வளவு முக்கியமாக இருப்பதால்தான், இங்கே ஹையர் டெக்னாலஜிகல் இன்ஸ்டிடியூட் ஏற்பட இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே, சென்ற நாலேந்து வருஷ காலமாக, அந்த ஸ்தாபனம் சென்னையிலே ஏற்படவேண்டும் என்று பெரு முயற்சி செய்து வந்திருக்கிறோம். மற்ற இராச்சியங்களும், ஒப்புக் கொண்ட காரணத்தினால், சென்னை இராச்சியத்திலே, திராவிடத்திற்குப் பொதுவாக, அது அமையப்போகிறது. அது மைசூர், ஆந்திரா, கேரளா, சென்னை இவற்றிற்குப் பொதுவாக திராவிடத்தில் அந்தக் குழு அமையும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இந்த திராவிடத்தில் அமையும் கழகம் மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும். ஆனால், அங்கே வேலை செய்யும் நிபுணர்கள், மற்றவர்களும் இருப்பார்கள். அங்கே, டிக்ரி படிப்பு, மட்டுமல்ல, அதற்குமேல், ஆராய்ச்சிப் படிப்பு இவை தொழில் துறையில் ஏற்படும். அது முன்னேறி, அந்த திட்டம் உருவாகும்போது, நமக்கு

[9th February 1959] [Sri C. Subramaniam]

ணமையான சக்தி, பலம் ஏற்படும், அது அடுத்த ஆண்டிலிருந்து தொடங்கும். அதற்கும், மேற்கு ஜர்மனியர் உதவி கிடைத்திருக்கிறது. அவர்கள் தொழில் துறையில் நல்ல ஞானமும், அனுபவமும், ஆற்றும் படைத்தவர்கள். அவர்கள் நமக்குக் கிடைத்தது வரவேற்கத்தக்கது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து ஒரு சிறு விளக்கம் தேவை. இந்தக் கஷ்டத்தினால் ஆசிரியர்களை நீக்கிவிட்டால் உடனடியாக அவர்களுக்கு முனிசிபாலிட்டியிலோ, ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிலோ வேலை அளிக்கத் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்வதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி அளித்தார்கள். அது வரவேற்கத்தக்க விஷயம். ஆனால் ஐந்து ஆண்டு, ஆறு ஆண்டு என்று ஏற்கனவே அவர்கள் பரீட்சை செய்திருந்தால் அந்த சர்வீசையும் இணைப்பாகச் சேர்த்துக் கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

12-50
p.m.

***THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** அதுவும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். அதைப்பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டிய தில்லை. மேலும் இதைப்பற்றிய புள்ளி விவரங்களை நான் எடுத்தேன். தற்போது 1956-57-ல் நமது ராஜ்யத்தில் 20,500 ஆரம்பப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. இதில் 6,700 சொச்சம் பள்ளிகள் தனிப்பட்டவர்களால் நடத்தப்படுகிறது. இதில் 900 பள்ளிக்கூடங்களில் தான் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். சென்னை நகரில் 150 பள்ளிகள்தான் இருக்கின்றன. ஆகவே இது பிரமாதமான பிரச்சனை அல்ல. தீர்க்க முடியாத பிரச்சனையும் அல்ல. வெகு சலபமாகத் தீர்த்துவிட முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் சலுகை சம்பந்தமாகவும் கவர்னர் உரையில் வெளியாகியிருக்கிறது. இடைக்கால நிவாரணமாக 5 ரூபாய் கொடுப்பதாகச் சொன்னவுடனேயே, வெகு சலபமாக ஐந்து ரூபாய் தானே என்று சொல்லிவிட்டோம். ஓர் ரூபாய் அதிகப்படுத்தினால் 35 லட்சம் ரூபாயாகிறது. ஐந்து ரூபாய் என்றால் 175 லட்சம் ரூபாய்மொத்தச் செலவு.

SRI S. LAZAR : ஒரு விளக்கம் தேவை. ஆரம்பக் கல்வித் திட்டத்தை அமுல் நடத்துவதினால் பாதிக்கப்படக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்குத் தக்க பாதுகாப்பு அளிக்க ஏற்பாடு செய்வதாக அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அதேசமயத்தில் கல்விக் குழுவுக்கு விட்டு அவர்கள் குறையுந்து கொடுக்கிற முடிவுப்படியே நடக்கப்போவதாகவும் சொன்னார்கள். அப்படி இருப்பதனால் கல்விக் குழுவுக்கு இப்பிரச்சனையை விட்டு, அவர்கள் முடிவு தெரியும் வரையிலும் இப்போது போட்டிருக்கக்கூடிய உத்தரவை நிறுத்தி வைக்க முடியாதா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நிறுத்தி வைப்பது என்கிற பிரச்சனை ஒன்றும் எழவில்லை. ஏனென்றால், நாம் உத்தரவு எதுவும் அனுப்பவில்லை. ஜான் மாதம் முதல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்கிற யோசனைக்கு அவரவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதை எழுதி அனுப்பும்படியாகத்தான் சொல்லியிருக்கிறது. மார்ச் மாதத்திற்குள் அவர்கள் அனுப்பினால் அப்பறம் நாம் அதைப் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதற்கு முடியும்.

MR. SPEAKER : இனி தயவு செய்து யாரும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது இடையில் விளக்கம் கேட்கவேண்டாம். அவரது பிரச்சங்கத்தில் கேள்வி நேரம் போல் ஆக்கிவிடக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : என்.ஜி.ஓ.க்கள் விஷயமாக சொல்ல ஆரம்பித்தேன். இப்போது நாம் 5 ரூபாய் கொடுத்தது பற்றி மிகவும் குறைவு என்று நான் நினைப்பார்கள். ஆனால் இருக்கக் கூடிய நிதி நிலைமையை அனுசரித்து இதற்குமேல் இடைக்கால நிவாரணமாக ஒன்றும் அளிக்க வசதி கிடையாது. இதவே ஒரு கோடியே 75 லட்சம் ரூபாய் அதிகச் செலவு நமக்கு இவ்வாண்டில் ஏற்படும் என்று

[Sri C. Subramaniam] [9th February 1959]

சொன்னேன். எப்படி இருந்தாலும் இந்தப் பிரச்சினையை நன்றாக அலசிப் பார்த்து ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்கிற நோக்கத்துடன் தான் சர்க்கார் ஒரு கமிஷனை நியமித்துள்ளது. அதற்குள்ளேயே அதன் தலைவராக நாம் நியமித்திருக்கும் ஸ்ரீ ராமுண்ணி மேனையப்பற்றி பேசுகிறார்கள். அவர் என்னவோ சர்க்கார் ஊழியர்களின் எதிரி போல் அவர் தான் ஊழியர்களுக்குச் சம்பளம் அதிகம் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னவர் போல் அபிப்பிராயம் வெளியிடப்படுகிறது. சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு எதிராக எந்த அதிகாரியும் சம்பளம் அதிகம் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னது இல்லை. நிதி இலாகா காரியதரிசியும்கூட அப்படிச் சொன்ன தில்லை. உண்மையில் இவர்களுடைய கஷ்டங்களையெல்லாம் அடிக்கடி எங்கள் கவனத்திற்கு அந்தக் காரியதரிசிகள் தான் அவ்வப்போது கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதுபற்றி ஏதாவது முடிவு எடுத்திருந்தால் அதற்குப் பொறுப்பு நான். மற்றவர்கள் பேரில் குற்றம் சொல்வதில் பயன் இல்லை. குற்றம் சொல்லவேண்டுமென்றால் என் பேரில் குற்றம் சொல்ல வேண்டும். ஏதோ இவர்களும் தான் கேட்கிறார்கள், கேட்டபணத்தைக் கொடுத்துவிட்டுப் போவோமே என்கிற மனப்பான்மையில் பார்க்கும்போது நான் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன். காரணம் பணம் என்னுடையது அல்ல. மக்களிடத்திலிருந்து—ஏழை மக்களிடத்திலிருந்து—வரிப் பணமாக வாங்கியது. அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக வாங்கியது. ஆகவே அந்தப் பணத்திலிருந்து ஒரு அணு செலவு செய்வதாக இருந்தாலும் அதை நன்றாகச் சீர்தூக்கிச் செலவிடக்கூடிய நிலையில் நான் இருக்கிறேன். அந்தப் பொறுப்பு எனக்கு மாத்திரம் இல்லை. இந்தச் சம்பளம் இருக்கிறது. அந்த முறையில் நீங்கள் எல்லாம் யோசனை சொன்னால் அதன்படி சர்க்கார் நடக்கத் தயாராக இருக்கிறது. எல்லோருடைய வாழ்க்கைத் தரத்தையும் உயர்த்துவதற்கு நாம் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றினால் சமுதாயத்திலே இவர்களும் நன்மை அடைவார்கள். அதனால் திட்டங்களை—பணத் தட்டு இல்லாமல் நிறைவேற்ற வேண்டிய முதற்பொறுப்பு நம் எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் இதில் பொறுப்பு இருக்கிறது. இதன் காரணமாகவே தான் அவர்களுடைய கோரிக்கையை உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலைமையில் நாங்கள் இருக்கிறோம். அதைத் தவிர எனக்கோ, முதல் மந்திரி அவர்களுக்கோ அவர்கள் விஷயத்தில் அனுதாபம் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. இதற்குப் பொறுப்பு நாங்கள் என்று குற்றம் சாட்டினாலும் தேவலை. ராமுண்ணி மேனன் கெடுத்துவிட்டார், நிதி இலாகா காரியதரிசி செய்துவிட்டார் என்று எண்ணக்கூடாது. யாரும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது, அவசியம் இல்லையென்று சொல்லவில்லை. எந்த அதிகாரியும் அப்படியோசனை சொன்னதும் கிடையாது. அதற்கு மாறாக அவர்களுடைய கஷ்ட நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லி அவர்களுக்கு உடனடியாக ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் யோசனை கூறி இருக்கிறார்கள். அவர்களது ஆலோசனைகள் எல்லாவற்றையும் நாங்கள் எடுத்துக் கொள்ளாததற்குக் காரணம்—நான் முன்பே சொன்னதுபோல எதற்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். திட்டத்திற்கு முதலிடம் கொடுப்பதா? அல்லது அரசாங்க ஊழியர்களுடைய சம்பளத்தை உடனடியாக உயர்த்திவிடுவதா? இதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து பார்க்கும்போது திட்டத்திற்கே முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற முறையில் இதுவரையில் காரியங்களைச் செய்துவந்திருக்கிறோம். இப்போது அந்தப் பிரச்சனை எல்லாவற்றையும் நன்றாக அலசி ஆராய்ந்து பார்த்து யோசனை கூறும்படியாக ஒரு கமிஷனை நியமித்து, இடைக்கால நிவாரணமாக ரூ. 5 கொடுத்திருக்கிறோம். இந்தச் சமயத்தில் சிலர் உடனடியாக இது விஷயமாக முடிவு செய்துவிட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். செட்டிநாட்டு ராஜா சொன்னார் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். மார்ச் 31-ந் தேதிக்குள் இந்தக் கமிஷன் தன் ரிப்போர்ட்டை சமர்ப்பிக்கவேண்டும் என்று சொல்லி உடனடியாக அதன்பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இவர்கள் கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கக் கூடிய விஷயத்தை நன்கு புரிந்து கொள்ள வில்லையென்றே நினைக்கிறேன். மத்திய சம்பளக் கமிஷனின் அறிக்கை வந்த பிறகு தான் அதற்கு இணக்கமாக இந்தக் கமிஷன் சொல்கிற சிபார்சுகளையும் வைத்துக் கொண்டு ஆராய்ந்து பார்த்து ஒரு முடிவுக்கு வர முடியும். நாம்

[Sri C. Subramaniam] [9th February 1959]

எவ்வளவு சீக்கிரமாக இதைப்பற்றி முடிவு செய்கிறோம் என்பது மத்திய சம்பளக் கமிஷன் அறிக்கை வெளிவருவதைப் பொறுத்திருக்கிறது. அந்த அறிக்கைக்கு இணங்க நம் ராஜ்ய கமிஷன் ஒன்று இப்பிரச்சினையை ஆராய வேண்டுமென எண்ணித்தான் இப்போது ஒரு கமிஷனை அமைக்கவும் முடிவு செய்திருக்கிறோம். ஆகவே கொஞ்சம் பொறுமையாக சர்க்கார் போட்டிருக்கிற திட்டங்கள் எல்லாம் தடைபட்டிருக்கத் தக்க வகையில் நிதானத்துடன் இப்பிரச்சினையை நன்றாக ஆராய்ந்து நல்லதொரு முடிவை எடுக்க வேண்டுமென்று எல்லோரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியில் ஒரு விஷயம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப்பற்றி பேசி முடித்துக் கொள்கிறேன். கவர்னர் உரைக்கு முற்றும் சம்பந்தம் இல்லாத விஷயமாக இருக்கலாம். இருந்தும் அந்தப் பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதைப்பற்றி இந்தப் பக்கத்திலிருந்தும் பலர் பேசினார்கள். அதன் காரணமாக எதைப் பேசுவது என்று இருந்த எனக்கு அதைப்பற்றி பேச வாய்ப்புக் கிடைத்துவிட்டது என்கிற முறையில் திரு அண்ணாதுரை அவர்களும் பேசினார்கள். அதைப்பற்றி நானும் சில வார்த்தைகள் சொல்லத்தான் வேண்டும். கவர்னர் உரைக்குச் சம்பந்தமில்லாதது என்று நான் விட்டுவிட்டாலும் அவர்கள் விடமாட்டார்கள். சட்டசபையில் அண்ணா கேட்டதற்கு நிதி மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லாது மழுப்பிவிட்டார்கள் என்பதாக நானேயே அவர்கள் பத்திரிகையில் எழுதிவிடுவார்கள். அதனால் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

கவர்னர் உரை நிகழ்த்தியபோது அவர்கள் சபைக்கு வராததற்குக் காரணம் வடநாட்டு ஆதிக்கத்திற்கு கவர்னர் அவர்கள் ஓர் சினாமாக விளங்குகிறார்கள். அவர் வடநாட்டு ஆதிக்கத்தின் சினன்ம என்கிற முறையில் எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கும் வகையில் தான் சபைக்கு வராமல் ஒதுங்கியிருந்ததாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு அடுத்த நாளே மற்ற விஷயங்களில் பங்கெடுத்துக்கொள்ள அவர்கள் வந்ததுபற்றி மகிழ்ச்சி. அது வரவேற்கத் தக்கது. வரவேண்டாம் என்றுயார் சொன்னாலும் கவலைப் படாதீர்கள், வாருங்கள் என்று தான் நான் சொல்வேன். அவர்களால் எங்களுக்கு ஏதேனும் சங்கடம் வரும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அதுவும் இரண்டு வருஷ அறுபுவத்திலே சங்கடமே இல்லையென்று தெரிந்து கொண்டுவீட்டேன். ஆகவே எப்போதும் அவர்களை வரவேற்க்கிறோம். வடநாட்டு ஆதிக்கத்தின் சினன்ம என்பதற்காக ஒதுங்கியிருந்தோம் என்பதோடு கூட வேறு பல காரணங்களையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சைமன் கமிஷனை பகிஷ்கரிக்கவில்லையா என்று கேட்டார்கள். அந்தக் காலத்தில் கமிஷனையின் ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக காங்கிரஸ் என்ன என்ன காரியங்களைச் செய்ததோ அதைத்தான் நாங்கள் செய்கிறோம் என்பது போலப் பேசினார்கள். இதற்கு உதாரணம் சொல்லவேண்டுமென்றால் ஒன்று தான். குழந்தைகள் விளையாடும் பொம்மைக் கல்யாணம் உங்களுக்குத் தெரியும். குழந்தைகளுக்கு பெண் வீட்டார், பிள்ளை வீட்டார் என்று மேளத் தாளங்களோடு கூட வீட்டிலே நடக்கும் கல்யாணத்தைப் பார்த்தவுடன் அது மனதில் பதிந்துவிடுகிறது. அதுதான் முக்கியமான சம்பவம் என்று நினைக்கிறது. உடனே இந்தக் குழந்தைகளும் பொம்மைகளை வைத்துக் கொண்டு தாங்களாகவே பெண் வீட்டார் போலவும், பிள்ளை வீட்டார் போலவும் எண்ணி விளையாட ஆரம்பிக்கிறது. தாங்களும் அம்மாதிரி செய்ய வேண்டும் என்று விரும்பி அவர்கள் பொம்மைக் கல்யாண விளையாட்டு விளையாடுவார்கள். அவர்கள் பொம்மைகளை வைத்துக் கல்யாணம் செய்வார்கள். பொம்மைகளை வைத்துக்கொண்டு, குழந்தைகளுக்குள்ளேயே பெண் வீடும், மாப்பிள்ளை வீடும் வைத்துக்கொள்வார்கள். இரண்டு பேர் தப்பட்டை அடிப்பார்கள், நாயனம் வாசிப்பார்கள், சீர் வரிசைகள் எல்லாம் செய்யவார்கள். பெரியவர்கள்கூட சில சீர்களைச் செய்ய மறந்து விடுவார்கள் குழந்தைகள் ஒன்று விடாமல் எல்லாச் சீர்களையும் செய்வார்கள். காரணம், அவர்கள் நிஜக் கல்யாணத்தை அவர்கள் உன்னிப்பாகக் கவனித்திருப்பார்கள். பெரியவர்கள் கல்யாணம் நடத்தியதால் நாமும் கல்யாணம் நடத்தவேண்டும் என்பதற்காக அவர்கள் பொம்மைக் கல்யாணம் நடத்துவார்கள். அதைப்போல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரும் செய்கிறார்கள். காங்கிரசுக்கு மக்களிடம் வலு வந்ததற்குக் காரணம் அவர்கள் ஒரு ஆதிக்கத்தை எதிர்த்ததுதான் என்பதை அவர்கள் அறிந்து தாம்

[Sri C. Subramaniam] [9th February 1959]

களும் ஒரு ஆதிக்கத்தை எதிர்ப்பதாக மக்களிடம் கூறுகிறார்கள்(சிரிப்பு). குழந்தைகள் பொம்மைகளை பெண்ணும் மாப்பிள்ளையுமாக வைத்துக் கல்யாணம் நடத்துவது போல், இவர்கள் ஆரியர்களின் ஆதிக்கம் என்ற ஒரு ஆதிக்கத்தை எதிர்ப்பதாகக் கூறி வந்தார்கள். அதனால் செல்வாக்கு கிடைக்கவில்லை என்று தெரிந்ததும், வடவர் ஆதிக்கம் என்ற ஒரு ஆதிக்கத்தை எதிர்ப்பதாகக் கூறிவருகிறார்கள். கல்யாணத்திற்குச் சீர் வரிசைகள் செய்வது போல் இவர்கள் கிளர்ச்சிகள் செய்வது, மகாநாடுகள் போடுவது, தீர்மானங்கள் போடுவது முதலிய காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். முன்பு காங்கிரஸ் செய்ததை யெல்லாம் அப்படியே காப்பியடித்து வருகிறார்கள். திரு. அண்ணாதுரை அவர்களும் இதையே சொன்னார்கள். “நீங்கள் இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்யவில்லையா? நீங்கள் வெளி நடப்பு (வாக் அவுட்) நடத்தவில்லையா? நீங்கள் கறுப்புக்கொடி காட்ட வில்லையா? அப்படிப்பட்ட காரியங்களைத்தான் நாங்களும் செய்கிறோம்” என்று ஸ்ரீ அண்ணாதுரை சொன்னார். இவர்கள் செய்யும் இத்தகைய காரியங்கள், குழந்தைகள் செய்யும் பொம்மைக் கல்யாணத்தைப் போல் இருக்கின்றன. ஆகவே இப்படிப்பட்ட பொம்மை அரசியலை விட்டுவிட்டு உண்மையான அரசியலில் ஈடுபட வேண்டும் என்று உங்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்த காரியங்களைப் பார்த்துவிட்டு அவைகளைப் போன்ற காரியங்களைத் தாங்களும் செய்கிறார்கள் என்று கதை மூலம் விளக்குவதில் பிரயோஜனமில்லை. பொம்மைக் கல்யாணம் செய்யும் குழந்தைகள் பெரியவர்களாக வளர்ந்து நிஜக் கல்யாணமும் செய்வதைப் பார்க்கிறோம். நாங்கள் செய்யும் கிளர்ச்சிகளும் இதர காரியங்களும் காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்த காரியங்களைப் பார்த்துச் செய்யப்படும் பொம்மைக் கல்யாணங்கள் என்று நீங்கள் சொல்லும் பட்சத்தில், காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்த கிளர்ச்சிகளும் மற்ற காரியங்களும் அயர்லாந்தில் செய்யப்பட்ட கிளர்ச்சிகளையும் மற்ற காரியங்களையும் பார்த்து செய்யப்பட்ட பொம்மைக் கல்யாணங்கள் என்று நாங்கள் சொல்வோம்.

***THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** இந்தியாவில் நடந்த சுதந்திர இயக்கம் போன்றவை மட்டுமே சமுதாயத்தின் வரலாற்றிலேயே நடக்காது என்று இன்றைக்கு உலகமே இந்திய சுதந்திர இயக்கத்தைப் புகழ்கிறது. ஆனால் அறிஞர் அதை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்.

***SRI C. N. ANNADURAI :** காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் நடத்தப்பட்ட கிளர்ச்சிகள், சத்தியாக்கிரகங்கள், முதலிய அத்தனையும் அயர்லாந்தில் நடத்தப்பட்டன.

***THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** எங்கேயோ தீ எரிவதற்கும் அடுப்பில் தீ எரிவதற்கும் வித்தியாசம் தெரியாதவர்களுக்கு நான் என்ன சொல்ல முடியும்? அயர்லாந்தில் நடந்த இயக்கமும் இந்தியாவில் நடந்த சுதந்திர இயக்கமும் ஒன்றுதான் என்று சொல்வீர்களானால், கொஞ்சம் இந்திய சுதந்திர இயக்க வரலாற்றைப் படித்துப் பாருங்கள் என்று உங்களைக் கேட்டுக்கொள்வேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : எங்களுடைய நடவடிக்கைகள் காங்கிரஸ்காரர்களுடைய கடந்த கால நடவடிக்கைகளைப் பார்த்துச் செய்யப்படும் பொம்மைக் கல்யாணங்கள் என்று நீங்கள் குறிப்பிட்டீர்கள். அதைக் கேட்ட நான் இந்தியக் காங்கிரஸ் நடவடிக்கைகள் அயர்லாந்தில் நடந்த நடவடிக்கைகளைப் பார்த்துச் செய்யப்பட்ட பொம்மைக் கல்யாணங்கள் என்று குறிப்பிட்டேன். நான் அவ்வாறு குறிப்பிட்டதால்தான், அயர்லாந்தில் நடத்தப்பட்டவற்றில் பலவற்றை இந்தியக் காங்கிரஸ் நடத்தியது என்றும் குறிப்பிட்டேன். காங்கிரஸ் நிஜக் கல்யாணமும் செய்துகொண்டது.

***THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** நாம் உண்மையாகவே ஒரு ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டிருக்கிறோமா என்று சிந்திக்க வேண்டும். ஒரு சில இளைஞர்கள் பொம்மைக் கல்யாணம் பண்ணுவது ஒரு புறம் இருக்க, சில பெரியவர்களும் இப்போது பொம்மைக் கல்யாணம்

[Sri C. Subramaniam] [9th February 1959]

ணங்கள் பண்ணுகிறார்கள். பொம்மைக் கல்யாணம் செய்யும் இளைஞர்களுடன் சேர்ந்திருந்த வரலாற்றை மறைப்பதற்காக “எப்போதும் ஒரு ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து வருவோம்” என்ற எண்ணத்தில்—அவ்வாறு செய்தால் தங்கள் பழைய வரலாறு மறையும் என்ற எண்ணத்தில் இந்தப் பெரியவர்கள் பொம்மைக் கல்யாணங்கள் செய்கிறார்களோ என்று நான் நினைக்கிறேன்.

நாம் எல்லோரும் ஒற்றுமையாக முன்னேற்றப் பாதையில் செல்ல வேண்டும். முன்னேற்றப் பாதையில் செல்வதற்கு ஒத்துழைக்க வாரீர், வாரீர் என்று உங்கள் எல்லோரையும் அழைக்கிறேன். நாம் நமக்குள்ளே ஒற்றுமையை உண்டாக்கிக் கொண்டோமானால், நாம் இன்று முன்னேறியுள்ளதை விடப் பன்மடங்கு முன்னேற முடியும். நான்குடன் ஒன்று சேர்ந்தால் அது ஐந்தாகத்தான் ஆகும். நான்கிலிருந்து ஒன்று பிரிந்தால் அது மூன்றாகக் குறையத்தான் செய்யும். எனவே நமக்குள்ளே ஒற்றுமை ஏற்பட்டால் நம்முடைய சக்தி அதிகரிக்கத்தான் செய்யும். நாம் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். நம் முடைய கருத்து வேற்றுமைகள் நம்முடைய திட்டங்கள் நிறைவேற்றுவதற்குத் தடையாக இருக்கக்கூடாது. எனவே, நீங்கள் “வடநாட்டு ஆதிக்கம், வடநாட்டு ஆதிக்கம்” என்று சொல்லிக்கொண்டே இருப்பதில் பயனில்லை. “ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் வடநாட்டு ஆதிக்கத்தைப்பற்றி தான் பேசுவோம். அதைப்பற்றியே தான் எப்போதும் பேசிக்கொண்டிருப்போம். “திராவிட நாடு நான் சர்வ ரோக நிவாரணி” என்று நீங்கள் சொல்லீர்களானால், அது சரியல்ல. அவ்வாறு நீங்கள் பேசிக்கொண்டிருப்பது, நமது திட்டங்கள் நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு விதத்திலும் உதவாது. உங்களுடைய லட்சியம் கடைசியில் நிறைவேறும் என்று நீங்கள் நம்பினாலும், இடைக்காலத்தில் நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் திட்டங்களுக்குத் தடைகளை ஏற்படுத்தாத முறையில் நீங்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டும். எனவே, உங்கள் ஒத்துழைப்பை, வடநாட்டு ஆதிக்கத்திற்குக் கொடுக்காவிட்டாலும் எங்களுக்காவது முழுதும் கொடுங்கள். நாங்கள் வடநாட்டு ஆதிக்கத்தின் கையாட்கள் என்று நீங்கள் நினைத்துக்கொண்டிருந்தால், என்னைக்கும் கனவுலகில்தான் இருப்பீர்கள். எனவே கனவுலகிலிருந்து வெளியே வாருங்கள்.

நாங்கள் உங்களை விடத் திறமையும் அனுபவமும் மிக்கவர்கள் என்பதை மறுபடியும் வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன். நீங்கள் எல்லோரும் எங்களுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று, வார்த்தைக்காக அல்லாமல் மனப்பூர்வமாகவே உங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நமக்குள் ஒற்றுமையும், ஒத்துழைப்பும் இருக்க வேண்டியது மிகவும் முக்கியம் என்பது கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில், முதல் பாராவினாலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கவர்னரின் உரை என்பது சர்க்காரின் கொள்கையை அறிவிக்கும் உரைதான். சர்க்காரின் கொள்கை கவர்னரின் மூலம் இந்தச் சபைக்குச் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. எனவே, நமக்குள் ஒற்றுமையும் ஒத்துழைப்பும் இருக்க வேண்டியது மிகவும் முக்கியம் என்று கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதானது, கவர்னர் அவர்களுடைய எண்ணம் மட்டுமின்றி சர்க்காரின் கொள்கையும் கருத்தும் ஆகும். அந்த முறையில், மாநிலத்திற்கான நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒத்துழைக்க எல்லோரும் வாருங்கள், வாருங்கள் முயற்சியில் உங்கள் பிரசாரங்களைத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சியில் உங்கள் அழைக்கீகை எல்லோரும் வாருங்கள், வாருங்கள் என்று உங்களை அழைக்கிறேன். திட்டங்கள் நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சிப் பேசாமல், நமது மாநிலத்தை வடநாட்டையும் திராவிட நாட்டையும் பற்றிப் பேசாமல், நமது மாநிலத்தை முன்னேறச் செய்வதற்கான திட்டங்களையும் காரியங்களையும் பற்றி அப்போது பேசுங்கள் என்று உங்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : On a point of information Sir, கனம் அமைச்சர், ஜனநாயகப் பண்பு குறித்து மிக அதிகமாக விளக்கினார். எல்லாக் கட்சிகளும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்றும், ஒத்

[Sri K. Anbazhagan] [9th February 1959]

துழைக்கும் ஜனநாயகப் பண்பை கட்டிகள் வளர்க்க வேண்டும் என்றும் அவர் கூறினார். ஜனநாயகப் பண்பை வளர்க்கும் பொறுப்பு எதிர்க்கட்சிகளுக்கு மட்டுமே உரியதா அல்லது அது ஆளும் கட்சிக்கும் உரியதா? அது ஆளும் கட்சிக்கும் உரியது என்றால், இந்த மாநிலத்திற்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று எல்லாக் கட்சிகளின் உறுப்பினர்களும் சுயேச்சை உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து கோரியபோது, அந்த கோரிக்கை ஆளும் கட்சியால் விடப்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன என்று கனம் அமைச்சர் விளக்குவாரா?

*THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எல்லாத் துறைகளிலும், எதிர்க் கட்சிகளுக்குள்ளே, தங்களுக்குள் கலந்து பேசி முடிவு செய்துகொள்ளும் பண்பு வரவில்லை. எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில், எங்கள் கட்சிக்குள் முடிவு செய்வதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு நாங்கள் எல்லோருமே தயாராக இருக்கிறோம். அதேபோல, எதிர்க் கட்சிகள், அவசியமான பிரச்சனைகள் சம்பந்தமாக தங்களுக்குள்ளே கலந்து பேசி முடிவு செய்துகொள்ளவேண்டும். மற்றெல்லா எதிர்க் கட்சிகளும் சேர்ந்து முடிவு செய்துள்ளதையாவது நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னேன். எதிர்க் கட்சியில் ஜனநாயகம் வளர வேண்டும் என்று சொன்னேன். நீங்கள் ஒன்று சேரமாட்டீர்கள், ஒத்துப்போக மாட்டீர்கள் என்றால் தனித்தே இருங்கள். நீங்கள் தனித்து இருந்தால் எங்களுக்கு நல்லதுதான்.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : On a point of order, Sir.

MR. SPEAKER : There cannot be any point of order. I am not going to allow any point of order.

IV.—ANNOUNCEMENT RE AMENDMENTS TO THE MADRAS GENERAL SALES TAX BILL, 1958 (L.A. BILL No 6 OF 1958).

MR. SPEAKER : Before I put the amendments and the motion of thanks to vote, I have to announce that the following hours and dates have been fixed for the receipt of amendments to Madras General Sales Tax Bill, 1958 (L.A. Bill No. 6 of 1958).

Clauses.	Time.	Date.
1 to 20	12 noon	10th February 1959.
21 to 40	5 p.m.	10th February 1959.
41 to 80 and Schedules	12 noon	11th February 1959.

V.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. SPEAKER : I shall now put the amendments to vote. Mr. Annamalai's amendment. The question is—

“Add at the end the following:—

‘but regret to note that the Address does not refer to the steps taken in regard to fixing the wages for agricultural labourers.’”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : Mr. Sattanatha Karayalar's amendment. The question is—

“Add at the end the following:—

‘but regret that adequate mention has not been made about the soaring prices of foodgrains and essential articles required for daily use and about the steps taken by the Government to bring down the same.’”

The amendment was put and lost.

9th February 1959]

MR. SPEAKER : Mr. T. S. Ramaswamy Pillai's amendment. 1-10 p.m.
The question is—

“Add at the end the following:—

‘but regret to note that the Address does not refer to the failure of the Government :

(i) to introduce free and compulsory universal education;

(ii) to take steps for the speedy nationalization of industries; and

(iii) to revise the taxation structure consistent with the ideal of socialism.’”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : I shall now put Mr. Govindasamy's amendment to vote. I am omitting clause (ii) as it is covered by Sri Karayalar's amendment which has been voted down. The question is—

“Add at the end the following:—

‘but regret to note that the Address does not refer to :

(i) the unemployment and beggar problems;

(ii) Minor Irrigation facilities in the State;

(iii) adequate compensation to the poor agriculturists in the Neiveli lignite Area;

(iv) failure to start sugar and vanaspathy factories in South Arcot district;

(v) failure to extend supply of electricity in South Arcot district; and

(vi) failure to start heavy industries in the State’.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : I shall now put the main motion to vote. The question is :

“That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Assembly thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 4th February 1959.”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER : I now adjourn the House to meet again at 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

B.—Reports and other papers.

17. Short review of activities of the Commercial Taxes Department for the first half-year ending 30th September, 1958.

18. Short review of activities of the Accommodation Control Department for the half-year ending 31st December 1958.

[9th February 1959]

APPENDIX I.

[Vide answer to started question No. 151 asked by Sri K. Sattanatha Karayalar at the meeting of the Legislative Assembly held on 9th February 1959, page 363 supra.]

Part I.

LIST CONTAINING NAMES OF CHAIRMAN AND MEMBERS OF THE RURAL DEVELOPMENT BOARD.

- 1 Chief Secretary to Government—*Chairman*.
- 2 First Member, Board of Revenue.
- 3 Second Member, Board of Revenue.
- 4 Third Member, Board of Revenue.
- 5 Secretary to Government, Finance Department.
- 6 Secretary to Government, Public Works Department.
- 7 Secretary to Government, Revenue Department.
- 8 Secretary to Government, Health, Education and Local Administration Department.
- 9 Secretary to Government, Food and Agriculture Department.
- 10 Secretary to Government, Industries, Labour and Co-operation Department.
- 11 Chief Engineer (Irrigation).
- 12 Chief Engineer, P.W.D. (General).
- 13 Chief Engineer (Electricity).
- 14 Chief Engineer (Highways).
- 15 Director of Agriculture.
- 16 Director of Animal Husbandry.
- 17 Chief Conservator of Forests.
- 18 Director of Medical Services.
- 19 Director of Public Health.
- 20 Director of Public Instruction.
- 21 Registrar of Co-operative Societies.
- 22 Director of Industries and Commerce.
- 23 Director of Harijan Welfare.
- 24 Inspector of Municipal Councils and Local Boards.
- 25 Director of Statistics.

9th February 1959]

- 26 Joint Secretary to Government, Public (Rural Development Projects) Department.
- 27 Director of Information and Publicity.
- 28 Secretary to Government, Public (Planning and Development) Department—*Secretary*.

Other invitees.

- 29 Secretary, Board of Revenue.
- 30 Deputy Development Commissioners, Madras, Madurai, Tiruchirappalli and Coimbatore.
- 31 Assistant Development Commissioner (Training), Madras-2.

In addition, Heads of Departments, who are not members of the Board, will be invited to attend the meetings of the Board, whenever their presence is considered necessary and useful depending upon the subject coming up for discussion before the Board.

Part II.

STATEMENT SHOWING THE DATES ON WHICH THE RURAL DEVELOPMENT BOARD HAS MET SO FAR SINCE IT WAS CONSTITUTED BY G.O. Ms. No. 1630, PUBLIC, DATED 11TH SEPTEMBER 1954.

- (1) 8th December 1954.
- (2) 26th March 1955.
- (3) 4th July 1955.
- (4) 5th December 1955.
- (5) 5th March 1956.
- (6) 7th April 1956.
- (7) 27th July 1956.
- (8) 27th August 1956.
- (9) 25th October 1956.
- (10) 4th January 1957.
- (11) 15th April 1957.
- (12) 24th July 1957.
- (13) 10th March 1958.
- (14) 18th September 1958.

[9th February 1959]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 159 asked by Sri K. R. V.
 wanathan at the meeting of the Legislative Assembly held on
 9th February 1959, page 366 supra.]

Serial number and block in which situated.	Name of block.	Whether situated in economically backward or under developed pocket.	Date of inaugu- ration if launched.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 Musiri	Musiri	No	2nd October 1953.
2 Do.	Thathaiangarpet ..	No	To be bifurcated from 1st April 1959.
3 Do.	Thottiam	No	2nd October 1956.
4 Do.	Turayur	No	2nd October 1957.
5 Do.	Vyriehettipalayam.	No	1st April 1958.
6 Lalgudi	Lalgudi	No	1st April 1957.
7 Do.	Manohamnallur ..	No	
8 Do.	Pullankudi	No	
9 Perambalur ..	Veppanchalai ..	No	2nd October 1953.
10 Do.	Perambalur	No	2nd October 1957.
11 Do.	Alathur	No	
12 Do.	Keelapuliur	Yes	
13 Udayarpalayam ..	Thirumangar	Yes	2nd October 1956.
14 Do.	Manikandam	Yes	
15 Do.	Arum	Yes	1st April 1958.
16 Do.	P. Palur	Yes	
17 Do.	Sendurai	Yes	
18 Do.	Andimadam	Yes	
19 Tiruchirappalli ..	Tiruchirappalli ..	No	
20 Do.	Manikandam	Yes	
21 Do.	Srirangam	No	
22 Kulithalai	Kulithalai	No	1st April 1957.
23 Do.	Kadavur	Yes	
24 Do.	Vaiyampatti	Yes	
25 Do.	Manaparai	No	
26 Do.	Marungapuri	Yes	
27 Do.	Krishnarayapuram.	No	
28 Karur	K. Paramathy	No	2nd October 1953.
29 Do.	Arvakurichi	Yes	2nd October 1955.
30 Do.	Thanthoni	No	1st April 1958.
31 Do.	Karur	No	
32 Alangudi	Thiruvarangulam ..	No	2nd October 1954.
33 Do.	Karambakudi	No	2nd October 1958.
34 Kolathur	Keeranur	Yes	
35 Do.	Viralimalai	Yes	
36 Do.	Annavasal	Yes	
37 Thirumayam	Ponnamaravethi ..	Yes	
38 Do.	Tirumayam	Yes	
39 Do.	Arimalam	Yes	